ARISTOPHANIS

COMOEDIAE.

ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

PARS I.

THESMOPHORIAZUSAE.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXX.

ARISTOPHANIS
THESMOPHORIAZUSAE.

ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXX.

ARGUMENTUM.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ inscribitur in libro Ravennate et a Gellio Noct. Att. 15, 20. Quod non a poeta factum est, sed a grammaticis fabulam hanc a Thesmophoriazusis alteris, quarum fragmenta supersunt, distinguentibus. De quo genere dixi in prooemio annotationum ad Sophoclis Ajacem.

Editam hanc fabulam esse eodem quo Lysistratam anno, id est Olymp. 92, 1 (A. C. 412), archonte Callia, Dionysiis urbanis, recte animadversum est a Palmerio, cujus conjecturam duobus nunc confirmatam habemus testimoniis scholiastarum, altero ad v. 190. *γέρων γὰρ τότε Εὐριπίδης ἦν· ἕκτῳ γοῦν ἔτει ὕστερον τελευτᾷ* (Euripidem enim Olympiadis nonagesimae tertiae anno secundo exeunte vel tertio ineunte mortuum esse constat), altero ad v. 840. ubi Lamachum quarto ante anno mortuum esse narratur, id est Olymp. 91, 2: ut ex Thucydide compertum habemus VI. 101. Praeterea Palmerii conjectura commendatur v. 804. ubi Charmini clades memoratur, quam illo ipso anno ei esse illatam, mortem autem ejus anno proximo (Olymp. 92, 2.) esse secutam ex Thucydidis narratione colligi potest VIII. 42. et 73. In tanta horum testimoniorum perspicuitate parum credibile videtur veterem doctumque scholiastam annotatione ad v. 32. scripsisse, *ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν (ὁ Ἀγάθων) ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τούτων ἔτεσι*, quod *γ´* in *έ* mutato scribendum *ἀλλὰ πέντε πρὸ τούτων ἔτεσιν*. Agathonem enim archonte Euphemo Olymp. 90, 4. victoriam reportasse ab Athenaeo proditum est V. p. 217.

Argumenti expositiones a veteribus grammaticis scriptae perierunt. Quamobrem argumentum Biseti apponimus, a Bekkero, ut par erat, compendifactum. *Εὐριπίδης ἐν τοῖς*

Θεσμοφορίοις ὑπὸ γυναικῶν κατηγορηθεὶς τὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοήθειαν ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη. πρὸς τοῦτον οὖν μετὰ Μνησιλόχου κηδεστοῦ προσῆλθε, δεησόμενος τῆς ἰδίας δυστυχίας προστασίαν λαβεῖν. ἀλλ' Ἀγάθωνος αὐτῷ παρεῖναι καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέλοντος, Μνησίλοχος ἄσμενος καὶ ἐθελοντὴς τὴν αὐτοῦ προστασίαν αὐτῷ ὑπέσχετο, καὶ γυναικείαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος πρὸς τὴν τῶν Θεσμοφορίων ἑορτὴν ἦλθε, καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῳ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐριπίδου γενναίως ὑπέσχε. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν σχήματι γυναικός, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ζημίαν φεύγειν οὐκ ἐδυνήσατο, μετ' ὀλίγον δὲ τέχναις καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐριπίδου ἐκεῖθεν ἀβλαβὴς ἀπέφυγεν.

Ex Cratini fabula quadam Aristophanem nonnulla in Thesmophoriazusas transtulisse narrat Clemens Alexandrinus ubi de furtis poetarum agit Strom. VI. p. 752. *Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς πρώταις Θεσμοφοριαζούσαις τὰ ἐκ τῶν Κρατίνου Ἐμπιπραμένων μετενήνεγκεν ἔπη.* Cujusmodi quid ab scholiasta est notatum ad v. 215. qui tamen non illam quam Clemens Cratini fabulam, sed *Ἰδαίους* nominat, *ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.* Neutra Cratini comoedia aliunde est cognita. DIND.

Anno proximo post Andromedam Euripidis doctam esse hanc fabulam constat ex v. 1060. Quod ad tituli formam, conferri possunt ipsius Aristophanis *Ἐκκλησιάζουσαι*, Philippidis comici et Theocriti *Ἀδωνιάζουσαι*, et Timoclis comici *Διονυσιάζουσαι.*

Salse in hoc dramate ridetur Euripides ejusque poesis, et plurium ex fabulis ejus Helena et Andromeda et haud dubie aliis locorum parodiae insunt. Vide e. g. vv. 17. 18. 21. 146. 147. 155 sq. 177—179. 194. 198—199. 205. 272. 275 sq. 403 sq. 413—414. 455. 582. 693 sq. 776—780. 783. 810. 855 sq. 859 sq. 862. 864 sq. 866. 870. 871—874. 878. 881. 886. 889 sq. 890. 895—896. 900—902. 904—905. 907—913. 1015 sq. 1019 sq. 1022 sq. 1029—1041. 1047 sq. 1058. 1065 sq. 1070—1071. 1098—1100. 1105—1108. 1110. 1116. 1122. 1128—1130. 1215.

CODICES MANUSCRIPTI HUJUSCE FABULAE.

N. (Brunckii Aug.) .... Bibliothecae Monacensis 492.
R. .... Ravennas.
Urb. .... Vaticano-Urbinas.

Ex his ipse verbatim et accurate contuli R. (cum ed. Bergk. 1857.) ita ut ubi nulla discrepantia lectionis enotatur codex cum editione ista consentire existimandus sit.

EDITIONES SINGULARES HUJUSCE FABULAE.

Thiersch, ed. Bernard, 12mo. Halberstadt. 1832.
Fritzsche, ed. F. V., 8vo. Lips. 1838.
Enger, ed. Robertus, cum scholiis Graecis, 8vo. Bonnae, 1844.

PRAECIPUAE EDITIONES ARISTOPHANIS.

Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)
Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
Crat., sive Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
Zan., sive Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
Farr., sive Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
Frob., sive Basil. II.—Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
Frischl.—Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
Raph., sive Plant.—Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.

Amst. — 2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
Kust. — Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
Be., sive Bergl. — Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
Br. — Ed. R. F. B. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—1783.
Inv. — Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
Sch., sive Schaef. — Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
Schutz. — Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips.
Dind. I. — Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
Boiss. — Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
Bekk. — Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
Bo. — Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—1830. (Ed. II. Lips. 1845.)
Dind. II. — Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
Dind. III. — Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
Dind. IV., sive Dind. Ox. — 2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
Dind. V., sive Dind. Par. — 8vo. maj. Paris, 1838.
Dind. V. corr. (sive Dind.) — Ed. V. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
Weis. — Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
Hold. — Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848.
Bergk. — Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
Mein. — Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

SCHOLIORUM GRAECORUM IN ARISTOPHANEM CODICES MANUSCRIPTI.

A. Codex Parisinus membranaceus, Bibliothecae publicae 2712.
B. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2715.
C. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2717.
D. Codex Parisinus bombycinus, Bibliothecae publicae.
E. Codex ipsius Brunckii.
F. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2820.
G. Codex Venetus, Bibliothecae Marcianae 475. Plerasque glossas breves non habet, in scholiis autem ita consentit cum V. ut prudenter dissensum modo ejus enotaverit Dind.
L. Codex Leidensis Vossianus Lysistratae.
M. Codex Mediolanensis, Bibliothecae Ambrosianae L, 39.
R. Codex Ravennas, Bibliothecae Universitatis.[1]
V. Codex Venetus, Bibliothecae Marcianae 474.
Γ. Codex Florentinus, Bibliothecae Laurentianae plutei 31, 15.

---

1) Scholia in hanc fabulam ex R. primum edidit Bekkerus, postea longe accuratius excusso codice Dindorfius.

Θ. Codex Florentinus, Bibl. Laurentianae 2779.

Bar. Codex Lysistratae Oxoniensis, Bibliothecae Bodleianae Baroccianus 38.

Dorv. (sive Dv.) Codex Dorvillianus, Bibliothecae Bodl. X, 1. 3, 13.

Par. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2827.

Put. Apographum scholiorum in Lysistratam et Thesmophoriazusas a Claudio Puteano in marginibus editionis Frobenianae ex optimo codice et Ravennatis simillimo factum, ante Dübnerum incognitum. Servatur Parisiis in Bibliotheca publica.[1]

Reg. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2827.

Vict. Scholia a Petro Victorio ex pluribus libris collecta.

Harleiani, Barocciani, et Cantabrigienses codices suis locis accurate indicantur.

( ) His parentheseos signis quae inclusa leguntur absunt abs codice Ravennate (R.). Iisdem quando includuntur numeri versuum, indicio est scholia in eos versus non habere hunc codicem, nisi quae forte subjunguntur a ceteris separata et notata litera R. Desunt praeterea in hoc codice scholia Equitum a v. 216 usque ad finem, Pacis v. 1039 usque ad finem, Avium vv. 239—394, Lysistratae vv. 376—404.

[ ] His uncis quae includuntur absunt abs codice Veneto (V.), item scholia versuum quorum numeri iisdem includuntur. Absunt ab eo scholia Acharnensium, Ecclesiazusarum, Thesmophoriazusarum et Lysistratae.

⟦ ⟧ His uncis duplicatis quae includuntur absunt ab utroque codice, Ravennate aeque ac Veneto.

Iis signis non erat opus ubi subscribitur codicis nomen qui scholia praebet.

---

1) Claudius Puteanus Frobenianae editionis exemplo, quod in bibliotheca Regia servari dixi, scholia quaedam (in hanc fabulam) adscripsit aliunde ducta et recentiora. DÜBNER.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Ὑπόθεσις hujus fabulae nulla exstat in libris manuscriptis.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΣΟΑΠ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.
ΑΓΑΘΩΝ.
ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.
ΚΗΡΥΞ.
ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.
ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἅνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
Οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις, Εὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς.

ΜΝ. Πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
Οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;

ΕΥ. Οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.

ΜΝ. Οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ';

ΕΥ. Οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.

ΜΝ. Πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.

1. ἄρα πότε N. R. Iunt. ἆρά ποτε Dind. Fr. Eng. Mein.

2. ἀλοῶν] ἀλῶν reponi jubet Mein. Diversa enim esse ἀλοᾶν sive ἀλοᾶν et ἀλᾶν (i. q. πλανᾶν), quae confundi etiam ab Hesychio, Ἀλοῶ; πλανῶ, et Ἀλοῶν: πλανῶν καὶ τύπτων. ἅνθρωπος] ἄνθρωπος libri.

3. οἷόν τι N. R. Iunt. οἷόν τε Canin etc. κομιδῆ (sic) R. κομιδὴ N. Iunt. κομιδῇ Bekk.

4. ὦ υριπίδη R. ὠὐριπίδη N. Iunt. Kust. Bekk. Eng. ὦ Εὐριπίδη Thiersch. ὠὐριπίδη id. ad Ran. 1272. Εὐριπίδη Dind. (Qui: "Delevi ὦ ab librario illatum. Sic in Ran. 1273. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος, libri quidam ὦ Αἰσχύλε".) Εὐριπίδη legitur Ach. 403. 414. et infra 193. Cf. ad Lys. 79. Ran. 1273.

5. πάνθ'] ταῦθ' Hamaker. Mein. ὅσ' N. R. Reisk. Br. ὅς Iunt. Quod tuetur Dobraeus, modo post σε interpungas. Praestat fortasse ταῦθ', ἅ γ' —. Cf. 7.

7. μέλλεις N. R. Iunt.

8. ἀρ' R. ἄρ' N. Iunt.

9. παραινεῖς N. R. Scal. παραινοῖς Iunt.

Οὐ φῄς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾶν;
EY. Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.
MN. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν; EY. εὖ ἴσθ' ὅτι.
MN. Πῶς χωρίς;
EY. Οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
Αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῷ' ἐν αὑτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
δίκην δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.
MN. Διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
Νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
Οἷόν τί που 'στὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

10. φῄς N. R. Iunt. In fine versus signum interrogationis recte posuit Fritzsch. Vulgo plene interpungitur.

12. τοῦ — ὁρᾶν Euripidi cont. Iunt. Br. Dind. Lineola praefixa in N. *MN.* τοῦ — ὁρᾶν; Tyrwh. Dobr. Thiersch. Eng. Mein. Bergk. Recte. *EY.* εὖ ἴσθ' ὅτι Iunt. Tyrwh. Dobr. Th. etc. Recte. Euripidi haec continuant libri et Bentl. Br. Dind. εὖ ἴσθ'] σάφ' ἴσθ' Dobr.

14. τὰ πρῶτα] F. πρώτιστα.

15. ζῷ' R. ζῷ N. Iunt. ζῶ' Fr. αὑτῷ N. R. Br. Thiersch. Hamaker. Mein. Bergk. Dind.

16. πρῶτα N. μηχανήσατο R. Iunt. πρῶτ' ἐμηχανήσατο Kust.

17. τροχῷ] An τροχοῦ?

18. ἀκοὴν δὲ χοάνης libri et Th. ἀκοῆς δὲ χοάνας (auditûs infundibula) conj. Kuster. ἀκοῆς δὲ χοάνην Wellauer. (de Thesm. p. 51.) Both. δίκην δὲ χοάνης Reisk. Tyrwhitt. Dind. Enger. (qui: "Ut enim oculos cum solis rota, ita cum infundibulo aures comparantur".) ἀκοῇ δὲ χοάνην (i. e. as a funnel for hearing) Dobr. Mein. probat Hermann. ἀκοὴν δὲ χοάνην ὥστε conj. Bergk. II. διττὴν δὲ χοάνην Iac. Bernays. ap. Mein. (quod prob. Mein.) ἀκοῆς δὲ χοάνην videatur legisse schol., qui λείπει ὡς annotet. Praestat tamen forsan ἀκοῇ δὲ χοάνην. Χώνης δίκην dixisse Plutarchum (Mor. p. 903 E.) monet Dind. Sed comoediae vix convenit tragicum δίκην, etiam in Euripidis ore. Ἀκοὴν χοάνης per hypallagen pro ἀκοῆς χοάνην dictum volunt Biset. et Bergl. Frustra. Nihil frequentius hujusmodi inversionibus: cf. ad Ach. 487.

21. οἷόν τε libri. οἷόν γε lemma schol. Mein. Pors. Fr. Eng. οἷόν τι Br. Bekk. Dind. Thiersch. Elmsl. n. ms. Cobet. Cf. Eupol. II. 554. οἷόν γέ (τί Cobet.) πού 'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος. Pac. 1047. οὗτός

ΕΥ. Πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.
ΜΝ. Πῶς ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη;
ΕΥ. Βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
ΜΝ. Ἰδού.
ΕΥ. Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο;
ΜΝ. Νὴ τὸν Ἡρακλῆ
οἶμαί γε.
ΕΥ. Σίγα νυν.
ΜΝ. Σιωπῶ τὸ θύριον;
ΕΥ. Ἄκου'.
ΜΝ. Ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;

γέ που 'σθ' ὁ —. ποὖστιν R. ποὖστὶν N. ποῦστιν Iunt. τοὖστὶν Fr. Eng. Mein. πού 'στιν (vel που 'στὶν) Bekk. Br Dind. Cf. ad Vesp. 27. δεινόν γε τοὖστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα. 599. καίτοὖστὶν (καί που 'στὶν R.).

23. ἐξεύροιμ' libri et vulg. ἐξεύροις Reisk. Br. in annot. Fr. Eng. Mein. Bergk. Dind. Huc refero schol. Put: μάθοιμι δηλονότι.

24. προσμάθοι μὴ libri. προσμάθω μὴ Bentl. Br. Bekk. Bo. Fr. προσμάθοις μὴ Brub. Kust. Be. προσμάθοιμι Dind. Eng. Th. Mein. Well. Correxit Dind. in ed. 1830. ex scholiasta, qui annotavit ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

25. εὐρ. eras. in R.

26. Ἡρακλέα libri et vulg. Fr. Eng. Mein. Bergk. Elmsl. n. ms. Hanov. Exerc. p. 153. Ἡρακλῆ Dind., qui comicos non uti synizesi arbitratur. "Quum comici synizesi non utantur, corrigendum fuit Ἡρακλῆ, quae forma raro effugit manus librariorum, ut in Sophoclis Trach. 476. unde in eadem fabula 233. Ἡρακλῆ edidi pro vulgato Ἡρακλέα. videturque forma contracta etiam aliis e locis ab librariis esse expulsa. Ὀδυσσῆ servatum est in Rheso Euripidis v. 708". DIND. Scripturam Ἡρακλέα probare videtur Fritzsch. ad Ran. 76, qui contractionem istam vel synecphonesin in Atticam dialectum ex Homeri sermone transiisse monet, velut Il. γ' 237. 27. 450. δ' 365. Cf. ad Ran. 76. 863. Soph. Tr. 233. 476. Aj. 104. Eur. Phoen. 913. Rhes. 708. 977. Alc. 25. El. 439.

27. σίγα] σιώπα Dobr. Mein. νῦν R. σιωπῶ] Fort. τί; σιγῶ —; Post σιωπῶ τὸ θύριον signum interrogandi posui cum Dind. Bergk.

28. ἄκουε N. R. Iunt. ἀκούσω libri et Th. Eng. ἀκούω Br. in not. Elmsl. ad Ach. 295. Dind. Fr. Mein. "Ceterum dubitari potest ἀκούω et σιωπῶ quodque praecedente versu legitur σιωπῶ subjunctivo an indicativo modo sint accipienda. Quod si subjunctivi sunt, ut ἀκούω et ὁρῶ v. 19, recte

ΕΥ. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός.
ΜΝ. Ποῖος οὗτος ἀγάθων;
ΕΥ. Ἔστιν τις Ἀγάθων —
ΜΝ. Μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;
ΕΥ. Οὒκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝ. Μῶν ὁ δασυπώγων;
ΕΥ. Οὐχ ἑόρακας πώποτε;
ΜΝ. Μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.
ΕΥ. Καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
Ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας,

adduntur signa interrogandi; si indicativi, utroque loco punctum est ponendum". DIND.

29. ἐνταῦθ' N. R. Iunt. Dind. ἐνθάδ' Eng. Well. Mein. Fallitur Invernizius, ἐνθάδε δ' (i. e. ἐνθάδ') in R. exstare dicens. Cf. Nub. 95. ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες etc. et poetam apud schol. Eurip. Troad. 822., ab Dindorfio laudatum, ὁρᾷς; ἐν τῇδε (ἐνταῦθα?) μὲν | ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος οἰκῶν τυγχάνει etc.

30—31. Fort. ποῖος οὗτος ἀγάθων | ἐστίν; τίς Ἀγάθων; μῶν —; Sed vera videtur vulgata. ἀγάθων N. R. ὦ 'γάθων Scal. Bentl. Kust.

31. εὐρ. eras. in R. τίς R. Μνη. om. R. μέλας libri et schol. Legendum μέγας suspicatur Dind. Confunduntur certe μέγας et μέλας Soph. Oed. R. 742. Contra Enger: "λευκὸς dicitur ab Euripide v. 191. Oppositum est μέλας candido vel pallido colori, qualis mulierum esse solet; ut recte hic μέλας et καρτερὸς componantur, neque ulla sit causa, cur Dindorfio μέγας corrigendum videatur".

32. 33. ἑόρακας πώποτε diserte R. Bentl. etc. ἑώρας πώποτε Dawes. Br. ἑώρακάς ποτε Kust. Pors. Cf. ad Nub. 767. Pl. 1045.

33. In margine a sec. m. habet R. om. N. εὐρ. eras. in R. Fort. δασυπύγων.

34. οὔτοι γ' libri et vulg. οὔπω γ' Mein. Dind. οὔ ποθ' Elmsl. n. ms. Possis etiam οὐ δῆθ', vel οὐδέποθ'. Sed corrigendum forsan potius, μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔγωγ', ὅσα γε κἄμ' εἰδέναι. Vel — ὅσον γ' ἔμ' εἰδέναι. Sic Nub. 1252. οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι. Pac. 857. ὅσα γ' ὧδ' ὁρᾶν. Eccl. 350. οὔκουν πονηρά γ' ἐστιν, ὅ τι (ὅσον B) κἄμ' εἰδέναι. (Ubi corrigo — ἔσθ', ὅσα γε κἄμ' εἰδέναι.) Lucian. Iov. Trag. 10. οὐχ, ὅσα γε, ὦ Ἀφροδίτη, κἀμὲ ὁρᾶν. Nusquam certe conjunctas memini videre particulas οὔτοι γε.

35. εὐρ. om. R.

36. ἐκποδῶν R.

37. τίς R. μυρρίνας. προθυσόμενος ἔοικε τῆς —] Distinguendum potius μυρρίνας, προθυσόμενος, ἔοικε, τῆς —. Id quod docet scholiasta,

προθυσόμενος, ἔοικε, τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Εὔφημος πᾶς ἔστω λαὸς
στόμα συγκλῄσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
Ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθὴρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν· —

ΜΝ. Βομβάξ.

ΕΥ. Σίγα. ΜΝ. Τί λέγει;

ΘΕ. πτηνῶν δὲ γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν δ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων.

ΜΝ. Βομβαλοβομβάξ.

ΘΕ. Μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,

λείπει τὸ ὡς, ὡς ἔοικε. Aliter enim προθύσεσθαι scripturus fuisset noster. Cf. ad Pl. 1098. τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν; | οὐδεὶς, ἔοικεν (οὐδεὶς ἔοικεν vulg.). Pac. 1265. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται.| οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα | ἅττ' ᾄσεται προαναβάληταί, | μοι δοκεῖ. Ach. 240. ἐκποδών· θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. Aliter sentit Dind.

38. προθυσόμενος, ἔοικε] προθυσόμενος οἶμαί γε —, vel προθυσομένῳ δ' ἔοικε — conj. Mein. Certe ἔοικε cum nominativo participii conjuncti apud probos scriptores nón exstat. Pro ὡς ἔοικε dictum accipit Schol. Versum ut spurium secludit Dind.

39. ἔστω λεὼς libri et vulg. ἔστω λαὸς schol. Suid. v. εὐφημεῖ. Bo. Dind. Eng. Mein. ὁ λεὼς ἔστω Br. Quod mihi etiam in mentem venerat. "Scribendum λαός cum Suida in εὐφημεῖ. Quod legisse scholiastam ex annotatione ejus colligi potest, παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, σῖγα πᾶς ἔστω λαός. Euripides Hec. 532. σιγᾶτ', Ἀχαιοὶ, σῖγα πᾶς ἔστω λεώς" DIND.

40. συγκλείσας libri et vulg. συγκλῄσας Dind. Mein. ἐνδημεῖ Suid. in v. at ἐπιδημεῖ in θίασος.

42. μελοποιῶν R.

45. ΜΝ. τί λέγει Reisk. (?) Geel. (Mnem. II. 210) Dind. Mein. ΜΝ. vulgo deest. λέγεις (s. in ras.) R. vulg. λέγει N. R. corr. Reisk. Fritzsch. Eng. Herm. Reisig. Mein. Dind. "F. λέγει" Bergk. Recte.

46. 47. τε — τ' libri et vulg. Dedi δὲ — δ'.

48. Μνη. om. R.

49. Θερ. om. R.

πρόμος ἡμέτερος —
ΜΝ. Μῶν βινεῖσθαι;
ΘΕ. Τίς ὁ φωνήσας;
ΜΝ. Νήνεμος αἰθήρ.
ΘΕ. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν,
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει.
ΜΝ. Καὶ λαικάζει.
ΘΕ. Τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
ΜΝ. Ὃς ἕτριμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς κατὰ τοῦ θριγκοῦ

50. *πράμος* inepte libri et Thiersch. Fritzsch. *πρόμος* Scal. Brub. Bo. Dind. etc. *Μνη.* om. R.

51. *Θερ.* et *Μνη.* om. R. (ras.)

52. *Θερ.* om. R. (ras.) praef. Bentl. Br.

53. *ἀσπίδας* (R. ras.) libri. *ἁψῖδας* Suidas in *δρύοχος*, *λαικάζει*, et *χοανεύει*. Bentl. etc.

56. *γογγυλίζει* libri (R. ras.) et Suidas ll. cc. *γογγύλλει* Pors. Bo. Dind. Mein. *γογγλίζει* Reisig. C. p. 28. *γογγύζει* Thiersch. *γογγρύζει* Bentl. Mox v. 61. legitur *συγγογγυλίσας*. Sic *στρογγύλλειν* et *στρογγυλίζειν*. Alexis ap. Athen. 165 D. *σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν.* | *οὕτω συνεστρόγγυλεν* (ita A.B.P. et Eust. *συνεστρόγγυλλεν* VL.) *ἰταμῶς καὶ ταχύ.* Nicomach. ibid. 58 A. *οὕτω συνεστρογγύλικα* (— *σα*? vel *συνεστρόγγυλε*?) *κἀξεκόκκισα.* De v. *στρογγύλλω* v. Bast. App. ad Ep. Crit. p. 18. "Hinc corrigenda Hesychii glossa *Γογγυλεῖν: συστρέφειν.*" DIND.

57. *χοανεύει*] *χιανεύει* Suidas locis citatis, inepte, verum fortasse non sua sed librarii culpa. Nam quod *χιανεύει* apud eum secundum seriem literarum legitur, nullius est momenti, quum locus ille absit ab libris melioribus. DIND. *Μνη.* om. R. (ras.) *λαικάζει* (*αι* in ras.) R. *καὶ λαικάζει*] Interrogative fortasse. Cf. 50.

58. *Θερ.* om. R. *ἀγριώτας* libri. *ἀγροιώτας* Bentl. Pors. Br. Dind. etc. Cf. Hes. Scut. 39. *ποιμένας ἀγροιώτας.* Theocr. XIII. 44. *ἀγροιώταις.* XXV. 23. 168. Dioscor. Epigr. *ἀγροιῶτιν ἀν᾽ ὕλαν.*

59. *Μνη.* om. R. *ποητοῦ* R. *τοῦ ποιητοῦ* corrigendum videtur Engero.

60 *κατὰ τοῦ θριγκοῦ*] Aberat *κατὰ*, quod a m. rec. additum habet R. Scholiasta, *ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ.* Bentleius *τοῦ τε θριγκοῦ* corrigebat, *καὶ τοῦ θριγκοῦ* praelaturus, ut opinor, si Ravennatis libri lectio-

σγγογγύλας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.
ΘΕ. Ἦ πού νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστής, ὦ γέρον.
ΕΥ. Ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
ΘΕ. Μηδὲν ἱκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα·
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται. Χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.
ΜΝ. Τί οὖν ἐγὼ δρῶ;
ΘΕ. Περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.

nem cognitam habuisset. Sed recte legitur *κατὰ τοῦ θριγκοῦ*, quod Mnesilochus ad praecedentia respiciens famuli verba pro *κατὰ τοῦ πρωκτοῦ* dicit. Quod non fugit scholiastam, qui ad v. 62. annotavit *ὡς εἰς χόανον τὸν πρωκτὸν* (id est *εἰς τὸν πρωκτὸν ὡς εἰς χόανον*) *ἐμβαλεῖν*. DIND. Ita etiam Eng. *διὰ τοῦ θριγκοῦ* Kust. Br. Bo. Weis. *κατὰ τὸν θριγκὸν* Reisk. Corrigendum potius videtur *ἐς τοὺς θριγκούς*. Scilicet exciderat, opinor, *ἐς* vel *εἰς* post simile — *οὺς*, quo facto *τοὺς θριγκοὺς* in *τοῦ θριγκοῦ* abiit propter praecedentem genitivum *τοῦ καλλιεποῦς*. Quae conjectura confirmari videtur verbis scholiastae ad v. 62. *ὡς εἰς χόανον τὸν πρωκτὸν ἐμβαλεῖν*, qui *εἰς*, non *κατὰ*, legisse videtur. Porro Graecum sonat *χοανεῦσαι εἴς τι* potius quam *κατά τινος*, cujus constructionis aliud exemplum desidero. Ceterum tollendae virgulae post *καλλιεποῦς* et *θριγκοῦ*.

61. *γογγυλίσας* R. Aug. Iunt. *συγγογγυλίσας* Brunck. (coll. Lys. 975. *ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας*). *ξυγγογγυλίσας* Thiersch. *συγγογγύλας* Eng. (ut eodem verbo utatur Mnesilochus, quo famulus Agathonis v. 56.) Mein. Dind. Cobet. V. L. p. 376. Cf. ad Lys. 975. Verba *καὶ συστρέψας* delent Cobet. Mein.

63. *Θερ.* om. R. *γέρον*] *γέρων* tacite Invern.

64. *ἔα* vulg. Eng. Th. Mein. Bergk. Dind. *ἃ* Dind. olim. *ἔα* pro monosyllabo recte habet Elmsl. ad Ach. 127. Cf. ad 176. Nub. 932. Av. 1495. Eccl. 784.

68. *ὄντος*] *ἐντὸς* temere Fritzsch. Melius saltem foret *ἔνδον*.

69. *θύρασι* R. Aug. [Frob.] *θύραισι* Iunt. Recte *θύραζε* correctum videtur in editione Veneta a. 1538. Sic Nub. 632. *αὐτὸν καλῶ Θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς*. DIND. *θύραζε* etiam Farr. Bentl. Be. Bo. Mein. Recte, ut videtur; nisi legendum *ἢν μὴ ποιῇ θύρασι* —. Sed cf. Lys. 353. *ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ* (*θύραζε νῦν*?) *βοηθεῖ*. *Θύρασι* prob. Elmsl. ad Med. 466.

70. *ΜΝ.* —; *ΕΥ.* — R. vulg. *ΜΝ.* —; *ΘΕ.* — Bentl. *ΕΥ. τί οὖν* —; *ΘΕ. περίμεν'* Dobr. Inv. Both. Enger. Bergk. Holden. Engeri verba sunt: "Imo Euripides *τί οὖν ἐγὼ δρῶ;* exclamat, eodem modo id acci-

ΕΥ. Ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
ΜΝ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. Τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμέ.
ΕΥ. Ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
ΜΝ. Ποῖόν τι;
ΕΥ. Τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝ. Καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.
ΕΥ. Τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
Αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.
ΜΝ. Τιὴ τί δή;
ΕΥ. Ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.

piendum, quo v. 71. ὦ Ζεῦ, τί —. Haec quum perperam intelligeret servus, iterum jamjam prodire Agathonem confirmat."

71. *ΜΝ.* praef. R. Bentl. Lineola in N. *ΕΥ.* Dobr. Bergk. Mein. Euripidi continuant vulg. Th. Fr. Dind.

72. *ΕΥ.* praef. R. Bentl.

74. χρῆν] χρὴ Suid. in κηδεστής. Vid. Elmsl. ad Heracl. 959. ἐμόν vulg. ἐμὲ Valck. Br. in Add. Dobr. "Non male", ait Dind. Quae correctio si vera est, conferas Lys. 714. μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν. Soph. Phil. 915. οὐδέν σε κρύψω. El. 957. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι. Eur. Hipp. 914. Sed pronomen omittitur Eur. Alc. 561. πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα —; Conjicias etiam ἐμοῦ.

75. Lineola obducta in R. *ΜΝ.* Bentl.

76. *ΕΥ.* — *ΜΝ.* — in R. θ' ἡμέρᾳ R.

77. ζῶν] ζῶς Mein. Dind. Frustra. Soph. Oed. R. 1045. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος —; Ph. 412. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν. Tr. 735.

78. *ΕΥ.* praef. in R. γ' om. Aug.

79. δικάζειν] καθίζειν Cobet. Fortasse recte.

80. τρίτη] τριβὴ conj. Thomas Comm. p. 53. ἐπείπερ ἐστὶ Nauck. prob. Mein.

81. *ΜΝ.* praef. in R.

83. περὶ ἐμοῦ R. etc. περί μου Br. etc. Cf. ad Eq. 292.

84. *ΕΥ.* in R. τιὴ (sic) R. ὅτιὴ τί δὴ frustra Fr. Thiersch. p. 680. Cf. Vesp. 1155. Pac. 1018. et ad Nub. 755.

85. *ΜΝ.* praef. in R. τραγωδῶ R.

MN. Νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.
Ἀτὰρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;
EY. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν.
MN. Τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.
EY. Ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ χἂν δέῃ
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.
MN. Πότερα φανερὸν ἢ λάθρα;
EY. Λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
MN. Τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
EY. Σίγα.

86. *MN.* praef. in R. *καὶ δίκαι'* (aut *δί' καί'*) *ἂν* R. *καὶ δίκαια τἂν* Elmsl. ad Ach. 323. *καὶ δία δίκαι' ἂν* N. Br. Th. *καί δίκαι' ἂν* Iunt. *καὶ δίκαιά γ' ἂν* Scal. Brub. Kust. Mein. Bergk. Fritzsch. ad Ran. 252. Recte. Cf. Ach. 560. *νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει | δίκαια πάντα.* 798. *ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, καί κ' ἄνις γα τοῦ πατρός* Ran. 183. *νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.* Eupolis ap. schol. Ach. 127. *νὴ τὸν Ποσειδῶ, κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα.* (Ab Elmsleio correctus.) Lucian Herm. 58. *οἶμαι ἔγωγε, καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοιμι.* Lys. 403. *νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαιά γε.*

87. *ἐκ ταύτης* libri et vulg. Th. *ἐπὶ ταύταις* (contra has) Reisk. *ἐξ αὐτῆς* Fritzsch., citato gramm. Bekk. Anecd. 94, 7. *ἐξ αὐτῆς: ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα. Κρατῖνος Δηλιάσιν.* Paullo aliter *ἔκ γ' αὐτῆς* cum Hermanno Enger. *ἐκ τούτων* Bergl. Brunck. Bekk. Dind. Mein. Recte, opinor. Cf. Vesp. 346. *ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.*

88. *MN.* praef. in R. *τραγωδιδάσκαλον* R.

89. *EY.* in R.

90. *MN.* in R. *κἂν* Iunt. vulg. Th. *κἀν* (sic) R. *χ' ἂ ''ν* Br. *χ' ἂν ''ν* Markl. ad Suppl. 364. Pors. *χἂν* Dind. Mein. Quod recte praebent plures libri in Soph. Oed. C. 13. *χἂν ἀκούσωμεν τελεῖν.* Similis crasis exempla habes *χἄνδρες* (*καὶ οἱ ἄνδρες, καὶ ἄνδρες*) Lys. 594. *χἤγχουσα* Lys. 48, *χἀτέρα* Lys. 1088, *χὠνὴρ* Theocrit. XV. 148, *χοὐν* Eurip. Her. 173, *χἀλκυόνες* (qu.) Theocr. VII. 57, *χἀμυνίας* (qu.) Eupolis ap. schol. Vesp. 1263. Cf. ad Lys. 66. 594.

91. *EY.* in R. *φανερὸν* libri et vulg. *φανερῶς* Cobet. Mein. Dind. Recte, opinor. *λάθρα* R. etc. *λάθρᾳ* Bergk.

92. *MN.* in R.

93. *Μνη.* om. R. Fort. *καὶ τρόπου τοῖ σοῦ σφόδρα*, vel *τοῦ τε σοῦ τρόπου σφόδρα.* Vesp. 1002. *ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.* Eupolis II. 477. *βληχητὰ τέκνα* (*τέκεα?*) *κοὐδαμῶς τοῦ* (*σοῦ* add. Fritzsch. de Babyl. p. 42) *τρόπου.*

94. Euripidi tribuunt Kuster. Reisk.

ΜΝ. Τί δ' ἔστιν;
ΕΥ. ἀγάθων ἐξέρχεται.
ΜΝ. Καὶ ποῦ ποτ' ἐστιν;
ΕΥ. Οὗτος οὐκκυκλούμενος.
ΜΝ. Ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'; ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.
ΕΥ. Σίγα· μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΜΝ. Μύρμηκος ἀτραποὺς ἢ τί διαμινύρεται;

ΑΓΑΘΩΝ.

Ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι λαμπάδα, κοῦραι,

95. ἀγάθων libri et vulg. ʽὠγάθων Brunck.

96. ΜΝ. καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ΕΥ. οὐκκυκλούμενος (οὐκκ. N. Iunt.) libri et vulg. ΜΝ. καὶ ποῖός ἐστιν; ΕΥ. οὗτος οὐκκυκλούμενος Tyrwh. Bergk. Fr. ΜΝ. καὶ ποῦ 'στιν; ΕΥ. οὗτος αὐτὸς οὐκκυκλούμενος Dobr. (Cf. 645. καὶ ποῦ 'στιν;) ΜΝ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; ΕΥ. αὐτὸς οὐκ. conj. Bergk. ΜΝ. καὶ ποῦ 'σθ; ΕΥ. ὅπου 'στίν; οὗτος — Mein. καὶ ποῦ 'στιν ἐτεόν; — Cobet. "οὗτος Euripidi tribuendum, οὗτος οὐκκυκλούμενος. Praeterea inepte quaerit Mnesilochus καὶ ποῖός ἐστιν; quum καὶ ποῦ ποτ' ἐστίν potius debeat". DIND. Ipse tentabam ὁ ποῖος οὗτος; ΕΥ. οὗτος οὐκκυκλούμενος. Ita Ach. 963. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος —; Quum alterum οὗτος excidisset, facilis fuit invectio verbi ἐστίν. Probabiles sunt Dobraei et Cobeti conjecturae. Vulgatam tamen non injuria retinet Enger. Mnesilochus dixerat supra v. 40. ποῖος οὗτος ἀγάθων; atque illum se unquam vidisse negat v. 34. Quare fortasse non temere tentanda librorum scriptura. ὀὐγκυκλούμενος Bentl.

97. ἀλλ' ἦ (sic) τυφλὸς μέν εἰμ'; interrogative legit Lenting. p. 18, et in Eq. 953. ἀλλ' ἦ οὐ καθορῶ; Saepe sic rogatur, inquit, per μέν. Ita etiam Fritzsch. et Bergk. Aliter enim vim particulae μὲν non posse intelligi. De μὲν in interrogatione posito v. ad Av. 1214. ὑγιαίνεις μέν; Cf. etiam Lys. 928. Alienum esse locum Eq. 953. ab Dindorfio compositum censet Engerus, ut in quo ἀλλ' ἦ idem valeat quod εἰ μή. ἡ (ἡ?) R. εἰμι R.

99. μελωδεῖν R. ἂν libri. αὖ Brub. Scal. Be. etc. γὰρ conj. Bergk. μελῳδίαν pro μελῳδεῖν αὖ conj. Mein. Cf. Av. 226. οὔποιψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται. "Post hunc versum in libris quibusdam fuit parepigraphe μινυρισμός. V. schol." DIND.

100. τί διαμινυρίζεται libri et Suidas in μίρμηξ. Th. τί διαμινύρεται Dawes. Br. etc. τί δὴ μινυρίζεται (vel μινύρεται) conj. Mein. Simplex μινύρομαι legitur Eccl. 880. Aesch. Ag. 15. Soph. Oed. C. 702.

101—103. Interpolatam horum versuum lectionem esse metri sententiaeque perversitas ostendit. Scribendum videtur ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι λαμπάδα κοῦραι | χορεύσασθε βοάν. χορεύσασθε etiam Bentleius

[ξὺν ἐλευθέρᾳ πατρίδι]
* * * * χορεύσασθε βοάν.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνι δὲ δαιμόνων ὁ κῶμος;
Λέγε νιν· εὐπείστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓ. Ἄγε νυν ὄλβιζε, Μοῦσα,
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.

ΧΟ. Χαῖρε, καλλίστας ἀοιδᾶς,

restituit. DIND. ἱρὰν τοῖν χθονίαιν — ἐλευθέρᾳ uno versu malit Mein. χθονίαις] χθονίαιν Mein. Idem τοῖν pro ταῖν malit. Fort. χθονίοις. Cf. ad Av. 1745.

102. Vitiosum videtur ξὺν ἐλευθέρᾳ.

103. χορεύσασθαι libri. χορεύσασθε Bentl. Kust. Fritzsch. Enger. Mein. πατρίδι — βοὰν libri et vulg. πατρίδι — βοᾷ Kust. πάτρια (more a patribus accepto) βοᾷ Mein. πατρίᾳ βοᾷ Dobr. Recte, ut videtur: nisi χορεύσασθε βοὰν dixit comicus ut χορείαν ἐφθεγξάμεσθα Ran. 247. Praestat tamen fortasse πατρίῳ. Βοᾷ suadebat etiam Berglerus, coll. 125. ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ. Interpolata haec esse optime docere trimetrum iambicum consarcinatum monet Enger.

104. τίνι libri et vulg. Th. Fr. τίνι δὲ Reisig. Herm. Mein. Dind.

105. νῦν libri. νυν Dind. Mein. Notanda est correptio particulae νυν, contra comicorum consuetudinem: sed Agathonis verba haec sunt, non Aristophanis. Unicum apud comicos exemplum, ut videtur, correptae hujus particulae praebet Cratinus ap. Hephaest. p. 47. σιγάν νυν ἅπας ἔχε σιγάν. Quod monuit Meinekius Fr Com. II. p. 100, qui hic νιν reponendum censet, quod sensui certe magis convenire videtur quam νυν. In libris verba λέγε νῦν cum praec. v. cohaerent. εὐπίστως libri et vulg. Th. Fr. Mein. εὐπείστως Reisk. εὐπιθῶς Dind. Moschopulus περὶ σχεδῶν p. 8. εὔπιστος, ὁ εὐκόλως πιστευόμενος. εὔπειστος ὁ εὐκόλως πειθόμενος. Πιστέον pro πειστέον habet Ravennas Pac. 218. Ran. 498. Cf. Soph. Aj. 150. καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν | εὔπιστα (al. εὔπειστα) λέγει. Com. anon. IV. 613. τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένως | εὔπιστος (εὔπειστος conj. Mein.) ἀνδρῶν —; V. Lob. ad Aj. 151.

106. ἔχεις libri. ἔχει Suid. in σεβαστὸς et σεβίσαι. Reisk. Br. etc.

107. νῦν libri et vulg. νυν Dind. Mein. ὅπλιζε libri et vulg. Th. Dind. ὄλβιζε Bentl. Eng. ὦ κλῇζε conj. Mein. ὄπαζε μούσᾳ (prosequere carmine) conj. Bergk. Cf. 117 ὀλβίζουσα — Ἄρτεμιν.

110. Σιμουντίδι] Σιμοεντίδι conj. Bergk.

111. καλλίσταις ἀοιδαῖς libri et vulg. Dind. καλλίστας ἀοιδᾶς Dobr. Cobet. Mein. ἀοιδᾶς cum γέρας jungit Dobraeus.

Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.
ΑΓ. Τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν ἀείσατ' Ἄρτεμιν ἀγροτέραν·
ΧΟ. Ἕπομαι κλῄζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓ. Λατώ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
δινεύματα Χαρίτων.

113. ἱερὸν libri et vulg. Th. Fr. Bergk. Mein. ἱρὸν Dind.

114. De trimetro trochaico restituendo cogitat Fritzschius, τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοις κόραν ἀείσατ'.

115. ἀείσαντ' R. Iunt. vulg. ἄεισαν τ' N. ἀείσατ' Kust. etc. ἄεισον Enger., qui metrum sic disponit, **** κόραν ἄεισον | Ἄρτεμιν ἀγροτέραν. Hermannus παρθένον supplet, Fritzschius σύγγονον.

116. ἕπομαι] Fort. σέβομαι, ut in v. 123. Sed cf. Eur. Hipp. 58. κλῄζουσι conj. Mein. σεμνόν] σεμνὰν Dindorfius, sine causa.

117. γόνον] τόνον conj. Mein.

120. κρούματά τ'] κροῦμά τ' Eng. Post Ἀσιάδος addendum κιθάρας suspicatur Mein.

121. ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων — libri. ποδὶ παράρρυθμα Φρυγίῳ Herm. ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίων — Weis. conj. Dind. ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίῳ — conj. Bergk. ποδὶ παρ' ἔρρυθμα Φρυγίῳ Enger, qui ex scholiastae verbis constare dativum ποδὶ pendere a vicino epitheto παράρυθμα, et Φρυγίῳ non Φρυγίων, id quod jam Burgesius proposuerat, grammaticum legisse verissime monet. Scilicet ἔρρυθμα in frequentius εὔρυθμα facile mutatum; παράρυθμ' autem ex παρ' ἔρρυθμα procul dubio ortum. Constructio ergo juxta Engerum erit παρὰ δινεύματα Χαρίτων ἔρρυθμα ποδὶ Φρυγίῳ, acccompanying graceful movements made in Phrygian time. Engerum sequitur Meinekius. Sed ista ποδὶ Φρυγίῳ cum κρούματα potius quam cum δινεύματα conjungenda videntur; non tam enim saltationes, quam citharae pulsationes modo Phrygio adaptari (ἁρμόζεσθαι, v. schol.) dicuntur. Quare παράρρυθμα cum Hermanno legendum videtur. Fortasse ἔρρυθμα (cf. ἔμμετρος, ἔντονος, etc.) adscriptum erat glossema ad παράρρυθμα. Legendum fortasse, plano evadente sensu, κιθάρας εὔρυθμα, Φρυγίων —, i. e. Latonamque (celebrate), et vibrationes citharae Asiaticae, numerosas Phrygiarum Gratiarum saltationes. Vel κιθάρας εὔρυθμά τε Φρυγίων —. Conjicias etiam ποδὶ παρ' εὐρύθμῳ Φρυγίων —. Cf. 985. ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί.

122. διανεύματα libri. δινεύματα Bentl. Br. Dind. Th. Eng. Mein. Ut legisse scholiastam constat ex ejus explicatione ὀρχήματα. "δινεύματα Χαρίτων parum apta catalexis est, quod sensit Bentleius, qui δινεύματα

ΧΟ. Σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ δόκιμον,
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν
ἁμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.

Κουρήτων conjecit. Mihi scribendum videtur uno versu ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίων Χαρίτων δινεύματα. Φρύγια δινεύματα cur dicantur, explicuit scholiasta, τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονίᾳ ἡρμοσμένα". DIND. Qui ita edit.

123. ΧΟ. om. N. R.

124. κίθαριν] Restituendum fortasse κιθάραν ex scholiasta: qua forma tragici uti solent. ἀκίθαριν tamen dixit Aeschylus Suppl. 681. DIND.

125. δοκίμῳ libri et vulg. Fr. Bgk. δόκιμον Dind. Eng. Mein. δοκίμων (ὕμνων) conj. Mein. Quod ipse olim proposui in Praef. ad Av. p. V. Cf. Pind. N. III. 18. δόκιμον ὕμνον (nobilem hymnum). Pac. 1030. σοφῇ δόκιμον φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ. Scholiasta per εὐτόνῳ explicat. "ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ libri, schol., et Suidas in ἄρσενι. Quod non intelligo quomodo dici a choro virginum potuerit. Quod scholiasta annotavit, ἐπεὶ Ἀπόλλων ἐστὶν ὁ κιθαρίζων, ea tum demum apta erit interpretatio, si corrigatur ἄρσενι βοᾷ δόκιμον". DIND. Verum videtur δόκιμον, quod scholiastam legisse colligas. Idem suadet Mein. Probe autem convenit citharae βοὰ ἄρσην.

126. "Lineola praefixa in Aug. Quo indicatur haec Agathoni esse tribuenda: quod etiam Bentleio videtur placuisse. Idem codex personae notam om. v. 123. addit v. 128" DIND. τᾷ] Scholiasta, τῆς κιθάρας φῶς ἔσσυτο τοῖς σοφοῖς. Qui fortasse τᾶς legit. DIND. τᾶς Fritzsch. φῶς] φάος probabiliter corrigunt Enger. Fr. Mein. δαιμονίοις ὄμμασιν libri et vulg. δαιμονίοις | ὄμμασιν — (sic) Fritzsch. δαιμονίοις τέ σου ὄμμασιν Enger. δαίμονος ὄμμασιν Both. δαιμονίοις στόμασιν Herm. θεοῦ οἴμασιν Mein. δαίμονος οἴμασιν (?) conj. Bergk. "δαιμονίοις utcunque explicat scholiasta. Sed vitiosum esse metri deformitas ostendit. δαίμονος (Latonae) olim corrigebat Bothius. Mihi de sententia horum verborum non liquet". DIND. Verum videtur δαίμονος ὄμμασιν, ut et ipse correxeram. Sensus loci hic videtur esse: Per quam (citharam) et per nostram subitam (ex tempore editam) vocem fulgor dei (Apollinis) oculis emicat, sc. prae gaudio. Similiter fere de Baccho Lys. 1283. ὃς μετὰ Μαινάσιν ὄμμασι δαίεται. Fort. δαιμονίοις τε κρούμασιν, hoc sensu: Cui (citharae) gloria venit et propter pulsationes divinas (Apollinis), et propter nostram subitam vocem.

127. διαιφνιδίου N. R. Iunt. Cf. ad Nub. 161. δι' ἀϊδίου conj. Mein. δ' ἀμφιδίου Herm. διαμφιδίου Fritzsch. Qu. δι' αἰφνιδίοι'. Mendosum videtur αἰφνιδίου. Ita autem distribuit Enger: ἡμετέρας — | ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον. ἡμετέρας libri et vulg. ἁμετέρας Mein. Dind.

Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.
ΑΓ. *Τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι*
κόραν ἀείσατ' Ἄρτεμιν ἀγροτέραν·
ΧΟ. *Ἕπομαι κλῄζουσα σεμνὸν*
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓ. *Λατώ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος*
ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
δινεύματα Χαρίτων.

113. *ἱερὸν* libri et vulg. Th. Fr. Bergk. Mein. *ἱρὸν* Dind.

114. De trimetro trochaico restituendo cogitat Fritzschius, *τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοις κόραν ἀείσατ'*.

115. *ἀείσαντ'* R. Iunt. vulg. *ἄεισαν τ'* N. *ἀείσατ'* Kust. etc. *ἄεισον* Enger., qui metrum sic disponit, **** *κόραν ἄεισον* | *Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.* Hermannus *παρθένον* supplet, Fritzschius *σύγγονον.*

116. *ἕπομαι*] Fort. *σέβομαι*, ut in v. 123. Sed cf. Eur. Hipp. 58. *κλῄζουσι* conj. Mein. *σεμνόν*] *σεμνὰν* Dindorfius, sine causa.

117. *γόνον*] *τόνον* conj. Mein.

120. *κρούματά τ'*] *κροῦμά τ'* Eng. Post *Ἀσιάδος* addendum *κιθάρας* suspicatur Mein.

121. *ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων* — libri. *ποδὶ παράρρυθμα Φρυγίῳ* Herm. *ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίων* — Weis. conj. Dind. *ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίῳ* — conj. Bergk. *ποδὶ παρ' ἔρρυθμα Φρυγίῳ* Enger, qui ex scholiastae verbis constare dativum *ποδὶ* pendere a vicino epitheto *παράρυθμα*, et *Φρυγίῳ* non *Φρυγίων*, id quod jam Burgesius proposuerat, grammaticum legisse verissime monet. Scilicet *ἔρρυθμα* in frequentius *εὔρυθμα* facile mutatum; *παράρυθμ'* autem ex *παρ' ἔρρυθμα* procul dubio ortum. Constructio ergo juxta Engerum erit *παρὰ δινεύματα Χαρίτων ἔρρυθμα ποδὶ Φρυγίῳ*, acccompanying graceful movements made in Phrygian time. Engerum sequitur Meinekius. Sed ista *ποδὶ Φρυγίῳ* cum *κρούματα* potius quam cum *δινεύματα* conjungenda videntur; non tam enim saltationes, quam citharae pulsationes modo Phrygio adaptari (*ἁρμόζεσθαι*, v. schol.) dicuntur. Quare *παράρρυθμα* cum Hermanno legendum videtur. Fortasse *ἔρρυθμα* (cf. *ἔμμετρος*, *ἔντονος*, etc.) adscriptum erat glossema ad *παράρρυθμα*. Legendum fortasse, plano evadente sensu, *κιθάρας εὔρυθμα, Φρυγίων* —, i. e. Latonamque (celebrate), et vibrationes citharae Asiaticae, numerosas Phrygiarum Gratiarum saltationes. Vel *κιθάρας εὔρυθμά τε Φρυγίων* —. Conjicias etiam *ποδὶ παρ' εὐρύθμῳ Φρυγίων* —. Cf. 985. *ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί.*

122. *διανεύματα* libri. *δινεύματα* Bentl. Br. Dind. Th. Eng. Mein. Ut legisse scholiastam constat ex ejus explicatione *ὀρχήματα.* "*δινεύματα Χαρίτων* parum apta catalexis est, quod sensit Bentleius, qui *δινεύματα*

ΧΟ. *Σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν*
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ δόκιμον,
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν
ἁμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.

Κουρήτων conjecit. Mihi scribendum videtur uno versu *ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίων Χαρίτων δινεύματα. Φρύγια δινεύματα* cur dicantur, explicuit scholiasta, *τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονίᾳ ἡρμοσμένα*". DIND. Qui ita edit.

123. *ΧΟ.* om. N. R.

124. *κίθαριν*] Restituendum fortasse *κιθάραν* ex scholiasta: qua forma tragici uti solent. *ἀκίθαριν* tamen dixit Aeschylus Suppl. 681. DIND.

125. *δοκίμῳ* libri et vulg. Fr. Bgk. *δόκιμον* Dind. Eng. Mein. *δοκίμων* (*ὕμνων*) conj. Mein. Quod ipse olim proposui in Praef. ad Av. p. V. Cf. Pind. N. III. 18. *δόκιμον ὕμνον* (nobilem hymnum). Pac. 1030. *σοφῇ δόκιμον φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ.* Scholiasta per *εὐτόνῳ* explicat. "*ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ* libri, schol., et Suidas in *ἄρσενι.* Quod non intelligo quomodo dici a choro virginum potuerit. Quod scholiasta annotavit, *ἐπεὶ Ἀπόλλων ἐστὶν ὁ κιθαρίζων*, ea tum demum apta erit interpretatio, si corrigatur *ἄρσενι βοᾷ δόκιμον*". DIND. Verum videtur *δόκιμον*, quod scholiastam legisse colligas. Idem suadet Mein. Probe autem convenit citharae *βοὰ ἄρσην.*

126. "Lineola praefixa in Aug. Quo indicatur haec Agathoni esse tribuenda: quod etiam Bentleio videtur placuisse. Idem codex personae notam om. v. 123. addit v. 128" DIND. *τᾷ*] Scholiasta, *τῆς κιθάρας φῶς ἔσσυτο τοῖς σοφοῖς.* Qui fortasse *τᾶς* legit. DIND. *τᾶς* Fritzsch. *φῶς*] *φάος* probabiliter corrigunt Enger. Fr. Mein. *δαιμονίοις ὄμμασιν* libri et vulg. *δαιμονίοις | ὄμμασιν* — (sic) Fritzsch. *δαιμονίοις τέ σου ὄμμασιν* Enger. *δαίμονος ὄμμασιν* Both. *δαιμονίοις στόμασιν* Herm. *θεοῦ οἴμασιν* Mein. *δαίμονος οἴμασιν* (?) conj. Bergk. "*δαιμονίοις* utcunque explicat scholiasta. Sed vitiosum esse metri deformitas ostendit. *δαίμονος* (Latonae) olim corrigebat Bothius. Mihi de sententia horum verborum non liquet". DIND. Verum videtur *δαίμονος ὄμμασιν,* ut et ipse correxeram. Sensus loci hic videtur esse: Per quam (citharam) et per nostram subitam (ex tempore editam) vocem fulgor dei (Apollinis) oculis emicat, sc. prae gaudio. Similiter fere de Baccho Lys. 1283. *ὃς μετὰ Μαινάσιν ὄμμασι δαίεται.* Fort. *δαιμονίοις τε κρούμασιν*, hoc sensu: Cui (citharae) gloria venit et propter pulsationes divinas (Apollinis), et propter nostram subitam vocem.

127. *διαιφνιδίου* N. R. Iunt. Cf. ad Nub. 161. *δι' ἀϊδίου* conj. Mein. *δ' ἀμφιδίου* Herm. *διαμφιδίου* Fritzsch. Qu. *δι' αἰφνιδίοι'.* Mendosum videtur *αἰφνιδίου.* Ita autem distribuit Enger: *ἡμετέρας* — | *ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον.* *ἡμετέρας* libri et vulg. *ἁμετέρας* Mein. Dind.

Ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον [τιμᾷ].
Χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
ΜΝ. Ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτὸν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
Καί σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι,
"Ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ, τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
Τίς δ' αὖ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
Σὺ δ' αὐτὸς, ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;

128. Lineola, personae nota, praefixa in N. Recte, opinor. Nam Agathonis haec sunt ad chorum verba: id quod ostendit secunda persona *ἄγαλλε*. Nam in praecedentibus prima persona loquitur chorus, *ἕπομαι κλῄζουσα* v. 116. *σέβομαι* v. 123. Agatho contra secunda, *ὄλβιζε* v. 107. *ἀείσατ'* v. 115. Respondet Chorus v. 129. *χαῖρ*, —. *ἄγαλλε* N. R. *ἄλλε* Iunt. Correxerat Scaliger. *Φοῖβον ἄνακτ' ἄγαλλε τιμᾷ* Mein. *τιμᾷ* ut glossema (*τίμα*) ad *ἄγαλλε* adscriptum secluserunt Dind. Eng. Bergk. *ὕμνῳ* substituit Herm. Fort. *τιμαῖς*. Soph. Oed. C. 1007. *τιμαῖς σεβίζειν*.

129. *ΧΟ.* hic praefixerim. Vulgo haec cum praecedentibus connectuntur. Vide ad 128. et cf. 111. *Χαῖρε — Φοῖβ'*.

130. *πότνια* N. R. Iunt.

134. *νεανίσχ'* N. R. Iunt. *νεανίσκ'* ed. Brub. *νεᾶνις, ἥτις εἶ* Porson. Fritzsch. Enger. Bergk. Mein. Cf. Av. 1362. *σοὶ δ', ὦ νεανίσκ'* —. *εἶτις* N. R. Iunt. Th. *ὅστις* ed. Zan. 1538. Farr. Be. Br. Dind. etc.

135. *Λυκουργίας* libri et Fr. *Λυκουργείας* Dobr. Dind. Both. Th. Bergk. Mein probat Enger. Cf. Ran. 1124. *τὸν ἐξ 'Ορεστείας* (*'Ορεστίας* deteriores libri) *λέγε*. Arg. Aesch. Sept. *Πολυφράδμων Λυκουργείᾳ τετραλογίᾳ*. *ἔρεσθαι* N. R. Iunt. Br. *ἐρέσθαι* Dind. etc.

138. *λαλεῖ*] *μέλει* Valck. ad Hipp. 224. Br.

139. *οὐ ξύμφορον*] *ἀξύμφορον* Suidas in *βάρβιτος*. Both. Fortasse recte. Sic *ἀσύνετος, ἀσύστατος*. Cf. tamen Vesp. 982. *ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν*.

140. *τίς δαὶ*] Malim *τίς δ' αὖ*.

141. *τίς δ' αὐτὸς* vulg. Bergk. *γρ. σύ τ' αὐτός* R. "Hoc recipiendum, commate post *παῖ* posito" DIND. Ita etiam Enger. Mein. Ipse malim *σὺ δ' αὐτὸς* cum Thierschio.

καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
Τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι;

ΑΓ. Ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.
Ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ·
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
Αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

ΜΝ. Οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;

ΑΓ. Ἀνδρεῖα δ' ἢν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'· ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

ΜΝ. Ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,

142. *καὶ ποῦ πέος*] *ποῦ τὸ πέος* Suidas in *Λακωνικαί*, *ποῦ δὲ τὸ πέος* idem in *πέος*. Unde *καὶ ποῦ τὸ πέος* Both. Sed in tota hac oratione tragicum servari trimetrum recte monet Enger. Adde quod in sermone concitatiori, qualis hic est, non inepte omittitur articulus.

144. *φῄς* (sic) R.

145. *ἐπειδή γ'*] *ἐπεὶ σύ γ'* Fritzschius, qui *ἐπεί γε* et *ἐπειδή γε* recentiorum magis quam Atticorum scriptorum esse judicat, qui unam saltem vocem interponere soleant. Recte fortasse. Ceterum post *φράσαι* interrogandum, ut nunc faciunt Mein. Dind. Sunt enim interrogativae particulae *ἀλλὰ δῆτα*, ut in 143. Cf. ad Pl. 1098.

146. Malim *τοῦ ψόγου μὲν τὸν ψόφον*. Cf. Vesp. 436. Ran. 604. *μὲν* om. Suidas in *ἄλγησις*.

147. *παρεσχόμην* libri et vulg. *παρησθόμην* ingeniose Bergk. (Cf. Theocr. V. 120. *οὐχὶ παρῆσθευ;*) *παρέσχετο* (*ὁ ψόγος*) conj. Mein.

148. *ἐσθῆτ'* R.

149. *χρὴ γὰρ* N. R. (*γὰρ* add. supr.) Scal. Bentl. Pors. *χρὴ* (om. *γὰρ*) Iunt. *ποητὴν* R.

150. *ἃ δεῖ ποιεῖν*] *ἃ δὴ ποιεῖ* Herm. Madvig. *ἀεὶ* (!) *ποιεῖ* Mein. Vide an reponendum sit *πρὸς τὰ δράμαθ', ἃ | ἀεὶ ποιεῖ*. *ποεῖν* R.

151. *ποῇ τίς* R.

153. *ὅτ' ἂν — ποῇς* R. *Φαίδραν*] *Φαίδρας* conj. Mein. Recte fortasse. Cf. 547. Ran. 1043. Vesp. 501. Pac. 900. Lys. 60. 619.

154. *ἂν ποιῇ* (*ποῇ* R.) libri. *ἢν ποιῇ* Dind. Mein. *αὖ ποιεῖ* Fritzsch. Eng. (Sic Av. 78. *ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ; — τρέχω 'πὶ τορύνην.*) Cf. 151. *γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα.* *τίς* R.

157. *ὅτ' ἂν — ποῇς* R. *ποῇς* etiam N.

ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἑστυκὼς ἐγώ.
ΑΓ. Ἄλλως δ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. Σκέψαι δ' ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
χὡ Κεῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς.

158. συμποῶ R. σ' οὔπισθεν R. σ' οὖπισθεν N. σοῦ ᾿πισθεν Reisk. Similis crasis est in Aesch. Cho. 914. τόνδε σοὐρίζει (σοι ὁρίζει) μόρον. Nisi pro σου ὄπισθεν potius accipiendum. Cf. Soph. Ant. 640. γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι. Eadem crasis quae in τοὐλύμπου. Nisi reponendum ᾿ξόπισθεν. ἑστύκως] ἑστηκὼς Scal. Mein.

159. N. ἐστιν R. Iunt.

161. ἄλλως τ' vulg. Lego ἄλλως δ'. Cf. ad 290. Ἴβυκος N. R. Dind. etc. Ἰβυκὸς Iunt. Th. Vide Arcad. p. 52, 10.

162. κἀλκαῖος] In libris antiquioribus (τοῖς παλαιοτέροις ἀντιγράφοις) Ἀχαιὸς scriptum fuisse, Aristophanem vero grammaticum rescripsisse (μεταγράψαι) Ἀλκαῖος, ab scholiasta est annotatum. Recte haud dubie correxit Aristophanes, sive conjecturam sive libri alicujus auctoritatem secutus. Futile argumentum, quo Aristophanis emendationem impugnavit Didymus, bene refutavit scholiasta. DIND. χὠ Κεῖος (Simonides) conj. Fritzschius, tempora sic optime convenire admonens. "Initium, inquit, fit ab Ibyco horum poëtarum antiquissimo (floruit circ. Ol. 56, 3. A. C. 554), hunc sequitur Anacreon (Ol. 63, 2. A. C. 527), Anacreontem excipit Simonides (Ol. 65, 2. A. C. 519). Agmen claudit Phrynichus tragicus Atheniensis (Ol. 67, 4. A. C. 509)." "Scripturam κἀλκαῖος recte impugnat Fritzschius, quum Alcaeus iis adnumerari poetis non possit, qui harmoniam emolliverint. — Satis probabiliter Hermannus conjecit ἀρχαῖος." ENG. ἀρχαῖος Dind. κἀχαιὸς, quamvis corruptum, servat Mein., qui καὶ Λᾶσος (Vesp. 1410) conjicit. Quod verum esse potest. Alcaei mentionem parum hic convenire docet Mein. οἳ περὶ libri. οἵπερ Bentl. etc. Correctum ex Suida in ἐμιτρώσατο et ἐχύμισαν. ἐχύμησαν libri. ἐχύλισαν conj. Mein. Correctum ex Suida. Eodem mendo laborat Hesychius, ἐχύμησαν : ἤρτησαν (corr. ἐχύμισαν : ἤρτυσαν).

163. διεκίνων R. Frob. διεκινῶν N. Iunt. διεκίνουν Suidas in ἐμιτρώσατο. Bentl. διέκνων Dorv. ad Charit. p. 560. διεκλῶν Bergk. κἀχλίδων Mein. καὶ διεχλίδων (om. τε) Fritzsch. διεκλῶντ' Toup. I. 166. (coll. Dion. Hal. de Dem. p. 310. τῶν ῥυθμῶν — τοὺς ὑπορχηματικούς τε καὶ Ἰωνικοὺς καὶ διακλωμένους. Dion. Chrys. Or. 33. πάντα τρόπον διακλώμενος. Tat. p. 81. ἁβρυνόμενον καὶ διακλώμενον. Plat. in Tim. p. 59. Suid. ad v. σκορδινᾶσθαι. Hesych. διακλῶν, θρύπτων. Idem: Ἰωνικὸν, τρυφερὸν, ἢ ἐπὶ τοῦ κατεαγότος ἢ θηλυκοῦ. Poll. 4, 91. ubi περὶ ὀρχήσεως agit. Λυγίσαι τὸ σῶμα, κάμψαι, κλάσαι.) "Quare διακλᾶσθαι Ἰωνικῶς, inquit, est corpus instar Ionum molliter movere, saltare. Horatio, *artubus frangi*. Locus autem ita vertendus est: Anacreon et Alcaeus,

Καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο.

qui musicis gratiam et venustatem conciliarunt, mitras gestabant et molliter more Ionum saltabant". "Huc respexisse videtur Dionysius Halicarnasseus in libello *περὶ τῆς Δημοσθένους δεινότητος* p. 310. ed. Hudson. (vol. 6. p. 1093. Reisk.) *καὶ τῶν ῥυθμῶν πολλαχῇ μὲν τοὺς ἀνδρώδεις καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ εὐγενεῖς, σπανίως δέ που τοὺς ὑπορχηματικούς τε καὶ Ἰωνικοὺς καὶ διακλωμένους.* Idem ibid. 2. p. 611." (DIND.). Vera videtur Toupii emendatio *διεκλῶντ'*, jam a Brunckio recepta. Non significat vero *διεκλῶντ'* molliter saltabant, quod Toupius voluit, sed molliter delicateque vivebant. Ejusdem significationis vox est *διαθρύπτεσθαι.* (Prom. 891. *τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων.* Theocrit. 15, 99. *φθεγξεῖταί* (canet) *τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.* Cf. Lucian. Demon. 18. *θηλυδρίαν καὶ διακεκλασμένον.* Cf. etiam v. *κλασαυχενεύομαι*, et Lat. fractus. Schol. Aesch. Prom. 128. *ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρεόντειος, κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν.* Ipse tentabam *κἀχλίδων.* (Lys. 640. *χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.*) Vel *κἀγέλων.* (Diogen. III. 87. *Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν κιναίδων. παρόσον οἱ Ἴωνες ἐπὶ τούτῳ διαβάλλονται.* Greg. Cypr. II. 9 *Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων. εἰς τοῦτο γὰρ Ἴωνες διεβάλλοντο.*) Vel *κἀνεκλῶντ'.* (Theopomp. com. Mein. II. 812. *πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη.*) Vel *καὶ συνεκλῶντ'.* (Plat. Rep. VI. 495 E. *τὰς ψυχὰς συγκεκλασμένοι — τυγχάνουσιν.* Theaet. 173 A. *πολλὰ κάμπτονται καὶ συγκλῶνται.* Vel *καὶ κατεκλῶντ'*, i. e. *ἐθρύπτοντο* (v. Blomf. Gl. Prom. 919.). Vel *κἀκόμων*, vel *κἀτρύφων*, vel *κἀχαλῶντ'.* Confer verbum *διακινεῖσθαι*, Vesp. 688. *διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθείς.*

165. *ἠμπέσχετο* libri et Fritzsch. prob. Mein. *ἠμπίσχετο* recte Elmsl. ad Med. 1128. Both. Dind. Enger. *ἠμπείχετο* Elmsl. n. ms. (ut videtur) *ἠμπείχετο* Buttm. Gr. II. 143. Legendum vel *ἠμπίσχετο* vel *ἠμπείχετο.* Plat. Phaed. p. 87 B. *θοἰμάτιον ὃ ἠμπίσχετο* (*ἠμπείχετο* pr. m. Bodl. et alii). Imperfectum saltem hic requiri vere monuit Elmsleius. Idem (ad Med. 277) utramque formam *ἀμπέχειν* et *ἀμπίσχειν* usurpare tragicos statuit. Cf. Eccl. 540. *ἔπειθ', ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην* (l. *ἠμπεσχόμην*). Apud nostrum occurrunt *ἀμπέχει* (2. pers. pass.) Ach. 1024. Eccl. 374. Av. 1567. *ἀμπέχεται* Pl. 897. *ἀμπισχνοῦνται* (ut *ὑπίσχομαι ὑπισχνοῦμαι*: vulgo male *ἀμπισχοῦνται*). Av. 1090. *ἤμπισχον* Lys. 1156. *περιήμπισχεν* (*περιήμπεσχεν* R.) Eq. 893. *ἀμπίσχετε* Vesp. 1153. *ἀμπισχὼν* Ran. 1063. *ἠμπισχόμην* (*ἠμπεσχόμην* Lexicon Seguer. ap. Bekk. p. 381) Eccl. 540. *ἀμπισχόμενος* Vesp. 1150. Eccl. 332. Apud alios has formas adnotavi. *καταμπέχοντα* Antiphon. Athen. p. 396 B. *καταμπέχοντας* p. 112. *ἀμπέχει* (3 pers. act.) Soph. Oed. C. 315. *ἠμπέσχετο* (*ἠμπίσχετο* Elmsl.). Eur. Med. 1159. *παραμπίσχειν* (al. - *έχειν*) 282. *ἀμπίσχων* (praes.!) Hippol. 193. *ἀμπίσχειν* (praes.) Suppl. 165.

Διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράματ' ἦν καλά·
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
ΜΝ. Ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.
ΑΓ. Ἅπασ' ἀνάγκη. Ταῦτα τοίνυν γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα.
ΜΝ. Πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
ΕΥ. Παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.

ἀμπισχὼν (aor.) Troad. 14. *ἐπαμπισχόντες* 1148. *ἤμπεσχεν* (aor.) Ion. 1159. *ἀμπίσχῃ* (aor. med.) Iph. A. 1439. *ἀμπίσχομαι* Hel. 422. *καταμπίσχουσιν* 853. *συναμπίσχει* (med.) Herc. F. 1111. *ἀμφέξει* Cycl. 344. *ἤμπεσχε* (aor.) Tragicus ap. Plutarch. Symp. p. 632 E. *ἀμπεχομένῳ* Plat. Hipp. M. 291 A. *ἀμπεχόμενον* Gorg. 490 D. *ἀμπεχόμενοι* 523 C. *περιαμπέχοντα* Phaed. 98 D. *ἠμπείχετο* (ita libri plurimi et supr. *ίσ* membr. Bodl., *ἠμπίσχετο* edd. vett.) ibid. 87 B. *πέριαμπέχονται* Conv. 221 E. *ἤμπισχε* (imperf.) Prot. 320 E. *ἀμπίσχουσα* Polit, 311 C. *ἀμπίσχοιο* Alc. I. 113 E. *ἠμπίσχοντο* (imperf) Athen. 512 B. Ceterum, ut pravate hic libri *ἠμπέσχετο* pro *ἠμπείχετο*, ita *ἠνεσχόμεθα* (*ἠνειχ.* unus V.) pro *ἠνειχόμεθα* simili errore exhibent Lys. 507. Statuendum igitur, ni fallor, praesens esse *ἀμπέχω* vel *ἀμπίσχω*, imperfectum *ἠμπεῖχον* vel *ἤμπισχον*, aoristum *ἤμπεσχον*; et similiter in media voce. Quod si quis roget cur non *ἀμφέχω* potius ut *ἀμφιέννυμι* dixerint Attici, credo cacophoniae vitandae causa id factum, ne duae vicinae geminae consonantes proferrentur. Imperfectum certe hic requiritur. [Adde *ἠμπείχετο* Lucian. Peregr. 15.]

166. *καλὰ ἦν τὰ δράματα* libri. *κάλ' ἦν τὰ δράματα* vulg. Eng. Bergk. Mein. *τὰ δράματ' ἦν καλὰ* Dind. tacite. Qu. *διὰ ταῦτ'*.

168. *ὢ* pro *ὁ* R. *ποεῖ* R. *Φιλοκλῆς* libri. *Φιλοκλέης* Bentl. Dind. etc. Cf. ad Ran. 76.

169. In margine a m. rec. habet R. post v. 170 ponit N. *ὁ δ' αὖ* N. (add. in marg. om. pr.) R. Iunt. *ὁ δὲ* Br. vulg. *Ξενοκλῆς* libri. *Ξενοκλέης* Bentl. Dind. etc. *ποεῖ* R.

170. *ποεῖ* R.

171. *ἅπασ' ἀγ. ἀνάγκη* in R. *γάρ τοι* vulg. Parum hic convenit particula *γάρ*. Sensus requirit *τοίνυν* aut *μέντοι*.

173. *ΑΓ.* praef. in R. *ΕΥ.* ed. Brub. Br. Tyrwh. *βαΰζων*] *βασανίζων* conj. Mein. Parum enim hic convenire *βαΰζων*. *καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν* libri. *καὶ γὰρ ἦ τοιόσδ' ἐγὼ* Elmsl. ad Ach. 127 et 178. Possit etiam *ὡς ἐγὼ τοιοῦτος ἦ*, vel *ὡς τοιοῦτος 'ἦν ἐγὼ* (vel *χαὐτὸς ἦ*). Cf. ad 469. *ἦν* libri et vulg. Fr. Eng. Bergk. *ἦ* Elmsl. Dind. Mein.

174. *ποεῖν* R.

ΜΝ. Μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.
ΕΥ. Ἀλλ' ὧνπερ εἵνεκ' ἦλθον ἔα μ' εἰπεῖν.
ΑΓ. Λέγε.
ΕΥ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
Ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.
ΑΓ. Τοῦ χρείαν ἔχων;
ΕΥ. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΑΓ. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;
ΕΥ. Ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναιξὶν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνὴ,

175. Lege, deleta virgula, *μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε —*. Cf. Pl. 106. *μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ ἐστιν* etc. Vulgo virgula ponitur post *Δί'*.

176. *Εὐρ.* om. N. R. *ἔα* libri et vulg. *ἀλλ' εἰπεῖν* Schol. ad 500. *ἆ* Dind. olim. Cf. ad 64. Av. 1495. Pl. 824. *Ἔα* tanquam monosyllabum pronuntiandum est. Similiter *θεᾶσαι* disyllabum est infra v. 280. et *θεᾶσθε* Eccl. 270. Ach. 770. et *θέασ'* Pac. 906. Pers. om. N. Iunt., *ΑΓ.* Farr. Brub. Dind. Eng. *ΜΝ.* Kust. Br. Bo. *οὕνεκ'* vulg. Lego *εἵνεκ'*.

177. *ΜΝ.* praef. R.

178. *οἷόν τε* N. R. Iunt. Correctum ex Suida in *οἷος* et *σοῦ*.

179. *κοινῇ* libri et Suidas in *κοινολογία* et *σοῦ*. *καινῇ* Biset. Bentl. Kust. Fortasse *δεινῇ*. Schol: *μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ*.

180. *ἀφίγμαι* R.

181. *ΜΝ.* praef. in R.

182. *τοῖς Θεσμοφορίοις*] Legendum ni fallor, *Θεσμοφορίοισιν*, vel potius *Θεσμοφορίοις, ὁτιὴ* (pro *ὅτι*) —. Ante nomina festorum sic posita articulus omitti solet. Av. 1519. *ὥσπερεὶ Θεσμοφορίοις*. Eccl. 18. *Σκίροις*. 59. Thesm. 834. *Στηνίοισι καὶ Σκίροις*. Nub. 386. *Παναθηναίοις*. 988. Ran. 1090. Pl. 627. *Θησείοις*. Nub. 408. *Διασίοισιν*. Hermipp. ap. schol. Av. 1556. *Διονυσίοισιν*. Alex. Athen. 104 D. *Παναθηναίοισιν*. Diphil. Athen. 227. *Ἰσθμίοις*. Herod. I. 51. *Θεοφανίοισι*. Andoc. I. 126. *Ἀπατουρίοις*. Lysias 93; 32. *Θεσμοφορίοις*. Dinarch. I. 24. *Ἐλευσινίοις*. Plat. Hipparch. 228. *Παναθηναίοις*. Timocreon Rhod. ap. Plut. Them. 21. *Ἰσθμίοις*. Sed Dem. p. 567. *τοῖς* (al. *ἐν τοῖς*) *Διονυσίοις*. Isocr. 175 C. *τοῖς Διονυσίοις*.

184. *ΜΝ.* praef. in R. *ἡ πᾶσα* libri. *ἅπασ'* Scal. Fortasse recte: cf. 171. Pac. 373. *λάθραι* (sic) R. *λάθρᾳ* Bergk.

185. *δοκῶν* N. (qu.) R. Iunt. Fr. Eng. Bergk. Dind. Elmsl. n. ms. *δοκεῖν* vulg. Verum est *δοκῶν*: aliter enim *ὥστε δοκεῖν* dicendum fuisset. Fritzschius errorem ex proxima syllaba *εἶν* natum admonet. Cf. Eur. Herc. 985. *ἀμφὶ βώμιον | ἔπτηξε κρηπῖδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν*.

ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
Μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓ. Ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
ΕΥ. Ἐγὼ φράσω σοι. Πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι·
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρεμένος,
γυναικόφωνος, ἁπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓ. Εὐριπίδη —
ΕΥ. Τί ἔστιν;
ΑΓ. ἐποίησάς ποτε,
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ΕΥ. Ἔγωγε. -
ΑΓ. Μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθα.
Ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε·
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι

186. *σαφῶς σώσεις ἐμὲ* libri et vulg. Dind. Th. Mein. Eng. *σοφῶς, σώσεις ἐμὲ* Bentl. Dobr. Fritzsch. "Non illud hic agitur, quomodo Agatho defensurus sit Euripidem, sed sitne omnino defensurus," ait Enger. Contra non tantum *ἀποκρίνεσθαι*, sed *ἀποκρίνεσθαι σοφῶς* Mnesilochum oportere dicas. Cf. Ach. 401. *ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη, | ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται* (*ἀπ.*?). Nub. 1245. *ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.* Sed quaestionem solvere videtur locus Thuc. I. 74. *ὅπερ σαφέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα.*

187. *ἀξίως ἐμοῦ*] Legerim *ἀξίως σύ μου.* Neque enim omitti debet emphaticum *σὺ*, neque tam *ἐμοῦ* postulatur quam *μου.*

189. *ΜΝ.* in R. *γινώσκομαι* N. R. Iunt.

193. *τί ἔστιν*] Reponendum, in fallor, *τί ἔστ'.*

195. *μὴ νῦν* N. R. Iunt.

196. *καὶ γὰρ μαινοίμεθ' ἂν* libri, nisi quod post *γὰρ* vacuum spatium est in N. *καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθα* Kuster. Fritzsch. *καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἂν* Suid. in *ὑφέξειν.* Porson. Br. Bo. Dind. Enger. Mein. *καὶ γὰρ οὖν μαινοίμεθ' ἂν* conj. Herm. ad Vig. p. 283. *κάρτα γὰρ μαινοίμεθ' ἂν* conj. Reisig. p. 187. Particula *ἂν* raro nisi in sententiis negativis aut interrogativis iterari solet, ut suspiciosa non immerito videatur scriptura vulgata. Cf. Ran. 581. *οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν.* 1449. *πῶς τἀναντί' ἂν πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;* Infra 830. *πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν* (*μεμψαίμεθα*?). et ad Ach. 709. Simplex tantum *ἂν* est in Pl. 1070. *μαινοίμην γὰρ ἄν.* Dem. p. 1453. *καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην.* Eur. Iph. A. 1256.

198. *τεχνάσμασιν* R. Suidas in h. v. Dind. Mein. etc. *τεχνάμασιν* N.

φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
ΜΝ. Καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
ΕΥ. Τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
ΑΓ. Κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ.
ΕΥ. Πῶς;
ΑΓ. Ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.
ΜΝ. Ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.
Ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
ΕΥ. Τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;
ΑΓ. Μὴ δόκει γε σύ.

στενάσμασιν Iunt. στενάγμασιν Farr. Brub. Can. Bentl. Quod verum videatur. Cf. 73. τί στένεις; τί δυσφορεῖς; Eur. El. 195. οὔτοι στοναχαῖς ἀλλ' εὐχαῖς θεοὺς σεβίζουσ' ἕξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ. Soph. Oed. C. 1365. οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα | τάδ'. Confirmatur tamen τεχνάσμασιν versu 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Cf. Lucian. Charid. 7. τεχνάσματα τοῦ Διός. Porro sensus idem postulat, ni fallor.

199. φέρειν] φεύγειν videtur legisse scholiasta, qui ἐκφεύγειν interpretatur. DIND. παθήμασιν libri et vulg. Dedi παθήμασι.

200. καταπύγον N. R. Iunt. καταπῦγον vulg. κατάπυγον Dind. Mein. etc. Cf. ad Vesp. 687.

201. παθήμασιν et hic libri et vulg.

202. ὅ τι] Praestat forsan scribi ὅτι. ἐλθὼν conj. Mein. Sine causa.

204. νυκτερείσια libri et vulg. Br. Thiersch. Fritzsch. Bergk. νυκτερήσια Dobr. Both. Dind. Enger. Mein. Cf. Lucian. Alex. c. 53. χρησμὸς νυκτερήσιος. Sic ἡμερήσιος (Ag. 22. Herod. IV. 101. ὁδὸς ἡμερησίη), βροτήσιος (Eur. or. 271. βροτησίᾳ χερὶ), ἐτήσιος. Ipse νυκτερείσια pro νυκτερήσια scripsisse Comicum arbitror, cum allusione ad verbum ἐρείδειν (Eccl. 616), ut levi mutatione ἁρματωλίας pro ἁμαρτωλίας posuit Pac. 415. διεντερευμάτων pro διερευνημάτων Nub. 166. βομβαύλιοι pro βομβύλιοι Ach. 866. Et fortasse ne exstat quidem vox νυκτερήσιος, quae Luciani tantum auctoritate nititur. Conferri enim non debet ἡμερήσιος.

206. ΕΥ. R. om. N. ΜΝ. Farr. Brub. Bentl. Reisk. νὴ Δία libri et vulg. Eng. Bergk. Mein. νὴ Δὶ (νηδὶ) Dind. V. ad Eq. 319. μὰ Δία perperam Fritzsch. Cf. Pl. 287. νὴ τοὺς θεοὺς Μίδας μὲν οὖν. 412. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς. βινεῖσθαι N. R. κινεῖσθαι Iunt.

208. ΑΓ. — ΕΥ. R. Iunt. om. N. ΕΥ. — ΑΓ. Farr. Bentl. Reisk. ποήσεις, ut solet, R. γε σύ] σύ γε Herm. Mein. conj. Bergk. Fort. μηδὲ προσδόκα. (Soph. Tr. 367. μηδὲ προσδόκα τόδε.)

209. ΑΓ. praef. in R. Iunt. personam om. N. ΕΥ. Bentl. Farr. Brub.

ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
Μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓ. Ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
ΕΥ. Ἐγὼ φράσω σοι. Πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι·
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓ. Εὐριπίδη —
ΕΥ. Τί ἔστιν;
ΑΓ. ἐποίησάς ποτε,
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ΕΥ. Ἔγωγε.
ΑΓ. Μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθα.
Ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε·
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι

186. *σαφῶς σώσεις ἐμὲ* libri et vulg. Dind. Th. Mein. Eng. *σοφῶς, σώσεις ἐμὲ* Bentl. Dobr. Fritzsch. "Non illud hic agitur, quomodo Agatho defensurus sit Euripidem, sed sitne omnino defensurus," ait Enger. Contra non tantum *ἀποκρίνεσθαι*, sed *ἀποκρίνεσθαι σοφῶς* Mnesilochum oportere dicas. Cf. Ach. 401. *ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη, | ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται* (*ἀπ.*?). Nub. 1245. *ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.* Sed quaestionem solvere videtur locus Thuc. I. 74. *ὅπερ σαφέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα.*

187. *ἀξίως ἐμοῦ*] Legerim *ἀξίως σύ μου.* Neque enim omitti debet emphaticum *σὺ*, neque tam *ἐμοῦ* postulatur quam *μου.*

189. *ΜΝ.* in R. *γινώσκομαι* N. R. Iunt.

193. *τί ἔστιν*] Reponendum, in fallor, *τί ἔστ'.*

195. *μὴ νῦν* N. R. Iunt.

196. *καὶ γὰρ μαινοίμεθ' ἂν* libri, nisi quod post *γὰρ* vacuum spatium est in N. *καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθα* Kuster. Fritzsch. *καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἂν* Suid. in *ὑφέξειν.* Porson. Br. Bo. Dind. Enger. Mein. *καὶ γὰρ οὖν μαινοίμεθ' ἂν* conj. Herm. ad Vig. p. 283. *κάρτα γὰρ μαινοίμεθ' ἂν* conj. Reisig. p. 187. Particula *ἂν* raro nisi in sententiis negativis aut interrogativis iterari solet, ut suspiciosa non immerito videatur scriptura vulgata. Cf. Ran. 581. *οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν.* 1449. *πῶς τἀναντί' ἂν πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;* Infra 830. *πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν* (*μεμψαίμεθα*?). et ad Ach. 709. Simplex tantum *ἂν* est in Pl. 1070. *μαινοίμην γὰρ ἄν.* Dem. p. 1453. *καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην.* Eur. Iph. A. 1256.

198. *τεχνάσμασιν* R. Suidas in h. v. Dind. Mein. etc. *τεχνάμασιν* N.

φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
ΜΝ. Καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
ΕΥ. Τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
ΑΓ. Κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ.
ΕΥ. Πῶς;
ΑΓ. Ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.
ΜΝ. Ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.
Ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
ΕΥ. Τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;
ΑΓ. Μὴ δόκει γε σύ.

στενάσμασιν Iunt. στενάγμασιν Farr. Brub. Can. Bentl. Quod verum videatur. Cf. 73. τί στένεις; τί δυσφορεῖς; Eur. El. 195. οὔτοι στοναχαῖς ἀλλ' εὐχαῖς θεοὺς σεβίζουσ' ἕξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ. Soph. Oed. C. 1365. οὐ κλαυστὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα | τάδ'. Confirmatur tamen τεχνάσμασιν versu 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Cf. Lucian. Charid. 7. τεχνάσματα τοῦ Διός. Porro sensus idem postulat, ni fallor.

199. φέρειν] φεύγειν videtur legisse scholiasta, qui ἐκφεύγειν interpretatur. DIND. παθήμασιν libri et vulg. Dedi παθήμασι.

200. καταπύγον N. R. Iunt. καταπῦγον vulg. κατάπυγον Dind. Mein. etc. Cf. ad Vesp. 687.

201. παθήμασιν et hic libri et vulg.

202. ὅ τι] Praestat forsan scribi ὅτι. ἐλθὼν conj. Mein. Sine causa.

204. νυκτερείσια libri et vulg. Br. Thiersch. Fritzsch. Bergk. νυκτερήσια Dobr. Both. Dind. Enger. Mein. Cf. Lucian. Alex. c. 53. χρησμὸς νυκτερήσιος. Sic ἡμερήσιος (Ag. 22. Herod. IV. 101. ὁδὸς ἡμερησίη), βροτήσιος (Eur. or. 271. βροτησίᾳ χερὶ), ἐτήσιος. Ipse νυκτερείσια pro νυκτερήσια scripsisse Comicum arbitror, cum allusione ad verbum ἐρείδειν (Eccl. 616), ut levi mutatione ἁρματωλίας pro ἁμαρτωλίας posuit Pac. 415. διεντερευμάτων pro διερευνημάτων Nub. 166. βομβαύλιοι pro βομβύλιοι Ach. 866. Et fortasse ne exstat quidem vox νυκτερήσιος, quae Luciani tantum auctoritate nititur. Conferri enim non debet ἡμερήσιος.

206. ΕΥ. R. om. N. ΜΝ. Farr. Brub. Bentl. Reisk. νὴ Δία libri et vulg. Eng. Bergk. Mein. νὴ Δὶ (νηδὶ) Dind. V. ad Eq. 319. μὰ Δία perperam Fritzsch. Cf. Pl. 287. νὴ τοὺς θεοὺς Μίδας μὲν οὖν. 412. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς. βινεῖσθαι N. R. κινεῖσθαι Iunt.

208. ΑΓ. — ΕΥ. R. Iunt. om. N. ΕΥ. — ΑΓ. Farr. Bentl. Reisk. ποήσεις, ut solet, R. γε σύ] σύ γε Herm. Mein. conj. Bergk. Fort. μηδὲ προσδόκα. (Soph. Tr. 367. μηδὲ προσδόκα τόδε.)

209. ΑΓ. praef. in R. Iunt. personam om. N. ΕΥ. Bentl. Farr. Brub.

ΕΥ. Ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'.
ΜΝ. Εὐριπίδη,
ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν προδῷς.
ΕΥ. Πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;
ΜΝ. Τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
ΕΥ. Ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ,
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον.
ΜΝ. Καὶ δὴ χαμαί.
Ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ';
ΕΥ. Ἀποξυρεῖν ταδὶ,
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.
ΜΝ. Ἀλλὰ πρᾶτθ' ἅ σοι δοκεῖ·
ἢ μὴ 'πιδιδόν' ἐμαυτὸν ὤφελόν ποτε.

Brunck. *ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης. ΜΝ. ὦ* — libri et vulg. Both. Fritzsch. Enger. *ὡς ἀπόλωλ'. ΜΝ. Εὐριπίδη, ὦ* — Elmsl. ad Ach. 475. Dind. Th. Mein. Recte, ut videtur. Cf. 237. et Ach. 473. *οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην | ἐν ᾧπέρ ἐστι* —. Pl. 850. *οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος, | καὶ τρὶς κακοδαίμων.* Eccl. 1098. *ὦ τρισκακοδαίμων (ἐγὼ), εἰ γυναῖκα δεῖ* etc. Vulgatam tuetur Enger, reddens, O me miserum, ergo periit Euripides. Et de se ipso in tertia persona loquitur Euripides supra 77. *τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται — εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.* Cf. etiam 875. *ὦ τρισκακόδαιμων, ψεύδεται νὴ τὼ θεώ.* *τρισκακοδαίμων* N. Brub. Br. *τρισκακοδαίμον* (sic) R. Iunt.

210. *ΜΝ.* praef. in R. Iunt.

211. *εὐρ.* in ras. in R. *ποήσω* R. Iunt.

212. *κλαίειν* libri. *κλάειν* Dind. etc.

213. *νῦν* R. Iunt.

214. *θοιμάτιον* N. R. Iunt.

215. *με* R. *ἀποξυρεῖν*] Annon *ἀποξυρᾶν*? Forma Herodotea et, ut videtur, Ionica est *ἀποξυρεῖν*. V. Lob. ad Phryn. p. 205. *τάδί* (sic) R.

216. *μνη.* R. in ras. *ἀφαύειν* Suid. in *ἀφαυανθ.* *πράττ', εἴ σοι δοκεῖ* Iunt. *πρᾶττ' εἴσω δοκεῖ* R. *πραττείσω δοκεῖ* N. *πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ* Th. Eng. Mein. Dind. *πρᾶτθ' ὅ τι σοι δοκεῖ* Elmsl. ad Ach. 338. *πρᾶτ' ἅ σοι δοκεῖ* (vel *ἂν σοι δοκῇ*) Dobraeus. *πρᾶτθ' ᾗ σοι δοκεῖ* conj. Eng.

217. *ἤ*] *ὡς* Hamaker. (Cf. Ran. 955. *ὡς — ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.*) *εἰ* conj. Mein. *ἢ μὴ διδόναι γ' αὐτὸν* N. sec. m. R. Iunt. *ἢ μὴ διδόναι γ' ἐμαυτὸν* N. pr. m. Scal. Bentl. Kuster. *ἢ μὴ 'πιδιδόναι γ' αὐτὸν* Toup. Em. III. 50. Reisig. Conj. p. 206. Enger. *ἢ μὴ 'πιδοῦναι 'μαυτὸν* (vel *'πιδοῦνἀμαυτὸν*) Dawes. Mein. prob. Br. *ἢ μηδὲ διδόναι*

ΕΥ. *Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε·*
χρῆσόν τί νυν ἡμῖν ξυρόν.
ΑΓ. *Αὐτὸς λάμβανε*
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης.
ΕΥ. *Γενναῖος εἶ.*
Κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
ΜΝ. *Οἴμοι.*
ΕΥ. *Τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,*
ἢν μὴ σιωπᾷς.
ΜΝ. *Ἀτταταῖ ἰατταταῖ.*
ΕΥ. *Οὗτος σύ, ποῖ θεῖς;*
ΜΝ. *Ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·*
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενῶ
τεμνόμενος.
ΕΥ. *Οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει*
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;
ΜΝ. *Ὀλίγον μέλει μοι.*
ΕΥ. *Μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν*
προδῷς με. Χώρει δεῦρο.
ΜΝ. *Κακοδαίμων ἐγώ.*

γ' αὐτὸν Both. *ἢ μὴ διδόναι γ' ἐμαυτὸν* Th. *ἢ μὴ 'πιδοῦναί γ' αὐτὸς* Dobr. "F. *'πιδοῦναι*" Bergk. *ἢ μὴ 'πιδιδόν' ἐμαυτὸν* Dind. Recte. Nisi praestat *ἢ μὴ 'πιδοῦν' ἐμαυτὸν*, aut *ἢ μήδ' ἐπιδοῦν' ἐμαυτόν.* Cf. 213. *ἐπιδίδως.* 249. *ἐπιδοῦναι.* Lys. 116.

219. *χρῆσόν τι νῦν*] Malim *χρῆσόν τί νυν.* Et sic Mein. *ἡμῖν ξυρόν*] *ξυρὸν ἡμῖν* Both. Fr. Cf. ad Lys. 124. De numeris v. ad Ach. 107.

220. *ξυροδίκης* N. R. non Iunt.

222. *ὤιμοι* R. *ᾤμοι* Iunt. Eng. *ὤμοι* Th. *οἴμοι* Dind. ("Scribendum *οἶμοι*, quae forma alibi e libris melioribus est restituta.")

223. *ἀττατα. ατταται* (sic) R. *ἄττατα. ἄτταται* Iunt. *ἀττατὰ ἀτταταὶ* N. *ἀτταταῖ ἰατταταῖ* Bentl. Bo. Dind. Eng. Fr. Cf. 1005. Eq. 1. *ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν ἰατταταῖ.* Vesp. 1338. *ἰαιβοῖ αἰβοῖ.*

224. *εἰς* libri et vulg. *ἐς* Dind. etc.

225. *δήμητρα γ'* N. R. *δήμητρα* Iunt. *Δήμητρ' ἔτ'* Pors. Elmsl. ad Ach. 306. Dind. Mein. Bergk. Reisig. Conj. p. 254. *Δήμητρ' ἐγὠνταυθὶ* Thiersch. Cf. Nub. 814. *οὔτοι μὰ τὴν 'Ομίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς.* Vesp. 1442. *οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς.* Pl. 64. *οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.* *ἐνταυθοῖ* libri et vulg. *ἐνταυθὶ* Elmsl. Dind. etc. Cf. ad Nub. 814.

226. *οὐκ οὖν* N. R. Iunt.

ΕΥ. Ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε. Ποῖ στρέφει;
ΜΝ. Μυμῦ.
ΕΥ. Τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
ΕΥ. Μὴ φροντίσῃς, ὡς εὐπρεπὴς φαίνει πάνυ.
Βούλει θεᾶσθαι σαυτόν;
ΜΝ. Εἰ δοκεῖ, φέρε.
ΕΥ. Ὁρᾷς σεαυτόν;
ΜΝ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένη.
ΕΥ. Ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
ΕΥ. Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
Ἐπίκυπτε. Τὴν κέρκον φυλάττου τὴν ἄκραν.
ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι.
Οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,
[πρὶν ἀντιλαβέσθαι τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα.]

230. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν libri et vulg. ἔχ' ἀτρέμας αὑτοῦ Dobr. Mein. Dind. prob. Enger. Corrigendum potius, ni fallor, ἔχ' ἀτρέμας, ὦ τᾶν. In hujusmodi locutionibus non addi solet pronomen. Cf. Ran. 339. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις —; Nub. 743. ἔχ' ἀτρέμα. 261. ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. Av. 1200. ἔχ' ἀτρέμας. 1244. ἔχ' ἀτρέμα. 1572. ἕξεις ἀτρέμας; Pl. 127. ἔχ' ἥσυχος. Pherecr. II. 257. ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῷδα. Eur. Or. 258. μέν' — ἀτρέμα.

231. μῦ μῦ vulg. Eng. μὺ μῦ Th. prob. Fr. μυμῦ Dind. Bo. Mein. Cf. ad Eq. 10. Pl. 895. ὖ ὖ (ὒ ὖ malit Thiersch.). μν. ante πάντα in R. Iunt. Correxit Bentleius.

232. Μνη. om. R. Iunt. Addidit Bentleius. Et ita edd. Farr. Brub. αὖ] εἰ Herw. A. C. p. 52. Vi enim carere particulam αὖ. Recte, opinor; nisi praestat ὤν.

233. φροντίσῃς R. φανεῖ vulg. φαίνει recte Dobr. Mein. Dind. "Quod sententia videtur postulare, quum jam v. 231 dictum sit πάντα πεποίηται καλῶς." ENGER. Cf. ad Eq. 300.

234. θεάσασθαι σεαυτὸν libri. θεᾶσθαι σαυτὸν Pors. Dind. Mein. θεάσασθ' αὑτὸν Fritzsch.

235. Κλεισθένην libri et vulg. Eng. Bergk. Κλεισθένη Dind. Th. Mein.

239. φυλάττου] Corrigendum, in fallor, φύλαττ' εὖ. νῦν N. R. Iunt. νυν temere Dind. Mein. Legendum, opinor, τήν.

240. νὴ Δία vulg. Bergk. Mein. νὴ Δί Dind. Th. Vide ad Eq. 319.

242. πρωκτὸν τῆς φλογὸς libri. τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογὸς Scal. Kust. Br. Dind. τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα conj. Dind. ("Saepe sic librarii sententias inverterunt", inquit.) τὴν φλόγα μου τῆς οἰκίας satis audacter Thiersch. πρὶν πρωκτὸν ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς φλογὸς Enger. (Similiter nos, inquit: das haus fängt feuer. Nos etiam, the house takes

ΕΥ. Θάρρει.
ΜΝ. Τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;
ΕΥ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας.
ΜΝ. Φῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.
Αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
ΕΥ. Μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σφογγιεῖ.
ΜΝ. Οἰμώξεταἄρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
ΕΥ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ

fire.) Cf. Ach. 923. *κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ.* Lys. 596. *κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται.* Pl. 1053. *ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ* (l. *βάλῃ*), | — *καύσεται.* Plut. Mor. p. 454 E. *ἐὰν δ' ἐπιλάβηται* (*ἡ φλὸξ*) *τῶν στερεῶν — ταχὺ διέφθειρε.* Unde hic legendum suspiceris, *πρὶν τοῦ γ' ἐμοῦ πρωκτοῦ λαβέσθαι τὴν φλόγα.* Cf. 248. *τὸν ἐμὸν πρωκτὸν* Vel *πρὶν τοῦ γε πρωκτοῦ μου* (*μοι*) *λαβέσθαι τὴν φλόγα.* Vel *πρὶν τοῦδε τοῦ πρωκτοῦ* (vel *ὅπως τάχιστα, πρὶν*) *λαβέσθαι τὴν φλόγα.* Scholiastae interpretatio est, *ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν.* Qui certe *πρωκτὸν* hic legebat. Berglerus explicat: antequam podex opem ferat ad flammam extinguendam (sc. pedendo), coll. Ran. 1097. Interpretatio minime probabilis. Inepta hic videtur particula *γε.* Versum merito, opinor, delent Cobet. Mein. Dind. Simile additamentum interpolatoris est Pac. 273.

243. *τί θαρρῶ*] Imo, ni fallor, *τί; θαρρῶ —;* Sed cf. Plaut. Curc. IV. 3. 21. Bellator, vale. Th. Quid valeam?

244. *οὐκ ἔτ'* N. Iunt. *οὐκέτ'* Bekk. tacite.

245. *φεῦ* N. R. Iunt. Th. Eng. Fr. Bo. etc. *φῦ* Dind. Mein., coll. Lys. 294. et 304. *φῦ φῦ* (vel *φυφῦ*), *ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.* Sed cf. Lys. 312. *φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.* Av. 1724. *φεῦ τῆς ὥρας.* *ἰοῦ* N. R. pr. Iunt. *ἰοὺ* Dind. Mein.

247. *σπογγιεῖ* vulg. Bergk. Fr. Eng. *σφογγιεῖ* Dind. Bo. Mein. Recte, ut videtur. Cf. ad Ach. 463. Plat. Soph. 227. *σπογγιστικῆς.*

248. *οἰμώζετ' ἄρ'* R. Aug. Iunt. *οἰμώξετ' ἄρ'* aliae edd. vett. *οἰμώξετ' ἄρ'* Br. Bekk. *οἰμώξεταἄρ'* Dind. Fr. (De qua crasi v. ad Ach. 325.) *οἰμώξεται τἄρ'* Reisig. Herm. Enger. Mein. Lenting. *οἰμώξετ' ἄρα τις, εἰ τὸν ἐμὸν* — Herm. Praef. Oed. C. p. XXIII. Cf. 916. *κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ* | *ὅστις σ' ἀπάξει* etc. Nub. 217. *οἰμώξεσθ' ἄρα.* Ach. 325. *δήξομἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.* Pac. 532. *κλαύσἄρα σύ.* Pl. 876. *οἰμώξἄρα σύ.* *εἰς* (*εἰ* Iunt.) *τὸν ἐμὸν* N. R. Iunt. *εἰ τὸν ἐμὸν* Enger. Mein. etc. *εἰ τόν γ' ἐμὸν* Bentl. Reisk. Th. *εἴ τις τὸν ἐμὸν* Pors. Br. Bekk. Bo. Dind. Fr. "Simillimo errore in Acharn. 1084. *προστρέχει τις* in libro Ravennate in *προστρέχεις* coaluit." DIND.

250. *γ' οὖν* R. Iunt. *τουτωΐ* R. Iunt. *τουτοΐ* N.

καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταὐτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
ΑΓ. Λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ.
ΜΝ. Τί οὖν λάβω;
ΑΓ. Ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
ΜΝ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
Σύζωσον ἀνύσας. Αἶρέ νυν στρόφιον.
ΕΥ. Ἰδού.
ΜΝ. Ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.
ΕΥ. Κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.
ΑΓ. Ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
ΕΥ. Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
ΜΝ. Ἆρ' ἁρμόσει μοι;
ΕΥ. Νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.

252—262. *ΜΝ.* τί οὖν —. *ΕΥ.* (v. f. *ΑΓ.*) ὅ τι —. *ΜΝ.* νὴ τὴν —. *ΕΥ.* ξύζωσον —. *ΜΝ.* ἰδού. ἴθι —. *ΕΥ.* κεκρυφάλου —. *ΑΓ.* ἡδὶ —. *ΕΥ.* νὴ τὸν —. *ΜΝ.* ἆρ' —. *ΕΥ.* νὴ Δί' — ἔγκυκλον. *ΑΓ.* τουτὶ —. *ΕΥ.* ὑποδημ. — *ΑΓ.* τἀμὰ τ. λ. DOBR. *ΕΥ.* τί — libri. *ΜΝ.* Bentl. Dobr. Dind. etc.

253. *ΑΓ.* praef. R. Iunt.

254. *ΕΥ.* praef. R. Iunt. *ΜΝ.* Bentl. Tyrwhitt. Dind. etc. Deleatur virgula vulgo post Ἀφροδίτην posita.

255. *ΑΓ.* praef. N. R. Iunt. vulg. Br. recte deleri jubent Dind. Eng. Mnesilochus enim Euripidem alloquitur, qui eum haec induit. Omnino tenendum est in tota hac scena Euripidem afferre quae necessaria ad Mnesilochum ornandum putet, Agathonem autem nusquam ejus rei gratia sedem suam excelsam relinquere, neque quid fieri oporteat imperare: id quod recte monuit Enger. Fort. *ΕΥ.* ἀνύσας τι σύζωσ'. *ΜΝ.* αἶρε —. *ΕΥ.* ἰδού. Medium ξυζωσάμενος est infra 656. *ΜΝ.* αἶρε Br. Fort. *ΕΥ.* αἶρέ νυν στρόφιον. *ΑΓ.* ἰδού. Cf. 257. νῦν N. R. Iunt.

256. νῦν N. R. Iunt. Hunc versum post v. 261. transferendum suspicatur Lenting. p 20. Absque causa.

258. κεφαλὴ περίθετος, ἣν libri et Poll. II. 35. vulg. κεφαλῇ περίθετον ἣν Mein. Dind. Qu. κόμη περίθετος, ἣν —.

259. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ — R. Iunt. Recte. Vulgo post Δί' ponitur virgula. Cf. 260. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. Vesp. 912. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'. Nub. 652. νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. Lys. 609. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ —. et ad Pl. 202.

260. ἦρ' N. Fr. ἦρ (aut ἧρ) R. ἦρ' Iunt. ἆρ' Kust. Dind. Mein. Cf. ad Pac. 114. ἁρμόσῃ N. R. Iunt. *ΑΓ.* νὴ — N. R. Iunt. *ΕΥ.* νὴ Δί' — ἔγκυκλον Bergk. "Verba νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει Euripidi potius

ΕΥ. Φέρ' ἔγκυκλόν τι.
ΑΓ. Λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
ΕΥ. Ὑποδημάτων δεῖ.
ΑΓ. Τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
ΜΝ. Ἆρ' ἁρμόσει μοι; χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.
ΑΓ. Σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει,
εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' ἐσκυκλησάτω.
ΕΥ. Ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος· ἢν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς.
ΜΝ. Πειράσομαι.
ΕΥ. Βάδιζε τοίνυν.
ΜΝ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἤν γε μὴ

tribuerit Bothius, quod Agatho satis habeat haec praebere, nec magnopere curet apta esse. Recte haec Euripidi tribuerentur, ut etiam Dobraeus voluit; sed etiam Agathoni non essent inepta, qui quum ipse *μίτρας* loco *κεφαλὴν περίθετον* substituerit, etiam quam apte sedeat, enuntiare potest." ENGER. Euripidis videntur esse.

261. *φέρ' ἔγκυκλον. ΑΓ. τουτὶ* (*τοῦτὶ* R.) *λάμβαν'* libri. *φέρ' ἔγκυκλόν τι. ΑΓ. λάμβαν'* Reisig. Fr. Eng. Dind. Hold. Correctio valde probabilis. Cf. 219. *χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε.* 252. *λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'.* *λάμβαν'* libri et Suidas in *ἔγκυκλον. λάβ'* Bentl. Kust. Dind. *κλινίδος*] Hac voce utitur Cratinus II. 99. Fort. *κιστίδος.*

263. *χαλαρὰ — φορῶν*] Agathoni haec tribuunt libri et edd. vett. Euripidi Br. Th. Integrum versum Mnesilocho recte tribuunt Reisk. Dobr. Tyrwhitt. Lenting. Dind. Enger. Id quod recte fieri ostendunt seqq. *σὺ τοῦτο γίγνωσκ' —*. Et sic haud dubie scholiasta, qui ad *χαλαρά* annotavit, *χαῦνα· διαβάλλει δὲ πάλιν τὸν Ἀγάθωνα ὡς χαῦνον.* *γοῦν* R. sec. m. et Suidas in *χαλαρά.* Reisk. *γ' οὖν* N. *γ' οὐ* R. pr. m. Iunt. Fort. *που.*

264. Lineola appicta in N. R. Nulla persona in Iunt. vulg. *ΑΓ.* praef. Reisk. Br. Dobr. etc. *γίνωσκ'* N. R. Iunt. *δέῃ* R. pr. (ut vid.) *δέει* Iunt.

265. *ΜΝ.* praef. in R. Iunt. Correxit Br. Iam Agathonis haec esse viderat Bergk.

266. *ἀνὴρ* vulg. Dind. Th. Eng. *ἁνὴρ* Fr. Mein. Engero addito articulo oppositionis vis tolli videtur.

267. *τόδ'* libri. *τό γ'* Kust. etc. *λαλῇς* R. *λαλεῖς* N.

269. *ἀπόλλῶ* (sic, crasis signum) R. Cf. ad Ran. 508. *οὐκ, ἤν γε —*] *οὐκ ἤν γε —* scribendum contendit, ut *οὐκ ἀλλὰ* etc., Meinekius Fr. Com. III. 511.

ὀμόσῃς ἐμοὶ —
ΕΥ. Τί χρῆμα;
ΜΝ. συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
ΕΥ. Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.
ΜΝ. Τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
ΕΥ. Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
ΜΝ. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ', οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.
ΕΥ. Ἔκσπευδε ταχέως, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ φαίνεται.
Ἐγὼ δ' ἄπειμι.
ΜΝ. Δεῦρό νυν, ὦ Θρᾷτθ', ἕπου.
Ὦ Θρᾷττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων

270. *ὀμόσῃς* R. *συσσώσειν*] *συσσώζειν* N.

273. *Μνη.*] Lineola in R. *τὴν* libri et vulg. *τῶν* conj. Enger. Fortasse recte. Cf. Nub. 1001. *τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις. ὑποκράτους* libri et vulg. Correctum ex schol. V. ad Nub. 1001. *ξυνοικίαν*] *συοικίαν* per lusum scripsisse comicum putat Bergk. Quod et mihi in mentem venerat. Cf. ad Nub. 1001.

274. *Εὐρ.*] Lineola in R.

276. *οὐχ* N. R. Iunt. *ὀμώμοχ'* Iunt. *ὠμώμοχ'* N.

277. *ἔκσπευδε*] *καὶ σπεῦδε* Hamaker. Mein. Fort. *σπεῦδ' οὖν ταχέως, ἐπεὶ* —. "Videtur versus excidisse, ut deinde scribendum sit *καὶ σπεῦδε ταχέως*. Cf. Eq. 495." BERGK. Mendosum certe videtur *ἔκσπευδε*.

278. *Θεσμοφορίῳ* vulg. *Θεσμοφορείῳ* Scal. Mein. Dind. Recte, opinor. Cf. ad 880. et Pac. 924. Sic *Ἡφαιστεῖον* (*Ἡφαιστίειον*?) templum Vulcani Dem. p. 898, *Ὀλυμπίειον* (al. *Ὀλυμπιεῖον*) Thuc. VI. 64. etc. Quod saepe in codicibus Pausaniae ac aliorum *Ὀλύμπιον* scriptum reperitur. V. Lob. Phryn. 371. Attamen in titulo ap. Fellowes Asia Minor p. 32 legitur *πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Θεσμοφορίου* (sic). Ipsum festum *Θεσμοφόρια* dicitur.

279. *νῦν* N. R. Iunt. *θρᾶττ'* (aut *θράττ'*) Iunt. R. 279. 280. 284. 293. *ὦ Θρᾷτθ'*] Malim *ἡ Θρᾷτθ'*. Cf. Ach. 273. *τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν*. Vesp. 828. Pac. 1138. et ad Ach. 54.

280. *θέασαι* vulg. Th. Eng. Bergk. Mein. *θᾶσαι* Dind. *θέασαι* pro disyllabo recte habet Elmsleius ad Ach. 178, coll. Pac. 906. Cf. ad Av. 547. Doricum est *θᾶσαι*. V. Theocr. XV. 23. *θασόμεναι*. 65. *θᾶσαι*. Epigr. XVI. 1. *θᾶσαι*. Similis synizesis est in *νεανικὴν* Vesp. 1067. *νεανιῶν* 1069. Fort. *ἰοὺ, θέασαι* —. Cf. Pac. 1192.

ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
Ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.
Ὦ Θρᾷττα, τὴν κίστην κατάθου, κᾆτ' ἔξελε
τὸ πόπανον, ἵνα λαβοῦσα θύσω τοῖν θεοῖν.

281. *ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος* libri et vulg. Fr. Th. Bergk. Eng. Mein. Dind. *ἀνέρχεται τῆς λιγνύος* Reisk. I. q. *ἀναφέρεται*, ascendit. Cf. Eccl. 394. *ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλον | οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη;* Ach. 970. *ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.* Eq. 1219. *ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.* Theocr. 18, 4. *δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν.* Cf. etiam Aesch. Cho. 536. *πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ | λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.* Lucian. Bis accus. 2. *ἡ κνίσσα καὶ ὁ καπνὸς ἀνέρχεται.* Plut. Luc. 19. *ἡ φλὸξ ἀναδραμοῦσα* etc. Phot.: *λιγνύς : ἡ καπνώδης ἀναφορά.* Hesych: *Θυμάλωψ: ἡ λιγνυώδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά.* Thuc. IV. 34. *ὁ κονιορτὸς — ἐχώρει πολὺς ἄνω.* Arist. Av. 215. *κᾆθ' ἀναχωρεῖ* (*καθαρὰ χωρεῖ* vulg.) — *ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας.* 1715. *ὀσμὴ — ἐς βάθος κύκλον | χωρεῖ.* Nub. 1494. *σὸν ἔργον, ὦ δᾴς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.* Lys. 319. Aesch. Ag. 616. *ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος.* Reiskii emendatio eo videatur confirmari, quod in initio sententiae ponuntur verba *καομένων τῶν λαμπάδων*, de quibus praedicantur quae sequuntur. Sed nil temere mutandum contra librorum auctoritatem: recte enim habere potest vulgata. Cf. Pac. 1192. *ἰοὺ ἰού. ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.* Subauditur autem *ὄχλου*, ut in Eccl. 394. *τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου.* De vi verbi *ἀνέρχεσθαι* cf. ad 585. 623. 1045. Quod ad locutionem *ἀνέρχεσθαι ὑπὸ τῆς λιγνύος* cf. Ach. 970. *εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων* etc. Av. 1426. *ὑπὸ πτερύγων.* Lys. 328. *ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου — δούλαισιν ὠστιζομένη.* Xen. Lac. V. 7. *οὐδὲ γὰρ ὑπὸ φανοῦ τὸν ἔτι ἔμφρουρον ἔξεστι πορεύεσθαι.* Eur. Hel. 639. *ἂν ὑπὸ λαμπάδων | κόροι λεύκιπποι — ὤλβισαν.*

283. *ἀγαθῇ τύχῃ* Iunt. *ἀγαθὴ τύχη* R. *πάλιν* libri et vulg. *καὶ πάλιν* Bentl. Reisk. Br. Bekk. Dind. Mein. *τὸ πάλιν* Pors. ap. Menk. ad Hipp. 182. Th. Both. Sic Eur. Hipp. 183. *σπεύσεις τὸ πάλιν.* Fort. *καὶ δεῦρ' ἀνελθεῖν μ'* (vel *δεῦρό μ' ἥκειν*) *οἴκαδε.* Vel *καὶ δεῦρ' ἰέναι πάλιν οἴκαδε.* Sed praestat, opinor, Bentleii correctio. Cf. Eur. Rhes. 216. *ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν | πέμψειεν Ἑρμῆς.*

284. *κάθελε*] *κατάθου* Herwerden. Mein. Recte, opinor. (Cf. Ach. 263. *κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.*) *καθελοῦ* malit Bergk. *κᾆτ'* R. *κᾶτ'* N. *κάτ'* Iunt. Fort. *καί μοὖξελε* (*μοι ἔξ.*).

285. *τὸ πόπανον, ὅπως* libri et vulg. Th. *πόπανον, ὅπως* Hermann (D. M. p. 131.) Both. Dind. Enger. *τὸ πόπανον, ὡς* Bentl. Hermann. l. c. *τὰ πόπαν', ὅπως* Porson. (Adv. p. 242). Dobr. in M. Rev. T. ii. 522. Elmsl. n. ms. Bergk. Mein. Fritzsch. prob. Hanov. Exerc. 147 (qui tamen

Δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
καὶ Φερρέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μἀλλὰ νῦν λαθεῖν·
καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος, ἄλλως δ' ἠλιθίου κἀβελτέρου·
καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.

non apte confert Pl. 660. *ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα* etc. ubi de pluribus sacrificantibus agitur). *τὸ πόπανον, ἵνα* postea Pors. Dobr. *ὅπως* et *ἵνα* saepe confundi monuit Porsonus. Quod recipiendum videtur. Cf. Nub. 58. *δεῦρ' ἐλθ', ἵνα* (gl. Bodl. 2. *ὅπως*) *κλάῃς*. 1199. Particula *ὅπως* cum subjunctivo non utuntur comici, nisi addita particula *ἄν*. Unus Macho ap. Athen. 341 C. *ὅπως* (*ἵνα?*) *καταπίνω* dixit. *ταῖν θεαῖν*] *τοῖν θεοῖν* Cobet. V. Lect. p. 70. Mein. Dind.

287. *Φερσέφαττα* libri et vulg. Dind. Mein. *Φερρέφαττα* Th. *Περσέφαττα* Both. Cf. Eur. Hel. 175. *Φερσέφασσα*. Hesych. v. *Φερσεφάττιον*. Fuit *Φερρεφάττιον τόπος ἐν ἀγορᾷ* sec. Hesych. Cf. Dem. p. 1259. *τοῦ Φερρεφαττίου*. Plut. Lucull. 10. *τῆς τῶν Φερρεφαττίων ἑορτῆς ἐνεστώσης*. *Περσεφόνη* legitur in scolio ap. Athen. 694 C. Cf. ad Ran. 671.

288. *ἔχουσαν*] Fortasse vitiosum. *μὴ ἀλλὰ* libri et vulg. Th. Eng. *μἀλλά* Dind. Mein. De crasi cf. 536. 476.

289. *καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον* libri et vulg. *καὶ τὸν θυγατέρος χοῖρον* Scal. Kust. Bergl. Br. Bekk. Both. Weis. Dind. *καὶ τὴν θυγατέρα χοιρίον* Enger. (scholiastae adnotatione fretus) et (*Χοιρίον*) Fritzsch. (Quasi dixeris Porcellam, quod nomen proprium in titulo alicubi offendi. *Βοίδιον* mulierculae nomen est Simonid. Fr. 182. (De numeris v. ad Ach. 107.) *καὶ τῆς θυγατέρος χοῖρον* Reisk. *καὶ τοῦ θυγατρίου χοῖρον* conj. Mein. *καὶ χοῖρον ἐκτραφεῖσαν* (del. *τὴν θυγατέρα* tanquam glossemate) Hamaker. Dederat fortasse comicus *καὶ χοιρίον* (vel *χοιρίδιον*) *τὴν θυγατέρ'* —, aut *καὶ τὴν ἐμὴν χοιρίδιον* —, aut *καὶ τὴν θυγατέρα χοιρίδιον ἀνδρὸς τυχεῖν*. Cf. Vesp. 573. *εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι*. *θυγατέραν* R., ut alibi *Δήμητραν* pro *Δήμητρα*.

290. *ἄλλως τ'* libri et vulg. Thiersch. *ἄλλως δ'* Herm. ad Vig. p. 780. Br. Fr. Eng. Dind. olim. Mein. Recte. Cf. Av. 1476. *δένδρον — χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα*. Pl. 976. *πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλόν*. Cf. ad 159.

291. *πρὸς θάληκον* libri et vulg. *πρὸς φάλητα* Biset. Scal. Br. Bekk. Weis. *ποσθάληκον* Fritzsch. *ποσθαλίσκον* Dind. Mein. "Schol: *τὸν παιδαρίσκον. ἴσως δὲ παρὰ τὴν πόσθην αὐτὸ συνέθηκεν*. (Alius scholiasta, *ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ τὸν νοῦν μου ποίησον*.) Haec qui scripsit non *πρὸς θ* — legit, sed vocabulum a *πόσθη* ductum. Quo indicio restitui *ποσθαλίσκον*, vocabulum eodem modo quo *κωραλίσκος* formatum, cui accommodatissima est interpretatio illa *τὸν παιδαρίσκον*. Similiter Photius

Ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν' ἐξακούω; Σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θρᾷττ', ἐκποδών·
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΥΞ.

Εὐφημία 'στω, εὐφημία 'στω. Εὔχεσθε τοῖν Θε-

p. 445, 4. *πόσθων* (quo utitur Aristophanes Pac. 1300): *κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν.* Nec tamen hoc ipsum legisse videtur scholiasta, sed corruptum *ποσθάληκον.* Nam *ποσθαλίσκον* si legisset, vix dixisset *συνέθηκεν.* Ceterum *ποσθαλίσκον* sine articulo positum, quia instar nominis proprii est." DIND. Qui ista *παρὰ τὴν πόσθην αὐτὸ συνέθηκεν* scripsit, legisse videatur *ποσθάληκον*, quod ex *πόσθη* et *ληκᾶν* compositum putaret. Ὑποκοριστικῶς videtur dictum pro *μειρακίσκον.* Simili errore *δωροδοκητὶ* pro — *ιστὶ* libri nonnulli Eq. 996. Cf. v. *ὀρθαγορίσκος* (per quam vocem nomen *'Ορθάνης* interpretatur Hesychius), et nomen Creticum *κωραλίσκος*, i. e. *τὸ μειράκιον* (Phot. p. 198, 15. Epilegei fabulae nomen), *βορθαγορίσκος* (Hesych. *μικροὶ χοῖροι βορθαγορίσκοι. Λάκωνες*). Similia sunt *δεσποτίσκος* (Cycl. 269), *θυλακίσκος* (Fr. 32. 464), *κλαδίσκος, καλαθίσκος, πασσαλίσκος, σανδαλίσκος, κρεΐσκος* (Alex. Athen. p. 655), *παιδαρίσκος, ἀνθρωπίσκος* (Cycl. 316), *κοτυλίσκος, καλαμίσκος, ἀσπιδίσκος, τριποδίσκος, μειρακίσκη, παιδίσκη, παρθενίσκη, στεφανίσκη, μαζίσκη, κορίσκη, κυλίσκη, λεκανίσκη, Φανίσκη*, Paniscus Satyriscus (Cic.), Syriscus (Ter.), etc. Cf. etiam diminutiva *νεανισκάριον, παιδισκάριον, παρθενισκάριον, παιδαρύλλιον.* Legendum suspiceris *πατταλίσκον* (Etym. M. p. 340, 3. *Εὐφρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῳ τῆς κιθάρας πασσαλίσκον*). *Πάτταλος* de mentula usurpatur Eccl. 1020. *ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.* Analogiae repugnat vox *ποσθαλίσκος*: nullum enim nomen est *πόσθαλος. Πόσθων* legitur Pac. 1300.

292. *καθίζωμ'* vulg. *καθέζωμ'* Bergk. Quod fortasse praeferendum.

293. *ἐξακούω*] *ἐξακούσω* Bergk. *ἐκποδῶν* R.

294. Spurium esse suspicatur Mein.

295. Persona est *κῆρυξ.* Feminino nomine melius indigetata fuisset *κηρύκαινα.* Nam praeconis officio fungitur hic mulier. [Scholiasta, *γυνὴ μιμουμένη κήρυκα.*] Quippe sacris illis vir nullus intererat. Quae sequuntur autem preces et imprecationes, facete ritus adumbrant, qui in populi concionibus observabantur, de quibus videndus Sam. Petitus Leg. Att. p. 288. BR. Cf. Schoemann. de comitiis Athen. p. 93. plagula G. "Recte Fritzschius in comoedia etiam *ἡ κῆρυξ* summo jure adhiberi monet." ENG. Ceterum metri lege haec soluta sunt, ut monuit schol. *εὐφημί' ἔστω* bis libri. (Cf. ad Ach. 171.) *εὐφημία 'στω* Br. etc. *εὐφημία ἔστω* Thier. Both. "Si quidem, ut apertum est, haec praeconis verba metri lege soluta sunt, neque elisio neque aphaeresis opus est." TH. V. Schol. *ταῖν* libri et vulg. *τοῖν* Mein. Dind.

σμοφόροιν [τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ] καὶ τῷ Πλούτῳ καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ καὶ τῇ Κουροτρόφῳ [τῇ Γῇ] καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ ταῖς Χάρισιν ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν τῇ πόλει τῇ Ἀθηναίων, τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς· καὶ τὴν δρῶσαν τήν τ' ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον [τὸν Ἀθηναίων καὶ] τὸν τῶν γυναικῶν, ταύτην νικᾶν. Ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ἡμῖν αὐταῖς τἀγαθά. Ἰὴ παιών, ἰὴ παιών. Χαίρωμεν.

298. *Πλούτῳ*] *Πλούτωνι* legit scholiasta, quod parum dubito quin reponendum sit; quae et Engeri sententia est. Nihil huc facit quod e contrario *Πλούτων* pro *Πλοῦτος* diminutivum finxerit noster Pl. 727.

299. *τῇ Γῇ*] Hoc glossema ejiciendum vidit Dobraeus, et recte id omittunt Both. Enger. Bergk. Quam sententiam confirmare videtur Scholiasta, *εἴτε τῇ Γῇ εἴτε τῇ Ἑστίᾳ, ὁμοίως πρὸ τοῦ Διὸς θύουσιν αὐτῇ.* Alterum *τῇ* deleri jubet Reisk., "recte fortasse," ait Dind.

300. *καὶ Χάρισιν*] Scribendum videtur *καὶ ταῖς Χάρισιν;* nam articulus reliquis nominibus affigitur. Ita etiam Mein. Dind.

301. *τήνδε*] *ἤδη* Reisig. Conj. p. 181.

303. *ποῆσαι* R. Iunt. *πόλει* libri et vulg. *τῇ πόλει* Mein.

305. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* malit Fritzsch. Cf. 310.

306. *τήν τ'* Iunt. Reisk. Br. etc. *τὴν* N. R. pr. m. *καὶ τὴν* R. a m. rec. Bergk. *τοῖς τ' ἄλλοις* in *καὶ τοῖς ἄλλοις* mutatum est 334. Fort. *τε καί.*

307. *τῶν Ἀθηναίων* N. R. Iunt. *τὸν Ἀθηναίων* Dind. Mein. *τὸν τῶν Ἀθηναίων* Fritzsch. absque causa, ut docent exempla apud oratores plurima. Lysias c. Agor. § 2. *ἄνδρας ὄντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον.* § 60. *οὕτω χρηστὸς ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους, καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν* (*τὸν*?) *Ἀθηναίων.* Andoc. c. Alc. § 10. *τοῖς εἰποῦσι περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ ἄριστα.* Dem. p. 756. *τὸν δῆμον τὸν* (al. *τῶν*) *Ἀθηναίων.* Cf. ad Eq. 764. Bothius verba *τῶν Ἀθηναίων καί*, ut interpolata, delevit; fortasse recte. Cf. 335—6.

310. *ὑμῖν* R. Iunt. Dind. Mein. *ἡμῖν* N. (hic et 350.) Both. Th. Recte, opinor. Cf. 305.

311. *τἀγαθά*] *πάντ' ἀγαθὰ* Mein. (Ita Pl. 1121. *πάντ' ἀγάθ'*, ubi *πάντα τἀγάθ'* V.) *πολλὰ κἀγαθὰ* (ut in 351) conj. Dind. Ita certe Vesp. 1304. Pac. 436. 538. Eccl. 453. Lys. 1159 etc. Sed nihil opus. *τἀγαθὰ* absolute nonnunquam ponitur. Ita Eccl. 781. *ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά.* Aesch. c. Ctes. *μέλλετε δὲ αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ.* Dem. p. 1460. *δέχεσθε οὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τἀγαθά.* Xen. Mem. I. 3. 2. *καὶ εὔχετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἁπλῶς τἀγαθὰ διδόναι.* Cyr. VIII. 1. 1. *ὅπως μή ποτε αὐτοὺς τἀγαθὰ ἐπιλείψει.* Oecon. XXI. 9. *ἀνύτοντες — ἐπὶ τἀγαθά.* Theophr. Char. 21. *ὑμεῖς δέχεσθε τὰ ἀγαθά.* Lucian. Alex. 30. *τἀγαθὰ παρ' αὐτοῦ αἰτῶν.* Iup. Conf. 5.

ΧΟΡΟΣ.

Δεχόμεθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱερὰν,
καὶ σὺ, παγκρατὲς κόρα
γλαυκῶπι χρυσόλογχε πόλιν
οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο,
καὶ πολυώνυμε θηροφόνη παῖ,

εὐχόμενοι γενέσθαι ἡμῖν παρ' ὑμῶν τἀγαθά. 11. *παρ' ἐκείνης αἰτεῖν τἀγαθά.* Theopomp. ap. Schol. Av. 879. *ηὔχοντο τοῖς θεοῖς, Χίοις διδόναι τἀγαθὰ καὶ σφίσιν αὐτοῖς.* Antisthenes Stob. 14, 19. *ὥσπερ τὰς ἑταίρας τἀγαθὰ πάντα εὔχεσθαι τοῖς ἐρασταῖς.* *ἰὴ παιὼν* libri ter iterant. Bis posuit Dindorfius, quod bis tantum repeti solent hujusmodi exclamationes. Ita etiam Bergk. Mein. Sed in re incerta libris obtemperandum cum Fritzschio et Engero.

312—30. Respondere videntur antistrophici vv. 352—71. Nonnisi primos tres utriusque carminis versus sibi respondere statuit Hermannus ap. Dind. *δεχόμεσθα* R. Iunt. Th. *δεχόμεθα* Herm. Dind. Mein. *εὐχόμεσθα* N. (?) ed. Ven. 1538.

313. *λιτόμεσθα* libri et vulg. *λιτόμεθα* Herm. Dind. etc. *ἐπευχαῖς* R.

314. *φανέντας ἐπιχαρῆναι*] Annon *χαρέντας ἐπιφανῆναι*? Cf. infra 977. *Ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι — ἐπιγελάσαι προθύμως ταῖς ἡμετέραισι χαρέντα χορείαις.* Nub. 274. *ἐπακούσατε — τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.* Deos faustos *ἐπιφανῆναι* precatur; ut modo Minervam invocat, *ἐλθὲ δεῦρο* v. 319. Proprie de divina praesentia usurpatur vox *ἐπιφάνεια*. Cf. Nub. 274. *χαρεῖσα* (*φανεῖσα* V. alii). Idem suadet Halbertsma.

317. *παμκρατὲς* (sic) R. *πάγκρατε* Iunt. *πάγκρατες* N. *παγκρατὲς* Th. Eng. Dind. ~~(in Metris)~~ *παγκρατὴς* Inv. Dind. Mein. Cf. 368. *ὦ παγκρατὲς Ζεῦ.* Aesch. Theb. 261. *ὦ παγκρατὲς Ζεῦ.* 120. *ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές.* Pers. 706. *εὐγενὲς γύναι.* Eur. Rhes. 231. *ὦ παγκρατές.* Med. 1241. *κακοτυχὲς γύναι.* Phaeth. Fr. X, 1. *ὦ χρυσοφεγγὲς Ἥλι'.* Arist. Fr. 162. *ὦ πόλι φίλη — αὐτοφυές.* Engerus haec sic distinguit: *καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα γλαυ- | κῶπι — πόλιν οἰ- | κοῦσα* etc.

318. *πόλιν | οἰκουσα* Dobr. Dind. *πόλιν οἰ- | κοῦσα* Reisig. Hermann. Enger. Mein. *πόλιν* in libris in versum proximum est translatum.

319. *οἰκοῦσα*] *ἔχουσα* probabiliter Dobraeus, quia *πολιοῦχος* epithetum est Minervae. Infra 1140. *ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει.* Av. 827. 83. Cf. tamen Av. 836.

320. *θηροφόνε* N. R. Iunt. Th. *θηροφόνη* Reisig. Herm. Dind. Both. Enger. Qua forma utitur Theognis 11. *Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διός*

Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος,
σύ τε, πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
ἁλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
Νηρέος εἰναλίου τε κόραι,
νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
Χρυσέα δὲ φόρμιγξ
ἀχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηνῶν
εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗ. *Εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις*
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,

etc. Conferantur etiam formae *Γοργοφόνα* (Eur. Ion. 1478), *γοργολόφα* (Eq. 1181), *χρυσολόφα* (Lys. 344).

325. *ἐναλίου* N. R. Iunt. prob. Bentl. Bergk. ("Non recte, inquit Thiersch., quia *ἐνάλιοι κόραι* opponuntur *νύμφαις ὀρειπλάγκτοις*.") *ἐνάλιοι* Thiersch. et nonnullae edd. *εἰνάλιοι* Br. Mein. *εἰναλίου* Dind. Cf. Eur. Hec. 39. *εἰναλίαν πλάταν*. Troad. 1095. *εἰναλίαισι πλάταις*. Similia sunt *εἰλάτινος, εἰνόδιος, εἰν, εἵνεκα*, etc.

326. *ὀρείπλαγκτοι*] Fort. *ὀρεσσίπλαγκτοι*, aut *ὀρίπλαγκτοι* (Oppian. Cyn. III. 224. Nonn. Dion. XXI. 187). "‒ ́‿‒‒‒ iambus cum antispasto (v. ad Av. 1314): nisi *ὀρείπλαγκτοι* in *οὐρ.* mutato anapaesti spondiaci restituendi sunt." DIND. in Metris. 327. *τε* vulg. Corrigo *δέ*.

328. *ἰαχήσειεν* R. Fr. Eng. Mein. *ἰσχήσειεν* Iunt. *ἰσχύσειεν* N. *ἠχήσειεν* Bekk. Bo. *ἀχήσειεν* Dind. Bergk. *ἀχήσαμεν* pro *ἰαχήσαμεν* restituit Dind. in Ran. 217. *ἀχήσειεν* in *ἰαχήσειεν* mutarunt, opinor, librarii Dorismum non intelligentes. Eadem corruptio apud tragicos non infrequens est. Cf. Soph. Tr. 639. *ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἀχῶν* (*ἰαχῶν* libri) *καναχὰν* etc. Eur. Phoen. 1295. Tro. 516. Herc. 349. 1026. El. 1150. Metrum Ionicum esse censet Enger. *ἐπευχαῖς* R.

329. *ἡμετέραις τελέως δ'* | — libri et vulg. In unum versum contraxit Dind. Cf. Nub. 473. 475. Engerus contra propter spondeum in duos dividit sic, *ἡμετέραις· τελέως δ' ἐκ-* | *κλησιάσαιμεν Ἀθηνῶν.* *ἐκκλησιάσαι μὲν* R. *Ἀθηναίων* libri et vulg. Mein. *Ἀθηνῶν* Reisig. Dind. Eng. Frequens hic error librariorum. Cf. ad Eq. 159.

332 sq. *τῆσιν Ὀλυμπίῃσι ... τῇσι Πυθίῃσι ... τῇσι Δηλίῃσι* Herw. A. C. p. 39. qui: "Moris enim fuit apud Athenienses in his precum formulis *ἰάζειν*, ut apparet ex Av. 866 seq." Formam Ionicam, ut in hujusmodi precationibus solemnem, tuetur etiam Mein. Cf. ad Av. 868.

334. *καὶ τοῖς* libri. *τοῖς τ'* Scal. Brub. Pors. Dind. Mein. etc. Cf. ad 306.

εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ ἢ Μήδοις ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπεν, ἢ δούλη τινὸς
προαγωγὸς οὖσ' ἐνεθρύλισεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων
καὶ μὴ δίδωσιν ἃν ὑπόσχηταί ποτε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνὴ,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον,
ἢ εἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῴκίαν
ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ἡμῖν τοὺς θεοὺς
εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

ΧΟ. Ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ

335. *τί* N. R. Iunt.

337. *Μήδοις* N. R. Iunt. *Μήδοις τ'* Scal. vulg. Reponendum, ni fallor, *ἢ Μήδοις*. De crasi cf. ad 536. *εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς* etc.

339. *ξυγκατ.* Thier.

340. *κατεῖπέν τις* libri. *κατεῖπέ τις* Br. Th. Fr. Bergk. *κατεῖπεν* Bentl. Reisk. Pors. Dind. Eng. Mein. Elmsl. ad Ach. 178.

341. *ἐνετρύλλισεν* libri et Suid. h. v. Th. *ἐνετρύλισεν* Dind. Mein. Eng. *ἐνεθρύλλισεν* Both. Praestat, opinor, *ἐνεθρύλισεν*. Cf. ad Eccl. 34.

342. *τις*] *τὰς* Mein. Cf. 345. Ran. 151. *ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.* Eur. Hec. 1160. *εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς, | ἢ νῦν λέγει τις —.*

344. *ἃ ἂν* (*ὰν* R.) libri. *ἃν* Br. Dind. etc. *ποτε* libri et vulg. *τότε* Hamaker. Mein.

346. *ἑταίρᾳ* (*γρ. ἑταίρα*) schol. Quod temere recepit Fritzsch.

347. *κεἴ τις* libri et vulg. Malim *ἢ εἴ τις*, quod suadet etiam Mein. Cf. 343 et 335. Possis etiam *ἤ τις*, ut in 342. 345.

349. *κ' οἰκίαν* N. R. Iunt. *κῴκίαν* Br. Dind. etc.

350. *ὑμῖν* R. Iunt. vulg. *ἡμῖν* N., ut in 310. Fortasse recte.

351. *κἀγαθά*] *τἀγαθά* Zanetti et Kusteri edd.

352—71. Carmen spurium esse judicat Mein. *ξυνευχόμεθα* libri et vulg. *ξυνευχόμεσθα* Both. Mein. Dind. etc.

353. *τέλεά τε* aut *τέλεα τε* R. Fr. *τέλεα τὲ* Iunt. *τέλεα δὲ* N. (?) Br. etc.

τάδ' εὔγματ' ἐκγενέσθαι·
τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
νικᾶν λεγούσας. Ὁπόσαι δ'
ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
ὅρκους τοὺς νενομισμένους
κερδῶν εἵνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμους
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
χώρας [οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ],
ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσίν τε τὴν πόλιν.

354. *τάδ' εὔγματα γενέσθαι* libri et vulg. Th. *τάδ' εὔγματ' ἐκγενέσθαι* Dind. Bergk. Eng. *τάδ' εὔγματ' αὖ γενέσθαι* Fr. *τάδε γ' εὔγματα γενέσθαι* conj. Mein. Non enim *τέλεα ἐκγίγνεσθαι εὔγματα*, sed *γίγνεσθαι*.

355. *ὅσαις* R. et schol. Brub. Dind. *ὅσαι* N. Iunt. *ὅσα* Scal. *ὅσ' ἂν προσήκῃ* Mein.

356. *λεγούσαις* libri et vulg. Th. *λεγούσας* ex scholiasta Both. Dind. Mein. etc.

357—58. *ἐξαπ.* — | *-σί τε* — | *τοὺς νενομισμένους* libri. Correxit Hermannus. *ἐξαπατῶσι* libri et vulg. *ἐξαπατῶσιν* Dind. etc.

360. Hunc versum suspectum habet Mein. *ἕνεκ'* libri. *οὕνεκ'* Bentl. Dind. Mein. *εἵνεκ'* Bentl. Bergk. Recte.

361. *ψηφίσματα καὶ νόμον* vulg. Malim *ψηφίσματα καὶ νόμους*, vel *ψήφισμά τι ἢ νόμον*.

364. *λέγουσιν* N. R. Iunt. et Suidas in *ἀπόρρητα*. *λέγουσ'* Bentl.

365—66. Hos versus deleri jubet Mein. Idem *ἢ μοιχοὺς ἀπάγουσι γῆς* conjicit. *τῆς χώρας*] Imo *τῇ χώρᾳ*, ni fallor. Cf. 337. Idem suadet Madvig.

366. 67. Versus interpolati. *οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ* ex v. 360. temere illatum esse animadvertit Dobraeus. Nec sequentia *ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσίν τε τὴν* | *πόλιν* (nam sic libri) hoc modo scripta ab Aristophane videntur. Post *χώρας* plura exciderunt, in quibus apodosis fuit ad illud *ὁπόσαι δὲ* v. 356. Proxima *ἀλλ' ὦ παγκρατὲς* exitus sunt versus iambici dimetri. DIND. Reisk.: *χώρας, κέρδους οὕνεκ', ἐπὶ βλάβῃ*. Reisigius: *χώρας* ...... | *κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ*, huc transposito v. 360. *ἐχθρας* pro *χώρας* legerit Hermann. Fort. *τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐπὶ βλάβῃ*.

367. *ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσίν τε* vulg. Mein. *ἀσεβοῦσ' ἀδικοῦσί τε* Herm. Bo. Th. Dind. Fr. Eng. *τὴν ἡμῶν πόλιν* (vel *τ' Ἀθηναίων πόλιν*) conj. Mein. *πόλιν* in proximum v. conjiciunt libri. Correxit Hermannus. Ipse tentabam *ἀσεβεῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν*.

Ἀλλ', ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗ. Ἄκουε πᾶσ'. Ἔδοξε τῇ βουλῇ ταδὶ
τῇ τῶν γυναικῶν. Τιμόκλει' ἐπεστάτει,
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Α.

Ἐγώ.

ΚΗ. Περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.

ΧΟ. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. Μακρὰν ἔοικε λέξειν.

ΓΥ. Α. Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.

368. *ἀλλά, παγκρατὲς ὦ Ζεῦ* conj. Enger.

372. *πᾶς* libri et vulg. Dind. Mein. *πᾶσ'* Lenting. Fritzsch. in Add. Eng. Recte. *τάδε* libri et vulg. Dind. *ταδὶ* Mein.

375. *ποεῖν* R. Iunt.

376. *ἡμῖν* R. pr. *ἥμιν* corr. 378. Pro *δοκεῖ* qu. *δοκεῖν*.

380. *γυνή τις* aut *γυνὴ* praefigunt libri. *γυνὴ α´* Brunck. *Κηρ.* om. R. non Iunt. *νῦν* R. Iunt. *πρῶτον*] *πρότερον* Suidas in *περίθου*. Recte?

381. *γυ.* praef. in Iunt. lineola in N. nulla persona in R. "Distingue *ΚΗ. σίγα, σιώπα. ΓΥ. πρόσεχε* —." DOBR. Choro recte tribuunt. Fritzsch. Enger. Bergk. Mein. Dind. *σίγα, σιώπα*] Tautologia paene videtur. Qu. *σίγα, κάθησο* (*κάθιζε*), vel potius *κάθησο, σίγα*. Cf. Ach. 59.

382. *ποοῦσ'* R. Iunt.

383. "*Καλλιλεξία γυνὴ* N. *καλλιλεξία* Schol. quod mulieris nomen fortasse restituendum fuit et in personarum catalogum recipiendum." THIERSCH.

386. *ὑμᾶς* libri et vulg. *ἡμᾶς* Cobet. Mein. Bergk. Dind., ut et ipse correxeram. Cf. 310. 389. et ad 350.

Τί γὰρ οὗτος ἡμῖν οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐμβραχὺ
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί,
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας, καλῶν,

389. ἡμᾶς] ἡμῖν probabiliter corrigit Brunck. "Ob literarum compendia quibus utebantur librarii saepe commutati hujus pronominis casus. V. infra ad 571." Cf. Eq. 5. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις (τοὺς οἰκέτας R. V.). Aeschyl. Eum. 195. ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. Favet etiam scholiasta, qui ἐπισμῇ per ἐπιτρίβει explicat. Vulgatum tamen, quod miror, retinuerunt editores. ἐπισμῇ τῶν κακῶν] Fort. ἐπισμήχει κακόν. V. Hesych. in ἐπισμήχει. et schol.

390. ποῦ vulg. πῶς schol. Plat. Theag. p. 127 C. πόσα Mein. ἐν βραχὺ R. ἐν βραχὺ N. Iunt. ἔμβραχυ Suid. h. v. et schol. Plat. p. 88. ἐμβραχὺ Dind. Bergk. Mein. etc. Cf. ad Vesp. 1120. Hesych. v. ἐμβραχεῖ, et Tim. v. ἔμβραχύ.

391. τραγῳδοὶ καὶ χοροί] τραγῳδία καὶ χοροὶ Suid. in οἰνοπίπας. τραγῳδικοὶ χοροὶ schol. Plat. et sic Blomf. Praef. Pers. p. XVII. Both. Mein. Enger. "Mira est enim accurata ista spectatorum et tragoedorum et chori enumeratio; et inepte, si quid video, ubi tragoedi sunt nominati, chori adjiciuntur." (Enger.) Dixisse tamen videtur τραγικοὶ χοροὶ potius quam τραγῳδικοί. Fr. 1. τῶν τραγικῶν χορῶν. Ach. 628. χοροῖσιν — τρυγικοῖς.

392. μυχοτρόπους (μῦχ. N.) N. R. Iunt. Kust. Thiersch. Weis. μοιχοτρόπους Suid. in οἰνοπίπας. Zanett. Be. Br. Bo. Dind. Fritzsch. Bergk. Mein. Nihil frequentius in codicibus quam confusio inter οι et υ. Cf. 417. τοῖς μοιχοῖς (μυχοῖς R.). 501. τὸν μοιχὸν (μυχὸν R.). Ach. 730. τυ (τοι R.). Nub. 179: θυμάτιον (θοιμάτιον libri). 268. κυνῆν (κοινὴν Ar.). 928. λυμαινόμενον (λοιμ. Bodl. 1.). Vesp. 917. τῷ κοινῷ (τῷ κυνῷ R.) 933 σοὶ (σὺ R.). 1038. πέρυσιν (πέροισιν R.). 1318. κωμῳδολοιχῶν (κωμῳδολυχῶν Γ.). Eccl. 846. Σμοιός (σμυός B. Γ.). Eq. 200. κοιλιοπώλησιν (κυλ. A.). 1225. τυ (τοι plures libri). Lys. 209. λάζυσθε (λάζοισθε Iunt. et vulg.). 388. πυκνοὶ (ποικινοὶ R.). 472. κυλοιδιᾶν (κοιλιδιᾶν R. etc.). Pac. 1150. πνός (ποῖος R., h. e. πυὸς). Av. 242. αὐδὰν (al. ἀοιδάν). 712. ἀποδύῃ (ἀποδοίῃ V.). Ran. 1291. ἀεροφοίτοις (ἀεροφύτοις V.). Pl. 112. σοὶ (σὺ R. V. etc.) etc. 165. τοιχωρυχεῖ (τυχωρυχεῖ A. τοιχωροιχει R.). 627. μεμυστιλημένοι (μεμοιστ. Ald.). Fr. 465. κυνῆν (κοινήν libri). Aesch. Cho. 945. δυοῖν (δοιοῖν L.) 999. δροίτης (δρύτης L.). Soph. Ant. 755. φοιτᾷς (φυτᾷς A.). Tr. 353. Εὔρυτον (εὔροιτον L. pr.). Oed. C. 781. σὺ (σοὶ L.). El. 337. ποιεῖν (πυεῖν L.). 631. σοί γ' (σύ γ' L.). Phil. 205. ἐτύμα (ἑτοίμα plerique libri) φθογγά. Eur. Andr. 592. σοὶ (σὺ A.) ποῦ μέτεστιν —; Dem. p. 822. Μοιριάδης (μυρ. al.). Isae. VI. 47. ὁμότοιχον (ὁμότυχον B. Z.) οἰκίαν. Hesych: Βοτροίδια (pro βοτρύδια). Cf. ad Nub. 179. Μυχοτρόπους explicat Kusterus, clandestinis moribus praeditas, subdolas, fallaces. Conferri potest Soph. Phil. 1013. ἀλλ' ἡ κακὴ

τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν;
Ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνταί τ' εὐθέως
μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
Δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὧνπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν τίς τῳ πλέκῃ

σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ | ψυχὴ —. Callias Com. II. 735. ἕλκε μοιχὸν ἐς μυχόν. Similia sunt μυχόνους (ὁ κρυψίνους), μυχορήμων (ὁ βαθύγλωσσος) apud Phot. p. 274, 18. Qu. μοιχοτύπας (ut χαμαιτύπας, Hesych.). ἀνδρεαστρίας libri (N.?) et Suidae codex Par. A. Pollux 3, 70. καὶ γυναῖκας δὲ ἐραστρίας Εὔπολις εἴρηκε, καὶ ἀνδρεραστίας (l. -τρίας) Ἀριστοφάνης. Phrynichus Bekkeri p. 21, 12. ἀνδρεράστια (l. -τρια) γυνή: ἡ ἐπιμαινομένη ἀνδράσιν, ἢ (ἡ?) ἐρῶσα ἄλλου καὶ ἄλλου. [Mein. IV. 663.] Eustath. p. 380, 15. γυνὴ δὲ ἀνδράσιν ἐπιμαινομένη ἄλλως μὲν δριμέως φίλανδρος ἐκλήθη σεμνότερον· ἡ δὲ κωμῳδία τὴν τοιαύτην ἀνδρεράστριαν σκώπτει. Sic μεθύστρια Theopomp. Poll. VI. 25.

393. οἰνοπότιδας N. R. Iunt. vulg. Dind. Mein. οἰνοπίπας schol. Suid. h. v. Kust. Br. Bo. Fritzsch. Enger. οἰνοπίπους l. ap. schol. οἰνοπίπους (vel -πας) Bergk. οἰνοπότιδας pro interpretatione habet Kust. "Ego quum nec οἰνοπίπας nec οἰνοπίπους genere feminino dicturum fuisse censeam Aristophanem, retinui librorum scripturam οἰνοπότιδας, quam qui posuit recte videtur correxisse antiquorum codicum vitium οἰνοπίπας. Apud Suidam in capite glossae codex Parisinus A. οἰνοπίτας." (Dind.). "Quoniam antiqua illa scriptura nullo modo intelligi potest quomodo vitio librariorum corrumpi ex altera οἰνοπότιδας potuerit, ita statuendum videtur, ut quum terminationem femininam non admiserit hoc vocabulum, masculina terminatio etiam ad mulieres translata sit." (Enger.) Probabilius videatur οἰνοπίπας in οἰνοπότιδας mutatum fuisse, quam hoc in illud. Neque offendere fortasse debet οἰνοπίπης de femina usurpatum. Cf. ad 432. Similia sunt γυναικοπίπης, παρθενοπίπης (Hom. Il. XI. 385.), παιδοπίπης (Hermeas Athen. 563 E.), πυροπίπης (Eq. 407). Sed cf. Poll. VI. 21. καὶ οἰνοπότις γυνή, ὡς Ἀνακρέων. Simplex πότις legitur Epicrati Athen. 570 B. αὕτη δὲ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις. Plat. com. Poll. VI. 103. Et Πότις γυνὴ ex Phrynicho affert Pollux VI. 19. Οἰνόπτης habet Eupolis Athen. 425 A.

394. ἀνδράσι N. R. Iunt.

396. ὑποβλέπουσ'] ἀποβλέπουσ' Suidas in ἰκρία.

398. ὥσπερ libri et vulg. Eng. ὧνπερ Kust. Dobr. Mein. Fritzsch. Dind. Recte, opinor. πρὸ τοῦ N. Iunt. προτοῦ R. Thiersch.

400. ἐάν τις πλέκῃ libri et vulg. ἐάν γέ τις πλέκῃ Kust. Br. Bekk. Bo. Bergk. ἐάν τίς που πλέκῃ Bentl. ἐάν τινί τις πλέκῃ Th. ἐάν περ τις

γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κὴν ἐκβάλῃ
σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ, "Τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ."
Κάμνει κόρη τις; Εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
"Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης."
Εἶεν· γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀποροῦσα παίδων; Οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν·
ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον.
Πρὸς τοὺς γέροντας δ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδὶ,
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
Εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισι
σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς
τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
Καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ.

Mein. *ἐάν τις καὶ πλέκῃ* (only just) Dobr. (Fortasse recte. Cf. Thuc. VIII. 66. *εἰ δέ τις καὶ ἀντείποι* —.) *ἐὰν μόνον πλέκῃ* Dind. Sed verum videtur *ἐάν τίς τῳ* (aut *τινι*) *πλέκῃ*. Cf. 457—8. *δεῖ γάρ μ' ἄνδρασιν* | *πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν* et Vesp. 583. *κὴν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ* etc. Th. 842.

401. *κἂν* vulg. Dedi *κὴν*.

403. *ἀνὴρ* libri. Correxit Brunck.

405. *ἀδελφὼς* libri. *ὠ 'δελφὸς* Scal. Bentl. Br. Cf. Dem. p. 379. *ἀδελφος* (*ἀδ.* recte Q.). p. 414. *ἀδελφός*. Isae. IX. 10. *ὅτε ὁ ἀδελφὸς* [*ὁ* om. Z. leg. *ἀδ.*] *ἐτελεύτησεν*. In hujusmodi crasibus raro articulum servarunt libri. V. Bekk. ad Dem. p. 10., qui *ἄνθρωπος, ἄνθρωποι, ἀδελφὸς, ἀνὴρ, αὑτὸς, ἄν*, contra libros plerumque reposuit. Post *τις* interrogandi signum ponendum Cf. ad Av. 78.

407. *εἶεν*] *εἰ δ' ἂν* ed. Brub. *εἰ δ' αὖ* Bentl. Cf. ad Nub. 1075.

408. *ἐστὶ* R. *ἔστιν* Iunt. *ἐστὶν* N.

409. *ἄνδρες* libri et vulg. *ἅνδρες* Dind.

410. *θ'* vulg. Legendum *δ'*. *προτοῦ* N. corr. R. *πρὸ τοῦ* Iunt.

412. *τοὖπος* R. *τὸὖπος* N. *τοῦ 'πος* Iunt. *τὸδὶ* R. Qu. *ἐθέλει*.

414. *τοῦτον* N. R. Br. *τοῦτο* Iunt. vulg. *γυναικωνιτίσιν* vulg.

415. *σφραγίδας* N. R. Iunt.

416. *Μολοττικούς*] Fort. *Μολοττικάς*.

417. *μορμολύκεια* N. R. Iunt. vulg. *μορμολυκεῖα* Dind. ex Etym. M. p. 590, 52. Mein. etc. *μοιχοῖς*] *μυχοῖς* R. Eadem corruptela v. 392. 501.

418. *ἅ*] Praestat forsan *ὅ*, id quod. *προτοῦ* R. Iunt.

αὐταῖς ταμιευούσαις προαιρούσαις λαθεῖν,
ἔλαιον, ἄλφιτ', οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ἔξεστιν· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κληδία
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
Πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου·
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾠκότριψ Εὐριπίδης
ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους. Νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
ὅπως ἀπολεῖται. Ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω·
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.

ΧΟ. *Οὔπω ταύτης ἤκουσα* Στρ.
πολυπλοκωτέρας γυναικὸς

419. *αὐταῖς*] *αὐτὰς* volebat olim Dind. Cf. Eq. 1312. *ταμιεύεσθαι* libri et vulg. *ταμιεῦσαι καὶ* Reisk. Fr. Eng. Mein. *ταμιευούσαις* Dobr. Dind. (Quod et ipse conjeceram.) *αὐταῖσι ταμιείου* conj. Kust. Br. *προαιρούσαις* vulg. *προαιρούσας* Dobr. Dind. Cf. ad Eq. 1312. Sed dativus *ποιησαμέναισι* est in simili loco v. 425. *λαβεῖν* libri et schol. vulg. *λαθεῖν* Scal. Br. Bo. Dobr. Mein. Dind. *λάθρα* conj. Bergk. Verum haud dubie est *λαθεῖν*. Cf. Eccl. 26. *ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν*. Th. 1017. *τὸν Σκύθην λάθοιμι* (*λάβοιμι* libri).

420. *ἄλφιτον, ἔλαιον* vulg. *ἔλαιον, ἄλφιτ'* conj. Mein. Quod mihi etiam in mentem venerat. Schol: *ὅτι ἐνικῶς τὸ ἄλφιτον*. Qu. *ἔλαιον, οἶνον, ἄλφιτ'*.

421. *κλειδία* vulg. *κληδία* Mein. Dind.

422. *κακοηθέστατα*] Nescio annon praestet *κακοήθη τινά*.

424. *προτοῦ* R. Iunt. *ὑποῖξαι*] Fort. *ὑπανοῖξαι*. Dem. 889. *ὑπανέῳγεν*. Sed *ὑποιγνύσαισι* est Eccl. 15.

426. *ὠκότριψ* R. (ut vid.).

427. *ἐδίδαξεν* N. R. Iunt. *θριπήδεστα* N. R. *θριπίδεστα* Iunt. *θριπηδέστατα* Suidas in h. v. et in *κακοηθέστατα* et *Λακωνικαὶ κλεῖδες*, et fortasse ex hoc loco Photius p. 95, 7.

428. *τούτῳ* N. R. Bentl. Reisk. *τοῦτο* Iunt.

433 sqq. Stropham hoc carmine contineri, cui respondeat carmen inde a v. 520. viderunt Hermann. Dind. ENGER.

434. *οὐπώποτε* libri et vulg. Fr. Bergk. *οὔποτε* Th. *οὔπω* Herm. Dind. Eng. Mein. Apte paroemiacum ad exprimendam chori admirationem initio positum monet Enger, illud tamen alibi non invenire meminisse, quod paroemiacum semel tantum positum exciperent trochaici. *οὐπώποτε* tuetur Fritzschius, ut metrum sit - ′ ◡ ◡ - - ⏓ - ⏓.

οὐδὲ δεινότερα λεγούσης.
Πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
[πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ,] πυκνῶς τε
ποικίλους λόγους ἀνηῦρεν
εὖ διεζητημένους·
ὥστ' ἂν, εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
κεῖν ἂν αὐτὸν, ὡς ἐγᾦμαι,
πᾶσιν ὑμῖν
ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.
ΓΥ. Β *Ὀλίγων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.*
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
Ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,

436. *δεινότερον* libri et vulg. *δεινότερα* Herm. Dind. Eng. Mein. "Vitiosa est scriptura librorum *δεινότερον*, nec satis certum videtur quod reposui *δεινότερα*." (Dind.).

436—39. Libri sic disponunt, *πάντα* — | *ἐξήτασεν* —. | *πυκνῶς* — | *ἀνεῦρεν* —. Versus manifesto corrupti.

437. *πάσας δ' εἰδέας* (*ἰδέας* Suidas in *ἐβάστασεν*) *ἐξήτασεν,* | *πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ, πυκνῶς τε*] Versus turpiter interpolati, in quibus vix unum alterumve verbum est quod ab Aristophane scriptum videatur. Duo dimetros trochaicos positos a poeta fuisse ex versibus antistrophicis intelligitur, qui servati sunt integerrimi. DIND. Tentabam *πᾶσαν ἰδέαν δ' ἐξετάζει* | *φρενί τε βαστάζει, πυκνῶς δὲ* etc. *πάσας δ'* libri et vulg. *πᾶσαν* Herm. *εἰδέας* libri et vulg. *ἰδέας* Suidas in *ἐβάστασεν*. Eng. Mein. Bergk. *ἰδέαν* Herm. *ἐξήτασεν*] *ἐξετάζει* Herm.

438. *πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί*] *πάντ' ἐβάστασεν* Enger. *φρενὶ*, ut glossam adscriptam, delet etiam Thierschius. Idem *ἐβασάνισεν* conjicit. Fort. *πᾶν δ' ἐβασάνισεν, πυκνῶς δὲ* etc. Vel *φρενὶ δ' ἐβάστασεν πυκνῇ, καὶ* —. Cf. Ach. 445. Eccl. 571. Mox trimetrum cat. constituit Fritzschius, *πυκνῶς τε ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν.* *ἀνεῦρεν* vulg. *ἀνηῦρεν* Mein. Dind.

440. *παρ' αὐτῆς* libri. *παρ' αὐτὴν* Scal. Farr. Kust. Be. Dind. etc.

441. *Ξενοχλῆς* libri. *Ξενοκλέης* Bentl. Br. *ἐγῷμαι* R. *ἐγᾦμαι* Iunt.

442. *μήδὲν* R.

443. *γυ. ἑτέρα* in R. *ἑτέρα γυνὴ* in N. Iunt. ΓΥ. Β. Br. *ἕνεκ' αὐτὴ* libri. *ἕνεκά γ' αὐτὴ* Be. Br. *ἕνεκεν αὐτὴ* Bo. *ἕνεκα καὐτὴ* Pors. Dind. Mein. etc. 444. *ἄλλα* R. Iunt.

446. *ἀνὴρ* libri. Displicet *μέν*. Vide ergo an legendum *ἀπέθανέν ποτ'* aut *ἀποτέθνηκεν*, aut *ἐμοὶ γὰρ οὖν ἀνὴρ ἀπέθανεν ἐν Κύπρῳ.* Facile excidere potuisset *οὖν* ante *ἀν.* (*ἁ'ν.* vel *ὁ ἀν.*).

παιδάρια πέντε καταλιπών, ἀγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
Τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδὲ θήμισυ.
Νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν εἵνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά,
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
Ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γάρ μ' ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

ΧΟ. Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν·
οἷα κἀστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα
καὶ πολύπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα. Δεῖ δὲ ταύτης

447. ἁ 'γὼ R. ἃ 'γὼ Iunt. ἐγὼ N.

450. ταῖσι N. R. Iunt. Correxit Br. ποῶν R. Iunt.

452. οὐδ' εἰς ἥμισυ vulg. Dind. Eng. etc. οὐδ' εἰσήμισυ Iunt. οὐδὲ θήμισυ Hamaker. Mein. Quod recipiendum. Postulatur enim articulus. Cf. Lys. 116. 132.

453. ἁπάσαισι N. R. Iunt. Correxit Br.

456. ἅτ' ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφεὶς libri. ἐν ἀγρίοισι τοῖς — Plut. Mor. p. 853. Gell. N. A. 15, 20. Bentl. Br. Dind. Mein. etc. Praestat forsan ἅτ' ἐν ἀγρίοις λαχάνοισιν αὐτὸς ἐκτραφείς.

457. δεῖ γὰρ vulg. Dedi δεῖ γάρ μ'.

459—465. Hoc carmen tanquam μεσῳδὸς inter stropham et antistropham positum videtur Engero, qui versus sic describit: ἕτερον — τοῦτο | κομψότερον — πρότερον | ἀναπέφηνεν. | οἷα κἀστωμύλατο, | οὐκ — ἔχουσα | καὶ — οὐδ' | ἀσύνετ' — πάντα. | δεῖ — ἡ- | μῖν τὸν ἄνδρα | περιφανῶς — δίκην. Similiter divisit etiam Elmsleius in exemplari ejus. τί R. Iunt.

461. κατεστωμύλατο libri et vulg. κἀστωμύλατο Dobr. Dind. Fr. Eng.

462. ἄκερα libri et Iunt. ἄκαιρα Br. etc.

463. καὶ πολύπλοκον libri. καί τι πολύπλοκον Dobr. Bergk. Mein. πολύστροφον Herm. Eng. Et profecto πολύστροφον per πολύπλοκον explicaverit grammaticus aliquis. Sed defendi bene potest brevis syllabae in arsi productio. V. ad Nub. 513. "Lectio suspecta πολύπλοκον propter syllabam secundam productam." (DIND.). νόημ' N. νόημα R. Iunt.

τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.
ΜΝ. Τὸ μέν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
Καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.
Τί ταῦτ' ἔχουσ' ἐκεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῖν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦ τρεῖς ἡμέρας,

465. ὕβρεως vulg. Fr. etc. ὕβρεος Dind. Mein. etc. Cf. ad Nub. 1075. Pl. 1044.

466. κηδ. ἐυ. praef. in N. R. κηδ. in Iunt. ὦ, ut ab arsi anapaesti alienum, delet Hanov. Ex. Cr. p. 97. Vide an legendum τὸ μὲν γυναῖκας ὀξυθυμεῖσθαι —: alioqui enim nullum est subjectum verbi. Sed cf. 384. 455.

467. ἀκουούσαις N. R. Iunt. Correctum in aliis edd. Cf. ad Lys. 189.

468. ἐπιζεῖν (εῖ in ras.) R.

469. καὐτὴ γὰρ ἔγωγ' libri et vulg. καὐτὴ γὰρ οὖν Elmsl. ad Ach. 127. Praestat forsan καὐτή γ' ἔγωγ'; vel αὐτὴ δ' ἔγωγ'. Sed cf. 173. καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ. ὀνοίμην libri et vulg. ὀναίμην Suid. h. v. Dind. Mein. V. Lob. ad Phryn. p. 13.

471. ἀλλήλοισι libri. ἀλλήλαισι Br. Dind. etc.

472. ἔκφορος libri et vulg. Bergk. Fr. Mein. et dubitanter Enger. ἐκφορὰ Valck. ad Hipp. 294. Dind. Recte. ἔκφορος legebat Schol., qui οὐδεμία ἐκφέρουσα τοὺς λόγους πρὸς τοὺς ἄνδρας explicat. Sed ἔκφορος sensu activo dubito an usquam legatur.

473. ἔχουσαι κεῖνον libri et Suidas in τί ταῦτα. vulg. ἔχουσαι 'κεῖνον Mein. Dind. ἔχουσ' ἐκεῖνον Eng. Cf. ad Nub. 7. "Scribendum ἔχουσ' ἐκεῖνον: nisi, quod probabilius videtur, versum aliquem Euripidis imitatur." (Dind.)

474. εἰ] ἢ N. R. Iunt. ἡμῶν] ἡμᾶς Hamaker. Bentleius emendabat ἡμῖν — δρώσαις, vel ἡμᾶς — δρώσας. Equidem, siquid mutandum, malim ἡμῖν — δρώσας. 476. μὴ ἄλλην libri et vulg. Th. Both. Eng. Bergk. μἄλλην Dind. Fr. Mein. De crasi cf. 288. 477. πόλλ'· ἐκεῖνο libri. δεινὰ πόλλ'· ἐκεῖνο Bentl. πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο Dawes. Br. Dind. Mein. Th. πολλὰ δρῶσ' — Dawes. πολλὰ πόλλ' — Both. Exciderat scilicet ἃ δείν' propter similitudinem vicini vocabuli ἐκεῖνο.

478. ὅτι δεινότατον Reisk. ἦν vulg. Bergk. Eng. ἦ Dind. Mein.

ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθηῦδεν. Ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρησεν οὖσαν ἑπτέτιν.
Οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν.
Κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
Ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, "Ποῖ σὺ καταβαίνεις;" — "Ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κὠδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι." — "Βάδιζέ νυν."
Κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον.
Ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
Ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὁρᾶτ', Εὐριπίδης·

479. καθεύδειν N. R. Iunt. 'κάθευδεν Zan. Kust. Br. Pors. Mein. καθηῦδεν Scal. Dind. καθεῦδεν Bentl. Br. Bekk. Bo. ἔμ' ἐκάθευδεν ed. Brub. ἐμοὐκάθευδεν Thiersch., ut ἐμοὐδόκει. Cf. ad Av. 495. δέ μοι N. R. Iunt. Bo. Th. Bergk. Mein. δ' ἐμοὶ Br. Dind.

480. διεκόρευσεν libri et vulg. διεκόρησεν Pollux III. 42 (ex hoc loco) Fr. Mein. Dind. prob. Eng. Cf. ad 760. ἐξεκόρησε. Pac. 59. μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα. Menand. Fr. p. 279. ἐκκορηθείης σύ γε. Lucian. D. D. Mar. VII. 1. ταύτην — ὁ Ζεὺς διεκόρησεν ἀλοὺς ἔρωτι; XIII. 1. διεκόρησας τὴν παῖδα. 2. οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι. Tox. 25. διακορήσας αὐτήν. At D. Meretr. XI. 2. τὴν ἄρτι διακεκορευμένην. Fritzschius διακορεῖν Atticam, διακορεύειν autem vulgarem formam esse arbitratur. Cf. etiam Herod. IV 168. ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. Eur. Alc. 177. ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ | χορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός. ἑπτέτιν οὖσαν N. R. et (ἐπτ.) Iunt. οὖσαν ἑπτέτιν Kust.

481. μ' οὔκνυεν N. R. Iunt. μ' ἔκνυεν Zonar. I. 669. ἐλθὼν] ἕλκων Eustathius p. 1746, 4.

482. κἆτ' R. κατ' Iunt. κατευθὺς N. κἀγὼ εὐθὺς (scriptum κἀγ' εὐθὺς) Lenting. p. 21. prob. Mein. Dind. Cf. ad Ran. 238. κᾆτ' αὐτίχ' ἐγκύψας ἐρεῖ. λάθρα N. λάθραι R. λάθρᾳ Iunt.

484. ὦ 'νερ R. ὦ 'νερ Iunt. κ' ὠδύνη R. Iunt.

485. νῦν N. R. Iunt.

486. κἆθ' R. Iunt. καθ' N. ἔτριβεν N. R. Iunt. vulg. ἔτριβε Suid. in σφάκον. Dind. ἄνηθον R. Iunt. Suid. ἄννηθον Dind. Fr. Eng. Mein. Cf. ad Nub. 982.

488. ἐρειδόμην R. (ἐρηδ. pr., ut vid.) Iunt. ἠρειδόμην Toup. in Suid. III. 50. Dind. ἐρείδομαι Fr. Mein. Bergk. prob. Eng. Non male. Cf. 482.

489. κύβδ' N. R. vulg. Dind. κύνδ' Iunt. κῦβδ' Mein. κύνδ' (a κυνεῖν, ut κίνδα a κινεῖν ap. Hesych.) malit Toup. II. 69.

490. εἶφ' N. R. Bentl. Dawes. ἔφ' Iunt. ὁρᾶτ'] ὁρᾷς Dawes, coll. 496. ταῦθ', ὁρᾷς, οὐπώποτ' εἶπεν. et 556.

τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.
ΜΝ. Τὸ μέν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
Καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου.
Τί ταῦτ' ἔχουσ' ἐκεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῖν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦ τρεῖς ἡμέρας,

465. ὕβρεως vulg. Fr. etc. ὕβρεος Dind. Mein. etc. Cf. ad Nub. 1075. Pl. 1044.

466. κηδ. ἐυ. praef. in N. R. κηδ. in Iunt. ὦ, ut ab arsi anapaesti alienum, delet Hanov. Ex. Cr. p. 97. Vide an legendum τὸ μὲν γυναῖκας ὀξυθυμεῖσθαι —: alioqui enim nullum est subjectum verbi. Sed cf. 384. 455.

467. ἀκουούσαις N. R. Iunt. Correctum in aliis edd. Cf. ad Lys. 189.

468. ἐπιζεῖν (εῖ in ras.) R.

469. καὐτὴ γὰρ ἔγωγ' libri et vulg. καὐτὴ γὰρ οὖν Elmsl. ad Ach. 127. Praestat forsan καὐτή γ' ἔγωγ'; vel αὐτὴ δ' ἔγωγ'. Sed cf. 173. καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ. ὀνοίμην libri et vulg. ὀναίμην Suid. h. v. Dind. Mein. V. Lob. ad Phryn. p. 13.

471. ἀλλήλοισι libri. ἀλλήλαισι Br. Dind. etc.

472. ἔκφορος libri et vulg. Bergk. Fr. Mein. et dubitanter Enger. ἐκφορὰ Valck. ad Hipp. 294. Dind. Recte. ἔκφορος legebat Schol., qui οὐδεμία ἐκφέρουσα τοὺς λόγους πρὸς τοὺς ἄνδρας explicat. Sed ἔκφορος sensu activo dubito an usquam legatur.

473. ἔχουσαι κεῖνον libri et Suidas in τί ταῦτα. vulg. ἔχουσαι 'κεῖνον Mein. Dind. ἔχουσ' ἐκεῖνον Eng. Cf. ad Nub. 7. "Scribendum ἔχουσ' ἐκεῖνον: nisi, quod probabilius videtur, versum aliquem Euripidis imitatur." (Dind.)

474. εἰ] ἢ N. R. Iunt. ἡμῶν] ἡμᾶς Hamaker. Bentleius emendabat ἡμῖν — δρώσαις, vel ἡμᾶς — δρώσας. Equidem, siquid mutandum, malim ἡμῖν — δρώσας. 476. μὴ ἄλλην libri et vulg. Th. Both. Eng. Bergk. μἄλλην Dind. Fr. Mein. De crasi cf. 288. 477. πόλλ'· ἐκεῖνο libri. δεινὰ πόλλ'· ἐκεῖνο Bentl. πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο Dawes. Br. Dind. Mein. Th. πολλὰ δρῶσ' — Dawes. πολλὰ πόλλ' — Both. Exciderat scilicet ἃ δείν' propter similitudinem vicini vocabuli ἐκεῖνο.

478. ὅτι δεινότατον Reisk. ἦν vulg. Bergk. Eng. ἦ Dind. Mein.

ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθηῦδεν. Ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρησεν οὖσαν ἑπτέτιν.
Οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν.
Κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
Ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, "Ποῖ σὺ καταβαίνεις;" — "Ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κὠδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι." — "Βάδιζέ νυν."
Κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον.
Ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
Ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὁρᾶτ', Εὐριπίδης·

479. *καθεύδειν* N. R. Iunt. *'κάθευδεν* Zan. Kust. Br. Pors. Mein. *καθηῦδεν* Scal. Dind. *καθεῦδεν* Bentl. Br. Bekk. Bo. *ἐμ' ἐκάθευδεν* ed. Brub. *ἐμοὐκάθευδεν* Thiersch., ut *ἐμοὐδόκει*. Cf. ad Av. 495. *δέ μοι* N. R. Iunt. Bo. Th. Bergk. Mein. *δ' ἐμοὶ* Br. Dind.

480. *διεκόρευσεν* libri et vulg. *διεκόρησεν* Pollux III. 42 (ex hoc loco) Fr. Mein. Dind. prob. Eng. Cf. ad 760. *ἐξεκόρησε*. Pac. 59. *μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα*. Menand. Fr. p. 279. *ἐκκορηθείης σύ γε*. Lucian. D. D. Mar. VII. 1. *ταύτην — ὁ Ζεὺς διεκόρησεν ἀλοὺς ἔρωτι;* XIII. 1. *διεκόρησας τὴν παῖδα*. 2. *οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι*. Tox. 25. *διακορήσας αὐτήν*. At D. Meretr. XI. 2. *τὴν ἄρτι διακεκορευμένην*. Fritzschius *διακορεῖν* Atticam, *διακορεύειν* autem vulgarem formam esse arbitratur. Cf. etiam Herod. IV 168. *ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται*. Eur. Alc. 177. *ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ | κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός*. *ἑπτέτιν οὖσαν* N. R. et (*ἐπτ.*) Iunt. *οὖσαν ἑπτέτιν* Kust.

481. *μ' οὔκνυεν* N. R. Iunt. *μ' ἔκνυεν* Zonar. I. 669. *ἐλθὼν*] *ἕλκων* Eustathius p. 1746, 4.

482. *κᾆτ'* R. *κατ'* Iunt. *κατευθὺς* N. *κἀγὼ εὐθὺς* (scriptum *κἀγ' εὐθὺς*) Lenting. p. 21. prob. Mein. Dind. Cf. ad Ran. 238. *κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ*. *λάθρα* N. *λάθραι* R. *λάθρᾳ* Iunt.

484. *ὦ 'νερ* R. *ὦ 'νερ* Iunt. *κ' ὠδύνη* R. Iunt.

485. *νῦν* N. R. Iunt.

486. *κᾆθ'* R. Iunt. *καθ'* N. *ἔτριβεν* N. R. Iunt. vulg. *ἔτριβε* Suid. in *σφάκον*. Dind. *ἄνηθον* R. Iunt. Suid. *ἄννηθον* Dind. Fr. Eng. Mein. Cf. ad Nub. 982.

488. *ἐρειδόμην* R. (*ἐρηδ.* pr., ut vid.) Iunt. *ἠρειδόμην* Toup. in Suid. III. 50. Dind. *ἐρείδομαι* Fr. Mein. Bergk. prob. Eng. Non male. Cf. 482.

489. *κύβδ'* N. R. vulg. Dind. *κύνδ'* Iunt. *κῦβδ'* Mein. *κύνδ'* (a *κυνεῖν*, ut *κίνδα* a *κινεῖν* ap. Hesych.) malit Toup. II. 69.

490. *εἶφ'* N. R. Bentl. Dawes. *ἐφ'* Iunt. *ὁρᾶτ'*] *ὁρᾷς* Dawes, coll. 496. *ταῦθ', ὁρᾷς, οὐπώποτ' εἶπεν*. et 556.

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἕωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν
μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. Ταῦθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. Εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; Οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
ὑπ' ὄρθρον οἷόν ἐστιν ἐγκεκαλυμμένον

492. *μήχωμεν* R. Iunt. *μὴ ἔχωμεν* Thiersch. *μὴ σχῶμεν* Bentl.

493. *ὅταν μάλισθ'*] *μάλισθ', ὅταν* Suid. v. *ληκώμεθα*. Quam lectionem minime negligendam esse monuit Fritzsch. Sensum enim esse: Tum maxime primo mane allia mandimus, ubi ab aliquo compressae simus. Cf. Vesp. 263. *φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ᾖ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.* Av. 1116. *ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ'* —. Idem tamen codicum lectionem per attractionem quandam exponi posse concedit, quum praesertim Graeci similiter *ὅταν τάχιστα, ἐπὰν τάχιστα* dicere consueverint. *μάλισθ' ὑπό του*] *μάλιστά που* conj. Mein. *ὑπὸ τοῦ* Iunt. *κινώμεθα* N. R. corr. Iunt. *ληκώμεθα* R. pr. m. et Suidas h. v. Bentl. Pierson. ad Moerin p. 6. Br. etc. Per *κινώμεθα* interpretatur Suidas. Hesychius *ληκᾶσθαι* per *περαίνεσθαι* explicat. Reponendum forsan *'λαυνώμεθα*. Meinekius aoristum hic requirit: sed bene se habebit praesens, si de continuata et repetita actione intelligas.

494. *σκορόδια μασώμεθα* libri. *σκόροδα διαμασώμεθα* Bentl. Dawes. Br. Bo. Dind. Bergk. Mein. *σκόροδια μασώμεσθ', ἵνα* | — Dind. olim. Th. Quod minus probandum. *ὀσφραινόμενος* libri. *ὀσφρόμενος* Bentl. Kust. Dawes. Reisk. Elmsl. ad Ach. 179. Dind. Mein. *ὀσφρόμενος* in *ὀσφραινόμενος* corruptum Vesp. 792, ut monuit Dindorf. *ἀνὴρ* libri. Correxerunt Dawes. Elmsl. Dind. etc. *ἀπὸ τοῦ τείχους* libri. *ἀπὸ τείχους* Bentl. Reisk. Elmsl. Bo. Dind. etc. *ἀπὸ τοῦ τείχους ἰὼν* Dawes.

496. *μήδὲν* R. Post *ὑποτοπῆται* virgulam pro pleno puncto posui. Cf. 498—501.

498. *ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ'* libri et vulg. *ἡμῖν τί τοῦτ'; ἐπεὶ οὐδ'* ingeniose corrigit Reisig. in Comm. ad Vesp. p. 485, coll. Lys. 514. *τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἢ δ' ὃς ἂν ἀνήρ.* Eq. 1194. *τί δὲ σοὶ τοῦτ';* Eccl. 520. *τί δ', ὦ μέλε, | σοὶ τοῦθ';* In quibus locis omnibus omittitur verbum substantivum. In hanc emendationem, Engero probatam, et ipse incideram. De *ἐπεὶ* cf. 553. 556.

499. *ὡς ἡ γυνή*] *ὡς καὶ γυνὴ* Br. *ὡς δὴ γυνὴ* conj. Mein. Qu. *ὡς αὖ.* Sed nil temere mutandum. Cf. ad Ach. 415. Anglice dicas, how that woman. *τ' ἀνδρὶ* R. Iunt. *τ' οὔγκυκλον* R. Iunt.

500. *ὑπ' αὐγὰς οἷόν ἐστιν* contra metrum libri. *ὑπαυγὲς* — Bentl.

τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν οὐκ εἴρηκέ πω.
Ἑτέραν δ' ἐγῷδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον.
Ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·

Both. αὐγὰς ὑφ' — conj. Enger. ὑπ' ὄρθρον — dedit Dind. ὁποῖον ὑπ' αὐγάς ἐστιν Fritzsch. Locum intactum relinquit Mein., conjicit tamen οἷόν ἐσθ' ὑπ' αὐγάς. Ipse tentabam ἀνταυγὲς (by the light of the sun) —. (Infra 902. στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.) Vel ὑπαυγὲς —. Vel οἷον πρὸς αὐγάς ἐστιν. Vel ὡς καλὸν ὑπ' αὐγὰς ἐστιν —. "Timaeus Lex. Plat. p. 264. ὑπ' αὐγάς: ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα. ubi Ruhnkenius et Hemsterhusius plurima attulerunt locutionis usitatissimae exempla. Ejusmodi loci recordatus librarius aliquis ὑπ' αὐγὰς vitiato metro intulit Aristophani, qui vix dubitari potest quin ὑπ' ὄρθρον scripserit. Neque enim de ὑπαυγὲς cogitari potest, quod Bentleio in mentem venit. Scripturam vulgatam imperite defendit scholiasta, ὅτι καὶ συστολαῖς βιαίοις χρῶνται καὶ ἐκτάσεσι· καὶ ἄνω (v. 176), ἀλλ' ὧνπερ οὕνεχ' ἦλθον ἀλλ' εἰπεῖν βούλομαι. quae sic sunt corrigenda, ἀλλ' ὧνπερ οὕνεχ' ἦλθον ἅ μ' εἰπεῖν. λέγε. Nam ita in libro suo scriptum invenisse videtur scholiasta pro ἅ μ' εἰπεῖν: quo factum ut ἅ produci putaret. Similis imperitiae documentum edidit scholiasta Vesp. 902, codicis sui vitio deceptus." DIND. Si vera est Dindorfii conjectura, ὑπ' ὄρθρον non idem valere putaverim quod ὑπ' αὐγὰς, ad lucem expansum, sed simpliciter matutino tempore (Lys. 1089), cum δεικνῦσα arcte conjungendum. Librarius aliquis, qui locum minus recte intelligeret, pro ὑπ' ὄρθρον usitatum illud ὑπ' αὐγὰς substituisse videtur, de metro securus. Confer Babrium Fab. 30, 6. εἰς τὸν ὄρθρον — δεῖξαι. et similem locum Eur. Hec. 1154. ᾔνουν θ' ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους. Non improbabilis videtur Bentleii conjectura ὑπαυγές.

501. μυχὸν libri. μοιχὸν ed. Froben. Br. etc. Cf. ad 392.

502. δ' ἐγῷδ' R. (ut vid.) δ' ἐγὼ δ' N. δέ γ' ᾧδ' Iunt. Scripserat forsan comicus δέ γ' οἶδ'. ἤφασκεν R. ἤφασκεν N. Iunt.

504. περιήρχετ' libri et vulg. περιέτρεχ' probabiliter Hamaker. Mein. conj. Bergk. (Cf. 510. χὼ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν.) περιῆεν (περιῄειν?) vel potius περιῆρρεν malit Elmsl. ad Her. 210., coll. Pherecr. ap. Phot. v. περιέρρων (Mein. II. 295), ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ. Adde Eq. 533. ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει. Περιῆρρεν probat. Fritzsch. in Add. p. 636. Suspectam enim esse formam περιήρχετο. Περιῄειν reponi jubet Cobet. V. L. p. 34. qui imperfectum ἠρχόμην cum compositis ab Atticis abjudicat, quamquam obstare videantur Thucydidis loci duo, IV. 120. περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐπήρχοντο [vitiosum putat Cobet.], Σκιώνη ἀπέστη. IV. 121. ἰδίᾳ δ' ἐταινίουν τε καὶ προσήρχοντο [προσῄεσαν habet Poll. III. 152. unde προσῇσαν reponit Cobet.) ὥσπερ ἀθλητῇ. Περιήρχετ' tuetur Fritzschius, qui exemplis ab Elmsleio (ad Heracl. 210) occupatis

Τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον.
Εἶθ', ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,
"Ἄπελθ' ἄπελθ'· ἤδη γάρ, ὦνέρ, μοι δοκῶ
τέξειν". Τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισε.
Χὼ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τὸ κηρίον, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
Εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ 'φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
"Λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σὸν
τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον."

addit Xen. An. I. 8. 17. *προήρχοντο.* Athen. 108. *προήρχοντο.* Lucian. Iud. Voc. 4. *ἤρχετο.* Nulla, opinor, mutatione opus est; certe non usitatius est imperfectum *ἦρρον* quam *ἠρχόμην*, neque illud usquam legitur, quod sciam. Sensui autem bene hic convenit verbum *περιέρχεσθαι.* Cf. Lys. 558. *περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγόραν.* Pl. 679. *περιῆλθεν.* Eupolin. ap. Schol. Ran. et Poll. IX. 47. *περιῆλθον ἐς (περιήλθομεν?) τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα.* Eupol. Mar., Fr. 25. *περιήλθομεν καὶ (τὸ?) φῦλον ἀμφορεαφόρων.* Timocles Athen. 241 A. *καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο | ὁπόσου.* *ὠκυτόκεια* libri, unde *ὠκυτόκει'* correctum. *ὠκυτόκι'* Schaefer. ad Bos. Ell. p. 512. ex Poll. II. 7. Dind. Mein. etc. Cf. Phrynich. Bekk. p. 74, 5.

508. *ἄπελθ' ἄπελθε* R. Iunt.

509. *τέξειν*] *τίκτειν* Hirschig. Mein. Cobet. Atticum enim futurum esse *τέξομαι*, non *τέξω.* *ἐλάκτισεν* vulg. Dedi *ἐλάκτισε.*

510. *χ' ὡ* N. R. Iunt.

511. *τοῦ παιδίου*] *τὸ κηρίον* Hirschig. Mein. Dind. Glossema est *τοῦ παιδίου* ad *τοῦ στόματος* adscriptum, et expulsum *τὸ κηρίον* reponendum.

512. *ἣ* (*εἰ* R. pr.) *ἔφερε* N. R. Iunt. *ἣ 'φερεν* Brunck. coll. 1220. *ἣ 'σέφερε* (vel *-ρεν*) Bentl. Potius foret *ἣ εἰσέφερε.* Cf. 505.

514. *αὐτ' ἔκμαγμα* (sic) R. *αὐτ' ἔκμαγμα* N. *αὐτ' εἶγμα* Iunt. *αὐτ' ἔκμαγμα* Pollux IX. 131. Suidas in *κύτταρον, λέων*, et *πόσθιον.* Eustathius p. 462, 59. 1857, 16. Biset. Kust. *αὐτέκμαγμα* Reisk. Reisig. Conj. p. 147. et recc. *γέγονε παῖς ἔκμαγμα* conj. Bentl. *σόν*] Fort. *σου.*

515. *ἅπαξ ἅπαντα* R. Iunt. Post *ἁπαξάπαντα* virgula distinguit Fr.

516. *κύτταρον* libri et vulg. Sed nominativum hic postulari, non accusativum, arbitratur Fritzschius, qui Graecos post *τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα καὶ* similesque formulas non tam priorem structuram continuare

Ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ἡμεῖς γε· κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;
ΧΟ. Τουτὶ μέντοι θαυμαστὸν Ἀντ.
ὁπόθεν ηὑρέθη τὸ χρῆμα,
χἤτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
Τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
Ἀλλὰ πᾶν γένοιτ' ἂν ἤδη.
Τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ
μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.
Ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' εἰ γυναῖκες.

quam ad novam solere transire exemplis docet. Itaque κύτταρος scribendum videtur, et post προσόμοιον intelligendum ἐστίν. κυτάριον (nucamentum) Fritzsch.

518. κατ' N. R. Iunt.

520. Virgulam tolle post θαυμαστὸν vulgo positam: cohaerent enim verba τουτὶ τὸ χρῆμα.

522. χ' ἥτις N. R. Iunt.

526—27. Vulgo in unum conjuncti. Correctum ap. Dind. et alios. V. Gaisf. ad Heph. p. 262.

526. ᾠόμην N. R. ᾠώμην Iunt. ἡμῖν Iunt. ὑμῖν N. R.

527. ποτ' ἄν] Qu. ποτε. Cf. Soph. Phil. 869.

528. ἀλλ' ἅπαν libri et vulg. Praeferendum videtur ἀλλὰ πᾶν. Idem sentiunt Cobet. Mein. Dind. Cf. Ach. 640. Lys. 543. et ad Ach. 909. 282. Vesp. 422.

531. οὐ γάρ ἐστι] Qu. οὐ γάρ ἔστι. Cf. ad Lys. 369.

532. πλὴν ἄρ' εἰ R Fr. Eng. Mein. πλὴν ἄρ' ἢ N. Iunt. Br. Dind. πλὴν ἄλλαι γυναῖκες Suid. in ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι. Unde πλὴν γυναῖκες ἄλλαι satis invenuste finxit G. Burges. Scholiastae explicatio est, εἰ μὴ ἄλλη γυνή, in quibus εἰ μὴ glossema particularum πλὴν ἄρ' ἢ, et ἄλλη γυνὴ proximi versus lemma esse statuit Dind., probante Engero. Fritzschius edidit πλὴν ἄρ' εἰ γυνή τις, nisi forte una quaedam mulier inaudita sua impudentia caeteras omnes exsuperat. Idem plurale γυναῖκες ex insequenti v. huc migrasse recte videtur judicare. Quam

ΓΥ. Α Οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,

correctionem veram esse suspicor. Cf. Av. 601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις. Metagenes ap. schol. ad Vesp. 1221. τίς πολίτης δ' ἐστὶ νῦν | πλὴν ἄρ' εἰ Σάκας (ἀρισάκας V.) ὁ Μυσὸς καὶ τὸ Καλλίου νόθον; Ubi ἄρ' εἰ corrigit Bergk. Comm. p. 124., probante Engero, ἄρ' ἢ Dind. Meinek. (Ita Nub. 361. πλὴν ἢ Προδίκῳ.) Eur. Dan. Fr. 6. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ, | πλὴν εἴ τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ. Eur. Andr. 331. λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι, | πλὴν εἴ τι τούτῳ. Xen. Hell. IV. 2. 21. οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν πλὴν εἴ τις ἐν τῇ ξυμβολῇ etc. Anab. V. 3. 3. οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπό τε τῶν πολεμίων καὶ χιόνος καὶ εἴ τις νόσῳ. Plat. Apol. p. 18. πλὴν εἴ τις κωμῳδιοποιὸς τυγχάνει ὤν. Theophr. H. Pl. IV. 15. 1. πλὴν εἰ ἄρα φελλοῦ. II. 2. 2. πλὴν εἴ τινων ὀλίγων. Isae. IV. 38. οὔτις εἰσφορὰν οὐδεμίαν εἰσενήνοχε πλὴν εἴ τι ἄρα ἐξ ὅτου etc. Lucian. Cron. 13. μηδὲ λόγους ἀσκεῖν — πλὴν εἴ τινες ἀστεῖοι. Strab. p. 272. σβέσαι δ' ὕδατι οὐχ οἷόν τε — πλὴν εἰ πάνυ πολλῷ. Cf. ad Av. 601. "Similiter εἰ μὴ εἰ Thuc. I. 17. ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μὴ εἴ τι πρὸς περιοίκους. Et Latine nisi si. Plaut. Curc. I. 1. 52. Ter. Andr. IV. 3. 2. Cic. Or. II. 58. ad Fam. XIV. 2." (Fr.) Qu. πλὴν ἄρ' αἱ γυναῖκες. εἰς ἅπαντα] Fort. ἐς τὰ πάντα. Cf. Ran. 968. δεινὸς ἐς τὰ πάντα. Pl. 273. φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα.

533. γυνή τις praef. N. R. γυ. Iunt. γυνὴ γ' Br. Th. γυνὴ ά praef. Eng. Bergk. Dind. "Vulgo haec tertiae mulieri tribuuntur, quam nos in primam convertimus; id quod et per se probabile est et actorum numeri ratione habita necessarium. V. ad 562." ENGER. Ἄγραυλον N. R. Iunt. Bergk. Ἄγλαυρὸν Br. Dind. Mein. "Ἄγραυλον mendosa scriptura est: repone Ἄγλαυρον. Hesychius, Ἄγλαυρος: θυγάτηρ Κέκροπος. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. Ad quam glossam vide interpretes. Agraulos Cecropis uxor cum filia Aglauro saepe confusa: proclivis error in duarum literarum transpositione. V. Musgr. ad Eur. Ion. 23. Per Aglauron Cecropis et Agrauli filiam jurabant Atticae mulieres. Ovid. Metam. II. 777. Pars secreta domus ebore et testudine cultos | Tres habuit thalamos, quorum tu, Pandrose, dextrum, | Aglauros laevum, medium possederat Herse. Nomina sunt trium Cecropis et Agrauli filiarum, quas a matre Euripides appellat παρθένους Ἀγραυλίδας. Pausanias Attic. c. 18. ὑπὲρ δὲ τῶν Διοσκούρων τὸ ἱερὸν, Ἀγλαύρου τέμενός ἐστιν. Ἀγλαύρῳ δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἕρσῃ καὶ Πανδρόσῳ δοῦναι φασὶν Ἀθηνᾶν Ἐριχθόνιον, καταθεῖσαν ἐς κιβωτὸν, ἀπειποῦσαν ἐς τὴν παρακαταθήκην μὴ πολυπραγμονεῖν. Πάνδροσον μὲν δὴ λέγουσι πιθέσθαι· τὰς δὲ δύο, ἀνοῖξαι γὰρ σφᾶς τὴν κιβωτὸν, μαίνεσθαί τε, ὡς εἶδον τὸν Ἐριχθόνιον, καὶ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἔνθα ἦν μάλιστα ἀπότομον, αὑτὰς ῥίψαι. In Aglauri templo ephebi, postquam Lexiarchico inscripti fuerant,

ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
ἡμᾶς ἁπάσας. Εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι

sacramentum dicebant, cujus formula legitur in Sam. Petiti Leg. Att. p. 231. Ut per Aglauron, ita etiam per illius sororem Pandroson jurabant Atticae mulieres, quod constat e Lys. v. 439. *νὴ τὴν Πάνδροσον* — ad quem locum schol: *θυγατέρες Κέκροπος Πάνδροσος καὶ Ἀγραύλη.* (scr. *Ἄγλαυρος*) *ἐκ τῆς Πανδρόσου δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Πάνδροσος καλεῖται.*" BR. V. schol. Herod. VIII. 53. *κατὰ το ἱρὸν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς Ἀγλαύρου.* Ubi v. Wesseling. Mater Agraulos est Apollodoro III. 14. 2. Scripturae *Ἄγραυλος* certe favet analogia nominum *Πάνδροσος* et *Ἕρση.* Euphoniae autem gratia nonnunquam *Ἄγλαυρος* scriptum esse satis credibile est; nam per se nomen *Ἄγλαυρος* non habere videtur unde derivari potuerit.

535. *περιυβρίζειν* Iunt. *περὶ ὑβρίζειν* R.

536. *τίς ἐστὶν* N. R. *τίς ἐστιν* Iunt. *τις ἔστιν* vulg. *ἔστι τις* schol. Ven. ad Il. *ά.* 137. Unde *ἔστιν τις* Herm. *ἔστι τίσις* Bergk. *ὑμῶν τις* Herw. A. C. p. 52., qui supplet *ἀποψιλώσει, καλῶς ἔχει.* *εἰ δὲ μή, ἡμεῖς* | *αὐταί γε* libri et vulg. *εἰ δὲ μή, αὐταὶ* | *ἡμεῖς γε* tacite scribit Pors. Add. ad Hec. p. 102. Vulgatam jure tuetur Reisig. Conj. p. 309. et Synt. Crit. p. 33. De crasi cf. 337. *Εὐριπίδῃ ἢ Μήδοις* (si vere correxi) etc. Lys. 395. *ἡ γυνὴ 'πὶ* (f. *ἠπὶ*) *τοῦ τέγους.* Hom. Od. *ά* 226. *εἰλαπίνη ἠὲ γάμος.* Theogn. 159. *οἶδε γὰρ οὐδεὶς* | *ἀνθρώπων ὅ τι νὺξ χἠμέρη* (qu. *ἢ ἡμέρη*) *ἀνδρὶ τελεῖ.* Eadem crasis in *θἠμέρᾳ,* et similis in *ἐγῳχόμην* Eccl. 550. *τοὐρανοῦ* (*τοῦ οὐρανοῦ*) Pac. 199. Av. 180. Cf. ad Eccl. 550. Av. 86. 180. Pac. 199. Crasin autem non impedit interpunctio minor. Cf. 288. *θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μάλλὰ* (*μή, ἀλλὰ*) *νῦν λαθεῖν.* Eur. Andr. 242. *καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μή, οὐ καλά.* 254 *εἰ μὴ θανοῦμαί γ'. εἰ δὲ μή, οὐ λείψω ποτέ.* Iph. A. 916. *εἰ δὲ μή, οὐ σεσώσμεθα.* Canticum ap. Athen. 360. B. *εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν.* *μή, ἡμεῖς*] Crasis insolentior. Scribendum forsan *μἠμεῖς.* Cf. *μάλλὰ* Ach. 458. etc.

537. *αὐταί γε* Iunt. Th. Dind. Eng. *αὐτοί γε* N. R. *αὐταί τε* Reisk. Reisig. Conj. p. 309. Fr. Mein. Bergk. Cobet. Eandem et ipse correctionem feceram. Recte, opinor. Cf. 1219. Pherecr. II. 267. *Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς ξυμμάχοις.* Thuc. I. 143. *ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων.* V. 64. *βοήθεια Λακεδαιμονίων γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Εἱλώτων πανδημεί.* V. 82. *οἱ μὲν Ἀργεῖοι πανδημεὶ καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες καὶ οἰκέται ἐτείχιζον.* Herod. VIII. 109. *ἡμέας τε αὐτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἡμέων τε καὶ τῶν οἰκετέων.* Plat. Phaedr. 252. C. *αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά.* Archil. Fr. 106. *ὦ καλλίνικος χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες,* | *αὐτός τε κἰόλαος, αἰχμητὰ δύο.* Hesiod. Op. 459. *δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτός.* Noster Lys. 1066. *αὐτούς τε καὶ τὰ παιδία.* Eur. Suppl. 217. Andr. 1185. Aliter

ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
ΜΝ. Μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες· εἰ γὰρ οὔσης
παρρησίας κἀξὸν λέγειν, ὅσαιπέρ ἐσμεν ἀσταί,
εἶτ' εἶπον ἁγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
ΓΥ. Α. Οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην, ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι;
ΜΝ. Ἐγὼ γὰρ οἶδα ταἴτιον· μίαν γὰρ οὐκ ἂν εὕροις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.
ΓΥ. Α. Ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ;
ΜΝ. Καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον' εἴπω;

sentit Enger, qui "Non enim dicit, nos quum ipsae, tum etiam servulae, sed, nos ipsae cum servulis". πόθεν N. R. Iunt.

540. κηδ. praef. in N. R. Iunt.

541. ὅσαι πάρεσμεν vulg. ὅσαιπερ ἐσμὲν Fritzsch. Recte. Cf. Nub. 841. "At aliae feminae nullae aderant, et adsumus dicit, quod non nisi quae aderant, dicere poterant". ENG. ἀσταὶ N. R. Br. αὐταὶ Iunt. Lys. XIII. 73. αὐτῆς (ita vulg. ἀστῆς recte C.). Ἀσταὶ pro αὗται reponendum videtur Eccl. 720.

542. ἀγίγνωσκον] ἃ γίγνωσκον N. Iunt. ἀγίγνωσκον R.

544. γυ. praef. in R. Iunt.

545. ὃς N. ὡς R. Iunt. Mox δέδρακας N. Iunt. et (ni fallor) R.

546. ἐξεπίτηδες libri. ἐπίτηδες Bentl. Kust. etc.

548. ἐποίησεν libri. ἐποίησ' Bentl. Pors. Dind. etc.

549. κηδ. praef. in R. Iunt. τ' αἴτιον N. R. Iunt. ταἴτιον Bo. Th. Eng. Mein Dind. Similis crasis est in θαἶμα Lys. 205. ἂν N. R. corr. Bentl. Br. Pors. ἄρ' R: pr. Iunt. εἴποις vulg. Corrigendum videtur εὕροις. Vix bene Graeca sonat vulgata.

550. δ' om. R. Iunt. add. N. pr. Kust.

551. γυ. praef. in R. Iunt.

552. Μνη.] κηδ. in R. Iunt. Post αὖ interrogandi signum ponendum.

553. πλεῖον N. R. Iunt. Th. πλείον' Bentl. Dind. Eng. Bergk. Cf. Vesp. 807. Pl. 188.

ΓΥ.Α. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδησθ' ἐξέχεας ἅπαντα.
ΜΝ. Μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν.
Ἐπεὶ τάδ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον, —
ΓΥ.Α. Ἐπιτριβείης.
ΜΝ Ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν —
ΓΥ.Α. Τάλαιν' ἐγώ, φλυαρεῖς.
ΜΝ. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα γ' ἡ γυνὴ πελέκει κατεσπόδησεν

554. *γυ.* praef. in R. Iunt. *οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις*] *οὐκέτ' ἂν εἴποις* tacite Brunck. *οὐκ ἂν εἴποις* Reisig. Conj. p. 126. *οὐκ ἔχοις ἂν* Fr. *ᾔδεις* libri et vulg. *ᾔδης* Br. *ᾔδησθ'* Mein. Dind. Cobet. Quod recipiendum videtur. Cf. ad Nub. 329. Eccl. 551. Lob. ad Ajac. p. 312. ed. I. et ad Phryn. p. 149. 236. "*ᾔδεις* in universum damnare non ausim; sed profecto longe frequentius Attici vel *ᾔδης* dixerunt vel *ᾔδεισθα*." (Fr.).

555. *κηδ.* praef. in R. Iunt. *μὰ Δί' οὐδὲ τὴν* N. R. Iunt. *μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν* Br. Bekk. *μὰ Δί' οὐδὲ τήν γε* Bentl. Pors. Bo. Weis. *μὰ Δί' οὐδέπω τὴν* Dobr. Dind. Fr. Eng. *οὐδέ πω* Mein. *μὰ Δί' οὐδὲ τὴν τρισμυρ.* Dobr. *μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ τὴν* Th. Cf. Lys. 355. *καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.*

556. *ἔπειτά γ'* libri. *ἐπεὶ τόδ'* Kust. Br. Bo. Dind. Bergk. *ἐπεὶ τάδ'* Th. Fr. Eng. Mein. Lenting. Quod praeferendum. "Mnesilochus plura se prompturum non solum dicit, sed plura promit." (Th.). Cf. 553. 498. *ὁρᾷς*] F. *ὁρᾶτ'*? Cf. ad 490. 496.

557. *ἔπειτα* N. corr. R. corr. Iunt. *ἐπεὶ* N. pr. R. pr. *οἶνον* N. sec. m. Poll. VI. 19. Kust. Br. Dind. etc. *σῖτον* N. pr. m. R. Iunt. schol. et Suid. in *σιφωνίζομεν.* vulg. "*σῖτον* legit scholiasta, qui annotavit, *κατεχρήσατο εἰποῦσα σιφωνίζομεν σῖτον· κυρίως γὰρ σιφωνίζειν τὸ τὰ ὑγρὰ ἀποσπᾶν.* Eccles. 14. de lucerna, *στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος | πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς.*" DIND.

558. *κηδ.* praef. in R. Iunt. *ὥς τ' αὖ τὰ* R. Can. Brub. Bentl. Kust. Reisk. *ὡς ταῦτα* N. *ὥς τ' αὐτὰ* Iunt. *οὐδ' ὡς τὰ* Elmsl. n. ms. Cobet. Quod et ipse conjeceram, ut et *οὐδ' ὡς κρέα γ' ἐξ —*. Cf. 560. 564. Facile tamen defendi potest vulgata. *κρέ' ἐξ* N. R. Bentl. *κρέξ* Iunt.

559. *γυ.* praef. in R. Iunt. *φαμεν* N.

560. *οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν* libri et vulg. *οὐδ' ὡς ἑταίρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε* Suidas in *κατεσπόδησε* (sed om. cod. Oxon.). [Cui lectioni parum tribuendum monet Fritzschius, quum Suidas *ἑταίρα* (h. e. *ἑτέρα*) *τὸν ἄνδρα* e proximo versu *ἑτέρα τὸν*

οὐκ εἶπον, οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ' —
ΓΥ. Α. *Ἐξόλοιο.*
ΜΝ. *ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα.*
ΓΥ. Α. *Ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;*
ΜΝ. *Οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ*
τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.

ἄνδρ' ἔμηνεν arripuisse videatur.] *οὐδ' ὡς ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατ.* Pors. Praef. Hec. p: 39. ed Sch. Dind. Mein. *οὐδ' ὡς γυνὴ τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατ.* conj. Eng. Mein. *οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα πελεκίῳ γυνὴ κατ.* conj. Fritzsch. *οὐδ' ὡς πελέκει τὸν ἄνδρα ποτὲ γυνὴ κατ.* conj. Herm. *οὐδ' ὡς πελέκει τὸν ἄνδρα τις γυνὴ κατ.* cum Hermanno Thomas Comm. p. 53. *οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα παλλακὶς* (mallem *ἄνδρ' ἡ παλλ.*) *γυνὴ κατ.* nescioquis ap. Fritzsch., Suidae lectione *ἑταίρα* nimium confisus. Porsoni correctionem refutat Reisig. C. p. 90. Vulgatam tuentur Thiersch. Fr. Enger. "Anapaestum in quarta tetrametri iambici sede comicos vitasse animadvertit Porson. Praef. ad Hec. p. XLI. Cui tamen regulae quum satis multa exempla obstent, ubi alia vitii suspicio non adest, ab correctione abstinendum videtur. — Quod si mutatione opus esset, *γυνὴ* transponendum foret". (Enger.) "Anapaesti in pede quarto positi etsi aliquot sunt exempla, hic tamen probabilior est Suidae lectio (in *κατεσπόδησε*), *ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει.*" (Dind.). Fritzschio vitii suspecta videtur vulgata. Cf. Reisig. C. p. 89. Herm. El. D. M. p. 147. Ipse legendum suspicabar, *οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρ' ἑτέρα γυνὴ πελέκει κατεσπόδησεν.* Vel *οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα γ' ἡ γυνὴ πελέκει κατεσπόδησεν.* Cf. 499. *ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλου* etc. Vix dubitari potest quin verba *ἑτέρα τὸν ἄνδρα* apud Suidam ex proxime sequenti versu sumpta sint. In eadem sede, ni fallor, legere memini *ταῖς* in tetram. troch.

562. *ποτε* N. R. Iunt. Dein *Γυ. ά.* om. R. Iunt.

563. *Μνη.* om. R. Iunt. *ἀχαρνικὴ* libri et vulg. Fr. Eng. *ἀχαρνικὴ* Dobr. Dind. Bergk. Mein. Cf. ad 499. Nub. 1372. Ran. 531. *γυ.* add. Iunt. om. R. *ταυτὶ* libri et vulg. Mein. *ταῦτα* Bentl. Dind. Cf. ad 596. Soph. Oed. R. 429. *ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;*

564. *Μνη.* om. R. *κη.* praef. Iunt. *ἄρρεν* libri et Dobr. Dind. Bergk. etc. *ἄρρεν'* jam ante Kusterum temere correctum.

565. Quum non satis aptum videretur *αὐτῇ*, et neglecta esset caesura, Reisigius corrigebat (Conj. p. 120), *ταύτῃ τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας.* Fritzschius edidit, *τὸ σὸν δ' ἐκείνῃ θυγάτριον παρῆκας*, non *αὐτῇ*, sed *ἐκείνῃ* in oppositione requiri ratus. Nihil opus est mutatione. ENGER. Posses lenius corrigere, *τὸ θυγάτριον δ'* (vel *τὸ δὲ θυγ.*) *αὐτῇ τὸ σὸν παρῆκας.*

ΓΥ.Α. Οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτὶ,
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.
ΜΝ. Οὔ τοι μὰ Δία σύ γ' ἄψει.
ΓΥ.Α. Καὶ μὴν ἰδού.
ΜΝ. Καὶ μὴν ἰδού.
ΓΥ.Α. Λαβὲ θοἰμάτιον, Φιλίστη.
ΜΝ. Πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν —
ΓΥ.Α. Τί δράσεις;
ΜΝ. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.

566. *γυ.* praef. in R. Iunt.

567. *κηδ.* praef. in R. Iunt. *τὰς ποκάδας*] Suidas, *Ποκάδες: αἱ διεκτενισμέναι τρίχες.* Hesychius, *Ποκάδες: τρίχες. ἀπὸ τοῦ πέκεσθαι. ὅθεν καὶ πόκος.* At Phot. p. 437, 21. *πλοκάδες* (sic): *τρίχες.* Et Poll. II. 28. *Φερεκράτης δὲ τοὺς γυναικείους πλοκάμους πλοκάδας* (*πλοκάμας* cod. Falck.) *καλεῖ.* Nostro autem loco *πλοκάδας* vel propterea scribere non licere arbitratur Fritzschius, quod cognatam vocem requirat *ἐκποκιῶ.* Ipse *τὰς πόκας* (coll. Ran. 186. *εἰς ὄνου πόκας*) conjicit, nisi forte *τὰς πλοκάδας* dixerit Comicus, similitudinem vocis *αἱ ποκάδες* secutus. Ipse *τὰς πλοκάδας* reposuerim. Raram autem in quarto pede solutionem esse monet Herm. El. D. M. p. 146. Cf. ad Ran. 911. Vide igitur an reponendum *ἀλλ' τὰς πόκας. Μὰ Δί' οὐδέποτε σύ γ' ἅψει.* *οὐδὲ* libri. *οὐ δὴ* Both. Dind. Fr. Eng. Mein. *οὔποτε* Br. Bekk. *οὔ τοι* Lenting. *ἀλλ' οὐ* Pors. Reisig. Conj. p. 125. Duas scripturas in libris confusas sibi deprehendere videtur Reisig. Conj. p. 126. *ἀλλ' οὐδέποτε σύ γ' ἅψει,* et *ἀλλ' οὐ μὰ Δία σύ γ' ἅψει.* Verum videtur *οὔ τοι.* Sed scripserat fortasse comicus *οὐ μὰ Δί' ἐμοῦ σύ γ' ἅψει.*

568. *γυ.* praef. R. Iunt. *Μνη.* om. R. Iunt. *Γυ. ά.* om. R. Iunt. *θοἰμάτιον* R. Iunt. Fort. *θαἰμάτια* (- ⏑ ⏑ ⏑). Cf. Vesp. 408. *ἀλλὰ θαἰμάτια βαλόντες* (*λαβόντες* recte vulgo) *ὡς τάχιστα, παιδία, | θεῖτε —.* De anapaesto in sexta sede cf. ad Eq. 909. *Φιλίστη* N. R. Bentl. Br. *Φιλήστη* Iunt. Nomen *Φίλιστος* legitur Plut. Dion. 35. Ejusdem nominis historicus memoratur Diod. Sic. XXIII. p. 505. Fort. *Φιλίσκη.* Nomen *Φιλίσκος* legitur Xen. Hell. 7, 1, 27. Dem. p. 666. 688. Idem comici poetae nomen fuit. Sic *Σωφρονίσκος, Ἐργίσκη* etc. Nomen *Φίλιννα* est Nub. 684.

569. *κηδ.* praef. in R. Iunt. Mox *γυ.* in R. Iunt. *πρόσθες* libri et vulg. Dind. *πρόσιθι* Cobet. Mein.

570. *χεσεῖν* N. R. (f. *χεπεῖν*, in ras.) Iunt. *χέσαι* Dobraeus, coll. *χέσαι* Eccl. 808. Strattid. Athen. p. 169 B. *χέσας* Eccl. 320. Adde *καταχέσαντι* Nub. 175. "Aoristo secundo *χεσεῖν* usum esse Alcaeum comicum testantur Herodian. *π. μ. λ.* p. 24, 12. et Choeroboscus Bekkeri ap. Buttmann. Gr. Gr. I. p. 417. et grammaticus Crameri Anecd. I. p. 176, 19. *τὸ παρ' Ἀλκαίῳ εἰρημένον ἐν Γανυμήδει ἐπὶ τοῦ φορτικοῦ κατέχεσον τῆς Νη-*

ΧΟ. *Παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν*
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. Πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος ὑμῖν εἴμ' ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις·
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
Καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

ρηίδος κωμικόν ἐστι· ὡς Ἀριστοφάνης εἴρηκέ που ἀκολούθως χεσεῖν, δέον εἰπεῖν αὐτὸν χέσαι". ENGER. Utrumque *ἔχεσα* et *ἔχεσον* probat Buttm. Gr. Gr. II. p. 254., comparans *εἶπον, ἤνεγκον, ἔπεσον.* Contra *λείψας* pro *λιπὼν* dixerat in Andromeda Aristophanes (Antiphanes corr. Meinek. H. Com. Gr. p. 325), teste Antiatt. Bekkeri p. 106, 24. Cf. ad Eq. 1057. *ποήσω* R. Iunt.

571. *παύσασθαι* R. Iunt.

574. *τοὐμοῦ τρόπου*] Fort. *ταὐτοῦ τρόπου.* Cf. ad Vesp. 1002.

575. *εἴμ' ὑμῖν* vulg. Malim *ὑμῖν εἴμ'* —. Etiam Fritzschius numeris melioribus malit, *ὅτι μὲν φίλος ὑμῖν, εἴμ' ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.* Cf. Eq. 1257. *ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοὔνομ' εἴπ'.* Aesch. Ag. 445. *στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις.* 1399. *θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος.* 1464. *μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς, | ὡς ἀνδρολέτειρ'.* Prom. 194. *οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ | τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς.* Soph. El. 520. *πρὸς πολλούς με δὴ | ἐξεῖπες ὡς θρασεῖα.* 1289. *καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ διδασκέ με.* Oed. C. 1096. *τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς | ὡς ψευδόμαντις.* Dem. p. 1115. *ταῦθ' ὡς ἀληθῆ δείκνυε.* Xen. Eq. III. 7. *πάντα γὰρ ταῦτα — τὸ σῶμα εἰ ὑγιὲς* (sc. *ἐστὶ*) *βασανίζει.* Eur. Med. 1247. *μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων, | ὡς φίλταθ', ὡς ἔτικτες.* Eur. Andr. 646. *τί δῆτ' ἂν εἴποις τοὺς γέροντας ὡς σοφοί;* Lucian. Herm. 39. *ἄδηλον ἦν — ὅστις ὁ τὰ τοῦ θεοῦ ὑφῃρημένος.* Nisi reponendum *ἐπίδηλον.* Cf. Av. 574. *ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος | πολλοῖς δῆλον.* Eq. 38. *ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν, | ἣν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι* etc. Lucian. cal. etc. 7. *ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον.* Versum ejicit Mein.

576. *ὑμῶν*] *ὑμᾶς* Suidas in *προξενῶ.* *ὑμῖν* Bentl.

578. *ὀλίγῳ*] *ὀλίγον* Bentl. *λαλούμενον* vulg. Malim *θρυλούμενον.* V. Add.

580. *σκοπεῖτε* et *τηρεῖτε* N. R. Iunt. Iam ante Kusterum correctum. *καὶ μὴ* libri. *μὴ καὶ* Pors. Dind. Mein. *μή τι* Kust. Br.

581. *ὑμῖν* N. Br. *ἡμῖν* R. Iunt. *ἀφράκτοις* vulg. *ἀφάρκτοις* unus Dind. V. ad Ach. 95. Eq. 567.

ΧΟ. Τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
ΚΛ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὑτοῦ γέροντα δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
ΧΟ. Πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
ΚΛ. Ἵν', ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
ΧΟ. Καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
ΚΛ. Ἀφηῦσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης
καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασε.
ΜΝ. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετ' ἄν;

582. ἐστὶν R. Iunt.
584. ἔφασ' R. Iunt. ἔφας N. 585. αὐτοῦ N. R. Iunt.
590. ἀφεῦσεν libri et vulg. ἀφηῦσεν Mein. Dind. κἀπέτιλλ' Iunt. κ' ἀπέτιλλ' R. κἀπέτιλ' Bekk. Dind. Mein. etc.
591. τἄλλ' Iunt. τ' ἄλλ' N. R. τἄλλ' ἅπανθ'] Fort. τἄλλα πάνθ'. Cf. ad 528. ἐσκεύασέν vulg. Dedi ἐσκεύασε.
593. ἠνείχετο libri et vulg. Fr. Bergk. ἠνείχετ' ἂν Br. Th. Dind. Eng. Mein. ἠνείχετο ex Clisthenis sententia dictum (i. e. ut quidem ait Clisthenes) tuetur Fritzsch. "Fallitur Fritzschius. Ita enim quis ille fuerit, quem Clisthenes dicat sibi pilos evelli passum esse, Mnesilochus interrogaret: quod alienum est ab hoc loco". ENGER. Si legeretur ἠνείχετο, reddendum foret, ut monuit Thierschius, Quis est vir iste tam stultus, qui sibi pilos evelli passus est (vel sit)? At ἠνείχετ' ἄν, passus fuisset; ἀνάσχοιτ' ἂν pateretur. Equidem ἠνέσχετ' ἂν malim, nam aoristum sensus videtur postulare, Quisnam vero stultus adeo fuisset, ut pilos sibi evelli pateretur? Confer Equit. 709. οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαΐαν ῥᾳδίως ἠνέσχετο. Dem. p. 914. ἔστιν οὖν — οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἢ γενήσεταί ποτε, ὃς ἀντὶ δισχιλίων ἑξακοσίων δραχμῶν τριάκοντα μνᾶς — ἀποτίνειν προείλετ' ἄν; p. 1105. τίς οὕτως ἄφρων ὅστις ἂν τὰ συνοίσοντα ἀφεὶς — ταῦτ' ἔπραξεν; Soph. Tr. 707. πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θὴρ | ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν —; In aliis locis similibus saepe abest ἄν. Vesp. 732. εἴθ' ὤφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς | εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει. Dem. p. 1276. τοῦ γὰρ ἕνεκα — διὰ τῶν ἰδίων χωρίων χαράδραν [add. ἄν?] ἐποίησέ τις; ἔπειτα (ἐπεὶ?) τίς ἂν ὑμῶν — τὸ διὰ τῆς ὁδοῦ ῥέον ὕδωρ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὴν οἰκίαν δέξαιτ' ἂν αὑτοῦ; (Ubi suam vim habent modi et indicativus et potentialis.) p. 873. τῷ πιστόν, ὡς τότε μέν, ἵνα μὴ χηρεύσειε, παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα ἐβάδιζε, νῦν δ' — τοσοῦτον ἂν χρόνον χηρεύουσ' ἠνείχετο ἐξὸν ἄλλῳ συνοικεῖν; Isae. VI. 14. ὅτι δ' οὐδ' [del.?] ἄλλην τινὰ ἔγημε γυναῖκα, ἐξ ἥστινος οἵδε αὐτῷ ἐγένοντο, οὐδεὶς τὸ παράπαν οἶδεν etc.

οὐκ οἴομαι 'γωγ', ὦ πολυτιμήτω θεώ.

p. 597. ἆρ' οὖν ταῦτ' ἐπράξατ' ἂν οὕτως ὀξέως, εἰ μὴ ναῦς εἴχετε καινὰς ἐν αἷς ἐβοηθήσατε; Lysias XIII. 21. οὐ γὰρ δήπου ἐκεῖνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικούτων ἂν πραγμάτων πράττοντες Ἀγόρατον — παρεκάλεσαν. Soph. Oed. C. 966. οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ | ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὅτου | τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τούς θ' ἐμοὺς ἡμάρτανον. Soph. El. 914. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ | τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν (sic libri. ἐλάνθαν' ἂν Heath. Br. Dind. etc.). Eur. Tro. 972. οὐκ ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ | ὥσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα, | Παλλὰς δ' Ἀθήνας —. Rhes. 852. τίς δ' ὑπερβαλὼν λόχους | Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν (ἦλθ' ἂν Herw.), ὥστε καὶ λαθεῖν; Herod. I. 75. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι· κῶς γὰρ ὀπίσω πορευόμενοι διέβησαν αὐτόν; II. 120. οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενοβλαβὴς ἦν ὁ Πρίαμος, οὐδὲ οἱ ἄλλοι προσήκοντες αὐτῷ, ὥστε τοῖσι σφετέροισι σώμασι — κινδυνεύειν ἐβούλοντο (sic libri omnes). Theogn. v. 430. φρένας ἐσθλὰς | ἐνθέμεν — οὐδείς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο, | ὅστις (ᾧ τις?) σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα καὶ κακὸν ἐσθλόν. Perpendi merentur etiam sequentes loci, quorum tamen ratio paullo diversa est. Ach. 736. τίς δ' οὕτως ἄνους, | ὅς ὑμέ κα πρίαιτο —; Soph. Ant. 220. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ. 509. ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὧδε βάρβαρος φρένας, | ὃς ὄνομ' ἀκούσας τοὐμὸν οὐ δώσει βοράν. Eur. Alc. 192. κοὔτις ἦν οὕτω κακός, | ὃν οὐ προσεῖπε. Her. 414. ἑκὼν δὲ τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ, | ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα; Eur. Fr. Inc. 38. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται | ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι. Trag. Incert. ap. Clem. Alex. Str. VII. 305. τίς ὧδε μωρὸς καὶ λίαν ἀνειμένος (— νως?) | εὔπιστος ἀνδρῶν, ὅστις ἐλπίζει (ἐλπίζῃ Cyrill. etc.). Herod. I. 87. οὐδεὶς γὰρ οὕτω ἀνόητός ἐστι, ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρέεται. Pind. Isth. V. 35. οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος — πόλις, ἅτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος etc. Xen. An. VII. p. 498. ἔστι τις οὕτως ἄφρων, ὅστις οἴεται ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι; Plat. Legg. 967 E. οὐδεὶς οὕτως ἄθεος ἀνθρώπων ποτὲ πέφυκεν, ὃς οὐ τοὐναντίον ἔπαθεν —. Dem. p. 100. οὐ γὰρ οὕτω γ' εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν οὐδεὶς ὃς ὑπολαμβάνει (ὥστε ὑπολαμβάνειν plures) τὸν Φίλιππον etc. p. 878. τίς γὰρ ἀνθρώπων ἠλίθιός ἐστιν οὕτως, ὃς (ὡς r. lege ὥστ') ἀργύριον δοὺς τοσοῦτον — προσεγγυήσασθαι; ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶμαι. p. 988. ἔστιν οὖν οὕτω τις ἀνθρώπων ἄτοπος ὥσθ' — ἀποδοῦναι; ἐγὼ μὲν οὐκ οἴομαι. eund. p. (?) τίς οὕτως εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν, ὅστις ἀγνοεῖ —; Antiph. p. 119, 38. οὐδένα οὕτω θερμὴν — εἶναι δοκῶ, ὅντινα οὐκ ἂν — φεύγειν etc. Dinarch. I. 96. τίς οὕτως εὔελπις ὑμῶν ἐστιν — ὅστις ἐλπίζει etc. Similiter Latini. Cic. N. D. III. Sed ecquem tam amentem esse putas, qui [pro ut] illud, quo vescatur, deum credat esse? Cf. Elmsl. ad Eur. Bacch. 1311. (coll. ad 612.) ad Med. 416. et in Cens. Edin. XXXVII. 67. Schaef. Melet. Crit. p. 55. (71). Herm. ad Soph. El. 914.

594. οἴομ' ἔγωγ' (εγωγ' R.) N. R. Iunt. οἴομαι 'γωγ' Bentl. Reisk. Pors.

ΚΛ. Ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.
ΧΟ. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
Ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
Καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
ΚΛ. Φέρ' ἴδω, τίς εἶ πρώτη σύ;
ΜΝ. Ποῖ τις τρέψεται;
ΚΛ. Ζητητέαι γάρ ἐστε.
ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ.

ΓΥΝΗ Α.

Ἔμ' ἥτις εἴμ' ἥρου; Κλεωνύμου γυνή.
ΚΛ. Γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή;

Dind. etc. *οἰομἄγωγ'* Thiersch. Cf. Lys. 758. *ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ —.*

595. *οὐκ'* R.

596. *πεπύσμην ταυτὶ* libri. *'πεπύσμην ταῦτα* Bentl. Be. Pors. Br. *ἐπεπύσμην ταῦτα* Th. *ταυτὶ* ortum videtur ex *τουτὶ* in seq. v. *'πεπύσμην* legitur etiam Pac. 615.

597. Fort. *δεινὸν τὸ πρᾶγμα τοῦτό γ' εἰσ.* Cf. autem Ach. 135.

600. *ἡμᾶς* N. Bentl. *ὑμᾶς* R. Iunt.

601. *συνέξευρ'* N. R. Iunt. *ξυνέξευρ'* Suidas in *πρόξενος*. Bentl. Pors. *συνανέξευρ'* Toup. II. 107. *σύ γε συνέξευρ'* probabiliter Fritzsch.

603. *εἶ* R. Iunt. Th. *ἡ* N. Br. Fr. Eng. Bergk. Mein. Dind. *Μνη.*] *κηδ.* in R. Iunt.

604. *Μνη.*] *κηδ.* in R. Iunt.

605. *γυνὴ ά* praef. in N. R. Bergk. *γυ.* in Iunt. *γυνὴ δ'* vulg. Dind. *γυνὴ γ'* Eng. Recte, opinor. *ἔμ' εἴτις ἥρου* libri. *ἔμ' ἥτις* (*ἥτις* edd. Ven. Par. Farr.) *εἴμ' ἥρου* Bentl. Tyrwh. Pors. Dind. Eng Mein. *ἔμ' ἥτις ἥρου; ΚΛ. ναί. ΓΥ. Κλεωνύμου γυνὴ* Br. prob. Bekk. Bo. Herm. (Quod vix placet, quum rhetorica tantum praecesserit interrogatio, non vera, ut monet Enger.) *ἔμ', ἥτις, ἥρου; τοῦ Κλ.* Fritzsch., coll. Eur. Hel. 414. *ὄνομα δὲ χώρας ἥτις ἥδε καὶ λεὼς | οὐκ οἶδ'.* Plat. Gorg. p. 134. *ὁ δὲ δὴ ἐμὸς ὅστις, πολλάκις μὲν ἤδη εἴρηται.* Thuc. I. 87. *οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὁποτέρα μείζων.* Cf. ad 575. Articulum autem vix deesse posse arbitratur, ut de homine omnibus notissimo. Facile certe excidere potuisset articulus *τοῦ* post *ἥρου*.

606. *ἥδε* R. Iunt. *ἡ δ' ἡ* N. *ἥδ' ἡ* Port. Kust. Br. Dind. *ἡδὶ* Brub. Bo. Fr. Eng. Mein. Bergk. prob. Reisig. Conj. p. 179. et olim. Dind. *ἡδὶ* vel *ἥδ' ἡ* Bentl. Cf. ad Nub. 534. *ἥδ' ἡ κωμῳδία.*

ΧΟ. Γιγνώσκομεν δῆτ'. Ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
ΚΛ. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα;
ΓΥ. Α. Τιτθὴ νὴ Δί' ἐμή.
ΜΝ. Διοίχομαι.
ΚΛ. Αὕτη σὺ, ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. ΜΝ. Τί τὸ
κακόν;
Ἔασον οὐρῆσαί μ'. Ἀναίσχυντός τις εἶ.
ΚΛ. Σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'· ἀναμενῶ γὰρ ἐνθαδί.
ΧΟ. Ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γιγνώσκομεν.
ΚΛ. Πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.
ΜΝ. Νὴ Δί', ὦ μέλε,
στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.
ΚΛ. Τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
ΜΝ. Τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν;
ΚΛ. Εἰπέ μοι,
τίς ἐστ' ἀνήρ σοι;

609. *Γυ. ά.* om. R. Iunt. *τίτθη* N. R. *τίτθην ἡδὶ ἐμὴ* Iunt. *Μνη* om. R. *κη.* Iunt.

610. Verba *τί τὸ κακὸν*, Clistheni vulgo continuata, Mnesilocho jure tribuit Lenting, coll. Av. 1213. 322. Anglice, what do you mean? what 's this? Ejusdem sententiae est Brunck.

611. *Μνη.*] Lineola in R. *Κλ.* add. Iunt. om. N. R. Iunt. Quae personarum distinctio nescio annon vera sit, ut Mnesilochus impudentem Clisthenem dicat, quod se inter meiendum interpellet. Cf. tamen 638. *ὦναίσχυντε σὺ*, ubi loquitur Clisthenes. *ἀναίσχυντος εἶ* libri. *ἀναίσχυντος μὲν εἶ* Brub. Bentl. *ἀναίσχυντός τις εἶ* Kust. Br. Dind. etc. Recte. Cf. 639. *στιβαρά τις εἶ.*

612. Lineola praefixa in N. R. non in Iunt. *πόει* R. Iunt. *ἀναμένω* libri et vulg. Fr. Eng. *ἀναμενῶ* Kust. Mein. Dind. Probabilis correctio, quae mihi etiam in mentem venerat. *ἐνθάδε* vulg. Dedi *ἐνθαδί.*

615. *πολύ* N. R. Iunt.

616. *γάρ· ἐχθὲς*] *χθὲς γὰρ* (om. praec. *γὰρ*) Suidas in *στραγγουριῶ.* Engero non displiceret *στραγγουριῶ γάρ· χθὲς γὰρ —*. Ita etiam Lenting, de *γὰρ* bis ita posito coll. v. 549. Fortasse recte. Cf. ad Nub. 798.

617. *Κλ.* praef. in Iunt. Lineola in R.

618. *Μνη.* praef. in Iunt. Lineola in R. Dein *Κλ.* om. R. Iunt.

619. *Κλ. τίς* — Iunt. non R. Dein *Μν.* add. Iunt. om. R. *τίς ἔστ'* vulg. Malim *τίς ἐστ'.* *ἐσθ' ἀνήρ* (f. *ἀνήρ*) R. *ἀνὴρ σὸς* Elmsl.

ΜΝ. Τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;
ΚΛ. Τὸν δεῖνα; ποῖον;
ΜΝ. Ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καί ποτε
τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα —
ΚΛ. Ληρεῖν μοι δοκεῖς.
Ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;
ΜΝ. Νὴ Δία
ὁσέτη γε.
ΚΛ. Καὶ τίς σοὐστὶ συσκηνήτρια;
ΜΝ. Ἡ δεῖν' ἔμοιγ'.
ΚΛ. Οἴμοι τάλας, οὐδὲν λέγεις.

ΓΥΝΗ Α.

Ἄπελθ'. Ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ. Σὺ δ' εἰπέ μοι

n. ms. Quod non probandum. Cf. Eccl. 1040. μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή. Dem. p. 1319. ὦ ἄνθρωπε, τίς ἦν σοι πατήρ;

621. Κλ. praef. in N. Iunt. Lineola in R. Μν. add. N. om. R. Iunt. Correxit Seager.

622. Μν. τὸν — Iunt. Dein Κλ. in Iunt. Lineola in R.

623. Μνη. praef. in Iunt. Lineola in R.

624. ὅσ' ἔτη libri et vulg. Bergk. ὁσέτη Schaefer. ad Greg. Cor. p. 65. Dind. Mein. Sic ὁσημέραι quotidie Pl. 1006. Vesp. 479. Κλ. om. R. Iunt. (Κλ. ante ὅσ' ἔτη). σοὐστιν R. σοῦ 'στιν Iunt. σοῦστιν N.

625. Μν. ἡ δεῖν' ἔμοιγε. Κλ. οἴμοι τάλας. οὐδὲν λέγεις Iunt. et (om. Κλ.) R. vulg. Br. Herm. Lenting. Μν. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. οἴμοι τάλας. ΚΛ. οὐδὲν λέγεις Bekk. Bo. Schaef. Dind. Fr. Eng. Mein. Bergk. "Vulgatam distinctionem defendit Hermannus, coll. 559. τάλαιν' ἐγώ, φλυαρεῖς. At aliena est ejusmodi exclamatio ab Clisthene exploratore, et similiter Mnesilochus supra 604. κακοδαίμων ἐγώ.* et 609. διοίχομαι." ENGER. Imo vulgata recte se habet. Verba οἴμοι τάλας Clistheni, tergiversantis senis impatienti, tribuenda esse vere monuit Lenting p. 22, coll. Av. 1501. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. Pl. 389. οἴμοι τῶν κακῶν. ἀπολεῖς. Cf. etiam 559. τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς. Av. 1259. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ. | ΠΕ. οἴμοι τάλας, οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη etc. Μνη. praef. in Iunt. Lineola in R. ἔμοιγε N. R. Iunt. Κλ. ante οἴμοι om. R. add. Iunt. lineola est in N.

626. γυ. praef. in N. R. Iunt. γυνὴ ά Eng. Bergk. γυνὴ έ Dind.

628. μὴ 'πακούσῃς] μὴ ἐπακούσῃς Th. Fort. παρακούσῃς. Cf. Ran. 750.

ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
ΜΝ. Φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
ΓΥ.Α. Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;
ΜΝ. Προὐπίνομεν.
ΓΥ.Α. Ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος. Τί δαὶ τρίτον;
ΜΝ. Σκάφιον Ξένυλλ' ᾔτησεν. οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
ΓΥ.Α. Οὐδὲν λέγεις. Δεῦρ' ἐλθὲ δεῦρ', ὦ Κλείσθενες.
῞Οδ' ἐστὶν ἁνὴρ ὃν λέγεις.
ΚΛ. Τί οὖν ποιῶ;
ΓΥ.Α. Ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
ΜΝ. Κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;
ΚΛ. Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὠναίσχυντε σύ.
ΓΥ.Α. Ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·

629. Aut in Vesparum loco (v. 631) *ἐδείκνυτο*, aut hic *ἐφαίνετο* legendum videtur.

630. *τί πρῶτον* libri et vulg. *τί μέντοι πρῶτον* Suidas in *προπίνει*. Pors. Dind. Fr. Quod verum videtur. Cf. Nub. 787. *φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν, τί πρῶτον ἦν;* Bentleius corrigebat: *φέρ' ἴδω τί ἦν, τί πρῶτον ἦν; — ἐπίνομεν.* Thierschius legit: *φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν; Μν. τί πρῶτον; ἐπίνομεν*, prioribus mulieri continuatis. Fritzschius Aristophanem scripsisse suspicatur *φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν πρῶτον ἦν; — ἐπίνομεν.*

631. *Γυ. ά.*] *γυ.* in Iunt. Lineola in R. Dein *με* pro *μετὰ* R. Iunt. *τί δέ*] Fort. *τί δαί*. Cf. 632.

632. *γυ.* praef. in Iunt. Lineola in R. *τί δὲ τρίτον* N. R. Iunt. *τί δ' αὖ τρίτον* Bentl. *τί δὲ τὸ τρίτον* Br. *τί δὲ δὴ τρίτον* Both. *τί δὲ τρίτατον* Dobr. Pors. *τί δ' ἦν τρίτον* Fritzsch. Bergk. et olim. Dind. *τί δαὶ τρίτον* Bentl. Elmsl. ad Ach. 105. Th. et olim Dind. Aut hoc aut *τί δ' αὖ τρίτον* verum videtur. Sic *πρῶτον* et *δεύτερον* supra sine articulo. Saepe autem confunduntur *δὲ* et *δαί*. Aliter Eng. Dind. Mein., qui *σὺ* post *τινος* addunt. Quae ratio non probanda est.

633. *Μνη.* praef. Iunt. Lineola in R. *Ξένυλλ'* N. R. et Pollux 10, 45. (qui hunc versum ex Polyido affert memoriae lapsu). *ξένη μ'* Iunt.

634. *Γυ.* praef. in Iunt. Lineola in R. *δεῦρ' ὦ* R. Iunt. *δεῦρο* N.

635. *ἀνὴρ* libri. *ὡ 'νὴρ* Bentl. Br. *Κλ.* add. Iunt. om. R. *ποῶ* R. Iunt.

636. *Γυ.* praef. Iunt. om. R.

638. *γυ.* praef. in Iunt. om. R. *ΚΛ.* Br. "V. 638. mulieri perperam tribuitur; ad Clisthenis partes pertinet, cui demandatum munus Mnesilochum arguendi. Dixerat ei mulier *ἀπόδυσον αὐτόν*. Tum ille pro imperio Mnesilochum jubet fasciam solvere: postea rursus eum jubet surgere rectumque stare". (Br.). *ὦ 'ναίσχυντε* R. Iunt.

639. Nulla persona in R. Iunt.

καὶ νὴ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
ΜΝ. Στερίφη γάρ εἰμι κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
ΓΥ.Α. Νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.
ΚΛ. Ἀνίστασ' ὀρθός. Ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
ΓΥ.Α. Τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ' εὔχρων, ὦ τάλαν.
ΚΛ. Καὶ ποῦ 'στιν;
ΓΥ.Α. Αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
ΚΛ. Οὐκ ἐνγεταυθί.
ΓΥ.Α. Μάλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.
ΚΛ. Ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὤνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω

640. *νὴ Δία* libri et vulg. Bergk. *νὴ Δὶ* Dind. Th. Malim *νηδὶ*. Cf. ad Eq. 319. *τιτθούς γ'* Iunt. *τιτθός γ'* R. *τίτθος γ'* N. Reponendum forsan *τιτθί'*. Nusquam alibi apud nostrum aut in comicorum reliquiis legitur forma *τιτθοὶ*, semper *τιτθία*. Cf. ad Lys 83. Crat. com. II. 248. *πάνυ γάρ ἐστιν ὡρικώτατα* | *τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα*. Sed masculinam formam habet Lysias I. 12. *ἐκέλευον — δοῦναι τῷ παιδίῳ τὸν τιτθὸν, ἵνα παύσηται κλαίων* [*κλαῖον*].

641. *Μνη*. praef. Iunt. Lineola in R. *στεριφῆι* R. *στεριφὴ* Iunt. Fr. Eng. *στερίφη* Mein. Dind.

642. *Γυ*. praef. Iunt. om. R. *δὲ* N. *δὴ* R. Iunt. Correxit Porsonus.

643. Nulla persona in R. Iunt. *ΚΛ*. praef. Br. *ὀρθὸς* R. Iunt. *ὀρθῶς* Iunt.

644. *Μν. τοδὶ δὴ. γυ. ἔκυψε* Iunt. Uni personae totus tribuitur versus in N. R. Lineola est in R. Mulieri tribuunt Bentl. Dobr. Br. etc. *τοδὶ δὴ ἔκυψε* N. R. *τοδὶ δὴ. γυ. ἔκυψε* Iunt. *τοδὶ δ' ἔκυψε* Bentl. Bo. *τοδί γ' ἔκυψε* Lenting. *τοδὶ διέκυψε* Dobr. Dind. Fr. Th. Eng. Mein. Fort. *τηδὶ διέκυψε*. Recte, nisi quod pro *τοδὶ* scribendum, ut videtur, *τηδί*. Cf. Pac. 78. *ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύψας ὄψομαι*. 29. *σκέψομαι* | *τηδὶ παροίξας τῆς θύρας*. et 1232. Ejusdem sententiae fuit Elmsleius, qui *τηδὶ δ' ἔκυψε* corrigit in margine.

645. *Κλ*. praef. Iunt. Lineola in R. *Μν*. Iunt. om. R.

646. *Κλ*. praef. Iunt. Lineola in R. *ἐγγεταυθὶ* Thiersch. *ἔν γε ταυθὶ* Iunt. Dobr. Cf. ad Eq. 1357. *Μν*. Iunt. om. R. *γυ*. Bentl. "Leg. *οὐκ ἔν γε ταυθί. μὴ ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν*. ubi *μὴ* degeneravit in *ΜΝ*. personae notam". DOBR. *ἀλλὰ* libri. *μὴ 'λλὰ* Bentl. *μὴ ἀλλὰ* Th. Eng. *μἀλλὰ* Dobr. Dind. Fr. Mein. Cf. ad Ran. 103. *ἥκει πάλιν* R. in ras.

647. *Κλ*. om. R. Hic versus in codicis N. contextu omissus in margine ab eadem manu adscriptus est; adscriptus est etiam in R. in margine ab m. rec. Deest in Iunt. Citatur ab Suida in *ἰσθμός*, unde primus eum nostro vindicavit Bisetus. *ἰσθμόν τιν' ἔχεις*] *ἰσθμόν γ' ἔχεις* sine causa Elmsl. ad Ach. 127. *ὤνθρωπε* R. *ἄνθρωπε* N. et Suid. *ὤνθρωπ'* (v. *ὦ 'νθρ*.) Porson. Dind. etc. *ἄνω τε καὶ* —] Malim *ἄνω γε καὶ* —. Ita etiam Reisk. Sed cf. Eq. 866.

τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
ΓΥ. Α. Ὦ μιαρὸς οὗτος. Ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο.
ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ,
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
ΓΥ. Α. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν;
ΚΛ. Τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
ΧΟ. Ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμέ-
νας χρὴ
ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἀνελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους
διαθρῆσαι.

649. γυ. praef. in R. Iunt.

651. εἰσεκύλησα N. R. Iunt. εἰσεκύλισα ed. 1624. Bentl. Kust. Palmer. Dind. etc. εἰσεκύκλησα Bentl. Br. (Cf. 265. Vesp. 1475. εἰσκεκύκληκεν.) Fort. ἐνεκύλισα. Sed cf. 767. καί μ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα.

652. γυ. praef. in R. Iunt. Mox Κλ. om. R. Iunt. Omnia (652—4) Clistheni tribuit Tyrwhitt.

653. οἴχεται N. R. Iunt. οἰχήσεται Bentl. Dawes. Reisk. Br. etc. Cf. Plat. Phaed. 91 C. εὐλαβούμενοι ὅπως μὴ ἐγὼ — οἰχήσομαι.

656. ξυζωσ.] συζωσ. euphoniae gratia Both. Fritzsch. τ' εὖ Br. Bo. non libri. Fort. καὶ θαἰμάτι' ἐξαποδύσας, vel καὶ θαἰμάτι' εἶτ' (vel καὶ τἄγκυκλα ταῦτ') ἀποδύσας. Cf. 730. σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν | ἀπόδυθι.

657. εἰσελήλυθεν N. R. (— θε?) Iunt. ἐσελήλυθε Frob. Bentl. Kust. Br. Bo. Th. Eng. Bergk. Mein. εἰσήλυθε Bentl. (Fortasse recte: sic ἤλυθε in dimetro anapaestico Soph. Aj. 234. Eur. Med. 1077.) εἰσῆλθεν Elmsl. ad Ach. 42. ἀνελήλυθε optime, ni fallor, restituit Fritzschius, coll. hujus fabulae 281. ἀνέρχετ'. 585. ἀναπέμψαι. 623. ἀνῆλθες. 1045. ἀνέπεμψεν. Recepit Dind. Quamquam nihil offensionis habet ἐσελήλυθε in versu anapaestico. Cf. ad Nub. 326. Lys. 756. "ἐσελήλυθε etsi defendi in anapaestis potest, longe probabilior tamen Elmsleii est emendatio εἰσῆλθεν". (Dind).

658. πύκνα] πνύκα Scal. Br. Cf. ad Eq. 165. ἀθρῆσαι libri διαθρῆσαι Kust. Br. Pors. etc. Cf. 685. Nub. 700. Eq. 543.

659—86. Spuria haec judicat Weisius, cui canticum videtur excidisse, haec autem a malo aliquo poeta suppleta. Idem sequentem scenam totam ab alio quam Aristophane additam suspicatur. Hoc carmen tractarunt Reisig. Conj. p. 269—302. Hermann. de M. p. 446.

Εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
Εἶά νυν ἴχνευε καὶ μά-
τευε ταχὺ πάντ', εἴ τις ἐν τού-
τοισι τοῖς τόποις ἑδραῖος
ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.

659. *ἡμιχ. γυναικῶν* praef. in R. Iunt. Br. del. Dind. Mein. etc. *εἶα* N. R. Iunt. hic et infra. Cf. ad Lys. 1303.

660. *πανταχῇ* post *χρὴ* positum in libris. Transposuit Kusterus.

661. Fort. *ἐστιν οὐ μέλλειν.* Cf. Pl. 255. *ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν.*

662. *τὴν πρώτην τρέχειν*] Mira locutio. Corrigendum videtur *πρώτιστον* —. Cf. 659. Vel *πρῶτον δὴ* —. Vel *πανταχῇ* —, ut in v. 660. Vel *πάντα περιτρέχειν.* Vel *ἀλλὰ χρὴ πρῶτον τρέχειν ὅπως τάχιστ'* —. Nisi forte *τὴν πρώτην* (sc. *ὥραν*) valet quamprimum. *χρὴ* libri. *χρῆν* Bentl. Pors. Br. Reisig. C. p. 275. Dind. Eng. Mein. *χρή σ'* Pors. Fr. Bergk. Cf. 726. Fort. *χρὴ χὠς τάχιστα* —. Praesens *χρὴ* est supra v. 659. *τὴν πρώτην*] Sc. *ὥραν.* Quamprimum. Mira locutio. Vide an legendum *πρώτιστον* aut *πρῶτον δὴ*, aut *πανταχῇ*, aut aliud quid. Xen. Mem. III. 6. 10. *τήν γε πρώτην.* Thuc. I. 77. *ἀπὸ πρώτης* (ab principio). Heliod. I. p. 16. *οὐδὲ ἀπεκρίνατο τὴν πρώτην.* Lucian. Pisc. 39. Dem. Enc. 30. Sic *τὴν ταχίστην.* Vide Fritzschii notam.

663 sqq. Hos versus male descriptos respondere debere strophicis 459—65. statuit Dind. in Metris. Engero hi versus *πρῳδὸς* videntur esse, et *μεσῳδὸς* vv. 699—706. Idem antistrophicum hoc carmen esse cum Hermanno recte judicare videtur, ut versibus 667—688 stropha, versibus 707—727 antistropha contineatur. Sic dividit Elmsleius n. ms., *εἶα — μά- | τευε — τό- | ποις — | ἄλλος — | πανταχῇ — | καὶ — | πάντ' — καλῶς.* "Versus non integri, ut videtur." (Dind.) *εἶα νῦν* N. R. Iunt. *εἶά νυν* Dind. *πάντα καὶ μάτευε πανταχοῦ* conj. Bergk. *μάτευε ταχὺ καὶ* (vel *πάντα*) *πανταχοῦ*, vel *μάτευε πανταχοῦ ταχὺ* conj. Mein. Verba *καὶ μάτευε* interpolata esse jure suspicatur Enger. Aut verba *καὶ μάτευε* ejicienda sunt, aut monometrum trochaicum potius excidisse statuendum est. Duo enim dimetri videntur hic fuisse. *ταχὺ πάντ'*] *πάντα πανταχῇ* probabiliter Dobraeus. *εἶά νυν ἴχνευε πάντα καὶ μάτευε πανταχοῦ* conj. Bergk. Corrigendum videtur sic: *εἶά νυν ἴχνευε καὶ μά- | τευε ταχὺ πάντ', εἴ τις ἐν τού- | τοισι τοῖς τόποις ἑδραῖος | ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.* Certe *ἐν τόποις* sequenti versu per se stare non potest.

664. 666. Hos versus, qui tetrametri vulgo sunt, in dimetros disponit Enger. *ἐν τόποις* vulg. Soph. Oed. C. 1020. *ἐν τόποισι τοῖσδ'.* Trach. 955. *γένοιτ' — αὔρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων* (*ἐκποδών*?) Oed. R. 1340.

Πανταχῇ δὲ ῥῖψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο
πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
Ἢν γὰρ ληφθῇ δράσας ἀνόσια,
δώσει τε δίκην καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἔσται ἅπασιν
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων
ἀθέων τε τρόπων,
φήσει τε θεοὺς εἶναι φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας ⏑ –́ ⏑ –
δικαίως τ' ἐφέποντας

Nausicrat. Athen. 325. E. *ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς | πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις* (*ἐντόπους* Dind. *ἐντόποις* malit Meinek.) *παιδεύεται.* Vox *ἔντοπος* legitur Soph. Phil. 210. *ὡς οὐκ ἔξεδρος ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ.* Oed. C. 841.

665. *διάρριψον* N. R. Iunt. *διάριψον* Br. Bo. Th. *δὴ ῥῖψον* Bergk. *δὲ ῥίψον* Herm. Eng. Lenting. p. 22. Elmsl. n. ms. *δὲ ῥῖψον* Mein. Dind. *ῥῖψον*, non *ῥίψον*, scribendum esse docet Draco p. 79, 21. Ipse conjicio, *πανταχῇ δε στρέψον ὄμμα.* Cf. 902. Eur. Iph. T. 68. *ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.* 666. Fort. *καὶ τὰ κεῖσε καὶ τὰ δεῦρο*, vel *καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ κεῖσε.* Cf. Av. 423. *σὰ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο.* Eccl. 487.

666. *ἀνασκόπει* vulg. Qu. *ἐπισκόπει*, ut in v. 957. Vel *πάντα δὴ σκόπει.*

667—688. Antistrophicum hoc carmen esse, et antistropham contineri versibus 707—727, primus monuit Hermannus. Quem secutus est Enger. Aliter sentit Dind. "In his versibus multa sunt interpolata, quae non videntur conjecturis restitui posse." (Dind.).

667. *μὴ λάθῃ* libri et vulg. Th. *με λάθῃ* Bergk. Fr. Eng. Mein. Dind. prob Herm. *ληφθῇ* Reisig. Conj. p. 277. Dind. olim. prob. Herm. Recte, opinor. Cf. 679. Nub. 1076. Soph. Tr. 808. *τοιαῦτα — δρῶσ' ἐλήφθης.* Dem. p. 748. *κἂν ἄρα ληφθῇ τοῦτο ποιῶν.*

669. *ἅπασιν ἔσται* libri et vulg. *ἔσται ἅπασιν* Both. Herm. Dind. Fr. Eng. Bergk. *ἀνδράσιν ἔσται* conj. Bergk. Beer. ed. Mein. *ἔσται πᾶσιν* Herm. prob. Dind. *πᾶσιν ἔτ' ἔσται* Reisig. Conj. p. 281.

672. *φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς* vulg. *φήσει δὲ* (vel *τε*) *θεοὺς εἶναι* probabiliter Dobraeus. Praestat tamen *φήσει τε* etc.

672—73. *φήσει — δείξει*] *δείξει — φήσει* malit Mein. Temere: cf. Aesch. Ag. 360. *οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν.*

674 seqq. Ita Enger: *πᾶσιν — | ἐφέποντας — | μηδομένους — ἔχει.* Lacunam indicat Mein. post *δαίμονας* ⏑ –́ ⏑ – supplet Dind.

675. Verba *δικαίως τ' ἐφέποντας* excludunt Eng. Mein. Dind. "Corrupta esse verba *δικαίως τ' ἐφέποντας* antistropha et grammatica constructio docent. Sine libris vix poterit restitui hic locus, itaque nihil ausi sumus

ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν
ὅ τι καλῶς ἔχει.
Κἢν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσιόν τι δρῶν,
μανιάσιν φλέγων λύσσαις, παράκοπος,
[εἴ τι δρῴη,] πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖς
ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται, παραχρῆμά τε γίνεται.

mutare." (Enger.). δικαίως τ' ἐφέπειν ὅσια καὶ νόμιμα, | μηδομένους — ἔχει Herm. Reiskius transponendos censet vv. 675—6. Fort. δικαίως τε ζῆν ὅσια καὶ νόμιμα | μηδομένοις ποιεῖν θ' (ποιεῖν θ' etiam Reisk.) ὅ τι καλῶς ἔχει. Ita Dind., ⏑ ⏒ — ⏑ — ὅσια — | μηδομένους — ἔχει.

676—77. Uno versu ὅσια — ἔχει Dind. in Metris, ut trimeter dochmiacus existat. Cf. 700—1.

678. κἂν vulg. Dedi κἢν.

679. ὅσια δρῶν libri et vulg. ἀνόσια δρῶν ed. Zanetti. Bentl. Kuster. ἀνόσιόν τι δρῶν Herm. Fr. Eng. Dind. οὐκέθ' ὅσια δρῶν Mein (Cf. 684.) ὅσια δρῶν delet Bergkius, et εἴ τι δρώῃ huc transfert ex 681. "Sensus ἀνόσια postulat, quod restituit Bentleius, sed metrum non persanavit." (Dind.). Fort. ἀνόσιόν τι δρά- | σας, μανίαις φλέγων etc. Cf. 667. ἢν γὰρ ληφθῇ δράσας ἀνόσια, etc. Iambicos sic restituit Hermannus: αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνό- | σιόν τι δρῶν, μανίαις φλέγων, | λύσσῃ παράκοπος, (οὐκ ἄπει -| σιν ἀβλαβής, ἀλλ') εἴ τι δρῴ- | η, πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν | ἔσται.

680. μανίαις libri et vulg. μανίαισι Reisig. Conj. p. 281. ἐν μανίαις Fr. ταῖς μανίαις videtur legisse schol. μανιάσιν φλέγων λύσσαις tentat Mein. ed. Dind. Engero ètiam deesse videtur syllaba in initio versus. Transponendum forsan et legendum, λύσσῃ παράκοπος καὶ μανίαις φλέγων. Possis etiam φλέγων τε μανίαις λύσσῃ παράκοπός τ' —.

681. λύσσῃ R. Iunt. λύσσαις Dind. παράκοπος] παράκοπός τ' Fritzsch. εἴ τι δρῴη includunt Eng. Mein. Dind. Fort. ἅττ' ἔδρασε, quae ad ἐμφανὴς referantur. Quod si postulatur dochmius, corrigas τί δ' ἄρ' ἔτ' ἂν δρῴη; quae per parenthesin legenda sint. Dochmium (⏑ ⏑́ ⏑ — — —) supplet Dind.

682. ἔστιν (ἐστὶν R. pr.) libri et vulg. Th. ἔσται Reisig. Dobr. Bo. Herm. Dind. Fr. Eng. Mein. Bergk.

683. γυναιξὶν libri et vulg. γυναιξὶ Br. etc. βροτοῖς libri et vulg. Dind. βροτοῖσιν Eng. Mein. Cf. ad 722.

684. ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς | ἀποτίνεται | παραχρῆμά τε τίνεται (γίνεται Iunt.) libri. "Terminatur hoc carmen tribus dochmiis ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς * * ἀποτίνεται. Excidit fortasse αὐτίκ' (cujus interpretatio est παραχρῆμα): quae etiam Reisigii sententia fuit quamvis reliqua aliter constituentis." (Dind.) Qui in Metris ita corrigit: ὅτι τά τε παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς πάραυτά τίνεται (dochm. trim.). Ita Bergkius: θεὸς ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια παραχρῆμ'

Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς·
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥΝΗ Α.

Ἆ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;
Τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

ΜΝ. *Κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,*
ἢν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν.

ΓΥ. Α. *Ὦ τάλαιν' ἐγώ.*
Γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου

ἀποτίνεται. Hermannus corrigit: *ὅτι τά τε παράνομα τά τ' ἀνόσια παρ-αυ- | τὰ τίνεται θεός.* Quod receperunt Engerus et Dind., nisi quod *τὰ παράνομά τε* Eng. Fritzschius: *ὅτι τά τε παράνομα | τά τ' ἀνόσια θεός | τις ἔτ' ἀποτίνεται.* (Melius foret, opinor, *τις* (vel *τάχ'*) *ἀποτίσεται*). Meinekius: *ὅτι τά τε παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς παρὼν τίνεται.* Illud *παραχρῆμα* ex glossemate in textum irrepsisse autumant Reisig. et Enger., ut et *ἀποτίνεται.* Ego tres dochmios sic restituerim: *ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια παραχρῆμα τίνεται θεός.* Sed in loco tam pravato facilius est ostendere quid diceré potuisset poeta quam quod revera scripserit.

686. *παραχρῆμά τε τίνεται* N. R. et (*γίν.*) Iunt. *παραχρῆμ' ἀποτίνεται* Herm. *παράδειγμά* (ut 670) *τε γίνεται* Bentl. Parepigraphen *παραχώρημά τι γίνεται* hic deprehendit Bothius, ab Fritzschio laudatus. Quod commentum merito repudiat Enger. Parepigraphen *παραχωρήματα γίγνεται* (i. e. chori discessiones ad investigandam scenam fiunt) interponit Fritzsch. Haec verba delent Reisig. Dind. in marginem rejicit Mein.

687. *πως*] Fort. *που* aut *νῦν.*

688. *γ' οὖν* R. Iunt. *οὐδὲν* R. non Iunt.

689. *γυνὴ* praef. libri. *γυνὴ ζ'* vulgo. *γυνὴ ά* Bergk. Dind. Mein. etc. *γυνὴ δ'* Enger. Cf. ad 605. *ἀά* R. *ἆ ἆ* N. *αα* Iunt. *ἆ* Bergl. Dind. Eng. Mein. Bergk. *ἆ ἆ* Th. *ἔα* Farr. *ποῖ* semel libri. Be. Dind. Eng. Mein. Bergk. *ποῖ ποῖ* Biset. Scal. Bentl. Th. Cf. Ach. 564. *οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς;* Av. 354. 1055. *οὗτος, οὐ μενεῖς;*

690. *τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον*] Qu. *τάλαιν', ἐπεὶ τὸ παιδίον.*

691. *μοι*] *μου* Hamaker. Mein. Dind. Nil mutandum. Cf. Ach. 470. *φροῦδά μοι τὰ δράματα.* Eccl. 311. *ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;*

692. *Μνη.* in Iunt. *κιν.* in R.

693. *ἀφεῖτ'* (supr. *η*) R. *ἀφεῖτ'* N. *ἀφείητ'* Iunt., utraque scriptura confusa. *ἀφῆτ'* Bentl. Kust. Dawes. etc. *ἐνθάδε* R. Iunt.

695. *γυ.* in Iunt. om. R.

697. *στήσεσθε καὶ τροπαῖον*] F. *τἀνδρὸς* (vel *τούτου*, vel *θᾶττον*, vel

τέκνον με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

ΧΟ. Ἔα ἔα.

Ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί τόδε δέρκομαι νεοχμὸν αὖ τέρας;

Ὡς ἅπαντα μεστὰ τόλμης ἐστὶ κἀναισχυντίας.

Οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον οἷον αὖ, φίλαι, τόδε.

ταχὺ καὶ) τροπαίαν στήσετ'. καὶ om. N. R. Iunt. additum ex schol. Plut. 453. et Greg. Cor. p. 22. Bentl. Kust. νῦν Scal. τροπαῖον N. Iunt. τρόπαῖον (sic, eras. pr. acc., ut vid.) R. τροπαῖον (ita circumflexum) hinc citat Greg. Cor. p. 8. Ut enim οὐραῖον ab οὐρὰ, inquit, ita τροπαῖον ab τροπή.

700—1. ὦ — | νεοχρὸν — libri et vulg. In unum versum conjungit Dind. "Rectius monometrum sequeretur dimeter dochmiacus, sed noluimus tamen vulgatam mutare." ENGER.

700. τί δὲ libri et vulg. Th. τί τόδε Dobr. Herm. Dind. Fr. Eng. Bergk. τί δὴ Reisig. Conj. p. 271. Mein. Dobraeus confert 1105. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ; Eur. Hec. 721. Or. 327. 780. 1340. Hipp. 232. Tr. 702. Aesch. Ag. 1132. Soph. Oed. T. 2. Hom. Od. ύ 191. 351.

702. ὡς ἅπαν γάρ ἐστιν τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας (κ' ἀν. R.) N. R. Iunt. ὡς ἅπαντ' ἐστιν — Frob. etc. ὡς ἅπαντά γ' ἐστι — conj. Kust. ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ — Bentl. Be. Bo. Th. Fr. Eng. Dind. Bergk. "Apud Aristophanem, nisi gravior corruptela latet, scribendum certe cum Bentleio ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ —." (Dind.) ὡς ἅπαντα τοῦδε τόλμης — conj. Reisk. ὡς ἅπαντ' ἐστι πλέα τόλμης ἔργα κἀν. Toup. II. 443. (ex Suida in ἅπαντα τόλμης πλέα κἀν.). ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ταῦτα κἀναισχυντίας conj. Bergk. ὡς ἅπαντα μεστὰ τόλμης ἔργα — Pors. ap. Dobr. Add., coll. Pac. 554. ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης μεστὰ κἀναισχυντίας Mein. Quod et ipse jampridem conjeceram. Praestat tamen, opinor, altera conjectura mea, ὡς ἅπαντα μεστὰ τόλμης ἐστὶ κἀναισχυντίας. Facile ἅπαντα μεστὰ in ἅπαν γάρ ἐστι abire potuerit; deinde ἐστὶ in ἔργα mutatum. Comicus ἄρ' ἦν potius quam ἄρ' ἐστὶ dicturus fuisset. Tentabam praeterea sic, ὡς ἄρ' ἦν ἅπαντα τόλμης μεστὰ κἀναισχυντίας, vel ὡς ἅπαντά γ' ἐστὶ τόλμης μεστὰ κἀναισχυντίας. Suidas: ἅπαντα τόλμης πλέα κἀναισχυντίας. ἐπὶ τῶν ἰταμῶν καὶ ἀναιδῶν. Qui quin ad hunc ipsum locum respexerit, et πλέα pro μεστὰ memoriae lapsu, et recordatus fortasse loci similis Eq. 304, scripserit vix dubitari potest. Contra non tam ad hunc nostri locum quam ad proverbium ipsum (v. schol.) respexisse eum putat cum Fritzschio Enger. Conjecturam meam confirmat locus geminus et huic omnino similis Pac. 554. ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς. Ubi vide plura. Adde Soph. El. 609. ἀναιδείας πλέαν. Eur. Alc. 727. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέων. Vide etiam comment.

703. οἷον αὖ, φίλαι, τόδε vulg. Malim οἷον, ὦ φίλαι, τόδε. Nisi corrigendum potius sic, οἷον αὖ δέδρακεν ἡμᾶς ἔργον, ὦ φίλαι, τόδε. τόδε libri et vulg. Dind. τοδὶ Mein.

ΜΝ. Οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
ΧΟ. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
ΓΥ. Α. Δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
ΧΟ. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;
ΜΝ. Κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
ΧΟ. Ἀλλ' οὖν ἥκεις γ' ὅθεν οὐ φαύλως

704. ἐξάρξω libri. ἐξαράξω Bentl. Toup. Reisk. Dind. etc. ἐξαράξει Bentl. Tyrwh. Eng. Bergk. ἐξερῶ 'γὼ (declarabo) Dawes.

705. περαιτέρω] F. δεινῶν πέρα. Sed cf. Av. 1500. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;

706. γυ. praef. in R. Iunt. ὅτι γ' N. R. Iunt. ὅστις γ' Pors. Herm. Elmsl. Dind. Fr. Eng. Mein. ὁδί γ' Th. ὅτι κτενεῖ μου Reisig. Conj. p. 271. 293. Praestat, opinor, ὅπου γ' aut εἴπερ γ'. Non enim facta est mentio personae ullius, ad quam referatur ὅστις γε. μου 'ξαρπάσας R. Iunt. μοὐξαρπάσας N. Th.

707—25. Hoc carmen aliquam cum versibus 667—85 similitudinem habet, non tamen tantam ut de antistrophicis restituendis cogitari posse videatur. DIND. in Metris. Hermannus (de Metris p. 447.) antistrophica haec esse censet.

707. Χορ. praef. in Iunt. Lineola praef. in R. τις πρὸς ταῦθ', ὅτε Dobr. ὡς pro ὅτε Bentl. Cf. ad Nub. 7.

710. γυ. praef. in R. Iunt. γυνὴ ζ' vulg. γυ.ά. Dind. Mein. Choro tribuunt Reisig. Enger. Recte, opinor.

710—11. ἀλλ' οὖν ἥκεις (sic R. ἥκισθ' Aug. ἥκεις θ' Iunt.) ὅθεν ἥκεις | φαύλως τ' (θ' Iunt.) ἀποδρὰς οὐ λέξεις libri. ἀλλ' οὖν οὐχ ἥξεις [ἐκεῖσε] ὅθεν ἥκεις — Abresch. Dil. Thuc. I. 84. (Sub. ἐκεῖσε, non redibis eo unde profectus es.) ἀλλ' οὐδ' ἥξεις ὅθεν ἥκεις — Br. Bo. ἀλλ' οὖν ἥκεις οἷ γ' ἥκεις — Herm. ad Vig. p. 709. ἀλλ' οὖν ἥκεις γ' ὅθεν οὐ φαύλως γ' | ἀποδρὰς λέξεις Reisig. Conj. p. 297. Enger. Mein. Dind. (Qui tamen γ' post φαύλως jure omittit. Idem probat Hermannus, nisi quod γ' post ἥκεις ejicit.) ἀλλ' οὖν ἥκεις γ' ὅθεν οὐχ ἥξεις Fritzsch. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν οὐκ ἔξει Cobetus ap. Enger. (Ut et ipse correxeram. Ὅθεν οὐκ ἔξει legisse videtur schol., qui, ἐκ τῶν ἀνδρῶν φησὶν, ὅθεν οὐκ ἔξεστιν (?) — ἥκεις, φησὶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὅθεν οὐ φεύξῃ. Cf. Antiphan. III. 62. εἰσδυόμενος εἰς πόρκον ὅθεν ἔξω πάλιν | οὐ ῥᾳδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν. Xen. Anab. I. 3. 17. μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν.) ἀλλ' οὖν ἥκισθ' ὅθεν ἥκεις | φαύλως ἀποδρὰς οὐ λέξεις Thiersch. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν ἥκεις | φαύλως, ἀποδράς τ' οὐ λέξεις Bergk. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν οὐκ ἔξει | φαύλως, ἀποδράς τ' οὐ Bergk. II. "Sententia est, Unde quidem veneris, nescio. Non tamen dices te facinus tale ausum facile effugisse." BENTL. "Verti ac si legeretur ἀλλ' οὐχ ἥξεις." KUST.

710. ἥκεις R. ἥκεις θ' Iunt. ἥκισθ' N. Th. ἥκεις γ' Suidas in ἥκεις.

ἀποδρὰς λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.
MN. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
XO. Τίς ἂν σοι τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
MN. Μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
XO. Ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἔτ' ἐνυβριεῖς
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους.
Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμει-

Frob. Reisig. C. p. 297. Mein. Dind. Recte, opinor. De ἀλλ' οὖν — γε v. ad Nub. 1002.

711. φαύλως τ'] Praestat fortasse φαύλως δ'.

714. ἀπεύχομαι N. Iunt. ἐπεύχομαι (supra α) R.

715. οὖν libri et vulg. ἂν Br. Mein. Dind. Recte, opinor. σύμμαχος N. R. Iunt. ξύμμαχος Br. vulg. Qu. τίς ἂν σοι βροτῶν ξύμμαχος ἢ θεῶν etc. Vel τίς ἄν σοι τίς ἂν ξύμμαχος ἢ θεῶν | ἢ θνητῶν ἔλθοι etc.

716. ἔλθοι ξὺν ἀδικοις ἔργοις] ἔργοισιν ἀδίκοις ἔλθοι conj. Bergk. ξὺν ἀδίκοις ἔργοις] σοῖς ἀδίκοις ἔργοις Mein. Qu. τοῖσδ' —. Sed vulgatam arcte tuetur Herwerden, coll. Ter. Eun. I. 2. 72. Egon' quicquam cum istis factis tibi respondeam?

717. Μνη. praef. Iunt. Lineola in R. οὐκ' R. τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω] τήνδε δ' ἐγὼ — Reisk. Fort. τήνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσω.

718. Χορ. om. R. Iunt.

718—25. Ita Enger: ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ χαίρων ἴσως | ἐνυβριεῖς, λόγους λέξεις τ' ἀνοσίους | ἐπ' ἀθέοις ἔργοις. | καὶ γὰρ ἀνταμειψόμε- | σθά σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε. | τάχα δὲ μεταβαλοῦσ' ἐφ' ἑτερότροπα κακά | τίς σ' ἐπέχει τύχη. ἀλλ' οὐ] Fort. ἀλλ' οὖν, ut in Ach. 620. etc. Quamquam in juramentis negativis saepe iterari particulam negativam fatendum est. τάχ' οὐ] Fort. τάχ' ἔτι, vel σύ γ' ἔτι.

719. ἴσως libri et vulg. ἴσως ἔτ' Dobr. Herm. conj. Bergk. ἴσως τάδ' conj. Dind. Posses etiam ἴσως σύ γ'. ἐνυβρίσεις libri et vulg. ἐνυβριεῖς Reisig. Dind. Eng. Mein. etc. ἐνυβριεῖ malit Mein.

720. λόγους τε λέξεις libri. λόγους λέξεις τ' (?) Fritzsch. Enger. Dind. Qu. λόγους λέξας.

721—22. ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀντα- | μειψόμεσθά σ' libri. ἀθέων γὰρ ἔργων — conj. Bergk. "Haec quoque interpolata esse numerorum perversitas ostendit." DIND. "Nimis inepte ἀθέοις ἔργοις cum ἀνταμειψόμεσθα conjunxerunt interpretes. Itaque recte Hermannus, interpunctione post ἀνοσίους sublata, haec ita correxit, — ἀθέοις ἐπ' ἔργοις. καὶ

ψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.
Τάχα δὲ μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπος ἐπέχει τύχη.
Ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ' ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.

ΓΥ. Α. Ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

ΜΝ. Ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν

γὰρ —. Nos tamen dochmium restituimus." ENGER. Ita etiam Dind. ἀθέοις ἔργοις] ἀθέοις ἐπ' ἔργοις Herm. ἐπ' ἀθέοις ἔργοις (dochm.) Eng. Mein. Dind. Scribendum forsan ἀθέοις γὰρ ἔργοις, aut ἔργοις γὰρ ἀθέοις.

723. τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ' | ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον | ἐπέχει τις τύχη libri. Scribendum videtur τάχα δὲ μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπος σ' ἐπάγει τύχη. Ut constructio sit, τάχα δὲ τύχη μεταβαλοῦσ' (ὥστε εἶναι) ἑτερότροπος ἐπάγει σε ἐπὶ κάκον. Nam quid valeat κακὸν ἑτερότροπον non video. Recte autem fortuna dicitur ἑτερότροπος, i. e. turned in another direction, Latine aliorsum versa. Cf. Nub. 812. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι. Pac. 945. μετάτροπος αὔρα. Eur. Electr. 1147. μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων. Vel τάχα σε — ἑτερότροπος ἐπάγει (vel ἔτ' ἄγει, vel ἄξει) τύχη. Vel τάχα δὲ μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπος ἐπέχει (obtinet) τύχη. Ceterum his verbis contineri tres dochmios recte statuere videntur Fr. Eng. Bergk. Cf. 676. 700. δέ σε libri et vulg. δὲ Fr. Eng. Mein. Dind. conj. Bergk. σε nunc malit Mein. μεταβαλοῦσ'] Fort. μέγα βαλοῦσ' (fut.).

724. ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον libri et vulg. Mein. Bergk. ἐπὶ κάχ' ἑτερότροπα Fr. Mein. ἐφ' ἑτερότροπα κακὰ Eng. Ipse legerim ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπός σ' —. ἐπέχει τις τύχη libri. τίς σ' ἐπέχει τύχη Enger. Mein. Dind. τίς σ' ἔτ' ἔχει τύχη Fr. ἄξει τις τύχη conj. Mein. ἐπέχει τύχη (del. τις) conj. Bergk. Ipse ἐπάγει corrigendum suspicabar. Sed nil temere mutandum. Cf. Dem. de Cor. 253. ἣ νῦν ἐπέχει (sc. τύχη). Herod. II. 96. οὐ δύνανται πλώειν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ.

726. χρῆν σ' R. χρήν σ' Iunt. χρή μ' N. χρή σ' Brub. Zan. Farr. χρῆν (om. σ') Eng. Mein. Dind. Fortasse recte.

728. Personae notam om. R. Iunt. Mulieri continuat Thiersch. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας] Fort. ἴωμεν οὖν ἐπὶ κληματίδας. Articulo nihil opus esse videtur. Confer tamen 726. ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων.

730. σὺ τόδε τὸ libri. σὺ δὲ τὸ Kust. Br. Dind. etc. Quam correctionem confirmat Suidas in Κρητικόν (cod. Ox.). Hanovius Exerc. Crit. p. 124 corrigit: ὕφαπτε, κάταιθε· σὺ δὲ τοδὶ τὸ Κρητικὸν etc.

ἀπόδυθι ταχέως. Τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
Τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
Ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ.
ΓΥ.Α. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
ΜΝ. Παράβαλλε δῆτα. Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί·
τουτὶ τεκεῖν φῄς;
ΓΥ.Α. Καὶ δέκα μῆνάς γ' αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον.
ΜΝ. Ἤνεγκας σύ;

733. *τοῦτὶ* R. *ἐγένηθ'* R. Iunt. *ἐγενήθη* N.

736. Fort. *ὦ 'κ παντὸς ὑμεῖς* —. *ὑμεῖς* libri et vulg. *ὑμῖν* Lenting. Bergk. *ὑμένος* (ex quavis pellicula sive membrana) Fritzsch., coll. Lucian. Lex. 7. *ποτήρια — ὑμενόστρακα*. Si quid mutandum, *οἶνον* aut *ἀσκοῦ* suaserim.

738. *καὶ τοῖς σκευαρίοις*] Malim *τοῖσι σκευαρίοις*.

739. *γυ.* praef. in R. Iunt.

740. *Μνη.* om. N. R. Iunt. *σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί*] *σὺ δ' ἀπόκριναί μοι. ΓΥ. τὸ τί;* probabiliter corrigit Fritzschius, coll. Pl. 902. *καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. ΣΥ. τὸ τί;* | *ΧΡ. γεωργὸς εἶ;* Mulier enim, inquit, conscientia mali icta veritaque ne fraus sua deprehendatur occupat quaerere *τὸ τί;* Nil tamen temere mutandum. Cf. Nub. 500. *εἰπὲ δή νύν μοι τοδί.* 748. *εἰπὲ δή νύν μοι τοδί* (al. *τὸ τί*). *Τὸ τί;* legitur Pac. 826. Pl. 902. (al. *τοδί*). Nub. 775. Ran. 7. 40.

741. Personam om. N. R. Iunt. *φῄς* R. *φῇς* Iunt. *δέκα μῆνας* libri. *καὶ δέκα μῆνας* Kust. Br. Dind. Mein. Reponendum videtur *καὶ δέκα μῆνάς γ'*, quod suadet etiam Fritzschius in notis. I. e. Yes and I bare it for ten months. Sic Ran. 49. *κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς.* Cf. ad Ran. 116. Tentabam etiam, *ναί· δέκα μῆνας*, vel *δέκα γε μῆνας*. *αὔτ'* (ut vid.) R. *αὐτ'* Iunt.

742. *Μνη.*] *γυ.* praef. in R. Iunt. Dein *γυ. νὴ* — in R. Iunt. *ἤνεγκας*] *ἤνεγκες* Br. in Suppl. *ἤνεγκας* legitur Av. 540. Eur. Hel. 1250. Dem. p. 420. *ἤνεγκα* Soph. El. 13. *ἤνεγκαν* Isae. XI. 28. *εἰσήνεγκαν* V. 64. Ut autem hic consociantur *ἤνεγκον* et *ἤνεγκας*, ita *εἶπας* et *εἶπον* Eccl. 191—92. *εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.* | *ΓΥ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.* Ubi *εἶπες* perverse, ut hic *ἤνεγκες*, sufficit Brunck.

ΓΥ. Α. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ΜΝ. Τρικότυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι.
ΓΥ. Α. Τί μ' εἰργάσω;
ἀπέδυσας, ὦναίσχυντέ, μου τὸ παιδίον
τυννοῦτον ὄν. 745
ΜΝ. Τυννοῦτο;
ΓΥ. Α. Μικρὸν νὴ Δία.
ΜΝ. Πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς Χόας ἢ τέτταρας;
ΓΥ. Α. Σχεδὸν τοσοῦτον χὤσον ἐκ Διονυσίων.
Ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.
ΜΝ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
ΓΥ. Α. Ἐμπρήσομεν τοίνυν σε.
ΜΝ. Πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·

743. *Μν.* praef. R. *γυ.* Iunt. Dein *γυ. τί μ'* — R. Iunt. *εἰργάσω*] An *εἴργασαι* scribendum hic et Avib. 323? Cf. 945. *οἷ' εἴργασαι.*

744. *ὦ 'ναίσχυντε* R. Iunt.

745. *τυνοῦτον* R. *τυνοῦτο* Iunt. *τηνοῦτο* N. *Μνη.*] *γυ.* in R. Iunt. *τυνοῦτο* R. Iunt. *γυ. μικρὸν* — R. Iunt. Ita distinguit Fritzsch., *ΜΝ. τυννοῦτο; μικρὸν νὴ Δία.* | *πόσ' ἔτη* etc. Fortasse recte. Eandem ipse correctionem feceram. Si enim mulieris haec essent, addenda fuisset particula *γε*. Nunc reponendum suspicor, *ΜΝ. τυννουτονί; ΓΥ. Ζ. νὴ τὸν Δία.* Vel *ΜΝ. τυννοῦτον ὄν;* etc. Nisi malis, *ΜΝ. τυννουτονὶ νὴ τὸν Δία.* | *πόσ' ἔτη* etc. Vel *ΜΝ. τυννοῦτο μέντοι νὴ Δία.* Sic Nub. 1338 *ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί'* etc. Ut Ironice loquatur Mnesilochus. Glossema videtur esse *μικρὸν* ad *τυννοῦτον* adscriptum. Neutrum *τυννουτονὶ* legitur Nub. 392. Eq. 1219. Forma *τυννοῦτο* non magis quam *τοιοῦτο* et *τοσοῦτο* usurpata videtur scriptoribus antiquis. Cf. ad Ran. 1399. Eq. 1234.

746. *γυ.* praef. in R. Iunt. *γέγονεν* N. R. Iunt. *γέγονε* Br. etc. *γυ. τρεῖς* — Iunt. *χοᾶς* R. Iunt. *χοὰς* N. *χόας* Dind. Th. Praestat, ni fallor, scribi *Χόας*. Cf. ad Ach. 1000. Producitur autem posteriori in *χόας* ut in *χόα* Ach. circa fin.

747. Personam om. R. Iunt. *ΧΟ.* vulg. *Γυ. ά.* Bergk. *καὶ ὅσον* N. R. Iunt. *ὅσον* (om. *καὶ*) Apostol. VI. 16. et Suid. *χὤσον* Bentl. Pors. Br. *χὤσον* Dind. etc. *ὁπόσον* conj. Dind. Eadem crasis est in *χὤστις* Pac. 437.

748. *Μνη.*] *γυ.* im R. Iunt.

749. *Γυ.* praef. Iunt. om. R. *Μνη.* om. R. *μν. γυ.* (sic) Iunt. *ἐμπιπρᾶται* R. Iunt. *ἐμπίμπρατε* N. Bentl. Br. Th. Mein. Dind. *ἐμπίπρατε* Brub. Be. Eng. De scriptura cf. ad Nub. 1484. Av. 1310. Verum videtur *ἐμπίμπρατε.*

αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
ΓΥ. Α. Μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρήζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου.
ΜΝ. Φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.
ΓΥ. Α. Οἴμοι, τέκνον. Δὸς τὸ σφαγεῖον, Μανία,
ἵνα θαἷμα γοῦν τὸ τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
ΜΝ. Ὕπεχ' αὐτό· χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
ΓΥ. Α. Κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
ΜΝ. Τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
ΓΥ. Α. Τί τῆς ἱερείας γίγνεται;

750. Lineola praef. in N. R. non in Iunt.

751. *γυ.* praef. in R. Iunt. *χρήζεις* N. R. Iunt. *πόει* R. Iunt.

752. *Μνη.* om. N. R. *γυ.* in Iunt.

754. *Γυ.* praef. Iunt. om. N. R. *οἴμοι τέκνον*] Fort. *οἴμ', ὦ τέκνον.* *δός μοι τὸ σφαγεῖον* N. Iunt. *δός μοι τὸ σφαγιον* R. pr. (ut vid.) *δός μοι τὸ σφάγιον* Bentl. *δὸς τὸ σφαγεῖον* Lob. ad Aj. p. 389. ed. I. *δός μοι σφαγεῖον* Pors. Tyrwh. Bo. Dind. Th. Mein. *δός μοι σφάγιον, ὦ Μανία* (*ὦ Μανία*, ut 728. 739) Fritzsch., articulum hic ineptum esse admonens. Ipse praetulerim *δὸς τὸ σφαγεῖον* (om. *μοι*) —. Pronomen certe saepe inferserunt librarii. Cf. ad Eq. 123.

755. *ἵν' οὖν τό γ' αἷμα* libri et vulg. *ἵνα γοῦν τό γ' αἷμα* Elmsl. n. ms. (ut vid.). Qu. *ἵν' ἐγὼ τό γ' αἷμα.* Vel *ἵνα κἂν τὸ γ' αἷμα.* Vel *ἵνα θαἷμα γοῦν τὸ* —. Vel *ἵν' ἀλλὰ θαἷμα.* (Cf. Lys. 205. *εὔχρων γε θαἷμα κἀποπυτίζει καλῶς.*) Vel denique *ἐν ᾧ τό γ' αἷμα.* Vulgata certe vitio laborat.

756. *γυ.* praef. Iunt. om. R.

757. *γυ.* praef. Iunt. om. N. R.

758. Mulieri continuant N. Iunt. Lineola est in R. *Γυ. γ'* Bergk. *Μν.* Dind. *ταῖς ἱερείαις* fortasse legit schol. Quae vera scriptura esse potest, hoc sensu, hic pellis (uter) sacerdotibus cedit. Dativus enim hoc sensu post verbum *γίγνεσθαι* usurpari solet. Cf. ad Pl. 1110. *οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;* Ceterum hunc versum ab librario aliquo interpolatum arbitror et confictum ex interpretatione vocis *τουτὶ* in sequenti versu. Quum enim in margine interpretationem *τουτί: τὸ δέρμα* vidisset librarius, nihil erat facilius quam versum integrum supplere additis verbis *τῆς ἱερείας γίγνεται;* Nisi transponendi versus 758. 759, ita ut mulieri continuentur verba *τί τῆς ἱερείας γίγνεται;*

759. *γυ.* praef. Iunt. om. N. R. *Μν.* om. N. R. Iunt. *τι*] *εἰ* conj. Bentl., sc. ut versus sic scribatur, *εἰ τῆς ἱερείας γίγνεται, τουτὶ λαβέ.* *τουτὶ λαβὲ* vulg. *τουτί . λαβὲ* Bergk. Mein. Fortasse recte.

ΓΥ. Α. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ΜΝ. Τρικότυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι.
ΓΥ. Α. Τί μ' εἰργάσω;
ἀπέδυσας, ὠναίσχυντέ, μου τὸ παιδίον
τυννοῦτον ὄν.
ΜΝ. Τυννοῦτο;
ΓΥ. Α. Μικρὸν νὴ Δία.
ΜΝ. Πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς Χόας ἢ τέτταρας;
ΓΥ. Α. Σχεδὸν τοσοῦτον χὤσον ἐκ Διονυσίων.
Ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.
ΜΝ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
ΓΥ. Α. Ἐμπρήσομεν τοίνυν σε.
ΜΝ. Πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·

743. *Μν.* praef. R. *γυ.* Iunt. Dein *γυ. τί μ'* — R. Iunt. *εἰργάσω*] An *εἴργασαι* scribendum hic et Avib. 323? Cf. 945. *οἷ' εἴργασαι.*

744. *ὦ 'ναίσχυντε* R. Iunt.

745. *τυνοῦτον* R. *τυνοῦτο* Iunt. *τηνοῦτο* N. *Μνη.*] *γυ.* in R. Iunt. *τυνοῦτο* R. Iunt. *γυ. μικρὸν* — R. Iunt. Ita distinguit Fritzsch., *ΜΝ. τυννοῦτο; μικρὸν νὴ Δία.* | *πόσ' ἔτη* etc. Fortasse recte. Eandem ipse correctionem feceram. Si enim mulieris haec essent, addenda fuisset particula *γε.* Nunc reponendum suspicor, *ΜΝ. τυννουτονί; ΓΥ. Ζ. νὴ τὸν Δία.* Vel *ΜΝ. τυννοῦτον ὄν;* etc. Nisi malis, *ΜΝ. τυννουτονὶ νὴ τὸν Δία.* | *πόσ' ἔτη* etc. Vel *ΜΝ. τυννοῦτο μέντοι νὴ Δία.* Sic Nub. 1338 *ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί'* etc. Ut Ironice loquatur Mnesilochus. Glossema videtur esse *μικρὸν* ad *τυννοῦτον* adscriptum. Neutrum *τυννουτονὶ* legitur Nub. 392. Eq. 1219. Forma *τυννοῦτο* non magis quam *τοιοῦτο* et *τοσοῦτο* usurpata videtur scriptoribus antiquis. Cf. ad Ran. 1399. Eq. 1234.

746. *γυ.* praef. in R. Iunt. *γέγονεν* N. R. Iunt. *γέγονε* Br. etc. *γυ. τρεῖς* — Iunt. *χοᾶς* R. Iunt. *χοὰς* N. *χόας* Dind. Th. Praestat, ni fallor, scribi *Χόας.* Cf. ad Ach. 1000. Producitur autem posteriori in *χόας* ut in *χόα* Ach. circa fin.

747. Personam om. R. Iunt. *ΧΟ.* vulg. *Γυ. ά.* Bergk. *καὶ ὅσον* N. R. Iunt. *ὅσον* (om. *καὶ*) Apostol. VI. 16. et Suid. *χὤσον* Bentl. Pors. Br. *χὤσον* Dind. etc. *ὁπόσον* conj. Dind. Eadem crasis est in *χὤστις* Pac. 437.

748. *Μνη.*] *γυ.* in R. Iunt.

749. *Γυ.* praef. Iunt. om. R. *Μνη.* om. R. *μν. γυ.* (sic) Iunt. *ἐμπιπρᾶται* R. Iunt. *ἐμπίμπρατε* N. Bentl. Br. Th. Mein. Dind. *ἐμπίπρατε* Brub. Be. Eng. De scriptura cf. ad Nub. 1484. Av. 1310. Verum videtur *ἐμπίμπρατε.*

αὔτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
ΓΥ. Α. Μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῄζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου.
ΜΝ. Φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.
ΓΥ. Α. Οἴμοι, τέκνον. Δὸς τὸ σφαγεῖον, Μανία,
ἵνα θαἷμα γοῦν τὸ τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
ΜΝ. Ὕπεχ' αὐτό· χαριοῦμαι γάρ ἕν γε τοῦτό σοι.
ΓΥ. Α. Κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
ΜΝ. Τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
ΓΥ. Α. Τί τῆς ἱερείας γίγνεται;

750. Lineola praef. in N. R. non in Iunt.

751. *γυ.* praef. in R. Iunt. *χρήζεις* N. R. Iunt. *πόει* R. Iunt.

752. *Μνη.* om. N. R. *γυ.* in Iunt.

754. *Γυ.* praef. Iunt. om. N. R. *οἴμοι τέκνον*] Fort. *οἴμ', ὦ τέκνον. δός μοι τὸ σφαγεῖον* N. Iunt. *δός μοι τὸ σφαγιον* R. pr. (ut vid.) *δός μοι τὸ σφάγιον* Bentl. *δὸς τὸ σφαγεῖον* Lob. ad Aj. p. 389. ed. I. *δός μοι σφαγεῖον* Pors. Tyrwh. Bo. Dind. Th. Mein. *δός μοι σφάγιον, ὦ Μανία* (*ὦ Μανία*, ut 728. 739) Fritzsch., articulum hic ineptum esse admonens. Ipse praetulerim *δὸς τὸ σφαγεῖον* (om. *μοι*) —. Pronomen certe saepe inferserunt librarii. Cf. ad Eq. 123.

755. *ἵν' οὖν τό γ' αἷμα* libri et vulg. *ἵνα γοῦν τό γ' αἷμα* Elmsl. n. ms. (ut vid.). Qu. *ἵν' ἐγὼ τό γ' αἷμα.* Vel *ἵνα κἂν τὸ γ' αἷμα.* Vel *ἵνα θαἷμα γοῦν τὸ* —. Vel *ἵν' ἀλλὰ θαἷμα.* (Cf. Lys. 205. *εὔχρων γε θαἷμα κἀποπυτίζει καλῶς.*) Vel denique *ἐν ᾧ τό γ' αἷμα.* Vulgata certe vitio laborat.

756. *γυ.* praef. Iunt. om. R.

757. *γυ.* praef. Iunt. om. N. R.

758. Mulieri continuant N. Iunt. Lineola est in R. *Γυ. γ'* Bergk. *Μν.* Dind. *ταῖς ἱερείαις* fortasse legit schol. Quae vera scriptura esse potest, hoc sensu, hic pellis (uter) sacerdotibus cedit. Dativus enim hoc sensu post verbum *γίγνεσθαι* usurpari solet. Cf. ad Pl. 1110. *οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;* Ceterum hunc versum ab librario aliquo interpolatum arbitror et confictum ex interpretatione vocis *τουτὶ* in sequenti versu. Quum enim in margine interpretationem *τουτί: τὸ δέρμα* vidisset librarius, nihil erat facilius quam versum integrum supplere additis verbis *τῆς ἱερείας γίγνεται;* Nisi transponendi versus 758. 759, ita ut mulieri continuentur verba *τί τῆς ἱερείας γίγνεται;*

759. *γυ.* praef. Iunt. om. N. R. *Μν.* om. N. R. Iunt. *τι*] *εἰ* conj. Bentl., sc. ut versus sic scribatur, *εἰ τῆς ἱερείας γίγνεται, τουτὶ λαβέ. τουτὶ λαβὲ* vulg. *τουτί . λαβὲ* Bergk. Mein. Fortasse recte.

ΜΝ. Τουτὶ λαβέ.

ΓΥΝΗ Γ.

Ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
[τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου 'ξηρήσατο;]

ΓΥ. Α. Ὁ πανοῦργος οὗτος. Ἀλλ', ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.

ΜΝ. Ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας,
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα
οὐ φαίνεταί πω. Φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους. Ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. Ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.

760. ἄλλη γυνὴ praef. N. Iunt. Lineola in R. γυνὴ ἡ vulg. γυνὴ έ Eng. Μίκα vulg. Dind. Μίκκα tacite Lob. ad Phryn. p. 718. Fr. Eng. Mein. Fritzschius confert nomina Λύσιλλα, Φίλιννα, Κοτυττὼ etc. et Μίκκαλος Arrian. VII. 19. Schol. Put: μίκκα ἀντὶ τοῦ μικρά. Doricum videtur Μίκκα: est enim μικκὸς Doricum pro μικρός. Plut. de virt. mul. s. vv. Μίκκα καὶ Μεγιστώ. Μίκκος sophista memoratur Plat. Lys. 204. Hyperidis oratio ὑπὲρ Μίκας (Μίκκας corrigunt viri docti) laudatur a Poll. VII. 191. X. 39. Cf. ad Eccl. 153. Nomen proprium Μίκων (ῐ) legitur Lys. 679. et Theocr. V. 112. ἐξεκόρησέν σε R. Iunt.

761. σοὐξηρήσατο (aut σου 'ξ.) R. σου 'ξηρήσατο Iunt. σου 'ξηράσατο (i. e. humi profudit) Fr. σου διεχρήσατο Mein. σου 'ξαφείλετο Dind. ἐξηρήσατο defendit Buttmannus, damnat Cobetus. V. Lob. ad Phryn. p. 716. De ἐξετρήσατο (compressit, violavit) cogitat Lobeck. ad Phryn. 718, cui languidissima videtur epexegesis τίς ἐξηρήσατο. Apud eundem Hermannus hunc aoristum et hic defendi posse existimat, et Aeschylo forsan restituendum censet Ag. 671. ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξητήσατο. Scripserat forsan Comicus σου 'ξήρασε; τίς; ab ἐξερᾶν humi effundere, quod verbum legitur Ach. 341. Vesp. 933. Cf. Ran. 120. φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα; 460. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα; Nub. 787. infra 772. Schol. Put: ἐφόνευσεν.

762. Personam om. N. R. Iunt.

764. πεπόηχ' R. Iunt.

766. πεῖρα R. Iunt. ἐπίνοια N. R. Iunt.

768. οὐ φαίνετ' οὔπω libri et vulg. οὐ φαίνεταί πω Dobr. Dind. Mein. Lenting. Recte. Cf. Vesp. 1354. νῦν δ' οὐ κρατῶ πω. τίν' οὖν ἄγγελον libri. τίν' οὖν ἂν ἄγγελον Pors. Dind. Mein.

771. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται libri et vulg. Eng. Bergk. ἀλλ' οὐ

Πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν μοι πλάτας λαβεῖν, πόθεν;
Τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
Ξύλον γέ τοὐστὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
Ὦ, χεῖρες ἐμαί,
ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ πορίμῳ.
Ἄγε δή, πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκούς,
κήρυκας ἐμῶν μόχθων. οἴμοι,

πάρεισί μοι πλάται Br. Fr. Dind. "Malim *ἀλλ' οὐ γάρ εἰσί μοι* [ita Mein.]. Sed ferri potest vulgata." DOBR. *ἀλλ' οὐ γάρ εἰσιν αἱ πλάται* conj. Fritzschius, qui, "Particulae *ἀλλὰ — γὰρ*, inquit, hic prope necessariae videntur: at projicere nequeo: nam hic non sunt remi. Recte etiam habet simplex verbum *εἰσίν*, ut v. 633. *οὐ γὰρ ἦν ἀμίς*." Vulgatam *ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται* (palmulae, quae Palamedi adfuere) jure tuetur Lenting. Sic 1013. *πάντως δέ μοι | τὰ δέσμ' ὑπάρχει* (vincula illa, quibus vincta fuit Andromeda). Cf. etiam Lucian. Pisc. 51. *ἤπου σαγήνης ἐπ' αὐτοὺς δεήσει· ἀλλ' οὐ πάρεστιν.*

772. *πόθεν οὖν γένοιτ'* (sic) *ἄν μοι πλάται* (ita R. Iunt. *πλάτα* N.), *πόθεν* libri. *πόθεν οὖν γ' ἔκειντό μοι πλάται* (om. *πόθεν; τί δ' ἂν εἰ*) Suidas in *Παλαμήδης*. *πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν πόθεν;* Bentl. Reisk. Dorv. ad Charit. p. 200. Th. Weis. *πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται, πόθεν πλάται;* Biset. Fr. (etiam *πόθεν ξύλον;* Biset.) *πόθεν οὖν γένοιντ' ἂν ἀθλίῳ πλάται; πόθεν;* Br Elmsl. ad Med. 1257. *πόθεν ἂν γένοιντ' ἂν* — Elmsl. n. ms. *πόθεν ἂν γένοιντ' ἂν οὖν ἐμοὶ πλάται, πόθεν;* Enger. male. *πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν μοι πλάτας λαβεῖν; πόθεν;* Dind. Mein. Quae optima correctio videtur.

773. *τί δ' ἂν*] Fort. *τί ἄν.* *εἰ ταδια* (sic) *τ' ἀγάλματ'* R. *εἶτα διά τ' ἀγάλματ'* N. Iunt. *εἰ τάδε τ' ἀγάλματ'* Farr. Correxerunt Scal. et Kust. ex Suida in *Παλαμήδης*.

774. *βέλτιον*] *βέλτιστον* Mein.

775. *ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα* vulg. Malim *ξύλον γέ τοὐστὶ ταῦτα.* *ἦν ξύλον*] Qu. *ἦν ἴσως* (aeque, pariter). *ξύλον* forsan glossema est.

776—84. De his versibus agit Reisigius Conj. p. 268.

776. "Hiatum post monometrum defendit Seidler. de v. dochm. p. 81. Porsonus dipodiam excidisse statuit. Fritzschius edidit *χρῆν ἐγχειρεῖν.* At haec verborum collocatio vim orationis debilitat." ENGER. Ita cum Hermanno Mein., *ὦ χεῖρες ἐμαί, νῦν δὴ 'γχειρεῖν | ὑμᾶς ἔργῳ πορίμῳ χρή.* Quod minime probandum.

777. *χρὴ* libri et Suidas in *πορίμῳ*. Mein. *χρῆν* Bentl. Br. Dind. *χρὴ* cancellis includit Bergk. Possis transponere *ἔργῳ χρή.*

779. *σμίλης* R. (ni fallor) *σμιλῆς* N. Iunt.

τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρὸν
χωρεῖ χωρεῖ ποίαν αὔλακα!
Βάσκετ' ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς,
κείνῃ, ταύτῃ· ταχέως χρή.
ΧΟ. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.
Καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστιν ἅπαντα,
ἔριδες, νείκη, στάσις ἀργαλέα, λύπη, πόλεμος. Φέρε δή νυν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν,
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐκκύψασαν ἁλῶναι,
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
Κἢν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕρητ' αὐτὸ θύρασι,
μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς

781. *τουτὶ τὸ ῥῶ ὡς μοχθηρὸν* vel *τούτου τοῦ ῥῶ μοχθηροῦ* (gen. post *οἴμοι*) tentabam ad Acharn. 1146. Cf. ad Nub. 344. Ran. 1059.

782. *χωρεῖ χωρεῖ ποίαν αὔλακα* libri et vulg. Th. *χώρει χώρει* — ed. Lugd. 1624. Kust. *χώρει χώρει· ποίαν αὔλακα!* Fr. et (— *αὔλακα;*) Eng. Mein. Bergk. Dind. Hold. Ipse tentabam — *ποίαν χωρεῖ, ποίαν αὔλακα!*

783. *καθόδους* N. R. Iunt.

784. *κείνᾳ* N. R. Iunt. Reisk. Pors. Fr. Eng. Bergk. Mein. *κείνῃ* Br. Bo. Dind. Th. Conferunt Eur. Hec. 163. *ποίαν, ἢ (ἢ?) ταύταν ἢ κείναν στείχω;* *ταῦτα* N. R. (non *ταύτᾳ*) Iunt. *ταύτᾳ* Reisk. Pors. Bergk. Mein. *ταύτῃ* Br. Dind. Th. *ταχέως χρή*] Fort. *ταχέως δή*.

788. *στάσεις* N. R. Iunt. *στάσις* edd. recc. *δὴ νῦν* R. Iunt. *στάσις, ἀργάλεα λύπη* vulg. Th. *στάσις ἀργαλέα, λύπη* Scal. Fr. Eng. Bergk. Dind. Holden. Recte. Vide Comm. Prava scriptura *στάσεις* causa fortasse fuit cur *ἀργαλέα* cum *λύπη* conjungeretur, ut monuit Enger.

789. *εἰς κακὸν ἐσμὲν* R. Iunt. *εἰ καὶ κακὸν ἐσμὲν* N. *ἡμᾶς* libri et vulg. *ὑμεῖς* Dobr. ad Pl. 586. Mein. Correctio non necessaria.

790. *κ' ἀπαγορεύετε* R. *κἀπάγορεύετε* Iunt. *ἐγκύψασαν* libri et vulg. Th. *ἐκκύψασαν* Reisk. Dobr. Dind. Bo. Fr. Bergk. Eng. Mein. Cf. Eccl. 1052. *πόθεν ἐξέκυψας;* Schol: *μήτε καταληφθῆναι παρακύπτουσαν.*

792. *κἂν* vulg. Dedi *κἢν*. *ἐξέλθοι* N. non R. Iunt. *κᾆθ'* R. *κἄθ'* N. *καθ'* Iunt. *εὕροιτ* N. R. Iunt. *εὕρητ'* Pors. Dind. etc. *θύρασιν* libri et vulg. Dedi *θύρασι*.

793. *μαίνεθ'* R. Iunt. *μαίνεσθ'* Bentl. Kust. *χρὴ* N. R. Iunt. *χρῆν* Brunck. etc.

ἔνδοθεν ηὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
Κἢν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
Κἢν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις τὸ κακὸν παρακῦψαν ἰδεῖν. Οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμεν πολὺ βελτίους. Βάσανος δὲ πάρεστιν ἰδέσθαι.
Βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους· ἡμεῖς μὲν γάρ φαμεν ὑμᾶς,
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. Σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἑκάστου.

794. *εὕρετε* vulg. *ηὕρετε* Mein. Dind. *καταλαμβάνετ'* N. R. Iunt. Correctum in aliis.

795. *κἂν* vulg. Dedi *κἢν*. *καταδαρθῶμεν* N. R. Iunt. Bergk. *καταδάρθωμεν* Bekk. Dind. etc. Vide ad Pl. 300. *ἐν ἀλλοτρίων*] *ἐν Ἀγροτέρας* conj. Hamaker. *παίζουσαι*] *παίσασαι* Brunckius ex conjectura. Fortasse recte.

796. *ζητεῖ*] *χρῄζει* Herwerden ad Oed. R. 658. *κλίνας*] *σκηνὰς* Hamaker. Mein.

797. *κἂν* vulg. Dedi *κἢν*. *ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι* N. R. Iunt. vulg. Dind. *τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι* I. Kaye ap. Dobr. Bergk. Fr. Eng. Mein. Recte, opinor. *Θεᾶσθαι* legitur Eq. 536. Vesp. 578.

799. *παρακύψασαν* N. R. Iunt. *παρακύψαν* Kust. Pors. Bergk. etc. *παρακῦψαν* Dind. Mein. etc. *παρακῦψαν ἰδεῖν τὸ κακόν* vulg. Fr. (qui deinde *χοὔτως* pro *οὕτως* legit). *παρακύψαν τὸ κακὸν ἰδεῖν* Porson. (calami, opinor, lapsu). *τὸ κακὸν παρακῦψαν ἰδεῖν* Dind. Bergk. Eng. Mein.

800. *βάσανός τε* libri et vulg. *βάσανος δὲ* Fr. Bergk. ut et ipse jampridem correxeram. Cf. similem locum Av. 702 sq.

801. *γάρ φαμεν* R. (ni fallor) *γὰρ φαμὲν* N. Iunt.

802. *ὑμεῖς δ' ὑμᾶς* R. non Iunt. *σκειψώμεσθα* R. Iunt.

803. *τ' ἀνδρὸς* R. Iunt. *ἕκαστος* N. R. Iunt. *ἑκάστου* Brub. Fr. Eng. Mein. Bergk. Dind. Quod et ipse conjeceram. *ἕκαστον* Bentl. (?) Dind. olim. Both. Th. Madvig. "Singularum feminarum nomina cum singulis virorum comparantur" (Madvig.).

Ναυσιμάχης μέν γ' ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.
Καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς.
Πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
Ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων,
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσει.
Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
Οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ', ἢν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ', αὐθημερὸν αὔτ' ἀπέδωκεν.

804. *μὲν ἥττων* libri. *μέν γ' ἥττων* Dobr. Elmsl. n. ms. Dind. Th Fr. Eng. Mein. Lenting. *μὴν ἥττων* Br. Bo. *μὲν χείρων* Bentl. *ἥττων μὲν Ναυσιμάχης* Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. p. 95. Cf. Lys. 589. 720. *ἐστὶ* R. Iunt. *δῆλα δὲ*] *δῆλα δὴ* R. *δηλαδὴ* N. *δηλαδῆ* Iunt. *τ' ἄργα* R. Iunt.

805. *χείρων*] *χεῖρον* N. R. Iunt. *σαλλαβακχοῦς* R. pr. *καὶ μὴν δὴ* Mein. Dind. *καὶ μὴν δήπου . . . δὴ 'στὶν* conj. idem. Frustra. Saepe consociantur particulae *καὶ μὲν δή, καὶ μὲν δὴ καί, καὶ μὲν δὴ — καί, καὶ μὲν δὴ — γε, καὶ μὲν δὴ καὶ — γε.* Vide comm. Ipse minus perite haec olim adnotaveram: "Mira collocatio particularum. Vide an corrigendum, *καὶ χείρων μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν*, ut in Platon. Symp. p. 216. C. *καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν αὐλημάτων.*"

807. *στρατωνίκην* N. R. Iunt. *ὑμῶν οὐδείς*] F. *οὐδεὶς ὑμῶν.*

809. *φήσεις* libri et vulg. Th. *φήσει* Kust. Br. Bo. Dind. Eng. Mein.

810. *εὐχόμεσθ'* R. Iunt.

812. *μέγιστ'* N. *μέγιστα* R. Iunt. *ἀφέληται* temere Kust. Cf. Pl. 1140.

813. *τ' ἀνδρὸς* R. Iunt. *κλέψασα* N. R. Iunt. *αὐθημερὸν* R. Iunt. Kust. Eng. Dind. Mein. *αὐθήμερον* Br. Th. Bo. *αὐτ' ἀπέδωκεν* R. Iunt. *αὐτ' ἀπέδωκεν* N. *αὔτ' ἀπέδωκεν* Br. Dind. Th. Fr. Eng. (*αὔτ'* pro *αὐτά, τὰ μέγιστα,* perperam accipiunt Fritzsch. Enger.) *ἀνταπέδωκεν* Bentl. Mein. ("Quod non probandum," inquit Dind.) "*ἀνταποδοῦναι* (Qu.)" Dobraeus Adv. II. 210. Verum esse existimabam *ἀνταπέδωκεν*, she pays back in return, sc. non eundem ipsum *φορμόν*, sed alium in illius loco, aut saltem aliud quid aequivalens. Cf. 1231. *ἀνταποδοίτην.* Non enim *αὐτὸ* aut *αὐτὰ* sensum postulare, sed *αὐτὸν* (*τὸν φορμόν*). Nunc

Ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας,
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
Καὶ μὲν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.
Ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον, ὁ κανών, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον.
Πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἓν δ' ὑπερφυέστατον.
Χρῆν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμήν τινα,

aliter sentio. *Αὔτ'* (i. e. *αὐτὰ*) ad *τὰ μέγισθ'* spectat. Vulgatam satis defendere videtur Lys. 1056. *ὅστις ἂν νυνὶ δανείσηται παρ' ἡμῶν ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.* Virgulam vero posui post *κλέψασ'*.

815. *ἀποδείξομεν* N. R. Iunt. *ἀποδείξαιμεν* Bentl. Pors. Br. Dind. etc. *ποθοῦντας* N. R. Iunt. *ποιοῦντας* Kust. etc.

816. *γάστριδας* R. (ni fallor) *γαστρίδας* N. Iunt. *γάστριας* forsan reponendum censet Hemst. ad Thom. M. p. 181.

819. *καὶ μὲν δήπου καὶ τὰ — γε* vulg. Both. Fr. *καὶ μὴν* — Bekk. Dind. Th. Eng. Bergk. Mein. Male. Cf. ad 805.

821. *σῶν*] Fort. *σᾶ 'στ'*. V. Eust. p. 959, 41. ap. Dind. Fr. 529.

822. *τἀντίον, ὁ κανών*] Notandus anapaestus post dactylum in eadem dipodia. Quod hic excusationem habet ab interpunctione. Cf. ad Pac. 169. Nescio an praestet *ὁ κανὼν* (et *σῶς* pro *σῶν*), *τἀντίον*.

824. *ἀνδράσιν* R. Iunt.

825. *ἀπόλωλε* R. Iunt.

828. *στρατιαῖς* R. Iunt. *στρατειαῖς* N. Cf. 1169. Eq. 587. ad Lys. 592.

830. *πόλλ' ἂν*] Fort. *πολλά γ'*. Cf. Ran. 718. *πολλάκις γ' ἔδοξεν ἡμῖν —*. *μεμψαίμεθ' ἂν*] Fort. *μεμψαίμεθα*. Cf. ad 196. Pac. 321.

832. *χρὴ* libri. *χρῆν* Br. Dind. etc.

833. 837. Delent Hamaker. Mein. Dind. *ποτε* pro *τινα* R. pr.

προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. Τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ'; ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ' εἰπόντας τοδὶ,
"Ἀξία γὰρ εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον."

MN. Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν, ὁ δ' οὐδέπω.

834. τ' αὐτῇ libri et vulg. αὐτῇ Hamaker. ταύτῃ Mein. Sed cf. 838. ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι. τηνίοισι libri. Στηνίοισι Bentl. Kust. et ita Schol. Hesych. Phot. Suid. etc.

835. αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν (ἥγ. R.) libri. Parum hic convenit imperfectum. Vide igitur an reponendum sit ἃς ἄγομεν ἡμεῖς ἀεὶ, aut ἃς ἄγομεν ἑκάστοτε. αἷσιν] Cf. ad Ach. 677. Nisi legendum ἅσπερ.

836. ἢν libri. εἰ Br. Pors. etc. Cf. 832.

838. αὐτήν] ταύτην malit Mein. Quod et ipse conjeceram. Cf. ad 834.

839. πόλεις N. R. Iunt.

841. καὶ κόμας] Qu. τὰς κόμας.

842. χρήματ' ἣν N. Brub. χρήματα τ' ἣ (ἣν s. Bekk.) R. χρήματα τ' ἣν Iunt. χρήμαθ', ᾗ Bentl. χρήμαθ', ἣν Porson. Quae lectio si vera est, tenendum erit accusativum a verbo remotiori ἀφαιρεῖσθαι pendere. Cf. ad 844. ἦν R. Iunt. ἣν N. Bentl. Bergk. (!) εἰ Br. Pors. etc. Cf. 832. εἰ τέκοι. δανείσειε N. R. Iunt. δανείσειεν Bentl.

844. ἀφειρεῖσθαι R. Iunt. ἀφαιρεῖσθαι Kust. ἀλλὰ κείρεσθαι et πόκου (pro τόκου) Mein. τὰ χρήματατ' R. Iunt. τὰ χρήματ' Brub. τάδί pr. (τὸδὶ corr.) R. τοδὶ Iunt.

845. ἀξία γοῦν] Digna nimirum. Quum γοῦν non ironiae videatur servire, vide an legendum sit ἀξία γὰρ (cf. ad Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγώ), aut ἀξία σύ γ'. Γοῦν valet saltem. τόκου] πόκου Mein.

846. ἰλλὸς libri et vulg. ἄλλος Frob. αὖος conj. Kusterus, qui multis exemplis hanc emendationem confirmat. (Cf. Schol. Ran. 194. οἱ πολὺν χρόνον περιμείναντές τινας εἰώθασι λέγειν, Αὖος γέγονα περιμένων. Heliod. Aeth. I. p. 22. ἐγὼ δὲ, ὥσπερ τυφῶνι βληθεὶς, αὖος ἀπόπληκτος εἱστήκειν. 5, 2. αὖος ἐγεγόνει πρὸς τὴν ἀκοὴν Θήβης. Arist. Lys. 385. ἀλλ' αὖός εἰμ' ἤδη τρέμων. Athen. 401 F. ἵν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σύαγρον ἀφαναυθῇς, μάθε etc.). Vulgatam defendit Hemsterhusius ad Hesych. II. 41. ex Lucian. Lexiph. p. 324. Varrone ap. Non. p. 27.

Τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
Τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
Ἐγᾦδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
Πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥΝΗ Γ.

Τί αὖ σὺ κυρκανᾷς; τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἕξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεών τις φανῇ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.

Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον

847. *τ' οὐμποδῶν* R. *τοῦ 'μποδῶν* Iunt.

848. *Παλαμήδην*] Qu. *Παλαμήδη*. Cf. ad Nub. 355. Eur. Suppl. 1218. *Διομήδην* (— *δη*?). Cycl. 578. *Γανυμήδην* (— *δη*?). Idem suadet Elmsleius n. ms. *Πολυνείκη* pro *Πολυνείκην* restituit Elmsleius in Eur. Suppl. 928. *Διοπείθη* est Phryn. II. 583.

851. *πάντως* libri et vulg. Th. Eng. *πάντως δ'* Bentl. Dind. Mein. Recte. Cf. 984. *νηστεύομεν δὲ πάντως*. 1012. *πάντως δέ μοι* | *τὰ δέσμ' ὑπάρχει*. Av. 935. *πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς*. Vesp. 770. Lys. 495.

852. *γυ.* praef. in R. Iunt. *γυ. γ'* Bergk. Dind. Mein. *τί δ'* Bentl. Correctio non necessaria. *κυρκανᾷς, ἢ τί* libri et Suidas in *κοικύλλεις*. *κυκανᾷς, ἢ τί* Kust. Br. Dind. Bo. Th. Fr. Eng. Bergk. Mein. *κυρκανᾷς; τί* Bentl. Reisk. Quae correctio, in quam et ipse incideram, verissima est. Forma *κυρκανᾶν* occurrit supra v. 429. *συγκυρκανᾶν* habet Epinicus Athen. p. 432 B. Utrumque dici *κυκανᾶν* et *κυρκανᾶν* testatur Etym. M., *κυκανᾷ*: *ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ ταράσσω· ἐὰν δὲ κυρκανᾷ, πλεονασμῷ τοῦ ρ.* — Sed fallitur, opinor, grammaticus, qui fortasse ad hunc ipsum locum respiciebat. *ἢ τί* libri et vulg. *καὶ τί* Suidas in *κοικύλλεις*. *ἢ* (om. *τί*) ed. Brub. Delendam esse particulam viderunt Bentl. Reisk.

κοικύλλεις] Hesych: *κοικύλλειν, περιβλέπειν*. Reponendum aliquando suspicabar *ποικίλλεις*, quod suadet etiam Bergler. (Soph. Tr. 1121. *οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι*. 412. *τί ποτε ποικίλασ' ἔχεις;* 1121. Plat. Symp. 218. *ἔδοξέ μοι χρῆναι μηδὲν ποικίλλειν πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἐλευθέρως εἰπεῖν ἅ μοι ἐδόκει*. Men. Mein. IV. 247. *πολλὰ ποικίλλει χρόνος παράδοξα*. Eq. 758. *ποικίλος γὰρ ἀνήρ*. Soph. Oed. C. 762. *μηχάνημα ποικίλον*.)

853. *ἐλένην* Iunt. *ἐλένη* N. R.

855. *μν.* (om. *ὡς ἐλένη*) praef. R. Iunt. Eng. Mein. *ψακάδος* (supr. *ε* pr. m. N.) N. R. Iunt. Attica forma est *ψακάς*. Cf. ad Ach. 1150.

856. *πέδον*] Scripserat forsan *πέδου*. Aliter enim duo accusativi *πέδον* et *λεὼν* erunt post *νοτίζει*. Nisi virgula potius post *νοτίζει* ponenda est.

λευκῆς νοτίζει, μελανοσύρμαιον λεών.
ΓΥ.Γ. Πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
ΜΝ. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.
ΓΥ.Γ. Σοί γ', ὤλεθρε,
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.
ΜΝ. Ἑλένη δ' ἐκλήθην.
ΓΥ.Γ. Αὖθις αὖ γίγνει γυνή,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;
ΜΝ. Ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
ῥοαῖσιν ἔθανον.
ΓΥ.Γ. Ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.
ΜΝ. Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ', ὁ δ' ἄθλιος πόσις
οὑμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
Τί οὖν ἔτι ζῶ;
ΓΥ.Γ. Τῶν κοράκων πονηρίᾳ.
ΜΝ. Ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.
μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

857. *μελανοσυρμαῖον* libri et vulg. Mein. *μελανοσύρμαιον* Dind.

858. *γυ.* praef. in R. Iunt.

859. *ἐμοὶ*] *ἡμῖν* apud Eurip. v. 16.

860. *γυ. σύ τ'* N. Iunt. et (*υ* in ras.) R. Iam in vetustis editionibus correctum. *ὤλεθρε* R. Iunt.

861. *ἐστι* N. Pors. Br. *ἐστιν* R. Iunt.

862. *γυ. αὖθις* R. Iunt. *γίγνη* N. R. Iunt.

863. *γυναικίσεως δίκην δοῦναι* Suid. in *γυναίκισις*. Praestaret, opinor, *γυναικίσεως δοῦναι δίκην*.

864. *Σκαμανδρίαις* libri et vulg. *Σκαμανδρίοις* ex Euripide (Hel. 52) probabiliter restituendum censet Fritzsch.

867. *ὁὑμὸς* N. R. Iunt. *Μενέλαος* N. R. Iunt. *Μενέλεως* Br. Dind. etc.

868. *τί οὖν* libri et Suidas. *τί δῆτ'* est apud Eur. Hel. 56. et 301. Quod et hic fortasse reponendum. *τῶν κοράκων πονηρίᾳ*] Haec verba, quae in libris et vulgo Mnesilocho continuantur, mulieri tribuenda esse monuit Bentleius. Et sic scholiasta, qui annotavit, *ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, ὅτι μέχρι νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε.* Ita etiam Bo. Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. Totum versum Mnesilocho dat Thiersch. *τῶν κοράκων πονηρίᾳ*] *τῇ* — Scal.

869. *ΜΝ.*] Nulla persona est in libris. Correxerunt Bentl. etc. *ὥσπερ*] *ᾗσπερ* (*ἥπερ*?) Reisk. *τί* R. Iunt.

870. *μὴ ψεῦσον*] Veteribus grammaticis tanquam novum et inusitatum hoc enotatum. Vetandi particula *μὴ* cum aoristis subjunctivis construi

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος.

Τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
καμόντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

ΜΝ. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΓΥ. Γ. Ποίου Πρωτέως;
Ὦ τρισκακόδαιμον· ψεύδεται νὴ τὼ θεώ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

ΕΥ. Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;

ΜΝ. Αἴγυπτον.

ΕΥ. Ὦ δύστηνος οἷ πεπλεύκαμεν.

solet. BR. V. Pors. ad Hec. 1174. Antiatt. p. 107, 30. *Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. Σοφοκλῆς Πηλεῖ. καὶ μὴ ψεῦσον.*" "*Μὴ νόμισον* dixerat Thugenides comicus quidam teste Suida in h. v. et Photio p. 267, 8." ENGER. Imperativus *εἶπον* est Plat. Men. 71 D. *εἶπον* (al. *εἰπὸν*) *καὶ μὴ φθονήσῃς*. Corrigendum tamen hic suspiceris *μὴ ψεῦδέ μ'* —, aut saltem *μὴ ψεῦσον — τῆς ἐπιούσης μ' ἐλπίδος*. Postulatur enim pronomen. Nil tamen temere mutare ausus sum. *τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος*] Legerim *τῆς ἔτ' οὔσης ἐλπίδος*. Cf. 946. *ἐλπίδος*] *ἡμέρας* Schol. Eur. Hec. 222. et ex eo Greg. C. p. 14 (duo codd.). Et sic loqui solebant Tragici et alii. Eur. Med. 350. *εἴ σ' ἡπιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ*. Rhes. 331. *δείξει τοὐπιὸν σέλας θεοῦ*. Fr. *τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν*. Phoen. 1651. *τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν*. Sed mira ocutio est *τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος*, pro qua aliud quid reponendum videtur.

871. *εὐρ.* in R. *εὐρ. ὡς περσεὺς* in Iunt. *Εὐρ. ὡς Μενέλαος* Dind. Bergk. *Εὐρ.* simpliciter Eng. Mein.

872. *ὅστις*] *ὃς ἂν* conj. Br. *ξένος* N. R. Iunt. *ξένους* Brub. Bentl.

873. *κάμνοντας* vulg. *καμόντας* malit Lenting. Recte, opinor. Idem ipse conjeceram.

874. *Εὐ. ποίου* — R. Iunt. Br. Dind. Th. Eng. Mein. *Γυ.* Bentl. Dobr. Tyrwh. Elmsl. Bo. Fr. Lenting. Verba *ποίου Πρωτέως* non Euripidis esse (responsum enim ei ab Mnesilocho oportuisse), sed ab indignante muliere mentienti seni increpari (Quem tu narras Prótea?) recte monet Lenting. p. 23. Idem jam monuerant Bentleius et alii. *ποίου Πρωτέως; | ὦ τρισκακόδαιμον·* vulg. *ποίου Πρωτέως, | ὦ τρισκακόδαιμον;* Fr.

875. *ὁ τρισκακοδαίμων* Bentl.

878. *οἷ πεπλώκαμεν* libri et Suid. in *οἷ*. vulg. Br. Th. Herm. Bo. Fr. Eng. Hold. Dind. *οἷ πεπλεύκαμεν* Mein. Scripsisse Comicum suspicari licet *οἷ πέπλευκ' ἄρα*, ut in Euripidis fabulae v. 469. *Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἷ πέπλευκ' ἄρα*. Cf. Hel. 540. *πεπλωκότα* (*πεπλευκότα* Matth. Pfl. Dind.). Qui vulgatam hic retinent formam Ionicam apud Euripidem rideri putant. Ceterum virgulam post *ὦ δύστηνος* vulgo positam sustuli.

ΓΥ. Πείθει τι τούτῳ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόρειον τουτογί.
ΕΥ. Αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;
ΓΥ. Γ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ', ὦ ξένε,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾷς, "Ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;"
ΕΥ. Αἰαῖ, τέθνηκε; Ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
ΜΝ. Τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
ΓΥ. Γ. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ γ' ἔτι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
ΕΥ. Τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτός, ὦ ξένη;
ΜΝ. Βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.
ΓΥ. Γ. Τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
Οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε,

879. *γυ.* praef. in R. Iunt. *τί* R. Iunt. *τῷ κακῶς* libri. *τούτῳ τῷ κακῶς* Brub. Dobr. Fr. Eng. Mein. Bergk. *τῷδε τῷ κακῶς* Bentl. Pors. Dind. *τῷ κακῷ κακῶς* Scal. prob. Kust. Pors. Th. "Utrumque (*τούτῳ* et *τῷδε*) quum aeque sit bonum, illud recepimus, quod facilius potuit excidere" (Eng.). "Debilius ad sententiam" esse *τῷδε* quam *τούτῳ* putat Fritzsch. Sed cf. Eurip. Teleph. Fr. X. *τί τῷδε πείθεσθαι μέλλεις;* *κακῶς*] *κάκιστ'* Dobr. Cf. Pac. 2. *δὸς αὐτῷ, τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.*

880. *θεσμοφόριον* vulg. *θεσμοφορεῖον* Mein. *Θεσμοφόρειον* Dind.

883. *ὅστις* libri. *ὅστις γ'* Scal. Bentl. Reisk. Br. tacite etc.

884. In fine versus interrogavi. Qu. *ἐρωτᾷς εἰ 'νδον ἔστ'* etc.

885. *αἰαὶ* R. Iunt. *αἲ αἲ* N. *αἶ αἶ* Bekk. *αἰαῖ* Dind. Eng. *τέθνηκεν* R. Iunt. *τέθνηκε* Br. etc. Post *τέθνηκε* vero notam interrogationis posui; vulgo plene pungitur.

886. *σῆμ'*] *μνῆμ'* est apud Eur. Hel. 474. Recte fortasse. Cf. ibid. 64. 322. 967. 1181.

887. *γυ.* praef. in R. Iunt. *κακῶς ἄρ'* Iunt. Br. Eng. Bergk. *κακῶς τ' ἄρ'* N. R. Th. Bo. Meinekius et Dindorfius cum Cobeto ita legunt, *κακὴ κακῶς τἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ.* Quod minime probandum. *γέ τοι* libri et vulg. Th. Bo. Dind. *γ' ἔτι* Dobr. Fr. Eng. Bergk. Recte haud dubie. Ipse conjiciebam etiam *γε πρός.*

888. *σῆμα*] *μνῆμα* et hic forsan reponendum. Cf. ad 886.

889. *τί δὲ* libri. *τί δὴ* Bentl. Mein. Dind. Fr. Eng. Bergk. *τί δὲ δὴ* Reisk. Br. Bo. *τί δαὶ* Bentl. Reisk. Dind. olim. Th. *τί δ' αὖ* Lenting. *τί δὲ σὺ θοάζεις* Dorv. ad Char. p. 147. 891. *συμμίξαι* R. Iunt.

892. *αὖ τὸν* R. *αὐτὸν* N. Iunt. Qu. *σὺ τὸν ξένον.*

ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
ΜΝ. Βάϋζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
ΕΥ. Ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;
ΜΝ. Αὕτη Θεονόη Πρωτέως.
ΓΥ. Γ. Μὰ τὼ θεώ,
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν.
Σὺ δ' εἶ πανοῦργος.
ΜΝ. Ὁπόσα τοι βούλει λέγε·
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
ΕΥ. Γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
ΜΝ. Αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ΕΥ. Τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
Ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι;
ΜΝ. Σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γάρ σε κἄμ' ἔχει λόγος.
ΕΥ. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;
ΜΝ. Ἑλληνίς. Ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΕΥ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΜΝ. Ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ γε σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ.

895. βάϋζε N. R. Iunt. παῦσαι σὺ Reisk. Quod mihi etiam in mentem venerat. Cf. Pac. 1229. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι. Sed cf 173. παῦσαι βαΰζων. infra 899. Verbum βαΰζειν legitur Cratin. II. 17.

897. ΓΥ. Γ. μὰ τὼ θεώ] Mnesilocho haec continuant N. R. Iunt.

898. γυ. praef. in R. Iunt. εἰ μὴ R. Iunt. εἰμὶ N. Bentl. Kust. (Contrario errore εἰ μὴ pro εἰμὶ L. pr. in Ant. 1212, pro εἶμι Γ. in Eccl. 946.) ἀλλ' εἰμὶ Elmsl. ad Ach. 47. Reisig. Conj. p. 105 Th. Temere. Cf. ad Eq. 186. Κρίτυλλα] Κριτύλλα libri.

901. μενέλαον libri. Μενέλεων Bentl. Kust. Br. ἐμὸν delet Herm.

906. αὐτός] αὐτὸς libri. ὡὐτὸς Br. γάρ σὲ R. γάρ σε Iunt.

909. ἴδον N. R. Iunt. εἶδον Br. Pors.

910. ἐγὼ δὲ μενέλαον. ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων N. R. Iunt. ἐγὼ δὲ Μενέλεων ὅσον ἐκ τῶν ἰφύων Suidas in ἰφύη. Unde ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων Piersonus ad Moer. p. 7. Fr. Bo. et (Μενέλεῳ Attice) Th. Dind. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ὀφρύων (ὀφρύων Bourdinus) conj. Bergk. ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ σέ γ', ὅσον ἐκ τῶν ἰφύων Reisig. Conj. p. 277. ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ γέ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων Enger. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων Pors. Bergk. Mein. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ reponi volebat Kust. ex Hel. 572. (Ita certe Aesch. Cho. 91. τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ. Soph. Oed. C. 316. ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ; | καί φημι κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω

ΕΥ. Ἔγνως γὰρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΜΝ. Ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι· περίβαλε δὲ χέρας.
Φέρε σὲ κύσω. Ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ.
ΓΥ. Γ. Κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

τί φῶ. Eur. Herc. 514. λεύσσω τἀμὰ φίλτατ', ἢ τί φῶ; Iph. A. 643. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον. Aristid. 148. Jebb. ἢ γὰρ ὄναρ λέγεις ἢ γρῖφον, ἢ οὐκ ἔχω τί φῶ.) Et fatendum certe est, si vera esset vulgata, exspectandum fuisse non Μενέλεῳ, sed Εὐριπίδῃ: quid enim Menelao cum oleribus? Sed, ut admonet vir κριτικώτατος Porsonus, "Vix credibile est tantum degenerare potuisse versiculum, si integrum Euripideum repetere voluisset Comicus". Certe ἰφύων legebat etiam scholiasta. Non autem semper retinet Comicus omnia Euripidis verba, ut monuit Bergler. "Genuinam lectionem, apud Suidam latentem in ἰφύη, sagaciter detexit et ingeniose adseruit Piersonus ad Moerin p. 7, qui omnino adeundus: ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων. Oleris agrestis species est ἴφυον, cujus meminit iterum comicus in Phoen. fragm. I. [fragm. 473.] quo ex loco de syllabarum quantitate constat". BR. In Helena legitur v. 572. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ. Forma Attica Μενέλεως legitur 867. 901. In scriptura ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων desideratur verbum quale est ὁρᾶν, κρίνειν, aut δοκεῖν, ut ex exemplis a Fritzschio allatis patet. Vix enim adduci debet illud Demosthenis p. 1002. νεώτερον — ὅσα ἐξ ὄψεως. Nec facile adduci possum ut credam Aristophanem jocantem risum ex similitudine verborum ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων et οὐδ' ἔχω τί φῶ captasse, ut putabat Brunckius. Quare aut reponendum suspiceris cum Kustero οὐδ' ἔχω τί φῶ, aut aliud quid latere existimandum est. Conjecturam meam memorare libet, ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ σὲ τῷ 'κ τῶν ἰφύων, ut οὑκ τῶν λύχνων Nub. 1066. οὑκ τῶν ὀρνέων Av. 13.

911. ἔγνως ἄρ' libri et vulg. ἔγνως γὰρ legitur apud Euripidem v. 573. Contra hinc ἄρ' Euripidi restituendum temere censet Fritzsch.

912. ἐς χάρας R. (qu.) Iunt. ἐσχάρας N. ἐς χέρας Kust. ex Eur. Hel. 573. Cf. Pac. 317. ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς.

914. περίβαλλε libri et vulg. περίβαλε Biset. Both. Dind. Fr. Eng. Mein. Bergk. Duos hos monometros dochmiacos in unum conjunxit Dind.

915. Pro dimetro dochmiaco habet Fritzsch. Contra Enger.: "Hic senarius transitum parat a dochmiis ad dialogi senarios". In senario certe offendit nonnihil hiatus in κύσω. ἄπαγε.

916. γυ. κλαύσετ' R. Iunt. κλαύσετ' ἄρα] κλαύσεται Dawes. Cf. 248. οἰμώξετἄρ' etc. Pac. 532. κλαύσἄρα σύ. Ach. 325. δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

917. τῇ λαμπάδι] De scriptura diversa dixit Dindorfius in annotatione ad scholia.

ΕΥ. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
ΓΥ. Γ. Οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. Οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγυπτιάζετ'. Ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην·
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τοξότης.
ΕΥ. Τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
ΜΝ. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ;
ΕΥ. Μέν' ἥσυχος·
οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτέ σ', ἥνπερ ἐμπνέω,
ἢν μὴ 'πιλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
ΜΝ. Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

Ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
Οὗτος, τί κύπτεις; Δῆσον αὐτὸν εἰσάγων,

918. *κωλύεις* libri et vulg. Dind. *κωλύσεις* Cobet. Mein.

920. *γυ.* praef. in R. Iunt.

922. *ἠγυπτιάζετ'* R. Iunt.

923. *χ' ὠ* R. *χ' ὦ* Iunt.

926. *οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ'* libri et vulg. Th. Fr. Bergk. *οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτέ σ'* Elmsl. ad Ach. 127. Dind. Eng. Mein. Vulgatam strenue tuetur Fritzsch. Sententiam enim acui jubere *οὐδέποτ'* vocem gravissimam et hic et in Eccl. 1075. *ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'*. Cf. ad Eccl. 1075. 748. Eq. 340. et v. Enger. Praef. ad Lys. p. XXVI. Quod ad crasin in *ω ου*, cf. Eccl. 748. 1075. Th. 269. Ran. 508 (?). Lys. 1171. Eq. 340. Nub. 1373. *ἐνπνέω* R. *ἐν πνέω* N. Iunt. *ἐμπνέω* ed. Kust.

927. *προλείπωσ'* libri. *προλίπωσ'* Scal. Kust. Br. Dind. Fr. Mein. Corrigendum *'πιλίπωσ'*. Cf. Vesp. 1445. Av. 1106. Lys. 449. Eccl. 620.

928. *γυ.* praef. in R. Iunt. *γυνὴ ἡ* Th. Euripidis haec abeuntis esse putat Lenting. Mnesilocho dant Br. Dobr. Bo. Dind. Fr. Eng. Mein. "Perquam inepte versus hic mulieri tribuitur. Haec mulier dicere non potest, quae personatum Menelaum, quicum collocuta est, ignorat qui sit, nec liquido perspexit istius hominis consilium" (Br.). "Qui *αὕτη μὲν* dicat, totum Euripidis consilium perspectum habeat necesse est; quod qui statuit mulierem habuisse perspectum, nimis ineptum profecto poetam statuit. Immo Mnesilochus Euripidis verba respicit, illa ita pronuntiata, ut mulier exaudire non posset. Quis enim consilia sua ipsis hostibus aperiat"? (Eng.). *ἔσπασεν* libri et Eust. *ἔσπασε* Greg. Cypr. I. 1. *ἔσπακεν* Diogen. III. 35. Quod fortasse praeferendum.

929. *ἀποφατικῶς* haec accipiunt Kust. Lenting. Cf. 635. *ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ, ὃν λέγεις*. *ἔστ'* R. Iunt. *ἔλεγ'* N. Bentl. Br. *ἔλεγεν* R. Iunt.

ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ', ἢν προσίῃ τις.

ΓΥ.Γ. Νὴ Δί', ὡς νῦν δή γ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιορράφος.

ΜΝ. Ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ.

ΠΡ. Τί σοι χαρίσωμαι;

ΜΝ. Γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.

ΠΡ. Ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.

ΜΝ. Ἰατταταιάξ. Ὦ κροκώθ', οἷ' εἴργασαι.
Κοὐκ ἔστ' ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟ. Ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξὶν,

934. γυ. ὡς — R. Iunt. ὡς νῦν δῆτ' libri et vulg. Th. Bo. Dind. ὡς νῦν δή γ' Dobr. Elmsl. n. ms. Fr. Bergk. Eng. in notis. Mein. ὡς νυνδή γ' ἀνὴρ Cobet. V. L. p. 234. ὡς νῦν δή γ' et ipse pridem correxeram. Cf. Ach. 327. ὡς ἔχω γ' —. Pl. 800. ὡς Δεξίνικός γ' οὑτοσὶ —. Particulae νῦν δὴ valent modo.

935. ὀλίγου N. R. Dawes. Reisk. Be. Br. etc. ὀλίγον Iunt.

937. διδῶ R. Iunt.

939. χαρίσομαι libri. χαριοῦμαι Bentl. Br. Piers. ad Moer. p. 106. χαρίσωμαι Pors. Herm. ad Nub. 88. Dind. Bo. Th. Mein. Bergk. etc. Recte. Cf. ad Nub. 87. Vesp. 761. Ran. 310. Pl. 1027. Μνη. add. Iunt. om. R.

941. μὴν N. R. μὴ Iunt. μὴ 'ν Kust. Br. etc. Cf. ad Eq. 367. Annon κροκωτῷ — μίτρᾳ? Schol: μετα κροκωτοῦ.

943. ἔδοξεν libri. ἔδοξε Scal. Reisk. etc.

944. παροῦσι libri. παριοῦσι Br. Dobr. Dind. Fr. Eng. Mein. Bergk. Cf. Vesp. 623. πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων. ᾖς R. ἧς Iunt.

945. ἰαππαπαιάξ R. Iunt. Th. Fr. Bergk. Eng. ἰα παππαιὰξ N. ἰατταταιὰξ Bentl. Dind. Mein. Recte. Cf. ad Eq. 1.

946. κ' οὐκ R. κοὐκ Iunt. ἔστιν libri et vulg. Th. Fr. Bergk. ἔστ' Bentl. Dind. Eng. Mein. Vide Enger. Praef. Lys. p. XVIII.

947. Hoc canticum ab aliena manu adjectum suspicatur Weisius, forsan ab eadem cujus sunt 655—784. νῦν R. Iunt. vulg. νυν Dind.

ὅταν ὄργια σεμνὰ θεοῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐτοῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
Ὅρμα χώρει
κοῦφα ποσὶν, ἄγ', ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα,

Mein. etc. πέσωμεν libri. παίσωμεν schol. Zanett. Kust. ταῖς libri. ταῖσι Bentl. Br. etc.

948. ὅτ' ἂν R. Iunt. θεαῖν libri et vulg. θεοῖν Cobet. V. L. p. 70. Mein. Dind. Recte, opinor. Cf. 1151. Vesp. 377. ὥραις ἀνέχωμεν] Qu. ὥραισιν ἄγωμεν.

950. αὐταῖν libri et vulg. αὐτοῖν Mein. Dind.

951. ξυνεπευχόμενος N. R. Bentl. ξυνευχόμενος Iunt. συνεπ. Th.

952. μέλλειν N. R. Iunt. μέλειν ed. Zanett. Brub. Bentl. Kust. etc.

953—1000. Hujus carminis partes videntur esse, προῳδὸς v. 953—968, στροφὴ ά v. 969—976, ἀντιστοφὴ ά v. 977—984, μεσῳδὸς v. 985—989, στροφὴ β' v. 990—994, ἀντιστροφὴ β' v. 995—1000. Paullo aliter Engerus sic constituit: προῳδὸς 953—8. στρ. ά. 959—62. ἀντ. ά. 963—5. μεσῳδὸς 966—8. στρ. β'. 969—976. ἀντ. β'. 977—84. μεσῳδὸς 985—9. στρ. γ'. 990—4. ἀντ. γ. 995—1000. Sed omnia nimis incerta sunt. Diversas hujus carminis dispositiones vide apud Engerum.

953—68. Hoc carmen tractat Reisigius Synt. Crit. p. 35, qui ita disponit: ὅρμα — | ἄγ' — χειρὶ ξύναπτε χεῖρα. In libris haec sic exhibentur, κοῦφα — κύκλον | χεῖρα — χορείας | ὕπαγε — ποδοῖν. | ἐπισκοπεῖν — πανταχῇ | κυκλοῦσαν — κατάστασιν. Melius distinguere hos versus videtur Elmsleius in exemplari ejus, qui trochaicos sic restituit: κοῦφα — χει- | ρὶ ξύναπτε — ῥυθ- | μὸν — πᾶσα. | βαῖνε — ἐ- | πισκοπεῖν — κυκ- | λοῦσαν ὄμμα | χρὴ — κατάστασιν. ὅρμα] Qu. ἔμβα. Cf. Lys. 1304.

954. ποσὶν] "F. ποσσὶν" Bergk. Legendum forsan κοῦφα πόδεσσιν ἐς κύκλον. Offendit enim ἄγ' sic interpositum. Vel κοῦφα ποσὶν ἀνὰ κύκλον, coll. Ran. 440. χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον.

955—58. Metra in libris sic descripta χειρὶ — | ὕπαγε — | ἐπισκοπεῖν — | κυκλοῦσαν — κατάστασιν. Mihi non integra servata videntur verba poetae. Prima verba χειρὶ σύναπτε χεῖρα et postrema καρπαλίμοιν ποδοῖν si metro trochaico sint aptanda, χερὶ — χέρα — καρπάλιμα corrigebat Dobraeus, parum probabiliter. DIND. χερὶ σύναπτε χέρα etiam Hermann. χερὶ σύναπτέ χεῖρα Mein. χειρὶ ξύναπτε χεῖρα Reisig. Elmsl. n. ms. Fritzsch. Enger.

ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε
καρπαλίμοιν ποδοῖν.
Ἐπισκοπεῖν δὲ
πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
Ἅμα δὲ καὶ — στρ. α΄.
γένος Ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
Εἰ δέ τις — ἀντ. α΄.
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ᾽ οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
Ἀλλὰ χρῆν — ἀντ. α΄.
ὥσπερ ἔργον αὐτίκα
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν.

956. ῥυθμὸν — | βαῖνε — Bo. Mein. Qu. ὕπαγε πᾶσα πυκνὰ (pro βαῖνε) —.

957. καρπαλίμοιν] καρπάλιμα conjicit Dobraeus. Cf. Lys. 1310. Uno versu καρπαλίμοιν — δὲ Reisig.

958. ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ | κυκλοῦσαν — κατάστασιν Enger. Tetrametrum faciunt Reisig. Fritzsch. Dind. Inepte haec inserta hic videntur Weisio. ὅμμα R. non Iunt.

959—60. Uno versu N.

961. 965. 968. In dimetros dividit Elmsleius n. ms. Ita etiam Enger. χορομανεῖ Iunt. χαρομανεῖ N. R. Sic χαροποιὸν pro χοροποιὸν multi codices Ran. 353. Eur. Hec. 905. χαροποιῶν (χορ. Pors.). Ph. 800. χαροποιοὶ (χορ. Pors.).

964—5. ἐν — | οὐκ — in libris. Tetrametrum faciunt Dind. alii; duos trimetros Enger.

966. χρὴ libri et vulg. χρῆν Bo. Herm. Fr. Mein. Dind. χρή μ᾽ conj. Mein. Cf. ad 832. Uno versu Reisig: ἀλλὰ χρὴ ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινόν.

967. ὥσπερ ἔργον αὖ τί (αὐτί N.) καινὸν N. R. Iunt. ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν Th. Bergk. ὥσπερ ἐπ᾽ ἔργον αὖ τι καινὸν Fritzsch. Eng. ὡς ἐπ᾽ ἔργον αὖ τι καινὸν Mein. ὥσπερ ἔργων αὐτίκα καινῶν Reisk. ὥσπερ ἔργον αὐτίκα Dind. οἷσπερ ἔργον, αὐτίκα Herm. Ipse conjicio, ὥσπερ εἰκὸς (ut in 974), αὐτίκα. Vel ὧνπερ ἔργον αὐτίκα. Vel ὡς ἐπ᾽ εἶδος ἄλλο νῦν (cf. 985. Pl. 318).

968. Vulgo tetrameter est. Duos versus facit Enger. εὐφυῆ libri. εὐφυᾶ Br. Reisig. Dind. Th. Fr. Eng. Mein. Bergk. Forma Attica est εὐφυᾶ, communis εὐφυῆ. Moeris p. 375. Ὑγιᾶ, Ἀττικῶς. ὑγιῆ, Ἑλληνικῶς. Idem docet Thomas Mag. p. 864. Cf. Eur. Iph. A. 1516. εὐφυῆ (l. εὐφυᾶ) — δέρην. Soph. Tr. 1095. διφυῆ (l. διφυᾶ) — θηρῶν στρατόν.

969—76. Respondent antistrophici vv. 977—84.

Πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν στρ. β'.
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἁγνήν.
Χαῖρ', ὦ Ἑκάεργε,
ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἥραν δὲ τὴν τελείαν
μέλψωμεν, ὥσπερ εἰκός,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καὶ
κλῆδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν δὲ νόμιον ἄντομαι ἀντ. β'.
καὶ Πᾶνα καὶ νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι
χαρέντα χορείαις.
Ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χάριν χορείας.

970. *ποσὶν* libri et vulg. *ποσὶ* Reisig. Dind. etc. *ἐλύραν* libri. *εὐλύραν* Kust. etc.

970—1. Suspicari licet *μέλπουσα καὶ τὴν Ἄρτεμιν τοξότιν ἄνασσαν ἁγνήν.* ENGER.

972. Vulgo uno v. *χαῖρ' — νίκην.* Hinc *Ἑκάεργ'* Reisig. Both. Fritzsch. In duos versus recte diviserunt Hermann. Dind. Duplex hic, ut alias, posita est systematis clausula. ENGER.

973. *τε* libri et vulg. *δὲ* Th. Mein. Recte. Cf. ad 977.

975. Libri *ἢ — ἐμ- | παίζει — φυλάττει.* Correxit Brunck. *χοροῖσιν ἐμπαίζει*] Malim *χοροῖσι συμπαίζει.* Et sic edidit Mein. Cf. Soph. Oed. R. 1107. *νυμφᾶν — αἷς πλεῖστα συμπαίζει* (Bacchus). Sed Eur. Bacch. 865. *ὡς νεβρὸς χλοεραῖς | ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς.* *Ἐμπαίζειν τινὶ* valet l u d i b r i o h a b e r e a l i q u e m.

976. *κλῆδας* R. *κλήδας* Iunt.

977. *τε* libri et vulg. Legendum *δέ.* Cf. ad 973.

980. *ταῖς — χορείαις* uno versu libri. Correctum ab Hermann. Dind. Enger. Cf. ad 972. *ἡμετέραις* vulg. Bo. Fr. *ἡμετέραισι* Herm. Eng. Mein.

981. *χαρέντα* libri. *χαρέντας* ed. Farr. et sic Biset. Kust. *χαρίεντα* (t o s m i l e g r a c i o u s l y) malit Porsonus. Qu. *φανέντα.* Sed cf. ad Nub. 274. *τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.*

981 b *ἔξαιρε*] *ἔξαρχε* conj. Mein. Fortasse recte.

982. *διπλὴν* R. Iunt. *δὲ πλὴν* N. Fort. *διπλῆς χάριν χορείας.* *χαίρειν* libri. *χεροῖν* Zanett. Be. Br. Th. *χάριν* Biset. Scal. Reisig. Dind. etc. *διπλαῖν χεροῖν* Bourd. "*ἐξαίρειν χάριν* vix dici potest; bene vero dicitur *ἐξαίρειν χορείαν χεροῖν.* V. supra 955. *χειρὶ σύναπτε χεῖρα.* Chorea enim fiebat consertis manibus saltantium." (Th.).

Παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·
νηστεύομεν δὲ πάντως.
Ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδὶ,
τόρευε πᾶσαν ᾠδήν.
Ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς
σὺ κισσοφόρε Βάκχειε
δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω.

984. *νηστεύωμεν* libri et vulg. *νηστεύομεν* Bentl. Dobr. Dind. etc.

985—1000. Hi versus, quibus non est quod commode respondeat, vario modo a viris doctis tractati sunt. ENGER. V. Reisig. Synt. Crit. p. 36, qui aliter digerit. *εἶ' ἐπ' ἄλλ'* Iunt. *εἰ ἀπ' ἀλλ'* N. *ειαπάλλ'* (sic) R. Qu. *ἐπ' ἄλλ' εἶδος στρέφ'* (vel *τρέπ'*), *εὐρύθμῳ ποδὶ* —. Vel *ἐπ' ἄλλο* (vel *ἄλλ' αὖ*) *στρέφ'* —. Vel — *τρέπου ῥυθμῷ ποδός*. (Cf. Pl. 317. *ἀλλ' εἶα νῦν — ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'.*) Vel *ἐπ' ἄλλον αὖ τρέπου ῥυθμὸν ποδί*. Vel *ἐπ' ἄλλον αὖ στρέφ' εὔρυθμον πόδα*, ut *πούς* sit idem quod *ῥυθμός*, ut supra v. 121. *ποδὶ* — *Φρυγίῳ*. Tentabam praeterea *ἀλλ' εἶα πάλλ'*, coll. Ran. 345. *γόνυ πάλλεται γερόντων*. Eur. Tro. 325. *πάλλε πόδ' αἰθέριον*. Lys. 1304. *ὦ εἶα κοῦφα πάλλων*. 1310.

986. *τόρευε* libri et Suidas in *τορεύει*. Th. Fr. Eng. Mein. Bergk. Dind. *τόρνευε* Bentl. ad Hor. A. P. 441. prob. Br. Reisig. Perperam. Scilicet poetae est *τορνεύειν ᾠδὴν* carmen pangere, ut supra v. 54; cantoris *τορεύειν* clara voce efferre seu canere. Sed quum omnino inusitata vox sit *τορεύειν*, vide annon levi mutatione corrigendum sit *χόρευε*. Cf. supra 103. *χορεύσασθε βοάν*. Inverse Ran. 247. *χορείαν αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα*. Nempe saltantes simul canebant, adeoque aeque bene *χορεύειν ᾠδὴν* dicitur et *φθέγγεσθαι χορείαν*.

987—1000. Haec corrupta sunt. Versus fuerunt partim iambici, partim choriambici.

987. *ὧδ' αὐτὸς* libri et vulg. Th. Bergk. *δδ' αὐτὸς* Herm. Dind. *αὐτὸς ὧδε* probabiliter Herm. Fr. Eng. Mein. Ipse tentabam *ἡγοῦ δὲ σύ γ' αὐτὸς*, vel *ἡγοῦ δὲ σὺ καὐτός*.

988. *σὺ κισσοφόρε Βάκχειε | δέσποτ'* libri et vulg. *σὺ κισσοφόρ' ὧναξ Βάκχει'* Herm. Dind. *κισσοφόρε Βάκχειε | δέσποτ'* Reisig. (*σὺ* post *αὐτὸς* male insertum admonens etiam Nub. 870.) *κισσοφόρε δέσποτ' εὐοῖ | Βάκχει'* Herm. Qu. *ὦ κισσοφόρ', εὐοῖ, | ἄναξ* (vel *Βάκχει'*). Exciderat fortasse *ὧναξ* vel propter simile voc. *ὧδε*, vel propter synonymum *δέσποτ'*. Saepe autem conjunctim legitur *ὧναξ δέσποτα*, ut in Pac. 389. Pl. 748; et *ὦ δέσποτ' ἄναξ*, ut in Nub. 264. Vesp. 875. Pac. 90. *Βάκχειε*] *Βακχεῖε* malit Fritzsch., qui tam forma *Βάκχειος* quam notiore *Βάκχιος* usos esse Graecos monet. "F. *Βακχεῦ*" Bergk. *ἐγὼ δέ σε κώμοις | φιλοχόροισι μέλψω* Reisig.

989. *φιλοχόροισιν* libri. *φιλοχόροισι* Bentl. Post *μέλψω* plene inter-

Ὦ Βρόμι' εὔι', εὐοῖ, στρ. γ'.
Διὸς καὶ Σεμέλας παῖ,
χοροῖς παννυχίοις
τερπόμενος κατ' ὄρεα νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
ὦ εὔι', εὐοῖ εὐοῖ,
ὦ εὔι', ἀναχορεύων·
ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται ἀντ. γ'.

pungit Engerus, qui ἀναχορεύων (v. 994) non choro, qui e mulieribus constet, sed Baccho convenire recte monuit. Quare etiam Εὔιε pro Εὔιον corrigit v. 990.

990 sq. Postrema hujus carminis parte 990—1000. non improbabile est stropham et antistrophum contineri, quas Hermannus sic restituere conabatur: στροφή. εὐοῖ, ὦ Διόνυσε | Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ, | χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα Νυμ- | φᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις, | ὦ Εὔι' Εὔι', εὐοῖ, | ὦ Εὔι', ἀναχορεύων. | ἀντίστροφος. ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται | Κιθαιρώνιος Ἠχὼ, | μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ | νάπαι πετρώδεις βρέμονται· | κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς | εὐπέταλος ἕλικι θάλλει. DIND. Extremam hujus carminis partem antistrophicam esse patet. Stropha tamen valde est corrupta, ut et sententia et numeri docent. ENGER. εὔιον, ὦ Διόνυσε | Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ libri et vulg. ὦ Βρόμι' εὔι', εὐοῖ, | Διὸς καὶ Σεμέλας παῖ Herm. εὔιον (εὔιε Eng.), ὦ Διὸς σὺ | Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ Fr. Eng. Mein. Qu. εὐοῖ, ἰὼ Διός τε (vel σὺ) | Βρόμιε etc. "Vulgatum Εὔιον ne ad sensum quidem recte se habere videtur, siquidem ἀναχορεύων de Baccho, non de choro dicendum fuit. Vereor autem ne et in stropha et in antistropha vox exciderit, quae ad usitatas choriambicorum formas requiritur, in stropha παννυχίοις, in antistropha μεγάλως ante βρέμονται." HERM. "Εὔιον et in initio et fine strophae corruptum sine dubio est, ab eoque profectum librario, qui, ut Fritzschius, ἀναχορεύων, non ad Bacchum, sed ad Chorum rettulit. ἀναχορεύων non potest ad Chorum referri, qui ex mulieribus constet". ENGER.

992. τερπόμενος] τερπόμενον vel τερπόμενε Bentl. παννυχίοις ante κατ' ὄρεα, et in v. antistrophico μεγάλως ante βρέμονται, supplet Hermannus, ut ad usitatas choriambicorum formas redigatur metrum. Lacunam indicat Dind. Ipse παννυχίοις (quod post simile παῖ χοροῖς facile excidere potuisset) post χοροῖς supplevi.

993. ἐρατοῖς] ἐρατεινοῖς Reisig.

994. εὔιον εὔιον εὐοῖ ἀναχορεύων libri et vulg. Εὔιον Εὔιον, εὐοῖ | * * ἀναχορεύων Dind. Bergk. Εὔιον εὔιον, εὐοῖ εὐοὶ, ἀν. Reisig. ὦ εὔι' εὔι', εὐοῖ, | ὦ εὔι' ἀν. Herm. Fr. Eng. Mein. ἀναχορεύων] ἄνα, χορεύων Reisk. Qu. θυιάσιν ἅμ' ἀναχορεύων. Vel νύμφαισιν ἅμα χορεύων.

995. δὲ σοῦ N. R. Iunt. δὲ σοὶ vulg. κτυπεῖται] κτυπεῖ τε Valck ap. Dobr. ad Plut. 758., cui opponit Dobraeus Philostr. p. 201. et p. 358. V. comm.

Κιθαιρώνιος ἠχὼ,
μελάμφυλλά τ' ὄρη
*δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις ** βρέμονται,*
κύκλῳ δὲ περί σε κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
ΜΝ. *Ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε.*
ΤΟ. *Μή μ' ἱκετεῦσι σύ.*
ΜΝ. *Χάλασον τὸν ἧλον.*
ΤΟ. *Ἀλλὰ ταῦτα δρᾶσ' ἐγώ.*
ΜΝ. *Οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.*
ΤΟ. *Ἔτι μᾶλλο βοῦλις;*

996. *κιθαρώνιος* N. (qu.) R. Iunt. *Κιθαιρώνιος* ed. Zanetti. Diversa forma utitur Euripides, fortasse propter metrum, Bacch. 1045. *λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν.* Sic *Χειρώνειος, Ἀντρώνειος*, etc.

997. *μελάνφυλλα* R. non Iunt. *μελάμφυλλα — | πετρώδεις βρέμονται* in libris.

998. *καὶ νάπαι πετρώδεις* libri et vulg. *νάπαι τε πετρώδεις* Eng. Weis. prob. Mein. V. Enger. ad Lys. 342. Qu. *πετρώδεις τε νάπαι.* Deinde *μεγάλως* ante *βρέμονται* supplet Hermannus. V. ad 992.

999. *περὶ σὲ* vulg. Dedi *περί σε.*

1001. *ἐνταῦθα* libri. *ἐνταῦτα* Br. Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. Aspirationem omnem ab Scythae sermone abesse debere monuit Brunckius, ut in *αἰτρίαν*, etc. *οἰμώξει* N. R. *οἰμώξει* Iunt. *οἴμωξι* Bentl. *οἰμῶξι* Brunck. Dind. Enger. Mein. Praestat forsan *οἴμωζε* aut *οἴμωζι.* Requiri tur certe videtur imperativus. Cf. Pl. 724.

1002. *ἱκετεύση* R. *ἱκετεύση* Iunt. *ἱκέτευε* Br. *ἱκετεῦσι* Th. *ἱκετεῦσι* Br. in Add. Dind. Eng. Bergk. Mein. "Sic v. 1001. *οἰμῶξι.* v. 1108. *λαλῆσι.* 1127. *ἀποκεκόψι.* 1176. *ἀνεγείρι.* 1179. *ὀρχῆσι, μελετῆσι*, aliaque, e quibus analogiam quamdam in istis Scythae barbarismis observare licet." (Br.). Recte Enger: "*ἱκετεῦσι* positum pro *ἱκετεύσῃς.* Scytha enim consonas finales solet omittere, et *ῐ εῐ η ῃ* vocales, difficiliores pronunciatu, non satis distinguit. Sic *οἰμῶξι* pro *οἰμώξει* 1001."

1003. *δρᾶισ* R. *δρᾶς* Iunt. *δρᾶς* Br. Fr. *δράσ'* Eng. Mein. Bergk. Scribendum *δρᾶσ'* (i. e. *δρᾶσι* vel *δρᾶσο*, pro *δράσω*), ut vidit Lenting. Et sic hodie Dind. Cf. ad 1216. Ita etiam *κωλῦσ'* (*κωλύσ'* vulg.) 1179. Cf. Nub. 437. *δράσω ταῦθ'.*

1004. *ἐπικρούεις* N. Th. Dind. Eng. Mein. Bergk. etc. *ἐπικρούσεις* R. Iunt.

1005. *Τοξ.* add. Iunt. om. R. *μᾶλλον* libri. *μᾶλλο* Bentl. Dind. Mein. etc. *βοῦλις* libri et Th. *βοῦλι* Eng. Mein. Fr. Bergk. Dind. Quod et ipse conjeceram. Sed *ὀρχῆσι* pro *ὀρχήσεται* dicit v. 1179. et *μεμνῆσι*

ΜΝ. Ἀτταταῖ ἰατταταῖ·
κακῶς ἀπόλοιο.
ΤΟ. Σῖγα, κακόδαιμον γέρον.
Πέρ' ἐγὼ 'ξενίγκι πορμὸς, ἵνα πυλάξι σοι.
ΜΝ. Ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
Ἔα· θεοὶ, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
Ἁνήρ ἔοικέ μ' οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμὼν
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει. Δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι

pro *μεμνήσομαι* v. 1201, et fortasse *ἀποκεκόψι* pro *ἀποκεκόψεται* v. 1127. Cf. etiam ad 1102. 1109. Post *βοῦλις* ponendum signum interrogandi.

ΜΝ. om. R. Iunt. Alteri exclamationi personam praefigit N. Et sic Thiersch. *ἀτταταῖ* (ni fallor) R. *ἀτταταί* N. Iunt. *ταττταταῖ* (ni fallor) R. *ταττταταί* N. Iunt. *ἰατταταὶ* Bentl. Pors. *ἀταττταταί* Br. *ἀταττταταῖ* Fr. *ἰατταταῖ* Dind. Eng. Bergk. Mein *Τοξ. τί τἀτταταί;* Thiersch., coll. Ran. 649. Fortasse recte. Sed *ἀτταταῖ ἰατταταῖ* supra est 223.

1006. Lineola ante *κακῶς* in R. Nulla persona in Iunt. *Μν.* praef. Thiersch. *σῖγα* (ni fallor) R. *σίγα* N. Iunt. Qu. *σῖγο* aut *σῖγι* (ut *δρᾶσι*, etc.), aut *σῖγ'*, *ὁ* (pro *ὦ*) —. *κακοδαίμων* libri et vulg. Th. Fr. Bergk. Mein. *κακόδαιμον* Dind. Eng. *γέρον* Iunt. *γέρων* R. pr.

1007. *περεγὼ* R. (s. Bekk.) *περ ἐγὼ* N. Iunt. *πέρ' ἐγὼ* (ni fallor) R. Br. etc. *ξεινίγκι* R. Iunt. *ξυνίγκι* N. *ξένιγκι* Brub. Bentl. *'ξενίγκι* Br. Dind. Th. Eng. *'ξινίγκι* Bergk. Mein. Verum videtur *'ξενέγκι* (*ἐξενέγκω*), quod ipsum satis barbarum est; nam in lictoris sermone nonnisi terminationes vocabulorum immutantur. Nisi praestat *πέρ' ἔγ' ἐξενέγκι*. Scriptura *ξεινίγκι* conflata videtur ex *ξενέγκι* et *ξινίγκι*. *πορμός*] Pro *φορμόν*, ut *πυγίζεις* pro *πυγίζειν* 1120. *ἵνα* libri et vulg. *ἵνα* Eng. Bergk. Dind. etc. Recte. *πυλάξι* N. R. *πυλάξῃ* Iunt. *σοι*] Fort. *σι* aut *σε*. Diphthongos enim quam maxime vitat Scytha. Scriptura *σοι* conflata forsan fuit ex duabus scripturis *σι* et *σε*. Cf. ad 1196.

1010. *ἀνὴρ* libri, ut solent. *ἔοικεν οὐ*] Imo *ἔοικέ μ' οὐ*. Nisi corrigendum *προδώσειν μ'*. Illud verisimilius.

1011. *ὑπεδήλωσεν* N. R. Iunt. *ὑπεδήλωσε* Reisk. Br.

1013. *δῆλον οὖν ἔσθ'* (*ἐσθ'* R.) *ὅτι* N. R. Iunt. *δῆλον οὖν ἐστίν γ' ὅτι* Kust. Br. Bo. *δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι ταχὺ* (vel simile quid) Bentl. *δῆλον οὖν ἄρ' ἦν ὅτι* Lenting. *δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι* Dobr. Herm. Eng. Mein. Bergk. Dind. *δῆλον οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι* Pors. *δῆλον οὖν ἐμοὔσθ' ὅτι* Dobr. *δῆλος οὖν ὅδ' ἔσθ' ὅτι* (— *οὗτός γ' ὅτι* postea) Fritzsch., coll. Pac. 1048. *δῆλός ἔσθ' οὗτός γ' ὅτι* | *ἐναντιώσεταί τι* —. Adde Pl. 333. *δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι* — *ἀκήκοεν* etc. Apte vero dici *οὗτός γ'* cum vi singulari de illo Euripide, qui Perseum imitetur. Tentabam etiam *δῆλόν ἐστιν οὖν ὅτι* (quod suadet etiam Enger.), aut *δῆλον οὖν ἐμοί γ'* (aut *ἐμοὔσθ'*) *ὅτι*.

Κιθαιρώνιος ἠχώ,
μελάμφυλλά τ' ὄρη
δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις ** βρέμονται,
κύκλῳ δὲ περί σε κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
ΜΝ. Ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε.
ΤΟ. Μή μ' ἱκετεῦσι σύ.
ΜΝ. Χάλασον τὸν ἧλον.
ΤΟ. Ἀλλὰ ταῦτα δρᾶσ' ἐγώ.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
ΤΟ. Ἔτι μᾶλλο βοῦλις;

996. κιθαρώνιος N. (qu.) R. Iunt. Κιθαιρώνιος ed. Zanetti. Diversa forma utitur Euripides, fortasse propter metrum, Bacch. 1045. λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν. Sic Χειρώνειος, Ἀντρώνειος, etc.

997. μελάνφυλλα R. non Iunt. μελάμφυλλα — | πετρώδεις βρέμονται in libris.

998. καὶ νάπαι πετρώδεις libri et vulg. νάπαι τε πετρώδεις Eng. Weis. prob. Mein. V. Enger. ad Lys. 342. Qu. πετρώδεις τε νάπαι. Deinde μεγάλως ante βρέμονται supplet Hermannus. V. ad 992.

999. περὶ σὲ vulg. Dedi περί σε.

1001. ἐνταῦθα libri. ἐνταῦτα Br. Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. Aspirationem omnem ab Scythae sermone abesse debere monuit Brunckius, ut in αἰτρίαν, etc. οἰμώξει N. R. οἱμώξει Iunt. οἴμωξι Bentl. οἰμῶξι Brunck. Dind. Enger. Mein. Praestat forsan οἴμωζε aut οἴμωζι. Requiri tur certe videtur imperativus. Cf. Pl. 724.

1002. ἱκετεύση R. ἱκετεύσῃ Iunt. ἱκέτευε Br. ἱκετεῦσι Th. ἱκετεῦσι Br. in Add. Dind. Eng. Bergk. Mein. "Sic v. 1001. οἰμῶξι. v. 1108. λαλῆσι. 1127. ἀποκεκόψι. 1176. ἀνεγείρι. 1179. ὀρχῆσι, μελετῆσι, aliaque, e quibus analogiam quamdam in istis Scythae barbarismis observare licet." (Br.). Recte Enger: "ἱκετεῦσι positum pro ἱκετεύσῃς. Scytha enim consonas finales solet omittere, et ι ει η ῃ vocales, difficiliores pronunciatu, non satis distinguit. Sic οἰμῶξι pro οἰμώξει 1001."

1003. δρᾶισ R. δρᾷς Iunt. δρᾶς Br. Fr. δράσ' Eng. Mein. Bergk. Scribendum δρᾶσ' (i. e. δρᾶσι vel δρᾶσο, pro δράσω), ut vidit Lenting. Et sic hodie Dind. Cf. ad 1216. Ita etiam κωλῦσ' (κωλύσ' vulg.) 1179. Cf. Nub. 437. δράσω ταῦθ'.

1004. ἐπικρούεις N. Th. Dind. Eng. Mein. Bergk. etc. ἐπικρούσεις R. Iunt.

1005. Τοξ. add. Iunt. om. R. μᾶλλον libri. μᾶλλο Bentl. Dind. Mein. etc. βοῦλις libri et Th. βοῦλι Eng. Mein. Fr. Bergk. Dind. Quod et ipse conjeceram. Sed ὀρχῆσι pro ὀρχήσεται dicit v. 1179. et μεμνῆσι

MN. Ἀτταταῖ ἰατταταῖ·
κακῶς ἀπόλοιο.
TO. Σῖγα, κακόδαιμον γέρον.
Πέρ' ἐγὼ 'ξενίγκι πορμὸς, ἵνα πυλάξι σοι.
MN. Ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
Ἔα· θεοὶ, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
Ἀνὴρ ἔοικέ μ' οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμὼν
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει. Δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι

pro *μεμνήσομαι* v. 1201, et fortasse *ἀποκεκόψι* pro *ἀποκεκόψεται* v. 1127. Cf. etiam ad 1102. 1109. Post *βοῦλις* ponendum signum interrogandi.

MN. om. R. Iunt. Alteri exclamationi personam praefigit N. Et sic Thiersch. *ἀτταταῖ* (ni fallor) R. *ἀτταταί* N. Iunt. *τατταταῖ* (ni fallor) R. *τατταταί* N. Iunt. *ἰατταταὶ* Bentl. Pors. *ἀταττατaί* Br. *ἀταττα-ταῖ* Fr. *ἰατταταῖ* Dind. Eng. Bergk. Mein *Τοξ. τί τάττατaί;* Thiersch., coll. Ran. 649. Fortasse recte. Sed *ἀτταταῖ ἰατταταῖ* supra est 223.

1006. Lineola ante *κακῶς* in R. Nulla persona in Iunt. *Μν.* praef. Thiersch. *σῖγα* (ni fallor) R. *σίγα* N. Iunt. Qu. *σῖγο* aut *σῖγι* (ut *δρᾶσι*, etc.), aut *σῖγ'*, *ὁ* (pro *ὦ*) —. *κακοδαίμων* libri et vulg. Th. Fr. Bergk. Mein. *κακόδαιμον* Dind. Eng. *γέρον* Iunt. *γέρων* R. pr.

1007. *περεγὼ* R. (s. Bekk.) *περ ἐγὼ* N. Iunt. *πέρ' ἐγὼ* (ni fallor) R. Br. etc. *ξεινίγκι* R. Iunt. *ξυνίγκι* N. *ξένιγκι* Brub. Bentl. *'ξενίγκι* Br. Dind. Th. Eng. *'ξινίγκι* Bergk. Mein. Verum videtur *'ξενέγκι* (*ἐξενέγκω*), quod ipsum satis barbarum est; nam in lictoris sermone nonnisi terminationes vocabulorum immutantur. Nisi praestat *πέρ' ἔγ' ἐξενέγκι*. Scriptura *ξεινίγκι* conflata videtur ex *ξενέγκι* et *ξινίγκι*. *πορμός*] Pro *φορμόν*, ut *πυγίζεις* pro *πυγίζειν* 1120. *ἵνα* libri et vulg. *ἵνα* Eng. Bergk. Dind. etc. Recte. *πυλάξι* N. R. *πυλάξῃ* Iunt. *σοι*] Fort. *σι* aut *σε*. Diphthongos enim quam maxime vitat Scytha. Scriptura *σοι* conflata forsan fuit ex duabus scripturis *σι* et *σε*. Cf. ad 1196.

1010. *ἀνὴρ* libri, ut solent. *ἔοικεν οὐ*] Imo *ἔοικέ μ' οὐ*. Nisi corrigendum *προδώσειν μ'*. Illud verisimilius.

1011. *ὑπεδήλωσεν* N. R. Iunt. *ὑπεδήλωσε* Reisk. Br.

1013. *δῆλον οὖν ἔσθ'* (*ἴσθ'* R.) *ὅτι* N. R. Iunt. *δῆλον οὖν ἐστίν γ' ὅτι* Kust. Br. Bo. *δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι ταχὺ* (vel simile quid) Bentl. *δῆλον οὖν ἄρ' ἦν ὅτι* Lenting. *δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι* Dobr. Herm. Eng. Mein. Bergk. Dind. *δῆλον οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι* Pors. *δῆλον οὖν ἐμοὔσθ' ὅτι* Dobr. *δῆλος οὖν ὅδ' ἔσθ' ὅτι* (— *οὗτός γ' ὅτι* postea) Fritzsch., coll. Pac. 1048. *δῆλός ἔσθ' οὗτός γ' ὅτι* | *ἐναντιώσεταί τι* —. Adde Pl. 333. *δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι* — *ἀκήκοεν* etc. Apte vero dici *οὗτός γ'* cum vi singulari de illo Euripide, qui Perseum imitetur. Tentabam etiam *δῆλόν ἐστιν οὖν ὅτι* (quod suadet etiam Enger.), aut *δῆλον οὖν ἐμοί γ'* (aut *ἐμοὔσθ'*) *ὅτι*.

ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτετο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

Φίλαι παρθένοι φίλαι,
πῶς ἂν πελάθοιμι καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
Κλύεις; ὦ προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις,

1014. *σώσων* N. Kust. *σῶσον* R. Iunt. *παρέπτατο* libri et vulg. *παρέπτετο* Br. ad Av. 90. Bo. Mein. *παρέπτατο* servari posse, si Euripidis hic sit versus, monet Mein.

1015. *εὐριπ.* praef. in R. Iunt. *εὐ. ὡς Ἠχὼ* in ed. Farr. Quod convenit cum v. 1089, ubi fatetur se esse Echo. Totam hanc monodiam, quae vulgo Euripidi tribuitur, Mnesilochi esse contendit Tyrwhitt. Euripidem enim, ut Perseum, infra demum v. 1098, neque antea, in scenam prodire. Ita etiam Beer. Bergk. Dind. et Mein. in annot. *πῶς ἂν* libri et vulg. *πῶς ἂν οὖν* Herm. Eng. Mein. Ipse tentabam, *πῶς ἂν ἐπί νιν ἔλθοιμι*, aut *πῶς ἄν νιν προσέλθοιμι;*

1016. *ἀπέλθοιμι* libri et Bergk. Dind. *ἐπέλθοιμι* Br. Eng. Mein. *ὑπέλθοιμι* Bentl. Bo. Fr. Dedi *πελάθοιμι*.

1017. *λάβοιμι* libri. *λάθοιμι* Br. Bentl. Tyrwh. Dind. Mein. etc. Cf. ad 408. *λάβοιμι* (*βάλοιμι*?) conj. Bentl.

1018. Libri *κλύεις ὦ.*| *προσ.* — *ἄντροις*. Unum versum faciunt recentiores. Metrum autem hoc esse statuit Dind., ⏑ –́ –, ⏑ –́ –, ⏑ –́ ⏑ – – (bacch. dim. et penth. iamb.). *κλύεις ὦ* N. R. Iunt. Fr. Eng. (absque interrogatione). *κλύοις ὦ* Biset. Tyrwh. Br. Dind. olim. *κλύεις; ὦ* — Dind. Mein. *κλύεις ὤ;* Bo. Dind. olim. *κλύεις ὢ —;* Th. *κλύεις ὦ —;* Bergk. "Defendi potest *κλύεις* addito signo interrogandi" (Dind.). *προσαιδοῦσσαι* (sine accentu R. in schol.) *τὰς ἐν ἄντροις* N. R. *προσεδοῦσσαι τὰς ἐν ἄντροις* Iunt. *πρὸς αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις* Seidl. Dind. Eng. Bergk. Mein. *πρὸς αἰδοῦς σὲ τᾶς* — Fr. (Pudorem deam intelligens, cujus ara in acropoli fuit, Paus. I. 17. 1. Meurs. Athen. Att. III. 2. etc.) *προσαυδῶσα τὰς* — Br. (*τὰς ἐν ἄντροις* nymphas intelligens). *προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις* Herm. Bo. (Quod et ipse olim proposui in Praef. ad Av. p. V. Cf. Eur. Suppl. 804. *προσαυδῶ σε τὸν θανόντα.* Hel. 1107. *σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις — ἐνίζουσαν ἀναβοάσω, σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν ἀηδόνα* etc.). *προσίζουσα* (sc. Echo) *τοῖσδ' ἐν* (vel *τοῖσιδ'*) *ἄντροις* Tyrwhitt. *προσᾴδουσαν τὰν ἐν ἄντροις* Thiersch. ("Audisne mihi in antris accinentem, h. e. audisne querelis meis ex antris accinentem Echo? Similiter Philoctetes ap. Soph. v. 1460. dicit Echo solam querelis respondentem".) Dobraeus etiam *προσᾴδουσα* suadet, coll. 1059. *ἠχὼ λόγων ἀντῳδός*. Praestat forsan, *κλύοις, ὦ προσᾴδουσα, σὲ τὰν ἐν ἄντροις*. Scholiasta, *πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. πρὸς τὴν Ἠχὼ Ἀνδρομέδα λέγει "προσαιδοισσαι* (sic) *τὰς ἐν ἄντροις ἀπόπασον*

κατάνευσον, ἔασον ὡς
τάν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
MN. Ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
πολυπονώτατον βροτῶν.
Μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως.
Ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ πάλαι ἐφε-
στὼς ὀλοὸν ἄφιλον ἐκρέμασέν με τοῖς
κόραξιν δεῖπνον.

(ἀπόπαυσον Seidler.) ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαις γόου πόθον (κόρον?) λαβεῖν." διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται. Cf. Schol. ad 1059. Codicum scripturam aperte prodere verbum προσᾴδειν (προσαίδειν) arbitratur Thiersch., in quibus (et praecipue in R.) iota subscriptum non subscribi, sed adscribi soleat.

1020. κατάνευσον ὡς τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν (deleto ἔασον) Both.

1021. τὴν vulg. Dedi τάν.

1022. μνησ. praef. in R. Iunt.

1023. πολυπονώτατον vulg. Fr. πολυστονώτατον Burges. Herm. Enger. Mein. Dind. Cf. ad Soph. El. 1275. πολύπονον (ita codex Ien. πολύστονον vulg.). Πολύπονα per πολύστονα explicatur Soph. Phil. 776. Sed nil mutandum videtur. Cf. Eur. Hec. 721. ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν | δαίμων ἔθηκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς. Retinendam vulgatam monet Fritzschius propter locum Andromedae ap. Schol: ἄνοικτος, ὃς τεκών σε τὴν | πολυπονωτάτην βροτῶν | μεθῆκεν Ἅιδᾳ πατρὸς ὑπερθανεῖν.

1024. Qu. μόλις δ' ἐγὼ γραῦν ἀποφυγών. Μόλις et σαπράν transponit Reisigius Conj. p. 303, ut hi versus exaequentur praecedentibus duobus.

1026—1031. Hos versus sic fere exhibent libri: ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ | πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοόν, | ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι | δεῖπνον· ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν, | οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων | ψῆφον κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ'. Quos ego, Hermannum ex parte et Engerum secutus, sic restituere conatus sum: ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλιν (vel πάλαι) μοι φύλαξ | ἐφέστηκ' ὀλοὸς ἄφιλος, ὃς ἐκρέμασε | κόραξιν δεῖπνόν μ'. ὁρᾷς; οὐ χοροῖ- | σιν οὐδ' ἡλίκων ὑπὸ νεανίδων | κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ' (nisi malis κημὸν ἔχουσ' ἕστηκ' vel ἕστηκ' ἔχουσα κημόν). Ita Mein.: ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι μοι φύλαξ | ἐφεστὼς ὀλοὸν ἄφιλον ἐκρέμασεν | κόραξι δεῖπνον. ὁρᾷς; οὐ χοροῖ- | σιν etc. Ita Fritzsch.: ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ | πάλαι ἐφέστηχ', ὃς ἔμ' ὀλοὸν | ἄφιλον ἐκρέμασεν κόραξι | δεῖπνον — | οὐδ' — | ψήφων —.

1026. φύλαξ πάλαι vulg. Bergk. πάλαι φύλαξ Dind. πάλαι μοι φύλαξ Herm. Eng. Mein. φύλαξ ἐμοὶ πάλαι Herm. πάλαι in πάλιν fortasse mutandum censent Bergk. etc. ἐφέστηκ' vulg. ἐφεστὼς conj. Mein. ed. Dind.

1027. ἐκρέμασε libri. ἐκρέμασεν Dind. Bo. Fr. Mein. etc. κρεμάσας Br. Qu. ἀνεκρέμασε Cf. ad 931.

1028. κόραξι δεῖπνον] κόραξι δεῖπνόν μ' Herm. Eng. Dedi με τοῖς κόραξιν δεῖπνον.

Ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν οὐδ' ἡλίκων
μετὰ νεανίδων
ψήφων κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δέ.
Γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, (ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄνομ' ἄνομα πάθεα,)
φῶτα λιτομέναν,

1029. *οὐ χοροῖσιν οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων*] Schol: *πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας.* Probabilior metri forma fortasse sic restituenda, *ὁρᾷς ἔμ'; οὐ χοροῖσιν οὐδ'* | *ὑφ' ἡλίκων νεανίδων* | *κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ'* (vel *ἕστηκ' ἔχουσα κημόν*). DIND. *οὐδ' ὑφ' ἡλίκων* —] *οὐδ' ἡλίκων ὑπὸ* Herm. Eng. Mein. Dedi *οὐδ' ἡλίκων μετὰ* —. Parum convenit hic *ὑπό*.

1031. *ψῆφον* N. R. Iunt. *ψήφων* ed. Camin. etc. (Sic *σῶσον* pro *σώσων* R. 1014.) *ψῆφον* delent Herm. Eng. Dind. Mein. *ἀοιδαῖσι* substituit Herm. "Recte *ψήφων* omittere videntur Hermann. Dind., quo addito omnis ambiguitas tolleretur." (Enger.) *ψήφων* ex interpretatione illatum videtur.

1032—33. *ἀλλ'* — *ἐμπεπλεγμένη* | *κήτει* — *πρόκειμαι* in libris. *ἀλλ'* — *ἐμ-* | *πεπλεγμένη* — | *Γλαυκέτῃ* — Dind. Eng. Librorum divisionem recte, opinor, servant Fr. Bergk. Mein.

1032. *ἐνπεπλεγμένη* R. Iunt.

1034. Recte Fritzschius post *πρόκειμαι* interpunctionem sustulit: qui enim sequuntur duo versus cum antecedentibus, non cum iis quae sequuntur, esse conjungendos apparet. ENGER. *ξὺμ παιῶνι* libri.

1035. *παιῶνι*] *παιᾶνι* scribendum videtur ex usu tragicorum. V. Elmsl. ad Ach. 1212. *δεσμίῳ*] Fort. *δεσμία* (*πρόκειμαι*). Post *δεσμίῳ δὲ* plenam interpunctionem ponunt Fr. Eng. Vulgo virgula tantum ponitur.

1036—40. Verba *ὡς* — *πάθεα* parenthesi coercet Reisk.

1039. *ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἄν* (ita Iunt. *ἀλλὰν* N. R.) | *ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν* | *πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φεύγουσαν* libri. "Locus hic est obscurus et procul dubio corruptus; quem tamen absque ope meliorum codicum aegre quis emendaverit." KUST. "Ante haec verba lacunam indicavit Brunckius. Mihi post *συγγόνων* potius aliquid excidisse, reliqua autem in tres dochmios redigenda videntur, *ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν. ἀλλ' ἀν'* ex *ἄλλα* corruptum esse vidit Scaliger. Diversam scripturam *φῶτα ἀντομένα* memorat scholiasta, *ἀπὸ κοινοῦ λάβωμεν πέπονθα ἄνομα πάθεα. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.* et alius,

πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φλέγουσαν,
αἰαῖ, αἰαῖ,
ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
εἶτα κροκόεν τόδ' ἐνέδυσεν,
ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἐς τόδ' ἀνέπεμψεν

δεομένη τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ "γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες." γρ. καὶ φῶτα (scr. *φῶτ'*) *ἀντομένα. καὶ τοῦτο ἔχει νοῦν πρὸς τὰ ἑξῆς, φῶτ' ἀντομέναν* (scr. *ἀντομένα*), *ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον.* Hoc qui legerunt, proximo versu *φλέγουσα* quoque ponere debuerunt. Apparet ex his accusativos qui probarunt grammatici, haec verba cum *γοᾶσθε* construxisse, nominativos vero repetito *πέπονθα* explicuisse." DIND. Nominativum et oratio requirit, et scholiastae auctoritas confirmat. ENGER. *λιτομέναν* contra defendit Fritzschius, ad *γοᾶσθέ μ'* referens. Schol. Put: *ἀπὸ κοινοῦ καὶ τὸ γοᾶσθε, ἐμὲ δηλονότι τὴν λιτομένην τὸν φῶτα, ἢ τὸν Εὐριπίδην.* Lectionem *ἀντομένα* nihil aliud esse quam non recte lectum *λιτομένα* putat Enger. Raro tamen, neque apud Euripidem usquam, opinor, legitur v. *λίτεσθαι.* Sed *λιτόμεθα* est supra 313. Ita Enger: *ἀπό τε συγγόνων τάλαν' ἄνομα πάθεα, | φῶτά τε λιτομένα, πολυδάκρυτον Ἀι- | δα γόον φλέγουσα* (*τάλαν'* ex Hermanni conjectura.) Ita etiam Mein., nisi quod *λιτομέναν* dat. Thiersch: *ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἄνομ' | ἄνομα πάθεα φῶτ' ἀντομέναν*, etc. Bergk: *ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἄνομα πάθεα, φῶτα λιτομένα, πολυδάκρυτον Ἀΐδα.* Corrigendum fortasse in hunc modum: *ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄνομ' ἄνομα πάθεα, | φῶτά γε λιτομένα, πολυδάκρυτον Ἀι- | δα γόον φλέγουσα.* Quod si recte se habent accusativi *λιτομέναν, φλέγουσαν,* corrigendum suspiceris *πολύδακρυν Ἀΐδα | φλέγουσαν γόον.* Denique pro *ἀλλ' ἀν'* corrigas *ἀλλ' αὖ*, quod propius ad librorum scripturam accedit. Nisi forte Euripidis ridendi causa *ἀνανάνομα* scripsit comicus, ut in Ran. 1310. *εἱειειειειειλίσσετε.* Aptam esse sententiarum conjunctionem censet Fritzschius ad 1040, quum tria potissimum lugeat Mnesilochus, crucem, in quam sublatus est; fraudem ac proditionem Euripidis, a quo se queritur desertum; durum animum Scythae, hominis inexorabilis, abs quo indignissime tractatus sit.

1040. *λιτομέναν* (-*ναι* pr., ut vid.) R. *ἀντομένα* v. l. ap. schol.

1041. Malim *πολύδακρυν.* *φεύγουσαν* libri et Th. *φλέγουσαν* Musgr. ad Orest. 1402. Br. Dind. Fr. Mein. Bergk. *φλέγουσα* Eng.

1042. *αἰ αἰ αἶ αἰ ἓ ἓ* R. (ut vid.) *αἶ αἶ αἶ αἶ* Iunt. *αἰαῖ αἰαῖ, ἓ ἓ* vulg. Th. *αἰαῖ αἰαῖ* (om. *ἓ ἓ*) Dind. Bergk. Mein.

1044. *ὅς ἐμὲ* vulg. Dedi *εἶτα.* Displicet *ὅς ἐμὲ* repetitum. *κροκόεντ' ἐνέδυσεν* vulg. *κροκόεν τόδ' ἐνέδυσεν* Bergk. Dind. *κροκόεντ' ἀμφέδυσεν* Herm. Eng. *ὃς κροκωτὸν ἀμφέδυσεν* Fr. Scribendum forsan, *κροκόεντά μ' ἐνέδυσεν.* Schol: *ἀντὶ τοῦ κροκωτὸν ἀμφέδυσεν.* Cf. 253. *τὸν κροκωτὸν — ἐνδύου λαβών.*

1045. *τοῖσδε τόδ'* vulg. *τοῖσδ' ἐς τόδ'* Herm. Th. Bergk. Mein. Dind.

ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
Ἰώ μοι μοίρας, ἂν ἔτεκεν δαίμων.
ὢ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
Εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν δύσμορον ἐξολέσειεν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν

1047. *ἰώ μοι* libri et vulg. *ἰὼ* Herm. Mein. Dind. *μοι* cancellis inclu-dit Bergk. Qu. *ἰὼ μοίρας ἄτεγκτος δαίμων.* Metrum pro antispastico habet Dind., ⏑ ⏑́ — — —, ⏑ ⏑́ ⏑ — —. *ἀνέτικτε* libri. *ἄτεγκτε* Zan. Kust. etc. Reposui ex conjectura *ἂν ἔτεκεν.* *δαίμων*] *δαῖμον* Dind., ut in Ran. 1341. Cf. Pac. 1250. *ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον.* Quod et ipse olim conjeceram.

1048. *ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται* (*ἐπόψεται* R. corr. in ras.) libri. *ἐμὸν οὐκ ἐποικτερεῖ* conj. Br. *τίς ἐμὸν οὖν ἐπόψεται* Bo. *τίς ἐπόψεται* Bo. prob. Dind. in annot. *οὐκ* ita defendit Enger: "Meminerimus v. 994. *ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.* Mnesilochus igitur Andromedae verba *τίς ἐπόψεται* deorum auxilium implorantis, suo malo accommodaturus in contrarium convertit. Id enim ipsum Mnesilochi quam maxime intererat, ne a praetereuntibus conspiceretur." Qu. *τίς ἐμὸν τόδ'* (vel *ποτ'*) *ἐπόψεται.*

1050. *εἴθε με* (ni fallor) R. Th. Eng. Bergk. Mein. *εἴθέμε* Iunt. *εἴθ' ἐμὲ* Br. Bekk. Dind. *εἴθε μοι* Kust. Reisk. *αἰθέρος ἀστήρ*] *ἀστεροπητὴς* ingeniose Herwerden Ex. Crit. p. 75, coll. Soph. Phil. 1198. *οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς | βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων.* Vere, opinor.

1051. *τὸν βάρβαρον* libri et vulg. Th. Fr. Eng. *καὶ τὸν βάρβαρον* Biset. Bo. *τὸν δύσμορον* Br. Dind. (Quae conjectura mihi etiam in mentem venerat.) *τὸν πάμμορον* (coll. Soph. Oed. C. 161. *ξένε πάμμορ'*) malit Fritzschius, nihil tamen mutat; non sibi enim, sed barbaro Scythae mortem optare Mnesilochum. Euripidis tamen Andromedam *τὴν πάμμορον* dixisse opinatur, quod sono hic imitetur Mnesilochus (*τὸν βάρβαρον*). Schol: *διχῶς τὸν ἄθλιον.* "Sententiae absurditatem ut corrigeret Bisetus *καὶ τὸν* — conjecit. Mihi quamvis audacior, tamen longe probabilior Brunckii videtur correctio *τὸν δύσμορον.* Scholiasta, *διχῶς, τὸν ἄθλιον.* Quae grammatici, ut opinor, conjectura est minus quam Brunckii probabilis." (Dind.). "Recte vulgatum tenet Fritzsch. Facete enim Scytham substituit Mnesilochus, quo mortuo ipse liberari posset. Spectatores vero id non intelligere non potuerunt, quum non verbis solis Scytham significaret Mnesilochus." (Enger.) "Non inridicule Andromedam agens Mnesilochus, cum exclamasset, *εἴθ' ἐμὲ — ἀστήρ,* additurus *τὴν δύσμορον ἐξολέσειεν,* quasi reminiscens a Scytha sese adservari, eo defertur, ut dicat, *τὸν βάρβαρον ἐξ.*" (Lenting). Frigida nimis explicatio.

1052. *ἀθανάταν φλόγα*] Qu. *ἀθάνατον* —. Cf. ad Nub. 288. Nisi scripserat Comicus *ἀελίου φλόγα.*

ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων, αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Ἠχώ.

Χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἀνδρομέδα.

Σὺ δ' εἶ τίς, ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;
ΕΥ. Ἠχώ, λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,

1054. *λαιμοτμήτ'* (*λαιμότμητ'* fort. corr.) *ἄχη δαιμόνων* R. *λαιμότμητ' ἀχηδαιμόνων* (sic) Iunt. *λαιμότμητ' ἄχη διαμένων* Bentl. — *δειμαίνων* Reisk. — *δαιμονῶν* Br. Bo. (Aesch. Cho. 566. *δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.* Sept. 1001. *ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.*) — *λαιμότμητ' ἄχη, δαιμονῶν* — (sic) Bergk. *λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνι'* amicus nescioquis Fritzschii. (Quod receperunt Eng. Mein. Quocum contendas illud Aesch. Pers. 582. *δαιμόνι' ἄχη.* Intelligit autem Fritzschius mala ab diis immissa, Neptuno et Nereidibus, Apollod. II. 4. 3. *ὅθεν αἱ Νηρηΐδες ἐμήνισαν καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος.*) *λαιμοτόμητ' ἄχη δαιμόνι'* Eng. Mein. Dind. "Forma *λαιμοτόμητος* damnata est Porsono ad Hec. 210. Ea forsan hic usus est, quod qui dactylos sequuntur dochmii ejus esse formae solent, quae a dactylo incipiat. Cf. Mnesimach. Athen. 402 F. *διαλαιμοτομεῖθ'.*" (Mein.) "Initium versus si fuit dochmiacum, *λαιμότμητ'* in *λαιμοτόμητ'* erit mutandum." (Dind.) Thierschius et Fritzschius verba *λαιμοτόμητ'* — appositionis accusativum, Euripidi inprimis frequentatum, esse arbitrantur. Scholiasta *ἔσχον* supplet, et *δαιμόνων* per *ἐκ δαιμόνων* explicat. Corrigendum forsan *λαιμότομα τάδ'* (aut *λαιμότομά γ'*) *ἄχη δαιμόνι'*. *Δαιμόνων* ex glossemate *ἐκ δαιμόνων* illatum videtur. *αἰόλαν νέκυσιν ἐπιπορείαν* libri et Th. *αἰόλαν νέκυσιν ἐπὶ πορείαν* Br. Bekk. (tacite) Dind. *αἰόλαν νέκυσιν ἔπι πορείαν* Fr. Eng. *αἰόλᾳ νέκυσιν ἐπὶ πορείᾳ* Reisk. Bo. Qu. *αἰόλαν νέκυας ἔπι πορείαν.* In *αἰόλαν* vide an lateat *τάλας*, aut *ἐς Ἀΐδα* (Eur. Hec. 1106. *τὸν ἐς Ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω;*).

1056. *εὐρ. ἠχὼ* praef. N. R. *εὐ.* Iunt. Fr. Eng. Mein. *Εὐρ. ὡς Ἠχὼ* vulg. Dind. Schol: *ὑποκρίνεται Εὐριπίδης τὸ πρόσωπον τῆς Ἠχοῦς.* "Persona Echus Euripidi hic, nescio qua ratione, affingitur. Euripides enim non nisi v. 1098 in scenam prodit sub persona Perseos." TYRWH. "Non puto Echûs personam egisse Euripidem. V. 1061." DOBR. Praestat forsan praefigi simpliciter *Ἠχώ.*

1058. *Μν.* tantum praef. R. Iunt. Eng. Mein. *μνησ. ἀνδρ.* N. *Μνησ. ὡς Ἀνδρομέδα* vulg. Dind. *ὤκτειρας* R. Iunt.

1059. *Εὐρ.*] *ἠχὼ* in R. Iunt. *ἀντῳδὸς*] *ἀοιδὸς* Eust. p. 1761, 26. *ἐπικοκκάστρια* libri et vulg. Dind. Fr. Eng. Mein. *ἐπικοκκύστρια* Biset.

ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
Ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν,
κλάειν ἐλεινῶς, —

MN. Σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.

EY. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἄρχου λόγων.

MN. Ὦ νὺξ ἱερά,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'

Kust. Br. Bo. Cf. Eq. 694. *περιεκόκκυσα* (*περιεκόκκασα* Dind.). "*εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια*, interpretatur scholiasta. Apud Suidam, qui loci hujus mentionem facit in v. *ἠχὼ*, optimus liber Parisinus *ἐπικοκκάστρια ἢ ἐπικαγχάστρια* praebet, Leidensis *ἐπικαχάστρια*, duo alii *ἐπικουκούστρια*. Quum grammatici *περικοκκάζειν*, de quo dixi ad Equit. 697, per *περιγελᾶν* interpretentur, facile intellectu est veram esse scripturam, ab Eustathio quoque agnitam p. 1761, 26, *ἐπικοκκάστρια*, quam interpres aliquis apud Suidam per *ἐπικαχάστρια* explicuit." (DIND.) *Περιεκόκκασα* per *περιεγέλασα* interpretatur Photius p. 416, 16.

1060. *ταυτῷ* N. R. Iunt.

1061. *καὐτὴ*] *καὶ αὐτὴ* libri.

1062. *τὸ σαύτης* R. Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. *τὸσαύτης* R. (s. Bekk.) *τοσαύτα* (sic) Iunt. *τοσαῦτα* vulg. Th. *τὸ σαυτοῦ* correxerat jamdudum Bentleius. *ποεῖν* R. Iunt.

1063. *κλαίειν* et *ἐπικλαίειν* libri et Fr. Eng. Bergk. *κλάειν* et *ἐπικλάειν* Br. Th. Mein. Dind. *ἐλεινῶς* diserte R. Dind. Bo. Th. Fr. Eng. Mein. *ἐλεεινῶς* N. Iunt. Br. Bergk. "Forma contracta *ἐλεινὸς*, ait Fritzschius, tragici maxime utuntur, eamque metra poscunt in Aesch. Prom. 246. Soph. Phil. 858. 1115, commendant autem in Soph. Oed. R. 672. et Eur. Hel. 992. Comici in tragicis potissimum locis istud *ἐλεινὸς* adsciverunt, ut in Ran. 1063 (ubi clamat metrum), Ach. 388. et hoc in loco. Antiatt. Bekk. p. 92, 9. *Ἐλεινόν: ἀντὶ τοῦ ἐλεεινόν. Εὔπολις Αἰξίν.* Gramm. Bekk. p. 400, 30. *Ἀνελήμων καὶ ἀνελεήμων φασί.*" Hujus tamen scripturae nusquam in codicibus, opinor, exstant vestigia, nisi in hoc uno loco. Formatum autem *ἐλεεινὸς* ab *ἐλεέω*, ut *ποθεινὸς* a *ποθέω*, *δεινὸς* a primitivo *δέω*. Adjectiva enim in — *εινὸς* a verbis, non ab substantivis, derivat Buttm. Gr. II. p. 340.

1064. *λόγων* libri et vulg. Dind. Eng. etc. *γόων* Bentl. Mein. Probabilis correctio. Cf. Hom. Il. *σ'* 316. *ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο. χ'.* 430. *ψ'.* 17. *ω'.* 747. Confunduntur *λόγοις* et *γόοις* in Soph. Phil. 1401. *γόων* et *λόγων* El. 375.

1066. *ὡς μακρὸν* vulg. *πῶς μακρὸν —;* conj. Mein. "F. *μακρὸν ὡς*" Bergk.

αἰθέρος ἱερᾶς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ΕΥ. *Δι' Ὀλύμπου.*
ΜΝ. *Τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν*
μέρος ἐξέλαχον;
ΕΥ. *Μέρος ἐξέλαχον;*
ΜΝ. *Θανάτου τλήμων.*
ΕΥ. *Θανάτου τλήμων.*
ΜΝ. *Ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.*
ΕΥ. *Στωμυλλομένη.*
ΜΝ. *Νὴ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας*
λίαν.
ΕΥ. *Λίαν.*
ΜΝ. *Ὦ γραῦ, ἔασόν με μονῳδῆσαι,*
καὶ χαριεῖ μοι. Παῦσαι.
ΕΥ. *Παῦσαι.*
ΜΝ. *Βάλλ' ἐς κόρακας.*
ΕΥ. *Βάλλ' ἐς κόρακας.*
ΜΝ. *Τί κακόν;*
ΕΥ. *Τί κακόν;*
ΜΝ. *Ληρεῖς.*

1068. *ἱερᾶς* libri et vulg. Th. Mein. *ἱρᾶς* Herm. Dind. Fr. Eng. *ἁγνᾶς* Herwerden Ex. Crit. p. 34, coll. Aesch. Prom. 280. Praecessit paullo ante *νὺξ ἱερά. ἱερᾶς* tuetur Fritzsch. ad Ran. 1525, ut in monodia, genere stropharum liberiori.

1069—1096. *Εὐρ.*] *ἠχὼ* in N. R. Iunt.

1070. *περὶ ἄλλα* N. R. Iunt.

1073. *γραῦς* N. Iunt. *γραῦ* (supr. *σ*) R. *γραῦ* Br. Pors. Dind. Mein. etc. *στωμυλλωμένη* (eras. alt. *λ*) R. *στωμυλωμένη* Iunt. *στωμυλομένη* N. *στωμυλλομένη* Be. Pors. Br. etc.

1074. *στωμυλωμένη* R. Iunt. *στωμυλομένη* N.

1075. *νὴ δία* N. R. Iunt.

1077. *ὦγαθ'* R. *ὠγάθ'* Iunt. Schol: *τὸ πλῆρες ὠγαθή.* Feminino genere certe usurus fuisset. Sic *ἥτις* 1058. *ὦ γραῦ* 1073. Sed ejusmodi elisionem lingua Graeca non patitur. Vide igitur an corrigendum sit *ὦγαθή, ἔασον* (*ἆσον* pronunciatum). Sed praestat *ὦ γραῦ,* ut in v. 1073. Euripidem appellari censet Enger. *μονωδῆσαι* N. R. Iunt.

1080. *τί τὸ κακόν* bis libri. *τί κακόν* Bentl. Pors. Dind. Th. Fr. Eng. Bergk. Mein. Articulus addi debebat ex usu sermonis Graeci, sed metrum obstat.

ΕΥ. Ληρεῖς.
ΜΝ. Οἴμωζ'.
ΕΥ. Οἴμωζ'.
ΜΝ. Ὀτότυζ'.
ΕΥ. Ὀτότυζ'.
ΤΟ. Οὗτος, σί λαλῖς;
ΕΥ. Οὗτος, σί λαλῖς.
ΤΟ. Πρυτάνεις καλέσω.
ΕΥ. Πρυτάνεις καλέσω.
ΤΟ. Σί κακόν;
ΕΥ. Σί κακόν;
ΤΟ. Πῶτε τὸ πωνή;
ΕΥ. πῶτε τὸ πωνή;
ΤΟ. Σὺ λαλῖς;
ΕΥ. Σὺ λαλῖς;
ΤΟ. Κλαύσει.
ΕΥ. Κλαύσει.

1081. *οἴμωζε* et *ὀτότυζε* bis libri.

1083 sqq. *σκ.* praef. R. Iunt. *οὗτος* libri et vulg. *οὗτος* Br. Bo. Dind. Eng. Mein. *σί* bis R. (ni fallor) Br. Bo. Dind. Bergk. *τί* N. R. (s. Bekk.) Iunt. Th. Mein. Fr. Eng. Unde venerit *σί*, si non ex R., nescio; nam *τί* habent editiones antiquiores omnes quas inspexi. Brunckio deberi videtur. *Τί*, non *σί*, dicit Scytha infra 1102. Neque alibi confunduntur in barbari sermone literae *σ* et *τ*. *λαλεῖς* vulg. *λαλῖς* Dind.

1084. *πρυτάνεις* vulg. *πρυτάνις* conj. Mein. ed. Dind. Fortasse recte.

1085. *σί κακόν;*] *σὶ* pro *σοὶ* cum scholiasta habet Enger., quum non in aliis locis confundantur *τ* et *σ*. Sed inusitata locutio est *σοὶ κακόν*. Plerique *σί* barbare dictum pro *τί* existimant. Dorice quidem *σί* pro *τί* ponitur (ut in illo *σί μάν;*), non barbare, quod sciam. Sed *σι* pro *τι* dicit barbarus v. 1118. Cf. ad 1083.

1086. *πωτετοπωνὴ* bis Iunt. et vulg. Dind. *πωτε το πωνη* (sine accentu) R. *πότε τὸ πωνή* ed. Brubach. *πώτε τὸ πωνὴ* Tyrwh. Bo. Fr. *πῶτε τὸ πωνὴ* Eng. Bergk. Mein. Scribendum suspicor *πότε τὴ πωνὴ* (*πόθεν ἡ φωνή*); *Πότε* pro *πόθεν*, ut *τὴ μιαρὰ* pro *τὴν μιαρὰν* v. 1096. Cf. etiam 1187 *καλό γε τὸ πυγή*.

1088. *λαλεῖς* libri et hic. *λαλῖς* Dind. etc. Cf. ad 1084. *κλαύσαιμι* N. Iunt. *κλαυσαῖμι* R. *κλαύσεμι* Bentl. *κλαύσει* Br. Dind. Eng. Bergk. Mein. Schol. Put: *ἀντὶ τοῦ κλαύσαις ἄν*. Sed aliud quid latere jure suspicatur Mein. Fort. *κλαῦσ'* (*κλαύσει*) *ἄρα*. Aut *κλαῦσί γε*. Cf. 1187. Quid lateat difficile est divinari.

ΤΟ. Κακκάσκις μοι.
ΕΥ. Κακκάσκις μοι.
ΜΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.
ΕΥ. Πλησίον αὕτη.
ΤΟ. Ποῦ 'στ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ πεύγει.
Ποῖ ποῖ πεύγεις;
ΕΥ. Ποῖ ποῖ πεύγεις;
ΤΟ. Οὐ καιρήσεις.
ΕΥ. Οὐ καιρήσεις.
ΤΟ. Ἔτι γὰρ γρύζεις;
ΕΥ. Ἔτι γὰρ γρύζεις;
ΤΟ. Λαβὲ τὴ μιαρά.
ΕΥ. Λαβὲ τὴ μιαρά.
ΤΟ. Λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.

1089. κακκάσκι bis N. R. Iunt. Mein. κακκάσκει Eng. Bergk. κακκάσκῃ Bentl. Br. κακκάσκις Fr. Dind. κακκάσκεις malit Enger. κἀκκάσκι μοι (καὶ ἐγχάσκεις μοι) tentat Mein. Fritzschius κακκάσκις μοι (ita enim scribit) pro καταχάσκεις μου accipit, quod neque verbum καγχάζειν ullum casum regere queat, neque hujus generis vitia syntactica alibi commiserit lictor. "Interpretes pro καγχάζεις (καχάζεις) dictum acceperunt. Scholiasta per καταγελᾷς μου explicat." (Dind.) Verum videtur κακκάσκις μοι (barbare dictum pro καταχαχάζεις μου), aut καγκάσκις μοι, aut κοκκάσκις μοι (cf. ad 1059). Βοῦλις pro βούλεις (βούλει) dicit Scytha v. 1005, et σοι pro σου v. 1210.

1092. ποῦ 'σθ' ἡ μιαρὰ libri et vulg. Bergk. ποῦ 'στ' ἡ — Br. Bo. Eng. Mein. Dind. Scripserat, opinor, Comicus ποῦ τὴ μιαρά; Cf. 1211. ποῦ τὸ γρᾴδιο; Verba καὶ δὴ φεύγει Mnesilocho dant Lenting. Fritzsch. φεύγει libri et vulg. πεύγει Eng. Mein. Dind.

1093. φεύγεις libri et vulg. πεύγεις Eng. Mein. Dind. Εὐρ. ποῖ ποῖ φεύγεις; om. N. R. Iunt. "Hoc et seq. v. quae post Scytham repetere debuit Euripides verba, male omittunt libri." BR.

1094. Τοξ. om. N. R. Iunt. ουκ αιρησεις (sic) R. οὐκ αἱρήσεις Iunt. Br. Th. οὐ καιρήσεις R. (s. Bekk.) Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. Analogia postulare videatur potius οὐ καιρῆσις. Cf. ad 1082. Εὐρ. οὐ καιρήσεις; om. N. R. Iunt.

1095. Τοξ. om. N. R. Iunt.

1096. λάβε (sic) bis N. R. Iunt. τῇ μιαρᾷ N. R. Iunt. Br. Th. Fr. τὴ μιαρὰ Bo. Dind. Eng. Bergk. Mein.

1097. Τοξ. om. R. Iunt. λαλοκαικαταρατογύναικο conjunctim N. Iunt. (hic sine accentu) vulg. Br. λάλο καὶ κατάρατο γύναικο (sic) R. Bo. Fr.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ *ὡς Περσεύς*

Ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων.

ΤΟ. Σί λέγι; μὴ Γόργου πέρι
τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή;

ΕΥ. Τὴν Γοργόνος
ἔγωγέ φημι.

Bergk. Mein. *λάλο — γυναῖκο* R. (s. Bekk.) Bekk. Eng. Dind. *λάλο — γυναικὸ* (genitivo casu) Tyrwhitt.

1098. *Εὐρ. ὡς Περσεὺς* R. Iunt. *εὐρ. περσεὺς* N. *Εὐρ.* Fr. Eng.

1100. *τίθημι* R. Iunt.

1101. *ναυστολῶν*] *ναυτολῶν* N. R. Iunt.

1102—3. a m. rec. habet R. om. N. habet Iunt. *τί λέγι τῇ* (*τῇ* Iunt.) *γοργόνος πέρι* | *τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεφαλὴ* (*τῇ κεφαλῇ* Iunt.) *τὴν γοργόνος* | *ἔγωγε* (*εὐ. ἔγωγε* Iunt.) *φημί* R. Iunt. et, ut videtur, N. *τί λέγι Γοργόνος πέρι;* | *τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεπαλῇ τὴν Γοργόνος;* | *ΕΥ. ἔγωγε φημί* Br. *τί λέγι τὴ Γοργὸς πέρι* | *τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεπαλῇ; ΕΥ. τὴν Γοργόνος* | *ἔγωγε φημί* Bergk. *τί λέγι; τῇ Γόργος πέρι* | *τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεπαλῇ; ΕΥ. τὴν* Fritzsch. et (*τῇ Γόργος — τὴ κεπαλή*) Eng. Mein Dind. (qui etiam *πέρις*). Fritzschius primus intellexit *πέρι* non praepositionem esse, sed barbare dictum pro *φέρεις*. Nimirum haec ait Scytha: *τί λέγεις; τοῦ Γόργου φέρεις τοῦ γραμματέως σὺ τὴν κεφαλήν;* Schol: *ὁ δὲ Γόργος* (*Γοργὸς* Put.) *γραμματεύς, ἀλλὰ καὶ βάρβαρος.* Scripserat forsan Comicus, *σί λέγις; ἢ Γόργος πέρις —;* *λέγι*] Pro *λέγεις*, ut *λαλῆσι* pro *λαλήσεις* 1108. Qu. *σί λέγι; μὴ —;* *τῇ* (*τῇ* Iunt.) *γοργόνος* libri. *τῇ* om. Bentl. Br. Bo. *τῇ* — Dind. Eng. Mein. *τῇ* — Fr. Bergk. Aut *τῇ* delendum, aut *Γοργόνο* scribendum Bentleio videbatur. *Τῇ Γόργος* (vel *Γοργὸς*) pro *τῆς Γοργόνος* fortasse dixit noster, sic facete Gorgum scribam appellans risûs excitandi causa. Similis jocus fuit supra v. 876, ubi confunduntur nomina Proteus et Proteas. *Γοργόνος* libri. *Γόργος* ex schol. Both. Fritzsch. Enger. Mein. Dind. *Γοργὸς* Bergk. Fort. *Γόργω.* Vel *Γοργίο* (*Γοργίου*). Nomen *Γοργίας* legitur Vesp. 419. Av. 1700.

πέρι] Barbare pro *φέρεις*, ut *λέγι* pro *λέγεις*, *λαλῆσι* pro *λαλήσεις* (1108). Cf. 1007. *πέρ'* (i. e. *φέρ'*). Dindorfius nuper *πέρις* (i. e. *φέρεις*) dedit. Quod non necessarium videtur. Cf. ad 1005.

1103. *τὴ κεφαλὴ* R. *τῇ κεφαλῇ* R. (s. Bekk.) Iunt. Fr. *τῇ κεπαλῇ* Bekk. Bergk. *τὴ κεπαλὴ* Bo. Eng. Mein. Dind. Cf. ad 1124. Qu. *τὸ κεπαλή* Cf. 1126. *Εὐ. τὴν Γοργόνος*] **In libris et vulgo haec Scythae continuantur. Euripidi ea dant Th. Dind. Fr. Eng. Mein. Bergk.**

ΤΟ. Γόργο τοι κἀγὼ λέγι.
ΕΥ. Ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;
ΜΝ. Ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν
λῦσόν τε δεσμῶν.
ΤΟ. Οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ;
Κατάρατο, τολμᾷς ἀποτανουμένη λαλᾷς;
ΕΥ. Ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.
ΤΟ. Οὐ παρτέν' ἐστὶν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο.
ΕΥ. Ληρεῖς, ὦ Σκύθα·
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
ΤΟ. Σκέψαι τὸ κύστο· μή τι μικτὸ παίνεται;

1104. *Εὐ. ἔγωγε φημὶ* R. (ni fallor) Iunt. del. Th. etc. *γοργό τοι* R. Fr. Bergk. *γοργότοι* Iunt. *γόργοτοι* N. *γόργο τοι* ex schol. Eng. Mein. Dind.

1107. *κηδ. ὡς ἀνδρομέδα* praef. R. Iunt. *μνησ. ἀνδρομ.* N.

1108. *λῦσόν με*] *λῦσον δὲ* Hermann. Praestaret *λῦσόν τε.* *οὐκὶ μὶ λαλῆς σὺ* R. *οὐκιμιλαλῆς σὺ* Iunt. *οὐκὶ μὶ λαλῆσο* Bentl. *οὐκὶ μὴ λαλῆσι σὺ* Br. Dind. Th. Fr. Eng. Bergk. Mein. et (*λαλήσι*) Pors. Bo. Interrogationis nota post *σὺ* apponenda est, quod fugit omnes editores.

1109. *κατάρατο τολμᾶς. ἀποτ.* N. R. (non *τόλμας* R., ut exhibet Bekk.) *κατάρατο τολμᾷς. ἀποτ.* Iunt. *κατάρατο τόλμας. ἀποτ.* Br. Bekk. Th. *κατάρατο τολμᾷς ἀποτ.* Fritzsch. Eng. Bergk. Mein. Dind. Scholiastae explicatio est, *ἀποθανουμένη τολμᾷς λαλῆσαι;* Minime ferendam esse scripturam *κατάρατε τόλμης* (pro *τῆς τόλμης*) recte monet Fritzschius. *λαλᾶς* R. Iunt. *λαλᾷς* Th. Fr. Eng. Bergk. Mein. *λαλᾶς* vel *λαλῖς* conj. Bergk. ed. Dind. Barbarum pro *λαλῆσαι* sec. schol. Fort. *λαλῖς* pro *λαλεῖν*, ut *πυγίζεις* pro *πυγίζειν* v. 1120.

1111. *ἀλλ'* N. *ἀλλὰ* R. Iunt. *ἀμαρτωλὴ* R. Br. Th. Eng. Bergk. Mein. Dind. *ἁμαρτωλὴ* N. Iunt. Fr.

1114. *Τοξ.*] Lineola in R. Nulla persona in Iunt. *τὸ σκυτομῆτι* R. Iunt. *τὸ σηντομῆτι* N. *τὸ κύστο· μή τι* Scal. Eng. Bergk. Mein. Dind. prob. Fr. *τὸ πόστη· μή τι* Br.Bekk. Bo. (Sic *τὸ πυγὴ* 1187. *τὸ κεπαλὴ* 1126.) *τὸ κύτο· μή τι* Th. Non improbabilis videtur Scaligeri emendatio. Sic *πόστιο* 1188. *ἐξόπιστο* 1124. Conjicias etiam *τὸ κῦσο.* Etym. M. p. 311, 44. *Ἐγκυσίχωλος: παρὰ τὸν κῦσον. — κῦσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν.* Quod si verum est *τὸ σκῦτο*, intellige penem coriaceum, qualem habuisse senem constat ex v. 643. Schol: *δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον.* *μικτὸν* libri et vulg. Fr. Eng. *μικρὸ* Mein. *μικτὸ* conj. Eng.

ΕΥ. Φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης,
φέρ', ὦ Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασιν ἔστιν, ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν.

ΤΟ. Οὐ ζηλῶ σί σε·
ἀτάρ, εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμέν' ἦν,
οὐκ ἐπτόνησ' ἄν σ' αὐτὸ πυγίζεις ἄγων.

ΕΥ. Τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟ. Εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴ γέροντο πυγίσο,
τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον.

ΕΥ. Μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά.

ΤΟ. Μαστιγῶσ' ἄρα.

μικκὸν conj. Bentl. Bo. Fr. μικκὸ Dind. Sed doricum est μικκός. Corrigendum forsan σκέψαι τὸ πόστη (aut κύστο). μή τι κύστο παίνεται;

1115. Εὐρ. om. R. Iunt. δεῦρο bis N. R. Iunt. δεῦρο semel Bentl. Br. etc.

1116. φέρε, Σκύθα vulg. Malim φέρ', ὦ Σκύθ'. Cf. 1112. 1121. 1177.

1117. ἅπασιν ἐστίν vulg. Fr. Eng. ἅπασίν ἐστιν Mein. ἅπασιν ἔστιν Dind. Recte.

1118. Recte. οὐ ζηλῶ σί σε N. R. οὐ ζηλῶ τί σε Iunt. οὐ ζηλῶσί σε (ita fortasse R.) Fr. Mein. οὐ ζηλῶσι σὲ Bergk. οὐ ζηλῶ σι σὲ Br. Th. Dind. De σι pro τι cf. ad 1083. 1085. Qu. οὐ ζηλῶ σί σοι. Cf. 1007.

1119. τὼ πρωκτὼ N. R. Iunt. τὸ πρωκτὸ Kust. etc. περιεστραμμένον vulg. Scribendum περιεστραμμέν' (-νο) ἦν, aut — ᾖ. Schol: εἰ πρὸς ἡμᾶς — ἐτέτραπτο.

1120. ἐπτόνησας R. Iunt. et vulg. ἐπόνησας Iunt. ἐπτόνησά σ' Bentl. Br. Dind. Eng. Mein. Legendum ἐπτόνησ' ἄν σ', ut monui olim in Praef. ad Aves p. V. Nisi praestat οὐκ ἐπτόνησ' ἂν αὐτὸ πυγίζειν σ' ἐγώ. ἄγων] Corrigendum forsan ἐγώ. Hoc etiam proposui l. l.

1122. ἔς τ' εὐνὴν N. R. Iunt. Correctum jam ante Kusterum.

1123. σκ. praef. Iunt. om. R. τῇ Iunt. vulg. Th. Fr. τη (sic) N. τὴ R. Dind. Bo. Eng. Mein. Bergk. Cf. ad 1096. γεροντοπύγισο (γεροντοπυγισο N.) vulg. et Br. πυγισο (sic) N. R. Correxit Tyrwhitt. πύγισο Iunt. Dind. Fr. Eng. Mein. Bergk. πυγίσο (i. e. πυγίσαι) Th. Recte. Cf. χάρισο pro χάρισαι v. 1195.

1124. τὴ R. Both. etc. τῇ Iunt. vulg. ἐξοπισθοπρώκτισον N. R. Iunt. (ἐξόπισθο πρώκτισον, ni fallor; R.). Correxit Brunck.

1125. εὐ. μὰ δί' ἀλλὰ Iunt. σκ. μὰ δί'. ευ. ἀλλὰ R. δέμας N. R. Iunt. δέσμας R. (s. Bekk.) δέσμα Brub. δεσμὰ Biset. Kust. Br. μαστιγῶ σ' ἄρα vulg. Scribendum videtur μαστιγῶσ' (μαστιγῶσι, pro μαστιγώσει) ἄρα, i. e. vapulabis ergo. Cf. ad prox. v.

ΕΥ. Καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.

ΤΟ. Τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοΐ.

ΕΥ. Αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
Ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν δέξαιτο βάρβαρος φύσις·
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ
μάτην ἀναλίσκοις ἄν. Ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟ. Μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.

ΜΝ. Μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟ. Ἔτι γὰρ σὺ τὴ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν;

1126. ποήσω R. Iunt. Τοξ. om. R. Iunt. τὸ κεπαλή σ' R. Br. τὸ κεπαλῆς N. Iunt. Qu. τὴ κεπαλή σ'. Est autem σ' pro σου.

1127. ἀποκεκόψοι (non -ψο) R. Iunt. ἀποκεκοψο (sic) N. ἀποκεκόψι Br. ἀποκεκόψο Fr. Eng. Mein. Bergk. Dind. In scriptura ἀποκεκόψοι confusae sunt duae lectiones -ψι et -ψο. Cf. 1196. δῶσι (δῶσοι Iunt.). Corrigendum forsan, ἀποκεκόψεται τοδί (pro τῳδὶ aut τηδί). Cf. Nub. 1125. ἀποκεκόψονται. Ran. 1223. ἐκκεκόψεται. τουτοΐ libri et vulg. τουτῳί Enger. Dind. Aliter enim Scytham dicturum fuisse τουτογί. Sed τουτοΐ pro τουτῳΐ dicit lictor.

1128. μν. in R. Iunt. Εὐ. Bentl. Br. Tyrwh. etc. αἶ αἴ R. Iunt. αἴ αἴ Bentl. Br. αἰαῖ Dind.

1129. οὐχ' R. οὐκ Iunt. ἀλλ' οὐκ ἂν δέξαιτο libri. ἀλλ' οὐκ ἂν οὖν δέξ. Reisk. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐσδέξαιτο Bentl. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀναδέξαιτο Th. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο Kust. Pors. Br. Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν δεξ. Lenting, coll. 384. ἀλλὰ γὰρ | βαρέως φέρω —. Vesp. 318. Lys. 1023. (Adde Av. 1165. et v. Elmsl. ad Ach. 194.) Quod et ipse conjeceram. Neque obstare debet quod proxime sequitur iterata particula γάρ. V. ad Nub. 798. Tentabam praeterea ἀλλ' οὔ νιν ἂν δέξαιτο, ut in tragico sermone.

1132. τοῦτο libri. Correctum jam ante Kusterum.

1133. οἷον libri et vulg. Dind. οἷον recte Eng. Cf. ad 1111. ἐπιτηκίζει N. R. Iunt. ἐπιτήκιζε Be. Br. etc. Fort. ἐπιτήκιζι (pro -ζε). μοι] Fort. με. Sed cf. 1176. 1007.

1135. ἔτι γὰρ σὺ τὴ vulg. πληγὰς σὺ τῇ (τῇ?) Hamaker. πυγῇ vel tale quid delitescere suspicatur Bergk. τὴ μάστιγα τὶ (τι corr.) R., ut vid. τὴν μάστιγα vulgo ante Br. τὴν μάστηγα Iunt. τῇ μαστιγᾶν N. τὴ μάστιγαν Br. Dind. Fr. Eng. Mein. Bergk. μάστιγας vel μάστιγος Bentl. Sincerum non videtur μάστιγαν. Qu. τῇ μάστιγος, vel τὴ μάστιγ' αὖ, vel τὴ μάστιγ' ἐπιτυμεῖς αὖ λαβεῖν, vel τὴ μάστιγ' ἐπιτυμεῖς λαμβάνειν. Ceterum in fine versus interrogationis signum ponendum, ut viderunt Th. Lenting. Plerique editores plenum punctum ponunt.

ΧΟ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
παρθένον ἄζυγα κούρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει
καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
κληδοῦχός τε καλεῖται.
Φάνηθ', ὦ τυράννους στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
Δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
Ἥκετ' εὔφρονες ἵλαοι,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
ἄνδρας ἵν' οὐ θέμις εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεοῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.

1136. φιλόχορον] φιλόχωρον absque causa G. Burges. Cf. Eq. 559. Lucian. D. D. VIII. 2. ἡ δὲ (Pallas) πηδᾷ καὶ πυρριχίζει —.

1137—39. Libri sic dividunt: δεῦρο — | χορὸν — | ἄζυγα —.

1139. κόρην libri et vulg. κούρην Herm. Reisig. Dind. Bo. Fr. Eng. Bergk. Mein.

1141. κράτος φανερόν] Fort. κρατεῖ φανερῶς.

1142. κληδοῦχος R. κλῆδ' οὐχ ὅστε lepide Iunt.

1143. φανῆθ' Iunt. Neminem φάνηθ' (pro φάνητ') offendisse miratur Thiersch. κατακλίνηθι legitur Lys. 904.

1145. δῆμός τοι] δῆμος ἐπεὶ Herm. prob. Mein. δῆμος] ἑσμὸς G. Burgesius, deceptus loco Lys. 353. ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ. At cf. supra 307. περὶ τὸν δῆμον τὸν τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν. et 373.

1148—49. et 1155—56. Hi duo primi versus strophae et antistrophae multum habent difficultatis. — Transpositione esse responsionem restituendam fere consentiunt viri docti. ENGER.

1148. ἥκετ' libri et vulg. Dind. Bergk. ἥκετέ τ' Eng. εἰσήκετέ τ' Fr. ἥκετε δ' Herm. Mein. Quod verum videtur. Fortasse ἥκετον. Sic mox infra φαίνετον, μόλετον, ἔλθετον, ἤλθετον, ἀφίκεσθον. Vel sic, ἥκετ' εὔφρονες ἵλαοι etc. Ita Reisig. Conj. p. 303: ἥκετ' ἄλσος ἐς ὑμέτερον, | πότνιαι, εὔφρονες, ἵλαοι.

1150. οὐ δὴ ἀνδράσιν libri et vulg. οὐ δἀνδράσιν οὐ γ' ἀνδράσιν conj. Fr. ἄνδρας ἵν' οὐ θέμις Herm. Mein. Dind. ἔνθ' | ἀνδράσιν conj. Mein.
οὐ θεμιτὸν libri et vulg. οὐ θεμίτ' Bo. Fr. Eng. οὐ θέμις Herm. Mein. (in Vind.) Fortasse recte. Sed sexies οὐ θεμιτὸν legitur in Platone.

1152. ὄργια — | φαίνετον — Herm. Eng.

Μόλετον ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ
Θεσμοφόρω πολυποτνία.
Εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετε, νῦν ἀφίκεσθ', ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.
ΕΥ. Γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ

1152. θεαῖν libri et vulg. θεοῖν Mein. Dind. Cobet. V. L. p. 70. Cf. 948. Vesp. 377. ὄργια σέμν', ἵνα (om. θεαῖν) conj. Mein. θεαῖν ὑπὸ λαμπάσι. φαίνετον — Reisk.

1155—56. Transponunt Herm. Fr. Mein. μόλετον, ἔλθετον] Inepta tautologia. Latet, opinor, mendum. ἀντόμεθ' ὦ libri et vulg. Dind. ἀντόμεθα Herm. Fr. Mein. Recte, ut videtur. Nisi praestat ἀντόμεσθ', | ὦ — πολυποτνία. Vel ἄντομ'. Cf. ἐμοὶ 1136. μοι 1146. Meinekius (in Vindic. p. 159.) haec sic constituit: θεσμοφόρω πολυποτνία, μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεσθ', εἰ | καὶ προτερόν ποτ' ἐπηκόω ἤλθετ'; ἰὼ | ἀφίκεσθ', ἱκετεύομεν, ἐνθάδε καὶ νῦν.

1156. ὦ Θεσμοφόρω libri et vulg. Θεσμοφόρω (om. ὦ) Herm. Mein. In libris divisio versuum sic fit, μόλετον — ἀντόμεθ' ὦ | θεσμοφόρω. Idem metrum est quod v. 1150. πολυπότνια R. πολὺ πότνια N. R. (s. Bekk.) Iunt. πολυποτνία Herm. Dind. πολυπότνιαι Schaef. Reisig.

1157. εἰ καὶ libri et vulg. εἰ γὰρ Frob. aliaeque edd. καὶ Herm. Mein. Praestaret, opinor, κεἰ (καὶ εἰ). Versus est dactylico-trochaicus, praemissa arsi, ut in 1150. De quo metro v. Dind. in Metris ad Soph. Tr. 1005. ποτ'] πώποτ' Reisig.

1158. ἤλθειον libri et vulg. Reisig. Fr. Eng. Bergk. ἠλθέτην Elmsl. ad Ach. 733. et Med. 1041. ἤλθετε Herm. Th. Mein. Dind. conj. Bergk. II. νῦν ἀφίκεσθον libri et vulg. Dind. Bergk. Mein. νῦν ἀφίκεσθ' Fr. Th. conj. Bergk. Dind. νῦν ἀφίκεσθ' ἀφίκεσθ' Herm. in Epit. ἔλθετε νῦν, ἀφίκεσθ' Reisig. Fr. Eng. Dindorfius sic dividit: εἰ καὶ — ἐπηκόω ἠλθέτην, | νῦν etc.

1159. ἱκετεύομεν] ἱκετεῖς ἱκετεύομεν Thiersch. ἰὼ ἱκετεύομεν Mein. ἐνθάδ' ἡμῖν libri et vulg. Dind. Bergk. ἐνθάδε γ' ἡμῖν Herm. El. D. M. p. 542. Th. ἐνθάδ' ἐν ἡμῖν Reisig. ἐνθάδε χἠμῖν Herm. Fr. Eng. Mein. Quod proculdubio verum est et ipse conjeceram. Cf. Nub. 357. καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ, οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν. In hujusmodi locis in utroque membro adhiberi solet particula καί. V. Wunder. ad Phil. 48. Non male tamen sic legeretur: εἰ καὶ πρότερον — ἤλθετον, | καὶ νῦν ἀφίκεσθ', ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν (vel ἐνθάδε χἠμῖν).

1161. ποήσασθαι R. Iunt.

1162. μὴ δαμὰ R. μηδαμᾶ N. Kust. μηδαμὰ Iunt. Dind. Fr. Eng. μη-

ΧΟ. *Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ*
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
παρθένον ἄζυγα κούρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει
καὶ κράτος φανερὸν μόνη,
κληδοῦχός τε καλεῖται.
Φάνηθ', ὦ τυράννους στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
Δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
Ἥκετ' εὔφρονες ἵλαοι,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
ἄνδρας ἵν' οὐ θέμις εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεοῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.

1136. *φιλόχορον*] *φιλόχωρον* absque causa G. Burges. Cf. Eq. 559. Lucian. D. D. VIII. 2. *ἡ δὲ* (Pallas) *πηδᾷ καὶ πυρριχίζει* —.

1137—39. Libri sic dividunt: *δεῦρο* — | *χορὸν* — | *ἄζυγα* —.

1139. *κόρην* libri et vulg. *κούρην* Herm. Reisig. Dind. Bo. Fr. Eng. Bergk. Mein.

1141. *κράτος φανερόν*] Fort. *κρατεῖ φανερῶς*.

1142. *κληδοῦχος* R. *κλῆδ' οὐχ ὅστε* lepide Iunt.

1143. *φανῆθ'* Iunt. Neminem *φάνηθ'* (pro *φάνητ'*) offendisse miratur Thiersch. *κατακλίνηθι* legitur Lys. 904.

1145. *δῆμός τοι*] *δῆμος ἐπεὶ* Herm. prob. Mein. *δῆμος*] *ἑσμὸς* G. Burgesius, deceptus loco Lys. 353. *ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ*. At cf. supra 307. *περὶ τὸν δῆμον τὸν τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν*. et 373.

1148—49. et 1155—56. Hi duo primi versus strophae et antistrophae multum habent difficultatis. — Transpositione esse responsionem restituendam fere consentiunt viri docti. ENGER.

1148. *ἥκετ'* libri et vulg. Dind. Bergk. *ἥκετέ τ'* Eng. *εἰσήκετέ τ'* Fr. *ἥκετε δ'* Herm. Mein. Quod verum videtur. Fortasse *ἥκετον*. Sic mox infra *φαίνετον*, *μόλετον*, *ἔλθετον*, *ἤλθετον*, *ἀφίκεσθον*. Vel sic, *ἥκετ' εὔφρονες ἵλαοι* etc. Ita Reisig. Conj. p. 303: *ἥκετ' ἄλσος ἐς ὑμέτερον*, | *πότνιαι*, *εὔφρονες*, *ἵλαοι*.

1150. *οὐ δὴ ἀνδράσιν* libri et vulg. *οὐ δἀνδράσιν οὐ γ' ἀνδράσιν* conj. Fr. *ἄνδρας ἵν' οὐ θέμις* Herm. Mein. Dind. *ἔνθ'* | *ἀνδράσιν* conj. Mein.
οὐ θεμιτὸν libri et vulg. *οὐ θεμίτ'* Bo. Fr. Eng. *οὐ θέμις* Herm. Mein. (in Vind.) Fortasse recte. Sed sexies *οὐ θεμιτὸν* legitur in Platone.

1152. *ὄργια* — | *φαίνετον* — Herm. Eng.

Μόλετον ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ
Θεσμοφόρω πολυποτνία.
Εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετε, νῦν ἀφίκεσθ', ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.
ΕΥ. Γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ

1152. θεαῖν libri et vulg. θεοῖν Mein. Dind. Cobet. V. L. p. 70. Cf. 948. Vesp. 377. ὄργια σέμν', ἵνα (om. θεαῖν) conj. Mein. θεαῖν ὑπὸ λαμπάσι. φαίνετον — Reisk.

1155—56. Transponunt Herm. Fr. Mein. μόλετον, ἔλθετον] Inepta tautologia. Latet, opinor, mendum. ἀντόμεθ' ὦ libri et vulg. Dind. ἀντόμεθα Herm. Fr. Mein. Recte, ut videtur. Nisi praestat ἀντόμεσθ', | ὦ — πολυποτνία. Vel ἄντομ'. Cf. ἐμοὶ 1136. μοι 1146. Meinekius (in Vindic. p. 159.) haec sic constituit: θεσμοφόρω πολυποτνία, μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεσθ', εἰ | καὶ προτερόν ποτ' ἐπηκόω ἤλθετ'; ἰὼ | ἀφίκεσθ', ἱκετεύομεν, ἐνθάδε καὶ νῦν.

1156. ὦ Θεσμοφόρω libri et vulg. Θεσμοφόρω (om. ὦ) Herm. Mein. In libris divisio versuum sic fit, μόλετον — ἀντόμεθ' ὦ | θεσμοφόρω. Idem metrum est quod v. 1150. πολυπότνια R. πολὺ πότνια N. R. (s. Bekk.) Iunt. πολυποτνία Herm. Dind. πολυπότνιαι Schaef. Reisig.

1157. εἰ καὶ libri et vulg. εἰ γὰρ Frob. aliaeque edd. καὶ Herm. Mein. Praestaret, opinor, κεἰ (καὶ εἰ). Versus est dactylico-trochaicus, praemissa arsi, ut in 1150. De quo metro v. Dind. in Metris ad Soph. Tr. 1005. ποτ'] πώποτ' Reisig.

1158. ἤλθειον libri et vulg. Reisig. Fr. Eng. Bergk. ἠλθέτην Elmsl. ad Ach. 733. et Med. 1041. ἤλθετε Herm. Th. Mein. Dind. conj. Bergk. II. νῦν ἀφίκεσθον libri et vulg. Dind. Bergk. Mein. νῦν ἀφίκεσθ' Fr. Th. conj. Bergk. Dind. νῦν ἀφίκεσθ' ἀφίκεσθ' Herm. in Epit. ἔλθετε νῦν, ἀφίκεσθ' Reisig. Fr. Eng. Dindorfius sic dividit: εἰ καὶ — ἐπηκόω ἠλθέτην, | νῦν etc.

1159. ἱκετεύομεν] ἱκετεῖς ἱκετεύομεν Thiersch. ἰὼ ἱκετεύομεν Mein. ἐνθάδ' ἡμῖν libri et vulg. Dind. Bergk. ἐνθάδε γ' ἡμῖν Herm. El. D. M. p. 542. Th. ἐνθάδ' ἐν ἡμῖν Reisig. ἐνθάδε χἠμῖν Herm. Fr. Eng. Mein. Quod proculdubio verum est et ipse conjeceram. Cf. Nub. 357. καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ, οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν. In hujusmodi locis in utroque membro adhiberi solet particula καί. V. Wunder. ad Phil. 48. Non male tamen sic legeretur: εἰ καὶ πρότερον — ἤλθετον, | καὶ νῦν ἀφίκεσθ', ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν (vel ἐνθάδε χἠμῖν).

1161. ποήσασθαι R. Iunt.

1162. μὴ δαμὰ R. μηδαμᾶ N. Kust. μηδαμὰ Iunt. Dind. Fr. Eng. μη-

κακὸν τὸ λοιπόν. Ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
ΧΟ. Χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
ΕΥ. Ὅδ' ἐστὶν, οὑν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
Ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
κακῶς ἀκούσητ'· ἢν δὲ μὴ πίθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
ΧΟ. Τὰ μὲν παρ' ἡμῖν ἴσθι σοι πεπεισμένα,
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς γραῦς.

Ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν, ὠλάφιον, ἅ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
Πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπισον.
Σὺ δ', ὦ Τερηδὸν, ἐπαναφύσα Περσικόν.

δαμὴ ed. Brub. μηδαμῇ Br. Bo. Mein. οὐδαμὰ legitur Fr. 662. V. Dind. ad Soph. Trach. 323. Sed corrigendum, ni fallor, μηκέτι.

1164. ἐπεισφέρεις R. Iunt. ἐπισφέρεις N.

1167. ἀκούσαιτ' libri. ἀκούσετ' Reisig. ἀκούσητ' Elmsl. ad Ach. 295. et Oed. C. 177. Fr. Eng. Bergk. ἀκούσεσθ' Hirschig. Mein. Dind. πείθησθε libri et vulg. Fr. Eng. πίθησθε Hirschig. Mein. Bergk. Dind.

1170. παρ' ἡμῶν libri et vulg. Dind. παρ' ἡμῖν Hirschig. Mein. Fortasse recte. Cf. Lys. 243. τὰ παρ' ὑμῶν (ὑμῖν Hirsch.) εὖ τίθει. 172. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.

1171. πεῖσαι σύ N. R. Iunt. πεῖθε Biset. Scal. Post h. v. Chori fortasse aliquot versus excidisse suspicatur Bergk.

1172. ΕΥ. tantum praefigunt hic libri. Sed εὐρ. ὡς γραῦς N. in vv. 1177. 1181. Unde hic etiam vulgo praefigunt editores Εὐρ. ὡς γραῦς. "Improbat hoc Fritzschius: neque enim Euripidem in pulpito vestem mutare tam subito potuisse, sed jam v. 1160. lenae anus habitu, comitantibus etiam Elaphio ac Teredone, in scenam prodiisse. At supra suo nomine feminas allocuta est, ut recte hic demum ὡς γραῦς introducatur." ENGER. Qui tamen additamentum illud delevit. ἐστίν vulg. Malim ἔσται.

1173. ποεῖν R. Iunt.

1174. κἀνακόλπασον R. Iunt. vulg. Bo. Th. κἂν ἀκόλπασαν N. κἀνακόλπισον Biset. Fr. Eng. prob. Kust. Br. κἀνακάλπασον Herm. Bergk. Mein. Dind. "Biseti emendationi κἀνακόλπισον favet analogia. Formae sunt usitatae κολπόω, κολπίζω. Sed κολπάζω, si hunc locum excipias, exemplo caret." (Br.) Qu. κἀνακόλπισαι (voce media, ut in Eccl. 268).

1175. Τερηδὼν N. R. Τερήδων Iunt. vulg. Th. Fr. Eng. Bergk. Mein. Dind. Τερηδὸν duo codices Suidae in Τερηδών. ἐπ' ἀναφύσα R. ἐπα-

ΤΟ. Τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγεῖρί μοι;
ΕΥ. Ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα·
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.
ΤΟ. Ὀρχῆσι καὶ μελετῆσι· οὐ κωλῦσ' ἐγώ.
Ὡς ἐλαπρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.
ΕΥ. Φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου
τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω.
ΤΟ. Ναῖκι ναὶ

ναφύσα Iunt. Suspicor fere reponendum esse ᾆσμα φύσα. Cf. Ach. 863. φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός. Aesch. Pers. 1053. κἄπιβῶ τὸ Μύσιον.

1176. κῶμο τίς R. κωμοτίς N. κωμοτίσ' Iunt. Praestat fortasse κῶμο τί. ἀνεγεῖρι μοι libri et vulg. Th. ἀνεγεῖρί μοι Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. Qu. με. Cf. ad 1190.

1178. ἔρχετ' N. R. Iunt. ἤρχεθ' Dobr. Lenting. Sine causa. ὡς ἄνδρας τινάς] Qu. εἰς ἀνδρός τινος.

1179. κωλύσ' libri et vulg. Scribendum κωλῦσ' (κωλῦσι, aut κωλῦσο), i e. κωλύσω.

1180. ὡς et ὥσπερ libri et vulg. ὡς et ὥσπερ recte Enger. Mein. Dind.

1181. εὐρ. ὡς γραῦς praef. in R. Iunt. φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί libri et vulgo. Quo sensu non video. Tentabam φέρε νυν κατάθου θοἰμάτιον, ὦ τέκνον, τοδί, aut φέρε νυν ἀπόδυθι θοἰμάτιον, τέκνον, τοδί, aut ἀπόδυθι, φέρε, θοἰμάτιον, ὦ τέκνον, τοδί. Cf. Nub. 497. φέρε νυν κατάθου θοἰμάτιον. Eccl. 512. καταθέσθαι θοἰμάτιον. Th. 214. ἄγε νυν — ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. 730. σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν | ἀπόδυθι, ταχέως. Elaphium enim v. 1189. θοἰμάτιον λαβεῖν (rursus sumere) jubetur. Mendosum certe videtur ἄνωθεν, pro quo reponendum suspiceris ἄνω θὲς (supra genua Scythae), vel χαμαὶ θὲς, vel κάτω θὲς (1189), vel ἄπωθεν (Pl. 674). Hoc liquet, opinor, puellam saltandi causa pallium deponere juberi, quod mox, postquam jam satis saltavit, rursus sumit v. 1189. Ita etiam Fritzschius: "Pallium deponere puella jubetur, quo saltare expeditius possit. Cf. ad 656." θοιμάτιον R. Iunt. τόδί R. τοδὶ Iunt.

1182. καθιζομένη] Fort. καθεζομένη. τοῖς γόνασι libri. τοῖσι γόνασι Bentl. Pors. Br. Fr. Eng. Bergk. Mein. Dind. τοῖς γόνασι τοῖς Dind. olim.

1183. ὑπολύσω] "Fort. —" (ita) Bentl. qui haud dubie ὑποδήσω correcturus erat. ναίκι hic et infra vulg. Fr. ναῖκι Dind. Eng. Bergk. Mein. ναικὶ Br. Bo. Th. Ναίχι legitur Soph. Oed. R. 684. Quem accentum tuetur grammaticorum auctoritate Ellendt. in Lex. Soph. II. p. 146. ναιχὶ (ut οὐχὶ) Photius p. 285, 20. ναῖχι Suidas II. p. 602. Formam ναίχι commendat analogia aliorum adverbiorum ἄγχι, ἦχι, νόσφι, ἶφι, κεῖθι, αὖθι.

κάτησο κάτησο, ναῖκι ναῖκ', ὦ τυγάτριο.
Οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη.
ΕΥ. Αὔλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
ΤΟ. Καλό γε τὸ πυγή. Κλαῦσί γ', ἢν μὴ 'νδον μένῃς.

1184. κάτησο κάτησο] Eadem anapaesti incisio est Ran. 1393. μεθεῖτε μεθεῖτε —. Versus fortasse sic scribendus κάτησο κάτησο, ναὶ κάτησο, (vel κάτησ', ὦ) τυγάτριον. (Ita etiam Elmsl. n. ms.). Vel in hunc modum simplici transpositione, κάτησο, ναῖκι ναὶ, κάτησο, τυγάτριον. Sed nil tenere mutandum. ναίκι ναὶ, τυγάτριον libri. ναιχὶ ναιχὶ, τυγάτριον Bo. ναίκι, ναίκι, τυγάτριον Fr. ναῖκι ναὶ, ὦ τυγάτριον Eng. Mein. Dind. Cf. 1196. 1218. Fort. ναῖκι ναῖκ', ὦ (vel ναῖκι) τυγάτριον. τυγάτριον libri et vulg. Scribendum τυγάτριο. Cf. ad 1194. 1210.

1185. ὡς — ὥσπερ libri et vulg. Dind. ˙ὡς — ὥσπερ Bo. Eng. Mein. στέριπο N. R. (pr., ut vid.) Dind. Bergk. Eng. Mein. τέριπο R. corr. τεριπὸ Iunt. στεριπὸ Fr. στέριπο τὸ τιττί' vulg. Corrigendum, ni fallor, στέριπα τὰ τιττί', et mox ὥσπερ γογγύλαι (γογγύλῃ R. Iunt.) Cf. schol: ὡς στέριφα τὰ τιτθία. Ach. 1199. ἀτταταῖ ἀτταταῖ | τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια. Adde quod alioqui dicturus fuisset Scytha ὡς στερίπη τὸ τιττί. γογγύλῃ R. Iunt. Quum rapum Attici non γογγύλην, sed γογγυλίδα, dixerint teste Phrynicho p. 103, videndum an γογγυλὶ potius scribendum sit, ut conjicit Enger. Quod si plurale est στέριπο τὸ τιττί (στέριπα τὰ τιττί?), reponendum erit potius γογγύλαι (γογγύλῃ R. Iunt.).

1186. Ante ἔτι personae signum in N. θᾶττον ἔτι· δέδοικας distinguit Dobraeus. (Fortasse recte. Cf. Xen. An. IV. 3. 32. ἔφευγον πολὺ ἔτι θᾶττον.) αὔλει σύ· θᾶττον, ἔτι δέδοικας Fr. ἤ τι (vel ἤ τι) pro ἔτι malit Tyrwhitt. Sed v. Elmsl. ad Ach. 127.

1187. γυ. ante κλαύσει in R. Iunt. Εὐ. Br. Scythae haec continuant Bentl. Tyrwh. Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. et Elmsl. ad Tyrwh. Conj. p. 69. κλαύσει γ' ἂν N. R. Iunt. κλαυσεῖ γ' ἂν R. (s. Bekk) κλαῦσί γ' ἂν Bentl. Fr. Th. Eng. Mein. Lenting. κλαῦσί γ' ἢν Dind. Bergk. κλαύσετ' ἂν — μένῃ Brunck. Both. et olim Dind. Inepta hic est particula γε, quare correxerim κλαῦσ', ἐὰν —, ut nunc video corrigere etiam Elmsleium ad Tyrwh. Conj. p. 69. Cf. ad 1207. Posses etiam κλαῦσι, ἢν μὴ etc. Abierit κλαῦσι in κλαύσει, ut δρᾶσι in δράσει v. 1216. Post μένῃς parepigraphe est in libris ἀνακύπτει (ἀνακύπτῃ N. R.) καὶ παρακύπτει (παρακύπτι N. R.) ἀπεψωλημένος. I. e. clunes sus rursus lascive agitat recutitus. Paullo aliter vertit Fritzschius, probante Engero, caput nunc attollit, nunc demittit, erecto nudatoque mutone. Certe ad ipsum hominem, non ad mutonem, referendum est ἀπεψωλημένος, ut monuit Fritzsch. Delent eam Bentl. Dind. Eng. Bergk. Mein. alii. Contra Thierschius in metrum ista redigit et hunc versum inde efficit, ἀνακύπτι καὶ παρακύπτι ἀπεψωλημένο.

Εἶεν· καλὴ τὸ σχῆμα περὶ τὸ πόστιο.
ΕΥ. Καλῶς ἔχει. Λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρα 'στὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν.
ΤΟ. Οὐ πιλῆσι πρῶτά μοι;
ΕΥ. Πάνυ γε· φίλησον αὐτόν.
ΤΟ. Ὃ ὂ ὂ, παπαπαπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
Τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ;
ΕΥ. Χαῖρ', ὦ τοξότα·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.
ΤΟ. Ναὶ ναί, γράδιο,

1188. σχ. ante εἶεν in R. Iunt. Euripidi εἶεν tribuit Lenting. εἶεν R. et vulg. εἶέν Iunt. εἰ ἐν N. εἶεν hic ad rem novam transitum parare putant Fritzsch. Eng. Sed parum hic convenit, opinor, εἶεν. Qu. ἔα, vel αἰβοῖ, vel παπαῖ, vel βαβαὶ, vel βαβαί, ὡς. ποστίον N. R. Iunt. vulg. πόστιον Br. Dind. recc. πρόστιον conj. Bergk. et olim Fritzsch. Quod mihi etiam in mentem venerat. Cf. Ran. 548. τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους. Scribendum tamen foret πρόστιο, ut analogia servetur in barbari sermone. Sed praestat, opinor, περὶ τὰ πρόστια circa anteriores partes. Cf. ad 1185. Puta inter saltandum primum nates saltatricis, deinde partes anteriores mirabundum contemplari Scytham.

1189. γυ. praef. in R. Iunt. Εὐ. Bentl. Br. Dind. etc. θοιμάτιον R. Iunt. 'στὶν N. R. 'στιν Iunt. et R. (s. Bekk.).

1190. τί οὐκ ἐπιλήσει N. R. Iunt. οὐχὶ πιλήσει Br. Th. Bergk. οὐχὶ πιλήσι (φιλήσεις) Pors. οὐχὶ πιλῆσι Dind. Eng. Mein. Ipse malim οὐ πιλῆσι. (οὐ pro οὐχὶ suadet etiam Elmsl. ad Ach. 178). In codicum scriptura istud τί nihil aliud esse arbitror quam το. (i. e. τοξότης). με vulg. Analogia postulat μοι. Cf. 1133. 1176. 1007.

1191. ὅ (sed ο ο ο pr., ut vid.) R. ο ο ο (sic) N. ὂ ὂ ὂ Br. Bekk. etc. ὠὼ Dind. Deest haec exclamatio in Iunt. et antiquis edd. παπαπαπαῖ R. Iunt. παπαπαπαπαῖ N. ἀππαπαππαπαὶ Bentl. παππαπαῖ Dind. Cf. Eur. Cycl. 503. παπαπαῖ, πλέως μὲν οἴνου. Nub. 390. παπαπαππάξ.

1192. ὡς — ὥσπερ vulg. ὥς — ὥσπερ Eng. Mein. Dind. Cf. ad 1185.

1193. κατεύδει] Malim κατεῦδι. παρ' ἐμέ] Fort. παρ' ἐμί (ἐμοί). Sed καθεύδειν παρά τινα aeque bene fortasse dici potest atque δειπνεῖν παρά τινα, et similia. Εὐρ.] γυ. in R. Iunt. χαῖρε, τοξότα vulg. Malim χαῖρ' ὦ τοξότα. Cf. 931. 1177.

1194. ναὶ libri. ναὶ ναὶ Br. Dind. Eng. Bergk. Mein. ναιχὶ Bentl. Th. ναίχι (vel ναὶ ναὶ) Pors. ναίχι Pierson. ad Moer. p. 276. Fort. ναὶ (vel ναίχ'), ὦ γράδιο. Cf. Nub. 1468. ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον Δία. γράδιον R. Iunt. γρᾴδιον vulg. Bergk. γρᾴδιο Both. Dind. Mein.

ἐμοὶ χάρισο σὺ τοῦτο. 1195

ΕΥ. Δώσεις οὖν δραχμήν;

ΤΟ. Ναὶ ναῖκι, δῶσι.

ΕΥ. Τἀργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟ. Ἀλλ' οὐκ ἔκ' οὐδέν· ἀλλὰ τὸ συβίνη λαβέ.

1195. Post ἐμοὶ literae duae aut tres erasae in R. χάρισο σου N. R. χάρισος (sic) Iunt. χάρισο σὺ Br. Pors. Dind. Mein. etc. χάρισο jam Scal. Εὐ.] om. R. γυ. Iunt. Post δραχμὴν plene forsan interpungendum. Cf. Ach. 896. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί.

1196. ναίκι R. Iunt. ναικὶ Th. Cf. ad 1183. δῶσι N. R. Fr. Eng. Mein. Dind. δῶσοι Iunt. (Duabus lectionibus confusis, ut videtur, δῶσο et δῶσι. Sic ἀποκεκόψοι pro ἀποκεκόψι idem liber v. 1127.) δῶσο Pors. δῶ σοι Br. Bo. Bergk. (Quod non recipiendum.) δύο σι inepte Thiersch. Εὐρ.] γυ. in R. Iunt.

1197. οὐκ ἔκ' (οὐκέκ' Iunt.) ὠδὲν R. Iunt. vulg. Th. οὐκ ἔχω οὐδὲν Phot. p. 546, 2. Suidas in συβήνη. οὐκ ἐκῶδὲν Bergk. Mein. Dind. οὐκ ἔκ' οὐδὲν Eng. οὐκ ἔκω δὲν Dind. olim. Scribendum videtur cum Engero ἔκ' οὐδέν, i. e. ἔκο οὐδέν, unde elisio. Vulgata scriptura unde orta sit recte docet Engerus: "Etenim ἔκω οὐδέν jam veteres grammatici per crasin coalescere in ἐκῶδεν statuebant, unde librorum scriptura ἐκ' ὠδέν seu ἐκ ὠδέν." ἀλλὰ R. Iunt. ἄλλο N. Unde conjiciat quis, ἀλλ' οὐκ ἔκ' οὐδὲν ἄλλο, τὸ σ. λ. τὸ συμβήνην N. R. Iunt. (Ipse, errore fortasse, τὸ συμβίνην enotavi ex R.) τὸ σιβύνην Fr. Eng. Mein. τὸ σιβύνη malit Eng. (Qui: "σιβύνην hic restituendum esse et ratio et numeri docent.") τὸ συβίνην Br. (coll. 1215) Bo. Th. Fr. Bergk. Dind. συβίνην Dind. olim. (τὸ delent etiam Bentl. et Elmsl. ad Ach. 178.) "Συβήνην schol. Phot. p. 546, 2. et Suidas in συβήνη. Schol: τὴν τοξοθήκην· συβήνη αὐλοθήκη. λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην. Articulum τὸ recte omittunt Photius et Suidas. Ceterum usitata apud alios scriptura vocabuli σιβύνη est, de qua dixi in Thesauro Stephani s. v. ζιβύνη." (Dind.). Συβήνη scribunt etiam Hesych. in v. Poll. X, 153 (ubi tamen al. σιβήνην et σιβύνη). et Etym. M. p. 132, 25. De formis usitatis hujus nominis σιβύνη σιγύνης σίγυνος σίγυνον ζιβύνη docte et copiose agit Fritzschius ad h. l., qui non justam vocis formam esse συβίνη, sed joci causa illud a barbaro pro σιβύνη dictum putat. "Minime vero sequitur, ait, Atticos pro ἡ σιβύνη hanc quoque formam ἡ συβίνη usurpasse. Namque et barbarus loquitur, et utrobique (hic et 1215) ad verbum βινεῖν adludit." Equidem crediderim Graecis, ut Μιτυλήνη et Μυτιλήνη, μιστυλᾶσθαι et μυστιλᾶσθαι, πιτύνη et πυτίνη, πίτυνος et πύτινος inter se confusa reperiuntur, sic non minus συβίνη quam σιβύνη in usu fuisse. Quarum formarum illa antiquior fortasse fuerit. Altera forma legitur in Alexidis loco apud Poll. X. 144. φέρε τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα (πλατύλογχ' ἀκόντια, vel πλατύλογχα τέτταρα?). Sed in nostro loco perit

Ἔπειτα κομίσι σ' αὐτό. Ἀκολοῦτ', ὦ τέκνο.
Σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γέροντ', ὦ γρᾴδιο.
Ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ΕΥ. Ἀρτεμισία.
ΤΟ. Μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ'· Ἀρτομουξία.

lusus in paronomosia quaesitus v. 1215, si σιβύνην legas. Quare non dubitanter τὸ συβίνη dare. De mediae syllabae mensura constat ex Alexidis loco l. Formam συβήνη Fritzschius errorem grammaticorum esse contendit. V. Dind. in Thes. IV. 36. λάβε R. Iunt.

1198. εὐ. ἔπειτα — in R. Iunt. Haec, quae vulgo Euripidi dantur, lictoris esse intellexerunt Dobr. Enger. Mein. Dind. κομίζεις αὐτοῖς (αυτοις R. s. Bekk. ipse enotavi αὐτοῖς) libri. κομιεῖς αὐτὸς Bentl. Kust. Pors. κομιεῖς αὐτόσ' Bentl. κομίζεις αὖθις Br. Bergk. κομίζεις αὐτὸς Th. κομίζεις αὐτόσ' Fr. κομίσι σ' αὐτός (post'ea tibi argentum solvam) Enger. Mein. Dind. κομιεῖς probat Elmsl. ad Ach. 178. αὐτὸς etiam Reisk. αὐτὴν est in Farrei ed. Scripserat, ni fallor, Comicus hujusmodi aliquid, ἔπειτα κομίσ' αὔτ' αὖτις, postea reducam eam (saltatricem Elaphium), vel ἔπειτα κομίσι σ' (σοι) αὖτις, vel ἔπειτα κομίσ' ἔγ' αὐτό σ' (sc. τἀργύριον 1196), vel ἔπειτα κομίσι σ' αὐτόν (sc. argentum aut puellam, genera enim permiscet, ut in 1119. 1192.). Conjicias etiam ἔπειτα κομιοῦμ' αὖτις (sc. τὴν συβίνην) i. e. postea pharetram redimam, utpote quae plûs drachma valebat. Et fortasse, ut barbarus, κομίσι pro κομιοῦμαι dicit, ut βοῦλις pro βούλει 1005. ἀκολούτι τέκνον N. R. Iunt. vulg. ἀκολούτει, τέκνον Br. Mein. Dind. Lege ἀκολούτ' (vel potius ἀκολοῦτ'), ὦ τέκνον. Vocativus quidem θυγάτριον (sine ὦ) est 1184. et παιδία Vesp. 408. Sed, quum produci nequeat ultima in ἀκολοῦτι, inserendum videtur ὦ. τέκνον vulg. Dedi τέκνο, ut loqui solet barbarus.

1199. τὴ N. R. Dind. etc. τῇ Iunt. τῇ aliae edd. γέροντο γράδιο N. R. et (γρᾴδιο) Dind. γεροντογράδιο Iunt. γέροντο, γρᾴδιο Bo. Eng. Bergk. Mein. Malim γέροντ', ὦ γρᾴδιο. Quod suadet etiam Hotibius. Cf. 1210. ὦ γρᾴδι', ὦ —. et ad 1198.

1200. Εὐρ.] γυ. in R. Iunt. δέ σοι libri et vulg. δὲ σοὶ Bergk.

1201. σκ. μεμνῆσι R. Iunt. (Εὐ. cont.) Be. Br. Bo. Fr. Εὐ. μέμνησο — Reisk. Dind. Eng. Bergk. Mein. et (qui μεμνῆσι) Th. "Unus Reiskius Euripidis haec esse intellexit, quod vel τοίνυν docere poterat. Scilicet ironia ut meminerit hujus nominis lictor Euripides monet." (Enger.). Quae correctio confirmari videatur v. 275. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι etc. Lys. 931. μέμνησό νυν. Eq. 495. μέμνησό νυν | δάκνειν, etc. Sed alia est eorum locorum ratio. Lictoris interest nomen Ἀρτεμισία recordari, non ita lenae. Nulla persona praefixa est ante Ἀρτ. in R. Iunt. Τοξ. praefigunt. Reisk. Dind. etc. Ἀρτομουξία N. R. Iunt. Br. Bo. Ἀρταμουξία Bekk. (tacens de R.) Dind. Fr. Eng. Bergk. Mein. "Ἀρτεμουσ[ίας] Marm.

ΕΥ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
Σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, ταυτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. Σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἅπαξ λυθῶ.
ΕΥ. Λέλυσο. Σὸν ἔργον· φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν.

Oxon. Chandleri LI. 1, 19." DOBR. Eadem codicum discrepantia in nomine Ἀρταξέρξης Ἀρτοξέρξης. E. g. Thuc. VIII. 5. Ἀρταξέρξου (Ἀρτοξ. C.). Plat. Alc. I. 121. Ἀρτοξέρξῃ τῷ Ξέρξου. Vera hic videtur scriptura Ἀρτομουξία, nam barbarus literam ŏ frequentat.

1202. Suspectum nonnihil ἔτι. ποεῖς R. Iunt.

1203. Fort. ἀπότρεχ', ὦ παιδάριον. Cf. ad 1198. Sed cf. Pl. 823. ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. Pac. 1288. παιδάριον τουτὶ λαβὼν libri et vulg. Bo. Th. παιδάριον, τουτὶ λαβὼν ed. Lugd. Fr. Eng. Bergk. παιδάριον, ταυτὶ λαβὼν schol. Dobr. (Adv. II. 192.) Dind. Mein. Recte. Cf. Schol: τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος. Παιδάριον hic vocativus est, ut in Pl. 823. ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. Pac. 1288. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις. Philippid. Poll. IX, 38. πόστην ὑφοδώσεις, παιδάριον, ῥύμην; B. τρίτην. Menand. Athen. 691. A. ἡδὺ τὸ μύρον, παιδάριον. Xenarch. III. 623. Diphil. IV. 473. "παιδάριον, ut semper, puerum significat. et τουτὶ [quidni ταυτί?] intelligit organa musica, quae Euripidem manu sua tulisse docet v. 1217. — Pharetram in scena esse relictam docet v. 1215." (Enger.) Ταυτὶ in τουτὶ propter vicinum παιδάριον mutatum esse credibile est. λαβών] Qui puellam fuisse Teredona existimant, λαβὸν fortasse reponere volent. Vix tamen λαβὸν ita dixisset Comicus, sed λαβοῦσα. Cf. ad Vesp. 687.

1205. ὅτ' ἂν R. Iunt. ὅταν λυθῇς, τάχιστα φεύξει nonnullae edd. ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει Br. Valck. ad Theocr. I. 112. Dind. etc. Recte. Nulla interpunctio est in Iunt. καὶ τενεῖς] κἀτενὴς Valck. l. l. Hesychius, ἀτενές; ἰθύ, συνεχές. Fallitur vir doctus.

1207. κηδ. praef. in N. R. Iunt. ταῦτά γ' ἢν R. Brub. ταῦτα γῆν Iunt. Fort. ταῦτ', ἐὰν (vel ἐάν γ'). Cf. ad 1187. Sed cf. 1064. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. Pac. 149. 1041. 1311. Pl. 229.

1208. λέλυσο] λέλυσαι Bentl. Reisk. Elmsleius. in Mus. Crit. I. 180. (Ita S. Luc. Ev. XIII. 12. γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθε[...] inter solvendum dicit esto solutus, ut recte anim[...] (Enger.).

1209. καταλαβεῖν] Qu καταλαβεῖν σ'. Μνη.] κηδ. [...] Euripidi haec continuanda sint, et scribendum sit ἐγὼ [...]

ΜΝ. Ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
ΤΟ. Ὦ γρᾴδι', ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριο,
κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — Ποῦ τὸ γρᾴδιο;
Οἴμ' ὡς ἀπόλωλο. Ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
Ὦ γρᾴδι', ὦ γρᾶ'. Οὐκ ἐπαινῶ γρᾴδιο.
Ἀρτομουξία.
Διέβαλό μ', ὦ γρᾶ'. Ἀπότρεχ' ὡς τάκιστα σύ.
Ὀρτῶς δὲ σὺ συβίνη· καταβεβινῆσι γάρ.

autem idem faciam. Una enim fugisse Mnesilochum et Euripidem constat ex v. 1219. δή] δὲ Eng. Frustra. Cf. Ach. 815. ταῦτα δή (sc. δρῶ vel δράσω).

1210. ὡς vulg. ὡς recte Eng. Mein. Dind. Mox σοι dicit barbarus pro σου, ut supra pro σε 1007. τυγάτριον libri et vulg. τυγάτριο recte Th. Idem proponit Dind. ad 1194. Cf. ad 1184.

1211. δύσκολλ' N. R. Iunt.

1212. ὡς vulg. Dind. etc. ὡς Eng. ἀπόλωλο N. R. Fr. Eng. Bergk. Mein. ἀπόλωλον Iunt. vulg. Dind. Cf. ψύλλο, σανίδο, γέροντο, γυναῖκο, γρᾴδιο, etc. ποῦ R. Iunt. vulg. που (sic) N. Verum videtur ποῖ (cf. 1216) aut πο (cf. ad 1056).

1213. ὦ γρᾶο (γρᾶιο) R. Iunt. ὦ γράο N. ὦ γραῦ Br. Th. ὦ γρᾷ' Fr. Eng. Bergk. Mein. ὦ γρᾶ' Bentl. Dind. Cf. 1222. ὦ μιαρὸ γρᾶο. οὐκ' ἐπαινῶ γρᾴδιο (sic) R. Iunt. Fr. οὐκ ἐπαινῶ, γρᾴδιο Br. Th. Dind. Eng. Bergk. οὔ σ' ἐπαινῶ, γρᾴδιο conj. Mein. Recte habet librorum scriptura. Cf. Lys. 70. οὐκ ἐπαινῶ Μυρρίνην | ἥκουσαν ἄρτι etc. (Ubi vulgo Μυρρίνη casu vocativo legitur. Sed μυρρίνηι R.) Cf. ad Ach. 494. ἄγαμαι καρδίας. Ubi articulus omittitur ut in hoc loco. Ἀρταμουξία vulg. delet Dind. Dedi Ἀρτομουξία. Cf. ad 1201.

1214. διέβαλέ μ' ὁ γραῦς N. Th. διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς R. Iunt. διέβαλέ μ' ἡ γραῦς Suidas in διέβαλεν. διέβαλέ μ' ὦ (ὦ ed. Ven.) γραῦς Br. διέβαλέ μ' ὦ (!) γραῦς Fr. Bergk. et (ὦ!) Eng. Mein. Dind. Olim Praef. Av. p. V.) conjeceram διέβαλέ με τὸ γρᾶ' (vel γραῦς). Neque contemnenda est Suidae lectio, διέβαλέ μ' ἡ γραῦς, ut activa voce pro media existimetur uti Scytha. (ἡ μιαρὰ dicit Scytha v. 1092.) Sed parum dubito quin legendum sit διεβάλλο μ', ὦ γρᾶ', i. e. διεβάλλου με, ὦ γραῦ, decipiebas me, o anicula. Magis autem hic convenit imperfectum quam aoristus διέβαλο. Scilicet medium διαβάλλεσθαι valet decipere, non activum διαβάλλειν. Cf. Av. 1648. διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρέ συ. Legitur vero ὁ pro ὦ in codice C. in Pl. 1101. Inepta est scriptura ὡ [illegible] libri et vulg. Dind. etc. ὡς et hic Eng. Quomodo qui [illegible] nuntiari id velint scire cupit Enger: quamquam [illegible] ο, ne[illegible] latum esse uno spiritu tenuemque aspi- [illegible] R. Iunt. τάκιστα Br. Dind. etc.
[illegible] R. [illegible] βηνῆστι N. συβίνη 'στὶ Br. τὸ συβήνη

ΕΥ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
Σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, ταυτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. Σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.

ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἢν ἅπαξ λυθῶ.

ΕΥ. Λέλυσο. Σὸν ἔργον· φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν.

Oxon. Chandleri LI. 1, 19." DOBR. Eadem codicum discrepantia in nomine Ἀρταξέρξης Ἀρτοξέρξης. E. g. Thuc. VIII. 5. Ἀρταξέρξου (Ἀρτοξ. C.). Plat. Alc. I. 121. Ἀρτοξέρξῃ τῷ Ξέρξου. Vera hic videtur scriptura Ἀρτομουξία, nam barbarus literam ō frequentat.

1202. Suspectum nonnihil ἔτι. ποεῖς R. Iunt.

1203. Fort. ἀπότρεχ', ὦ παιδάριον. Cf. ad 1198. Sed cf. Pl. 823. ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. Pac. 1288. παιδάριον τουτὶ λαβὼν libri et vulg. Bo. Th. παιδάριον, τουτὶ λαβὼν ed. Lugd. Fr. Eng. Bergk. παιδάριον, ταυτὶ λαβὼν schol. Dobr. (Adv. II. 192.) Dind. Mein. Recte. Cf. Schol: τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος. Παιδάριον hic vocativus est, ut in Pl. 823. ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. Pac. 1288. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις. Philippid. Poll. IX, 38. πόστην ὑφοδώσεις, παιδάριον, ῥύμην; Β. τρίτην. Menand. Athen. 691. A. ἡδὺ τὸ μύρον, παιδάριον. Xenarch. III. 623. Diphil. IV. 473. "παιδάριον, ut semper, puerum significat. et τουτὶ [quidni ταυτὶ?] intelligit organa musica, quae Euripidem manu sua tulisse docet v. 1217. — Pharetram in scena esse relictam docet v. 1215." (Enger.) Ταυτὶ in τουτὶ propter vicinum παιδάριον mutatum esse credibile est. λαβών] Qui puellam fuisse Teredona existimant, λαβὸν fortasse reponere volent. Vix tamen λαβὸν ita dixisset Comicus, sed λαβοῦσα. Cf. ad Vesp. 687.

1205. ὅτ' ἂν R. Iunt. ὅταν λυθῇς, τάχιστα φεύξει nonnullae edd. ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει Br. Valck. ad Theocr. I. 112. Dind. etc. Recte. Nulla interpunctio est in Iunt. καὶ τενεῖς] κἀτενὴς Valck. l. l. Hesychius, ἀτενές; ἰθὺ, συνεχές. Fallitur vir doctus.

1207. κηδ. praef. in N. R. Iunt. ταῦτά γ' ἢν R. Brub. ταῦτα γῆν Iunt. Fort. ταῦτ', ἐὰν (vel ἐάν γ'). Cf. ad 1187. Sed cf. 1064. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. Pac. 149. 1041. 1311. Pl. 229.

1208. λέλυσο] λέλυσαι Bentl. Reisk. Elmsleius. in Mus. Crit. I. 180. (Ita S. Luc. Ev. XIII. 12. γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.) "At inter solvendum dicit esto solutus, ut recte animadvertit Fritzsch." (Enger.).

1209. καταλαβεῖν] Qu καταλαβεῖν σ'. Μνη.] κηδ. in R. Iunt. Vide an Euripidi haec continuanda sint, et scribendum sit ἐγὼ δὲ ταὐτὸ δρῶ, ego

ΜΝ. Ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
ΤΟ. Ὦ γρᾴδι', ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριο,
κοὐ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — Ποῦ τὸ γρᾴδιο;
Οἴμ' ὡς ἀπόλωλο. Ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
Ὦ γρᾴδι', ὦ γρᾶ'. Οὐκ ἐπαινῶ γρᾴδιο.
Ἀρτομουξία.
Διέβαλό μ', ὦ γρᾶ'. Ἀπότρεχ' ὡς τάχιστα σύ.
Ὀρτῶς δὲ σὺ συβίνη· καταβεβινῆσι γάρ.

autem idem faciam. Una enim fugisse Mnesilochum et Euripidem constat ex v. 1219. δή] δὲ Eng. Frustra. Cf. Ach. 815. ταῦτα δή (sc. δρῶ vel δράσω).

1210. ὡς vulg. ὡς recte Eng. Mein. Dind. Mox σοι dicit barbarus pro σου, ut supra pro σε 1007. τυγάτριον libri et vulg. τυγάτριο recte Th. Idem proponit Dind. ad 1194. Cf. ad 1184.

1211. δύσκολλ' N. R. Iunt.

1212. ὡς vulg. Dind. etc. ὡς Eng. ἀπόλωλο N. R. Fr. Eng. Bergk. Mein. ἀπόλωλον Iunt. vulg. Dind. Cf. ψύλλο, σανίδο, γέροντο, γυναῖκο, γρᾴδιο, etc. ποῦ R. Iunt. vulg. που (sic) N. Verum videtur ποῖ (cf. 1216) aut πο (cf. ad 1056).

1213. ὦ γρᾶο (γρᾶιο) R. Iunt. ὦ γράο N. ὦ γραῦ Br. Th. ὦ γρᾷ' Fr. Eng. Bergk. Mein. ὦ γρᾶ' Bentl. Dind. Cf. 1222. ὦ μιαρὸ γρᾶο. οὐκ' ἐπαινῶ γρᾴδιο (sic) R. Iunt. Fr. οὐκ ἐπαινῶ, γρᾴδιο Br. Th. Dind. Eng. Bergk. οὔ σ' ἐπαινῶ, γρᾴδιο conj. Mein. Recte habet librorum scriptura. Cf. Lys. 70. οὐκ ἐπαινῶ Μυρρίνην | ἥκουσαν ἄρτι etc. (Ubi vulgo Μυρρίνη casu vocativo legitur. Sed μυρρίνηι R.) Cf. ad Ach. 494. ἄγαμαι καρδίας. Ubi articulus omittitur ut in hoc loco. Ἀρταμουξία vulg. delet Dind. Dedi Ἀρτομουξία. Cf. ad 1201.

1214. διέβαλέ μ' ὁ γραῦς N. Th. διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς R. Iunt. διέβαλέ μ' ἡ γραῦς Suidas in διέβαλεν. διέβαλέ μ' ὦ (ὦ ed. Ven.) γραῦς Br. διέβαλέ μ' ὦ (!) γραῦς Fr. Bergk. et (ὦ!) Eng. Mein. Dind. Olim Praef. Av. p. V.) conjeceram διέβαλέ με τὸ γρᾶ' (vel γραῦς). Neque contemnenda est Suidae lectio, διέβαλέ μ' ἡ γραῦς, ut activa voce pro media existimetur uti Scytha. (ἡ μιαρὰ dicit Scytha v. 1092.) Sed parum dubito quin legendum sit διεβάλλο μ', ὦ γρᾶ', i. e. διεβάλλου με, ὦ γραῦ, decipiebas me, o anicula. Magis autem hic convenit imperfectum quam aoristus διέβαλο. Scilicet medium διαβάλλεσθαι valet decipere, non activum διαβάλλειν. Cf. Av. 1648. διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρέ σύ. Legitur vero ὁ pro ὦ in codice C. in Pl. 1101. Inepta est scriptura ὁ (aut ὡ) γρᾶ'. ὡς libri et vulg. Dind. etc. ὡς et hic Eng. Quomodo qui ἀπότρεχ' ὡς dant pronuntiari id velint scire cupit Enger: quamquam enim Scytha esset homo, nemini datum esse uno spiritu tenuemque aspiratamque exprimere. τάχιστα N. R. Iunt. τάκιστα Br. Dind. etc.

1215. σὺ βήνη 'στι R. Iunt. σὺ βηνῆστι N. συβίνη 'στὶ Br. τὸ συβήνη

Οἴμοι, τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γρᾴδιο;
'Αρτομουξία.
ΧΟ. Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ᾗ 'φερεν τὰς πηκτίδας·
ΤΟ. Ναὶ ναῖκι. Εἶδες αὐτό;
ΧΟ. Ταύτῃ γ' οἴχεται
αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἵπετο.
ΤΟ. Κροκῶτ' ἔκοντο τὴ γέροντο;
ΧΟ. Φήμ' ἐγώ.
Ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.

'στὶ (ut supra 1197) Pors. τι σιβύνη 'στὶ Eng. Mein. τι συβίνη 'στὶ Herm. Dind. συβίνη 'σσι Lenting. σὺ συβίνη 'σσί Both. σὺ συβίνη 'στὶ Fritzsch. συβίνη σὺ ipse proposui olim in Praef. Av. p. V. Nunc video in hunc modum potius legendum esse, ὀρτῶς δὲ σὺ συβίνη· καταβεβίνησι (i. e. καταβεβίνησαι) γάρ. Καταβινεῖν valet τῷ βινεῖν impendere vel consumere. Cf. ad Eq. 1352. καταμισθοφορῆσαι τοῦθ'. Nub. 857. καταπεφρόντικα (ταῦτα). καταβηνῆσι N. R. Iunt. καταβινῆσι Br. Dind. καταβίνησι (sec. pers.) Lenting. Plane necessarium hic esse pronomen σὺ affirmat Fritzschius idcirco quod lictor ab Elaphio, quam abegit, ad novam rem nunc transeat pharetram. Explicat autem καταβινῆσι (pro καταβινεῖς) deludis ἐν τῷ βινεῖν. Berglerus καταβινῆσι pro κατεβίνησα accipit. Ipse confidenter repono καταβεβίνησι (καταβεβίνησαι). Minus probabiliter καταβεβινῆσι (pro καταβεβινήσει) corrigeretur. Passivum certe magis hic convenit. Prima autem in συβίνη videtur esse longa.

1216. οἴμοι extra versum ponunt Lenting. Bergk. Mein. Dind. Ita trimeter existet. Vulgo haec sic dividuntur: οἴμοι — γράδιο; | Ἀρταμουξία. Fortasse recte: cf. 1225. Sed praestat, opinor, legi οἴμοι, τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γρᾴδι' οἴχεται (cf. 1218), vel τὸ γρᾶ' ἐντευτενί (ut in 1212); vel — ποῦ τὸ μιαρὸ γρᾴδιο; vel — οἴχεται τὸ γρᾴδιο. δράσει libri et vulg. δρᾶσι Bl. Praef. Av. p. V. Eng. Mein. Dind. conj. Bergk. Cf. 1003. ποῖ τὸ γρᾴδιο; libri et vulg. ποῖ τὸ γρᾶο; γρᾴδιο — Fritzsch. Enger. ποῖ τὸ γρᾴδι'; Lenting. Bergk. Mein. Dind. (qui Ἀρταμουξία, quod vulgo extra versum est, in hunc versum retrahunt.) ποῖ 'στι ποῖ τὸ γρᾴδιο; (!) Mein. Vind. p. 160. "Aliquid ex hoc versu excidit. ποῖ ποτε ποῖ (poterat etiam μοι) τὸ γρᾴδιο Bothius." DIND. Ἀρταμουξία vulg. Dedi Ἀρτομ. Cf. 1201.

1217. ᾗ φερεν R. ᾗ φέρεν Iunt. Suidas in πηκτίς. ἡφέρεν N.

1218. ναίκι R. Iunt. ταύτῃ γ' οἴχεται] Corrigendum forsan ταύτῃ σοἴχεται (cf. μοἴχεται Av. 86).

1220. ἔκοντο] Pro ἔχων, ut γέροντο pro γέρων. Cf. γυναῖκο vel γύναικο 1097. χαρίεντο 1210. γέροντο 1212. Fort. κροκῶτ' ἔκεν τι. τῇ libri et vulg. τὴ Both. Dind. Eng. Mein. etc.

ΤΟ. Ὦ μιαρὸ γρᾶο· πότερα 'τρέξι τὴν ὀδό;
Ἀρτομὸυξία.
ΧΟ. Ὀρθὴν ἄνω δίωκε. Ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηδὶ διώξει; τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
ΤΟ. Κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι. Ἀρτομουξία.
ΧΟ. Τρέχε νυν ταχέως κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.
Ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστῃ.

1222. γραῦ N. R. Iunt. γραῦ σὺ Bentl. γρᾶο Br. Eng. Bergk. Mein. γρᾶο Dind. πότερα — τὴν ὀδό] Pro ποτέραν — ταῖν ὁδοῖν, ut videtur. Sed scribendum, ni fallor, πότερο — τῆν ὀδό (vel ὀδόν); Genera autem intermiscet barbarus, ut καλό γε τὸ πυγή 1187. Quid vero pro ταῖν ὁδοῖν dixerit barbarus non liquet: fortasse τὴν ὁδόν, ut τὸ pro τοῦ v. 1103. pro τῷ 1127. Nisi legendum potius ποτέρο 'τρέξι δῆτ' ὀδό, i. e. ποτέραν τρέξω δῆτ' ὁδόν. Schol: ποίαν ὁδὸν, φησὶ, περιπατήσω. ὁδό libri et vulg. Fr. Dind. Mein. ὀδὸ recte Enger. Ἀρταμουξία vulg. Dedi Ἀρτομουξία. Cf. ad 1201.

1224. τηδὶ διώξεις R. Br. Eng. Bergk. τῇδ' ἴδ' ὤξεις Iunt. τῇδ' ἴδ' ὤξεις N. τηδὶ διώξει Elmsl. Dind. Mein. Cobet. τοὔμπαλιν libri et vulg. 'ς τοὔμπαλιν Cobet. Mein. Cf. Xen. Anab. IV. 3. 21. θέοντας εἰς τοὔμπαλιν. Sed offendit aphaeresis in initio sententiae.

1225. ἀλλὰ libri et vulg. Bo. Th. ἄλλα Biset. Kust. Fr. Eng. Dind. (Recte, opinor.) ἄλλα Fr. Bergk. Mein. Qu. ἄλλῃ, aut ἄλλο. Post τρέξι recte interpungunt Bo. Eng. Bergk. Mein. Lenting. Bl. Praef. Av. p. V. non Dind. Th. Fr. Ἀρταμουξία vulg. Dedi Ἀρτομουξία. Cf. ad 1201.

1226. τρέχε νῦν libri et (inserto ταχέως post κόρακας) Kust. τρέχε νῦν τρέχε, τρέχε νῦν Br. Fr. Dind. τρέχε νυν, τρέχε νυν Bo. Th. Dind. Bergk. τρέχε νυν (altero τρέχε post ἐπουρίσας addito) Mein. ἀλλὰ τρέχε νῦν Reisig. Enger. Ipse correxerim τρέχε νυν ταχέως. Excidisse videtur ταχέως post non dissimile τρέχε νυν. κατὰ τοὺς κόρακας] Fort. ἐς τοὺς κόρακας, quod multo usitatius est. In isto κατὰ latet fortasse ταχέως.

1227—28. Conjungunt in unum N. Iunt.

1227. πέπυσται N. R. Iunt. πέπαισται Biset. Brub. Bentl. Gl. R: πέπαικται.

1228. ὥρα δή 'στι libri et vulg. Bergk. ὥρα δῆτ' ἐστὶ Bo. Dind. Fr. (Quod minime probandum.) ὥρα νῦν δή 'στι olim Herm. Mihi legendum videtur aut ὥρα νῦν δή 'στι, aut ὥρα καὶ δή 'στι. Cf. Ach. 393. ὥρα 'στὶν ἤδη —. Supra 1189. ὥρα 'στὶ νῷν | ἤδη βαδίζειν. Eccl. 1163. ὥρα δὴ — ὑπανακινεῖν. Bergkio haec (ἀλλὰ —) in duos tetrametros digerenda videntur, ut ultimus versus fuerit, οἴκαδ' ἑκάστῃ· τὼ Θεσμοφόρω δ' ἀγαθὴν χάριν ἀνταποδοῖτον.

1229. ἑκάστη N. R. Iunt.

1229—30. οἴκαδ' — | τὼ Θεσμ. — libri et vulg. Dind. οἴκαδ' — | ἡμῖν — Both. Th. Enger. Mein.

Τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.

1230. *ἀγαθήν*] Fort. *ἀγαθῶν*. Cf. Eccl. 1047. *ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν | μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.*

1231. *ἀνταδοῖτον* N. R. Iunt. *ἀντιδοῖτον* ed. 1548. *ἀνταποδοῖτον* ed. Brub. Bentl. Th. Fr. Eng. *ἀνταποδοίτην* Bentl. Dobr. Bo. Mein. Dind. *ἀνταποδοῖτον* (aut *-οίτην*) Pors. *ἀντιδιδοίτην* Br. Tertia certe persona postulari hic videtur. *παρεκλέπτετον* pro *παρεκλεπτέτην* exhibent libri Pac. 414. Cf. ad Nub. 1506.

COMMENTARIUS.

COMMENTARIUS.

1. *χελιδὼν — φανήσεται;*] Non pertinent haec ad notationem temporis quo Thesmophoria celebrabantur; multo minus illius quo acta fuit haec fabula. Sed proverbii locum apud veteres obtinuisse illud videtur: Quando tandem optatum veniet tempus, quo a molestiis hisce liberabor? ab iis ducta locutione qui, hiemis pertaesi, hirundinis adventum ut veris indicium cupide exspectant. BR. Cf. Fr. 499. *πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.* Simonides ap. schol. Av. 1410. *ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου κυανέα χελιδοῖ.* Chelidonismus ap. Athen. 360 B. *ἦλθ' ἦλθε χελιδὼν | καλὰς ὥρας ἄγουσα* etc.

Schol. Προλογίζει Μνησίλοχος κηδεστὴς Εὐριπίδου. — ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν. — καὶ τοῦτο τὸ δρᾶμα τῶν κατ' Εὐριπίδου πεποιημένων, ἀπὸ δὲ τῶν θεσμοφορίων τὰς θεσμοφοριαζούσας γυναῖκας ἐπέγραψεν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ χορός. — Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίλη, μήτηρ δὲ Κλειτώ.

1. *Schol. ἐπεὶ εἰώθασιν ἀπὸ χειμῶνος εὔχεσθαι ἔαρ, τῷ δὲ ἔαρι χελιδόνες φαίνονται, οὗτος δὲ ὥσπερ ἐχειμάσθη περιαγόμενος ὑπὸ Εὐριπίδου ἀλύοντος* (ita Dind. *ἀλλύοντος* cod. malim *ἀλοῶντος*). *τοῦτο ἔφη ἐν ἤθει, οἷον πότε ἀπαλλαγήσομαι τοῦ κακοῦ τούτου, ὥσπερ οἱ ἐκ χειμῶνος ἐπιθυμοῦντες ἔαρ ἀφικέσθαι.*

2—4. Similis locus est Pl. 16—20.

2. *ἀλοῶν*] Suidas: *ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων, ὡς οἱ ἐν ταῖς ἅλωσιν.* Hesychius, *ἀλοῶν: πλανῶν, καὶ τύπτων.* Qua ex glossa liquet grammaticum eidem verbo binas significationes tribuisse, quarum prior huc congruit. BR. Fr. 544. *ἀλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους* (i. e. *περιάγειν*). Pherecrates ap. Bekkeri Anecd. p. 379, 28. *ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι* (vendere, sc. frumentum tritum). Plat. Theag. 124. *τῶν φυτευόντων καὶ σπειρόντων καὶ ἀλοώντων.* Eubul. com. III. 211. *κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος.*

ἐξ ἑωθινοῦ] Cf. Ach. 20. Eccl. 85. Pherecr. ap. Suid. I. p. 255. *ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ.* Alexis Athen. p. 164 F. *εὐθὺς ἐξ ἑωθινοῦ | ἕστηκεν ἐλθών.* Plat. Conv. 220 C. *ἐξ ἑωθινοῦ — ἕστηκε.* Phaedr. 227. init. *καθήμενος ἐξ ἑωθινοῦ.* 228 B. Legg. IV. 722 C. Alexis Diog. L. III. 26. *εἰς καιρὸν ἥκεις, ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη | ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' ὥσπερ Πλάτων | σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ', ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη.* Plat. Phaedr. p. 230 D. *τήν τε Ἀττικὴν φαίνει περιάξειν ἅπασαν καὶ ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ* (*με*).

Schol. ἀλοῶν: Ἔξωθεν (ἔξωθεν ex ἐξ ἑωθινοῦ corruptum jure suspicatur Dind.) ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς ἅλωσι. καὶ τὸ τύπτειν ἀλοᾶν λέγουσιν ἀπὸ τῶν κοπτόντων τοὺς στάχυας.

3. τὸν σπλῆνα] Qui citato gradu eunt lienis dolorem sentiunt et anhelant. BE. Similiter lieni suo timet servulus Plautinus cursando fatigatus, Merc. 1, 2, 13. "Genua hunc cursorem deserunt. Perii, seditionem facit lien, occupat praecordia! Perii, animam nequeo vortere! nimis nihili tibicen siem." Pac. 820. πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.

Schol. οἷόν τε: δυνατὸν, ἐρωτηματικῶς.

5. *Schol.* ὁ μὲν τραγικώτερον καὶ ὑψηλότερον φράζει, ὁ δὲ ταπεινότερον ἢ δεῖ ἀκούει.

6. Eur. Hel. 478. τίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον. Aesch. Cho. 765. πῶς φῄς; λέγ' αὖθις (Valck.).

7. Cf. Eur. Or. 81. τί σοι λέγοιμ' ἂν ἅ γε παροῦσ' ὁρᾷς; BE.

8. οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ';] Sic Eccl. 672. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι; 462. Nub. 1252. οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις; Av. 91. Soph. Aj. 1238. Phil. 106. 114.

οὐχ, ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ] Eadem positio particulae ἂν in 554. Eccl. 1087. ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε. V. Elmsl. in Q. Rev. XIV. 449.

9. πῶς μοι παραινεῖς;] Nempe sapienter eum putat loqui, licet non intelligat. In Ranis v. 1444. ad eundem Euripidem, πῶς; οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον. BE.

10. Menand. IV. ἃ μὴ προσήκει μήτ' ἄκουε μήθ' ὅρα. Eur. In. Fr. 3. ὁρᾶν θ' (ἐπίσταμαι) ἃ δεῖ με, κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ χρεών. Lucian. V. A. 27. ἀλλὰ τί σοι τὸ τέλος τῆς ἐπιστάσεως; — Ἡ ἀμαθία, καὶ τὸ μήτε ἀκούειν μήτε ὁρᾶν. Epich. Fr. 117. νόος ὁρῇ καὶ νόος ἀκούει· τἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά. Critias ap. Sext. Emp. adv. Phys. IX. 54. νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ etc.

11. Natura enim ipsa haec (τὸ ἀκούειν καὶ τὸ ὁρᾶν) voluit sejuncta esse, quum diversos sensus, visus oculum, auditus aures fabricata sit. ENGER. Eur. Iph. A. 859. χωρὶς τἀμὰ κἀγαμέμνονος. Philosophatur hic, ut alibi, Euripides.

Schol. ταῦτα τῶν φυσικῶν λόγων. χωρὶς, τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν.

12. τοῦ μήθ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν] I. e. τοῦ μὴ ἀκούειν καὶ τοῦ μὴ ὁρᾶν. Inusitatius dictum.

Schol. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν εἶπε τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν.

13 sq. Ridet Euripidem tanquam philosophum, dum eum haec facit loqui: erat enim revera φιλόσοφος ἐπὶ σκηνῆς, quod quum aliunde apparet, tum ex loco huic comici loco simili, in Melanippe sapiente inter fragmenta: ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία. | ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, | τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος, | δένδρη, πετεινά, θῆρας. Illud μορφὴ μία videtur expressisse Ovidius, unus erat toto naturae

vultus in orbe. Aetherem autem dicit genuisse animalia, quia Euripides tanquam Socraticus philosophus aetherem pro summo deo habebat. Hinc etiam in Ranis v. 892. facit eum precari, *αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα*. BE. V. Valck. Diatr. Eurip. p. 46.

"*διακρίνεσθαι* et *διαχωρίζεσθαι* solemnia hac in re philosophorum sunt verba neque in Euripide desunt (Fr. 488. et 836, 13), sed aetherem *διαχωρίζεσθαι* neque Anaxagoras docuit neque Euripides." (Bakh.) "Duo igitur sunt ex Euripidis sententia elementa, aether (quem et coelum vocat) et terra. Initio permixta deinde secreta sunt, ita ut aether terram circumdet, fr. 911, 935, 938. Ex fecundante aethere concipit terra et omnia gignit. Hominum animus ex aethere, corpus e terra originem ducit fr. 836." (Bakh.)

τότε] Olim, ut in Lys. 1023. Cf. Elmsl. ad Her. 1009. Abresch. Diluc. Thuc. pp. 313. 420.

14. "Verte, Aether cum primum in varias partes secernebatur." (Bakh.)

15. *κινούμενα*] Intellige *ὑπὸ τοῦ νοῦ*. Nam antea erant *ἠρεμοῦντα*. Aristot. Phys. VIII. 1. (Schaub. p. 150.) *τὴν δὲ τῆς κινήσεως καὶ τῆς γενέσεως αἰτίαν μίαν*. Anax. ap. Schaub. p. 80. *καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς πᾶν τοῦτο διεκρίθη* etc. ibid. p. 129. THIERSCH. Schol: *ἐπεὶ ὁ αἰθὴρ δοκεῖ τρέφειν ἡμᾶς*. Et sic Euripides in Ran. 890. *αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα*. Mox *κινούμενα*, schol: *οὐδὲν γὰρ δίχα κινήσεως γίνεται*. Hic tamen intelligenda animalia ipsa motu praedita, ideoque in aethere genita esse dicuntur. V. Valck. Diatr. p. 46. ENGER. Schol: *οὐδὲν γὰρ δίχα κινήσεως γίνεται*. Sed non apparet quare *ζῷα* hic dicantur *κινούμενα*. Voluitne poeta homines et animalia distinguere ab aliis *ζῴοις* motu non praeditis, v. c. arboribus, quae secundum nonnullos, Anaxagoram et Empedoclem, aeque *ζῷα* erant? Possis etiam conjicere poetam dixisse animantia quorum semina antea in aere circumferebantur. Sed omnia incerta sunt. Oleum et operam perdimus, opinor, si ex verbis Aristophanis aliquod placitum elicere conamur. Quae Euripidem dicentem facit Comicus nihili sunt et speciem tantum placiti habent, quam tamen verbis Euripideis ornavit BAKH.

Schol. ἐπεὶ ὁ αἰθὴρ δοκεῖ τρέφειν ἡμᾶς. — κινούμενα: οὐδὲν γὰρ δίχα κινήσεως γίνεται. ξυνετέκνου δὲ ἀντὶ τοῦ ἐτεκνοποίει.

17. *ἀντίμιμον*] Anglice, "in imitation of." Idem fere quod *ὅμοιον*, unde dativus *τροχῷ*. Similia sunt *γυναικόμιμος* (Aesch. Pr. 1005. Soph. Fr. 706. Eur. Bacch. 980. Ant. Fr. 185), *δρακοντόμιμος* (Sopat. Athen. 230 E), *σκοροδόμιμος* (Arist. Fr. 122. ita Fritzsch.). "Cf. Eratosth. Catasterc. c. 13. *οὗτός* (*ὁ ἡνίοχος*) *ἐστιν Ἐριχθόνιος, ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς γενόμενος. τοῦτον λέγουσιν, ὅτε ὁ Ζεὺς εἶδεν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἅρμα ζεύξαντα ἵππων, θαυμάσαι ὅτι τῇ τοῦ ἡλίου ἀντίμιμον ἐποιήσατο διφρείαν ὑποζεύξας ἵππους λευκούς*." (Bakh.) Qui Euripidem alicubi scripsisse *ἀντίμιμον ἡλίου δίφρῳ* suspicatur.

Schol. ἀντίμιμον: ὅμοιον. λείπει (εἶπε Enger. imo λέγει, quod suadet etiam Mein.) τὸ περιφερές.

18. ἀκοῆς δὲ χοάνην —] Redde: auditus autem infundibulum (seu formam) perforavit aures. Cf. versum in Prooem. Anthol. (Jacobs. T. 6. p. LII.) εἰ μὴ φέροι πως ὦτα μὴ τετρημένα. Plut. II. 502. εἰς τὴν ψυχὴν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται. Aesch. Cho. 451. δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον etc. Soph. Oed. R. 1386. ἀλλ', εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν | πηγῆς δι' ὤτων φραγμός. Plat. Phaedr. 235. λείπεται δή — ἐξ ἀλλοτρίων ποθὲν ναμάτων διὰ τῆς ἀκοῆς πεπληρῶσθαί με δίκην ἀγγείου.

χοάνην] Infundibulum. Pherecrat. Athen. VI. 269 C. ἤντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν. Hes. Th. 863. εὐτρήτου χοάνοιο. Hesych. χοάνη: χώνη. τύπος, εἰς ὃν μεταχεῖται (ἐνχ.?) τὸ χωνευόμενον. Id. χοάνοις: τοῖς φυσητῆρσι, ταῖς χώναις καὶ (τοῖς?) κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις.

Schol. λείπει ὡς.

19. Propterea igitur quod infundibuli instar perforatae sunt aures neque audiam neque videam? Facete Euripidis sententiam pervertit Mnesilochus etiam eo quod μήθ' ὁρῶ addit, etsi neglecta oculi cum solis rota comparatione. ENGER. Subjunctivi sunt ἀκούω et ὁρῶ.

21. Eupolis II. 554. οἷόν γέ (τί Cobet.) που 'στὶ γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος. Lucian. Imag. 8. οἷον γάρ τι — τοιόνδε etc. Herm. 37. εἴσῃ αὐτίκα οἷόν τι λέγω. De m. Per. 15. σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε. 38. ἐνενόουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί ἐστιν. Pisc. 36. οἷόν τι καὶ οἱ κύνες πάσχουσιν. D. Mort. XI. 4. οἷόν τι πάσχουσιν αἱ etc. Quod ad singulare ἐστὶν cf. Vesp. 58. ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος | δούλω παραρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις, etc. Matth. Gr. § 302 et 304.

αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι] Respicit ad versum Sophoclis aut Euripidis, σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ, de quo v. Dind. ad schol. et ad Fr. 289. "Sophoclis esse ex Ajace Locro testantur Aristid. T. II. p. 288. οὐδέ γε Εὐριπίδου φήσομεν, οἶμαι, τὸ ἰαμβεῖον εἶναι τὸ "σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ," οὐδ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν· ἔστι γὰρ ἐξ Αἴαντος Σοφοκλέους, Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. Liban. Ep. 33. Zenob. Prov. 5, 98. A. Gell. 13, 18. Euripidi tribuunt Plato Theog. p. 125 D. Rep. 568 A. Stob. Flor. 48, 5. Nihil certi statuit Themistius Or. 6. — Admodum prudens est docti scholiastae R. ad h. l. judicium, cui quum nulla causa est cur non credamus in Heroibus Aristophanem hunc versum Euripidi tribuisse, neque Aristophanem errasse verisimile sit, alterum relinquitur, ut ab utroque poeta eum positum esse statuamus, quae etiam scholiastae sententia est ad Platonis l. de Rep. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ συμπίπτοιεν ἀλλήλοις οἱ ποιηταί, Zenobii, Gellii." ENGER. Versum ab scholiasta laudatum Euripidi tribuunt schol. ad h. l. et Plato. Sophoclis eum esse constat. V. Dind. ad Soph. Fr. 12. "Si versum allatum, sitne Sophoclis an Euripidis, auditoribus in memoriam revocare sibi proposuisset Comicus, non αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι scripsisset, sed ἡ σοφῶν ξυνουσία. Parodiam statuens scholiasta errasse videtur, quod etiam ad Nub. 1162. Vesp. 1326.

Lys. 1257. Av. 1720. accidit." (Bakh.) Cf. Plat. Theag. 122. *ἐξευρεῖν ἀνδρός τινος συνουσίαν τοιούτου, ὅστις σε σοφὸν ποιήσει.* Clit. 407. *τὴν Θρασυμάχου δὲ ξυνουσίαν ὑπερεπαινοῖ.* Lach. 201. *τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν.* Lys. 223 B. Hipp. Maj. 286 D. Prot. 335 C. 336 E. Xen. Mem. IV. 2. 2. *πυνθανομένου τινὸς πότερον Θεμιστοκλῆς διὰ συνουσίαν τινὸς τῶν σοφῶν ἢ φύσει τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πολιτῶν —.* I. 6. 2. Plut. Per. 6. *ταῦτα τῆς Ἀναξαγόρου συνουσίας ἀπέλαυσε Περικλῆς.* Vesp. 1256. *οὐκ, ἣν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.*

Schol. διὰ τούτου ὑπονοεῖ Εὐριπίδου εἶναι ἐκεῖνο τὸ "σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ." ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἢ οὖν ἐπίτηδες, ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους ἐξαπατήσῃ, ἢ συνέμπτωσις Σοφοκλεῖ καὶ Εὐριπίδῃ ἐγένετο. — οἷόν γε πού 'στιν αἱ σοφαί: καὶ διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ "σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ." ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων (Rep. 8. p. 568 A. Theag. p. 125 D.) *Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανημένος ἢ συνεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ (συνεξαπατῆσαι — ἢ ὥσπερ* Schneid. p. 4.) *ὑπονοοῦσί τινες συμπτώσεις (συμπτώσεις γενέσθαι* Schneid. *σύμπτωσις* vel *συνέμπτωσις γενέσθαι* conj. Dind.) *τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δρᾶμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται.*

22. *πῶς ἄν*] Utinam, ut in Pac. 68. etc.

23. *ἀγαθοῖς*] Ironice, ut in Pac. 370. *κᾆτα τῷ τρόπῳ | οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;* 521. Soph. Ant. 275. *κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα | πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.* 31. Ph. 873. Cf. Pl. 462. *τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';*

24. "Didicerat Mnesilochus sibi neque videre neque audire licere. Iam quem mutum quodammodo caecumque effecerit Euripides, etiam claudum ut reddat Mnesilochus optat: inde enim hoc certe commodi se percepturum esse, ut sibi non amplius sit circumvagandum cum Euripide. Talia vero impetrari facile posse ab Euripide *χωλοποιῷ* expectandum erat. Haec nisi ea, quam ostendi, sententia accipiuntur, omnis illa de non audiendo et non videndo jocus acumine suo destituitur. Iam etiam apparet cur *πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισι* dicat." ENGER. Ironice potius haec accipienda sunt, hoc sensu. Euripides modo docuerat bona esse non audire et non videre. Quae quum revera mala sint, senex festive et ironice optat ut contingat sibi etiam claudicare, quod et ipsum revera malum foret: significat autem periculum esse ne circumcursitando cum Euripide *χωλοποιῷ* (Ran. 846) claudus evadat.

προσμάθοιμι] Recte ponitur optativus. Cf. Pac. 32. *μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων | τέως, ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.* 522. *πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριαμφόρον, | ὅτῳ προσείπω σ'* (*προσείποιμ'*?); Ran. 96. *γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι | ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.* Soph. Aj. 1217. *γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημ' — τὰς ἱερὰς*

ὅπως προσείποιμεν Ἀθήνας. Si *προσμάθω* scripsisset comicus, opus fuisset addita particula *ἂν* post *ὅπως.*

χωλὸς εἶναι] Sc. cursitando cum Euripide. Euripides *χωλοποιὸς* dicitur Ran. 846.

Schol. ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

25—28. Cratinus Bekk. Anecd. p. 372, 8. *ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὅρα.*

Schol. πρόσεχε ἀντὶ τοῦ μνῆσαι.

26. Cf. Nub. 92. *ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;*

27. *σιωπῶ τὸ θύριον;*] Taceamne ostiolum? Cf. ad 19. Cum non nisi fores Agathonis commemoraverit adhuc Euripides, ridicule quaerit Mnesilochus foresne illas ipsas tacere se jubeat. "Miratur Mnesilochus quod foribus monstratis eum tacere jubet Euripides, itaque num fores taceat quaerit." ENGER. *σιωπῶ* pro subjunctivo nunc recte habent.

Schol. λείπει ἡ διά, οἷον σιωπῶ διὰ τὸ θύριον. ἔπαιξε δέ.

29. *Ἀγάθων*] Poeta tragicus, homo mollis. De eo schol. Plat. Clark. p. 373. Bekk. *ἐμιμεῖτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος.* Tisameni autem erat filius, ut docet schol. Vind. ap. Jacob. ad Lucian. IV. p. 222.

30. 31. Cf. 621. *τὸν δεῖνα; ποῖον; — Ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καί ποτε* etc. 96. Pl. 392. *σὺ Πλοῦτον (ἔχεις); ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.* Pherecrat. Chir. Fr. I, 20. Aeschin. I. 130. *εὐθὺς ἐρωτᾶτε, "Ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος;"* Similiter Eupolis ap. Schol. Av. 1555: *ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται. Β. ὁ στρεβλός; Α. οὔκ, ἀλλ' ὁ μέγας, οὐνοκίνδιος.* Lucian. dial. mer. X. 1. *τὸν σκυθρωπὸν λέγεις, τὸν δασὺν, τὸν βαθυπώγωνα;*

31. *ἔστιν τις Ἀγάθων*] Aeschin. I. 41. *Μισγόλας ἔστι τις — Κολυττεύς.* I. 62. *ἔστι τις Γλαύκων Χολαργεύς.*

ὁ μέλας] Dem. p. 537. *Σώφιλον τὸν παγκρατιαστὴν (ἰσχυρός τις ἦν, μέλας, εὖ οἶδ' ὅτι γιγνώσκουσί τινες ὑμῶν ὃν λέγω) τοῦτον —.* Cf. v. *μελάμπυγος* Lys. 801. Mirum esse quod neque Aristarchus, neque Didymus, alterum Agathonem, qualis hic describitur, exemplo ullo communire potuisse videantur monuit Fritzsch. Fingi igitur hujusmodi barbatum virum cognominem Agathonis mollitiei notandae causa putandum est. Cf. Schol. ad Vesp. 1187. *Λευκὸς* dicitur ab Euripide infra 191.

Schol. οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Δίδυμόν φασιν εἶναι τοιοῦτον Ἀγάθωνα. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι, ἀλλ', ἐπειδὴ βούλεται κωμῳδεῖν τὸν Ἀγάθωνα ὡς μήτε καρτερὸν μήτε μέλανα, τοῦτο εἶπεν. ἢ ἄσημόν τινα.

32—33. *οὐχ ἑόρακας πώποτε;*] Anglice, What! have you never seen him! Dixerat enim Euripides *Ἀγάθων ὁ κλεινὸς* v. 29. Hinc est quod mirabundus eandem quaestionem bis iterat.

Schol. ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν, ἀλλὰ τρισὶν (πέντε corr. Dind. Thiersch. l. Clinton. F. H. II. p. XXXII.) *πρὸ τούτων ἔτεσιν.*

33. *ὁ δασυπώγων*] Cf. Theocr. VII. 15. *λασίοιο δασύτριχος.*

Schol. διαβάλλει τὸν Ἀγάθωνα πάλιν ὡς λεῖον καὶ ἀποτίλλοντα αὐτοῦ τὰς τρίχας τοῦ πώγωνος.

35. *ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως*] Anglice, tho' perhaps you are not aware of it. Mulierem enim cum esse putabas, ut explicat Enger. Pherecrates Athen. p. 171. *μὴ θαυμάσῃς· | τῶν γὰρ προτενθῶν ἐσμὲν, ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ* (*οἶσθ' ἴσως*?).

36. *ἐκποδὼν πτήξωμεν*] Cf. Ran. 315. Ach. 240. *δεῦρο πᾶς | ἐκποδών. θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.* Pac. 1265—1267. *τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται | οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα | ἅττ' ᾄσεται προαναβάληταί, μοι δοκεῖ.*

Schol. κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι.

37. *πῦρ*] Sc. *ἐν χύτρᾳ.* Cf. Av. 43. *κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας | πλανώμεθα.* Vesp. 860. *ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω | καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν, | ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.*

38. *προθυσόμενος — τῆς ποιήσεως*] Sacra facturus priusquam carmina facere incipiat. Cf. Ach. 240. *θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.* Similiter Ran. 872. *ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων.* Vesp. 859.

Schol. ὅτε γὰρ δρᾶμα ποιῆσαι ἤθελον, πρότερον θυσίας ἐποίουν. — λείπει τὸ ὡς, ὡς ἔοικε.

39—63. Famulum ampullari, ut in Acharnensibus Cephisophon, monuit Bakhuysen.

39. *Schol. παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, πᾶς* (*εὔφημος πᾶς* conj. Dind. qu. *σῖγα πᾶς*, et mox *λεώς*) *ἔστω λαός.*

40. *στόμα συγκλῄσας*] Eq. 1316. *εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῄειν.* Ach. 237.

41. *θίασος*] Id est chorus, qui prodit v. 104.

μελάθρων τῶν δεσποσύνων] Aesch. Cho. 929. *δεσποσύνων δόμων.* Eur. Hec. 101. *τὰς δεσποσύνους σκηνάς.*

Schol. ὁ ἱερὸς χορός.

42. *μελοποιῶν*] Cantica modulans. Participium.

43. Cf. Av. 778. *κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη.* Eur. Hel. 1455. *ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ.* Bacch. 1082. *σίγησε δ' αἰθὴρ* (*αἰθὴρ δ' ἐσίγα*?), *σῖγα δ' εὔλειμος νάπη | φύλλ' εἶχε* (*ἔσχε*?), *θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.* Apoll. Rh. I. 115. *ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ | νήνεμος ἐστόρεσιν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον.* Theocr. II. 38. *ἠνίδε σιγᾷ μὲν πόντος, σιγᾶντι δ' ἀῆται.* Aesch. Ag. 565. *πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις — πεσών.* Herod. I. 87. *ἐκ δὲ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα.* Virg. Ecl. IX. 57. et nunc omne tibi stratum silet aequor.

Schol. ἐπεχέτω.

45. Hesych. *πύππαξ: — τὸ μὲν βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ οὐχί.* Timon apud Diog. L. II. 17. 3. *λῆρον ἀναστήσας ὀφρυωμένος ἀφροσιβόμβαξ.*

Schol. ἐπίρρημα ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον.

48. *λυέσθων*] Cf. ad Pac. 85. *πρὶν — διαλύσῃς ἄρθρων ἶνας. Λυέσθων* pro *λυέσθωσαν*, ut *χρήσθων* pro *χρησθώσαν* Nub. 438.

Schol. ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν.

49. *ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων*] Plat. Gorg. Arg. (Philostr. de Soph. I.) *καὶ Ἀγάθων δὲ ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής, ὃν ἡ κωμῳδία σοφόν τε καὶ καλλιεπῆ οἶδεν, πολλαχοῦ τῶν ἰάμβων γοργιάζει.* Verbum *καλλιεπεῖσθαι* legitur Plat. Hipparch. 225. Notanda autem caesurae in secunda arsi omissio, quae in commissura verbi compositi nonnullam excusationem habet, ut in Aesch. Pr. 172. *καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς.* V. Herm. Epit. D. M. § 366. Cf. ad Pac. 1002. Av. 523. 536.

50. *πρόμος*] Princeps. Anglice chief. Cratin. ap. Plut. V. Cimon. 10. *τῶν Πανελλήνων πρόμῳ.* Soph. Oed. R. 658. *θεῶν — πρόμον ἅλιον.* Oed. C. 884. *ἰὼ γᾶς πρόμοι.* Eur. Tro. 31. *Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.* Her. 670. *Ἀθηναίων πρόμοι.* Aesch. Ag. 193. 398. Eum. 377. Suppl. 882. Hom.

51. *νήνεμος αἰθήρ*] Av. 778. *νήνεμος αἴθρη.* ubi v. adn.

52. *Δρύοχοι* sunt trabes erectae, carinam sustinentes, quibus ea imponitur, quando construendae navis exordiuntur opus naupegi. Eustathius p. 1878. in fine: *δρύοχοι δὲ κυρίως πάσσαλοι, ἐφ' ὧν στοιχηδὸν διατεθειμένων ἡ τρόπις ἵσταται τῶν καινουργουμένων πλοίων, διὰ ἰσότητα. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, δρύοχοι πάτταλοι ἐκ δρυὸς, ὅ ἐστιν ἁπλῶς ξύλου, καθιστῶντες τὴν τρόπιν ἐν τῷ πέριξ αὐτὴν συνέχειν· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ "πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγῃ σανίς; ἢ τίνι γόμφοι | τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος;"* Distichon est ex Archimeli Epigr. in Hieronis navem. Quia autem a pangendis his trabeculis construendae navis initium fiebat, facete ad dramatis exordium locutionem transfert comicus. Suidas: *δρύοχοι, πάτταλοι οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς· καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια.* Cujus rei in exemplum hunc locum profert. Apollonius I. 723. *δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσε | Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς | Ἀργοῦς.* BR. Plat. Tim. 81 B. *καινὰ τὰ τρίγωνα οἷον ἐκ δρύοχων ἔτι ἔχουσα. τῶν γενῶν* (al. *γερῶν*). *Δρυόχους* explicat Timaeus *τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νηός.*

Schol. προοίμια. κυρίως δὲ δρύοχοί εἰσιν οἱ ἐντιθέμενοι πάτταλοι ναυπηγουμένης νεώς.

53. *κάμπτει*] Cf. 68. Nub. 333. *κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας.* 971.

ἐπῶν] Versuum. Cf. 411. Ran. 885.

Schol. ὡς ἀπὸ τῶν οἰκοδομούντων.

54. *τορνεύει*] Tornat. Cf. 986. Plat. Phaedr. 234. *ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται.* Notum illud Horatii Art. Poet. 441. et male ternatos incudi reddere versus. Mox *κολλομελεῖ*, cantica conglutinat.

Schol. ὡς ἐπὶ τεκτόνων. — μέλη κολλᾷ.

55. *γνωμοτυπεῖ*] *Γνωμοτυπικὸς* est Eq. 1379. *γνωμότυπος* Nub. 952. Ran. 877. *μελοτυπεῖν* Aesch. Ag. 1152.

κἀντονομάζει] Potest locus hic intelligi de antithetis, quibus Agathon frequenter usus fuit, ut testatur Aelianus Var. Hist. 14, 13. Patet

id etiam ex fragmentis quibusdam Agathonis, ut eo quod legitur apud Athen. V. p. 185 A. *τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα, | τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.* Ibid. p. 211 E. *εἰ μὲν φράσω τἀληθὲς, οὐχί σ' εὐφρανῶ· | εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.* Apud Aristotelem Eudem. 5, 5. *τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην.* Vides in omnibus his locis manifesta antitheta, ob quorum usum nimis crebrum quum ab aliis olim risus fuit Agatho, tum etiam a Platone, ut testis est Athenaeus 5. p. 187 C. KUST. Agatho apud Athen. XIII. p. 584. *γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν | ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.* PORSON. Arist. Fr. 300. *καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον* Redde, et antonomasiis utitur, i. e. nomina alia pro aliis metaphorice usurpat, ut explicat schol. Nisi antitheta potius ejus, in quibus multus erat, innuuntur.

Schol. *ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος τίθησιν.*

56. *κηροχυτεῖ*] Cerae instar in formam liquefacit. Mox *γογγύλλει*, rotundat.

Schol. *ὡς ἐπιπηγνύντος καὶ συντιθέντος. — μεταστρέφει.*

57. *χοανεύει*] Moeris p. 409. *χοανεῦσαι, Ἀττικῶς. χωνεῦσαι, Ἕλληνες.* Cf. 62. In metro anapaestico forma soluta locum habet. Dem. p. 615. *συγχωνεύειν.* 617. *καταχωνεύειν.* 755. *συγχωνεύειν.* 758. *καταχωνεύειν.* Dinarch. I. 70. *καταχωνεύειν.* Lycurg. § 119. *συγχωνεύσαντες.* 121. *συγχωνεύσειαν.* Pherecr. Athen. VI. 268 E. *ἤντλουν διὰ χώνης.*

λαικάζει] Scortatur. Futurum est *λαικάσομαι* (Eq. 167). Sic *ἀκούω ἀκούσομαι*, etc. Forma *ληκᾶσθαι* est infra 493.

Schol. *χωνεύει.*

58. Eur. Orest. 1270. *ἀγρότας ἀνήρ.* Rhes. 266. *ἀγρώσταις.* 287. Herc. 377. Eur. Ion. 156. *αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς.* Eur. El. 1150. *λάϊνοί τε θριγκοὶ δόμων.* Lucian. Somn. 22. *ὑπερβὰς τὸ θριγκίον.*

Schol. *τοῖς φραγμοῖς τῶν οἴκων.*

59. *ἕτοιμος*] Sub. *εἰμί.* Eur. Phoen. 975. *αὐτός τ' — θνήσκειν ἕτοιμος.* Soph. Oed. R. 192. *ἕτοιμος εἰπεῖν.* Plat. Crat. 384. *ἕτοιμος ἔγωγε καὶ μανθάνειν καὶ ἀκούειν.*

60. *τοῦ καλλιεποῦς*] Repetit voces quasdam ex antecedentibus, istud *καλλιεποῦς* ex v. 49. *θριγκοῦ* autem ex v. 58. *γογγυλίσας* ex v. 56. *χοανεῦσαι* ex v. 57. Ex his temere coacervatis oratio emergit obscura. Tamen apparet ad quid paratum se dicat Mnesilochus. Est autem id quod eum Euripides dicebat antehac etiam commisisse in Agathonem supra v. 35. *καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ'.* BE.

τοὺς θριγκούς] Cf. Aeschin. I. 80. *ὅταν — ἐὰν μνησθῇ (ὅτε — ἐπεμνήσθη?) τειχῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργου — εὐθὺς ἐβοᾶτε καὶ ἐγελᾶτε καὶ αὐτοὶ ἐλέγετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε αὐτῷ.*

Schol. *ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ.*

61. Cf. Lys. 975. *μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι | ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας (ξυγγογγύλας* Cobet. Mein.). Herod. IX. 18. *συστρέψαντες ἑωυτοὺς καὶ πυκνώσαντες.*

COMMENTARIUS.

1. *χελιδὼν — φανήσεται;*] Non pertinent haec ad notationem temporis quo Thesmophoria celebrabantur; multo minus illius quo acta fuit haec fabula. Sed proverbii locum apud veteres obtinuisse illud videtur: Quando tandem optatum veniet tempus, quo a molestiis hisce liberabor? ab iis ducta locutione qui, hiemis pertaesi, hirundinis adventum ut veris indicium cupide exspectant. BR. Cf. Fr. 499. *πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.* Simonides ap. schol. Av. 1410. *ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου κυανέα χελιδοῖ.* Chelidonismus ap. Athen. 360 B. *ἦλθ' ἦλθε χελιδὼν | καλὰς ὥρας ἄγουσα* etc.

Schol. Προλογίζει Μνησίλοχος κηδεστὴς Εὐριπίδου. — ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν. — καὶ τοῦτο τὸ δρᾶμα τῶν κατ' Εὐριπίδου πεποιημένων, ἀπὸ δὲ τῶν θεσμοφορίων τὰς θεσμοφοριαζούσας γυναῖκας ἐπέγραψεν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ χορός. — Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίλη, μήτηρ δὲ Κλειτώ.

1. *Schol. ἐπεὶ εἰώθασιν ἀπὸ χειμῶνος εὔχεσθαι ἔαρ, τῷ δὲ ἔαρι χελιδόνες φαίνονται. οὗτος δὲ ὥσπερ ἐχειμάσθη περιαγόμενος ὑπὸ Εὐριπίδου ἀλύοντος* (ita Dind. *ἀλλύοντος* cod. malim *ἀλοῶντος*). *τοῦτο ἔφη ἐν ἤθει, οἷον πότε ἀπαλλαγήσομαι τοῦ κακοῦ τούτου, ὥσπερ οἱ ἐκ χειμῶνος ἐπιθυμοῦντες ἔαρ ἀφικέσθαι.*

2—4. Similis locus est Pl. 16—20.

2. *ἀλοῶν*] Suidas: *ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων, ὡς οἱ ἐν ταῖς ἅλωσιν.* Hesychius, *ἀλοῶν: πλανῶν, καὶ τύπτων.* Qua ex glossa liquet grammaticum eidem verbo binas significationes tribuisse, quarum prior huc congruit. BR. Fr. 544. *ἀλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους* (i. e. *περιάγειν*). Pherecrates ap. Bekkeri Anecd. p. 379, 28. *ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι* (vendere, sc. frumentum tritum). Plat. Theag. 124. *τῶν φυτευόντων καὶ σπειρόντων καὶ ἀλοώντων.* Eubul. com. III. 211. *κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος.*

ἐξ ἑωθινοῦ] Cf. Ach. 20. Eccl. 85. Pherecr. ap. Suid. I. p. 255. *ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ.* Alexis Athen. p. 164 F. *εὐθὺς ἐξ ἑωθινοῦ | ἕστηκεν ἐλθών.* Plat. Conv. 220 C. *ἐξ ἑωθινοῦ — ἕστηκε.* Phaedr. 227. init. *καθήμενος ἐξ ἑωθινοῦ.* 228 B. Legg. IV. 722 C. Alexis Diog. L. III. 26. *εἰς καιρὸν ἥκεις, ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη | ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' ὥσπερ Πλάτων | σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ', ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη.* Plat. Phaedr. p. 230 D. *τήν τε Ἀττικὴν φαίνει περιάξειν ἅπασαν καὶ ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ (με).*

Schol. *ἀλοᾶν*: *Ἔξωθεν* (*ἔξωθεν* ex *ἐξ ἑωθινοῦ* corruptum jure suspicatur Dind.) *ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς ἅλωσι. καὶ τὸ τύπτειν ἀλοᾶν λέγουσιν ἀπὸ τῶν κοπτόντων τοὺς στάχυας.*

3. *τὸν σπλῆνα*] Qui citato gradu eunt lienis dolorem sentiunt et anhelant. BE. Similiter lieni suo timet servulus Plautinus cursando fatigatus, Merc. 1, 2, 13. "Genua hunc cursorem deserunt. Perii, seditionem facit lien, occupat praecordia! Perii, animam nequeo vortere! nimis nihili tibicen siem." Pac. 820. *πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.*

Schol. *οἷόν τε*: *δυνατὸν, ἐρωτηματικῶς.*

5. *Schol.* *ὁ μὲν τραγικώτερον καὶ ὑψηλότερον φράζει, ὁ δὲ ταπεινότερον ἢ δεῖ ἀκούει.*

6. Eur. Hel. 478. *τίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον.* Aesch. Cho. 765. *πῶς φῄς; λέγ' αὖθις* (Valck.).

7. Cf. Eur. Or. 81. *τί σοι λέγοιμ' ἂν ἅ γε παροῦσ' ὁρᾷς;* BE.

8. *οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ';*] Sic Eccl. 672. *οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι;* 462. Nub. 1252. *οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις;* Av. 91. Soph. Aj. 1238. Phil. 106. 114.

οὔχ, ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ] Eadem positio particulae *ἂν* in 554. Eccl. 1087. *ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.* V. Elmsl. in Q. Rev. XIV. 449.

9. *πῶς μοι παραινεῖς;*] Nempe sapienter eum putat loqui, licet non intelligat. In Ranis v. 1444. ad eundem Euripidem, *πῶς; οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.* BE.

10. Menand. IV. *ἃ μὴ προσήκει μήτ' ἄκουε μήθ' ὅρα.* Eur. In. Fr. 3. *ὁρᾶν θ' (ἐπίσταμαι) ἃ δεῖ με, κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ χρεών.* Lucian. V. A. 27. *ἀλλὰ τί σοι τὸ τέλος τῆς ἐπιστάσεως; — Ἡ ἀμαθία, καὶ τὸ μήτε ἀκούειν μήτε ὁρᾶν.* Epich. Fr. 117. *νόος ὁρῇ καὶ νόος ἀκούει· τἆλλα κωφὰ καὶ τυφλά.* Critias ap. Sext. Emp. adv. Phys. IX. 54. *νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ* etc.

11. Natura enim ipsa haec (*τὸ ἀκούειν καὶ τὸ ὁρᾶν*) voluit sejuncta esse, quum diversos sensus, visus oculum, auditus aures fabricata sit. ENGER. Eur. Iph. A. 859. *χωρὶς τἀμὰ κἀγαμέμνονος.* Philosophatur hic, ut alibi, Euripides.

Schol. *ταῦτα τῶν φυσικῶν λόγων. χωρὶς, τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν.*

12. *τοῦ μήθ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν*] I. e. *τοῦ μὴ ἀκούειν καὶ τοῦ μὴ ὁρᾶν.* Inusitatius dictum.

Schol. *ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν εἶπε τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν.*

13 sq. Ridet Euripidem tanquam philosophum, dum eum haec facit loqui: erat enim revera *φιλόσοφος ἐπὶ σκηνῆς*, quod quum aliunde apparet, tum ex loco huic comici loco simili, in Melanippe sapiente inter fragmenta: *ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία. | ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, | τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος, | δένδρη, πετεινὰ. θῆρας.* Illud *μορφὴ μία* videtur expressisse Ovidius, unus erat toto naturae

vultus in orbe. Aetherem autem dicit genuisse animalia, quia Euripides tanquam Socraticus philosophus aetherem pro summo deo habebat. Hinc etiam in Ranis v. 892. facit eum precari, *αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα.* BE. V. Valck. Diatr. Eurip. p. 46.

"*διακρίνεσθαι* et *διαχωρίζεσθαι* solemnia hac in re philosophorum sunt verba neque in Euripide desunt (Fr. 488. et 836, 13), sed aetherem *διαχωρίζεσθαι* neque Anaxagoras docuit neque Euripides." (Bakh.) "Duo igitur sunt ex Euripidis sententia elementa, aether (quem et coelum vocat) et terra. Initio permixta deinde secreta sunt, ita ut aether terram circumdet, fr. 911, 935, 938. Ex fecundante aethere concipit terra et omnia gignit. Hominum animus ex aethere, corpus e terra originem ducit fr. 836." (Bakh.)

τότε] Olim, ut in Lys. 1023. Cf. Elmsl. ad Her. 1009. Abresch. Diluc. Thuc. pp. 313. 420.

14. "Verte, Aether cum primum in varias partes secernebatur." (Bakh.)

15. *κινούμενα*] Intellige *ὑπὸ τοῦ νοῦ.* Nam antea erant *ἠρεμοῦντα.* Aristot. Phys. VIII. 1. (Schaub. p. 150.) *τὴν δὲ τῆς κινήσεως καὶ τῆς γενέσεως αἰτίαν μίαν.* Anax. ap. Schaub. p. 80. *καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς πᾶν τοῦτο διεκρίθη* etc. ibid. p. 129. THIERSCH. Schol: *ἐπεὶ ὁ αἰθὴρ δοκεῖ τρέφειν ἡμᾶς.* Et sic Euripides in Ran. 890. *αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα.* Mox *κινούμενα*, schol: *οὐδὲν γὰρ δίχα κινήσεως γίνεται.* Hic tamen intelligenda animalia ipsa motu praedita, ideoque in aethere genita esse dicuntur. V. Valck. Diatr. p. 46. ENGER. Schol: *οὐδὲν γὰρ δίχα κινήσεως γίνεται.* Sed non apparet quare *ζῷα* hic dicantur *κινούμενα.* Voluitne poeta homines et animalia distinguere ab aliis *ζῴοις* motu non praeditis, v. c. arboribus, quae secundum nonnullos, Anaxagoram et Empedoclem, aeque *ζῷα* erant? Possis etiam conjicere poetam dixisse animantia quorum semina antea in aere circumferebantur. Sed omnia incerta sunt. Oleum et operam perdimus, opinor, si ex verbis Aristophanis aliquod placitum elicere conamur. Quae Euripidem dicentem facit Comicus nihili sunt et speciem tantum placiti habent, quam tamen verbis Euripideis ornavit BAKH.

Schol. ἐπεὶ ὁ αἰθὴρ δοκεῖ τρέφειν ἡμᾶς. — κινούμενα: οὐδὲν γὰρ δίχα κινήσεως γίνεται. ξυνετέκνου δὲ ἀντὶ τοῦ ἐτεκνοποίει.

17. *ἀντίμιμον*] Anglice, "in imitation of." Idem fere quod *ὅμοιον*, unde dativus *τροχῷ.* Similia sunt *γυναικόμιμος* (Aesch. Pr. 1005. Soph. Fr. 706. Eur. Bacch. 980. Ant. Fr. 185), *δρακοντόμιμος* (Sopat. Athen. 230 E), *σκοροδόμιμος* (Arist. Fr. 122. ita Fritzsch.). "Cf. Eratosth. Cataster. c. 13. *οὗτός (ὁ ἡνίοχος) ἐστιν Ἐριχθόνιος, ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς γενόμενος. τοῦτον λέγουσιν, ὅτε ὁ Ζεὺς εἶδεν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἅρμα ζεύξαντα ἵππων, θαυμάσαι ὅτι τῇ τοῦ ἡλίου ἀντίμιμον ἐποιήσατο διφρείαν ὑποζεύξας ἵππους λευκούς.*" (Bakh.) Qui Euripidem alicubi scripsisse *ἀντίμιμον ἡλίου δίφρῳ* suspicatur.

Schol. ἀντίμιμον: ὅμοιον. λείπει (εἶπε Enger. imo λέγει, quod suadet etiam Mein.) τὸ περιφερές.

18. ἀκοῆς δὲ χοάνην —] Redde: auditus autem infundibulum (seu formam) perforavit aures. Cf. versum in Prooem. Anthol. (Jacobs. T. 6. p. LII.) εἰ μὴ φέροι πως ὦτα μὴ τετρημένα. Plut. II. 502. εἰς τὴν ψυχὴν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται. Aesch. Cho. 451. δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον etc. Soph. Oed. R. 1386. ἀλλ', εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν | πηγῆς δι' ὤτων φραγμός. Plat. Phaedr. 235. λείπεται δή — ἐξ ἀλλοτρίων ποθὲν ναμάτων διὰ τῆς ἀκοῆς πεπληρῶσθαί με δίκην ἀγγείου.

χοάνην] Infundibulum. Pherecrat. Athen. VI. 269 C. ἤντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν. Hes. Th. 863. εὐτρήτου χοάνοιο. Hesych. χοάνη: χώνη. τύπος, εἰς ὃν μεταχεῖται (ἐνχ.?) τὸ χωνευόμενον. Id. χοάνοις: τοῖς φυσητῆρσι, ταῖς χώναις καὶ (τοῖς?) κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις.

Schol. λείπει ὡς.

19. Propterea igitur quod infundibuli instar perforatae sunt aures neque audiam neque videam? Facete Euripidis sententiam pervertit Mnesilochus etiam eo quod μήθ' ὁρῶ addit, etsi neglecta oculi cum solis rota comparatione. ENGER. Subjunctivi sunt ἀκούω et ὁρῶ.

21. Eupolis II. 554. οἷόν γέ (τί Cobet.) που 'στὶ γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος. Lucian. Imag. 8. οἷον γάρ τι — τοιόνδε etc. Herm. 37. εἴσῃ αὐτίκα οἷόν τι λέγω. De m. Per. 15. σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε. 38. ἐνενόουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί ἐστιν. Pisc. 36. οἷόν τι καὶ οἱ κύνες πάσχουσιν. D. Mort. XI. 4. οἷόν τι πάσχουσιν αἱ etc. Quod ad singulare ἐστὶν cf. Vesp. 58. ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος | δούλω παραρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις, etc. Matth. Gr. § 302 et 304.

αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι] Respicit ad versum Sophoclis aut Euripidis, σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ, de quo v. Dind. ad schol. et ad Fr. 289. "Sophoclis esse ex Ajace Locro testantur Aristid. T. II. p. 288. οὐδέ γε Εὐριπίδου φήσομεν, οἶμαι, τὸ ἰαμβεῖον εἶναι τὸ "σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ," οὐδ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν· ἔστι γὰρ ἐξ Αἴαντος Σοφοκλέους, Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. Liban. Ep. 33. Zenob. Prov. 5, 98. A. Gell. 13, 18. Euripidi tribuunt Plato Theog. p. 125 D. Rep. 568 A. Stob. Flor. 48, 5. Nihil certi statuit Themistius Or. 6. — Admodum prudens est docti scholiastae R. ad h. l. judicium, cui quum nulla causa est cur non credamus in Heroibus Aristophanem hunc versum Euripidi tribuisse, neque Aristophanem errasse verisimile sit, alterum relinquitur, ut ab utroque poeta eum positum esse statuamus, quae etiam scholiastae sententia est ad Platonis l. de Rep. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ συμπίπτοιεν ἀλλήλοις οἱ ποιηταί, Zenobii, Gellii." ENGER. Versum ab scholiasta laudatum Euripidi tribuunt schol. ad h. l. et Plato. Sophoclis eum esse constat. V. Dind. ad Soph. Fr. 12. "Si versum allatum, sitne Sophoclis an Euripidis, auditoribus in memoriam revocare sibi proposuisset Comicus, non αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι scripsisset, sed ἡ σοφῶν ξυνουσία. Parodiam statuens scholiasta errasse videtur, quod etiam ad Nub. 1162. Vesp. 1326.

Lys. 1257. Av. 1720. accidit." (Bakh.) Cf. Plat. Theag. 122. *ἐξευρεῖν ἀνδρός τινος συνουσίαν τοιούτου, ὅστις σε σοφὸν ποιήσει.* Clit. 407. *τὴν Θρασυμάχου δὲ ξυνουσίαν ὑπερεπαινοῖ.* Lach. 201. *τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν.* Lys. 223 B. Hipp. Maj. 286 D. Prot. 335 C. 336 E. Xen. Mem. IV. 2. 2. *πυνθανομένου τινὸς πότερον Θεμιστοκλῆς διὰ συνουσίαν τινὸς τῶν σοφῶν ἢ φύσει τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πολιτῶν* —. I. 6. 2. Plut. Per. 6. *ταῦτα τῆς Ἀναξαγόρου συνουσίας ἀπέλαυσε Περικλῆς.* Vesp. 1256. *οὐχ, ἣν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.*

Schol. διὰ τούτου ὑπονοεῖ Εὐριπίδου εἶναι ἐκεῖνο τὸ "σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ." ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἢ οὖν ἐπίτηδες, ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους ἐξαπατήσῃ, ἢ συνέμπτωσις Σοφοκλεῖ καὶ Εὐριπίδῃ ἐγένετο. — οἷόν γε πού 'στιν αἱ σοφαί: καὶ διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ "σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ." ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων (Rep. 8. p. 568 A. Theag. p. 125 D.) *Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανημένος ἢ συνεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ* (*συνεξαπατῆσαι — ἢ ὥσπερ* Schneid. p. 4.) *ὑπονοοῦσί τινες συμπτώσεις* (*συμπτώσεις γενέσθαι* Schneid. *σύμπτωσις* vel *συνέμπτωσις γενέσθαι* conj. Dind.) *τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δρᾶμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται.*

22. *πῶς ἂν*] Utinam, ut in Pac. 68. etc.

23. *ἀγαθοῖς*] Ironice, ut in Pac. 370. *κᾆτα τῷ τρόπῳ | οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;* 521. Soph. Ant. 275. *κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα | πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.* 31. Ph. 873. Cf. Pl. 462. *τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';*

24. "Didicerat Mnesilochus sibi neque videre neque audire licere. Iam quem mutum quodammodo caecumque effecerit Euripides, etiam claudum ut reddat Mnesilochus optat: inde enim hoc certe commodi se percepturum esse, ut sibi non amplius sit circumvagandum cum Euripide. Talia vero impetrari facile posse ab Euripide *χωλοποιῷ* expectandum erat. Haec nisi ea, quam ostendi, sententia accipiuntur, omnis illa de non audiendo et non videndo jocus acumine suo destituitur. Iam etiam apparet cur *πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισι* dicat." ENGER. Ironice potius haec accipienda sunt, hoc sensu. Euripides modo docuerat bona esse non audire et non videre. Quae quum revera mala sint, senex festive et ironice optat ut contingat sibi etiam claudicare, quod et ipsum revera malum foret: significat autem periculum esse ne circumcursitando cum Euripide *χωλοποιῷ* (Ran. 846) claudus evadat.

προσμάθοιμι] Recte ponitur optativus. Cf. Pac. 32. *μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων | τέως, ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.* 522. *πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριαμφόρον, | ὅτῳ προσείπω σ'* (*προσείποιμ'*?); Ran. 96. *γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι | ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.* Soph. Aj. 1217. *γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημ' — τὰς ἱερὰς*

ὅπως προσείποιμεν Ἀθήνας. Si *προσμάθω* scripsisset comicus, opus fuisset addita particula *ἂν* post *ὅπως.*

χωλὸς εἶναι] Sc. cursitando cum Euripide. Euripides *χωλοποιὸς* dicitur Ran. 846.

Schol. ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

25—28. Cratinus Bekk. Anecd. p. 372, 8. *ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὅρα.*

Schol. πρόσεχε ἀντὶ τοῦ μνῆσαι.

26. Cf. Nub. 92. *ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;*

27. *σιωπῶ τὸ θύριον;*] Taceamne ostiolum? Cf. ad 19. Cum non nisi fores Agathonis commemoraverit adhuc Euripides, ridicule quaerit Mnesilochus foresne illas ipsas tacere se jubeat. "Miratur Mnesilochus quod foribus monstratis eum tacere jubet Euripides, itaque num fores taceat quaerit." ENGER. *σιωπῶ* pro subjunctivo nunc recte habent.

Schol. λείπει ἡ διά, οἷον σιωπῶ διὰ τὸ θύριον. ἔπαιξε δέ.

29. *Ἀγάθων*] Poeta tragicus, homo mollis. De eo schol. Plat. Clark. p. 373. Bekk. *ἐμιμεῖτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος.* Tisameni autem erat filius, ut docet schol. Vind. ap. Jacob. ad Lucian. IV. p. 222.

30. 31. Cf. 621. *τὸν δεῖνα; ποῖον; — Ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καί ποτε* etc. 96. Pl. 392. *σὺ Πλοῦτον* (*ἔχεις*); *ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.* Pherecrat. Chir. Fr. I, 20. Aeschin. I. 130. *εὐθὺς ἐρωτᾶτε, "Ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος;"* Similiter Eupolis ap. Schol. Av. 1555: *ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται. Β. ὁ στρεβλός; Α. οὔκ, ἀλλ' ὁ μέγας, οὐνοκίνδιος.* Lucian. dial. mer. X. 1. *τὸν σκυθρωπὸν λέγεις, τὸν δασὺν, τὸν βαθυπώγωνα;*

31. *ἔστιν τις Ἀγάθων*] Aeschin. I. 41. *Μισγόλας ἔστι τις — Κολυττεύς.* I. 62. *ἔστι τις Γλαύκων Χολαργεύς.*

ὁ μέλας] Dem. p. 537. *Σώφιλον τὸν παγκρατιαστὴν* (*ἰσχυρός τις ἦν, μέλας, εὖ οἶδ' ὅτι γιγνώσκουσί τινες ὑμῶν ὃν λέγω*) *τοῦτον —.* Cf. v. *μελάμπυγος* Lys. 801. Mirum esse quod neque Aristarchus, neque Didymus, alterum Agathonem, qualis hic describitur, exemplo ullo communire potuisse videantur monuit Fritzsch. Fingi igitur hujusmodi barbatum virum cognominem Agathonis mollitiei notandae causa putandum est. Cf. Schol. ad Vesp. 1187. *Λευκὸς* dicitur ab Euripide infra 191.

Schol. οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Δίδυμόν φασιν εἶναι τοιοῦτον Ἀγάθωνα. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι, ἀλλ', ἐπειδὴ βούλεται κωμῳδεῖν τὸν Ἀγάθωνα ὡς μήτε καρτερὸν μήτε μέλανα, τοῦτο εἶπεν. ἢ ἄσημόν τινα.

32—33. *οὐχ ἑόρακας πώποτε;*] Anglice, What! have you never seen him! Dixerat enim Euripides *Ἀγάθων ὁ κλεινὸς* v. 29. Hinc est quod mirabundus eandem quaestionem bis iterat.

Schol. ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν, ἀλλὰ τρισὶν (*πέντε* corr. Dind. Thiersch. l. Clinton. F. H. II. p. XXXII.) *πρὸ τούτων ἔτεσιν.*

33. *ὁ δασυπώγων*] Cf. Theocr. VII. 15. *λασίοιο δασύτριχος.*

Schol. διαβάλλει τὸν Ἀγάθωνα πάλιν ὡς λεῖον καὶ ἀποτίλλοντα αὐτοῦ τὰς τρίχας τοῦ πώγωνος.

35. *ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως*] Anglice, tho' perhaps you are not aware of it. Mulierem enim cum esse putabas, ut explicat Enger. Pherecrates Athen. p. 171. *μὴ θαυμάσῃς· | τῶν γὰρ προτενθῶν ἐσμὲν, ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ* (*οἶσθ' ἴσως*?).

36. *ἐκποδὼν πτήξωμεν*] Cf. Ran. 315. Ach. 240. *δεῦρο πᾶς | ἐκποδών. θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.* Pac. 1265—1267. *τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται | οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα | ἅττ' ᾄσεται προαναβάληταί, μοι δοκεῖ.*

Schol. κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι.

37. *πῦρ*] Sc. *ἐν χύτρᾳ.* Cf. Av. 43. *κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας | πλανώμεθα.* Vesp. 860. *ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω | καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν, | ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.*

38. *προθυσόμενος — τῆς ποιήσεως*] Sacra facturus priusquam carmina facere incipiat. Cf. Ach. 240. *θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.* Similiter Ran. 872. *ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων.* Vesp. 859.

Schol. ὅτε γὰρ δρᾶμα ποιῆσαι ἤθελον, πρότερον θυσίας ἐποίουν. — λείπει τὸ ὡς, ὡς ἔοικε.

39—63. Famulum ampullari, ut in Acharnensibus Cephisophon, monuit Bakhuysen.

39. *Schol. παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, πᾶς* (*εὔφημος πᾶς* conj. Dind. qu. *σῖγα πᾶς*, et mox *λεώς*) *ἔστω λαός.*

40. *στόμα συγκλῄσας*] Eq. 1316. *εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῄειν.* Ach. 237.

41. *θίασος*] Id est chorus, qui prodit v. 104.

μελάθρων τῶν δεσποσύνων] Aesch. Cho. 929. *δεσποσύνων δόμων.* Eur. Hec. 101. *τὰς δεσποσύνους σκηνάς.*

Schol. ὁ ἱερὸς χορός.

42. *μελοποιῶν*] Cantica modulans. Participium.

43. Cf. Av. 778. *κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη.* Eur. Hel. 1455. *ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ.* Bacch. 1082. *σίγησε δ' αἰθὴρ* (*αἰθὴρ δ' ἐσίγα*?), *σῖγα δ' εὔλειμος νάπη | φύλλ' εἶχε* (*ἔσχε*?), *θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.* Apoll. Rh. I. 115. *ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ | νήνεμος ἐστόρεσιν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον.* Theocr. II. 38. *ἠνίδε σιγᾷ μὲν πόντος, σιγᾶντι δ' ἀῆται.* Aesch. Ag. 565. *πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις — πεσών.* Herod. I. 87. *ἐκ δὲ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα.* Virg. Ecl. IX. 57. et nunc omne tibi stratum silet aequor.

Schol. ἐπεχέτω.

45. Hesych. *πύππαξ: — τὸ μὲν βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ οὐχί.* Timon apud Diog. L. II. 17. 3. *λῆρον ἀναστήσας ὀφρυωμένος ἀφροσιβόμβαξ.*

Schol. ἐπίρρημα ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον.

48. *λυέσθων*] Cf. ad Pac. 85. *πρὶν — διαλύσῃς ἄρθρων ἶνας. Λυέσθων* pro *λυέσθωσαν*, ut *χρήσθων* pro *χρησθώσαν* Nub. 438.

Schol. ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν.

49. *ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων*] Plat. Gorg. Arg. (Philostr. de Soph. I.) *καὶ Ἀγάθων δὲ ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής, ὃν ἡ κωμῳδία σοφόν τε καὶ καλλιεπῆ οἶδεν, πολλαχοῦ τῶν ἰάμβων γοργιάζει.* Verbum *καλλιεπεῖσθαι* legitur Plat. Hipparch. 225. Notanda autem caesurae in secunda arsi omissio, quae in commissura verbi compositi nonnullam excusationem habet, ut in Aesch. Pr. 172. *καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς.* V. Herm. Epit. D. M. § 366. Cf. ad Pac. 1002. Av. 523. 536.

50. *πρόμος*] Princeps. Anglice chief. Cratin. ap. Plut. V. Cimon. 10. *τῶν Πανελλήνων πρόμῳ.* Soph. Oed. R. 658. *θεῶν — πρόμον ἅλιον.* Oed. C. 884. *ἰὼ γᾶς πρόμοι.* Eur. Tro. 31. *Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.* Her. 670. *Ἀθηναίων πρόμοι.* Aesch. Ag. 193. 398. Eum. 377. Suppl. 882. Hom.

51. *νήνεμος αἰθήρ*] Av. 778. *νήνεμος αἴθρη.* ubi v. adn.

52. *Δρύοχοι* sunt trabes erectae, carinam sustinentes, quibus ea imponitur, quando construendae navis exordiuntur opus naupegi. Eustathius p. 1878. in fine: *δρύοχοι δὲ κυρίως πάσσαλοι, ἐφ' ὧν στοιχηδὸν διατεθειμένων ἡ τρόπις ἵσταται τῶν καινουργουμένων πλοίων, διὰ ἰσότητα. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, δρύοχοι πάτταλοι ἐκ δρυός, ὅ ἐστιν ἁπλῶς ξύλου, καθιστῶντες τὴν τρόπιν ἐν τῷ πέριξ αὐτὴν συνέχειν· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ "πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι γόμφοι | τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος;"* Distichon est ex Archimeli Epigr. in Hieronis navem. Quia autem a pangendis his trabeculis construendae navis initium fiebat, facete ad dramatis exordium locutionem transfert comicus. Suidas: *δρύοχοι, πάτταλοι οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς· καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια.* Cujus rei in exemplum hunc locum profert. Apollonius I. 723. *δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσε | Παλλάς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς | Ἀργοῦς.* BR. Plat. Tim. 81 B. *καινὰ τὰ τρίγωνα οἷον ἐκ δρύοχων ἔτι ἔχουσα. τῶν γενῶν* (al. *γερῶν*). *Δρυόχους* explicat Timaeus *τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νηός.*

Schol. προοίμια. κυρίως δὲ δρύοχοί εἰσιν οἱ ἐντιθέμενοι πάτταλοι ναυπηγουμένης νεώς.

53. *κάμπτει*] Cf. 68. Nub. 333. *κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας.* 971. *ἐπῶν*] Versuum. Cf. 411. Ran. 885.

Schol. ὡς ἀπὸ τῶν οἰκοδομούντων.

54. *τορνεύει*] Tornat. Cf. 986. Plat. Phaedr. 234. *ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται.* Notum illud Horatii Art. Poet. 441. et male ternatos incudi reddere versus. Mox *κολλομελεῖ*, cantica conglutinat.

Schol. ὡς ἐπὶ τεκτόνων. — μέλη κολλᾷ.

55. *γνωμοτυπεῖ*] *Γνωμοτυπικὸς* est Eq. 1379. *γνωμότυπος* Nub. 952. Ran. 877. *μελοτυπεῖν* Aesch. Ag. 1152.

κἀντονομάζει] Potest locus hic intelligi de antithetis, quibus Agathon frequenter usus fuit, ut testatur Aelianus Var. Hist. 14, 13. Patet

id etiam ex fragmentis quibusdam Agathonis, ut eo quod legitur apud Athen. V. p. 185 A. *τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα, | τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.* Ibid. p. 211 E. *εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· | εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.* Apud Aristotelem Eudem. 5, 5. *τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην.* Vides in omnibus his locis manifesta antitheta, ob quorum usum nimis crebrum quum ab aliis olim risus fuit Agatho, tum etiam a Platone, ut testis est Athenaeus 5. p. 187 C. KUST. Agatho apud Athen. XIII. p. 584. *γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν | ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.* PORSON. Arist. Fr. 300. *καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον* Redde, et antonomasiis utitur, i. e. nomina alia pro aliis metaphorice usurpat, ut explicat schol. Nisi antitheta potius ejus, in quibus multus erat, innuuntur.

Schol. *ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος τίθησιν.*

56. *κηροχυτεῖ*] Cerae instar in formam liquefacit. Mox *γογγύλλει*, rotundat.

Schol. *ὡς ἐπιπηγνύντος καὶ συντιθέντος. — μεταστρέφει.*

57. *χοανεύει*] Moeris p. 409. *χοανεῦσαι, Ἀττικῶς. χωνεῦσαι, Ἕλληνες.* Cf. 62. In metro anapaestico forma soluta locum habet. Dem. p. 615. *συγχωνεύειν.* 617. *καταχωνεύειν.* 755. *συγχωνεύειν.* 758. *καταχωνεύειν.* Dinarch. I. 70. *καταχωνεύειν.* Lycurg. § 119. *συγχωνεύσαντες.* 121. *συγχωνεύσειαν.* Pherecr. Athen. VI. 268 E. *ἤντλουν διὰ χώνης.*

λαικάζει] Scortatur. Futurum est *λαικάσομαι* (Eq. 167). Sic *ἀκούω ἀκούσομαι*, etc. Forma *ληκᾶσθαι* est infra 493.

Schol. *χωνεύει.*

58. Eur. Orest. 1270. *ἀγρότας ἀνήρ.* Rhes. 266. *ἀγρώσταις.* 287. Herc. 377. Eur. Ion. 156. *αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς.* Eur. El. 1150. *λάϊνοί τε θριγκοὶ δόμων.* Lucian. Somn. 22. *ὑπερβὰς τὸ θριγκίον.*

Schol. *τοῖς φραγμοῖς τῶν οἴκων.*

59. *ἕτοιμος*] Sub. *εἰμί.* Eur. Phoen. 975. *αὐτός τ' — θνήσκειν ἕτοιμος.* Soph. Oed. R. 192. *ἕτοιμος εἰπεῖν.* Plat. Crat. 384. *ἕτοιμος ἔγωγε καὶ μανθάνειν καὶ ἀκούειν.*

60. *τοῦ καλλιεποῦς*] Repetit voces quasdam ex antecedentibus, istud *καλλιεποῦς* ex v. 49. *θριγκοῦ* autem ex v. 58. *γογγυλίσας* ex v. 56. *χοανεῦσαι* ex v. 57. Ex his temere coacervatis oratio emergit obscura. Tamen apparet ad quid paratum se dicat Mnesilochus. Est autem id quod eum Euripides dicebat antehac etiam commisisse in Agathonem supra v. 35. *καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ'.* BE.

τοὺς θριγκούς] Cf. Aeschin. I. 80. *ὅταν — ἐὰν μνησθῇ (ὅτε — ἐπεμνήσθη?) τειχῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργου — εὐθὺς ἐβοᾶτε καὶ ἐγελᾶτε καὶ αὐτοὶ ἐλέγετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε αὐτῷ.*

Schol. *ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ.*

61. Cf. Lys. 975. *μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι | ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας* (*ξυγγογγύλας* Cobet. Mein.). Herod. IX. 18. *συστρέψαντες ἑωυτοὺς καὶ πυκνώσαντες.*

Schol. συγκάμψας.

62. Scholiastae verba temere sollicitavit Enger.

Schol. ὡς εἰς χόανον τὸν πρωκτὸν ἐμβαλεῖν.

63. ὑβριστής] Cf. Nub. 1068. Vesp. 1303.

64. Cf. Pl. 488. χαίρειν ἐάσεις τὸν Δία.

65. πάσῃ τέχνῃ] Cf. ad Lys. 412. Eccl. 366. Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ. Thuc. V. 18. μήτε τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ. Dem. p. 747. οὔτε τέχνῃ οὔτε μηχανῇ οὐδεμιᾷ. Lys XIX. 12. πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 57. Xen. An. IV. 5. 16. ἐδεῖτο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μὴ ἀπολείπεσθαι.

66. αὐτός] Ipse herus. Fr. 261. ἀνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται. Nub. 219.

67. χειμῶνος] Nam Thesmophoria, quo tempore haec fabula agitur, mense celebrantur hiberno Pyanepsione. DIND. Cf. Av. 105.

68. κατακάμπτειν] Quasi materia stropharum sit congelata. BE. Cf. 53. Nub. 971. καμπὰς — δυσκολοκάμπτους. 333. χορῶν ᾀσματοκάμπτας.

Schol. ὡς ἀπὸ τῶν λυόντων τὸν κηρὸν ἐν τῷ ἡλίῳ. ἐπειδὴ δύσκαμπτοι αἱ στροφαί. καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 971) τὰς (τὰς abesse malit Dind.) δυσκολοκάμπτους αὐτάς φησιν. εἴρηται δὲ καὶ διὰ τὴν φωνήν, ἐπεὶ λέγεταί τι κάμπτειν καὶ ἐν ταῖς ᾠδαῖς.

69. Cf. Nub. 632. αὐτὸν καλῶ θύραζε δεῦρο πρὸς τὸ φῶς.

71. Cf. Pac. 62. ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών; 58. Soph. Oed. R. 738. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; Aj. 385.

Schol. στενάζει φοβούμενος τὰς γυναῖκας.

74. κηδεστήν] Κηδεστὴς eum notat qui affinitate cum alio junctus est, et tam de socero quam de genero dicitur, ut apud Latinos affinis. V. Plaut. Aul. 3, 4, 14. et 5, 62. BR. Antiph. VI. 12. κηδεστὴν δ' ἐμαυτοῦ, ᾧ ἐγὼ δέδωκα τὴν θυγατέρα. Euripides Mnesilochi κηδεστὴς dicitur 211.

Schol. τὸ σημεῖον· οὐ μόνον κηδεστὴς ὁ ἐκδιδούς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

75. προπεφυραμένον] Praeparatum. Cf. Av. 462. προπεφύραται λόγος εἷς μοι. Nub. 979. μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνήν.

76. 77. "Dictio tragica. An talia in aliqua tragoedia scripserit Euripides (in qua ὄλωλ' pro ἀπόλωλ' posuerit) nescimus." (Bakh.)

78—79. Cf. Lys. p. 157. οὔτε πρὸς δικαστηρίῳ οὔτε πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώποτε.

80. ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση] Quattuor fuerunt Thesmophoriorum dies, quarum prima festi quasi prolusio quaedam fuit: quo factum est ut tribus reliquis modo annumeraretur modo omitteretur, ideoque eadem et tertia et media dici posset. Optime hoc explicuit scholiasta, cujus e verbis satis habemus haec apposuisse, δεκάτῃ Πυανεψιῶνος ἐν Ἁλιμοῦντι Θεσμοφόρια ἄγεται ..... ἑνδεκάτῃ ἄνοδος, δωδεκάτῃ νηστεία, ἐν ᾗ σχολὴν ἄγουσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες (conf. v. 949. 984.) ἐκκλησιάζουσαι περὶ Εὐριπίδου, τρισκαιδεκάτῃ Καλλιγένεια (de hac vid. fragm. 300). τρίτη οὖν συναριθμουμένης τῆς δεκάτης, μέση

δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς Καλλιγενείας. Poetae autem verba manifestum est sic esse capienda ut *Θεσμοφορίων ἡ μέση* tanquam explicandi caussa ad illud *ἐπεὶ τρίτη 'στὶ* adjectum cogitetur. Infra v. 375. *τῇ μέσῃ | τῶν Θεσμοφορίων.* Athen. VII. p. 307 F. *ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστείαν ἄγομεν, Θεσμοφορίων τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν;* Aliorum scriptorum locos in annotatione ad scholia attulimus. DIND. Hesych: *τρίτη Θεσμοφορίων. ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τεττάρων οὐσῶν ἡμερῶν.* Diog. L. in Democr. *ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι (τρεῖς δὲ ἦσαν).* Ubi de Thesmophoriis agitur. Alciphr. III. 39. *καὶ ἡ νῦν ἑστῶσα (ἐνεστῶσα?) σεμνοτάτη τῶν Θεσμοφορίων ἑορτή. ἡ μὲν γὰρ Ἄνοδος κατὰ τὴν πρώτην γέγονεν ἡμέραν, ἡ Νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι παρ' Ἀθηναίοις ἑορτάζεται, τὰ Καλλιγένεια δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν θύουσιν.* Cum scholiasta consentit Phot. p. 87, 21. Plutarchus in V. Demosth. c. 30. *νηστείαν* Pyanepsionis diei decimo sexto adscribit. "Ita igitur statuendum de hac re, ut quum jam inde a decimo die celebrari Thesmophoria coepta essent, *νηστεία* dicta sit *ἡ τρίτη;* eadem tamen, quum media esset inter dies festos tres, quorum prolusio tantum erat Thesmophoria, *κατ' ἐξοχὴν ἡ μέση* diceretur." ENGER. Cf. ad verba *ὁ μέσατος* Vesp. 1502. "Hoc dicit scholiasta, esurientes quosvis dicere solere medium se agere Thesmophoriorum diem, *νηστείαν* dictum." DIND.

Θεσμοφορίων] De hoc festo cf. 182. 375. Eccl. 223. Av. 1519. Herod. VI. 16. *ἐόντων τῇσι γυναιξὶ αὐτόθι Θεσμοφορίων.*

Schol. τοῦτο τῶν ζητουμένων ἐστὶ, πῶς καὶ τρίτην καὶ μέσην εἶπεν. ια' γὰρ ἄνοδος, εἶτα ιβ' νηστεία, εἶτα τρισκαιδεκάτη καλλιγένεια, ὥστε μέση μὲν εἶναι δύναται, τρίτη μὲν οὔ, ἀλλὰ δευτέρα. ἀλλ' οὐδὲ ψυχρεύεσθαί τις δύναται λέγων ὅτι τρίτη ἡ τρισκαιδεκαταία, ὡς ἑκταία ἑκατηβόλος σελάνα, ἑκκαιδεκαταία· ἡ γὰρ μέση οὐκ ἔστιν ιγ', ἀλλὰ δωδεκάτη. ἡ λύσις οὖν ἥδε. δεκάτῃ ἐν Ἁλιμοῦντι Θεσμοφόρια ἄγεται, ὥστε τρίτην μὲν ἀπὸ δεκάτης ιβ' εἶναι, μέσην δὲ μὴ συναριθμουμένης τῆς δεκάτης. τοῦτο δὲ αἰνιγματῶδες κατὰ Καλλιμάχου (Καλλίμαχον Preller. prob. Dind.) *ἄν τις φαίη, ἔνθα μὲν τρίτη λέγεται, συναριθμεῖν τὴν ι', ἔνθα δὲ μέση, μηκέτι συναριθμεῖν. καὶ ὅπου γε λιμώττουσιν, ἀστεϊζόμενοι τὴν μέσην τῶν Θεσμοφορίων ἄγειν φασὶν, ἐπεὶ αὕτη ἡ νηστεία. ἑνδεκάτῃ Πυανεψιῶνος ἄνοδος. δωδεκάτῃ νηστεία, ἐν ᾗ σχολὴν ἄγουσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες ἐκκλησιάζουσαι περὶ Εὐριπίδου. τρισκαιδεκάτῃ καλλιγένεια. γ' οὖν συναριθμουμένης ι', μέσην δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς καλλιγενείας.*

81. Cf. Lys. 46. *ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κᾆσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ.* 888. *ταῦτ' αὐτὰ δὴ κᾆσθ' ἅμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.* Ran. 73. *τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον | ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν.* Eq. 180. *δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας.* Nub. 1499. *ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΣΤ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι.*

83. *ἐν Θεσμοφόροιν*] In aede Cereris et Proserpinae. Cf. 89. *ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν.* Eccl. 443. *ἐκ Θεσμοφόροιν.* Eq. 1312. *ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.* Plaut. Bacch. II. 3. 73. qui illic sacerdos est in Dianae Ephesiae.

Θεσμοφόροιν] Cf. 295. Th. 282. 1155. 1230.

Schol. κὰν θεσμοφόροιν: Ἀττικὴ σύνταξις καὶ δυϊκὴ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τῶν θεσμοφόρων ἱερῷ, Δήμητρος καὶ Περσεφόνης.

84. τιὴ τί δή;] Cf. Vesp. 1155. Pac. 1018. Pl. 136. ὁτιὴ τί δή; Nub. 784. ὁτιὴ τί; et ad Nub. 755. ὁτιὴ τί δή;

85. τραγῳδῶ] Sc. αὐτάς. In tragoediis traduco, ut κωμῳδεῖν est in comoedia traducere.

κακῶς αὐτὰς λέγω] Erat certe Euripides osor mulierum maximus, quod ubique satis ostendit in fabulis suis. Unum adducam ex Hippolyto. v. 664. ὄλοισθε. μισῶν δ' οὔποτ' ἐμπλησθήσομαι | γυναῖκας, οὐδ' εἴ φησί τίς μ' ἀεὶ λέγειν· | ἀεὶ γὰρ οὖν πώς εἰσι κἀκεῖναι κακαί. BE.

86. Cf. Ach. 798. ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, καί κ' ἄνις γα τῶ πατρός. Ran. 181—182.

87. ἐκ τούτων] Haec quum ita sint comparata. Cf. Vesp. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.

88. τραγ.] Sic κωμῳδοδιδάσκαλος Pac. 737.

89. ἐς Θεσμοφόροιν] Cf. ad 83. Sic εἰς Ἀσκληπιοῦ Vesp. 123. etc.

90. Cf. 186. ἐὰν — ὑπεραποκρίνῃ μου σοφῶς, σώσεις ἐμέ.

ἐκκλησιάσοντ'] Eccl. 161. ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα | τὸν ἕτερον. Isocr. p. 159. ἥκομεν γὰρ ἐκκλησιάσοντες περὶ πολέμου etc.

χἄν] I. e. καὶ ἃ ἄν. Cf. Soph. Oed. C. 12. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν | ξενοὶ πρὸς ἀστῶν χἄν (sic recte libri plures) ἀκούσωμεν τελεῖν.

91. φανερὸν ἢ λάθρα] Sic Arist. Rep. VII. 12. 4. κιθαρίζει λαμπρὸν καὶ καλῶς. Soph. Phil. 345. εἴτ' οὖν ἀληθὲς εἴτε καὶ μάτην.

92. στολὴν γυναικὸς ἠμφ.] Cf. 851. ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή. Eccl. 879. κροκωτὸν ἠμφιεσμένη. Vesp. 1172. δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ. Versus tragoediam redolens.

93. τὸ πρᾶγμα κομψόν] Cf. Av. 195. νοήμα κομψότερον. Eq. 18. κομψευριπικῶς. et ad Vesp. 1317. Anglice, clever.

τοῦ σοῦ τρόπου] Cf. Vesp. 1002. ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τρόπου. Eupol. II. 477. βληχητὰ τέκνα κοὐδαμῶς τοὐμοῦ τρόπου.

Schol. ἀεὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδην ὡς πανοῦργον διαβάλλει.

94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] Hoc dicit Mnesilochus, non quasi et ipse sit tam vafer ut in ea re palmam ferat, sed quia Euripidi favet et ab ejus partibus stat. BE. In Equit. 277. ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ubi proverbialis locutionis ratio redditur. BR. V. Schweigh. ad Athen. T. VII. p. 555. Cf. Ach. 387. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε —; Ran. 957.

Schol. εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον, καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. νῦν οὖν ταύτῃ τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο ὡς νικῶντος αὐτοῦ τῇ πανουργίᾳ πάντας, ἤτοι τὰς γυναῖκας.

95. ἀγάθων libri et vulg. ἀγάθων Brunck. ὡς Ἀγάθων vel ὠ 'γάθων Bentl.

96. οὑκκυκλούμενος] Infra 265. Agatho, postquam Euripidi et socero apparatum omnem, quo illis usus erat, concessit, domum se inferri

jubet his verbis, *εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.* In Acharn. Dicaeopolis Euripidem convenit, pannos mendicique tragicum ornatum ab eo mutuaturus, eumque rogat ut foras prodeat his verbis, *ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.* Respondet Euripides. v. 409. *ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.* Scilicet erat *ἐκκύκλημα* machina theatralis in tragoediarum repraesentatione adhiberi solita, de qua sic Pollux 4, 128. *καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημά ἐστι ξύλων ὑψηλῶν βάθρον, ᾧ ἐπίκειται θρόνος. δείκνυσι δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τὴν σκηνὴν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀπόρρητα πραχθέντα. καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ ἔργου καλεῖται ἐκκυκλεῖν. ὅτε δὲ εἰσάγεται τὸ ἐκκύκλημα, εἰσκυκλεῖν ὀνομάζεται. καὶ χρὴ τοῦτο νοεῖσθαι καθ' ἑκάστην θύραν, οἱονεὶ καθ' ἑκάστην οἰκίαν. ἡ μηχανὴ δὲ θεοὺς δείκνυσι καὶ ἥρωας τοὺς ἐν ἀέρι, Βελλεροφόντας καὶ Περσεῖς, καὶ κεῖται κατὰ τὴν ἀριστερὰν πάροδον ὑπὲρ τὴν σκηνὴν τὸ ὕψος.* Sic legenda Pollucis verba, quae vulgo mendose feruntur: nec mirum si ex istis, *ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγεται τὸ ἐγκύκλημα, εἰσκύκλημα ὀνομάζεται*, nihil extundere potuerunt interpretes. Machinae unum erat nomen *ἐκκύκλημα*, sed pro diverso illius usu, quo intus in scenam vel e scena intro vehebatur persona quaelibet, duplex erat verbum *ἐκκυκλεῖν, εἰσκυκλεῖν*, quae, ut apud comicum distincta, sic Onomastico fuerunt enotata. Facete noster Agathonem tragicum poetam, itemque in Acharn. Euripidem, non pedibus in scenae solo gradientes inducit, sed, tanquam deos aut heroas, sublimes in machina tragica vectos. BR. V. Elmsl. ad Ach. 408.

Schol. ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται.

97. *ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'*] Profecto caecus sum. Cf. Eq. 953. *ἀλλ' ἦ οὐ καθορῶ.* Lys. 928. *ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.*

98. *Κυρήνην*] Haec erat meretrix, cujus mentio in Ranis v. 1328. Quia autem Agathon effeminatus erat et comtulus, hunc videns putat eum esse mulierem, uti in Ecclesiaz. v. 167, quum quaedam reprehendens alteram quod viros appellaret mulieres, dixisset *γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;* illa inquit, *μὰ Δί' ἀλλ' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα [δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεινονί· βλέψασα] γὰρ | ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.* BERG.

Schol. Κυρήνην: Τὴν ἑταίραν, περὶ ἧς πολλάκις φησί. τοιοῦτον δὲ τὸν Ἀγάθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμῳδοῦσιν.

100. *μύρμηκος ἀτραπούς*] Schol: *ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη τοῦ Ἀγάθωνος· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί.* Doctiorem interpretationem exposuit Photius p. 280, 22. *Μύρμηκος ἀτραπός* [-*ούς*?]: *ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης. ἔστιν Ἀθήνησι Μύρμηκος ἀτραπὸς ἐν Σκαμβωνιδῶν ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίππου τοῦ Κύκλωπος τοῦ Ζευξίππου.* DIND. Hesych. *Μύρμηκος ἀτραπούς: Ἀθήνησιν ἐν Σκαμβωνιδῶν ἔστι Μύρμηκος ἀτραπὸς, ἀπὸ ἥρωος Μύρμηκος ὀνομαζομένη.* Idem: *Μυρμήκων ὁδοί: τόπος Ἀθήνησιν. καὶ αἱ μονόκωλοι τρίβοι ἀπὸ τῆς τοῦ ζώου ὁμοιότητος κατὰ τὴν ὁδὸν γενομένου.* Harp. v. *Σκαμβωνίδαι.* Boeckh. Corp. Inscr. Attic. Redde: semitas formicinas. Cf. Pherecratis locum ap. Plutarch. de Mus. p. 1146, ubi de Timotheo queritur Mu-

sica, *Μιλήσιός τις Πυῤῥίας* | *κακά μοι παρέσχεν· οὗτος* (l. *παρέσχ'· οὕτως*) *ἅπαντας οὓς λέγω* | *παρελήλυθ' ᾄδων ἐκτραπέλους μυρμηκιὰς* | *ἐξαρμονίους ὑπερβολαίους τ' ἀνοσίους*, | *καὶ νιγλάρους*. Ubi pro *ἐκτραπέλους μυρμηκιὰς* scribendum suspicor *ἀτραπιτοὺς μυρμηκίας*, ut sit idem quod in nostro *μύρμηκος ἀτραπούς*. Sic *ὀρνιθίας* ab *ὄρνις*, *στημονίας* a *στήμων*, et quae sunt similia. Quod si recte se habet *ἐκτραπέλους μυρμηκιὰς* (de quo valde dubito), substantivum jam erit *μυρμηκιὰ* a *μύρμηξ*, ut *σφηκιὰ* a *σφήξ*; et *ἐκτραπέλους μυρμηκιὰς* novo plane sensu significabit formicarum meatus inflexos et curvos. Epithetum *ἐκτράπελος* occurrit in composito *τριβολεκτράπελος* Nub. 1003. Pro *ἀνοσίους* autem malim *ἀνοσίως*, ad *ᾄδων* referendum. Ad utriusque loci elucidationem facit Aeliani locus, a Meinekio laudatus, H. A. VI. 43. *μυρμήκων ἐν γεωρυχίᾳ ποικίλας τε ἀτραποὺς καὶ ἑλιγμοὺς καὶ περιόδους* commemorans, et formicinus gradus apud Plautum Menaechm. 5, 3, 12. Itaque *ἀτραπιτοὺς μυρμηκίας* (quoquo demum modo scribas) "de vario et tortuoso tremulorum sonorum flexu interpretari licet, metaphora a perplexis formicularum meatibus ducta," ut monuit Meinekius. Idem de nostro loco sic "Fuit igitur proverbium *μυρμήκων ἀτραπὸς* (imo *ἀτραποὶ*), formicarum semita, quo Aristophanes ita usus est ut more suo in ambiguo ludens simul illam *Μύρμηκος ἀτραπὸν* adsignificaret. Scilicet locus erat sic dictus in Scambonidarum pago, ut docent Photius et Hesychius, fortasse et ipse sic dictus quia ambagibus fractus et sinuosus esset. Similiter lusit Eupolis in v. *Ὄνου γνάθος* (II. 572), teste Hesychio, cujus verba sunt *Εὔπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν· ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος*. Eadem Photius p. 337, 23. Sic *Κόρακος πέτρη* Hom. Od. 13, 408. et *Γραὸς στῆθος* prope Thebas Xen. Hell. 5, 4, 50. Cf. autem cum hoc loco Nub. 970. *εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπὴν*, | *οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους*. Ubi *καμπαὶ δυσκολόκαμπτοι* eodem sensu dicitur quo hic *μύρμηκος ἀτραπούς*. Cf. praeterea Eupolin com. II. 573. *ἀτραπίζοντες τὰς ἁρμονίας*. Nomen *Μύρμηξ* legitur Ran. 1506. Scopulus *Μύρμηξ* appellatus memoratur Herod. VII. 103. Locum ita exponit Fritzschius: "Cantillat aliquid, quod non pauciores habeat sonorum flexiones, quam Myrmecis semita habet vias." "Videtur proverbii speciem habere de rebus minutis et exilibus. Simile est illud *ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη* Nub. 831." BE. Apte conferas etiam Pherecr. com. II. 265. *ἀτραπίζοντες τὰς ἁρμονίας*. Xen. Cyr. I. 3. 4. *πολλοὺς δέ τινας ἑλιγμοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι μόλις ἀφικνεῖσθε* etc.

Schol. ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη τοῦ Ἀγάθωνος· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. μεταξὺ δὲ τῶν δυοῖν ἀξιοῦσί τινες γράφειν μινυρισμὸς, ὡς πολλὰ τοιαῦτα παρεπιγράφεται.

101—129. "Schol: *μονῳδεῖ ὁ Ἀγάθων ὡς πρὸς χορὸν, οὐχ ὡς ἐπὶ σκηνῆς, ἀλλ' ὡς ποιήματα συντιθείς*. Recte Droysenius et Fritzschius hujus chori partem post scenam egisse *παραχορήγημα* statuunt, de quo ipse quoque Dindorfius cogitabat." ENGER. Numeros hujus car-

minis ionicos esse, et antistrophica quae cantat chorus, monuit post alios Hermannus.

χθονίαις] Sc. *θεαῖς*. Schol: *χθονίαις δὲ τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ.* Redde, in honorem dearum inferarum. Quod ad ipsum hunc Thesmophoriorum diem referendum putat Enger.

Schol. ὁ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη τέως ποιεῖ. ἀμφότερα δὲ αὐτὸς ὑποκρίνεται. — μονῳδεῖ ὁ Ἀγάθων ὡς πρὸς χορὸν, οὐχ ὡς ἐπὶ (*ἀπὸ* conj. Schneid. p. 5. Dind.) *σκηνῆς, ἀλλ' ὡς ποιήματα συντιθείς. διὸ καὶ χορικὰ λέγει μέλη αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, ὡς χορικὰ δέ. χθονίαις δὲ τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ.*

102. *λαμπάδα*] Quia Ceres facibus incensis quaesivit Proserpinam. BE.

103. *χορεύσασθε βοάν*] Saltando clamorem tollite. Cf. Ran. 247. *χορείαν αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα.* Locutio dithyrambica. Plat. Legg. II. 758 A. *χορεία γε μὴν ὄρχησίς τε καὶ ᾠδὴ τὸ σύνολόν ἐστι.*

104. Agathonem comitantur actores tragici chori, quem ille erudiebat proximisque ludis populo exhibiturus erat. Non est hic chorus fabulae, qui e mulieribus constat Cereris et Proserpinae festum celebrantibus. BR. Actores chori tragici si cum Agathone in scenam produxit Aristophanes, non potest dubitari quin *χορευταὶ* delecti fuerint ex iis qui postmodum in choro mulierum prodeunt. Simile Ranarum est *παραχορήγημα*, de quo dicemus ad versum fabulae illius 209. Sed vera videtur sententia grammaticorum veterum, qui nullum produci chorum Agathonis, sed cantica chori ab Agathone ipso recitari existimarunt. De quo ita scribit scholiasta, *μονῳδεῖ ὁ Ἀγάθων ὡς πρὸς χορὸν, οὐχ ὡς ἐπὶ σκηνῆς, ἀλλ' ὡς ποιήματα συντιθείς. διὸ καὶ χορικὰ λέγει μέλη αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, ὡς χορικὰ δέ.* DIND. Schol. ad 101: *ἀμφότερα* (i. e. et chori et actoris partes) *αὐτὸς ὑποκρίνεται.* Antistrophica esse quae cantat chorus viderunt Hermann. Reisig. Enger. Versibus 126—129 continetur epodus. Chorum Musarum esse statuunt Voss. Enger. "Imitatur hunc locum Lucianus Tragop. 75. *τίνι* (libri *τίνα*) *δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;*" DIND.

105. *εὐπείστως δὲ τοὐμὸν — ἔχει*] I. e. *εὐπείστως δὲ ἐγὼ ἔχω*, facile enim persuaderi possum ut etc. Aesch. Prom. 333. *πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.* Ag. 982. *θάρσος εὐπιθές.* Ch. 259. *σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς.* Suppl. 623. *δημηγόρους — εὐπειθεῖς στροφάς.* Eur. Andr. 819. *εὐπειθέστεροι.* Plat. Phaedr. 271. *εὐπειθεῖς — δυσπειθεῖς.* Xen. Hipp. I. 24. *εὐπειθεῖς.* Plut. Lys. 15. *δυσπειθῶς — φερόντων.* Menand. IV. 183. *εὔπιστον ἀτυχῶν ἐστιν ἄνθρωπος.* Cf. etiam 1170. *τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα.*

Schol. εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τοὺς θεοὺς ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

106. 119. 125. ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑, –́ ⏑ ⏑ – paeon et chor. De quo metro diximus ad Soph. Oed. R. 866. DIND. Cf. 316.

δαίμονας — σεβίσαι] Infra 674. *σεβίζειν δαίμονας.* Eur. Hipp. 538. *Ἔρωτα δὲ — οὐ σεβίζομεν.*

107. *ὀλβιζε*] Cf. 117. *ὀλβίζουσα — Ἄρτεμιν.*

108. ⏑ ⏑ –́ –, ⏑ ⏑ –́ – Ion.

109. –́ ∪ ∪ –́ –, ∪ ∪ –́ – Ion. ab arsi nuda incipiens: de quo v. ad Soph. Oed. R. 483. DIND.

Φοῖβον, ὅς ἱδρύσατο χώρας γύαλα Σιμουντίδι γᾷ] Apollo enim Trojae moenia condidit una cum Neptuno. BE. Schol: *ὃς τὴν Ἴλιον ἐτείχισεν.* Hesych. *γύαλον: κοῖλον. ἄλλοι, περίβολον.* Idem *γύλλινα* (*γύαλα* Enger.): *ἐρείσματα* (*ὁρίσματα* Enger.), *γεῖσα.* Eadem habet Etym. M. p. 243, 10. *χώρας*] Urbis, ut alibi *γῆ, χθών, πέδον*, etc.

Schol. ὃς τὴν Ἴλιον ἐτείχισεν.

110. ∪ ∪ ∪́ ∪ –, ∪ ∪ –́ – Ion. arsi prima soluta.

Σιμουντίδι γᾷ] Eadem verba Eurip. Hec. 641.

112. *τιμαῖς*] Certaminibus. Cf. Ran. 332. 348.

113. ∪ ∪ –́ –, ∪ ∪ –́ Ion.

114 sq. Cf. Eur. Hipp. 61 sq. 135 sq. Iph. A. 1521 sq.

115. *Ἄρτεμιν ἀγροτέραν*] Lys. 1262. *ἀγρότερ' Ἄρταμι* (*ἀγροτέρα σιὰ?*) *σηροκτόνε.* Eq. 660. Hom. Il. *φ'.* 470. *πότνια θηρῶν Ἄρτεμις ἀγροτέρη.* Versus iambelegus. Cf. Av. 231.

116. Cf. Eurip. Hipp. 58. *ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε, τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα.* Iph. A. 1522. *κλῄσωμεν Ἄρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν.*

117. *Schol. τὴν παρθένον.*

120. *κρούματα*] Pulsationes. Eupolis ap. Phot. p. 300, 1. *τοιαῦτα μέντοι νιγλαρεύων κρούματα.* Lucian. Nigr. 15. *ὅστις ἀκούων τέρπεται κρουμάτων τε καὶ τερετισμάτων καὶ διεφθορότων ᾀσμάτων.* Id de Salt. 2. *ὑπὸ κρούμασι καὶ τερετίσμασι.* Martial. VI. 71. 1. edere lascivos ad Baetica crumata gestus. Etym. M. p. 340, 3. *Εὐεργμός — κροῦμα κιθαριστικόν.* Com. incert. ap. Schol. Aesch. Pers. 938. *αὐλεῖ — κρούων Ἰαστί.*

Ἀσιάδος] Id est, citharae. Etym. M. p. 153, 31. *Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε, παρῳδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδου. ἡ τρίχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. εἴρηται δέ, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας κειμένῃ ἐν Τμώλῳ πρῶτον εὑρέθη.* Nescio an unquam urbs exstiterit, cui nomen *Ἀσία*, quam tamen recenset etiam Stephanus. Hujus non meminit schol. Apollonii ad II. 777. *Ἀσίαν δὲ ἐνταῦθα τὴν Λυδίαν φησίν. οὕτω γὰρ ἡ Λυδία πρότερον ἐκαλεῖτο. διὸ καὶ ἡ κιθάρα Ἀσιὰς ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν τῇ Λυδίᾳ πρῶτον εὑρεθῆναι. καὶ Ὅμηρος* (*Ἰλ. β.* 461.) "*Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι.*" BR. Eurip. Cycl. 442. *Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον κιθάρας κλύοιμεν.* Plutarch. de musiea p. 1133 C. *ἐποιήθη δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς κιθάρας πρῶτον κατὰ Κηπίωνα τὸν Τερπάνδρου μαθητήν, ἐκλήθη δὲ Ἀσιὰς διὰ τὸ κεχρῆσθαι τοὺς Λεσβίους αὐτῇ κιθαρῳδοὺς πρὸς τῇ Ἀσίᾳ κατοικοῦντας.* KUST. Schol: *Ἀσιάδα δὲ τὴν κιθάραν λέγει.* Bekk. Anecd. p. 452, 5. *Ἀσιάδος κρούματα: τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Suid. s. v. *Ἀσία.* Com. inc. Fr. CDIV. *αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις* (*θρηνῳδίαν*) | *κρούων Ἰαστί.*

121. Plat. Clit. 407. *διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν.* Pratinas ap. Athen. 617 C. *λαλοβαρυπαραμελορυθμοβάταν.* Lucian. de Salt. 2. *τῶν κιθάρᾳ τὰ ἔννομα προσᾳδόντων.*

Schol. τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονίᾳ ἡρμοσμένα. — καὶ τὰ κρούματα τοῦ (τῆς vel τῆς τοῦ malit Dind.) Ἀπόλλωνος κιθάρας σέβομαι, ἐπειδὴ εἶπε κάτω "κιθάραν ματέρα ὕμνων." Ἀσιάδα δὲ τὴν κιθάραν λέγει.

122. δινεύματα] Girationes, saltationes. Xen. Eq. III. 11. δινεύματα (girationes equestres). Anab. V. 9. 9. ἐδινεῖτο καὶ ἐξεκυβίστα. Hom. Il. σ΄. 494. κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον. Eur. Phoen. 800. οὐ πόδα θυρσομανῆ νεβρίδων μέτα δινεύεις etc. Sapph. Fr. 1, 11. πύκνα δινεύεντες. Χαρίτων δινεύματα dictum ut χάριν χορείας v. 982. Δινεύματα autem per appositionem additum ad κρούματα, ut in Av. 745. Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω | σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ. Ubi χορεύματα dicitur ut in hoc loco δινεύματα.

Schol. ὀρχήματα.

123. *Schol.* τὸ σέβομαι κοινόν.

125. ἄρσενι βοᾷ] Masculo clamore vel strepitu. Soph. Phil. 1455. καὶ κτύπος ἄρσην πόντου. Soph. Fr. 469. Ἀχέροντος ὀξυπλῆγος ἄρσενες χοαί (βοαί?). Pers. Sat. 6, 4. atque marem strepitum fidis intendisse Latinae. Nihil obstat quod chorus e virginibus constat.

δοκίμῳ] Schol: εὐτόνῳ. Cf. Pac. 1030. τόν γε σοφῇ δόκιμον φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ. Sed corrigendum videtur aut δόκιμον aut δοκίμων (ὕμνων). Cf. Pind. Nem. III. 16. ἄρχε δόκιμον ὕμνον. Aesch. Pers. 553. δοκίμως (strenue.)

Schol. εὐτόνῳ. προεῖπε γὰρ ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός. ἢ ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ (δόκιμον Dind. Eng.), ἐπεὶ Ἀπόλλων ἐστὶν ὁ κιθαρίζων. τῆς οὖν κιθάρας ἄρσενι βοᾷ δοκίμου οὔσης φῶς ἔσσυτο. ἐπάγει δὲ σημεῖον τοῦ παρὰ Ἀπόλλωνος λελέχθαι. — τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένῃ.

126—129. Epodus, ut videtur.

126. τᾷ] Sc. κιθάρᾳ. Per quam, et per nostram vocem subitam, fulgor emicat divinis ex oculis. Reponendum forsan τᾶς. Vitiosa haec esse vel metri deformitas ostendit.

Schol. τῆς κιθάρας φῶς ἔσσυτο τοῖς σοφοῖς· ἀπὸ γὰρ τῆς κιθάρας ἐδιδάχθησαν οἱ παλαιοὶ ᾄδοντες καὶ γράφοντες ποιήματα. ἢ τῇ Λητοῖ λαμπρότατα ὄμματα λέγει. — πάλιν δὲ φῶς ἐγένετο αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας φωνῆς· ἄνευ γὰρ κιθάρας ἢ ἄνευ ἀνδρὸς τοῦ διδάσκοντος οὐ μαθήσεταί τις.

127. ἡμετέρας] Nostrae, Musarum, quarum chorus erat.

αἰφνιδίου] Schol: ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιαστικῆς. "Subita vox est sine meditatione ex tempore edita, qualis erat hic Musarum cantus. Recte ἐνθουσιαστικὴν explicat schol." ENGER. Cf. Aesch. Prom. 554. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα. Thuc. II. 61. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπρόσδοκητον.

Schol. ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιαστικῆς.

128. ἄγαλλε — τιμᾷ] Cf. Pac. 399. καί σε θυσίαισιν — ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί. Hermipp. com. II. 383. φέρε νυν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἔσω | καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου. Eur. Tro. 153. ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις ἐξῆρχον (ἤγαλλον?) θεούς. Soph. Oed. C.

1007. *τιμαῖς σεβίζειν*. 1557. *λιταῖς σεβίζειν*. Eur. El. 196. *εὐχαῖσι θεοὺς σεβίζουσι*.

129. *Schol. ὀλολύζει. παρεπιγραφὴ τοῦτο· εἰπόντος γὰρ τοῦ Ἀγάθωνος ὁ κηδεστὴς τοῦ Εὐριπίδου ὀλολύζει εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ μόνον οὐχὶ γυναικὸς εὐχήν*

130. Ante hunc versum in codicibus est parepigraphe *ὀλολύζεις* (*ὀλολύζει* recte schol.) *γέρων*, de qua Kusterus haec annotavit: "*ὀλολύζεις γέρων*] Haec non pertinent ad seriem fabulae, sed est *παρεπιγραφή*, qua significatur Mnesilochum, audito cantico Agathonis, prae voluptate et laetitia clamorem edidisse. Quare scribendum erit *ὀλολύζει γέρων*. Sic infra post v. 276. *ὀλολύζουσι γυναῖκες* itidem est *παρεπιγραφή*." Est *ὀλολυγή* plerumque clamor faustus. V. Eq. 616. BE. Scribendum potius *ὀλολύζει ὁ γέρων*, et sic, ni fallor, R. pr.

Γενετυλλίδες] Deae quaedam affines Veneri. BE. Cf. ad Nub. 52. Lys. 2. Paus. I. 1. 5.

Schol. δαίμων ἡ Γενετυλλὶς περὶ τὴν Ἀφροδίτην. φασὶ δὲ παρὰ τὴν γέννησιν πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα. τινὲς δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν αὐτὰς τῶν τοκετῶν ἐφόρους, καὶ πάλιν παρὰ τὴν γέννησιν τὸ ὄνομα πεποιῆσθαι.

131. *κατεγλωττισμένον*] Schol. ad Ach. 1201. *μανδαλωτόν. εἶδος φιλήματος — θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον*. Poll. II. 109. *οἱ δὲ κωμικοὶ καταγλωττίζειν ἐν φιλήματι καὶ καταγλωττισμός*. Cf. Nub. 51. *ὄζων — καταγλωττισμάτων*. Verbum *καταγλωττίζειν* est Ach. 380. Eq. 352. *Καταγλώττισμα* est osculi genus lascivum. Nub. 51. *καταγλωττισμάτων* (*ὄζουσα*) — *Γενετυλλίδος*.

Schol. ποικίλον καὶ ἡδύ. ἔστι δὲ εἶδος φιλήματος πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον. γλῶττα δέ ἐστι καὶ ἡ λέξις· κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἔγγλωττον φίλημα.

132. *μανδαλωτόν*] Osculi genus est *ἐπιμανδαλωπὸν* Ach. 1201. ubi tamen pro *κἀπιμανδαλωτὸν* reponendum dixi videri *καὶ τὸ μανδαλωτόν*.

133. *τὴν ἕδραν*] I. e. *τὸν πρωκτόν*. Anglice, the seat. Cf. Nub. 1507. *καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν*.

γάργαλος] Titillatio. Erotianus p. 114. *γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμὸς, ἀπὸ τῶν πασχητιουσῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως*. Lucian. Somn. 6. *τοιοῦτον γάργαλον παρείχετό μοι τὰ ὁρώμενα*. Plat. Phaedr. 253 E. *γαργαλισμοῦ*. Phil. 46 D. Conv. 189 A. Verbum *γαργαλίζω* est Phil. 47 A. Phaedr. 251 C. Arist. Fr. 136. *δυσγάργαλος* (*ἵππος*). 218. *γαργαλισμοῦ*.

134. *κατ' Αἰσχύλον*] Sic *κατὰ τὸν Αἰσχύλον* Av. 807. Cf. Fr. 494. *ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους*. Fr. 300 b. *καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον*. Cratin. Jun. ap. Diog. Laert. III. 28. *κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ οἶδ', ὑπονοῶ δ' ὧδ' ἔχειν*.

135. *τῆς Λυκουργείας*] Sub. *ἱστορίας*. Aeschyli tetralogia fuit *Ἠδωνοί*, *Βασσαρίδες*, *Νεανίσκοι*, *Λυκοῦργος*. Sic *Οἰδιπόδεια*, *Ὀρέστεια*, Cf. ad Ran. 1124. Scholion ad h. v. ad v. 137 referunt Mein. Bakh.

Schol. *τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν, Ἠδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον "ποδαπὸς ὁ γύννις;"*

136 sq. Hunc locum imitatus est Eubulus, de quo scholiasta, *ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν Εὔβουλος ἐποιήσατο τοῦ Διονυσίου, τὰ ἀνόμοια τῶν ἐν τῇ Διονυσίου οἰκίᾳ καταλέγων, ἐπὶ πλέον μέντοι.* DIND. Non omnis parodia in his tribus vocabulis contineri censenda est, cujus nonnisi prima attulisse videatur scholiasta. "Aeschyli verba ipsa ex hac parodia eruere velle temerarium est. Quam libere enim noster hac in re soleat versari ex aliarum fabularum, quas etiam nunc habemus, parodiis intelligi potest." ENGER. "Versus affert e tetralogia Lycurgia. V. Schol. Nota est historia regis Edonorum Lycurgi, qui Bacchum captivum coram se duci iussit, Apoll. III. 5. I. 3., quod etiam Pentheus fecit, quem cum Baccho colloquentem in scenam produxit Euripides, Bacch. 451 sqq., Aeschylum imitatus. Ex annotatione scholiastae non sequitur in hisce nihil nisi *ποδαπὸς ὁ γύννις;* Aeschyleum esse, et contra Hermannum v. 136. tantum Aeschylo tribuentem bene disputavit Fritzschius. — Quae vera videntur, sed Engero concedendum est "Aeschyli verba ipsa ex hac Aristophanis parodia eruere velle (quod conatus erat Fr.) temerarium est. Quam libere enim Ar. hac in re soleat versari, ex aliarum fabularum parodiis intelligi potest." Eorundem Aeschyli verborum meminisse videtur Aristophanes, cum Ran. 47 Herculem fecit rogantem: *τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;* Agathonis vitam effeminatam in Gerytade quoque carpsit Aristophanes, cf. fr. 229." (Bakh.) Cf. Arist. II. 1065. Mein. *ποθεν τὸ φῖτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;* (Utrobique *παρατραγῳδεῖν* videtur Aeschyli versum ex Edonis, Fr. 56.) Aesch. Suppl. 231. *ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον —;*

ποδαπὸς ὁ γύννις] Aeschyli verba. Schol: *λέγει δὲ (Λυκοῦργος) ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον, "ποδαπὸς ὁ γύννις;"*

γύννις] Mollis, effeminatus. Hesychius, *Γύννις: δειλὸς, ἄνανδρος, γυναικώδης. Ἀριστοφάνης. Γύννιδας: μαλακούς.* Theocr. XXII. 69. *οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πυκτής.* Laco ap. Plut. Apophth. Lac. T. VI. p. 874. *οὐ μέλει μοι τοῦτο, ὅτι ἀποθανοῦμαι, ἀλλ' ὅτι ὑπὸ γύννιδος τοξότου.* Aelian. V. H. XII. 12. *ἄνανδρός ἐστι καὶ γύννις.*

137. *τάραξις τοῦ βίου*] I. e. *τῆς διαίτης.* Confusio vitae.

τί βάρβιτος λαλεῖ κροκωτῷ;] Bothius explicat: quid barbitus dicit, quid dicendum habet, crocotae? quid illi cum hac est rei? Nub. 1008. *ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.* Eq. 1022. *τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;* Dem. p. 855. *ὥστε τί τῷ νόμῳ καὶ τῇ βασάνῳ;* Plaut. Truc. II. 3. 48.

Schol. *ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν Εὔβουλος ἐποιήσατο τοῦ Διονυσίου, τὰ ἀνόμοια τῶν ἐν τῇ Διονυσίου οἰκίᾳ καταλέγων· ἐπὶ πλέον μέντοι. ἡ κιθάρα.*

138 sq. Cf. Fr. 309. Thesm. sec. *ξυρὸν* (219) — *κάτοπτρον* (140) — *μίτρας* (257. 941) — *στρόφιον* (139. 251. 255 638) — *κεκρύφαλον* (138. 257) — *ζῶμ'* — *ἔγκυκλον* (261).

κροκωτῷ] Cf. 253. 945. Ran. 46. Eccl. 879. Aelian. V. H. VII. 9. *οὐδὲν ἐδεῖτο οὐ κροκωτοῦ —, οὐκ ἐγκύκλου* etc. Latinis *κροκωτὸς* est crocota (sc. tunica?), Plaut. Epid. 2, 2, 47. *Κροκωτὸς* est vestimentum muliebre; *κεκρύφαλος* redimiculum muliebre. *Βάρβιτος* contra et *λύρα* viro conveniunt.

κεκρυφάλῳ] Cf. 257. *κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας*. Fr. 309, 6. (Thes. sec.) Hom. Il. *χ'* 469. *ἄμπυκα κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην | κρήδεμνόν θ'*.

139. *λήκυθος*] Ampulla palaestrica, viris in usu.

στρόφιον] Zona muliebris. Cf. 251. 255. 630. Catull. 64, 65. non tereti strophio luctantes vincta papillas. Eodem sensu *στρόφας* Aesch. Sept. 871.

Schol. *ζωνάριον*.

140. Epicharmus a Berglero allatus, Fr. 142. *τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;* (Ubi scribendum forsan *κατόπτρω καὶ τυφλῶ*.) Lucian. Icar. 14. *τί δ' οὖν πτέρυγι καὶ ὀφθαλμῷ κοινόν ἐστι;* Athen. 617 F. *τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας*. Alexander com. Dionys. Fr. 1. *ἰδοὺ κάτοπτρον· εἰπέ μοι, τούτῳ τί χρῇ;* Ran. 47. *τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;* Similis fere locus est S. Pauli II. Epist. ad Cor. VI. 14. *μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ; ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βέλιαρ; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων;*

141. Cf. Aesch. Suppl. 248. *ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω —;*

τρέφει] Cf. Av. 335. *ὅπερ (γένος) — ἐπ' ἐμοὶ πολέμιον ἐτράφη*.

Schol. *γρ. σύ τ' αὐτός.* *ἀντὶ τοῦ τρέφῃ· τὸ γὰρ τρέφει Ἀττικόν.*

142. Cf. Av. 103. *ὄρνις ἔγωγε. ΕΥ. Κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;*

Λακωνικαί] Calcei virorum, ut patet ex Vesp. 1158. Muliebres contra calcei *Περσικαί*.

Schol. *ἀνδρεῖα ὑποδήματα.*

143. *ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ';*] Sc. *τρέφει;* Cf. Pl. 1098. Soph. Phil. 1346. *ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἶτα πῶς —;* El. 537. *ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν | τἄμ';* Aj. 466. *οὐκ εστι τοὔργον τλητόν· ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν | — καὶ δρῶν τι χρηστὸν εἶτα λοίσθιον θάνω;* Eur. Orest. 779. *ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω;* Plat. Soph. 249. *ἀλλὰ δῆτα νοῦν — ἔμψυχον ὂν ἑστάναι;*

144. *τί φῄς; τί σιγᾷς;*] Eadem verba Lys. 70. Soph. Phil. 805. Cf. Soph. Phil. 981. *τί φῄς; σιωπᾷς;*

ἐκ τοῦ μέλους ζητῶ σε] Quia nimirum ejus carmen est *θηλυδριῶδες*, ut paulo ante dicebat. Hinc et ipsum talem esse vult conjicere; et, quia ipse talis est, ejus carmina etiam sunt talia. *Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει*, ut ipse infra dicit. BE.

Schol. *στοχάζομαί γε ἐκ τῆς μελοποιίας οἷος ἂν τις εἴης.*

146. Sententia est: Malignum convicium audivi quidem, sed ita ut, quem mihi studueris parare, dolore non affectus sim. Propterea articulum addit ad *ἄλγησιν*. ENGER. "Verba Agathonis, ut par est, ple-

rumque tragicum colorem habent, sed ita ut metri tragici leges nonnunquam non observentur, v. c. 162. Versum igitur 173 numerorum causa mutare non opus est. Cf. Ran. 652." (Bakh.).

147. *τὴν ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην*] Dolore non affectus sum, dolorem non expertus sum. Schol: *ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην*. Sic Xen. Anab. VII. *ἐν ᾧ πλείστην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε δή μοι δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς παρεσχημένῳ*. Mant. Prov. II. 53. *Παρὼν ἀποδημεῖ* (Eq. 1120.): *ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων*. Scilicet *παρεσχόμην* valet *παρέσχον ἐμαυτῷ*. Cf. Eur. El. 363. *οὔ τοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι*. Phoen. 275. *τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι*. Soph. Aj. 1397. *οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν*.

ἄλγησιν] Occurrit vox rarior Soph. Phil. 792.

Schol. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην.

148. *ἅμα γνώμῃ*] I. e. *ὁμοίαν γνώμῃ*. Menti congruentem. Anglice, in accordance with my thoughts. Vulgo male consulto reddunt.

149. Similiter fere Dem. p. 37. *ὁποῖ' ἄττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν*. Eur. Hipp. 701. *πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα*.

ποιητὴν ἄνδρα] Cf. ad Lys. 367.

150. *ποιεῖν*] Cf. 157. 547. Ran. 1043. Isocr. 24 B. *τοὺς βουλομένους ἢ ποιεῖν ἢ γράφειν* (Anglice, to write in verse or prose).

151. 154. *γυναικεῖα* et *ἀνδρεῖα δράματα* scholiasta dici monet in quibus chorus vel ex mulieribus vel ex viris sit compositus. DIND. Melius cum Fritzschio epitheta ista ab argumento et primaria persona dramatis petita statuas.

151. *αὐτίκα*] Exempli gratia.

152. *Schol. ἀντὶ τοῦ τὴν σκέψιν*.

153. *κελητίζεις*] Equum agitas. Cf. ad Vesp. 501. Pac. 900. Lys. 60.

Φαίδραν ποιῇς] Cf. 547. *Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε*. 157. Ran. 1043. *ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν οὐδὲ Σθενεβοίας*.

154. *Schol. γυναικεῖα δράματα λέγεται ἐν οἷς ὁ χορὸς ἐκ γυναικῶν ἐστιν, ἀνδρεῖα δὲ ἐν οἷς ἐξ ἀνδρῶν*.

155. *ἔνεσθ' ὑπάρχον τοὖθ'*] Natura jam inest, ut moribus adscititiis nihil opus sit. Cf. Eccl. 114.

ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα —] Eur. Aeol. Fr. 2. *ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος | δίδωσ'· ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα | τοῖσιν πένησι χρώμενοι θηρώμεθα*. Plut. Sol. 29. *ἃ δὲ φύσει μὴ προσῆν αὐτῷ καὶ ταῦτα μιμούμενος* etc.

156. Eur. Arch. Fr. 11. *σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων θηρᾶν*. Herod. II. 77. *ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείην καὶ κλύσμασι*.

157. *Σατύρους*] Faciunt enim tragici poetae, qualis erat Agathon, satyrica dramata, quorum unicum tantum hodie extat exemplum, nempe Euripidis Cyclops. Dicit autem hoc quia Satyri sunt *κατωφερεῖς*. BE.

καλεῖν] Sub *μέμνησο*. Cf. ad Eccl. 1146. *ἐλευθέρως καλεῖν* (*καλεῖς*?) *γέροντα, μειράκιον*, etc. Fr. 559. *οὐκ ἔσθω κενέβρει'· ὁπόταν θύῃς τι, καλεῖν με.*

158. *συμποιῶ*] Fr. 231 b. *σὺ δὴ συνέζης ἐς* (*ὡς*?) *τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ* | *καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν τραγῳδίαν.* Eupolis II. 453. *κἀκείνους τοὺς Ἱππέας* | *συνεποίησα τῷ φαλακρῷ* etc. Ludit autem in ambiguo sensu *τοῦ ποιεῖν*. V. Lucian. D. Mer. VII.

ἐστυκὼς] Praeter expectationem pro *ἑστηκὼς* dictum, quod ipsum restituebat Scaliger. Cf. Pac. 728. *πολλοὶ πάνυ* | *ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.* Av. 557. Bentleius confert Galen: *Σατυρισμὸς, αἱ τῶν αἰδοίων ἐκτάσεις.* Crasis in *σοὔπισθεν* eadem quae in *τοὐλύμπου*. Nisi reponendum *'ξόπισθεν*.

Schol. *ἐπεὶ ὡς ἐπίπαν ἐστυκότας τοὺς σατύρους εἰσάγουσιν.*

160. Fritzschio tangi ob barbam videtur Euripides.

Schol. *ἀγροῖκον καὶ πώγωνα μέγαν ἔχοντα.*

161—162. Cic. Tusc. IV. 33. Fortis vir in sua republica cognitus quae de juvenum amore scripsit Alcaeus? Nam Anacreontis quidem tota poësis est amatoria. Maxime vero omnium flagrasse amore Rheginum Ibycum apparet ex scriptis. Anacreontem paullo aetate antecessit Ibycus, Ibycum 60 annis Alcaeus.

Schol. *Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος καὶ Ἀνακρέων ὁ ἀπὸ Τέω* (*αὕτη δὲ πόλις τῆς Ἰωνίας*) *καὶ Ἀλκαῖος ὁ Λέσβιος μέλη ἔγραψαν πρὸς λύραν.*

162. *ἐχύμισαν*] Metaphora a coquis, qui temperant sapores ciborum, *τοὺς χυμούς*. BE. Hesychius, *Ἐχύμισαν: ἤρτυσαν.* Redde, temperarunt. Anglice tempered, seasoned, softened down (from being harsh and crude), refined. Vox cognata est *ἡ χυμικὴ* (*τέχνη*), unde nostrum chymistry.

Cf. Fr. 2. *ᾆσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.* Hor. Od. IV. 9. 7. Non — Pindaricae latent | Ceaeque et Alcaei minaces | Stesichorique graves Camenae.

Schol. *ἔγχυμον ἐποίησαν. ἐν ἐνίοις δὲ Ἀχαιὸς γέγραπται, καὶ τὰ παλαιότερα ἀντίγραφα οὕτως εἶχεν. Ἀριστοφάνης δέ ἐστιν ὁ μεταγράψας Ἀλκαῖος· περὶ γὰρ παλαιῶν ἐστὶν ὁ λόγος, ὁ δὲ Ἀχαιὸς νεώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον ὑπὸ Διδύμου πρὸς Ἀριστοφάνην, ὅτι οὐ δύναται Ἀλκαίου μνημονεύειν* (*οὐ γὰρ ἐπεπόλαζε, φησί, τὰ Ἀλκαίου διὰ τὴν διάλεκτον*), *λελήρηται ἄντικρυς. καὶ ἐν τῷ πρὸ τούτου δράματι, τοῖς Ὄρνισι, παρῴδηται τὸ "ὄρνιθες τίνες οἵδ' ὠκεανῶ γᾶς ἀπὺ πειράτων" οὕτως "ὄρνιθες τίνες οἵδ' οὐδὲν ἔχοντες;" καὶ ἐν Σφηξὶν "ὡνὴρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος." ἀλλαχοῦ δὲ ὁ Δίδυμός φησιν, ἡ μὲν γραφὴ δύναται μένειν, οὐκ ἂν δὲ τούτου* (*οὐκ Ἀλκαίου δὲ*, vel *οὐ γὰρ Ἀλκαίου*?) *τοῦ μελοποιοῦ μέμνηται, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγω ὅτι οὐκ ἐπεπόλαζε τὰ μέλη, ἀλλ' Ἀλκαίου τοῦ κιθαρῳδοῦ, οὗ καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ Γένει μέμνηται "ὦ 'λκαῖε Σικελιῶτα Πελοποννήσιε." τί δὲ ἐνταῦθα κιθαρῳδοῦ, περὶ ποιητοῦ ὄντος τοῦ λόγου;*

163. *Ἰωνικῶς*] Cf. ad Eccl. 883. *μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.* Cratinus Phot. p. 119, 16. *Ἰωνόκυσος. κατεαγώς.* Pratinas Athen. 624 F. *τὰν ἀνειμέναν Ἰαστὶ μοῦσαν.* Hor. Od. III. 6. 21. motus doceri gaudet Ionicos | matura virgo. Plaut. Pseud. V. 1. 35. probe perdidici Ionica. Suidas in *ἐμιτρώσατο* explicat, *ζώναις διαζωσάμενοι ἀβρῶς περιεπάτουν.*

Schol. ἀβρῶς.

164. *τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας*] Nam hunc profecto audisti, i. e. ejus fabulas. Sic Ach. 10. *προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον.* Audire vero potuit Phrynichum, nam erat Atheniensis, *ἐπεὶ Ἀθηναῖος ἦν*, ut explicat schol. Non percepit hoc Fritzschius, quum vertit: nam de hoc profecto audisti. (Similiter Brunck.). ENGER. Recte.

γὰρ οὖν] Hae particulae conjunctae reperiuntur etiam Vesp. 726. Av. 39. (Pac. 402.) Soph. Oed. C. 980. *οἵους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι* 985. 1199. Ant. 741. *εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.* 771. *εὖ γὰρ οὖν λέγεις.* 1255. 489. Phil. 298. 766. Eur. El. 290. *οἴμοι, τόδ' οἷον εἶπας. αἴσθησις γὰρ οὖν | καὶ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.* Bacch. 922. *ἀλλ' ἦ ποτ' ἦσθα θήρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.* Hipp. 666. *ἀεὶ γὰρ οὖν πως —.* Iph. A. 845. *κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε· | ἄμφω γὰρ οὖν ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.* Aesch. Ag. 683. Plat. Phaedr. p. 247. *τολμητέον γὰρ οὖν τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν.* Tim. p. 21. *ὁ δὲ γέρων (σφόδρα γὰρ οὖν μέμνημαι) μάλα τε ἥσθη* etc. Rep. p. 476. *ἔχει γὰρ οὖν δή, ἔφη, οὕτως.* Polit. p. 267. *λέγεται γὰρ οὖν καὶ τοῦτο.*

Schol. Φρύνιχος ὁ τραγικός, ἐπεὶ Ἀθηναῖος ἦν.

165. Plat. Symp. p. 8. *ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην*, inquit Socrates, *ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν* (Agathonem) *ἴω.*

167. *ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει*] Per *φύσιν* hic forma potius intelligitur. In eadem re Pindarus voce *μορφὴ* usus est, Nem. III. *ὢν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ.* In isto autem, etiam simili loco, ingenium intelligitur voce *φύσις*, qui est ex Alcmaeone Euripidis: *Ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα | ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα, | κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.* BE. Plat. Rep. VIII. *οἷα φιλοῦσιν αἱ γυναῖκές ὑμνεῖν — ὅμοια ἑαυταῖς.* Philostr. V. Soph. II. 30, 621. *πρᾷος καὶ ἑαυτῷ ὅμοιος.* Contra Aristid. I. 414. *ἐναντία σεαυτῷ ποιεῖς.* Herod. III. 81. *ἀρίστων δὲ ἀνδρῶν οἰκὸς ἄριστα βουλεύματα γίνεσθαι.* Soph. El. 619. *ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ | ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ· | αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.* Eur. Bacch. 369. *μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.* Hipp. 701. *πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.*

168. De Philoclis deformitate v. schol. et Av. 1295. "Forte in eo consistebat deformitas ejus quia erat *ὀξυκέφαλος*, unde vulgo *κορυδὸς* dicebatur, ut ait Comicus in Av. 1295. ubi v. notam." BE.

Schol. ἐκ τούτου .... καὶ ἐν τοῖς Ὄρνισιν (1295) *οὐκ ἄλλοθεν κορυδὸν αὐτὸν ὠνόμασεν ἀλλ' ἢ ὅτι μικρὸς καὶ αἰσχρός. καὶ Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις*

"ἀλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα, * * * * οὖν (βδελύττομαι Cobet. βδελύττεται?), εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων."

τραγῳδίας ποιητὴς αἰσχρὸς τὸ πρόσωπον καὶ σιμὸς καὶ μικρὸς τὸ σῶμα.

169. Ξενοκλέης] De Xenocle ejusque patre et fratribus dixit Meinekius Fr. Com. I. 505.

170. Θέογνις] Theognis poeta tragicus valde frigidus, quem facete perstringit comicus Acharn. 140. BR. De Theognide, Χιὼν dicto, cf. Ach. 140. et schol. ad 11. ibid. Plat. Euthyd. 284. τοὺς γοῦν ψυχροὺς ψυχρῶς λέγουσί τε καὶ φασὶ διαλέγεσθαι.

171. ἅπασ' ἀνάγκη] Pac. 372. νῦν ἀρά με | ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; Plat. Theaet. 203 D. Rep. 381 C. Epim. 982 A. Apud eundem saepe πᾶσα, πολλή, μεγάλη ἀνάγκη, non, opinor, ἡ πᾶσα ἀνάγκη.

173. βαΰζων] Allatrans, convicians. Cf. 895. βάϋζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. Cratin. ap. Athen. IV. 164 E. εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην, οἷ' ἄττα βαΰζει (παφλάζει?). Theocr. VI. 10. κύων — βαΰσδει. Lucian. de merc. cond. 34. κυνίδιον — βαΰζον λεπτῇ τῇ φωνῇ. Voce, lamentandi sensu, utitur Aesch. Pers. 13. Ag. 437. et composito δυσβάϋκτος Pers. 566. Βαΰζειν per ὑλακτεῖν explicat Hesychius. Proprie autem ὑλακτεῖν de canibus, βαΰζειν de catulis usurpatur. V. Valck. ad Amm. p. 231. Johannes Alex. de acc. p. 32, 23. βαὺ κατὰ μίμησιν κυνὸς ὀξύνεται. Cf. Latinum baubari (Lucr.). Cf. v. ὑλακτεῖν Vesp. 1402.

καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ] Et ipse enim talis eram. Καὶ γὰρ ἐγὼ valere nam ego quoque (perraro enim inveniri καὶ γὰρ καὶ σὺ et similia) monet Fritzsch. Cf. Eccl. 998. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕ. καὶ γὰρ ἐγὼ σὲ νὴ Δία. Scholiastae explicatio est κακὸς ἤμην, de turpi vita cogitantis, ut videtur. Confert autem Fritzschius Soph. Phil. 96. καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ | γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν.

Schol. κακὸς ἤμην.

175. Κακεμφάτως enim haec accipit Mnesilochus.

176. Mira est de hoc loco annotatio scholiastae, quam versui 500. apponemus. DIND.

177. Parodia est Euripidis versuum in Aeolo: παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ | πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς. Facetum est Euripidem hic induci suismet ipsius verbis loquentem. BR. "Tacet scholiasta sed servavit locum Euripidis Stobaeus 35, 3. Fr. Aeoli 28." (Bakh.) Pro Ἀγάθων scripserat forsan Euripides παῖδες.

σοφοῦ πρὸς ἀνδρός] Eur. Bacch. 641. πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν.

ὅστις —] Sic Thuc. IV. 18. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο (pro τὸ τἀγαθὰ — θέσθαι). II. 44. τὸ δ' εὐτυχὲς, οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης τύχωσιν ὥσπερ οἵδε μὲν νῦν τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης. III. 45. ἁπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται —. V. 16. νομίζων ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβάνειν, καὶ ὅστις ἐλάχιστα τύχῃ αὑτὸν παραδίδωσιν. Eur. El. 815. ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς | εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς etc. Phoen. 579.

ἀνανδρία γάρ, τὸ πλέον ὅστις ἀπολέσας, | τοὔλασσον ἔλαβε. Eur. Fr. Inc. 28. *συμφορὰ δ', ὃς ἂν τύχῃ | κακῆς γυναικός.* Andoc. II. 18. *μεγάλη γάρ ἐστιν ἀρετή, ὅστις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν — δύναται — ἀγαθόν τι ἐργάζεσθαι.* Cf. ad Eq. 1275.

ἐν βραχεῖ —] Cf. Soph. El. 673. *ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω..*

Schol. σοφοὺς μᾶλλον ἔλεγον καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν καὶ ποιητικήν.

178. *οἷός τε*] Sc. *ἐστί.* Cf. Eq. 343.

συντέμνειν] Eur. Hec. 1162. *ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω.* Aesch. 32, 23. *συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους.*

179. Cf. Eur. Alc. 856. *καίπερ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος.* 405.

Schol. μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ.

184. *ἐγκαθ.*] Cf. Eccl. 21—25. *καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἕδρας — δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.* 98. *ἣν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν* etc. Ran. 1523.

185. *ὡς δοκῶν εἶναι γυνή*] Eur. Herc. 985. *ἀμφὶ βώμιον | ἔπτηξε κρηπῖδ' ὡς λεληθέναι δοκῶν.*

186. *ὑπεραποκρίνῃ μου*] Vesp. 951. *διαβεβλημένου | ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός.* Plat. Gorg. 515 C. *ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ ἀποκρινοῦμαι.* Thuc. I. 141. Eur. Alc. 712. *ἀποκρίνεσθαι* pro *ἀπολογεῖσθαι* usurpatur, ut Ach. 632.

187. Facete hic Agathonem tanquam sui similem Euripides laudat. ENG.

188. *παρών*] Praesens. Vesp. 840. *σὺ δὲ κατηγόρει παρών.*

190. *πολιός εἰμι*] Septuagenarius enim nunc erat. V. schol. Mortuus est A. C. 406. archonte Callia. V. Clinton. Fast. ad a. 411.

Schol. γέρων γὰρ τότε Εὐριπίδης ἦν· ἕκτῳ γοῦν ἔτει ὕστερον τελευτᾷ.

191. *λευκὸς — ἁπαλὸς*] Cf. Av. 668. *ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν.* Cratin. Athen. 29 D. *οἴμ', ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός. ἆρ' οἴσει τρία;* Eccl. 427. *εὐπρεπὴς νεανίας | λευκός τις.* 387. 699. Ran. 1092. Nub. 1012.

191. *ἐξυρημένος*] Ach. 119. Plut. Anton. 1. *ὡς ξύρεσθαι* (*ξυρᾶσθαι?*) *μέλλων κατέβρεχε τὰ γένεια.*

193. *ἐποίησας*] Aeschin. I. 135. *ὅσα πεποίηκα ἐρωτικὰ εἴς τινας ποιήματα.*

194. *χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;*] Alcestidis v. 691. Loquitur ibi Pheres, qui noluerat pro filio suo mori. Istud Agathon in Euripidem retorquet, qui vult ut alius ipsius causa periculum subeat. Sic suismet verbis capitur Euripides in Ranis comici v. 1477. BE. Cf. etiam Nub. 1415.

Schol. ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου (694).

196. *καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθα*] Pl. 1070. *μαινοίμην γὰρ ἄν.* Dem. p. 1453. *καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην.* Eur. Iph. A. 1256.

197. *ὅ γε σόν ἐστιν*] Cf. Soph. Phil. 1247. *καὶ πῶς δίκαιον ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς, | πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;* 250. El. 441. 923. Oed. R. 342.

οἰκείως] Familiariter, i. e. tanquam si propria tui sint. Cf. Lys. 1118. *πρόσαγε λαβοῦσα — οἰκείως πάνυ.* Similiter Menand. IV. 293. *τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα.*

[illegible]

... φρασιν ἑαυτὴν ἐπιδόσειν (copiam ... [illegible] ... Joseph.
B. J. IV. 36. 10. τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν ... [illegible] ... τοῦ θεοῦ. II.
10. 5. Vesp. 1129. ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ ... [illegible]
ποιεῖν. Plat. Euthyd. 285 C. παραδίδωμι ... [illegible]
Sic ἐνδοῦναι ἑαυτόν τινι, Plat. Phaedr. p. ... [illegible] ... τοὺς μὲν
ὑμετέρους πρέσβεις ἀπήλασε, Κλειτάρχῳ δ' ἐ... [illegible]

214. *ἀπόδυθι — θοἰμάτιον*] Cf. 730. *σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν | ἀπόδυθι.* Archipp. Athen. 678 E. *ἀθῷος ἀποδὺς θοἰμάτιον ἀπέρχεται.*

Schol. *ἀληθῶς.*

215. *ἀποξυρεῖν*] Cf. 1043. *ἀπεξύρησε.* Herod. V. 35. *ἀποξυρήσας τὴν κεφαλήν.*

ταδί] Schol: *τὰ γένεια. ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου* (V. Meinek. F. C. II. 54). Cf. ad Lys. 92. *τἀντευθενί.* Eadem fabula *Ἐμπιπράμενοι* (sese amburentes) dicta, ut merito suspicati sunt Dind. ad Fr. p. 94. Bergk. Comm. p. 109. Inde multa in hanc fabulam translata esse testis est Clemens Alex. Strom. VI. p. 628. Cf. ad Arg. Spectant autem haec verba ad morem, quo qui sacris Magnae Deae initiarentur pilos sibi igne amburerent, ut corpus laeve et molle fieret. "Mos erat veteribus barbam novacula radere; pudendorum autem pilos admota flamma amburere. In Concionantibus Praxagora lampadem adloquens sic ait, *μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς | λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα.*" BR.

Schol. *τὰ γένεια. ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.*

216. *ἀφεύειν*] Cf. 236. 590. Eccl. 13. *ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα.* Aesch. Fr. 309. *καλῶς ἠφευμένος | ὁ χοῖρος.* *Ἀφαύειν* occurrit Eq. 394. Pac. 1144.

217. *'πιδιδόν' ἐμαυτόν*] Cf. 213. 249.

219. *ξυρόν. ΑΓ. αὐτός*] De numeris v. ad Ach. 107.

220. *ξυροδόκης*] Pollux 2, 32. *ξυρόν. ἡ δὲ θήκη ξυροθήκη, ἣ ξυροδόκη παρὰ Ἀριστοφάνει καλεῖται.* Cf. v. *καπνοδόκη.*

Schol. *παρὰ τὸ δουροδόκης ὡς πολλὰ αυ . .*

221. *κάθιζε*] Ad Mnesilochum, ut eum tondeat. BE.

φύσ[illegible] [illegible]ν γνάθον] Dem. p. 442. *τὰς γνάθους φυσῶν.* Lucian. de m. c. 3. [illegible] *τὴν γνάθον πεφυσημένην ἀποπειρώμενος.* Confer nomen fictum [illegible]*γναθος* in Batracho[illegible]omachia.

Sch[illegible] [illegible]*ποτεταμένης αὐτ*[illegible] [illegible]*λ . . . νεν.*

[illegible] [illegible]*οι πάτταλον*] [illegible] tibi indam, ut coqui solent porcis. [illegible] [illegible]*ντες αὐτῷ* [illegible]*ον μαγειρικῶς εἰς τὸ στόμ', εἶτα* [illegible] [illegible]*ων ἐξείραντ*[illegible] [illegible]*οῦ* etc. Ne quis hic aliquid ob-[illegible]

[illegible] Cf. 100[illegible] [illegible] 1335. *ἰαιβοῖ αἰβοῖ.*

[illegible] Cf. V[illegible]

[illegible] [illegible]*σεμναὶ θεαὶ* dicebantur Erin-[illegible] [illegible]erat juxta Areopagum, quo [illegible] [illegible]templa, confugiebant. BR.

[illegible] [illegible]?) *τῶν σεμνῶν θεῶν.*

[illegible] [illegible] *εἶχον οἱ καταλαμβάνον-* *τες* [illegible]

22[illegible] [illegible]*τ' ἐνταυθὶ μενεῖς.* Vesp. 1442. [illegible] Pl. 64. *οὐ γὰρ μὰ τὴν* [illegible]

198. 199. Ex Euripidis fortasse aliqua tragoedia sumpti. Loquitur hic Agatho more suo, *ἀντιθέτως*. Cf. ad 55.

198. *τεχνάσμασι*] Cf. Aesch. Fr. 328. *κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.* Xen. Hell. I. 6. *τεχνάσματα.* Eur. Or. 1560. *τεχνάσματα.*

199. *Schol. ἐκφεύγειν.*

201. *λόγοισιν* respondet Agathonis *τεχνάσμασι*, et quod ille *παθήμασι* dixerat aliorsum senex accipiens Agathoni impudicitiam exprobrat. BR.

202. *αὐτόσε*] Vox rarior in Comoedia. Legitur tantum hic et Lys. 873. Metagen. com. II. 753. Antiph. com. III. 30.

203. *Schol. ἐὰν τοῦτο ποιήσωμεν.*

204. *ἔργα νυκτερήσια*] Lucian. Alex. 53. *χρησμὸς νυκτερήσιος.* Eur. Hec. 819. *ἐκ τοῦ σκότου γὰρ τῶν τε νυκτέρων πάνυ* (*νυκτερησίων*?) | *φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.* Cf. v. *ἡμερήσιος* Aesch. Ag. 22. Sed reponendum videtur *νυκτερείσια*, cum allusione ad v. *ἐρείδειν* (Eccl. 616).

205. Cf. Eccl. 722. *καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας* | *τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν.* Alciphr. Fr. 6. *μηδὲ αἰδουμένως τῆς ἀφροδίτης κλέπτειν.* Soph. El. 115. *τοὺς εὐνὰς* | *ὑποκλεπτομένους.* Eur. Bacch. 459. *τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.* 687. *θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμένας.*

θήλειαν Κύπριν] Dictio tragica.

206. *ἰδού γε κλέπτειν*] Lys. 441. *ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ.* Nub. 1469. Eq. 87.

206. *κλέπτειν*] Pars orationis pro tota. In hujusmodi enim exclamationibus vehementibus et concisis non nisi prima aut maxime emphatica repeti solent. Cf. Pl. 1046. *ποίου χρόνου*, pro *ποίου πολλοῦ χρόνου.* et ad Lys. 529.

210. *ὦ κηδεστά*] *Κηδεστὴς* non modo s o c e r sed etiam g e n e r significat. Cf. ad 74.

211. *μακρὰ κλάειν*] Cf. Eccl. 425. Pl. 612. et ad Pl. 111.

212. Cf. ad Nub. 439. *νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται.* Of. Julian. Or. VII. 232. *χρῆσθέ μοι πρὸς ὅ τι βούλεσθε.* Alciphr. III. 41. *χρῶ εἰς ὅ τι ἂν θέλῃς.*

213. Cf. Vesp. 211. *ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν —.*

σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί] Cf. 217. 249. Pl. 781. *ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν* (*ἐπεδίδουν*?). Thuc. IV. 11. *τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι.* Plut. Pomp. 6. *τῶν δ' ἄλλων ἀσμένως ἐπιδιδόντων ἑαυτοὺς* etc. Id. Per. 7. *ἑαυτὸν — πρὸς τὰς μεγάλας χρείας ἐπιδιδούς.* Lucian. de dom. 10. *ὅλον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει.* Id. Herm. 28. *ἢν ἅπαξ ἐπιδιδῷ τῇ πνεούσῃ τις αὐτόν.* ibid. 86. *ἐπιδιδόντα ἐμαυτὸν καὶ κατὰ ῥοῦν συρρέοντα τῷ ὕδατι ἀνέσπασας* (*με*). Alciphr. III. 7. *οὔ φησιν ἑαυτὴν ἐπιδώσειν* (c o p i a m s u i f a c t u r a m), *εἰ μὴ* etc. Joseph. B. J. IV. 36. 10. *τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν ἐπιδώσω μόνην ὑπὲρ τοῦ θεοῦ.* II. 10. 5. Vesp. 1129. *ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ* | *ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.* Plat. Euthyd. 285 C. *παραδίδωμι ἐμαυτὸν Διονυσοδώρῳ τούτῳ.* Sic *ἐνδοῦναι ἑαυτόν τινι*, Plat. Phaedr. p. 342 E. Dem. p. 128. *τοὺς μὲν ὑμετέρους πρέσβεις ἀπήλασε, Κλειτάρχῳ δ' ἐνέδωκεν αὐτόν.*

214. *ἀπόδυθι — θοἰμάτιον*] Cf. 730. *σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν | ἀπόδυθι.* Archipp. Athen. 678 E. *ἀθῷος ἀποδὺς θοἰμάτιον ἀπέρχεται.*
Schol. ἀληθῶς.

215. *ἀποξυρεῖν*] Cf. 1043. *ἀπεξύρησε.* Herod. V. 35. *ἀποξυρήσας τὴν κεφαλήν.*

ταδί] Schol: *τὰ γένεια. ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου* (V. Meinek. F. C. II. 54). Cf. ad Lys. 92. *τάντευθενί.* Eadem fabula *Ἐμπιπράμενοι* (sese amburentes) dicta, ut merito suspicati sunt Dind. ad Fr. p. 94. Bergk. Comm. p. 109. Inde multa in hanc fabulam translata esse testis est Clemens Alex. Strom. VI. p. 628. Cf. ad Arg. Spectant autem haec verba ad morem, quo qui sacris Magnae Deae initiarentur pilos sibi igne amburerent, ut corpus laeve et molle fieret. "Mos erat veteribus barbam novacula radere; pudendorum autem pilos admota flamma amburere. In Concionantibus Praxagora lampadem adloquens sic ait, *μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς | λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα.*" BR.
Schol. τὰ γένεια. ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.

216. *ἀφεύειν*] Cf. 236. 590. Eccl. 13. *ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα.* Aesch. Fr. 309. *καλῶς ἠφευμένος | ὁ χοῖρος. Ἀφαύειν* occurrit Eq. 394. Pac. 1144.

217. *'πιδιδόν' ἐμαυτόν*] Cf. 213. 249.

219. *ξυρόν. ΑΓ. αὐτός*] De numeris v. ad Ach. 107.

220. *ξυροδόκης*] Pollux 2, 32. *ξυρόν. ἡ δὲ θήκη ξυροθήκη, ἢ ξυροδόκη παρὰ Ἀριστοφάνει καλεῖται.* Cf. v. *καπνοδόκη.*
Schol. παρὰ τὸ δουροδόκης ὡς πολλὰ αυ ..

221. *κάθιζε*] Ad Mnesilochum, ut eum tondeat. BE.

φύσα τὴν γνάθον] Dem. p. 442. *τὰς γνάθους φυσῶν.* Lucian. de m. c. 3. *πρὸς τὴν γνάθον πεφυσημένην ἀποπειρώμενος.* Confer nomen fictum *Φυσίγναθος* in Batrachomyomachia.
Schol. ἵνα ἀποτεταμένης αὐτῆς καὶ ... νεν.

222. *ἐμβαλῶ σοι πάτταλον*] In os tibi indam, ut coqui solent porcis. In Eq. 375. *ἐμβαλόντες αὐτῷ πάτταλον μαγειρικῶς εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐτοῦ* etc. Ne quis hic aliquid obscoeni cogitet. BE.

223. *ἀτταταῖ ἰατταταῖ*] Cf. 1005. Vesp. 1335. *ἰαιβοῖ αἰβοῖ.*

224. *οὗτος σύ, ποῖ θεῖς;*] Cf. Vesp. 854.

ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν] Atheniensibus *σεμναὶ θεαὶ* dicebantur Erinnyes (Erinyes), quibus eo nomine templum erat juxta Areopagum, quo supplices, quemadmodum ad alia quoque templa, confugiebant. BR. Eq. 1312. *ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσας ἢ 'πὶ (ἢ τὸ?) τῶν σεμνῶν θεῶν.*
Schol. ἀντὶ τοῦ εἰς τῶν Ἐρινύων. ἄσυλον γὰρ εἶχον οἱ καταλαμβάνοντες τὰ ἱερὰ τῶν Ἐρινύων.

225. Cf. Nub. 814. *οὔ τοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς.* Vesp. 1442. *οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς.* Pl. 64. *οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.* Av. 1443.

226. *τεμνόμενος*] Apparet malum fuisse tonsorem Euripidem. BE.

227. *τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων*] Altera tantum maxilla rasa. Hesych. *ἡμίκρανα: ἡμικεφάλαιον, σιαγόνος τὸ ἥμισυ.* Sed depravata est apud lexicogr. scriptura. Vel enim *ἡμίκρανον* legendum, vel *ἡμίκραιρα*, ut habent Pollucis codd. VI. 160. ubi vulgatum etiam *ἡμίκρανα*. BR. Amips. com. II. 705. *ἡμίκραιρ' ἀριστερά.* Crobyl. com. IV. 568. *ἡμίκραιρα ταχερὰ δέλφακος.* Cf. Herod. II. 121. *καὶ τῶν φυλάκων ἐπὶ λύμῃ πάντων ξυρῆσαι τὰς δεξιὰς παρηΐδας.* ubi v. Wessel. "Ceterum si, ut Horatius dicit, curtatus inaequali tonsore capillos | Occurro, rides, quanto magis ridebis, si tibi occurrat aliquis *ἡμιξύρητος* semitonsus, ut iste Diogenes apud Laërtium." BE.

Schol. τὴν μίαν κομῶν γνάθον, τὴν ἑτέραν ἐψιλωμένος.

231. *μυμῦ*] Cf. Eq. 10. Hinc *μύζειν*. Aesch. Eum. 118. *μύζοιτ' ἄν.* 189. *μύζουσιν οἰκτισμόν.* Hesychius, *Ἔμυξεν: ἐστέναξε.* *Ἐπιμύζειν* legitur Hom. Il. δ'. 20. θ'. 457. Cf. v. *μυχθίζειν.*

πάντα πεποίηται καλῶς] Cf. Lys. 1273.

Schol. ὅτι τὸ μύζειν παρῆκται ἀπὸ τοῦ μῦ πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτῆρσι ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν.

232. *ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι*] Jocus est in ambiguitate vocis *ψιλὸς*, quae glabrum significat, et levis armaturae militem. Eadem ambiguitas in Latina voce levis. BR. Cf. Soph. Aj. 1123. *κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ.*

Schol. ψιλὴ τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥτις βάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου γυμνὴ οὖσα ὅπλων· καί, ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ ἐψίλωται.

234. Dat ei speculum. BE.

235. Clisthenes homo effeminatus et pathicus, de quo mentio in Lys. 1092. Imberbis erat, rasis semper malis. V. 583. BR.

Schol. διαβάλλει τοῦτον ὡς ξυρούμενον.

236. *Schol. μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια φλογίζονται, ἵνα ψιλωθῶσιν.*

237. *δελφάκιον*] Cf. Lys. 1060. et Ach. 786 *Δελφάκιον* significat etiam idem quod alibi *χοιρίδιον, χοιρίον*, puella.

239. *τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν*] Loquitur ut sacrificans. Cf. Pac 1053. *ὄπτα σὺ σιγῇ κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.* ibique schol. 1054. *ἡ κέρκος καλῶς ποιεῖ.* ibique schol. Herod. II. 40. *τὴν ὀσφὺν ἄκρην.* Aesch. Prom. 494. *καὶ μακρὰν* (qu. *χἄμ'* vel potius *κᾆτ' ἄκραν*) | *ὀσφὺν πυρώσας.* Dicit autem mentulam sive caudam salacem (Hor.). V. ad Ach. 785.

τὴν κέρκον] Caudam. Cf. Ach. 785. Pac. 1054. Eq. 909. 1031. Eubul. com. III. 270. *τὴν κέρκον μόνην καὶ μηρὸν — θύετε.*

240. Cf. Pac. 675. *ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι | οὐκ ἦν ἄρ' —.*

241. Cf. Xenarch. Athen. 235. *λιποψυχεῖν δοκῶν | ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις, | "Ὕδωρ ὕδωρ."*

242. Cf. Ach. 923. *κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ.* Lys. 596. *κἢν τούτου μὴ 'πιλάβηται.* Plut. Mor. p. 454 E. *ἐὰν δ' ἐπιλάβηται (ἡ*

φλὸξ) τῶν στερεῶν — ταχὺ διέφθειρέ. Eur. Hel. 1162. τείχεα δὲ — ἐπέσυτο φλόξ. Flammam extingui vult senex saltem priusquam ad posteriores partes perveniat.

ἀντιλαβέσθαι] Cf. Pac. 485. ἀντιληπτέον.

Schol. ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν.

243. καταπεπυρπολημένος] Igne devastatus. Cf. Nub. 1497. οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν; Herod. VIII. 50. ἀγγέλλων ἥκειν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι. Lucian. IV. 235. πυρπολῆσαι τὴν χώραν. Aesch. Pers. 1057. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη (λευκανθῆ?) τρίχα.

244. πρᾶγμα] Opus est. Sc. θαρρεῖν. Cf. Eccl. 462. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἆρά μοι;

245. Cf. Lys. 312. φεῦ τοῦ καπνοῦ. 295. 305. Av. 1724.

Schol. ἄσβολος καλεῖται ἡ αἰθάλη τοῦ πυρός.

246. τὸ περὶ τὴν τράμιν] Cf. Vesp. 438. τὰ πρὸς ποδῶν. Lys. 92. τἀντευθενί.

τὴν τράμιν] Femininum est et in Lucian. Lex. c. 2. τὰ ἀμφὶ τὴν τράμιν μαλακίζομαι. Erotian. p. 360. τράμιν: τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ἱππόταυρον καλοῦμεν — μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος. Poll. II. 173. Phot. p. 598, 5. Etym. M. 763, 55. Hesych. s. h. v. Male nonnulli, ut schol. R. et Suidas s. h. v. per τὸν πρωκτὸν exponunt. Cf. v. τερπότραμις de lascivo (Teleclid. ap. Phot. p. 579, 8.), et διάτραμις.

Schol. τράμις ὁ πρωκτός.

248. Cf. 916. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ | ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι. Nub. 217. οἰμώξεσθ' ἄρα. Pl. 876. οἰμώξἄρα σύ. Ach. 325. δήξομἄρ' ὑμᾶς ἐγώ. Pac. 532. κλαύσἄρα σύ. Eur. Hipp. 1086. κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' (τἄρ'?) ἐμοῦ γε θίξεται. Lucian. D. D. V. 5. οἰμώξεται γάρ, ἥν τίς σε λυπεῖν ἐθέλῃ.

πλυνεῖ] Cf. ad Ach. 381.

250. ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν] Cf. Lys. 877. ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ.

ἱματιον — χρῆσον] Cf. Eur. El. 190. καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆσαι πολύπηνα φάρεα δῦναι.

τουτῳί] Huic, hujus in usum. I. e. Mnesilocho. Engerus sensum bene exprimit: Commoda mihi vestem in hujus usum. Duplex dativus, ut in Eurip. Hel. 1248. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι; Arist. Av. 812. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει; Plat. Hipp. Min. p. 200. μή σοι ἐμποδὼν εἴην ἐρωτῶν τῇ ἐπιδείξει. Non sine causa autem addi τουτῳὶ monet Engerus, quod oppositum sit illis ἐπειδὴ — φθονεῖς, quoniam ipse te mihi invides, at saltem, hic ut mihi operam possit praestare, mihi commoda vestem. Euripides ab Agathone Mnesilochi in usum poscit ἱμάτιον, στρόφιον, κεκρύφαλον, μίτραν, ἔγκυκλον, ὑποδήματα.

251 sq. στρόφιον] Huc facit Ciceronis locus in Orat. de Harusp. resp. 21. P. Clodius a crocota, a mitra, a muliebribus soleis pur-

pureisque fasciolis, a strophio, a psalterio, a flagitio, a stupro est factus repente popularis.

252. Cf. Eur. Herc. 333. *κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.*

253. *τὸν κροκωτόν*] Sc. *χιτῶνα*. Cf. Eccl. 318. 374. Ran. 46. *ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.* Mox induit *τὸ ἔγκυκλον* 261. Cf. Fr. 309, 8. *ἔγκυκλον, κομμώτριον* (al. *χιτώνιον*. Qu *κροκώτιον*). *Κροκωτὸν* gestabant aliquando et viri. V. Suid. in *κροκωτός* et Diog. L. VII. 169. Fallitur, opinor, Pollux, qui *ὁ δὲ κροκωτὸς ἱμάτιον* explicat. Cf. 1044. *ὅς ἐμὲ κροκόεντ'* (*κροκόεν τόδ'*?) *ἐνέδυσεν.*

254. *ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου*] Sc. *ὁ κροκωτός*. Pherecrates ap. Athen. 159 E. *ἢν γὰρ φάγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακόν.* Verbum impersonale est in Vesp. 1058. *ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων | ὀζήσει δεξιότητος.* V. ad Pl. 1020. *ποσθίου*] Praeter exspectationem dictum pro *μύρου*. V. Schol.

Schol. δέον εἰπεῖν μύρου εἶπε ποσθίου. πόσθιον δέ ἐστι τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς μετ' αὐτοῦ ἑταιρίζοντα.

255. *αἶρε*] Cedo, affer, da. Cf. Pac. 1. 1227.

256. *τὰ περὶ τὼ σκέλη*] Cf. 246. *τὰ περὶ τὴν τράμιν.* Vesp. 438. *τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη.* Av. 66.

257. *κεκρυφάλου*] Cf. Fr. 309. *τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον* (*κρωβύλον*?), *κεκρύφαλον.* Antiph. com. III. 63. *ὁμηρεύουσ'* (?) *ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυφάλους.* Eupol. II. 496. *κεκρύφαλοί τε καὶ τύλαι.* Hom. Il. XXII. 469. *ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.*

μίτρας] Muliebre gestamen fuit *ἡ μίτρα* (Plut. Sol. 8), fascia plerumque colorata, qua caput religabatur. Inter ornamenta muliebria enumerantur in Fr. 309. *ξυρὸν — μίτραι — στρόφιον — κεκρύφαλον.* Pherecr. ap. Phot. p. 366, 2. *μίτραν ἁλουργῆ, στρόφιον*, etc. Herod. I. 195. *κομῶντες δὲ τὰς κεφαλὰς μίτρῃσι ἀναδέονται, μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα.* Eur. Bacch. 833. *ἐπὶ κάρᾳ δ' ἔσται μίτρα.* 1115. *ὁ δὲ μίτραν κόμης ἄπο | ἔρριψεν.* Mosch. Id. II. 73. *παρθενίην μίτρην ἄχραντον.* 164. *λῦσε δέ οἱ μίτρην.* Lucian. D. D. II. 2. *καθειμένον βοστρύχους, τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένους.* XVIII. 1. *μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην. — ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἁβρότερος τῶν γυναικῶν.* Id. Bacch. 2. *μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον.* 3. *θηλυμίτραν ἄρχοντα.*

ἡδὶ μὲν οὖν —] Quin hanc potius sume.

258. *κεφαλὴ περίθετος*] I. e. *περικεφαλαία*, capillamentum, *φενάκη* alibi et *πηνίκη* vel *πηνήκη* dicta. Schol: *καὶ τοῦτο δὲ εἰς μαλακίαν, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ.* Nam capillis longis ornata erat ad imitationem capitis muliebris, ita ut facile videretur mulier qui eam gestaret. Eustathius p. 1280, 63. *κόσμον γυναικεῖον* eam vocat. De sacco *τριχίνῳ* intelligit Becker. Char. Exc. III. p. 337. Alibi simpliciter *περίθετος* dicitur. V. Fr. 224. Poll. X. 170. *καὶ πηνήκην δὲ καὶ προκόμιον* (Fr. 309, 2), *καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ περίθεσιν· καὶ περιθέτην* (sic) *δὲ* (sc. *κόμην*), *ὡς ἐν Ἀμφιδος Ἀλκμαίωνι* (III. 301). *Περιθέτη* legitur etiam Menand. IV. 177. Polyb. III. 78. 3. Athen. 415 A. Cf. Lys. 533. *παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν | ἔχε καὶ* (*ταχέως*?) *περίθου περὶ τὴν*

κεφαλήν. Ceterum conferri potest Aristomenis comici (II. 732) *περίθετον πρόσωπον* ap. schol. et *πώγωνας περιθέτους* in Arg. Eccl. "Mollis Agatho noctu gabriculo utitur, ut mulieres facere solent. Iam recte Euripides *κεκρυφάλῳ* et *μίτρᾳ* carere eum posse respondet; quod, monente etiam Hermanno, vidit schol: *πάντα ἔχουσα τὰ τοιαῦτα ἐν ἑαυτῇ*." ENGER.

Schol. *ὅτι τὴν περίθετον οὕτως. καὶ τοῦτο δὲ εἰς μαλακίαν, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ. λέγουσι δὲ περίθετον πρόσωπον, ὡς Ἀριστομένης ἐν Γόησιν "παντευχίαν δὲ τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν | καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν ἕσταθι."*

259. *Schol.* *πάντα ἔχουσα τὰ τοιαῦτα ἐν ἑαυτῇ.*

260. *νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει*] Cf. Lys. 927. *ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. ΜΥ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.*

ἄριστ' ἔχει] Ran. 1161. *ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.* Nub. 522. *σοφώτατ' ἔχειν.* Aeschin. I. 17. *εὑρήσετε ὅτι τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει.*

261. *ἔγκυκλον*] Ex hoc loco manifestum est *ἔγκυκλον* fuisse vestimentum exterius, *ἐπίβλημα*: *κροκωτὸν* vero, interius, *ἔνδυμα*. Crocotam jam induerat Mnesilochus, cui supra v. 253. dixit Agatho, *τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών*. Vestimentorum omnium ultimum, quod aliis superinjiciebatur, erat *ἔγκυκλον*, palla. Hoc liquet etiam e loco infra 499, ubi dicitur mulier expanso encyclo elabentis e conclavi moechi fugam texisse. Falsum est igitur, quod Eustathius in Iliad. p. 976. e Pausania tradit: *φησὶ γοῦν Παυσανίας ὅτι ἔγκυκλον περιπόρφυρον ἱμάτιον, καὶ χιτὼν γυναικεῖος, ὃν ἔνδοθεν ἐνδύονται γυναῖκες, εἶτα τὸ ἔνδυμα. λέγεται δὲ, φησὶν, ὑπ' ἐνίων ἐπιγονατὶς, διότι μέχρι γονάτων διήκει.* Verum est quod tradit Suidas, ad hunc locum respiciens in *ἔγκυκλον, καὶ δῆλον ὡς τὸ μὲν ἔγκυκλόν ἐστιν ἱμάτιον, ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα.* — BR.

τῆς κλινίδος] Cratin. II. 99. *ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ (ὑπὸ?) ταῖς κλινίσιν.*

Schol. *τῆς κλίνης. στρῶμα δίδωσιν αὐτῷ. βάθριόν τι ἡ κλινὶς εἰστεταμένον. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ἔγκυκλον ἱμάτιον, ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα.*

263. *χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν*] Recte Bisetus obscenitatem hic latere suspicatur. Scommate offensus Agathon a scena discedit. DOBR. Salse Agathoni mollitiem vel pejus aliquid exprobrat. LENTING. Cf. Lys. 419. Vesp. 1495. Pher. com. II. 326. *λαβὼν* (Melanippides) *ἀνῆκέ με | χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα.* Ubi tanquam puella queritur Musica. Plat. Rep. III. p. 398. *τῶν ἁρμονιῶν — αἵτινες χαλαραὶ καλοῦνται.* Cf. etiam v. *χαυνόπρωκτος* Ach. 106. De re cf. 200—201. Agathonem nequiter ab Euripide amatum esse tradunt Plut. Mor. p. 770. C. Aelian. V. H. II. 21. XIII. 4. De Euripidis turpibus amoribus v. Suid. in *Εὐριπ.* Athen. p. 604 E.

Schol. *χαῦνα. διαβάλλει δὲ πάλιν τὸν Ἀγάθωνα ὡς χαῦνον.*

264. *γίγνωσκ'*] Vide, sc. *εἰ ἁρμόσει σοι.*

265. *εἰσκυκλησάτω*] Vide ad 96. Cf. Vesp. 1475. Eq. 1249. *κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.* Elmsl. ad Ach. 408.

266. *καὶ δή*] Ecce! Idem fere quod *ἰδού*. Nos, see! Cf. ad Vesp. 1324.

268. *γυναικιεῖς*] Lucian. Somn. 19. *ἐγυναικίζου ἐς τὸ ἑταιρικόν.* Hinc *γυναίκισις* 863.

Schol. *ὡς γυνὴ λαλήσεις.*

271. *πάσαις τέχναις*] Omnibus artibus. Aliud esse *πάσῃ τέχνῃ* quavis ratione monuit Fritzsch.

ἥν μοί τι περιπίπτῃ κακόν] Usitatius fuisset *ἥν ἔγώ τινι περιπίπτω κακῷ·* Cf. ad Ran. 969. *ἥν κακοῖς που περιπέσῃ.*

272. *ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός*] Euripidis in Melanippa philosopha versus fuit *ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.* V. Schol. Ran. 100. coll. Suid. v. *παρακεκινδυνευμένον.* Cf. Ran. 100. *αἰθέρα Διὸς δωμάτιον.* 311. Eur. Hec. 1084. *αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον | ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον.* Eur. Fr. 488. *Διὸς αἰθήρ.*

Schol. *ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.*

273. *Ἱπποκράτους ξυνοικίαν*] Hippocratis contubernium. Mnesilochus, admiratus Euripidem non per Jovem ipsum aut alium deum, sed per *οἴκησιν Διὸς* jurare, quod insolitum, haec ait. V. ad Nub. 1001.

ξυνοικίαν] Contubernium reddunt Berglerus et Brunck. Sed minutas potius aediculas hic intelligi monuit propter praecedens voc. *οἴκησιν* Fritzschius, qui confert Eq. 1001. *ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο.* Fr. 182. *ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας.* Anglice dicas, lodging. "Parum apte hic Hippocratis filiorum stultitia ridetur. Etenim similis horum sors fuisse atque Iovis Euripidei videtur, ut Aether eorum et domicilium et pabulum (*βόσκημα*) fuerit. Nam *ξυνοικίαν* quid significet aperte docet proximi versus *οἴκησις*, ut non recte contubernium interpretati sint Bergl. Brunck. etc. Iam vero scribendum videtur *τῶν Ἱπποκράτους.* Sine articulo *ξυνοικίαν* dictum, ut *αἰθέρα.*" ENGER. Cf. Aesch. Eum. 920. *δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν.*

Schol. *Ἱπποκράτης ἐγένετο Ἀθηναῖος, ὃς εἶχεν υἱοὺς* * * (*ὑώδεις* Fr. ex Suida). *διεβάλλετο δὲ σὺν αὐτοῖς ὡς ἀπαίδευτος.*

274. *ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς*] Eur. Med. 746. *ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς | τοὐμοῦ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.* BE.

πάντας ἄρδην] Eurip. Phan. 1146. *τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις;*

Schol. *ὅτι κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως, ἀντὶ τοῦ ἀθρόους πάντας. τὸ γὰρ ἄρδην ὅμοιόν ἐστι τῷ φοράδην ἐνέγκαι· ἡ γὰρ ἄρσις τοῦτο δηλοῖ. εἰ μὴ νῦν τοῦτο βούλεται, πάντας ὁμοῦ αἴρω* (*αἴρων*?).

275. Hoc propterea dicit, ne postea forte Euripides, jurejurando neglecto, dicat, quemadmodum apud ipsum Hippolytus dicit in cognomini dramate v. 612. *ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', οὐδὲ φρὴν ἀνώμοτος,* quo allusit Comicus etiam Ranis v. 1471. etc. alibi. Et Lucianus perquam facete in Vitarum Auctione de simulata *ἀναλγησία* Stoica, *ἡ φρήν σοι ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνάλγητος.* BE. Idem versus Euripidis ridetur Ran. 1471. Cf. etiam Ran. 101. 102.

276. *Schol.* ἐπειδὴ ἐν Ἱππολύτῳ (608) τοῦτο εἶπεν Εὐριπίδης, νῦν εὐλαβούμενος λέγει ὅτι ἡ φρήν σου ὀμώμοκε καὶ οὐχ ἡ γλῶττα.

277. In parepigraphe post hunc versum verba ἱερὸν ὠθεῖται significant scenae conspectum mutari, et machinarum ope, ut apud nos fieri solet, templum propelli, seu novum scenae apparatum templi speciem exhibere. BR. Parepigraphe in libris est ὀλολύζουσί τε ἱερὸν ὠθεῖται, quam Fritzschius ita corrigit, ὀλολύζουσι. τὸ (τό τε Both.) ἱερὸν ὠθεῖται. Probat Enger. Dindorfius γυναῖκες pro τε, Reiskius αἰωρεῖται pro ὠθεῖται. Schol: παρεπιγραφή. ἐκκυκλεῖται ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ Θεσμοφόριον. Parepigraphen uncis includit Bentleius.

ἔκσπευδε] Abi propere, sc. ex scena.

σημεῖον] Schol: ὅτε ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. "Bene Scholiasta ante initium concionis signum quoddam expositum esse tradit, eumque morem a viris nunc ad mulierum conciones transferri. Neque in concione magis Athenienses quam in foris judicum (Vesp. 690) et in senatu (Andoc. de myst. 36, 5 B.) ejusmodi signo utebantur." FRITZSCH. Cf. ad Vesp. 689—690. ὅταν — ἥκειν εἴπῃ πρῴ κἂν ὥρᾳ δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν | ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται.

Schol. παρεπιγραφή. ἐκκυκλεῖται ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ Θεσμοφόριον.

278. ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ] Thesmophorium Fritzschius (ad Th. p. 631) idem esse arbitratur quod Cereris templum, de quo Paus. I. 23. 3. ἔστι δὲ καὶ Γῆς Κουροτρόφου καὶ Δήμητρος ἱερὸν Χλόης. et schol. Soph. Oed. C. 1592. εὐχλόου Δήμητρος ἱερόν ἐστι πρὸς τῇ ἀκροπόλει. In vicinia acropolis τὸ τῆς Γῆς ponitur a Thuc. II. 15. Cf. 880. et ad 653.

Schol. ὅτε ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐκκλησιάζειν σημεῖον τίθεται.

279. ὦ Θρᾶττ', ἕπου] Thratta nomen ancillae gentile. Ach. 273. Vesp. 828. Pac. 1138. Hor. Od. III. 9. 9. Me nunc Thressa (i. e. libertina) Chloë regit —. Mnesilochus hic et infra tanquam mulier loquitur.

Schol. μιμεῖται τὴν φωνὴν γυναικός.

280. Cf. Lys. 319. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ γυναῖκες, | ὥσπερ πυρὸς καομένου.

τῶν λαμπάδων] Cf. 655. 917. 1153.

281. ὅσον τὸ χρῆμ'] Sc. ὄχλου, ut in Eccl. 394. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου | οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; Cf. Pac. 1192. ἰοὺ ἰού, | ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.

ἀνέρχεθ'] Sc. ad Thesmophorium. V. ad 585. 623. Hesychius, Ἄνοδος: ἀνάβασις. ἡ ἑνδεκάτη τοῦ Πυανεψιῶνος, ὅτε αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται εἰς Θεσμοφόρια, οὕτω καλεῖται. De locutione ἀνέρχεσθαι ὑπὸ λιγνύος v. annot. crit.

λιγνύος] Cf. Lys. 319. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ γυναῖκες, | ὥσπερ πυρὸς καομένου. Av. 1241. Hesych. λιγνύς: ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. Phot: ἡ καπνώδης ἀναφορά. Redde, quanta multitudo ascendit sub ardentium taedarum fumo.

282. *περικαλλῆ*] Cf. Av. 368. *ξυγγενῆ* (libri *ξυγγενέε*). *Θεσμοφόρος* dicta Ceres quod prima leges dedisse putaretur. Plutarch. *περὶ σαρκ.* I. *τί τὴν θεσμοφόρον ἀσεβεῖτε Δήμητρα;* Virg. Aen. IV. 758. legiferae Cereri, Phoeboque, patrique Lyaeo.

Schol. *δυϊκόν. τὸ ἐντελὲς περικαλλέε.*

283. *ἀγαθῇ τύχῃ*] Alibi (Av. 436. Eccles. 131.) *τύχἀγαθῇ* dixit, quod in Av. 675. ex Ravennate libro restitui pro vulgato illic *ἀγαθῇ τύχῃ.* Utrumque ab Atticis dici, *ἀγαθὴ τύχη* et *τύχη ἀγαθή*, annotavit Helladius apud Photium Bibl. p. 529, 34. DIND. Adde Nicostrat. Athen. 693 A. (*τύχᾳ ἀγαθῇ* libri). Lesbonax p. 174. *ἴτε τύχῃ ἀγαθῇ.* Thuc. IV. 118. *τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων.* Plat. Phil. 57. *διδῶμεν τύχῃ ἀγαθῇ τούτοις.* Crit. 43. Symp. 177. Dem. p. 33. *ταῦτα ποιεῖτε ἀγαθῇ τύχῃ.* p. 1072. *ἀγαθῇ τύχῃ.* p. 1442. *ἀγαθῇ τυχῇ.* Andoc. I. 120. *τύχῃ ἀγαθῇ.* Aesch. c. Ctes. 154. *ἀγαθῇ τύχῃ.* Xen. Cyr. 4, 5, 51. Theophr. Char. 14. *εἰπεῖν "Ἀγαθῇ τύχῃ."* Plut. Alc. 19. *ἀγαθῇ τύχῃ πλεέτω.* Lucian. Bis accus. 35. *ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἄπιτε ἀγαθῇ τύχῃ.* D. D. X. 2. *ἀγαθῇ τύχῃ.* V. A. I. 19. Fug. 25. Decret. Delph. II, *ἀγαθᾷ τύχᾳ* bis. In inscriptionibus antiquis aeque leguntur *ἀγαθῇ τύχῃ* et *τύχῃ ἀγαθῇ.* V. Mus. Crit. II. 585.

δεῦρο] Ad Thesmophorium, *πάλιν οἴκαδε* domum meam.

284. Theocr. XXVI. 7. *ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα* (*ποπανεύματα* Wordsw. Qu. *πόπανα τρία*) *χερσὶν ἑλοῖσαι | εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν.* Pl. 660.

285. *τὸ πόπανον*] Menand. IV. 108. *καὶ τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ | ἅπαν ἐπιτεθέν.* Alciphr. III. 35. *συνεισηνέγκατο ὁ μὲν κριόν, — ὁ (δὲ) πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶντας.* Porph. V. Pyth. 36. *ἀλφίτοις τε καὶ ποπάνῳ καὶ λιβανωτῷ καὶ μύρρᾳ τοὺς θεοὺς ἐξιλασκόμενος.* Lex. Rhet: *πόπανον πλατὺ μάλα τι στρογγύλον ἀπὸ στέατος, εἰς θυσίαν ἐπιτήδειον.*

287. *πολλὰ πολλάκις μέ σοι θύειν*] In precibus utuntur infinitivo, ut in Electra Euripidis v. 805. *νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν | καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν | πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς.* Et apud comicum in Ranis v. 886. *Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα, | εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.* BE. Hom. Od. ρ'. 354. *Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι.* Cf. ad Ach. 247.

πολλὰ πολλάκις] Saepissime, iterum atque iterum. Cf. Eccl. 1105. Eur. Med. 1165. *πολλὰ πολλάκις — σκοπουμένη.* Tro. 1015. *καίτοι σ' ἐνουθέτουν γε πολλὰ πολλάκις.* Lucian. Dem. encom. 38. *τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνειργασμένῃ.* Arrian. Cyn. 15. *πολλὰς πολλάκις κύνας διαπεφευγὼς* (*λαγωός*). Simile est *πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς* Eq. 411.

288. *ἔχουσαν*] Sc. *θύειν.*

εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν] Haec jam seposita mulieris persona.

289 sq. Similiter fere Alcestis precatur Eur. Alc. v. 166. *καὶ τῷ μὲν φίλην | ξύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.*

χοῖρον] Cf. Vesp. 573. *εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.* ad Ach. 764.

Schol. ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ κατ' ἐπίκλησιν οὕτω καλουμένης. οἷον βοίδιον ἢ χρυσίον ἢ μύρτιον. ἴσως δὲ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον αἰνίττεται.

290. Eupolis Athen. 236 E. ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα | ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτόν εἰμι. Eq. 264. ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν πλούσιος καὶ μὴ πονηρός. Alcaeus com. ap. Athen. p. 316. ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν. Cf. v. ἠλεὸς, et Anglicum silly.

ἄλλως δ'] Cf. Av. 1476.

Schol. ἀναισθήτου καὶ μωροῦ, ἵνα κρατῇ αὐτοῦ.

291. νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας] I. e. νουνεχῆ καὶ φρόνιμον εἶναι. Redde igitur, atque pusio mihi sapiens sit et prudens. Ran. 534. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι | νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας. Lys. 432. οὐ γὰρ μοχλοῦ δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν. Cratin. ap. Stob. Flor. 52, 11. ἥβης ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν. Menand. Stob. Fl. 77, 4. εὐδαιμονία τοῦτ' ἐστὶν, υἱὸς νοῦν ἔχων. Hor. Quid voveat dulci nutricula majus alumno | quam sapere? "Mnesilochus, tanquam mater, cui liberorum salus cordi est, precatur ut filiola divitem ceterumque stolidum virum nanciscatur, filiolus animum et mentem habeat. Apte χοιρίον et ποσθαλίσκος sibi respondent." ENGER. Mnesilochus scilicet, tanquam mulier, vota Proserpinae et Cereri (ea enim est Καλλιγένεια v. 296.) facit pro utriusque sexus prole.

Schol. τὸν παιδαρίσκον. ἴσως δὲ παρὰ τὴν πόσθην αὐτὸ συνέθηκεν. ἀντὶ τοῦ κατωφερῇ τὸν νοῦν μου ποίησον.

292. ἐν καλῷ] In loco commodo. Nos, in a good place. Cf. Eccl. 321. ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ. Alciphr. III. 20. ἄγει μέ τις λαβὼν εἰς τὸ θέατρον καὶ καθίσας ἐν καλῷ διαφόροις ἐψυχαγώγει θεωρίαις. Plat. com. ap. Plut. Them. p. 128 E. ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος. Theocr. XV. 73. ἐν καλῷ εἰμές. 74. ἐν καλῷ εἴης. Eur. Her. 971. οὐκ οὖν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην; Incert. Dion. Chrys. LXIV. p. 334. καὶ τοὐρανοῦ γ', ὥς φασιν, ἔστιν ἐν καλῷ. Lucian. Phal. I. 13. ἀναθέντες δὲ τὸν ταῦρον ἐν καλῷ τοῦ ἱεροῦ etc. Plut. Caes. 39. ἱδρυμένον ἐν καλῷ. Sic ἐν καθαρῷ, Eccl. 320. ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; et ἐν ἁγνῷ, Aesch. Suppl. 221. ἐν ἁγνῷ δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων | ἵζεσθε.

293. ἐξακούω] Xen. Cyr. IV. 3. 3. στὰς ὅπου αὐτοῦ ἔμελλον ἐξακούσεσθαι.

294. Isaeus de Phil. haered. p. 49, 3. ἡ δὲ τούτων μήτηρ, οὕτως ὁμολογουμένη (-ως?) οὖσα δούλη καὶ ἅπαντα τὸν χρόνον αἰσχρῶς βιοῦσα, ἣν οὔτε παρελθεῖν εἴσω τοῦ ἱεροῦ ἔδει οὔτ' ἰδεῖν τῶν ἔνδον οὐδὲν, οὔσης τῆς θυσίας ταύταις ταῖς θεαῖς ἐτόλμησε συμπέμψαι τὴν πομπὴν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἰδεῖν ἃ οὐκ ἐξὸν αὐτῇ. Cf. Lob. Agl. p. 19. Fritzschii (ad Thesm. p. 580.) probabilis sententia est, virgines matrem ad templum saepe comitatas esse Thesmophoriis, saepius vero ipsis non interfuisse. Quin Romae etiam, inquit, sacra Cereris, adsumta e Graecia, et per Graecas semper curata sacerdotes, et Graeca omnia nominata (Cic. p. Balbo 24), matronae celebrabant pridie Idus Apriles.

295. *Schol.* γυνὴ μιμουμένη κήρυκα. πεζῇ εὐφημίᾳ χρῶνται οἱ κωμικοὶ, ἐπειδὰν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγωσιν.

298. τῷ Πλούτῳ] Schol: τῷ ἀνδρὶ τῆς Περσεφόνης. Qui Πλούτωνι legebat, id quod restituendum merito censet Enger.

Schol. ὡς ἀνδρὶ τῆς Περσεφόνης. δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν.

299. Καλλιγενείᾳ] Schol: δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. V. Wyttenbach. ad Plut. Mor. vol. 7. p. 69. Alciphr. II, 4. μὰ τὴν Καλλιγένειαν etc. Corrupte Hesychius, Καλλιγένειαν: ἀλλὰ τὴν Δήμητραν γῆν. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἔφη τὴν γῆν etc. Corrigit Meursius (Att. Lect. 4, 21), Καλλιγένειαν: τὴν Δήμητραν, ἀλλὰ μὴ τὴν γῆν. etc. Καλλιγένεια vocabatur ultimus festi Thesmophoriorum dies. Cf. ad 80.

τῇ Κουροτρόφῳ] Plato comicus ap. Athen. 441 E. πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ Κουροτρόφῳ προθύεται | πλακοῦς ἐνόρχης etc. Lucian. dial. mer. V. 1. πρὸς τῆς κουροτρόφου, τί τὸ πρᾶγμα; Tellurem κουροτρόφον appellatam esse constat ex Paus. I. 22. 3. ἔστι δὲ καὶ Γῆς κουροτρόφου καὶ Δήμητρος ἱερὸν Χλόης. V. Spanh. ad Callim. Del. 2. "De Κουροτρόφῳ v. Meurs. Athen. Att. II. 27. Thuc. II. 15." DOBR.

τῷ Ἑρμῇ] Mercurio vota fiunt, ut lucri praesidi; Gratiis, ut sine quibus nihil jucundi, nihil venusti, nihil festivi sit, id quod praecipuum decus est mulierum.

Schol. εἴτε τῇ γῇ εἴτε τῇ ἑστίᾳ, ὁμοίως πρὸ τοῦ Διὸς θύουσιν αὐτῇ.

300. τῷ Ἑρμῇ καὶ Χάρισιν] Cf. Pac. 456. Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.

301. κάλλιστα καὶ ἄριστα] Thuc. I. 129. πρᾶσσε θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ καὶ τὰ σὰ ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἄριστα ἕξει ἀμφοτέροις. Xen. An. III. 1. 6. κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδὸν etc. II. 1. 9. ὅ τι κάλλιστόν τε καὶ ἄριστον ἔχετε. V. 6. 28. πράττων ὁποῖα μέλλει ὑμῖν τε κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔσεσθαι καὶ ἐμοί. Dem. p. 806. ὡς πράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Hyperid. c. 47. εἰσήγγελκε γὰρ αὐτὸν Πολύευκτος λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, χρήματα λαμβάνοντα καὶ δωρεὰς etc.

305. τυχηρῶς] Cf. Ach. 250. Vox rarior.

τὴν δρῶσαν —] Cf. Plut. Them. 11. ἐξεῖναι κατελθοῦσι πράττειν καὶ λέγειν τὰ βέλτιστα τῇ Ἑλλάδι. Thuc. IV. 74. βουλεύσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄριστα. Xen. An. II. 1. 17. συμβούλευσον ἡμῖν ὅ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι. II. 1. 9.

307. τὸν δῆμον — τὸν τῶν γυναικῶν] Cf. 1145. δῆμός τοί σε καλεῖ γυναικῶν.

310. ταύτην νικῆν] Dem. Phil. I. νικῴη δ' ὅ τι πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

Schol. ἀπὸ κοινοῦ εὔχεσθε.

311. τἀγαθά] Herod. VI. 111. θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων — κατεύχεται ὁ κήρυξ ὁ Ἀθηναῖος ἅμα τε Ἀθηναίοισι λέγων γίνεσθαι τὰ (τὰ om.

S. etc.) ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι. Cratin. com. II. 110. αὐτόματα θεὸς ἀνίει τἀγαθά. Pac. 453. ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ παιὼν, ἰή. Av. 1762.

χαίρωμεν] Bene nobis sit.

312. δεχόμεθα] Fritzschius confert Av. 645. ἀλλὰ χαίρετον ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεσθα. Eupolin II. 468. χαίρετε πάντες. Β. δεχόμεσθα.

.Schol. ὁ χορὸς ἀπὸ γυναικῶν θεσμοφοριαζουσῶν.

315. Ζεῦ μεγαλώνυμε] Cf. Nub. 569. καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ' Αἰθέρα etc.

χρυσολύρα] Sic εὐλύρας dicitur Apollo infra v. 969. BE.

316. Δῆλον ὃς ἔχεις] Nub. 596. Φοῖβ' ἄναξ Δήλιε, ὃς Κυνθίαν ἔχεις — πέτραν. Ran. 659. Idem metrum quod in v. 106.

320. θηροφόνη] Lys. 1262. Ἄρταμι σηροκτόνε. Theogn. 11. Ἄρτεμι θηροφόνη. Eur. Iph. A. 1570. ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμις Διός. Herc. 378. θηροφόνον θεάν. Eur. Phaeth. Fr. II. 32. κυναγοὶ — θηροφόνοι. Ion. 1478. ἴστω Γοργοφόνα.

321. Λατοῦς — ἔρνος] Eccl. 973. Κύπριδος ἔρνος. Pind. N. VI. 61. ἔρνεσι Λατοῦς. Isthm. IV. 75. Aesch. Eum. 631 f. Soph. Oed. C. 1108.

323. ἁλιμέδων] I. q. ποντομέδων Vesp. 1531.

324. οἰστροδόνητον] Turbinibus agitatum.

Schol. τὸν ὑπὸ τῶν ἀνέμων κινούμενον. πᾶσαν δὲ κίνησιν καλοῦσιν οἶστρον.

325. Prop. III. 33. O centum aequoreae Nereo genitore puellae.

326. Νύμφαι ὀρείπλαγκτοι] Ran. 1344. Νύμφαι ὀρεσσίγονοι. Av. 1098. Νύμφαις οὐρείαις.

327. Schol. ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος.

328. ἀχήσειεν] Cf. Vesp. 1489. σφόνδυλος ἀχεῖ. et ad Ran. 217.

329. τελέως] I. e. ὥστε τελεσφόρα εἶναι τὰ δόξαντα. Ex voto, feliciter. Anglice, with good result.

Schol. ἐπὶ τὸ (τῷ Fritzsch.) τελεστικὰ τὰ πράγματα γενέσθαι. εἰς τέλος ἄγοιμεν τὰ δόξαντα.

330. εὐγενεῖς] Quia servae erant exclusae. ENGER.

331. ΚΗΡΥΞ] V. ad v. 295.

331 sq. Cf. Av. 865 sq. Menand. ap. Athen. 659 D. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα | Ὀλυμπίοισι πᾶσι πάσαις. Dem. p. 1072. θεοῖς Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίαις πάντεσσι καὶ πάσαις (in orac.). Inscriptio ap. Fellowes (Asia Minor p. 31.) τὸν δὲ γυναικονόμον τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου αἱρούμενον τοῖς ἁγνισμοῖς τοῖς πρὸ τῶν Θεσμοφορίων ἐπεύχεσθαι τοῖς ἐμμένουσιν καὶ ταῖς πειθομέναις τῷδε τῷ νόμῳ εὖ εἶναι καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ὄνησιν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις μηδὲ ταῖς ἐμμενούσαις τἀναντία, καὶ μὴ ὅσιον αὐταῖς εἶναι ὧδε ἀσεβούσαις θύειν μηθενὶ θεῶν.

332. τοῖς Πυθίοις —] Pythios deos commemorat Aesch. in Ctes. 108, 4 B. ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καὶ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ —. 110, 5. ut monuit Fritzsch. Cf. Av. 866—871.

335—348. Cf. Ran. 146—151. 354—368.

336. *ἐπικηρυκεύεται — Μήδοις*] Schol: *φιλίαν σπένδει*. Cf. 1163. Isocrat. Paneg. p. 73 D. *καὶ πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν, ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις ἔτι καὶ νῦν ἀρὰς ποιοῦνται πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν, εἴ τις ἐπικηρυκεύεται Πέρσαις τῶν πολιτῶν*. Plutarch. v. Aristid. c. 10. *ἔτι δ' ἀρὰς θέσθαι τοὺς ἱερεῖς ἔγραψεν, εἴ τις ἐπικηρυκεύσαιτο Μήδοις ἢ τὴν συμμαχίαν ἀπολίποι τῶν Ἑλλήνων*. Herod. I. 60 *ἐπεκηρυκεύετο τῷ Πεισιστράτῳ*. VI. 97. *ταῦτα μὲν ἐπεκηρυκεύσατο τοῖσι Δηλίοισι*. IV. 80. IX. 87. Thuc. IV. 27. Similiter *ἐπιπρεσβεύεσθαί τινι*, Plut. Anton. 68.

Schol. φιλίαν σπένδει.

337. *Εὐριπίδῃ*] Cf. Lys. 283. Vesp. 12. Pac. 108.

Μήδοις] Persis, communibus Graecorum hostibus.

ἐπὶ βλάβῃ] Cf. 360. Thuc. VIII. 72. *ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἡ ὀλιγαρχία κατέστη*. Dem. p. 551, 23. 763, 23. Aesch. 86, 26.

338. *τυραννεῖν ἐπινοεῖ —*] Andocid. 13, 12 *καὶ ἐάν τις τυραννεῖν ἐπαναστῇ ἢ τὸν τύραννον συγκαταστήσῃ*. DOBR. V. Schol.

Schol. ἐκ τῆς κατάρας τῆς ἐπὶ τοῖς Πεισιστρατίδαις γενομένης ταῦτα παρέμιξεν. ἔοικέ τινα παραμιγνύναι τῶν ἐφ' Ἱππίᾳ ψηφισθέντων.

339. *παιδίον ὑποβαλλομένης*] Cf. 407. *εἶεν· γυνή τις ὑποβαλέσθει βούλεται | ἀποροῦσα παίδων;* 502—516. Plat. Menex. 237. *ᾧ καὶ γυνὴ δήλη τεκοῦσά τε ἀληθῶς καὶ μὴ ἀλλ' ὑποβαλλομένη*.

340. *κατεῖπε*] Cf. Pac. 376. Eccl. 495.

341. *προαγωγός*] Lena. Cf. Ran. 1079.

ἐνετρύλισεν τῷ δεσπότῃ] Rem hero in aurem insusurravit, i. e. clam calumniatus est vel detulit. Hoc sensu susurrus est Juv. Sat. IV. 110.

Schol. κατεῖπε πρὸς τὸν δεσπότην.

342 sq. Cf. Eur. Hec. 1160. *εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς, | ἢ νῦν λέγει τις*.

345. *γραῦς*] Ut illa in Pl. 976 sq. BE.

Schol. ἵνα αὐτῇ συγγένηται.

346. *δέχεται*] Sc. *δῶρα*.

ἑταίρα non est prostibulum, sed amata (v. Lys. 701. et schol.) quae certum habet amicum, *τὸν φίλον*. ENGER.

Schol. ἢ καὶ δέχεται δῶρα παρ' ἑταίρας ἐπὶ τῷ προδιδόναι καὶ συγχωρῆσαι αὐτῇ τὸν φίλον. γράφεται ἔν τισιν ἑταίρα καὶ ἔστιν ἕτερος νοῦς. Ἄλλως. ἐὰν μὲν ἄνευ τοῦ ι γρ. ἑταίρα, οὕτως· ἢ δέχεται δῶρα ὑπὲρ τοῦ ἑταίρα οὖσα προδιδόναι τὸν φίλον. ἐὰν δὲ σὺν τῷ ι, προδιδοῦσάν τινα ἑταίραν (ἑταίρᾳ?) τὸν ἑαυτῆς φίλον.

347. Pl. 435. *ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων, | ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;* Lucian. Herm. 59. *ὥσπερ οἱ κάπηλοι, κερασάμενοί γε οἱ πολλοὶ καὶ δολώσαντες καὶ κακομετροῦντες*. Esai. Proph. I. 22. *οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι*.

Schol. τοῦ διξέστου. χοῦς γὰρ δύο ξέσται, χοεὺς δὲ ἕξ.

348. τὸ νόμισμα] Mensuram usu receptam. Anglice, the standard measure. Dem. p. 508. τοῖς μὲν τὸ νόμισμα διαφθείρουσι θάνατος — ἡ ζημία etc. Nub. 248. Ran. 720.

διαλυμαίνεται] Adulterat, corrumpit. I. q. διαφθείρει. Cf. Plut. 436. ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται.

349. Dem. p. 363. ἐξώλη — αὐτὸν καὶ γένος καὶ οἰκίαν. Andoc. I. 126. ἦ ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκίαν. Id. de myst. 98, 7 B. καὶ ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθά, ἐπιορκοῦντα δ' ἐξώλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος. Dinarch. in Arist. 16. 8. Dem. p. 363, 24. p. 642, 15. p. 747, 14. Aesch. 39, 39. 69, 17. 70, 28.

350. τοὺς θεοὺς εὔχεσθε] Non τοῖς θεοῖς, propter alterum dativum, confusionis vitandae causa. Sic Soph. Oed. T. 269. καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς | μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινά, | μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας.

Schol. καταρᾶσθε.

351. πολλὰ—κἀγαθά] Multa bona. Cf. Pac. 436. πολλῶν κἀγαθῶν. 538. ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. Lys. 1159. Lys. p. 762. πολλὰ δὲ κἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν. p. 768. ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ κἀγαθὰ εἰργασμένοι εἰσί. Contra πολλὰ καὶ κακά. Eq. 1276. Nub. 1329. Eccl. 453. Aesch. II. 93. τοῖς δὲ δικασταῖς εὔχεσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι. Lys. XXV. 4. πολλὰ δὲ κἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν. 14. τὸν δῆμον πολλὰ κἀγαθὰ εἰργασμένοι. Aesch. Sept. 338. Soph. Phil. 583. Herod. IV. 167. πολλὰ — καὶ κακά. Horat. Sat. II. 3, 9. atqui voltus erat multa et praeclara minantis.

355. ὅσαις προσήκει) Sc. νικᾶν. Plena constructio videtur esse, νικᾶν δὲ λεγούσας, ὅσαις τὰ ἄριστα λεγούσαις προσήκει νικᾶν. Kuster: illarum autem quae optima suadent sententiam vincere decet. Brunck: utque suffragiis omnibus vincant, uti par est, quae optima suaserint. Qui ψήφοις subintelligit. Enger: ut omnes vincant quibus contingit ut optima suadeant. Qui respici putat v. 306. τήν τ' ἀγορεύουσαν — ταύτην νικᾶν.

Schol. ὅσαις δὲ προσήκει τὰ ἄριστα λέγειν, ταύτας νικᾶν λεγούσας.

357. παραβαίνουσί τε τοὺς ὅρκους] Av. 332. παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους, παρέβη δ' ὅρκους.

359. *Schol.* ὑφ' ἡμῶν.

360. κερδῶν εἵνεκ'] Dem. 342, 15—20. 343, 4—13. Dein. 96, 9—18. Soph. Ant. 1047. et Eur. Med. 86. κέρδους χάριν. Suppl. 236. κέρδους εἵνεκα. Fr. 570. κέρδους ἕκατι.

363. τἀπόρρητα — λέγουσ'] Cf. Eccl. 442. κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη | ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν. Dem. 1334, 27. λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας αὐτοὺς τἀπόρρητα. Sopater in commentariis ad Hermog. p. 277. προδοσίᾳ δὲ καὶ ἐκφορᾷ τῶν ἀπορρήτων κοινὸν μὲν καὶ καθ' ἑνὸς ἀδίκημα· ὅσον γὰρ ἐπί σοι, τὴν πόλιν ἀπολώλεκας προδοῦσα τὰ ἀπόρρητα. Dein. εἷλον γὰρ αὐτὴν οἱ πολέμιοι μαθόντες τὰ ἀπόρρητα. Andoc. Or. 2. p. 250. εἰσαγγείλαντός μου ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν περὶ

τῶν πραγμάτων. Hinc Schoemannus in comitiis dici solitum colligit *εἴ τις τἀπόρρητα τοῖς ἐχθροῖς λέγει.*

Schol. δηλοῖ ἐνταῦθα ὅτι λέγουσι καὶ ὁμοίως ἡμῖν τὰ ἀπόρρητα, οὐ μόνον ἀπηγορευμένων (*ἀπηγορευμένα* vel *ἐπὶ τῶν ἀπηγορευμένων* conj. Dind.)

365. *Schol. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πολεμίους εἶπε Μήδους. κατ' ἐξοχὴν δὲ εἴρηται, ὥσπερ καὶ παρ' Ὁμήρῳ* (Il. N. 1) "*Ζεὺς ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα.*"

368. *ὦ παγκρατὲς Ζεῦ*] Aesch. Sept. 261. *ὦ παγκρατὲς Ζεῦ.* Eur. Rhes. 231. *ὦ παγκρατὲς* (*Ἄπολλον*).

370. *Schol. συμμαχεῖν.*

372. *ΚΗΡΥΞ*] Vid. ad v. 295.

373. *Τιμόκλει' ἐπεστάτει*] Nota formulam ordinariam, quae plebiscitis vel decretis publicis apud Athenienses praemitti solebat Imitatur nimirum formulam apud Athenienses in decretis faciendis receptam. KUST. *Προβούλευμα* pronuntiatur. Dem. de fil. 34, 1. *ἡ μὲν τοίνυν βουλὴ ταῦτα προβεβουλεύκει* (*προὐβ.*?), *τῆς δ' ἐκκλησίας γιγνομένης — οὐδεὶς ἀνέγνω τῷ δήμῳ τὸ προβούλευμα, οὐδ' ἤκουσεν ὁ δῆμος, ἀναστὰς οὗτος ἐδημηγόρει.* Ita autem incipiebant plerumque plebiscita, ut ap. Thuc. IV. 118. *ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει. Λάχης εἶπε τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν* etc. Andoc. de myst. 96, 2 B. *Νόμος. ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. τάδε Δημόφαντος συνέγραψεν.* Inscr. ap. Boeckh. Oecon. Athen. II. *ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Κεκροπὶς ἐπρυτάνευε, Μνησίθεος ἐγραμμάτευε, Εὐπείθης ἐπεστάτει, Καλλίας εἶπε ἀποδοῦναι.* Senatusconsultum ir Plut. V. dec. orat. T. II. p. 833. *ἔδοξε τῇ βουλῇ —. Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἐγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάτει, Ἄνδρων εἶπεν.* Exemplum fictum Lucian. Deor. conc. 14.: *ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος τῆς νυκτός, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπε.* Men. 20. *εἶπε τὴν γνώμην Κρανίων Σκελετίωνος Νεκυσιεύς, φυλῆς Ἀλιβαντίδος* (quasi *Ἀκαμαντίδος*). In decreto Dem. p. 1380. *Ἱπποκράτης εἶπε* etc.

Schol. ἐπιστάτις ἐστὶν ἡ Τιμόκλεια. ἀρχὴ δέ τίς ἐστιν ἐπιστάτις, ἥτις ἀνισταμένη συμβουλεύει περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης ἢ περὶ ἄλλου τινός.

373—374. Fritzschio tres hic semiviri, Timocles, Lysicles, Sostratus, tecte traduci videntur. Sostratam enim et Lysillam etiam Nub. 674. et 680. conjungit in ejusmodi loco, in quo effeminati homines commodissime potuerunt illudi; et diserte prodere schol. ad Nub. 674. *τὴν Σωστράτην: πάλιν ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς σκώπτει τὸν Σώστρατον, Σωστράτην εἰπών, διότι λίαν ἀσελγὴς ἦν καὶ θηλυδρίας.* Accedere quod Lysicles palam cum meretricibus copuletur Eq. 762. *βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχώ.* Itaque ut in communi omnium causa idem de Timocle statuendum videri. ENGER. Nomen muliebre *Σωστράτη* legitur Eccl. 41.

374. Cf. Eq. 1350. *καὶ νὴ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε, | ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς*, etc.

375 sqq. Loquutiones plane forenses. Lex ap. Dem. in Mid. p. 89 B. *τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ ἐκ Πανδίων, ἐν δὲ ταύτῃ χρηματίζειν πρῶτον μὲν περὶ ἱερῶν* —.

τῇ μέσῃ τῶν Θεσμοφορίων] Vide ad 80.

376. *ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολῇ*] Plato Legg. 961 B. *ἡνίκ' ἂν — μάλιστ' ᾗ τις σχολὴ παντί.* "Tertius festi dies appellabatur *νηστεία*: hunc totum in templo jejunio transigebant, ob eamque causam eum diem concioni praestituerant quo otium sibi non defuturum sciebant, nec futurum quicquam in mora quin de Euripidis ultione deliberarent." BR. De re v. Athen. VII. 307 F. DOBR. Alciphr. III. 39. *ἡ νῦν ἑστῶσα (ἐνεστῶσα) σεμνοτάτη τῶν Θεσμοφορίων ἑορτή. ἡ μὲν γὰρ Ἄνοδος κατὰ τὴν πρώτην γέγονεν ἡμέραν, ἡ Νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι παρ' Ἀθηναίοις ἑορτάζεται, τὰ Καλλιγένεια δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν θύουσιν* —. Diog. L. IX. 7. 11. *τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι ὅτι ἐν τῇ τῶν Θεσμοφορίων ἑορτῇ μέλλοι τεθνήξεσθαι* —. *ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι (τρεῖς δὲ ἦσαν) ἀλυπότατα τὸν βίον προήκατο.* V. Fritzsch. ad Thesm. p. 581.

Schol. ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις περὶ τὰς θυσίας γίνονται. — ᾗ, ὅπου. Put.

377. *χρηματίζειν*] Suidas, *χρηματίζει ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.* Vide de hoc usu verbi Schneider. ad Xenoph. de rep. Athen. 3, 1. DIND. Aesch. 4, 10. *καὶ πῶς δὲ κελεύει τοὺς προέδρους χρηματίζειν; ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ* etc. Dem. 517, 10. *ἐν δὲ ταύτῃ ἐπειδὰν χρηματίσωσιν οἱ πρόεδροι περὶ ὧν διῴκηκεν ὁ ἄρχων, χρηματίζειν καὶ περὶ ὧν* etc. 285, 1. Arist. Pol. IV. 15.

Schol. χρηματίζειν ἐστὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις.

379. *τίς ἀγορεύειν βούλεται;*] Cf. ad Ach. 45. Eccl. 130. *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν. | κάθιζε παριών* (?). *τίς ἀγορεύειν βούλεται; | ΓΥ. ἐγώ. ΠΡ. περίδου δὴ τὸν στέφανον τύχἀγαθῇ.*

380. *τόνδε*] *Δεικτικῶς.* Subauditur *τὸν στέφανον.* Pertinet hoc ad populi concionum ritum, in quibus oratores coronati verba faciebant. Conc. 130. *Τίς ἀγορεύειν βούλεται; — | Ἐγώ. — Περίθου δὴ τόν στέφανον τύχῃ 'γαθῇ. | Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; — Ἐγώ. — | Ἴθι δὴ στεφανοῦ.* 163. *φέρε τὸν στέφανον, ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.* moxque v. 171. eadem qua hic ellipsi, *αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ | τονδὶ λαβοῦσα.* Av. 463. BR. Eq. 1228. *κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ | αὐτὸν περιθῶ.*

Schol. ἀντὶ τοῦ στέφανον· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον. τὸ δὲ περίθου ὅπερ ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγειν.

381. Cf. Cratin. ap. Bekk. Anecd. p. 372, 8. *ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὅρα.*

χρέμπτεται] Eupol. com. II. 494. *μῆλα δὲ χρέμπτεται.* Pac. 801. *ὧν καταχρεμψαμένη μέγα* etc.

382. *μακράν*] Intellige *ῥῆσιν*. Cf. Ach. 416. *δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν*. BE. Aesch. Ag. 1296. *μακρὰν ἔτεινας*. 916. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας*. Soph. El. 1259. *οὔ μή 'στι καιρός, μὴ μακρὰν βούλου λέγειν*. Aj. 1040. *μὴ τεῖνε μακράν*.

383. Cf. Pl. 715. *ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὼ θεώ*. 343. *ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ μὰ* (*νὴ* R. V.) *τοὺς θεούς*.

Schol, καλλιλεξία. γυνή.

384. *ἀλλὰ γάρ*] Cf. ad Vesp. 1114.

386. *Schol. ὑβριζόμενος.*

387. *λαχανοπωλητρίας*] Alia forma *λαχανόπωλις* est Vesp. 497. Aul. Gell. N. A. 15, 20. Euripidis poetae matrem Theopompus agrestia olera vendentem victum quaesisse dicit.

388. Cf. Eq. 467. 1276. *ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά*. Nub. 1329. *χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά*. Soph. Phil. 607. *ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη*.

389. *ἐπισμῇ*] Illinit, affricat, i. e. contumeliose ingerit. Cratin. com. II. 71. Hesych. *Ἐπισμῇ: ἐπιτρίβει — λοιδορεῖ, πλήττει*. V. Schol.

Schol. ἐπιχρίει, ἐπιξύει. σμῆξαι δέ ἐστι τὸ τὸν ῥύπον ἐπιξύσαι.

μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμήχειν, οἷον ἐπιτρίβει· σφοδρὰν γάρ τινα τρίψιν καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι. τάχα δὲ καὶ τὴν σμώδιγγα εἰρῆσθαι ἀπὸ τούτου. Διόδωρος οὐ μεταφορικὴν, ἀλλ' ἐξ ἔθους γλωσσηματικὴν, καὶ μὴ εἶναι ἐπιτρίβειν ἀλλὰ τύπτειν ἢ σκώπτειν τὸ σμώχειν (*ὡς τὸ σμώχειν* Schneid.). *Ἄλλως. ἐπισμῇ: καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστὶν ἐν Κλεοβουλίναις τὸ ἐπισμῇ. ἔστι δὲ λοιδορία, ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων* (*λοιδορίᾳ καθάπτεσθαι, ἀπὸ τῶν ῥύπῳ σμωμένων* Enger.).

390. *ἐμβραχύ*] Legitur etiam Vesp. 1120. Per *συντόμως καὶ ἁπλῶς* explicat Schol. Plat. Theog. p. 88 R. h. l. laudato et Cratino in Horis, *ἔδει παρέχειν ὅ τι τις εὔξαιτ' ἐμβραχύ*.

391. *τραγῳδοὶ καὶ χοροί*] Cf. Av. 787. *τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο*.

392. Cf. Pac. 970. *ἅπερ αἱ μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες*. Plat. Symp. 191 E. *ὅσαι αὖ γυναῖκες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι*. Bono sensu *φίλανδρος γυνὴ* (mariti amans) est Plut. Mor. p. 57 D.

393. *τὰς οἰνοπότιδας*] Cf. Lys. 426. *ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις, | οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;* Xenarch. com. III. 620. *ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον* (pro *ὕδωρ*) *γράφω*.

Schol. ὁ Σύμμαχός φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δὲ οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν, ὥσπερ παιδοπίπης λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπης. Ἄλλως. τὰ πλεῖστα οἰνοπίπους ἔχει ἀντὶ τοῦ τὰς μεθύσους ἀπὸ τοῦ πιπίζειν, ὅπερ ἐστὶν ἐκμύζειν.

394. *τὰς οὐδὲν ὑγιές*] Sc. *οὔσας* vel *δρώσας*. Cf. Pl. 37. *εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδεέν*.

τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν] Soph. Oed. R. 1343. *τὸν ὄλεθρον μέγαν*.

395. *εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων*] Cf. 495. *ἀπὸ τείχους εἰσιών*. Lys. 636.

τῶν ἰκρίων] Vide scholiast. Phot. p. 106, 3. *ἴκρια. τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν Διονύσου θέατρον.* Suid. in *ἰκρία.* Libanius Arg. Dem. Or. I. *οὐκ ὄντος τὸ παλαιὸν θεάτρου λιθίνου παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ξυλίνων συμπηγνυμένων ἰκρίων* etc. Cratin. ap. Hephaest. p. 84. *εὐδαίμον' ἔτικτέ σε μητήρ ἰκρίων ψόφησις* (i. e. plausus in theatro editus). Hom. Il. *ο'*. 676. *ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρί' ἐπῴχετο.* 685. 729. Od. *ε'*. 252. *ἴκρια δὲ στήσας* etc. *γ'*. 353. *μ'*. 229. *ν'*. 74. *ο'*. 283. 551. Natura autem producitur prima in *ἴκριον*, ut in *ἴτριον*.

Schol. ὡς ἔτι ἰκρίων ὄντων ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ ξύλων καθημένων. πρὶν γὰρ γενέσθαι τὸ θέατρον ξύλα ἐδέσμενον καὶ οὕτως ἐθεώρουν.

396. *ὑποβλέπουσ'*] Suspiciunt, suspiciose intuentur. Cf. Lys. 519. Pherecr. ap. Athen. VIII. 364 B. *ὑποβλέπομεν παρεόντα.* Plat. Conv. § 42. *οἱ δὲ στρατιῶται ὑπέβλεπον αὐτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν.*

397. *Schol. ἀντὶ τοῦ ἐν ὅλοις αὐτοῦ τοῖς δράμασι.*

400. *πλέκῃ — στέφανον*] Cf. 457. *δεῖ γὰρ ἀνδράσι | πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.* 448. Eccl. 844. *στέφανοι πλέκονται.* Plaut. Bacch. I. I. 37. pro insigni sit corolla plectilis.

401. *ἐκβάλῃ*] Sc. *ἐκ τῆς χειρός.* Anglice, let fall, drop. Cf. Lys. 156. *ἐξέβαλ' — τὸ ξίφος.* Theophr. Char. 11. *σπένδοντων ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον.* Diog. L. VI. 37. *ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρύβλιον.*

Schol. νεωτέρων καὶ ἐρωτικῶν τὸ στεφανοπλοκεῖν. πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι ἐστεφανηπλόκουν αἱ παλαιαί. Σαπφὼ "αυταόρα αιστεφανηπλόκουν."

402. *Schol. περιερχομένη.*

403 sq. "Schol. *ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου.* Ex Athenaeo (fr. Eur. 667) apparet Euripidem scripsisse *πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός, | ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ „τῷ Κορινθίῳ ξένῳ".* A vero non abesse videtur Welcker II. p. 780, conjiciens haec verba fuisse nutricis, quae, postquam Bellerophon Tirynthem revertisset, illius iram sedare conatur, narrans quanto amore eum recordata esset Stheneboea, cum eum mortuum esse crederet. Eundem Euripidis versus detorsit Cratinus Athen. XI. c. 22, p. 782, Mein. II. p. 179: *ἵησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει*, cuius verba respexit Hesychius in *Κορ. ξέν.* Probabile est etiam sequentes versus, *κάμνει κόρη τις; εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει, | Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης*, ad aliquod Euripidis drama referendos esse. De Aeolo cogitavit Fritzsche." (Bakh.)

403. *τῷ*] Ob quem, cogitando de quo?

Schol. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα τὸν νοῦν ἐχούσης σου κατέαγεν ἡ χύτρα.

ὡς διὰ τὸ ἐρᾶν μὴ προσεχουσῶν ἐπεφώνουν ταῦτα οἱ ἄνδρες, εἰ ἡ γυνή τι ἐκ τῶν χειρῶν ἀφίοι.

404. *τῷ Κορινθίῳ ξένῳ*] Irrisio est Euripidis Stheneboeae, cujus fragmentum quo respexit comicus servavit Athenaeus X. p. 447. E. *τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν*

τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι, "πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερὸς, | ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ." BR. Hesych. s. v. Κορίνθιος ξένος. Cf. Soph. Oed. R. 1119. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν Κορίνθιον ξένον. Cf. etiam Lys. 856. κἢν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ | τουτὶ γένοιτο, φησίν. Xen. Hell. II. 3. 56. τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν (αὐτὸν), Κριτίᾳ τοῦτ' ἔστω (τοῦτ' ἔστω om. Tzetz. ad Ran. 541) τῷ καλῷ. Hunc ipsum locum riserat prius nostro Cratinus ap. Athen. IX. 782 D. ἵησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει.

Schol. ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. διαβάλλει δὲ ὡς μοιχοὺς τοὺς Κορινθίους.

405. Cf. Av. 78. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ —; τρέχω 'πὶ τορύνην. Timocles Athen. VI. 223 D. ὀφθαλμιᾷ τις; εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί. | τέθνηκέ τῳ παῖς; ἡ Νιόβη κεκούφικε. | χωλός τίς ἐστι; τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ. | γέρων τις ἀτυχεῖ; κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.

406. Lucian. Tim. ἐρᾶν φάσκων, καὶ δῆλος ὢν ἀπὸ τῆς χρόας.

407. εἶεν] Nos, well, to proceed. Cf. ad Nub. 176. 1075.

ὑποβαλέσθαι] Sc. παιδίον. Cf. 340. 502—516.

409. παρακάθηνται] Assident parturientibus uxoribus.

Schol. ὅτε τίκτουσιν αἱ γυναῖκες.

410. *Schol.* πρὸς τοὺς γέροντας διαβέβληκεν, οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας ἤγοντο.

412. τοὔπος] Versum. Ran. 412. Lys. 1038.

Eccl. 323. οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην | γυναῖχ'.

Schol. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν ἴαμβον τοῦτον. πᾶν γὰρ μέτρον οἱ παλαιοὶ ἔπος ἐκάλουν.

413. Euripidis versus e Phoenice apud Stob. Floril. 71, 1. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα (νέα?). | δίδωσιν (ἄφρων γὰρ vel μάταιος?); ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ· | δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή. ibid. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ. Cf. Theogn. 457. οὔτοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι· | οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος. Eurip. Dan. Fr. 319, 4. γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ. Noster Fr. 497. αἰσχρὸν (ἐχθρὸν Bergk. ap. Meinek. F. C. II. 1180. qu. πικρὸν) νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ. Theophil. com. III. 628.

414 sq. "Cum hoc quoque Euripidi crimini detur, apte coniecit Fritzsche tragoediam Danaën tangi, ad carmen Horatii provocans, ubi etiam "vigilum canum tristes excubiae" (Μολοττικοὺς τρέφουσι κύνας) memorantur. Similia occurrunt verba Androm. 951. E verbis Aristophanis minime sequitur Euripidem alicubi talem custodiam probasse. Contrarium docet fragmentum quod Euripideum videtur (Cob. N. L. p. 46), Fr. 458. Nauck. ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων (διασφαλίσμασι Nauck)." | σώζει δάμαρτα, δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν, | μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ. (Bakh.)

415. σφραγῖδας ἐπιβάλλουσι] Observa interiorem aedium partem apud Athenienses, quae gynaeconitis appellabatur, non solum obserari, sed etiam obsignari solitam fuisse. Quae enim diligentius asservare vole-

bant veteres, iis sigilla appendere solebant, ut docuit Menagius ad Diog. L. 4, 59. KUST. Ad Danaen Euripidis alludi Fritzschius statuit, qui apte componit Horat. Od. 3, 16. ENGER. Eur. Dan. 58. *πατὴρ δέ νιν κλήσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει*. Cf. Av. 559. *ἐπιβάλλειν | σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν*. 1214. *οὐδὲ σύμβολον ἐπέβαλεν — σοι;* Herod. III. 128. *βιβλία γραψάμενος πολλὰ — σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου*. II. 38. *γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον*. Plut. Alex. 2. *εἶδεν ὄναρ αὐτὸν ἐπιβάλλοντα σφραγῖδα τῇ γαστρὶ τῆς γυναικός*. Id. Apophth. *τὸν δακτύλιον ἀφελόμενος τὸν ἑαυτοῦ τῷ στόματι τῷ ἐκείνου τὴν σφραγῖδα ἐπέθηκεν*. Lucian. Pisc. 42. *τὸ μηδὲν ἐπιβάλλειν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς*. Cf. etiam Lys. 1199. Plat. Legg. XII. 954. Diog. L. IV. 59.

. *μοχλούς*] Sc. *ἐμβάλλουσι*. Lys. 246. *ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς*. Theoph. Char. 18. *ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὔλειαν ἐμβέβληται*. Xen. An. VII. 1. 12. *συγκλείσων τὰς πύλας καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβαλῶν*. "Euripides de asservandis diligenter mulieribus in Andromache v. 950. *πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε | κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας,* Quem locum prae oculis habuisse videtur comicus: nam et ibi mox sequitur v. 955. *ξυγγνωστὰ μέν νύν σοι τάδ'*, ut hic apud comicum v. 418. *καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'*." BE. Trag. inc. Fr. 241 W. *ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων | σώζει δάμαρτα, δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν, | μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ*. Eur. Fr. 323. 881.

416. *Μολοττικοὺς — κύνας*] Eur. Hipp. 644. *χρῆν δ' ἐς γυναῖκας πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, | ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη | θηρῶν, ἵν' εἶχον μήτε προσφωνεῖν τινα | μήτ' ἐξ ἐκείνων φθέγμα δέξασθαι πάλιν*. Plaut. Capt. 19. Hor. Epod. VI. 5. Sat. II. 6. 114.

Schol. ἠπειρωτικούς.

417. *μορμολυκεῖα*] Terriculamenta. A *μορμολύττεσθαι*, Av. 1245. V. Ruhnk. ad Tim.

Schol. φόβον ἀπὸ τῶν προσωπείων.

419. *ταμιεύεσθαι*] Cf. Eccl. 600. *εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς | ταμιευόμενοι* etc. 212. *ἐν ταῖς οἰκίαις | ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.*

προαιρούσαις λαθεῖν] Cf. Eccl. 26. *ἣ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν.*

προαιρούσαις] De significatione verbi *προαιρεῖν*, e penu aliquid promere, vide Casaub. ad Theophr. Charact. cap. *περὶ ἀγροικίας*. KUST. Theophr. Char. 4. *καὶ προαιρῶν δέ τι ἐκ τοῦ ταμείου* (l. *ταμιείου*) *δεινὸς φαγεῖν*. Lucian. Rhet. praec. 17. *καθάπερ ἐκ ταμιείου προαιρῶν*. Pherecrat. ap. Athen. 481 A. *ἀλλ' ἰσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωγμένων*. Thuc. VIII. 90. *καὶ τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας — ἐξαιρέεσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν*. Plat. Lys. p. 107 E. *ἠρτίαζον ἀστραγάλοις — ἐκ φορμισκῶν τινῶν προαιρούμεναι*. Teles Stob. Fl. XCVII. *χρῆσθαι προελόμενος ῥᾳδίως δυνήσῃ*.

Schol. ἐκ τοῦ ταμείου (ταμιείου?) λαβεῖν.

τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι, "*πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερὸς*, | *ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.*" BR. Hesych. s. v. *Κορίνθιος ξένος*. Cf. Soph. Oed. R. 1119. *σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν Κορίνθιον ξένον*. Cf. etiam Lys. 856. *κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ* | *τουτὶ γένοιτο, φησίν*. Xen. Hell. II. 3. 56. *τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν* (*αὐτὸν*), *Κριτίᾳ τοῦτ' ἔστω* (*τοῦτ' ἔστω* om. Tzetz. ad Ran. 541) *τῷ καλῷ*. Hunc ipsum locum riserat prius nostro Cratinus ap. Athen. IX. 782 D. *ἵησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει.*

Schol. ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. διαβάλλει δὲ ὡς μοιχοὺς τοὺς Κορινθίους.

405. Cf. Av. 78. *ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ —; τρέχω 'πὶ τορύνην*. Timocles Athen. VI. 223 D. *ὀφθαλμιᾷ τις; εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.* | *τέθνηκέ τῳ παῖς; ἡ Νιόβη κεκούφικε.* | *χωλός τίς ἐστι; τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.* | *γέρων τις ἀτυχεῖ; κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.*

406. Lucian. Tim. *ἐρᾶν φάσκων, καὶ δῆλος ὢν ἀπὸ τῆς χρόας.*

407. *εἶεν*] Nos, well, to proceed. Cf. ad Nub. 176. 1075.

ὑποβαλέσθαι] Sc. *παιδίον*. Cf. 340. 502—516.

409. *παρακάθηνται*] Assident parturientibus uxoribus.

Schol. ὅτε τίκτουσιν αἱ γυναῖκες.

410. *Schol. πρὸς τοὺς γέροντας διαβέβληκεν, οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας ἤγοντο.*

412. *τοὔπος*] Versum. Ran. 412. Lys. 1038.

Eccl. 323. *οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην* | *γυναῖχ'.*

Schol. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν ἴαμβον τοῦτον. πᾶν γὰρ μέτρον οἱ παλαιοὶ ἔπος ἐκάλουν.

413. Euripidis versus e Phoenice apud Stob. Floril. 71, 1. *μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα* (*νέα*?). | *δίδωσιν* (*ἄφρων γὰρ* vel *μάταιος*?); *ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ·* | *δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.* ibid. *πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.* Cf. Theogn. 457. *οὔτοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·* | *οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος.* Eurip. Dan. Fr. 319, 4. *γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ.* Noster Fr. 497. *αἰσχρὸν* (*ἐχθρὸν* Bergk. ap. Meinek. F. C. II. 1180. qu. *πικρὸν*) *νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.* Theophil. com. III. 628.

414 sq. "Cum hoc quoque Euripidi crimini detur, apte coniecit Fritzsche tragoediam Danaën tangi, ad carmen Horatii provocans, ubi etiam "vigilum canum tristes excubiae" (*Μολοττικοὺς τρέφουσι κύνας*) memorantur. Similia occurrunt verba Androm. 951. E verbis Aristophanis minime sequitur Euripidem alicubi talem custodiam probasse. Contrarium docet fragmentum quod Euripideum videtur (Cob. N. L. p. 46), Fr. 458. Nauck. *ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων* (*διασφαλίσμασι* Nauck)." | *σῴζει δάμαρτα, δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφόν,* | *μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ.* (Bakh.)

415. *σφραγῖδας ἐπιβάλλουσι*] Observa interiorem aedium partem apud Athenienses, quae gynaeconitis appellabatur, non solum obserari, sed etiam obsignari solitam fuisse. Quae enim diligentius asservare vole-

bant veteres, iis sigilla appendere solebant, ut docuit Menagius ad Diog. L. 4, 59. KUST. Ad Danaen Euripidis alludi Fritzschius statuit, qui apte componit Horat. Od. 3, 16. ENGER. Eur. Dan. 58. *πατὴρ δέ νιν κλήσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει.* Cf. Av. 559. *ἐπιβάλλειν | σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν.* 1214. *οὐδὲ σύμβολον ἐπέβαλεν — σοι;* Herod. III. 128. *βιβλία γραψάμενος πολλὰ — σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου.* II. 38. *γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον.* Plut. Alex. 2. *εἶδεν ὄναρ αὐτὸν ἐπιβάλλοντα σφραγῖδα τῇ γαστρὶ τῆς γυναικός.* Id. Apophth. *τὸν δακτύλιον ἀφελόμενος τὸν ἑαυτοῦ τῷ στόματι τῷ ἐκείνου τὴν σφραγῖδα ἐπέθηκεν.* Lucian. Pisc. 42. *τὸ μηδὲν ἐπιβάλλειν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς.* Cf. etiam Lys. 1199. Plat. Legg. XII. 954. Diog. L. IV. 59.

μοχλούς] Sc. *ἐμβάλλουσι.* Lys. 246. *ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.* Theoph. Char. 18. *ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὔλειαν ἐμβέβληται.* Xen. An. VII. 1. 12. *συγκλείσων τὰς πύλας καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβαλῶν.* "Euripides de asservandis diligenter mulieribus in Andromache v. 950. *πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε | κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας,* Quem locum prae oculis habuisse videtur comicus: nam et ibi mox sequitur v. 955. *ξυγγνωστὰ μέν νύν σοι τάδ',* ut hic apud comicum v. 418. *καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'.*" BE. Trag. inc. Fr. 241 W. *ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων | σώζει δάμαρτα, δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφόν, | μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ.* Eur. Fr. 323. 881.

416. *Μολοττικοὺς — κύνας*] Eur. Hipp. 644. *χρῆν δ' ἐς γυναῖκας πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, | ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη | θηρῶν, ἵν' εἶχον μήτε προσφωνεῖν τινα | μήτ' ἐξ ἐκείνων φθέγμα δέξασθαι πάλιν.* Plaut. Capt. 19. Hor. Epod. VI. 5. Sat. II. 6. 114.

Schol. ἠπειρωτικούς.

417. *μορμολυκεῖα*] Terriculamenta. A *μορμολύττεσθαι,* Av. 1245. V. Ruhnk. ad Tim.

Schol. φόβον ἀπὸ τῶν προσωπείων.

419. *ταμιεύεσθαι*] Cf. Eccl. 600. *εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς | ταμιευόμενοι* etc. 212. *ἐν ταῖς οἰκίαις | ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.*

προαιρούσαις λαθεῖν] Cf. Eccl. 26. *ἣ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν.*

προαιρούσαις] De significatione verbi *προαιρεῖν,* e penu aliquid promere, vide Casaub. ad Theophr. Charact. cap. *περὶ ἀγροικίας.* KUST. Theophr. Char. 4. *καὶ προαιρῶν δέ τι ἐκ τοῦ ταμείου* (l. *ταμιείου*) *δεινὸς φαγεῖν.* Lucian. Rhet. praec. 17. *καθάπερ ἐκ ταμιείου προαιρῶν.* Pherecrat. ap. Athen. 481 A. *ἀλλ' ἰσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωγμένων.* Thuc. VIII. 90. *καὶ τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας — ἐξαιρέεσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν.* Plat. Lys. p. 107 E. *ἠρτίαζον ἀστραγάλοις — ἐκ φορμισκῶν τινῶν προαιρούμεναι.* Teles Stob. Fl. XCVII. *χρῆσθαι προελόμενος ῥᾳδίως δυνήσῃ.*

Schol. ἐκ τοῦ ταμείου (ταμιείου?) λαβεῖν.

420. *ἄλφιτον*] Schol: *ὅτι ἑνικῶς τὸ ἄλφιτον.* Ita distinguunt inter *ἄλφιτον* et *ἄλφιτα*, ut hoc victus, illud farina hordeacea significet. Sed *ἄλφιτα* etiam de farina usurpatur; imo, ni fallor, semper. Quare vide an transponendum sit *ἔλαιον, ἄλφιτ'*. Cf. Pl. 806. *ἡ μὲν σιπύη μεστὴ 'στι λευκῶν ἀλφίτων, | οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.* Menand. com. IV. 156. *ἄρτων, ἀλφίτων, | ὄξους, ἐλαίου.*

Schol. ὅτι ἑνικῶς τὸ ἄλφιτον.

421. *κληδία — κρυπτὰ*] Plato comicus ap. Poll. X. 24. *σημεῖα παρασημεῖα, κλεῖν* (*κλεὶς*?) *παρακλείδιον.* De ratione serarum, pessulorum, clavium quibus utebantur veteres, videndus Salmasius in Plinianis p. 649 sqq. V. schol. ad 423.

422. *ἔξεστιν*] Sub. *προαιρούσαις λαθεῖν.*

423. *Λακωνίκ'*] Menander in Misumeno ap. schol: *Λακωνικὴ κλείς ἐστιν, ὡς ἔοικέ, μοι | περιοιστέα.* In Aristophontis loco ap. Athen. p. 303. claves *ὀπταὶ* (i. e. visibiles) et *Λακωνικαὶ* (quae *κρυπταὶ* seu occultae erant) inter se opponuntur: ubi vid. Casaubonus. Menand. IV. 172. *Λακωνικὴ κλείς.* Aristophont. III. 359. *κλεῖδες — ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι. — καὶ τρίτη Λακωνική.* Plaut. Mostell. 2, 1, 57. Clavem mi harunce aedium Laconicam | jam jube efferri intus: hasce ego aedes occludam hinc foris. Tres dentes habebant claves Laconicae, antiquae *μονοβάλανοι* erant. Vide schol.

γομφίους] Proprie *οἱ γομφίοι* sunt dentes molares, Pl. 1059. Ran. 572. Pac. 34.

Schol. τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανά φασιν εἶναι. γομφίους δὲ, οὓς ἡμεῖς ὀδόντας. Μένανδρος Μισουμένῳ "Λακωνικὴ κλείς ἐστιν ὡς ἔοικέ μοι περιοιστέα." καί φασιν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται μοχλοῦ παρατιθεμένου ἤ τινος τοιούτου, ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι. περιβόητοί εἰσιν αἱ Λακωνικαὶ κλεῖδες.

424. *ἀλλ'*] Saltem. Cf. 449. *τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην.*

ὑποῖξαι τὴν θύραν] Cf. Eccl. 14. *στοὰς δὲ καρποῦ βακχίου τε νάματος | πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς.* Legem Solonis de hac re v. ap. Diog. L. I. 57.

425. *ποιησαμέναισι*] Quum faciendum curassemus. Ea enim est mediae vocis vis. Cf. Pac. 69. *κλιμάκια ποιούμενος.* 288. *δοίδυκ' — ποιήσομαι.* Hom. Od. *ἑ.* 255. *πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο.* Hesiod. Op. 503. *ποιεῖσθε καλιάς.* Herod. I. 50. *ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα χρυσοῦ ἀπέφθου.* I. 70. *ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον.* II. 86. *ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα· ποιησάμενοι δὲ* etc. II. 133. *λύχνα ποιησάμενον πολλά.* 135. *ποιησαμένη ὀβελούς.* II. 181. *ποιησαμένη ἄγαλμα.* III. 88. *τύπον ποιησάμενος λίθινον.* IV. 152. *ἐποιήσαντο χαλκήϊον.* V. 77. *ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον.* VI. 69. *εἰκὼ χρυσέην σφυρήλατον ἐποιήσατο.* Dem. p. 520. *τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποιησάμην ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ.* p. 595. *μὴ ποιησαμένη τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις.* p. 1078. *αὐτοῖς ἰδίᾳ ἐποιήσαντο μνῆμα.* Isae. V. 69. *ἀναθήματα — τριῶν ταλάντων ποιησάμενος.* Plut. Mar. 10. *σφραγῖδα ποιησάμενος.* Lucian. Nav. 21. *τραπέ-*

ζας ὅλας χρυσᾶς ποιήσομαι. Dial. Mort. XII. εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν (βακτηρίαν) ἐκ κοτίνου ποιησάμενος. Av. 1114. χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν. Eq. 784. ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. Lys. 51. κροκωτὸν — βάψομαι. 674. ναῦς τεκτανοῦνται. 790. πλεξάμενος ἄρκυς. Nub. 1338. ἐδιδαξάμην — σε. Pherecr. ap. Athen. XI. 481 B. ἐκεραμεύσαντο — ποτήρια. Theognis 539. οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ. Thuc. I. 132. παραποιησάμενος σφραγῖδα — λύει τὰς ἐπιστολάς. Dem. p. 756. ἃς (φιάλας) — ἐποιήσαθ' ὑμῖν ὁ πόρνος οὗτος. III. 20. κλίμακας ἐποιήσαντο. Herod. II. 28. πλεξάμενον κάλον. IV. 88. ζῶα γραψάμενος. IV. 166. νόμισμα ἐκόψατο. Isocr. p. 198. τριήρεις ἐναυπηγήσατο. Plut. Syll. 3. γλυψάμενος ἐν δακτυλίῳ φορεῖν εἰκόνα τῆς πράξεως. Lucull. 7. θυρεοὺς ἐμβριθεῖς ἐπήγνυτο.

δακτύλιον] Annulum signatorium. Viris, etiam si clave Laconica cellae fores occlusissent, metuendum erat ne qualicunque artificio mulieres claustra reserarent, quod difficile non erat pro rudi serarum illo aevo fabrica. Idcirco, ne sibi imprudentibus fraudem illae facerent, cellae ostium obsignabant, imposita cera (ῥύπῳ) impressoque cerae anuli sui signo. Vide Lys. 1195. Sed cautelam hanc etiam irritam reddebat mulierum calliditas. Quippe tribus obolis, id est vilissimo pretio, unaquaeque sibi comparabat anulum eodem insculptum signo quo mariti anulus, ejusque ope, postquam in penum ingressa quaecunque libuisset suffurata esset, idem reponebat signaculum, ita ut a marito fraudis argui non posset. At vero queritur mulier nostra sibi nullam amplius relictam esse rationem latenter et impune in penum se penetrandi, postquam viros docuit Euripides ceram obsignare, non, ut antea, anulo, sed ligno a teredinibus pertuso, cujusmodi sigilla singuli appensa gestabant. Nam signacula illa mulieres imitari non poterant, quum foraminum in ligno modum et dispositionem non cognoscerent; et, nisi unaquaeque eodem ligni frusto potiretur quo maritus ceram signarat, nulla alia fraude furta celare potis erat. BR. Anglice a signet ring. Eq. 947. V. Schol.

Schol. σφραγίδιον παραπλήσιον ᾧ ἐσφράγιζεν ὁ ἀνήρ.

426. ὠκότριψ] Hoc loco active, pernicies domuum, ὁ ἐπιτρίβων τοὺς οἴκους. Sic οἰκοτρίβης δαπάνη, sumtus rem domesticam proterens sive perdens, in carmine Critiae apud Athen. p. 432. Alias, ut notum, οἰκότριψ est vernula, famulus, qui quasi teritur in opere domestico faciendo, ut aliquod instrumentum. BE. Bene Fritzschius Euripidem vernam dici vidit, quod in tragoediis suis regendae domus artem viris monstraverit; neminem enim melius quam vernam quomodo res domesticae administrari debeant cognitum habere. ENGER. Οἰκότριψ dicitur ὁ ἐν οἴκῳ διατρίβων. Vulgo reddunt familiarum pernicies. Cf. Dem. p. 173. φθόρους ἀνθρώπους, οἰκοτρίβων οἰκότριβας — ποιεῖσθε πολίτας. Plut. Sol. 7. παισὶν οἰκοτρίβων ἢ θρέμμασι παλλακῶν. Herod. II. 37. οὔτε τι γὰρ τῶν οἰκηΐων τρίβουσι etc. Sic Θησειότριψ (ὁ ἐν τῷ Θησείῳ διατρίψας Etym. M.) Fr. 394, de servo fugitivo qui diu multumque in Theseo

versatur; *ἀστύτριψ* Critias 63; *πορνότριψ* Synes. Ep. 32; *χοιρόθλιψ* Vesp. 1364. Cf. v. *οἰκοφθορεῖν* Herod. V. 29.

427. *θριπήδεστ'*] Lycophron v. 508. *τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἄψαυστος δόμων | σφραγὶς δοκεύσει.* ad quem locum Joh. Tzetzes notat, veteres adhibuisse ligna vermibus corrosa pro sigillis; quod testatur etiam Pausanias apud Eust. p. 1403. Haec ex notis Kusteri ad Suidam. Est autem *θριπήδεστος* a *θρὶψ* teredo et *ἔδω* edo, unde *ἐδηδεσμένος*. Sic *τόξα θριπήδεστα* arcus a vermibus corrosos dixit Synesius epist. 104. Sed ibi legitur *θριπηδέστατα*, quod et ipsum tamen non inusitatum videtur ex Luciano in Lexiphane. BE. "Aristophanis locum interpretari Hesychius videtur in voce *θριπόβρωτος*, ubi ait: *οἱ Λάκωνες σφραγίσιν ἐχρῶντο ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις, κατασημαινόμενοι ὁπότε βούλοιντο. Φιλοστέφανος δέ φησι πρῶτον Ἡρακλέα χρήσασθαι.*" SCHNEIDER. ad Theophrast. vol. 3. p. 415. Phot. p. 95, 7. *θριπηδεστά. τὰ ξύλα τὰ ὑπὸ θριπῶν διαβεβρωμένα, οἷς ἀντὶ σφραγίδων ἐχρῶντο· θρὶψ γὰρ ζῶόν ἐστι κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα.* Id. p. 95, 10. *θριπήδεστον. Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν, ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην. ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων.* Lucian. Lex. 13. *φυλάττω δ' αὐτὰς ὑπὸ σφραγῖσι θριπηδεστάτοις* (imo *θριπηδέστοις*). Inscr. ap. Boeckh. Urkunden etc. p. 441. 447. 471. *κῶπαι* (aut *κεραῖαι*) *θριπήδεστοι.* et p. 431—432. *κλιμακίδες* (aut *κεραῖαι*) *θριπήδεσται.* Theophr. H. Pl. V. 1. 2. Cf. v. *θριπόβρωτος* (Theophr.), et *θριποφάγος* active (Arist. H. A. IX. 17. 2). Menand. Stob. Fl. 38, 29. *οἷον ὁ μὲν ἰὸς, ἂν σκοπῇς, τὸ σιδήριον, | τὸ δ' ἱμάτιον οἱ σῆτες, ὁ δὲ θρὶψ τὸ ξύλον.* Diogen. V. 78. *Κακὰ μὲν θρῖπες, κακὰ δ' ἶπες.* Bestiolae vermiformes sunt *θρὶψ, κνὶψ, ἶψ, ἴξ, σῆς* (*σεύς*) etc. Theophrasti verba sunt (H. P. V. 1. 2), *πλὴν ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκώληκες ἐπιπολῆς ἐγγράφουσι τὸ στέλεχος· οἷς καὶ σφραγῖσι χρῶνταί τινες*, sc. *οἱ σφόδρα οἰκονομικοὶ*, ut Pausaniae verbis utar. Notandum *δακτύλιον* et *σφραγῖδα* ita inter se differre ut haec sigillum sculptum significet, ille non sculptum, sed planum. Denique *σφραγίδια* hic accipiendum constat non de sigillis adinstar ligni vermiculati coelatis, sed de ligno ipso vermiculato constat ex eo, quod extemplo sequitur, participio sc. *ἐξαψαμένους*: nam sigilla quidem gemmata in annulo haud dubie gestabant, non ita ligni frusta vermiculati. Cf. schol. Ceterum quae hic Euripidis fabula respiciatur incertum est.

σφραγίδιον dimin. a *σφραγὶς*, ut *λαμπάδιον* a *λαμπας*.

Schol. ξύλα ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφράγιζον. θρῖπες δὲ εἶδος σκωλήκων.

428. *τούτῳ*] Euripidi. Cf. Eur. Hel. 843. *ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ* (*δή σε δεῖ?*) *γυναικεῖόν τι δρᾶν· | ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἢ δόλῳ τινὶ | ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτεῖναι πόσιν.*

ὄλεθρον] Diogen. IV. 5. *Γυναικῶν ὄλεθροι: ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων.*

Schol. ἐξάψαντας ἑαυτῶν.

429. *κυρκανᾶν*] Struere, moliri, proprie miscere, ut *κυκᾶσθαι* dicuntur *φάρμακα* (Pl. 301). Infra 852. *τί αὖ σὺ κυρκανᾷς;* Epinicus ap.

Athen. 432 C. *ἑσμὸν μελίσσης — συγκυρκανήσας ἐν σκύφει χυτῆς λίθου.* Phot. p. 191, 21. *κυρκανᾶν. κυκᾶν, ταράσσειν.* Hesych. *Κυρκανᾷ: κυκᾶ, ταράσσει.* Etym. M. 543, 53. *Κυκυνᾷ* (sic). 548, 43. *Κυρκάνη.* Eust. 1213, 50. (qui comicis hoc verbum assignat). Foehs. Gl. Hipp. p. 366. Vox cognata videtur *κυκᾶν.* Sappho Fr. 32. *καὶ (αἰ) μή τι Ϝείπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον.*

ἀμωσγέπως] I. e. *ἑνί γέ τῳ τρόπῳ.* Quoquo modo. Scribendum forsan *ἁμωσγέπως*, ut *ἁμῶς* valeat uno modo (cf. *ἅμα, ἅπλους*, quasi *ἅμπλους*, unde Latina simul, simplex).

Schol. ταράττειν καὶ κινεῖν.

430. *φαρμάκοισιν*] Eur. Ion. 616. *ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων τε θανασίμων | γυναῖκες ηὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς.*

μιᾷ γε τῷ τέχνῃ] Aliquo saltem modo. Cf. ad Pl. 402. *ἑνί γέ τῳ τρόπῳ.* 413. *ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.* Fr. 236. *πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.* Fr. 418. *ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.* Pherecrat. ap. Phot. p. 596, 14. *πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ του.* Thuc. VI. 34. *ἤτοι κρύφα γε ἢ φανερῶς ἢ ἐξ ἑνός γέ του τρόπου ἀμῦναι.* Plat. Phaedr. p. 242 B. *ἑνί γέ τῳ τρόπῳ προσαναγκάζοντα.* Synes. Epist. 152. *ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ βίου φιλοσοφεῖν.*

432. *τῆς γραμματέως*] I. e. cum Lysilla. V. 372. *Τῆς γραμματέως* pro *τοῦ γραμματέως* (Nub. 770). Ad hunc locum respexit Pollux IV. 19. *Ἀριστοφάνης δὲ παίζει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις λέγων ἡ γραμματεύς.* Cf. Phot. p. 486, 24. *Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα. Ἀριστοφάνης* (Fr. 673). Sic etiam *τὴν μηνυτὴν* dixit Cratinus, teste Photio p. 267, 10.

συγγράψομαι] Andoc. 13, 3. *ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ — τάδε Δημόφαντος συνέγραψεν.* V. Schoemann. de Com. Ath. p. 118.

433 sq. Vesp. 631. *οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐδὲ ξυνετῶς λέγοντος.* 636 sq. Eccl. 515.

435. *πολυπλοκωτέρας*] Cf. 463. *πολύπλοκον νόημ'.* Plat. Phaedr. 230 A. *θηρίον Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.*

437. Thuc. II. 19. *πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες.* Nub. 547. Av. 993. Ran. 382.

438. *ἐβάστασεν φρενί*] Mente ponderavit, perpendit. Aesch. Prom. 889. *ἦ σοφὸς ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν.* Eupolis ap. Hephaest. IV. p. 27. *ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν ἐστιν· οὐ γὰρ ἀλλὰ προβούλευμα (πρῴ βούλευμα* Meinek.) *βαστάζουσι τῆς πόλεως μέγα.* Idem Fr. incert. 3. *ἀμφότερ' ἐρεῖς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τῶν τρόπων | ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι.*

πυκνῶς] Callide. Cf. Ach. 445. *πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.*

439. *ποικίλους λόγους*] Anglice, cunning. Cf. ad Eq. 685. Soph. Oed. C. 762. *μηχάνημα ποικίλον.*

440 sq. Lucian. Dem. encom. c. 32. *μηδὲν μὲν ὁ Πύθων πρὸς αὐτόν.*

440. *παρ' αὐτὴν* cum *ἄντικρυς μηδὲν λέγειν* temere construit Fritzsch. ad Ran. 809.

441. *πᾶσιν ὑμῖν*] Spectatores alloquitur. Si enim mulieres socias alloqueretur, feminino genere utendum fuisset, ut in v. 453.

Schol. *διὰ τὸ εὐμήχανον ἐν τοῖς δράμασι λέγεσθαι τὸν Ξενοκλέα πρὸς τὰς τῆς γυναικὸς μηχανὰς παρελήφθη. χλευάζων δὲ λέγει, οὐκ ἀπὸ σπουδῆς, ὡς ἐπὶ συμμέτρου. Ἄλλως. ὁ τραγῳδοποιός. ἤτοι δὲ διαβάλλει αὐτὸν ὡς ἀφυᾶ.*

442. *ἄντικρυς μηδέν*] Plane nihil. Schol: *φανερῶς.*

Schol. *φανερῶς.*

443. *παρῆλθον*] Herod. VIII. 81. *ταῦτα ἔλεγε παρελθὼν ὁ Ἀριστείδης.* Thucydides alicubi, *παρελθὼν εἶπε.*

445. *Schol.* *ὑπὸ Εὐριπίδου.*

446. *ἐν Κύπρῳ*] Ultima expeditio in Cyprum 40 annis ante suscepta erat. Potuerit tamen homo nauta ibi mortuus esse, ut monet Fritzsch.

448. *στεφανηπλοκοῦσ'*] Eccl. 844. *στέφανοι πλέκονται.* Cypriorum scriptor Lesches Athen. XV. 682 E. *πλεξαμένη στεφάνους εὐώδεας.* Pind. Isth. 7, 66. *πλεκέτω στέφανον.* Plaut. Bacch. I. 1. 37. corolla plectilis. V. Casaub. ad Strab. p. 394. Lob. ad Phryn. p. 650. Cf. v. *στεφανηφορεῖν* (schol. Nub. 257) et *σκευηφορεῖν* Ran. 14.

ἐν ταῖς μυρρίναις] In loco ubi venduntur myrti. Vide ad Lys. 557. Sic *ἐν τοῖς στεφανώμασιν* dixit Pherecrates ap. Athen. XV. 685.

Schol. *διὰ μυρρινῶν στεφάνους ποιοῦσα.*

449. *τέως*] Schol. *ἀντὶ τοῦ πρότερον.* Atque ita accipit Engerus: opponi enim inter se *τέως* et *νῦν.* Alii aliquamdiu reddunt. Tim. Lex. *Τέως. πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.* Per *πρὸ τοῦ* explicat schol. Plat. p. 85. ed. Ruhnk. Cf. Pl. 834. Antiphan. com. III. 7. *τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς — εἶτα* etc. Plat. Lys. p. 107 F. *τέως μὲν οὖν ἠπόρει.* Lach. p. 247 G. Theag. 122. *τέως μὲν οὖν αὐτὸν κατεῖχον παραμυθούμενος· ἐπειδὴ δὲ* etc. et alibi saepe. Lys. XXXI. 8. *τέως μὲν ᾤκει ἐν ἀγρῷ, ἐπειδὴ δὲ* etc. Isae. VI. 72. *καὶ τέως μὲν δύ' ὄντες, νῦν δὲ* etc. Arrian. Anab. II. 27. 1. *τέως μὲν — ἔξω βέλους αὐτὸν εἶχεν· ὡς δὲ* etc. Arg. Dem. Or. 36. *καὶ τέως μὲν ἐλάμβανε — ὕστερον δὲ* etc. Cf. 422. *πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν.* (Ubi, ut hic, sequitur *νῦν δ' οὗτος.*) 424. *πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην.*

ἀλλ' ἡμικάκως ἐβ.] Anglice, I managed at least to maintain, though indifferently (scantily). Poll. VI. 161. *Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἡμικάκως (λέγει)·* Alexis ap. Antiatt. 98, 13. *ἡμίκακον.*

Schol. *ἀντὶ τοῦ πρότερον.*

450 sq. Locus consimilis est Act. Apost.. XIX. 24—26.

451. *οὐκ εἶναι θεούς*] In Fragmento ex Bellerophonte Euripidis, *φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς; | οὐκ εἰσίν, οὐκ εἴσ'.* Maxime autem in Sisypho videtur hoc egisse. BE.

455. *ἄγρια — κακά*] Ludit in ambiguitate nominis *ἄγρια* cum *κακὰ* et *λαχάνοις* vocabulis conjuncti: quem lusum reprehendit Plutarch. Comp. Arist. et Men. init. Ridetur Euripides, qui in Phoenice Fr. 11. *γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.* Iam vide quam apte dicat mulier, *δρᾷ ἡμᾶς*

ἄγρια κακά. ENGER. "Quod vehementer dubito. Nimis enim discrepant Euripidea verba ab Aristophaneis. Attamen tragici dicunt *ἀγρία νόσος*, Soph. Phil. 173, Eur. Or. 34, *ἄγρια τραύματα*, Eur. Andr. 1155. *Ἄγρια κακὰ* sermoni comicorum non congruum est neque usquam in comoedia *ἄγριος* hoc significatu invenitur. Ex tragoedia igitur hanc locutionem depromsit Aristophanes, sed tantum ut occasionem reperiret sequentis versus subiungendi, *ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.* quo ridet, sed non admodum facete, etymologias et verborum lusus quos amabant tragici, ut *Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν* Eur. fr. 521. et similia. Cf. Eq. 1258. Thesm. 455. 1215. Fr. 324. Ceterum ex hoc aliisque eiusdem generis conviciis in Euripidem humili loco natum (Ach. 478. Eq. 19. Ran. 840.) docemur quanto amore optimatium partibus studuerit Aristophanes, populares despiciens." (Bakh.)

456. De Euripidis matre agrestium olerum (*ἀγρίων λαχάνων*) venditrice cf. ad 387. Ach. 478.

ἀγρίοισι — λαχάνοις] Pl. 298. *λάχανά τ' ἄγρια δροσερά.* "Tria enim numerabant olerum genera, *συγκεκομμένα* sive *κνιστά*, tum [dein] *ἄγρια*, postremo *ἰσχνὰ* sive *λεπτά*. Poll. VI. 62. *τὰ δὲ συγκεκομμένα λάχανα κνιστὰ ἐκάλουν, ὡς τὰ ἄγρια κιχόρεια, καὶ τὰ ἰσχνὰ λάχανα λεπτὰ λάχανα.* Antiatt. p. 105, 21. *Κιχορία (κιχόρεια): τὸ ἄγριον λάχανον.* Hor. Od. I. 31. 16. Me cichorea levesque malvae etc. Hujus generis a Comico mentio fit etiam in Pl. 298. *πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά.* Iam vero, quum *ἄγρια λάχανα* aliis generibus opposita sint, profecto scribere debebat, *ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις*, sive *ἐν τούτοις τοῖς λαχάνοις ἃ ἄγριά ἐστιν.* — Aliter vero *ἄγρια κακὰ* explicanda esse, aliter *ἄγρια λάχανα*, vix est quod moneam." FRITZSCH.

458. *συνθηματιαίους*] Id est coronas locatitias, sive quas alter faciendas locaverat, certa mercede promissa. V. Athen. XV. p. 680 c. et Poll. VII. 200. *συνθηματιαίους δὲ στεφάνους εἴρηκεν Ἀριστοφάνης, οὓς οἱ νῦν ἐκδοσίμους λέγουσι.* KUST. Schol: *οὓς ἡμεῖς ἐκδοτικοὺς λέγομεν.* Hesych: *Συνθηματιαῖοι: οἱ ἠργολαβημένοι καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι.* Suid. h. v. Cf. Plut. Arat. 6. Ceterum notanda in hoc versu caesurae utriusque omissio.

Schol. οὓς ἡμεῖς ἐκδοτικοὺς λέγομεν.

459. *λῆμα*] Schol: *φρόνημα.* Nos, a spirit. Cf. Eq. 757. *λῆμα θούριον φορεῖν.*

463. *πολύπλοκον νόημ'*] Cf. ad 435. Lucian. II. 161. *ἐννοίας πολυπλόκους.*

Schol. φρόνημα.

466—519. "V. ad. Ach. 496—556. Scholiasta nihil annotat nisi ad vs. 518: *παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου. εἰ δὴ θυμούμεθα κτέ.*" (Bakh.)

466. Mnesilochus mulierem habitu simulans incipit defensionem Euripidis. BE.

ὀξυθυμεῖσθαι — Εὐριπίδῃ] Cf. Vesp. 501. *ὀξυθυμηθεῖσά μοι.* Eur. Andr. 689. *ἦν δ' ὀξυθυμῇς* (l. — *μῇ*). Infra 518. *κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα —;*

468. *ἐπιζεῖν τὴν χολήν*] Sub *ὑμῖν*, effervescere vobis bilem contra eum. Cf. ad Ach. 321. *οἷον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.* Soph. Oed. C. 434. *ὁπηνίκ' ἔζει θυμός.* Trach. 840. Eur. Iph. T. 987. *δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε | τὸ Ταντάλειον σπέρμα.* Hec. 583. Aesch. Prom. 370. *τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον.* Herod. VII. 113. *ἡ νεότης ἐπέζεσε.* Lucian. Fug. 19. *ὁπόταν — ἐπιζέσῃ μὲν αὐτοῖς ἡ χολή.* Herod. VII. 160. *ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν* (*ἐπαναζεῖν*?) *τὸν θυμόν.*

469—470. Cf. Ach. 509. *ἐγὼ δὲ μισῶ τοὺς Λακεδαιμονίους σφόδρα.*

469. *οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων*] Eccl. 916. *ὅπως* (*οὕτω*?) *σαυτῆς κατόναιο.* Dem. p. 842. *ἱκετεύω, ἀντιβολῶ πρὸς παίδων —. οὕτως ὄναισθε τούτων, μὴ περιίδητέ με.* Lucian. Philops. 27. *οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων* (filiis meis) — *ὡς ἀληθῆ πρός σε ἐρῶ.* Eur. Med. 993. *πρὶν σφῷν ὄνασθαι.* 1315. *ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι.* Alc. 335. *σοῦ γὰρ οὐκ ὀνήσομαι.* Iph. T. 1078. *ὄναισθε μύθων.* S. Paul. Ep. ad Philem. 20. *ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ.* Simonid. Fr. 129. *οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου.* Dem. p. 1442. *ἐγὼ γοῦν* (*οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο*) —. Confer etiam Nub. 520. *οὕτω νικήσαιμι* etc. Eur. Med. 712. *οὕτως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος | γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.*

Schol. ἐπίτηδες ὁ κηδεστὴς ὑπὲρ τὰς ἄλλας γυναῖκας γυναικίζεται, ἵνα διὰ τούτου λάθῃ.

470. *εἰ μὴ μαίνομαι*] Plato Prot. p. 349 E. *κάλλιστον μὲν οὖν, ἔφη, εἰ μὴ μαίνομαί γε.* Euthyd. 283 E. *εἰ μὴ μαίνομαί γε.*

471—472. Cf. Ach. 501. *ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.* 504. *αὐτοὶ γάρ ἐσμεν — κοὔπω ξένοι πάρεισιν —.* 507. *ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ* etc.

472. *αὐταὶ γάρ ἐσμεν*] Ipsae enim solae sumus. Recte schol: *μόναι.* Cf. ad Ach. 504. *αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών.* Fr. 214. *αὐτοὶ θύομεν.*

οὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου] Cf. Eccl. 443. *κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη — αὐτὰς ἐκφέρειν.* Eur. Hipp. 295. *εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας, | λέγε.* Herod. V. 79. *ἐξέφερον τὸ χρηστήριον.* VIII. 132. *ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων.* Aesch. c. Ctes. 173. *τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις.* Plat. Lach. 201 A. *οὐδεὶς γὰρ ἔκφορος λόγος.* Menex. p. 236 C. *ὅπως μή μοι χαλεπανεῖ ἡ διδάσκαλος, ἂν ἐξενέγκω αὐτῆς τὸν λόγον.* Isocrat. 161 D. *τοῖς μὲν ἐκφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τὰ τῆς πόλεως ἁμαρτήματα.* Xen. An. V. 6. 17. *ὁ δὲ Σιλανὸς δεδιὼς — ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα λόγον ὅτι* etc. V. 6. 29. *ἐξήνεγκε γὰρ τὸν λόγον ὡς ἐγὼ* etc. Plut. Lys. 30. *εἰς τοὺς πολίτας τὸν λόγον ἐξενεγκεῖν.* Artax. 30. *ταῦτα καθ' ἡμέραν ἐκφέρειν δοκοῦντες ὡς ἀπόρρητα.* Lucian. Men. 2. *οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτὰ πρὸς ἅπαντας οὐδὲ τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν.* Periandri praeceptum ap. Stob. p. 47, 5. *λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰν μὴ ποιοῦ.* Iamblich. de Pythag. c. 24. *εἴπου τι ἔκφορον γένοιτο εἰς τοὺς πολλούς, ἀφωσιοῦντο τοῦτο ὡς ἀσέβημα.* Cic. de Orat. 1, 24, 111. petamque a vobis ne has meas ineptias efferatis. Dispari sensu Aesch. Eum. 910. *τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.*

Schol. ἀντὶ τοῦ μόναι. οὐδεμία ἐκφέρουσα τοὺς λόγους πρὸς τοὺς ἄνδρας.

473 sq. Cf. Fr. 116. οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες, | πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς | φλῶσιν ἑκάστοθ' ἄνδρες· | δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι | λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

473. τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα;] Ταῦτα construendum cum αἰτιώμεθα, ut in simili versu Acharn. 514. τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα; Participium ἔχουσαι abundare videtur, sed est ἰδίωμα Attici sermonis. Exempla apud Atticos poetas passim obvia. Infra 852. Ran. 202. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων. Av. 341. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων κάρτα. Conc. 853. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων; 1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων; Nub. 131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι; 509. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; BR. Redde, cur ita pertinaciter Euripidem incusamus? Perstandi enim significationem exprimit participium sic adjunctum ἔχουσαι.
Schol. διὰ τί.

476. ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δείν'] Cf. Eq. 184. ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν. Eccl. 17. Lysias 96, 21. πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμωνι. 106, 5. συνειδέναι αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ. Antiphon 115, 26. συνειδὼς αὐτῷ τὸ ἀδίκημα. Eur. Or. 396. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος. Med. 495. ἐπεὶ ξύνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὤν. Hor. Epist. I. 1. 61. Nil conscire sibi.

480. διεκόρευσεν] Devirginavit. Lucian. Tox. 25. διακορήσας αὐτήν.
ἑπτέτιν] Ut Theseus Helenam, teste Tzetz. ad Lycophr. 103.

481. 'κνυεν] Photius, Κνύειν: ξύειν, κνήθειν etc. Hinc κνῦμα. Eccl 36. ἤκουσά τοι | ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων. Apud Homerum est κνυζοῦν, Od. ν'. 401. κνυζώσω δέ σοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε. 433.
Schol. ἔξυεν ἠρέμα, παρὰ τὸ κνᾶν.
483 sqq. Cf. ad Lys. 524.

484. στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ'] Cf. Pl. 1131. ὀδύνη σε πρὸς (περὶ?) τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν. Pac. 175. Fr. 80. οἴμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα; Pac. 175. Antiphan. Athen. p. 123 B. ἐὰν δ' ἄρα | στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν. Damox. com. IV. 531. στρόφοι | καὶ πνευμάτια γιγνόμενα τὸν κεκλημένον | ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. Quod ad constructionem, cf. Aesch. Suppl. 284. φόβος μ' ἔχει φρένας. Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
485. κοπρῶν'] Cf. Pac. 99. Omissum ἔφη, ut in Lys. 524.
Schol. λείπει τὸ ἔφη.

486. κεδρίδας] Juniperi oxycedri baccas. Κέδρος est juniperus oxycedrus, herba in Graecia satis frequens. Ammon. de diff. voc. p. 81. κέδρος θηλυκῶς μὲν τὸ δένδρον, οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός.

ἄννηθον] Foeniculum anethum. Eubulus Athen. 347 D. ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας. Alex. Athen. 170 A. μάραθον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον. Nub. 982.

σφάκον] Salviam officinalem. Eupolis ap. Plut. Mor. 662 E. σφάκον εὐώδη. Alexis Athen. 170 A. ὀρίγανον, σκορόδια, γήτειον, θύμον, |

σφάκον —. Cratin. com. II. 215. τιθύμαλλον καὶ σφάκον. Vide Schneider ad Theophrast. vol. 3. p. 460.

Schol. ἐλελίσφακον. ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον.

487. καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ] Plautus Curcul. I. 3. 1. Placide egredere, et sonitum prohibe forum, et crepitum cardinum, | Ne quod hic agimus herus percipiat fieri, mea Planesium. | Mane, suffundam aquulam. BR. Lucian. dial. mer. XII. 3. ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν — παραγαγὼν τὸν στροφέα παρῆλθον ἀψόφητι. Noster Fr. 251. πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν. Hermipp. ap. Athen. XV. 668 A. παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας. Theophr. H. Pl. V. 9. ὥσπερ ἤδη τις στροφεὺς τῆς θύρας ἐβλάστησε.

Schol. ἵνα ὀλισθηρὸς γενόμενος μὴ ψοφῇ.

488. ἠρειδόμην] Eccl. 615. πῶς οὖν εἰ πάντες ἴασιν ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν; Fr. 116. τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

489. παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ] Hesychius, Ἀγυιεύς: ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Schol: ἀγυιεὺς οὕτω καλούμενος Ἀπόλλων τετράγωνος. V. Steph. Byz. in Ἀγυιά. Cf. ad Vesp. 875. Eur. Phoen. 631. καὶ σύ, Φοῖβ' ἄναξ Ἀγυιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε. Dem. c. Med. 15 D. Paus. I. 31. 6. Latine vialis Apollo.

κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης] Lucian. Philops. 24. ἐπέκυψα λαβόμενος δένδρου τινός. Macho Athen. p. 580. μειράκιον ὁ καλός, φησί, πῶς ἵστης; φράσον. | ὁ δὲ μειδιάσας, Κύβδ', ἔφη, τριωβόλου. Archiloch. ibid. p. 447 B. κύβδα δ' ἦν πονευμένη (κύβδ' ἔην πωλευμένη Toup. Em. I. 348). Plat. com. ibid. p. 441 E. Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσῳ (Κυβδάλῳ Toup, coll. vv. Κονίσαλος, Σκίταλος) τριώβολον. Corrupte Hesychius, Κύβαμος: ὁ θεός. Cf. verbum κυπτάζειν Lys. 17, et nomen κύπτης cinaedus. Hesych. Κυπάται (κῦπται Toup)· κίναιδοι. Κύβδα legitur etiam Eq. 365 Pac. 896. Formatum ut κρύβδα a κρύπτω, λάβδα a λάπτω. Cf. etiam φύγδα, Aesch. Eum. 256. Construendum videtur κύβδ' cum ἠρειδόμην. Quod ad rem, cf. Lys. 231. Theocr. V. 116. ἦ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγών τυ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρὼς | εὖ ποτικιγκλίσδευ καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;

Schol. ἀγυιεὺς οὕτω καλούμενος Ἀπόλλων τετράγωνος.

490. Alexis Athen. 431 E. τοῦτ' ἔσθ', ὁρᾷς, Ἑλληνικὸς πότος etc. Plato Prot. p. 336 B. ἀλλ', ὁρᾷς, ἔφη, ὦ Σώκρατες etc. Dem. de Cor. p. 334. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο, οὐχ ὁρᾷς, τὰ τῶν Ἑλλήνων —. Sic πῶς δοκεῖς Ach. 12. Virg. Aen. 6, 760. Ille, vides, pura juvenis qui nititur hasta.

491. οὐδ' — οὐ λέγει] Ita 498. οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω, ὡς —, οὐκ εἴρηκέ πω. 560. οὐδ' ὡς —, οὐκ εἶπον. et ad Lys. 61. Aesch. Pers. 429. κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα | στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. Ag. 1645. ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον, | δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.

ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων] Cf. Ran. 773. Eccl. 51. Nub. 104. 622. 1418. 1465. Pl. 400.

ὀρεωκόμων] Cf. Fr. 531. *ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους.* Lucian. Com. 1 *ὀρεωκόμεν τινὰ ἢ ἱπποκόμον.* Hyperid. pro Lyc. c. 4. *ὀρεωκόμον.* *Ὀρεοκόμος* praefert Lobeck. ad Phryn. p. 696. Inter *ὀρεοκόμος* et *ὀρεωκόμος* distinguit Suidas in h. v. "De forma *ὀρεωκόμος* non debebat dubitare Lobeck. ad Phrynich. p. 696." (Dind.).

Schol. *τῶν νῦν καλουμένων σταβλίτων ἢ βουρδωναρίων, τῶν τοὺς οὐρῆας κομούντων.*

492. *σποδούμεθ'*] Cf. Eccl. 908. 939. 942. 1016.

493. *ὅταν μάλισθ'*] Cum maxime.

ληκώμεθα] Per *κινώμεθα* interpretatur Suidas. Hesychius, *ληκᾶσθαι: περαίνεσθαι.* Phot. p. 219, 16. *ληκῆσαι. παῖσαι. καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιάσαι τίθεται. οὕτως Φερεκράτης.* "*ληκούμεσθ'* (*ληκώμεσθ'*?) *ὅλην | τὴν νύκτα,*" *τουτέστι διαπαιζόμεθα. οὕτως Φερεκράτης.* In quibus ista *οὕτως Φερ.* ad *ληκῆσαι: παῖσαι* adscripta esse suspicatur Engerus. Posteriora ad hunc nostri locum spectare videntur. Lucian. Lex. 8. Hesych: *ληκώ: τὸ μόριον.* Usitatior forma est *λαικάζειν* supra 57. Eq. 167. *ἐν Πρυτανείῳ λαικάσει.*

494. *διαμασώμεθα*] Apollophanes com. II. 880. *τῶν μυρρινῶν — ἃς διαμασῶμ', ὅταν τι βουλεύειν δέῃ.* Antigon. Caryst. 44. *τῆς ἁλμυριζούσης γῆς διαμασησαμένας.*

σκόροδα] Postquam amator mane abierat, tum mandebat allia mulier, ut halitu nocturni furti suspicionem amoveret. Vide quo argumento Praxagora evincat se noctu cum moecho non fuisse Conc. 524. BR. Sic in Symposio Xenophontis (IV. 8), quum Niceratus cepas vellet comedere, unus ex convivis inquit: *ὦ ἄνδρες, ὁ Νικήρατος κρομμύων ὄζων ἐπιθυμεῖ οἴκαδε ἐλθεῖν, ἵνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ πιστεύῃ μὴ διανοηθῆναι μηδένα ἂν φιλῆσαι αὐτόν.* BE. Cf. Lys. 798. Eq. 946. *σὺ δ' — φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκοροδίσας.* Etym. p. 769, 1. in *Τρόπηλις — ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἑορτῆς ἤσθιον σκόροδα ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρων πνέοιεν.* Quae hinc et ex Eccl. 546. fluxisse opinatur Fritzsch. Plaut. Most. I. 3. 116. Quia ecastor mulier recte olet ubi nihil olet. Cic. ad Attic. II. 1. ideo mulieres ait bene olere quia nihil oleant. Martial. "Horatius merito hujuscemodi mala imprecatur Moecenati, si is velit allium comedere: At, si quid unquam tale concupiveris, | Jocose Moecenas, precor, | Manum puella suavio opponat tuo, extrema et in sponda cubet." BE.

495. *ὀσφρόμενος*] Cf. Vesp. 792.

ἀπὸ τείχους] Cf. ad Av. 497. *ἔξω τείχους.* 1119. Herod. I. 150. *ὁρτὴν ἔξω τείχεος ποιευμένους.* Thuc. VIII. 69. *ἦσαν δ' — οἱ μὲν ἐπὶ τείχει.* Dem. p. 368. *τὰ Ἡράκλεια ἐντὸς τείχους* (al. *τοῦ τείχους*) *ἐψηφίσαντο.* p. 799. *τὸν ἐντὸς τείχους φθόνον.* p. 1222. *οὗ κατήγετο ἔξω τείχους.* Plat. Lys. 203. *τὴν ἔξω τείχους.* Phaedr. p. 227 A. *πορεύομαι ἔξω τείχους.* 228. 230. Isae. V. 38. *ἔξω τείχους.* Eur. Rhes. 879. *τοῖσιν ἐν τείχει.* Dictum autem *ἐκ τείχους* ut *ἐξ ἀγορᾶς, ἐκ Λυκείου, ἐξ Ἀκαδημείας, ἐν πόλει, ἐν ἄστει, ἐν ἀγορᾷ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν λίμναις,* alia. In quibus, ut de

locis omnibus notis, omittitur articulus. Sic *πόλις* Lys. 754. 758. 912, *ἀγορὰ* Nub. 1055. Pl. 787, *βουλὴ* Eq. 166. 722, *βασιλεὺς* Eq. 478. etc. "Apte citat Vossius Thuc. 8, 69. *ἦσαν δ' Ἀθηναῖοι πάντες ἀεὶ οἱ μὲν ἐπὶ τείχει, οἱ δ' ἐν τάξει, τῶν ἐν Δεκελείᾳ πολεμίων ἕνεκα, ἐφ' ὅπλοις.* Quae in eundem incidunt annum quo haec fabula est acta. ENGER.

εἰσιών] Sc. domum. Cf. 395. *εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων.* Pl. 762. *οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ*, etc. Lys. 636.

Schol. διὰ γὰρ τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον ἐφύλαττον Ἀθηναῖοι τὰ τείχη.

496. *ὑποτοπῆται*] Ran. 958. *κἀχ' ὑποτοπεῖσθαι.* Herod. IX. 116. *οὐδὲν ὑποτοπηθεὶς ὧν ἐκεῖνος ἐφρόνεε.* Lys. IX. 4. *ὑπετοπούμην.*

ταῦθ' — εἶπεν] Repetitio praecedentium *ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ'* 490. Cf. Nub. 331—334.

497. *Φαίδραν*] Cf. ad Ran. 1043.

498 sq. Cf. Ran. 558. *τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.*

498. *οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκά πω — οὐκ εἴρηκά πω*] Cf. 560. *οὐδ' ὡς — οὐκ εἶπον.* Lys. 61. *οὐδ' ἃς προσεδόκων — πρώτας παρέσεσθαι — οὐχ ἥκουσιν.* Nub. 330. *πλείστους αὗται βόσκουσ' — οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς.* 1135—1139.

499. *τοὔγκυκλον*] Recte additur articulus, quia de re certa acta narratur. Cf. e. g. Ran. 558.

Schol. στολῆς εἶδος.

500. *ὑπ' αὐγάς*] Ad lucem solis, ad solem. "Quae enim soli ostenduntur clarius et melius visu discerni possunt." KUST. De locutione *ὑπ' αὐγὰς* conferunt Eur. Hec. 1154. *ᾔνουν θ' ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους.* Plat. Phaedr. 268 A. *ταῦτα δὲ ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον ἴδωμεν, τίνα καὶ πότ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν.* 269 A. *καὶ ὅσα ἄλλα διελθόντες ὑπ' αὐγὰς ἔφαμεν εἶναι σκεπτέα.* Plut. Mor. p. 623 C. *εἰ βούλοιο καθορᾶν ὑπ' αὐγὰς διαπτύξας τὸν ἔρωτα καὶ καταμανθάνειν.* 462 D. *ἀλλ' ὑπ' αὐγὰς θεῶ, καὶ πολύ σοι βέλτιον φανεῖται.* Polyb. V. 35. 10. *τεθεαμένος μὲν ὑπ' αὐγὰς αὐτῶν τὰ πράγματα.* X. 3. 1. *τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων ὑπ' αὐγὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν.* Jamblich. Protr. c. 8. *εἰ θεωρήσειεν ὑπ' αὐγὰς τὸν ἀνθρώπειον βίον.* Hom. Od. β.' 181. *ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.* Tim. Lex: *ὑπ' αὐγάς. ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.* Ubi v. Ruhnk. Eodem sensu *πρὸς αὐγάς.* Incertus Stob. Fl. 64, 32. *εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν | νώτισμα θηρός.* Longin. § III. *κἂν ἕκαστον αὐτῶν πρὸς αὐγὰς ἀνασκοπῇς.* Cf. etiam Eur. Med. 979. *χάρις ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ* (*πέπλου*). Plin. N. H. IX. 38. nigricans aspectu (color), idemque suspectu refulgens. "De explicatione hujus loci tacent interpretes. Videtur ita res esse cogitanda, ut mulier propterea illo praetextu usa sit ut cum encyclo adulterum occultante ex thalamo in *αὐλὴν* egredi possit, unde facile effugere ille poterat." ENGER. Xenarchus Athen. 569 B. *μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι λάθρα.* Quod item de moecho videtur dictum.

Schol. ὅτι καὶ συστολαῖς βιαίοις χρῶνται καὶ ἐκτάσεσι. καὶ ἄνω (176) "ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον ἀλλ' εἰπεῖν βούλομαι."

502. De constructione cf. Ran. 889. ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς. et ad Ran. 427. Eur. Herc. 238. σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις. 1163. Iph. T. 63. σὺν προσπόλοισιν ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ | Ἑλληνίδας γυναῖκας. Pflugk. ad Hec. 771.

503. ἐπρίατο παιδίον] Simile est illud Teleclidis ap. Plutarch. Nic. 4. Χαρικλέης μὲν οὖν ἔδωκε μνᾶν, ἵν' αὐτὸν μὴ λέγῃ | ὡς ἔφυ τῇ μητρὶ παίδων πρῶτος ἐκ βαλλαντίου.

504. περιήρχετ'] Cf. Lys. 558. περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν etc. Pl. 679. Eupolin II. 550. περιῆλθον ἐς τὰ σκόροδα etc. Xen. Mem. II. 1. 30. τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς.

ὠκυτόκει'] Schol. Put: θεραπεύματα εἰς τὸ ταχέως τεκεῖν. I. q. τικτικὰ (Fr. 690). Herod. IV. 35. τοῦ ὠκυτόκου. Soph. Oed. C. 689. Plut. Mor. p. 912 W. οὐ μὴν δοτέον, ὥσπερ δυστοκούσαις γυναιξὶ, περιάψασθαι τοῖς φιλοσόφοις ὠκυτόκιον, ἵνα ῥᾳδίως καὶ ἀταλαιπώρως τὸ δίκαιον ἡμῖν ἀποτέκωσιν. Phryn. Bekk. 74, 5. ὠκυτόκιον: φάρμακόν τι, ὃ περιάπτουσι ταῖς κυϊσκομέναις ὑπὲρ τοῦ ταχέως τίκτειν etc. Similia sunt τικτικὸν, ἀτόκιον, ἀμβλωθρίδιον (Poll. IV. 208).

505. τὸ δ'] Notandus hic articuli usus. Sic τὴν δ' 717. ENGER.

ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον] Uti infantes olim in ollis exponi solebant, quod inde etiam ἐγχυτρίζειν vocabant, teste schol. Arist. ad Ran. v. 1190. et Suida v. ἐγχυτρίστριαι, sic in iisdem clam inferri solebant quos mulieres sibi subjicere volebant, ut ex hoc loco patet. KUST. Cf. Ran. 1190. schol. ad Vesp. 289. Marin. Att. p. 102. Hesych. in ἐγχυτρίζειν. Herod. I. 113. τὸν δὲ ἑωυτοῦ, ἐόντα νεκρὸν, λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἕτερον.

Schol. ὅτι ἐν χύτρᾳ τὰ παιδία ἐξετίθεσαν.

506. κηρίῳ βεβυσμένον] Huc pertinet Hesychii glossa, κηρίῳ βύσασα. εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐτίθεσαν κηρίον ὑπὲρ τοῦ μὴ βοᾶν, ὁπότε ὑποβάλλοιεν. BR. Similiter Phot. p. 162, 7. κηρίῳ βῦσαι. Cf. Ach. 463. χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον. Pac. 645. χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἔβυνον τὸ στόμα. Pl. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων. Callimach. H. I. 49. Lysias I. 12. ἐκέλευον — δοῦναι τῷ παιδίῳ τὸν τιτθὸν, ἵνα παύσηται κλαίων (κλαῖον libri plur.).

κηρίῳ] Infantibus enim praeter lactationem etiam mel dabatur. V. Boeckh. ad Pind. Ol. VI. 158.

Schol. τὸ στόμα πεπληρωμένον. καὶ ἄλλως οὐ γάλα πρότερον τοῖς βρέφεσιν ἐδίδοσαν, ἀλλὰ μέλι ἀπολείχειν. Μένανδρος δὲ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ τὰ ἀρτίτοκα γάλακτος δεόμενα.

508. μοι δοκῶ τέξειν] Cf. ad Ach. 994. Xen. Cyr. VIII. 7. 4. καὶ οἴκαδε ἐλθὼν ἔδοξεν ἀναπαύσεσθαι.

509. ἦτρον] Dem. p. 1260. ἀλγήματα — τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ ἤτρου. Plat. Phaed. 118 A. ἤδη οὖν — αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἦτρον ψυχόμενα. Moeris: ἦτρον τὸν ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν τόπον Ἀττικῶς· ὑπογάστριον Ἑλλη-

νικῶς. Joseph. B. J. I. 33. 15. *τοῦ ἤτρου φλεγμονή*. Timaeus, *ἦτρον: ὁ μεταξὺ ὀμφαλοῦ τε καὶ αἰδοίου τόπος*. Arist. Fr. 302, 6. *ἠτριαῖον δέλφακος*. Verba *τὸ γὰρ ἦτρον* etc. Mnesilochi esse, non mulieris parturientis, recte monuit Thiersch.

τῆς χύτρας] Ioco inexspectato pro *τῆς μήτρας*, quia in *χύτρᾳ* portatur infans. V. schol. Sic *τῆς κυνῆς* pro *τοῦ παιδίου* Lys. 757.

Schol. δέον εἰπεῖν "τὸ βρέφος τὸ ἦτρον τῆς μήτρας ἐλάκτισεν" εἶπε τῆς χύτρας, ἐπειδὴ ἐν χύτρᾳ εἰσῆλθε τὸ παιδίον. τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας, ὃ καλοῦμεν ἔλυτρον.

514. *λέων σοι γέγονεν*] Theophr. Char. 17. *πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον ὅτι Υἱός σοι γέγονεν εἰπεῖν* etc. Herod. VI. 63. *καί τίς οἱ τῶν οἰκετέων ἐξαγγέλλει ὥς οἱ παῖς γέγονε*. Plut. Lyc. 3. *ὁ δὲ δεξάμενος* (*τὸ παιδάριον*), *ὡς λέγεται, καὶ πρὸς τοὺς παρόντας εἰπών, Βασιλεὺς ἡμῖν γέγονεν, ὦ Σπαρτιᾶται*, etc. Lucian. Cont. 17. *ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ χαίρων ὅτι ἄρρενα παῖδα ἔτεκεν αὐτῷ ἡ γυνή*, etc. Oraculum ap. Herod. V. 92. *αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει· τέξει δὲ λέοντα | καρτερὸν ὠμηστήν*, etc.

αὐτέκμαγμα σόν] Expressa tui imago, vera tui imago, Anglice your facsimile. Cratinus ap. Poll. IX. 131. *ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος*. Soph. Tr. 826. *τῷ Διὸς αὐτόπαιδι*. Lucian. Rhet. praec. 12. *αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν μιμησάμενος*. Anth. Pal. Ep. VI. 353. *αὐτομέλιννα τέτυκται. ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον*. Alciphr. III. 7. *αὐτονεκρὸν* (vere mortuum). III. 43. *ἀνάπαιστα — αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμοντα*. III. 70. *αὐτοσκαπανεύς* (verus fossor). Alciphr. Fr. 4. *οἷον τὸ χρῶμα γυναικός, αὐτοσανδαράκη* (libri *αὐτὸ σανδ.*). Simonid. de Mul. 12. *αὐτομήτωρ* Eur. Her. 213. *αὐτανέψιος*. Thuc. V. 20. *αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων*. Dem. p. 1261. *αὐτοληκύθους*. Empedocl. 192. *εἴδεσι ἐκμάκτοισιν*. Plat. Theaet. 191. *κήρινον ἐκμαγεῖον*. Plut. Cic. 44. *τὴν μὲν ἰδέαν τοῦ παιδὸς ἐκμεμάχθαι καὶ κατέχειν ἐναργῶς*. Juvenal. Sat. VI. 63. nobilis Euryalum mirmillonem exprimat infans. Virg. Aen. IV. 329. ore patrem referens. VIII. 301. salve, vera Jovis proles. Hesiod. Op. 235. *τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν*. Shaksp. Henry VIII. 5. 1. Is the queen delivered? — Ay, ay, my liege, and of a lovely boy. — 'tis as like you as cherry is to cherry. Sic Lyconis fuit *Αὐτόλυκος* (quasi *αὐτὸς Λύκων*). "Aeschin. in Ctes. p. 111, 1 B. *καὶ ἐπεύχεται αὐτοῖς μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα*. Aesch. Ag. 737. *μετὰ μὲν πλείονα τίκτει, σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ*, et mox *εἰδομέναν τοκεῦσιν*. atque Suppl. 283." FRITZSCH.

516. *στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον*] Nucamenti pinei instar tortuosum. Anglice, curved as a pine-cone. V. schol. ad h. l. et ad Pac. 199. Phot. p. 193, 7. *Θεόφραστος δὲ προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος κύτταρον προσαγορεύει· τοῦτο δέ ἐστιν ὥσπερ στάχυς μακρὸς ἐκ μεγάλων πυρήνων· ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει*. Theophrasti locus videtur esse Hist. Pl. III. 3. 8. *καὶ τὸν κύτταρον τὸν πιτύϊνον ὅμοια καὶ ἀνάλογον εἶναι τοῖς προπτώτοις ἐρίνοις*. Aliud significat *κύτ-*

ταρος in Vesp. 1111. Pac. 199. Conchulas cavas et rotundas intelligit Fritzschius, in quibus glandes insident. Quem sensum huic loco non convenire monet Enger: *στρεβλὸς* enim non rotundus valere, sed crispus, tortus. Quare in Theophrasti interpretatione acquiescendum videtur. De voce *στρεβλὸς* cf. Ran. 878. *στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλέγοντες*. Menand. IV. 270. *μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον.* Eupol. II. 501. *Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται. B. ὁ στρεβλός;* Formatum vero *στρεβλὸς* a *στρέφειν*.

Schol. Θεόφραστος τὴν προάνθησίν φησι τῆς πίτυος καὶ τῆς πεύκης. Ἐρατοσθένης ἀγγεῖον τοῦ σφηκὸς ἢ τῆς μελίσσης, ὅπου οἱ σκώληκες ἔπεισιν. ἀλλ' οὐδὲ οὕτως πάνυ σώζεται ἡ ἀκολουθία. δεῖ οὖν χωρίζειν ἑκάτερον οὕτως, καὶ ὡς στρεβλὸν καὶ ὥσπερ κύτταρον, προσόμοιον κυττάρῳ πλήρει καὶ ἔχοντι τὸν σκώληκα. Ἄλλως. κύτταρος καλεῖται τὰ κοιλώματα τῶν μελικηρίδων (*μελικήρων* Schneider)· *ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος, ὅπερ νῦν ἀκουστέον· περὶ γὰρ αἰδοίου λέγει.*

518. Cf. Eur. Hec. 623. *εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα* etc.

519. Imitatur locum Euripidis ex Telepho, *εἶτα δὴ θυμούμεθα | παθόντες οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες;*

Schol. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου "εἰ (*εἶτα* recte Matth. Dind.) *δὴ θυμούμεθα | παθόντες οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες;"*

520. *τουτὶ — τὸ χρῆμα*] Haec res mulieris. Connecte *τουτὶ τὸ χρῆμα.*

526. *οὐκ ἂν ᾤόμην —*] Cf. Lys. 259. *ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' — ἀκοῦσαι* etc. Eq. 395. *τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶμαι — ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι.* Pac. 1236. *οἴει γὰρ ἂν | τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με —;* Thuc. IV. 28. *οὐκ ἂν οἰόμενός οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι.* VIII. 66. *οὓς οὐκ ἄν ποτέ τις ᾤετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι.* Eur. Herc. 1355. *οὐδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ | ἐς τοῦθ' ἱκέσθαι.* Antiph. III. *γ'*. 1. *οἷα οὐκ ἄν ποτε ᾤμην ἐγὼ τοῦτον εἰπεῖν.* Lysias III. 1. *οὐκ ἄν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτο* (al. *-τον*) *τόλμης ἡγησάμην ἀφικέσθαι.* XXVII. 8. *ἡγοῦμαι δ' — οὐκ ἂν ἀκρίτους αὐτοὺς ἀπολωλέναι.* 10. *οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι.* Fr. II. 1. *οὐκ ἄν ποτ' ᾠήθην — Αἰσχίνην τολμῆσαι* etc. Dem. p. 128. *τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι;* p. 16. *πῶς ἂν αὐτὸν οἴεσθε ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν;* p. 136. *αὐτόν. οἶμαι οὐδὲν ἂν ἄλλο μὰ τοὺς θεοὺς εὔξασθαι ποιεῖν.* p. 1001. *καίτοι τίς ἂν ὑμῶν οἴεται τὴν μητέρα πέμψαι τοῦτον —;* in Mid. p. 510 E. *οὐκ ἂν οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς προξένους αὐτῶν ποιήσασθαι.* Xen. Mem. I. 8. 1. *καὶ πῶς ἂν οἰηθείημεν τὸν τοιοῦτον ἢ ἡμᾶς σῶσαι* etc. III. 4. 7. *μὰ ΔΓ — οὐκ ἄν ποτε ᾤμην ἐγὼ σοῦ ἀκοῦσαι, ὡς —.* III. 13. 6. *εἰ τὸ ἐκείνου φορτίον ἔδει σὲ φέρειν, πῶς ἂν οἴει διατεθῆναι;* IV. 2. 23. *δι' ἧς ἂν μάλιστα ἐνόμιζον παιδευθῆναι.* Cyr. IV. 5 33. *ἅ σοί τ' ἂν καὶ ἡμῖν νομίζομεν πραχθέντα κοινὰ γενέσθαι ἀγαθά.* Hell. VII. 1. 15. *συντεκμηράμενοι δὲ ἡνίκ' ἂν ᾤοντο ὁρμηθέντες κατανύσαι.* Herod. III. 35. *οὐδ' ἂν αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν.* Plat. Phaedr. p. 227 B. *οὐκ ἂν οἴει με — ἀσχολίας ὑπέρτερον πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸ —.* Conv. 219 D. *ἀνθρώπῳ τοιούτῳ οἵῳ οὐκ ἂν*

φῴμην ποτὲ ἐντυχεῖν etc. Plat. Euthyd. p. 301. οὐδ' ἂν παῖδα ᾤμην τοῦτο ἀπορῆσαι. Legg. IX. 879 E. ἵνα πόρρω γίγνηται τοῦ τὸν ἐπιχώριον ἂν τολμῆσαί ποτε πατάξαι. Soph. Ant. 390. ἐπεὶ σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ.

528. ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη] Proverbiale est, si eveniant inexspectata. Ovidius: omnia iam fiunt fieri quae posse negabam. Macho apud Athen. VI. p. 246. νῦν πάντα, φησί, γίνεθ'· ἡ μὲν οὐ κύει, | ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν. Xen. Anab. VII. ἀλλὰ πάντα μὲν ἄνθρωπον ὄντα προσδοκᾶν δεῖ, ὁπότε καὶ ἐγὼ μὲν ὑφ' ὑμῶν αἰτίας ἔχω ἐν ᾧ πλείστην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε δή μοι δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς παρεσχημένῳ. BE. Herodot. 4, 195, 2. εἴη δ' ἂν πᾶν, ὅκου καὶ —. 5, 9, 3. γένοιτο δ' ἂν πᾶν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ. DOBR.

529. ὑπὸ λίθῳ] Cf. Eccl. 87. ὑπὸ τῷ λίθῳ et ad Ach. 683.

ὑπὸ λίθῳ] Proverbium fuit ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. Vide scolion apud Athen. XV. p. 695 D. ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ ταῖρ', ὑποδύεται. | φράζευ μή σε βάλῃ (δάκῃ?)· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. Schol: ἐκ τῶν εἰς Πράζιλλαν ἀναφερομένων "ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ὦ 'ταῖρε, φυλάσσεο. Sophocles ap. Suid. in ἀλλ' ἅπαν (Fr. 35): ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ. Aelian. N. A. XV. 26. εἰ γὰρ τοῦτο μὴ γένοιτο, ὁ χῶρος ἄβατός ἐστιν· ὑπὸ παντὶ γὰρ λίθῳ καὶ βώλῳ πάσῃ σκορπίος ἐστί. Zenob. VI. 20. Diogen. VIII. 59. Suid. l. l. sic exhibet, ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπίος εὕδει.

Schol. ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων "ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ὦ 'ταῖρε, φυλάσσεο." καὶ ἑτέρα "πάντα λίθον κίνει."

530. μὴ δάκῃ ῥήτωρ] Praeter exspectationem pro σκορπίος dixit ῥήτωρ. Sic etiam συκοφάντου δῆγμα dixit in Pluto v. 885. BE. ῥήτωρ substituit poeta, quum λίθον intellexerit τὸ βῆμα τῆς πνυκός, quod vidit Burgesius, coll. Ach. 653. Pac. 663. Eccl. 87. ENGER. Cf. ad Eq. 956.

531. γυναικῶν] Delendum hoc videtur Meinekio, ut trimeter evadat versus: quod non probandum. Reponendum, ni fallor, γεγονότων. "Impudentibus mulieribus nihil hujus esse dicit, praeter mulieres. Fateor equidem quo sensu haec dicantur me non intelligere; intelligerem vero si hoc diceretur: omnium qui suapte natura impudentes sunt nihil pejus est quam mulieres. Cf. Lys. 369. οὐδὲν γὰρ ὧδε θρέμμ' ἀναιδὲς ὡς γυναῖκες." MEIN. Cf. Hom. Od. XI. 427. ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός. Eur. Fr. 1045. δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων, | δειναὶ δὲ ποταμοῦ καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί, | δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία, | ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν.

Schol. τοῦτο ἰαμβικὸν τετράμετρον καταλῆγον.

532. Cf. Ran. 968. δεινὸς εἰς τὰ πάντα. 731. Pl. 273. Vesp. 1101. Soph. Tr. 489. et ad Ach. 951.

πλὴν ἄρ' —] Cf. Av. 601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις. Ioco inexspectato additum. Cf. Menand. com. IV. 220. οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον | οὐδὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρων ἐρῶν. IV. 261. οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρὸς | πλὴν ἕτερος, ἂν ᾖ πλειόνων

παίδων πατήρ. Fur. Fr. 322. *κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ | πλὴν εἴ τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ.* Similiter fere Eq. 384. *λόγων — τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι* Demodocus Anth. Pal. XII. 27. *καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ· | πάντες πλὴν Προκλέους, καὶ Προκλέης Χῖος.*

Schol. εἰ μὴ ἄλλη γυνή.

533. *Ἄγραυλος* est Cecropis uxor, *Ἄγλαυρος* filia, saepe etiam *Ἄγραυλος* scripta. Per Pandroson, Aglauri sororem, jurat mulier Lys. 439. ENGER.

Schol. κατὰ τῆς Ἀγραύλου ὤμνυον, κατὰ δὲ τῆς Πανδρόσου σπανιώτερον (Lys. 439), *κατὰ δὲ τῆς Ἕρσης οὐχ εὑρήκαμεν.*

534. *ἀλλ' ἤ —*] Sed aut —.

πεφάρμαχθ'] Cf. 561. Plat. Men. 80. *γοητεύεις με καὶ φαρμάττεις.* Menand. IV. 129. *πεφαρμάκευσ', ὦ γλυκύτατ', ἀναλυθεὶς μόλις.*

535. *τὴν φθόρον*] Eq. 1151. *ὦ φθόρε.* Dem. p. 173. *νῦν δ' — φθόρους ἀνθρώπους — ποιεῖσθε πολίτας.* Plat. Euthyd. 285 B. *φθόρον τινὰ καὶ ὄλεθρον.* V. Monk. ad Hipp. 409. Similiter *γερόντων ὀλέθρων* Lys. 325.

536. *εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν· εἰ δὲ μὴ* etc.] Sensus, qui latuisse videtur interpretes, est: Quapropter, si aliqua illa est (si illi animi aliquid inest, si fortis et animosa est, Anglice, if she has any pluck in her), seipsam defendet; sin minus, nos ipsae et pedissequae nostrae etc. Qui notus est usus pronominis *τις.* Emphaticum est *τις.* Eur. Ion. 596. *ἦν — ζητῶ τις εἶναι.* Her. 973. *κἄμ' εἶναί τινα.* Plat. Legg. IV. 716 B. *καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις.* Lucian. adv. ind. 1. *οἴει μὲν γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτός τις εἶναι.* Id. Lex. 22. *ἔσῃ τις ἐν λόγοις.* Vesp. 648. *πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον, | ἢν μή τι λέγῃς —.* Inepte vulgo vertunt: Quapropter, si quae est vestrum quae hanc ulcisci velit, etc. Fritzschius: Si quis adest ultor injuriae nostrae, bene habet (valde enim nobis incommodum est in scena versantibus de nostrum una vindictam in propatulo sumere). Quod ad crasin in *μὴ ἡμεῖς,* conferas *μοἴχεται* Av. 86. *ἐγῴχόμην* Eccl. 550.

εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· —] Schema est *ἀνανταπόδοτον,* de quo praeter Kust. ad Pl. 468. v. Koen. ad Gregor. Cor. p. 19. BR. V. Klotz. ad Devar. p. 522. Soph. Fr. 402. *εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε.* Canticum ap. Athen. 360 B. *εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν.* Thuc. III. 3. *καί, ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα· εἰ δὲ μὴ —.* Hom. Il. ά. 135. *ἀλλ', εἰ μὲν δώσουσι — · εἰ δέ κε μὴ δώωσιν* etc. Herod. VIII. 62. *σὺ εἰ μενέεις αὐτοῦ καὶ μένων ἔσαι ἀνὴρ ἀγαθός· εἰ δὲ μή, ἀνατρέψεις τὴν Ἑλλάδα.* S. Luc. Ev. XIII. 9. *καί, ἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μή γε —.* Cf. ad Pl. 470.

Schol. συντιμωρεῖσθαι αὐτὸν βουλόμεναι (-*νη* Fritzsch. -*νος* Hermann.), *ἐπειδὴ ἐπὶ σκηνῆς εἰσίν.*

537. *αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια*] Cum ipsae tum servulae. Cf. 1219. *οἴχεται | αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἵπετο.* Pherocr. II. 267. *Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς ξυμμάχοις.* Hesiod. Op. 459. *ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτός.* Herod. IX. 76. *κοσμησαμένη χρυσῷ πολλῷ καὶ αὐτὴ καὶ ἀμφίπολοι* etc.

τέφραν] Cinere enim utebantur ad depilandum. Cf. ad Nub. 1083. Pl. 168.

λαβοῦσαι] Quasi praecessisset *ἡμεῖς μετὰ τῶν δουλαρίων* etc.

538. *ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον*] Cf. Eccl. 724. *τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας*. Lucian. Cynic. 14. *λεαίνοντες καὶ ψιλούμενοι πᾶν τοῦ σώματος μέρος, καὶ μηδὲ τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν ᾗ πέφυκεν ἔχειν ἐῶντες*. Cf. ad Lys. 826. Juvenal. VIII. 16. IX. 14. Pers. IV. 36.

540. *μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον*] Cf. Lys. 36. *μὴ δῆτα πάντας γ'*.

542. *δίκαια*] Cf. Pl. 486. Nub. 888. Av. 1599.

547. *Μελανίππας — Φαίδρας τε*] Mulieres intelligi simili ingenio praeditas, ut 550. *Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας*. Eccl. 1042. *Οἰδιπόδων*. Av. 1703. *Φιλίππων*, monuit Fritzsch. Gallice, les Melanippe et les Phèdre.

Μελανίππας ποιῶν] Cf. 153. 157. et ad Ran. 1043. *ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας*.

Φαίδρας] Num Phaedram scripserit Euripides viri docti dubitant, neque hunc locum quidquam probare apparet. ENGER.

Πηνελόπην δὲ] Notandum unicum anapaesti exemplum in pede septimo hujuscemodi versus, quod in nomine proprio excusationem habet.

Schol. *τοῦτο μόνον τὸ τετράμετρον ἰαμβεῖον ἀνάπαιστον ἔχει τὸν καταλήγοντα. ἄξιον οὖν αὐτὸν τηρῆσαι.*

549. *μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις*] Rara constructio pro *οὐδεμίαν γὰρ ἂν εἴποις*. Herod. III. 6. *καὶ ἓν κεράμιον οἰνηρὸν ἀριθμῷ κείμενον οὐκ ἔστι — ἰδέσθαι*. VIII. 119. *ἐν μυρίῃσι γνώμῃσι μίαν οὐκ ἔχω ἀντίξοον* etc. Xen. Anab. V. 6. 12. *πλοῖα — ἱκανὰ ἀριθμῷ ὡς ἕνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε*. Noster Eccl. 153. *νῦν δ' οὐκ ἐάσω κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν* etc.

552. *καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε —*] Cf. 640. *καὶ νὴ Δία τιτθούς γ'* (*τιτθί'?*) *ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει*.

553. *ἐπεὶ βούλεσθε —;*] Cf. Vesp. 73. *ἐπεὶ τοπάζετε*. 519. *ἐπεὶ δίδαξόν ἡμᾶς* etc.

554. *ἀλλ' οὐκέτ' ἂν ἔχοις*] Eadem collocatio particulae *ἂν* in 8. et Eccl. 1087.

ἐξέχεας] Soph. Fr. 668. *πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην*. Phil. 13. Aesch. Ag. 989. *προφθάσασα καρδίαν γλῶσσα πάντ' ἂν ἐξέχει*. Plut. Caes. 54. *εἰς ἀναίσθητον ἐκχέας ὀργὴν τοσαύτην*. Soph. El. 1291. Pers. 831.

555. Cf. Lys. 355. *καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν*. Plaut. Mil. III. 1. 169. haud centesimam | partem dixi atque, otium rei si sit, possim expromere.

556. *στλεγγίδας*] Schol. *ξύστρας*. Fr. 14. *οὐδ' ἔστιν αὐτῇ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος*. "Videtur in *στλεγγίδας* vox latere, quae culmum straminis notet, per quem in dolia vinaria insertum vinum exhauritur. Probo enim Kusteri *οἶνον*" REISK. "Mulieres siphonis inopia strigile esse usas recte statuunt interpretes." ENGER. "In interpretatione nominis *στλεγγίδας* haerent viri docti, nec prorsus intelligunt quem strigil praebeat usum hauriendo e doliis vino. Sane *στλεγγὶς* ea sui parte qua stringit, cutemque abradit instrumentum est huic fraudi haud apprime utile:

sed pars illa stringens aptata erat manubrio satis longo et cavo, quo facile, tanquam siphone, mulieres uti poterant. Hoc primum: estque haec interpretatio ita probabilis ut, etiamsi nulla alia suppeteret, ab hoc *στλεγγίδας* suspicionem omnem vitii amoliri deberet. Sed praeterea aliud quid hoc nomen significat, a sententia hujus loci minime alienum. Nempe fuit quoddam muliebre capitis ornamentum *στλεγγὶς* appellatum: aurea erat bractea, quae facile in culmi formam cogi poterat, ut ea, tanquam fistula, mulieres vinum traherent. Hujus rei auctor est scholiastes comici ad Eq. 577, descriptus a Suida in *στλεγγίς*, *Καλεῖται δὲ στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν.* Quod vero addit vel priorem nostram interpretationem stabilit, vel tertiae fundamentum substernit: *ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρὸς ἄλλο τι. οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξύεσθαι ἄν τις αὐτῇ χρήσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.* Si cui deinceps negotium facessat istud *στλεγγίδας*, haud sane erit quia nesciet quid significare possit, sed quia dubius haerebit quamnam e variis significationibus eligat." BR.

Schol. ξύστρας.

557. *σιφωνίζομεν*] Eur. Cycl. 439. *ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον* (*τοῦδε σίφωνος φίλου*?) | *χηρεύομεν.* Juven. VI. 309. De re cf. Eccl. 14. *στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος* | *πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς.*

ἐπιτριβείης] Male pereas, abi in malam rem. Cf. Av. 1530.

Schol. κατεχρήσατο εἰποῦσα σιφωνίζομεν σῖτον. κυρίως γὰρ σιφωνίζειν τὸ τὰ ὑγρὰ ἀποσπᾶν.

558. Geminatum anapaestum in tetrametro iambico vitare comicos statuit Bergk. Comm. p. 206. At in sola hac fabula tria ejus generis exempla affert Engerus, h. v. et 562. 568.

ἐξ Ἀπατουρίων] Cf. ad Ach. 146. *ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων.*

ταῖς μαστροποῖς] Lenis. Cf. 341. Athen. X. 443 A. *τὰς μαστροποὺς τὰς εἰθισμένας προαγωγεύειν τὰς ἐλευθέρας γυναῖκας.*

559. *τὴν γαλῆν φαμέν*] Sc. *κλέψαι.* Cf. Vesp. 363. *ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν* | *τηροῦσιν.* Pac. 1152. *ἦν δὲ — λαγῷα τέτταρα,* | *εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας.* Lucian. Pisc. 34. *ἁρπακτικώτεροι δὲ τῶν γαλῶν.* Apostol. III. 80 a. *Ἁρπακτικώτερος γαλῶν.* De ellipsi cf. Vesp. 1178. Soph. Trach. fin. *κοὐδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεύς.*

τάλαιν' ἐγώ· φλυαρεῖς] Similiter 625. *οἴμοι τάλας· οὐδὲν λέγεις.* Av. 1260.

560. *οὐδ' ὡς — οὐκ εἶπον*] Cf. ad 498. *οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκά πω — οὐκ εἴρηκά πω.* Lys. 61.

τῷ πελέκει] Ut illa infamis Clytaemnestra. V. schol.

Schol. κατέκοψεν. τοῦτο διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας.

561. *οὐδ' ὡς — οὐκ εἶπον*] Cf. 498. et Lys. 61.

φαρμάκοις — ἔμηνεν] Soph. Trach. 1140. *καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;* | *ὙΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν* | *τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.* Eur. Iph. A. 1264. *ἔμηνε δ' Ἀφροδίτη τις*

Ἑλλήνων στρατόν (ita Lobeck.). Plat. Epigr: *ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.* Multo frequentius est *ἐκμῆναι* quam simplex *μῆναι.*

Schol. οὐκ ἀπὸ ἱστορίας παλαιᾶς εἴληφεν, ἀλλ' ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ τούτου γενομένου.

562. *Schol. ὡς καὶ τούτου πάλιν γενομένου.*

563. *ἀχαρνικὴ*] Anglice, that Acharnian woman. Cf. ad Ach. 415. Nub. 1372. Ran. 531.

ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;] Cf. Pl. 898. *ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν —;* Soph. Oed. R. 439. *ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;*

564. *ἄρρεν*] Sc. *παιδίον.* Cf. Eccl. 549. *μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.* Lys. 748. *ἄρρεν παιδίον.* Herod. VI. 71. *ἐκ τῆς οἱ ἔρσεν μὲν γίνεται οὐδὲν, θυγάτηρ δὲ Λαμπιτώ.* I. 112. *τέτοκα — τεθνεός.* VI. 52. *ταύτην δὲ τεκεῖν δίδυμα.* 69. *τίκτουσι γὰρ γυναῖκες καὶ ἐννεάμηνα καὶ ἑπτάμηνα.* Eur. El. 267. *τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῆ.* Plut. Pomp. 53, *κυήσασα καὶ τεκοῦσα θῆλυ παιδίον* etc. Lucian. Tim. 52. *καὶ τὸ γεννηθησόμενον (ἄρρεν γὰρ ἔσται) Τίμωνα ἤδη καλῶ.* Achmet. Onir. 289. *τέξει ἄρσεν ἔνδοξον.* Jeremias 20, 15. *ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων, Ἐτέχθη σοι ἄρσην.*

τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ τοῦθ' ὑπεβάλου] Euripides Alcest. 638. *οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη | μήτηρ μ' ἔτικτε, δουλίου δ' ἀφ' αἵματος | μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα.* BE.

Schol. ὡς καὶ τούτου πάλιν γενομένου.

565. Artemidor. Onir. I. 81. *θυγάτριον μικρόν.*

Schol. ἐπιτετήδευκεν ὑφαρπάζουσαν τὴν ἑτέραν ποιῆσαι τὸν λόγον, ἐπεὶ ἔλειπε (ἐκλείπει?) τὸ λαβεῖν.

566. Cf. Eq. 435. *οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ | κλέψας Ἀθηναίων.*

τὼ θεώ] Schol: *ὡς τὼ χεῖρε. οὐκέτι δὲ μὰ τοῖν θεοῖν, ἀλλὰ μὰ ταῖν θεαῖν.* Quae refellit Fritzschius, allatis Andoc. de Myst. 31, 6. 32, 5. 33, 6. et schol. ad Lucian. de Salt. c. 5.

Schol. ὡς τὼ χεῖρε, οὐκέτι δὲ τοῖν θεοῖν, ἀλλὰ ταῖν θεαῖν.

567. *ἐκποκιῶ*] Evellam. Per *ἐκτιλῶ* interpretatur Hesychius. Cf. Lys. 448. *ἐκκοκκιῶ* (ubi malim *ἐγὼ 'κποκιῶ*, aut *τάχ' ἐκποκιῶ*) *σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.* Theocr. V. 26. *τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο;*

ποκάδας de feminis vulgo usurpari, ut *πλοκαμῖδες* de maribus, usum autem illum nonnunquam commutari, monet schol.

Schol. ὅτι ἐπὶ γυναικείων τριχῶν ὡς τὸ πολὺ, καὶ ὅτι παρετυμολογεῖ τὸν πόκον οὐ κακῶς. Λυκόφρων δὲ ἁπλῶς τὰς τρίχας. ἐμπλοκὴ δέ τις φαίνεται, καὶ ὡς πλοκαμῖδες σπανίως ποτὲ ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεται.

568. *λαβὲ θοἰμάτιον*] Cape pallium meum. Servulam pallium prehendere jubet, ut magis expedita sit ad pugnandum. Cf. ad Nub. 1103. *πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου θοἰμάτιον, ὡς ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.* Lys. 1093. *εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ'.* Vesp. 408.

569 sq. Cf. Vesp. 1443. *ἀλλ' ἀράμενος ἐγώ σε — ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅ τι ποιῶ; | εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν.*

569. *πρόσθες*] Sc. *τὴν χεῖρα*, admove manum. Plat. com. ap. Schol. Vesp. 1312. *ἅψαι μόνον σὺ κἂν ἄκρου τοῦ Μορσίμου, | ἵνα σου πατήσω* (*'κπατήσω*?) *τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα.*

570. *τὸν σησαμοῦνθ' — χεσεῖν ποιήσω*] Athen. 646 F. *σησαμίδες ἐν μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα.* Eupolis ibid. *σησαμίδας δὲ χέζει.* Nimirum flavi (*πυρροῦ*) coloris id genus placentae erat. Cf. autem Lys. 440. *ἐπιχεσεῖ πατούμενος.* Eq. 69. *πατούμενοι | ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.* Av. 68. Plaut. Curc. II. 3. 15. Eos ego si offendero, | ex unoquoque eorum excutiam crepitum polentarium.

572. *πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι*] Sub. *αὐτήν*. Xen. Hell. 4, 5, 15. *πρὶν τοὺς ὁπλίτας ὁμοῦ γενέσθαι.* Pac. 513. *καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.* Fr. 458. *λάβεσθε· καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ.* Eq. 245. Menander ap. schol: *ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα.* Est autem *ὁμοῦ* Atticum pro *ἐγγύς.*

Schol. ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ Μένανδρος "ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα."

574. Clisthenem hunc accedentem videns chorus dicebat v. 571. mulierem venire. Nempe notat eum tanquam delicatulum et comtum et barbam radere solitum. Sic in Nubibus, ubi dicitur nubes imitari illius formam quem viderint, v. 355. *καὶ νῦν γ', ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.* Venit autem iste tanquam proditor Mnesilochi. BE. Cum his conferenda quae de Clodio tradit Plutarchus V. Cic. 28. *οὗτος ἐρῶν Πομπηΐας τῆς Καίσαρος γυναικὸς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παρεισῆλθε κρύφα λαβὼν ἐσθῆτα καὶ σκευὴν ψαλτρίας· ἔθυον γὰρ αἱ γυναῖκες τὴν ἀπόρρητον ἐκείνην καὶ ἀθέατον ἀνδράσι θυσίαν ἐν τῇ τοῦ Καίσαρος οἰκίᾳ, καὶ παρῆν ἀνὴρ οὐδείς, ἀλλὰ μειράκιον ὢν ἔτι καὶ μήπω γενειῶν ὁ Κλώδιος ἤλπιζε λήσεσθαι διαδὺς πρὸς τὴν Πομπηΐαν μετὰ τῶν γυναικῶν. ὡς δ' εἰσῆλθε νυκτὸς εἰς οἰκίαν μεγάλην, ἠπορεῖτο τῶν διόδων· καὶ πλανώμενον αὐτὸν ἰδοῦσα Αὐρηλιὰς θεραπαινὶς τῆς Καίσαρος μητρὸς ᾔτησεν ὄνομα. φθέγξασθαι δ' ἀναγκασθέντος ἐκείνου καὶ φήσαντος ἀκόλουθον Πομπηΐας ζητεῖν Ἄβραν τοὔνομα, συνεῖσα τὴν φωνὴν οὐ γυναικείαν οὖσαν ἀνέκραγε καὶ συνεκάλει τὰς γυναῖκας. αἱ δ' ἀποκλείσασαι τὰς θύρας καὶ πάντα διερευνώμεναι λαμβάνουσι τὸν Κλώδιον εἰς οἴκημα παιδίσκης, ᾗ συνεισῆλθε, καταπεφευγότα. τοῦ δὲ πράγματος περιβοήτου γενομένου Καῖσάρ τε Πομπηΐαν ἀφῆκε καὶ δίκην ἀσεβείας ἀπεγράψατο τῷ Κλωδίῳ.*

ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου] I. e. cognatae mihi morum similitudine. Nos, of kindred minds with my own. Schol: *τὰ αὐτά μοι πράττουσαι.* Cf. Vesp. 728. *ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα.*

τοὐμοῦ τρόπου] Cf. Eupolin II. 477. *βληχητὰ τέκνα κοὐδαμῶς τοὐμοῦ τρόπου.*

Schol. τὰ αὐτά μοι πράττουσαι.

575. Similem orationem conferri jubet Engerus Eur. Androm. 59 sqq. De verbi substantivi omissione cf. Aesch. Ag. 445. *στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις, τὸν δ'* etc. Vulgo additur, ut in

Xen. Cyr. IV. 4. 3. *δῆλοί τοι, ἔφη, ἐστὲ ὅτι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένεσθε.* Plat. Euthyphr. 17. *ἀλλὰ γὰρ ὡς οὐ πρόθυμός με εἶ διδάξαι δῆλος εἶ.*

φίλος ὑμῖν] Cf. 479. *ἦν δ' ἐμοὶ φίλος.* Eccl. 932. Vesp. 1430.

ταῖς γνάθοις] Quae *ψιλαὶ* erant. Cf. 583.

Schol. ἐψίλωτο γὰρ ὁ Κλεισθένης τὰς γνάθους γυναικωδῶς.

576. *γυναικομανῶ*] Ut *ὀρνιθομανεῖν, Λακωνομανεῖν.* Cf. *γυναικομανής, γυναικομανία.*

προξενῶ θ' ὑμῶν] Schol: *προΐσταμαι.* Dem. p. 194. *οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν.* Id. de coron. 82, 3. *καὶ σὺ προὐξένεις αὐτῶν.* Id. in Calipp. 5, 10. *ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν.* Xen. Hellen. 6, 4, 24. *διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν.* Lucian. Scyth. 7. *προξενήσεις αὐτοῦ.* Herod. IX. 85. *Κλεάδην — πρόξεινοι ἐόντα αὐτῶν.* Cf. ad Aves 1021.

Schol. προΐσταμαι.

577. *πρᾶγμα — μέγα*] Cf. 581. Lys. 511. *βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα.* Ran. 759.

578. *ὀλίγῳ τι πρότερον*] Herod. VIII. 95. *τοῦ καὶ ὀλίγῳ τι πρότερον τουτέων ἐπεμνήσθην.* VII. 113. *ὀλίγῳ πρότερον.* IV. 79. 81.

Schol. πρὸ ὀλίγου.

580. *μὴ καὶ προσπέσῃ*] Cf. Eccl. 29. *μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.* Aesch. Suppl. 399. *μὴ καί ποτε | εἴπῃ λέως.* Soph. Phil. 46. *μὴ καὶ λαθών με προσπέσῃ.* Thuc. V. 45. *τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν μὴ καὶ — ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος.* Plat. p. 365 B. 453 A. et B. Soph. Phil. 156. *μὴ προσπεσών με λάθῃ ποθέν.*

581. *ἀφράκτοις*] Cf. Thuc. I. 117. *οἱ Σάμιοι ἐξαπιναίως ἔκπλουν ποιησάμενοι, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες* etc. Eur. Hipp. 657. *εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ᾑρέθην.* 1040. *Ναύφρακτος* legitur Ach. 95. Eq. 567.

πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα] Cf. Pac. 403. *καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.*

582. Cf. Vesp. 1297. *τί δ' ἐστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, | καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.* His versibus rideri Euripidem judicant Fritzsch. Nauck. "Versum tragicum subesse apparet, si comparamus Vesp. vs. 1297, qui ex eiusdem versus imitatione natus est. Non constat de vs. 586, qui etiam tragoediam sapit, *πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν;* Idem porro est incessus orationis Clisthenis 574 sqq. et ancillae Eur. Andr. 56 sqq. Absit tamen ut Aristophanis verba huius loci parodiam esse contendam. Ita enim triverat tragicos comicus ut saepe, ubi graviter loquentes induceret personas, imprudens eos imitaretur. Cf. fr. Ar. 397." (Bakh.)

583. *τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς*] Imberbis erat Clisthenes. Cf. 575. Eq. 1373—1374.

584. Connecte *ἄνδρα* cum *γέροντα.*

585. *ἀναπέμψαι*] Schol: *ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ Θεσμοφόριον.* Cf. 623. *ἀνῆλθες.* 281. 893. 1045.

Schol. *ὅτι ἀναπέμψαι κυρίως. διὸ καὶ ἄνοδος ἡ πρώτη λέγεται, παρ' ἐνίοις καὶ κάθοδος, διὰ τὴν θέσιν τῶν θεσμοφορίων* (*τοῦ θεσμοφορίου*?) *ἐπεὶ καὶ ἄνοδον τὴν εἰς τὸ θεσμοφόριον ἄφιξιν λέγουσιν· ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ θεσμοφόριον.*

591. *ἐσκεύασε*] Ornavit. Ach. 121. *εὐνοῦχος ἐσκευασμένος.* 739. Herod. V. 20. *ἄνδρας λειογενείους τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας.*

592. *πείθεσθε τούτῳ ταῦτα;*] Cf. 879. *πείθει τι τούτῳ, τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ;* Nub. 1000. *εἰ ταῦτ' — πείσει τούτῳ.* 87. Av. 661.

τίς δ' οὕτως —;] Cf. Dem. p. 988. *ἔστιν οὖν οὕτω τις ἀνθρώπων ἄτοπος ὥσθ' — ἀποδοῦναι; ἐγὼ μὲν οὐκ οἴομαι.* p. 878. *τίς γὰρ ἀνθρώπων ἠλίθιός ἐστιν οὕτως ὥστ' ἀργύριον δοὺς τοσοῦτον — προσεγγυήσασθαι; ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶμαι.*

594. Redde, Equidem non arbitror ullum adeo insanum esse.

597. *εἰσαγγέλλεται*] Cf. Eq. 655.

598. *ἐλινύειν*] Cunctari, morari, otiari. Aesch. Prom. 53. *ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ.* 527. *μηδ' ἐλινύσαιμι* etc. Dem. p. 531. *ἐλινύειν μίαν ἡμέραν.* Nusquam alibi legitur apud comicos, neque apud Soph. aut Eur.

600. *κρυπτὸς ἐγκαθήμενος*] I. q. *ἐγκρυφιάζων* Eq. 822. Eur. Andr. 1064. *κρυπτὸς καταστὰς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ;* Hel. 541. *κρυπτεύομαι* (i. e. *ἐνεδρεύομαι*, ut explicat Hesych. in h. v.).

Schol. *ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται* (*κρυπτεῖαι* Fr. hic et infra. *παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ* (Legg. I. 633 A.) *καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχή τις κρύπται. ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος.*

601. *τὴν χάριν — ἔχῃς*] Gratiam ineas.

602. *πρόξενε*] Ipse enim dixerat v. 576. *προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.*

Schol. *ὦ προστάτα.*

603. Verba *ποί τις τρέψεται;* et mox *κακοδαίμων ἐγὼ* secum Mnesilochus dicit ad spectatores conversus, quae ab aliis scenae personis non exaudiri fingitur. BR.

Schol. *Μνησίλοχος τοῦτο διὰ τὸ μέλλειν ἔρευναν γίνεσθαι.*

609. *διοίχομαι*] Haec secum dicit senex.

610. Cf. Av. 1199. *οὗτος σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος.*

τί τὸ κακόν;] Cf. Pac. 322.

611. *ἀναίσχυντός τις*] Cf. 639. *στιβαρά τις.* 752. *φιλότεχνός τις εἶ φύσει.* Lucian. Pisc. 25. *ὁ θεὸς ἴσως χαίρει φιλόγελώς τις ὤν.*

612. *σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'*] Aegre concedentis sunt verba *σὺ δ' οὖν*, well then do what you are about.

Schol. *ἀντὶ τοῦ οὔρει.*

615. Cf. Vesp. 940. *ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς —;*

616. *κάρδαμα*] V. schol. et cf. ad Nub. 234.

Schol. *ἐπισχετικὰ γάρ ἐστιν οὔρου τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας αὐτοῖς χρῆσθαι. ὅτι μὲν γὰρ χρῶνται καὶ*

Xen. Cyr. IV. 4. 3. *δῆλοί τοι, ἔφη, ἐστὲ ὅτι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένεσθε.* Plat. Euthyphr. 17. *ἀλλὰ γὰρ ὡς οὐ πρόθυμός με εἶ διδάξαι δῆλος εἶ.*

φίλος ὑμῖν] Cf. 479. *ἦν δ' ἐμοὶ φίλος.* Eccl. 932. Vesp. 1430.

ταῖς γνάθοις] Quae *ψιλαὶ* erant. Cf. 583.

Schol. ἐψίλωτο γὰρ ὁ Κλεισθένης τὰς γνάθους γυναικωδῶς.

576. *γυναικομανῶ*] Ut *ὀρνιθομανεῖν, Λακωνομανεῖν.* Cf. *γυναικομανής, γυναικομανία.*

προξενῶ θ' ὑμῶν] Schol: *προΐσταμαι.* Dem. p. 194. *οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν.* Id. de coron. 82, 3. *καὶ σὺ προὐξένεις αὐτῶν.* Id. in Calipp. 5, 10. *ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν.* Xen. Hellen. 6, 4, 24. *διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν.* Lucian. Scyth. 7. *προξενήσεις αὐτοῦ.* Herod. IX. 85. *Κλεάδην — πρόξεινον ἐόντα αὐτῶν.* Cf. ad Aves 1021.

Schol. προΐσταμαι.

577. *πρᾶγμα — μέγα*] Cf. 581. Lys. 511. *βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα.* Ran. 759.

578. *ὀλίγῳ τι πρότερον*] Herod. VIII. 95. *τοῦ καὶ ὀλίγῳ τι πρότερον τουτέων ἐπεμνήσθην.* VII. 113. *ὀλίγῳ πρότερον.* IV. 79. 81.

Schol. πρὸ ὀλίγου.

580. *μὴ καὶ προσπέσῃ*] Cf. Eccl. 29. *μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.* Aesch. Suppl. 399. *μὴ καί ποτε | εἴπῃ λέως.* Soph. Phil. 46. *μὴ καὶ λαθών με προσπέσῃ.* Thuc. V. 45. *τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν μὴ καὶ — ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος.* Plat. p. 365 B. 453 A. et B. Soph. Phil. 156. *μὴ προσπεσών με λάθῃ ποθέν.*

581. *ἀφράκτοις*] Cf. Thuc. I. 117. *οἱ Σάμιοι ἐξαπιναίως ἔκπλουν ποιησάμενοι, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες* etc. Eur. Hipp. 657. *εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ᾑρέθην.* 1040. *Ναύφρακτος* legitur Ach. 95. Eq. 567.

πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα] Cf. Pac. 403. *καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.*

582. Cf. Vesp. 1297. *τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, | καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.* His versibus rideri Euripidem judicant Fritzsch. Nauck. "Versum tragicum subesse apparet, si comparamus Vesp. vs. 1297, qui ex eiusdem versus imitatione natus est. Non constat de vs. 586, qui etiam tragoediam sapit, *πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν;* Idem porro est incessus orationis Clisthenis 574 sqq. et ancillae Eur. Andr. 56 sqq. Absit tamen ut Aristophanis verba huius loci parodiam esse contendam. Ita enim triverat tragicos comicus ut saepe, ubi graviter loquentes induceret personas, imprudens eos imitaretur. Cf. fr. Ar. 397." (Bakh.)

583. *τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς*] Imberbis erat Clisthenes. Cf. 575. Eq. 1373—1374.

584. Connecte *ἄνδρα* cum *γέροντα.*

585. *ἀναπέμψαι*] Schol: *ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ Θεσμοφόριον.* Cf. 623. *ἀνῆλθες.* 281. 893. 1045.

Schol. ὅτι ἀναπέμψαι κυρίως. διὸ καὶ ἄνοδος ἡ πρώτη λέγεται, παρ' ἐνίοις καὶ κάθοδος, διὰ τὴν θέσιν τῶν θεσμοφορίων (τοῦ θεσμοφορίου?) ἐπεὶ καὶ ἄνοδον τὴν εἰς τὸ θεσμοφόριον ἄφιξιν λέγουσιν· ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ θεσμοφόριον.

591. ἐσκεύασε] Ornavit. Ach. 121. εὐνοῦχος ἐσκευασμένος. 739. Herod. V. 20. ἄνδρας λειογενείους τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας.

592. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα;] Cf. 879. πείθει τι τούτῳ, τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ; Nub. 1000. εἰ ταῦτ' — πείσει τούτῳ. 87. Av. 661.

τίς δ' οὕτως —;] Cf. Dem. p. 988. ἔστιν οὖν οὕτω τις ἀνθρώπων ἄτοπος ὥσθ' — ἀποδοῦναι; ἐγὼ μὲν οὐκ οἴομαι. p. 878. τίς γὰρ ἀνθρώπων ἠλίθιός ἐστιν οὕτως ὥστ' ἀργύριον δοὺς τοσοῦτον — προσεγγυήσασθαι; ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶμαι.

594. Redde, Equidem non arbitror ullum adeo insanum esse.

597. εἰσαγγέλλεται] Cf. Eq. 655.

598. ἐλινύειν] Cunctari, morari, otiari. Aesch. Prom. 53. ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ. 527. μηδ' ἐλινύσαιμι etc. Dem. p. 531. ἐλινύειν μίαν ἡμέραν. Nusquam alibi legitur apud comicos, neque apud Soph. aut Eur.

600. κρυπτὸς ἐγκαθήμενος] I. q. ἐγκρυφιάζων Eq. 822. Eur. Andr. 1064. κρυπτὸς καταστάς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ; Hel. 541. κρυπτεύομαι (i. e. ἐνεδρεύομαι, ut explicat Hesych. in h. v.).

Schol. ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται (κρυπτεῖαι Fr. hic et infra. παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ (Legg. I. 633 A.) καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχή τις κρύπται. ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος.

601. τὴν χάριν — ἔχῃς] Gratiam ineas.

602. πρόξενε] Ipse enim dixerat v. 576. προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.

Schol. ὦ προστάτα.

603. Verba ποί τις τρέψεται; et mox κακοδαίμων ἐγὼ secum Mnesilochus dicit ad spectatores conversus, quae ab aliis scenae personis non exaudiri fingitur. BR.

Schol. Μνησίλοχος τοῦτο διὰ τὸ μέλλειν ἔρευναν γίνεσθαι.

609. διοίχομαι] Haec secum dicit senex.

610. Cf. Av. 1199. οὗτος σύ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος.

τί τὸ κακόν;] Cf. Pac. 322.

611. ἀναίσχυντός τις] Cf. 639. στιβαρά τις. 752. φιλότεκνός τις εἶ φύσει. Lucian. Pisc. 25. ὁ θεὸς ἴσως χαίρει φιλόγελώς τις ὤν.

612. σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'] Aegre concedentis sunt verba σὺ δ' οὖν, well then do what you are about.

Schol. ἀντὶ τοῦ οὔρει.

615. Cf. Vesp. 940. ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς —;

616. κάρδαμα] V. schol. et cf. ad Nub. 234.

Schol. ἐπισχετικὰ γάρ ἐστιν οὔρου τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας αὐτοῖς χρῆσθαι. ὅτι μὲν γὰρ χρῶνται καὶ

mulieres papillas vincire solebant. Catull. Epith. 65. strophio luctantes vincta papillas.

639. *στιβαρά τις*] Sic 611. *ἀναίσχυντός τις εἶ*. 752. *φιλότεκνός τις*. Pl. 726. *ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός*. Av. 1328. *πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις*. Aesch. Pr. 695. *φόβου πλέα τις εἶ*. Soph. Aj. 1266. *φεῦ, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς | χάρις διαρρεῖ*. Eur. Iph. A. 1012. *κακός τίς ἐστι*. Hel. 911. *ἔκδικός τις ὤν*. Bacch. 822. *καί τις εἶ πάλαι σοφός*.

στιβαρά] Alia forma *στιφρὸς* occurrit Fr. 190. *τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ὡς ἐλάας στιφράς*.

640. Cf. 552. *καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε | εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'*. Etiam Nub. 217. *ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'*. et ad Pl. 715.

τιτθούς] Papillas. Anglice, teats. Lysias I. 12. *ἐκέλευον — δοῦναι τῷ παιδίῳ τὸν τιτθὸν, ἵνα παύσηται κλαίων* (*κλαῖον*).

641. *στερίφη*] Sterilis. Plat. Theaet. p. 117 C. *στερίφαις μὲν οὖν ἄρα οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι*. Aelian. H. A. XV. 9. *ὥσπερ εἴς τινα ἄγονον καὶ στερίφην γαστέρα ἐμπεσόν*. Moeris: *Στερίφη Ἀττικῶς· στεῖρα Ἑλληνικῶς* (corr. Ruhnk.). V. Ruhnk. ad Tim. h. v.

ἐκύησα] Cf. Lys. 745.

Schol. ἀντὶ τοῦ στεῖρα.

643. *τὸ πέος*] Penem intellige coriaceum, quem pro temporum istorum moribus assutum gestabat senex festivus. Cf. ad Nub. 538.

644. *τοδὶ διέκυψε*] Redde, eccum, vide, huc transiit in conspectum, sc. in partem posteriorem. Nisi pro *τοδὶ* legendum *τῃδὶ* hac parte. Cf. Sophr. Fr. 11. *ὁ δ' αὖ φάλης κατακυπτάζει*.

καὶ μάλ' εὔχρων] Boni sane coloris. Cohaerent enim arcte *καὶ μάλα*. Ran. 410. *μειρακίσκης — καὶ μάλ' εὐπροσώπου*. Epicrates Ath. 59. *καὶ μάλα πρᾴως*. Aesch. Cho. 879. *καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ*. Aesch. Fr. 309. *χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον*. Plat. Phaed. 117 B. *λαβὼν καὶ μάλα ἵλεως*. ibid. C. *καὶ μάλα εὐχερῶς*. Dem. p. 28. *καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα*. Aesch. II. 94. *καὶ μάλα ὀρθῶς*.

ὦ τάλαν] Haec ad Mnesilochum tanquam mulierem.

645. *ἐς τὸ πρόσθεν*] Cf. Soph. Aj. 1249. *εἰ — τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν*.

646. *ἐνγεταυθί*] Schol: *οὐκ ἐνταῦθά γε. παρατετήρηται καὶ πρότερον*. Quae saepius ab nostro usurpatum *ἐνγεταυθὶ* docent. Similiter *ἐνμεντευθενὶ* reposuerim ap. Metagenem Athen. p. 269 F. *Ἐνγετεῦθεν* legit Fritzschius, *ἔν γε τεῦθεν* Cobetus, in Av. 11. Conferri quodammodo potest *τηνδὶ* pro *τηνδὶ δὲ*, et nonnulla alia similia. Erunt fortasse qui *ἔν γε ταυθὶ* scribi malint. Cf. ad Eq. 1357.

Schol. οὐκ ἐνταῦθά γε. παρατετήρηται καὶ πρότερον.

647. *ἰσθμόν τιν' ἔχεις —*] Corinthii, ne totam Peloponnesum circumnavigare cogerentur, naves machinis traducebant per Isthmum ab uno mari ad alterum. Sic intelligi debet vetus scholiastes, cujus ad hunc locum verba descripsit Suidas: *ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ ἰσθμοῦ εἷλκον οἱ*

Κορίνθιοι. ὥστε μὴ περιέρχεσθαι. τοῦτο δὲ διϊσθμονίσαι ἐκάλουν. Dicebatur etiam *διϊσθμεῖν, ὑπερισθμεῖν, ὑπερνεουλκεῖν*, quorum verborum exempla apud Polybium reperiuntur. Male hoc de fossa accepit Kusterus, quum terrestri via navium illa traductio fieri soleret. BR. Saepe naves per Isthmum trajectas memorant Thucydides et Xenophon. Thuc. III. 15. *ὁλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν, ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν.* VIII. 7. Herod. VII. 24. *τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι.* Strab. VIII. 2. 2. *ὁ δ' Ἰσθμὸς κατὰ τὸν διολκὸν, δι' οὗ τὰ πορθμεῖα ὑπερνεωλκοῦσιν ἀπὸ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν θάλατταν, εἴρηται ὅτι τετταράκοντα σταδίων ἐστίν.* De hoc transvectionis modo Polybius *διισθμήσας* et *ὑπερισθμήσας* dicit (IV. 19. V. 101.). Cf. Plin. IV. 5. De ambiguo sensu hujus loci cf. ad Pac. 879.

648. *πυκνότερον*] Frequentius. Plat. Rep. I. 328 D. *νὺν δέ σε χρὴ πυκνότερον δεῦρο ἰέναι.*

Schol. ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ εἷλκον Κορίνθιοι, ὥστε μὴ περιέρχεσθαι. τοῦτο δὲ διισθμονίσαι (*διισθμίσαι* Enger. ex Polybio) *ἐκάλουν.*

649. *ὦ μιαρὸς οὗτος*] Eadem verba Vesp. 900. Cf. Eq. 125. *ὦ μιαρὲ Παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι.* Ran. 921. *ὦ παμπόνηρος.*

Schol. ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα.

651. *εἰσεκύλισα*] Cf. 767. *καί μ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα.* 265. et ad Vesp. 1475. *ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα | δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν* (*εἰσκεκύλικεν* Reisk.) *ἐς τὴν οἰκίαν.* Pherecrat. Stob. T. 116, 12. *εἰκῆ μ' ἐπῆρας ὄντα τηλικουτονὶ | πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν* (*ἐς πόλλ' — πράγματα?*). Aesch. Prom. 87. *ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης.* Xen. Cyn. VIII. 8. *ἐὰν δὲ ἐκκυλισθῇ ἐκ τῶν δικτύων —.* Anab. VII. 1. Mem. I. 2. 22. *εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας* (*ἐγκυλ.* al. qu. *εἰσκυλ.*) Aspasius ad Arist. Nicom. VII. p. 127. *τὸν ἐκ σπουδῆς εἰς φαυλότητα ἐκκυλισθέντα.*

655. *τὰς λαμπάδας*] Cf. 280, 917. 1153.

656. Cf. Lys. 536. *ξυζωσάμενος.*

εὖ κἀνδρείως] Cf. Vesp. 450. *ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς.* Plat. com. ap. Priscian. p. 248. *ἀλλ' ἡγούμεσθ' εὖ κἀνδρείως πολλῷ πάντων προέχοντες.* Stratt. com. II. 789. Plat. Theaet. 157 D. *εὖ καὶ ἀνδρείως ἀποκρίνου.* Legg. 648 C. 855 A. Charm. 160. *εἰπὲ εὖ καὶ ἀνδρείως.* Crat. 440 D. *ἀνδρείως τε καὶ εὖ.*

τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας] Schol: *τῶν ἐγκύκλων ἀποδυσαμένας.* Aeque bene igitur dicitur *ἀποδῦναι τοῦ ἱματίου* et *ἀποδύεσθαι τὸ ἱμάτιον.* Insolita haec cum genitivo structura. Sed suspicor latere mendum. Redde, et palliis emergentes, i. e. exutis palliis, Anglice slipping off our cloaks. Intransitivum enim est *ἀποδῦναι.* Quod minime intellexerunt interpretes. Cf. 730. *σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν | ἀπόδυθι.* Lys. 663. *ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ'.* 686. *ἀλλὰ χἠμεῖς — θᾶττόν ἐκδυώμεθα.* 615. *ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ', ἄνδρες, τουτῳὶ τῷ πράγματι.* Ach. 627. *ἀλλ' ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.* (Ubi schol: *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποδυομένων ἀθλητῶν· ἵνα εὐστροφώτεροι ὦσι πρὸς τὰ παλαίσματα. Ἄλλως. ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν στολὴν, ἵνα εὐτόνως χορεύσωσι,* ut optime

corrigit Fritzsch. Duae enim sunt confusae interpretationes.) Plat. Menex. p. 381. *εἴ με κελεύοις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι.*

Schol. *τῶν ἐγκύκλων ἀποδυσαμένας.*

657. *ζητεῖν εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε*] Cf. 1150. Plut. Cic. 28. *ἔθυον γὰρ αἱ γυναῖκες τὴν ἀπόρρητον ἐκείνην καὶ ἀθέατον ἀνδράσι θυσίαν ἐν τῇ τοῦ Καίσαρος οἰκίᾳ, καὶ παρῆν ἀνὴρ οὐδείς.* Lucian. Amor. 10. *καὶ πᾶν τὸ δωμάτιον, ὡς ἐν* (*ὡσεὶ*) *Θεσμοφορίοις, γυναικῶν μεστὸν ἦν, ἀνδρὸς οὐδ' ἀκαρῆ παρόντος.*

περιθρέξαι] Notanda aoristi forma *περιθρέξαι;* usitatior enim est *περιδραμεῖν.* Cf. Eur. Iph. A. 1569. *ἔθρεξε.* Apud Homerum legitur aoristus *ἔθρεξα.* Futurum *ἀποθρέξει* est Nub. 1005. *περιθρέξει* Ran. 193.

Schol. *ἐπεὶ μόνων γυναικῶν ἐστιν ἡ ἐκκλησία.* *περιδραμεῖν.*

658. *τὴν πύκνα —*] Thesmophorium et tentoria vicina intelligit Fritzsch. Pnycis autem nomine appellari Thesmophorium quod in eo, quasi in Pnyce, concio nunc feminarum de Euripide habeatur. V. Schoemann. c. III. p. 54. Thesmophorium ita dicit, ut recte explicant scholia, quae in unum videntur conjungenda, *τὴν ἐκκλησίαν* (*παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι τοὺς ὄχλους*). *ἐπεποίηντο γὰρ ἐκκλησίαν. τὰς δὲ σκηνὰς διὰ μέσου εἴρηκε. καὶ γὰρ πρὸς τῇ πυκνὶ σκηναὶ* (*τῇ σκηνῇ πυκναὶ* R.) *ἦσαν, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνης μέμνηται τούτου* (*που*?). Quae postrema ad v. 624 respicere censet Enger.

τὰς σκηνάς] Tentoria, Anglice booths, stalls. Cf. Pac. 731. Schol: ad Theocr. XV. 16. *ἐν ταῖς πανηγύρεσι σκηνὰς ἐποίουν οἱ πωλοῦντες.* Nostri fabula fuit *Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι* appellata.

διαθρῆσαι] Explorare. Eq. 543. *τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι.* Nub. 700. *φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει.*

Schol. *τὴν ἐκκλησίαν παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι τοὺς ὄχλους.* *ἐπεποίηντο γὰρ ἐκκλησίαν. τὰς δὲ σκηνὰς διὰ μέσου εἴρηκε. καὶ γὰρ πρὸς τῇ πυκνὶ σκηναὶ ἦσαν, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνης μέμνηται τούτου* (l. *που* aut *ἀλλαχοῦ*? sc. in Pac. 731.).

659. *εἶα δή*] Cf. Vesp. 430. *εἶά νυν·*

κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα] Cothurnum haec redolent. Cf. Ran. 478. *ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.* Soph. Ant. 224. *κοῦφον ἐξάρας πόδα.*

660. Cf. Vesp. 246. *πάντῃ διασκοπῶμεν.* Pac. 1161. Sic *διαθρεῖν* Eq. 543.

σιωπῇ] Cf. Av. 1217. Sic *σιγῇ* Pac. 1053.

661. Cf. Pl. 255. *σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν.* Soph. Oed. R. 1050. *σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς ηὑρῆσθαι τάδε.* Aesch. Pers. 407. Ag. 1353.

663. Cf. Soph. Oed. R. 476. *τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.*

664. *ἐν τόποις ἑδραῖος*] Schol: *παρακαθεζόμενος.* Cf. 688. Eur. Andr. 265. *κάθησ' ἑδραία.* Rhes. 783. *ἑδραίαν ῥάχιν.* Soph. Phil. 210. *ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ.*

Schol. *παρακαθεζόμενος.*

665. Cf. Eur. Phoen. 272. *ὧν εἵνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον, | κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ.* Iph. T. 68. *σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ*

στρέφων. Infra 958. *ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ | κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν*. et supra 485. Virgil. Aen. XII. 558. Huc atque huc acies circumtulit. Nos etiam dicimus to cast the eye. *Ῥίπτειν σκέλος* dicitur Vesp. 1530. Pac. 332.

666. Cf. Av. 423. *σὰ ταῦτα πάντα, καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο*. Eccl. 487.

667 sq. Dem. p. 732. *κολασθεὶς καὶ δοὺς ἀξίαν δίκην τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γενήσεται μὴ τιθέναι τοιούτους νόμους*. Lys. XXX. 32. *παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾶν εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν*. Herod. II. 120. *τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος ὅκως πανωλεθρίῃ ἀπολόμενοι καταφανὲς τοῦτο τοῖσι ἀνθρώποισι ποιήσουσι, ὡς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων μεγάλαι εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν*. Neophron ap. schol. Med. 1387. *τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει, | δίδαξις ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις | θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἴρεσθαι βροτούς*.

δράσας ἀνόσια] *Ἀνόσια δρᾶν* hoc loco nihil aliud esse quam in Thesmophorium penetrare recte monuit Enger.

670. *ἀδίκων — ἀθέων*] Eur. Herc. F. 433. *βίου κέλευθον ἄθεον ἄδικον*.

672. Cf. Aesch. Ag. 369. *οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν* etc.

φήσει — φανερῶς] Cf. 431. *ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω*.

677. *ὅ τι καλῶς ἔχει*] Soph. Oed. R. 879. *τὸ καλῶς ἔχον πόλει πάλαισμα*.

678. *τοιάδ' ἔσται*] Talia illis accident.

680. Cf. Eur. Herc. F. 878. *τὸν μανιάσιν λύσσαις χορευθέντ' ἀναύλοις*. *Schol. ἀντὶ τοῦ διάπυρος ὢν ταῖς μανίαις*.

681. *λύσσῃ παράκοπος*] Diod. Sic. II. 9. *ἐπὶ τοσοῦτο προῆλθε λύπης* (l. *λύττης*) *καὶ παρακοπῆς, ὥστε* etc. I. 119. *λύσσῃ τινὶ καὶ μανίᾳ*. Soph. Fr. 678. *λύσσα μαινάς*. Eur. Bacch. 999. *μανείσᾳ πραπίδι παρακόπῳ τε λήματι*. 32. *τοίγαρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ᾤστρησ' ἐγὼ | μανίαις, ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν*. Aesch. Eum. 330. *παρακοπὰ παραφορὰ φρενοδαλής*. Ag. 487. *τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος;* Lucian. Amor. 13. *ἐμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας*. Est autem *παρακόπτειν* insanire, Hippocr. Epist. 12. *οὐ παρέκοπτε Δημόκριτος*. Quo sensu legitur etiam *παραπαίειν*, Pl. 508. Pac. 89.

683. *γυναιξὶ καὶ βροτοῖς*] I. e. Feminis et mortalibus ceteris. Similiter *ὦ Ζεῦ καὶ θεοί* Pl. 1. Alexandri locum ap. schol. ita corrigit Meinekius Hist. Com. Gr. p. 488: *ἦσαν ἄνθρωποι (δὲ) πέντε καὶ γυναῖκες τέτταρες*. Verba autem Alexandri mediae comoediae poetae esse censet.

Schol. γελοίως εἶπεν, ὡς Ἀλέξανδρος "ἦσαν ἄνθρωποι πέντε καὶ γυναῖκες τρεῖς." πέπαικται οὖν τοῦτο ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

684. In hanc sententiam Euripides in Bacchis v. 882, nisi quod non dicit cito sed tarde puniri impios, *ὁρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως πιστὸν τόγε (πιστόν τι τὸ) θεῖον σθένος· ἀπευθύνει δὲ βροτῶν τούς τ' ἀγνωμοσύναν τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας ξὺν μαινομένᾳ δόξᾳ*. BE. Cf. Eur. Ion. 972. *τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν*. Iph. T. 338. *τὸν σὸν ἀποτίσει φόνον*. Soph. Ant. 1352. Cratin. com. II. 17. *ὡς εὖ καὶ ταχέως*

ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα. Lys. VI. 20. *οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει —.*

685. *Schol. ἀποδίδωσιν.*

688. *Schol. ..... ἁρπάζει παιδίον μιᾶς γυναικὸς καὶ καταφεύγει ἐν τῷ ἱερῷ (ἐς τὸ ἱερὸν?) λέγων ὅτι, ἐάν με τύψητε, κατασφάξω τοῦτο τὸ παιδίον. ἀντὶ δὲ παιδίου ἀσκὸν οἴνου λαμβάνει, καὶ αὐτὸν ἐνδύει κροκωτὸν, καὶ ποιεῖ αὐτῷ χεῖρας καὶ πόδας, καί φησιν αὐτὸ παιδίον. διαβάλλει δὲ τὰς γυναῖκας ὡς ἐν ταῖς μάχαις* (*μασχάλαις* Schn. Eng. qu. *μάλαις*, vel *ὑπὸ τῆς μάλης*) *αὐτῶν τοὺς ἀσκοὺς τῶν οἴνων κατέχουσιν* (qu. *κατεχούσας*, vel *κατεχουσῶν* cum Schneid.).

689. Cf. Ach. 564. *οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς;*

690. *καὶ τὸ παιδίον ἐξαρπάσας*] Mnesilochus, quum videret se in magno periculo esse, rapit a muliere quadam infantem (infantem enim esse putabat) et cum eo ad aram confugit, ut quasi obsidem habeat, atque, si mulieres ipsum velint occidere, eas ab incepto deterreat, tanquam prius infantem occisurus. Imitatur autem comicus Euripidem in Andromacha, sed oeconomiam invertit: nam ibi Andromacha, quam Hermione et Menelaus volebant occidere, ad aram confugit, ut ibi sarta tectaque esset; Menelaus autem, ut eam cogat inde discedere, absconditum alicubi filiolum ejus comprehendit et occisurum minatur, ni mater aram deserat. Simile quid est in Oedipo Coloneo Sophoclis, ubi, quum Creon vellet Oedipum cogere ut rediret Thebas, comprehendit illius filias. Vide ibi v. 812. aut 852. Haec apud tragicos seria sunt, comicus autem in iis jocatur, ut etiam facit in Acharnensibus, ubi, quum carbonariorum grex vellet occidere Dicaeopolin, iste arripit corbem carbonarium et eum contra prius occidere vult; et sic grex miseratione corbis motus parcit Dicaeopolidi. Vide ibi v. 331. BE.

691. Cf. Ach. 470. *φροῦδά μοι τὰ δράματα.* Eccl. 311. *ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;*

692. "Tragicum loquendi genus inde ab *ἀλλ' ἐνθάδε* nemo non agnoscit. Num vero parodia sit dubitant Enger et Fritzschius. Miror doctum interpretem (Fr.) non vidisse locum allatum manifestam exhibere Telephi parodiam, qui Orestem ex cunabulis rapuit, ut sibi obses esset. V. ad Ach. 326. Tragoediam enim Telephum *παρῳδεῖ* comicus in antecedentibus 466 sq., quae orationem quam habuit rex Mysorum, et ejus cognitionem continent (v. ad Ach. 496 sq.), ita ut vv. 692 sq. legenti statim ejusdem facinus in mentem veniat. Deinde non tacent scholiastae, cum aperte testetur schol. Ach. 332. *τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαίζει τῆς τραγῳδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τήλεφος —. παραπλήσιον δέ τι καὶ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. ὁ γὰρ Εὐριπίδου κηδεστὴς Μνησίλοχος ἐπιβουλευόμενος παρὰ τῶν γυναικῶν ἀσκὸν ἁρπάσας παρά τινος γυναικὸς ὡς ἂν παιδίον ἀποκτεῖναι βούλεται.* Eandem igitur habemus parodiam quam in Ach. 326 sq.; cum autem in Acharnensibus pueri raptus ante longam illam Telephi orationem ponatur, in Thesm. contra post eam, quaerendum est quamnam in tragoedia habuerit sedem. — Habuit igitur orationem illam Telephus

ante agnitionem; cum autem raptus infantis, quod per se intellegitur, post agnitionem in tragoedia sit ponendus, sequitur Aristophanem non in Acharn. sed in Thesmoph. verum tragoediae ordinem servasse. Itaque, comparatis quae ad Ach. 496 annotavi, hoc fere modo tragoedia processit. Verba facit Telephus (fragmenta ita distribuenda sunt ut praecedat 706. sequantur 701. 700? 707. 710. 711. 712.). Clamorem tollunt indignabundi Graeci, Fr. 713. Ach. 557 sqq. Thesm. 520 sqq. Brevi post agnoscitur Telephus, nec displicet Jahnii conjectura, eum, inimicorum conviciis incensum, ipsum se minime mendicum sed Mysorum regem esse aperuisse, cui conjecturae favet Ach. 593 sqq. Iam, ut saluti suae consulat, Orestem arripit, ad aram confugit, et exclamat: *ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων | πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε κτέ.* Neque jam ad finem perductam esse parodiam arbitror. Vociferatur Graecorum aliquis, Agamemnonis filium morti ut eripiat: *οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν | στήσεσθε καὶ τροπαῖον;* Quorum neque *ἀρήγειν* neque *βοὴν ἵστασθαι* comicorum est. *Ἀρήγειν* legitur Lys. 303 in carmine chorico (ib. 459. *ἀράξετε* restitutum est) et Plut. 476, *ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;* Sed ibi Blepsidemus, *τύμπανα καὶ κύφωνας* tanquam socios in auxilium sibi invocans, consulto usitato grandiore sermone utitur. *Βοὴν ἱστάναι* frequens, ut in Euripide, Her. 73. 128. 656. Iph. T. 1307. Paratragoedia haec mulieris verba existimari possent, nisi tam apte Telepho congruerent. An in hac scena plura tragoediae debeantur decernere vix ausim. In parodia poetam versari indicant numeri et verba vv. 700. 715. 716 (stroph. 675. 676.) 724. (stroph. 685), deinde *αὐθαδία* 705 et fortasse *τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον, μόνην — αἰτιῶ τὴν μητέρα* 731, quae de Clytaemnestra intellegi possunt. At haec mitto memor *τοῦ μηδὲν ἄγαν.* Post v. 732. nullum Telephi vestigium reperitur. In tragoedia servatur Orestes, in comoedia contra uter vini, quem mulier tanquam puerum curabat, trucidatur." (Bakh.)

κέκραχθι] Cf. Ach. 335. *ὡς ἀποκτενῶ. κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.* Vesp. 198. Similiter *ἄνωχθι* Hom. Il. *κ'*. 67. *ἀνώχθω λ'*. 189. *ἄνωχθε* Od. *χ'*. 437. *ἐγρήγορθε* Il. *ή*. 371. Cf. etiam *δέδιθι*, et *ἴλαθι* Theocr. XV. 143.

693. *Schol. τῶν βωμῶν, ἀπὸ τοῦ τὰ μηρία ἐπάνω ἀποκεῖσθαι. ἐκ δὲ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον εἶπεν.*

694. Tragicum sermonem affectat senex, et fortasse latet hic versus tragici alicujus.

695. *καθαιματώσει βωμόν*] Cf. Pac. 1019. *οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς, | οὐδ' αἱματοῦται βωμός.* Aesch. Sept. 258. *μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν.* Eur. Andr. 260. *σφάζ', αἱμάτου θεᾶς βωμόν.* Iph. T. 225.

696. *οὐ πολλὴν βοὴν στήσεσθε —;*] Aesch. Ch. 885. *τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;* Soph. Phil. 1263. *τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;* Eur. Her. 656. *τί γὰρ βοὴν ἔστησας ἄγγελον φόβου;* 128. *βοὴν ἔστησε.* 73. *ἔα ἔα. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας | ἔστηκε;* Iph. A. 1039.

ἔστασαν ἰαχάν. Iph. T. 1307. *τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν —;* Or. 1529. *τοῦ δὲ μὴ στῆσαί γε κραυγὴν εἵνεκ' ἐξῆλθον δόμων*. Antiph. com. III. 112. *βοὴν ἵστησι γεγωνόν*. Lucian. V. Hist. II. 26. *βοήν τε ἵστη*. 46. *βοὴν ἱστάναι*. Arist. Nub. Arg. III. *πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἵστησι*.

697. *τροπαῖον*] Sc. *στήσεσθε*. Pl. 453. *τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν αὐτῆς τρόπων*. Eur. Andr. 763. *τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι πρέσβυς περ ὤν*. Or. 713. *στῆσαι τροπαῖα τῶν κακῶν*. Xen. Hell. 7, 5, 24. *ἀμφότεροι μὲν τρόπαιον ὡς νενικηκότες ἐστήσαντο, τοὺς δὲ ἱσταμένους οὐδέτεροι ἐκώλυον*. Aesch. Or. III. § 75. *μὴ τρόπαιον ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν*. Lys. Or. XVIII. § 3. *στρατηγῶν γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις εἷλε, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια*. Sic *τροπαῖον θέσθαι* Lys. 318. V. Pors. ad Phoen. 581. Fritzsch. Quaest. Lucian. p. 171. Antiquis scriptoribus, ut nostro et Thucydidi, *τροπαῖον;* recentioribus *τρόπαιον* adjudicat schol. V. Fritzsch. ad h. l. et in Add. Schol. ad Thuc. I. 30. ibique Duker. "*τροπαῖον* adjectivum esse, clamorem quo in fugam convertatur Mnesilochus, recte animadvertit Both." ENGER. Fritzschius etiam *πολλὴν βοὴν καὶ τροπαῖον* ejusmodi clamorem magnum intelligit, qui alterum in fugam conjiciat, coll. Eq. 246. *ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ*. Falluntur, opinor, docti viri.

Schol. *τροπαῖον προπερισπωμένως ἀναγνωστέον παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τρόπαιον δὲ προπαροξυτόνως παρὰ τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς*.

698. Cf. Ran. 1476. *ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;* Nub. 124. Ach. 55.

700. Cf. Ran. 1371. *τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας | νεοχμὸν —*. Eur. Cycl. 222. *ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ —;*

701. Schol: *παροιμία*. Cf. Pac. 554. *ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς*. Eq. 304. *τοῦ σοῦ θράσους πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία*, etc. Nub. 984. *ἀρχαῖα — καὶ τεττίγων ἀνάμεστα*. Ran. 1372. *τέρας νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων*. Vesp. 488. *ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται*. Aesch. Pers. 603. *ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα*. Soph. El. 607. *ἀναιδείας πλέαν*. Aj. 745. *ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα*. Eur. Alc. 727. *τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέων*. Herod. II. 84. *πάντα δ' ἰητρῶν ἐστι πλέα*. VIII. 132. *στρατιῆς τε πάντα πλέα ἐδόκεε εἶναι*. Dem. p. 405. *πλείστης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας μεστόν*. 241. *πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν*. Plat. Symp. 223. *καὶ θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι*. Xen. Mem. III. 4. 5. *πάντα μεστὰ εἶναι τῶν διδαξόντων*. Ages. I. 27. *πῶς οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι;* Antipho Stob. 68, 37. *φροντίδων ἤδη πάντα πλέα*. Lucian. Luc. 42. *πάντα ἐκεῖνα μεστὰ ἦν ἀλεύρων*. Tim. 27. *ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη, αἵπερ νῦν κατέχουσι τὰ πάντα*. Tyr. 10. *πάντα εἰρήνης μεστά*. Abd. 3. *χολῆς μεστὰ πάντα*. Conv. 45. *ταραχῆς — καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα*. Cat. 19. *ποῦ νυν καθεδεῖται, μεστὰ γὰρ πάντα*. Dion. Chrys. Or. VII. 129. *πάντα μεστὰ ἡρώων*. Suidas in *ἀθρεῖν*: — *παραδειγμάτων δὲ πάντα μεστά*. Lex.

Sang. p. 350. *παραδειγμάτων δὲ πάντα μεστά.* Append. Prov. I. 35. *Ἅπαντα τόλμης καὶ ἀναισχυντίας: ὅτι ἡ ἀναισχυντία νικᾷ τὰ πολλά.* Synes. Prov. II. 116 A. *πάντα πανταχοῦ πάντων κακῶν ἔμπλεα ἦν.* *Schol.* *παροιμία.*

704 sq. Cf. Soph. Oed. C. 816. *ἦ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει. | ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; | ΚΡ. παίδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ | ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα. | ΟΙ. ὤμοι. ΚΡ. τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε. | ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνου.*

οἷον] Ut! Cf. Eq. 367. *οἷόν σε δήσω 'ν τῷ ξύλῳ.* 703. Av. 224. Vesp. 901.

ἐξαράξω] Excutiam, effringam. Nub. 1373. *ἐξαράττω | πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι.* Eq. 640. *τῷ πρωκτῷ θενὼν | τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα.* Simonides Stob. Fl. 73, 61. *οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ | ὀδόντας.* Hom. Od. *μ'*. 422. *ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν.* Lys. XXVIII. 6. *ἵνα αὐτῶν ἐκκόψῃς, ἔφη, τὰς συκοφαντίας.* Reiskius confert Dionys. H. Ant. p. 38. 44.

τὴν ἄγαν αὐθαδίαν] Anglice, your excessive arrogance. Cf. Nub. 1120. *μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.* Soph. Ant. 1251. *ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρύ.* 1256. *τῆς ἄγαν — σιγῆς.* Eur. Alc. 794. *τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς.* Or. 708. *τὰς ἄγαν προθυμίας.* Eur. Alex. Fr. 15. *ὁ πλοῦτος — αἵ τ' ἄγαν τρυφαί.* Eur. Oenom. Fr. 5. *τοὺς ἄγαν πόνους.* Dem. p. 44. *τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν.* p. 428. *νῦν δὲ γέλως — εἰ μὴ τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν σχήσετε νῦν ἡμεῖς.* p. 1128. *τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε.* Xen. Oecon. XX. 21. *αἱ λίαν ἀνεπιστημοσύναι.* Lucian. de m. c. 5. *τῆς ἄγαν ἐλευθερίας.* 7. *τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας.* Id. Amor. 36. *τῆς ἄγαν φιλονεικίας.* Id. Cont. 17. *αἱ ἄγαν σπουδαὶ αὐτῶν.* Id. Lucian. Epist. Sat. I. 24. *τὸ ἄγαν φίλαυτον.* Similiter Eur. Iph. T. 721. *ἡ λίαν δυσπραξία.* Dem. p. 71. *αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι.* Soph. Fr. 709. *τὴν ἁπλῶς δίκην.* Plat. Criti. 107. *ἡ γὰρ ἀπειρία καὶ σφόδρα ἄγνοια* etc. Plut. Per. 15. *ἡ τοῦ λόγου ψιλῶς δύναμις.*

705. Cf. Vesp. 417. *ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;*

δεινὰ — καὶ περαιτέρω] I. e. *πλέον ἢ δεινά.* Av. 1500. *βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;* Cf. Dem. p. 1123. *οὐκοῦν δεινὸν — καὶ πέρα δεινοῦ, τοὺς Ἕλληνας μὲν* etc. Eur. El. 1185. *ἄλαστα μέλεα καὶ πέρα.* Andr. 270. *ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω.* Soph. Fr. 197. *ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα γυνή.*

706. *ὅστις γ'*] Cf. 883. 888. Ran. 740. 1184.

707. Cf. Ach. 701. *πρὸς τάδε τί ἀντερεῖ Μαρψίας;* Pl. 485. *ἢ τί ἂν | ἔχοι τις — ἀντειπεῖν ἔτι;* 1161. *καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;* Lys. 193. *τίς ἂν οὖν —;*

709. *κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι*] Suidas, *Μέντοι: ὅμως. τὸ δὲ σὺν τῷ γε* (i. e. *μέντοιγε*) *παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.* Atticis non licuisse *γε* post *τοι*, nisi alio interjecto vocabulo, ponere rectissime judicavit Porson. ad Med. 675., exceptionibus allatis h. l. et Eur. Iph. T. 726. Ita Nub. 126. *ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι.* In Eq. 276. *ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε —*, legendum cum Porsono *ἀλλ' ἐὰν μὲν τόνδε.* Cf. Thuc. IV. 72.

οὐ μέντοι ἔν γε τῷ παντὶ ἔργῳ —. 78. *οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι.* Xen. Anab. II. 3. 9. *οὐ μέντοι ταχύ γε ἀπαγγελῶ.* Oecon. XIV. 3. *οὐ μέντοι γε πάντας* (l. *πάντας γε*) —. Lys. XXXI. 23. *οὐ μέντοι τοῦτόν γε* —. Plat. Rep. I. 329 E. *οὐ μέντοι γε ὅσον* (leg. *οὐ μέντοι ὅσον γε*) *οἴονται.* Dem. p. 54. *οὐ μέντοι γε* (*γε* om. Y.) *μὰ Δί' οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν.* p. 83. *ὑμεῖς δὲ τὸ μὲν ψήφισμα τοῦτ' ἐψηφίσασθε, οὐ μέντοι γ'* (del.?) *ἐκείνου εἶναι Ἀμφίπολιν.* 263. *ὧν μέντοι γε ἐκ* (*ἐγὼ ἐκ* vel *ἐκ γε*?) *τῆς ἰδίας οὐσίας — ἔδωκα τῷ δήμῳ.* p. 610. *οὐ μέντοι γε* (*γε* om. libri plur.) *ὀφειλούσας.* p. 913 et 921. *οὐ μέντοι γε ἐντὸς* (*γε* om. r. qu. *οὐ μέντοι ἐντός γ'* —) *ὧν εἰπεῖν αὐτοῦ.* p. 982. *οὐδ' ἐγὼ τούτους ἀγνοῶ οὐδὲ φιλῶ, οὐ μέντοι γ'* (?) *ἀποστερῶ μὰ Δία οὐδὲ συκοφαντῶ.* p. 1190. *οὐ μέντοι ἑαυτῷ γέ* (*γ' ἑαυτῷ* perverse r.) *φησι δανεῖσαι.* p. 1195. *οὐ μέντοι γ' οὐδὲ τούτου* (*οὐ μέντοι οὐδὲ τούτου γ'* al.) *ἔφασαν* —. Antiph. V. 19. *ὅμως μέντοι γε* (?) *καὶ ἐκ τούτων.* VI. 3. *ἡγοῦμαι μέντοι γε* (?) *καὶ ὑμῖν* —. Lys. XXXI. 2. *οὐ μέντοι γε ἰδίαν* (l. *μέντοι ἰδίαν γε*) *ἔχθραν* —. In hoc comici loco particula *γε* non ad *μέντοι* pertinet, sed ad *καί*. De particulis *καὶ — γε* cf. Nub. 1235. Vesp. 581. Ran. 623. Pl. 217. Eadem ratio est sequentium locorum. Eq. 1350. *καὶ νὴ Δί' εἴ γε* —. Eur. Phoen. 1215. *κοὐκ ἄν γε λέξαιμ'* —. Xen. Ap. Socr. 20. *οὐ γὰρ δὴ καὶ στρατηγοὺς αἱρεῖσθε καὶ πρὸ πατέρων καὶ ἀδελφῶν, καὶ ναὶ μὰ Δία γε ὑμεῖς πρὸ ὑμῶν αὐτῶν* —. Lucian. Tox. 30. *καὶ εἴ γε μὴ τοὔνομα ἐβόησεν.* Pl. 1111. *ἀτὰρ διὰ τί γε* (*δὴ* R.) —; Av. 1571. *εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν* (ubi frustra *εἰ τουτονὶ κεχειροτονήκασ'* Elmsl.) *οἱ θεοί.* 176. *νὴ Δία | ἀπολαύσομαί τί γ'* (*τι δ'* R. Dind.), *εἰ διαστραφήσομαι.* Particulas *μέντοι γε* apud oratores aliosque prosae scriptores Atticos saepius reperiri, librariorum incuria necne incertum, satis constat, et defendit Lobeck. ad Phryn. p. 342. Cf. Heind. ad Phaed. § 132. et Bremi ad Dem. de Cor. 112. Schaef. ad Oed. Col. 790. "De *τοί γε* v. ad Nub. 1254. Eq. 276. Vesp. 1371. Ach. 611. Passim in particula addenda, tollenda, transponenda luditur." DOBR. Add. Qui plura ad h. l. Equidem *καίτοι γε* ab Attica scena, saltem antiqua, ubique ablegandum puto; non item *μέντοι γε*, quando praecedit altera particula, quam sequi solet *γε*, interjecto intervallo, velut e. g. *ἐπεὶ — γε, ἀτὰρ — γε*, etc. Nam in hujusmodi locis particula *γε* non ad proxime praecedentem vocem, sed ad alteram praecedentem et sejunctam particulam pertinet. Sic in hoc ipso loco, *κοὔπω μέντοι γε*, apte cohaerent particulae *καὶ — γε*. Quum autem nonnisi in initio sententiae stare *καίτοι*, ideoque nulla altera praecedere particula queat, patet nequaquam defendi posse *καίτοι γε*.

710. Cf. Plat. Phaedr. 248 E. *εἰς μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ, ὅθεν ἥκει ἡ ψυχὴ ἑκάστη, οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων.* Lucian. Pisc. 52. *καιρὸς δὲ καὶ ὑμᾶς ἀπιέναι ὅθεν ἥκετε.* Epich. Fr. 126. *κἀπῆνθεν ὅθεν ἦνθεν πάλιν.* Xen. An. I. 3. 17. *μὴ ἡμᾶς ἀγάγῃ ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν.* Eur. Herc. 740. *ἦλθες χρόνῳ μὲν οὗ δίκην δώσεις θανών.* Lysias III. 34. *ἐνταῦθα ἦλθον οὗ αὐτὸς ἔμελλον — ὀφθήσεσθαι.* Isae. VI. 35. *ἧκεν οὗ*

ἐξώρμει ἡ ναῦς. Soph. Oed. C. 273. νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην. 336. εἴσ' οὗπέρ εἰσι. Scholiastae explicatio est, ἥκεις, φησὶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν ὅθεν οὐ φεύξῃ. "Sententia est: Unde quidem veneris nescio, non tamen dices te facinus tale ausum facile effugisse." BENTL. "Potest proverbialis locutio fuisse ἥκεις ὅθεν ἥκεις, venisti unde venisti, quae dixerit, nihil quidquam profecisti, nil promovisti." LENTING.

Schol. ἐκ τῶν ἀνδρῶν φησὶν, ὅθεν οὐκ ἔξεστιν. (ἐξε cod. qu. ἐξελεύσει) ὁ Σύμμαχος· γελοίως φησὶν ὅθεν ἥκεις φαύλως ἥκεις. ἥκεις, φησὶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὅθεν οὐ φεύξῃ.

714. *Schol.* τοῦτο τὸ παθεῖν.

715. Ex Eur. Hipp. 675. τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς ἢ τίς ἂν βροτῶν | πάρεδρος ἢ ξύνεργος ἀδίκων ἔργων | φανείη; DOBR.

717. τὴν δ' —] V. Schol.

Schol. κάθηται ἐπὶ βωμοῦ ὡς ἱκετεύων, ἡρπακώς τινος θυγάτριον. φαίνεται δὲ ἀσκὸν ἔχων.

718. τάχ' — ἴσως] Cf. Vesp. 1456. τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι. Plat. Phil. 45. τάχα γὰρ ἴσως φαῖμεν ἂν etc. 53. τάχα δ' ἴσως — μᾶλλον μαθησόμεθα etc. Dem. p. 1126. τάχα τοίνυν ἂν ἴσως —. p. 462. p. 576. p. 991. Thuc. VI. 10. 34. 78. Similiter ἴσως τάχα Xen. Hell. VII. 1. 24. τυχὸν ἴσως Timocl. Athen. 339 E.

719. χαίρων]· Impune.

721. ἀθέοις] Impium et nefarium est violare eum qui ad aram confugerit; hunc autem mulieres volunt comburere. Confugisse autem eum ad aram patet ex v. 695. BE.

723. Cf. Aesch. Pers. 905. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί. Sept. 705. νῦν, ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων | λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ- | λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ | πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ. Incert. ap. Stob. 98, 66. ἀντιπνεῖ δὲ πολλάκις εὐτυχίαις δεινά τις αὔρα. Eur. Andr. 498. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων.

724. ἑτερότροπος] Aliorsum conversa, mutata. Anth. P. IX. 768. Nonn.

725. ἐπέχει] Praevalet. Dem. de Cor. 253. ἡ νῦν ἐπέχει (sc. τύχη). Proprie de ventis usurpatur ἐπέχειν. Herodot. II. 96. ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ. Nisi forte vera lectio est ἐπάγει.

726. τάσδε] Schol: πρὸς τὰς γυναῖκας. Servas sive ancillas dicit, ut ostendunt quae sequuntur v. 728. ἴωμεν — ὦ Μανία. Cf. 537. ἡμεῖς | αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια — ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον. etiam 763. λαβοῦσα Κλεισθένη. Lys. 244. Aliter Schol. Put. τάσδε μέν: ἤγουν ἡμᾶς τὰς γυναῖκας. Fritzschius minus probabiliter τὰς λαμπάδας intelligit (655).

Schol. πρὸς τὰς γυναῖκας.

727. πυρπολεῖν] Pind. P. III. 48. θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι. Soph. Tr. 1104. τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας.

ὅσον τάχος] Eur. Andr. 1066. *οὐχ ὅσον τάχος | χωρήσεταί τις —;* Lys. 1187. *ὡς τάχος.*

728. *ἐπὶ κληματίδας*] Anglice, for the faggots (to burn him). Thuc. VII. 53. *ὁλκάδα παλαιὰν κληματίδων — γεμίσαντες.* Theogn. 1360. *κληματίνῳ — πυρί.*

ὦ Μανία] Nomen usitatum servarum. Cf. 740. 754. Ran. 1345. Pherecr. ap. Poll. VII. 17. *Μανίαν θρεπτήν. Μανία* nomen proprium est Xen. Hell. 3, 1, 10.

Schol. ὄνομα κύριον δούλης τὸ Μανία. καὶ ἐκτεταμένον ἔχει τὸ α.

729. *ἀποδείξω*] Reddam. Pl. 210. *βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.* Lys. XXVIII. 4. *ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδείξειν.*

θυμάλωπα] Titionem, i. e. titionis instar ambustum. Ach. 321. *Schol. σπινθῆρα.*

730. *ὕφαπτε*] Pherecrat. Athen. 228 E. *ὑφάπτειν τοῦ φλέω.*

τὸ Κρητικὸν ἀπόδυθι] Cf. 214. *ἄγε νυν — ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον.* 1181.

τὸ Κρητικόν] Hesychius, *Κρητικόν: ἱμάτιον λεπτὸν καὶ βραχύ. τὰ γὰρ τοιαῦτα Κρητικὰ ἔλεγον.* Phot. p. 178, 17. *Κρητικόν. βραχὺ ἱμάτιον. οὕτως Εὔπολις· "Οὐ πάνυ τάχυ | ῥίψας ἐμοὶ τοῦτ' ἀναβαλεῖ τὸ Κρητικόν;"*

Schol. εἶδος ἱματίου. ἠμφίεσται δὲ ὡς παιδίον καὶ ὑποδήματα ἔχει ὁ ἀσκός (ἡ ἀσκοπυτίνη Fr.).

731. *τοῦ θανάτου — αἰτιῶ τὴν μητέρα*] Cf. Lucian. Fug. 21. *κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται.* Plat. Gorg. 518. *αὐτοὺς ἑστιῶντας αἰτιάσονται τῶν νόσων αἰτίους εἶναι.* Haec autem ad utrem velut infantem dicit.

733. *ἀσκός*] Nempe utrem vini ornatum habitu infantis gestaverat mulier cujus infantem se rapuisse putabat Mnesilochus. Notatur autem lepide vinositas mulierum, ut alias saepe. BE.

734. *Περσικάς*] Calceos muliebres. Cf. Eccles. 319. *καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.*

Schol. ὁ ἀσκός. εἶδος δὲ ὑποδημάτων αἱ Περσικαί.

735. Constructio est, *ὦ θερμόταται γυναῖκες ὑμεῖς, ὦ —,* aut saltem *ὦ ποτίσταται ὑμεῖς κἀκ —.* Quare tollenda virgula post *ποτίσταται*, ut fecit Engerus, qui tamen minus recte, opinor, *καὶ ὑμεῖς* (eaedemque) conjungit. Cf. Vesp. 1060. *ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι* etc. Ran. 849. *ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονῳδίας, | γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην.* Com. anon. IV. 657. *ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ.* Soph. Oed. C. 761. *ὦ πάντα τολμῶν κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων | λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον.* Soph. Phil. 927. *ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας | δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω.* Synes. Ep. 47. *ὦ πρὸς τὰ καλὰ πάντων σὺ πορωμώτατε.*

ὦ θερμόταται] Cf. Aesch. Sept. 599. *ναύταισι θερμοῖς.* Eum. 563. *γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ.*

ὦ ποτίσταται] Formatum *ποτίστατος* a *πότης*, ut *κλεπτίστατος* a *κλέπτης* (Pl. 27), *πτωχίστερος* a *πτωχὸς* (Ach. 425), *πλεονεκτίστατος* ab

πλεονέκτης (Xen. Mem. I. 2. 12), *λαλίστερος* a *λάλος* (Ran. 91), *φαγίστατος* a *φάγος*, *τολμίστατος* a *τόλμος* (nisi legendum *τολμήστατος* a *τολμήεις*). "De hac superlativi formatione Atticis scriptoribus familiari agit Eustathius ad Odyss. p. 1441. plurimis adductis exemplis." (Br.)

Schol. ὦ μέθυσοι.

736. Cf. Soph. Ant. 312. *οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.*

738. *τοῖς σκευαρίοις*] Omnia enim bibendi gratia vendunt aut oppignerant, ut recte explicat scholiasta.

τῇ κρόκῃ] Subtemini. Cf. Lys. 896. Parum enim et male texunt mulieres vino deditae.

Schol. ἅπαντα γὰρ ἕνεκα τοῦ πιεῖν ἐνέχυρα τίθεται καὶ πιπράσκεται.

739—740. Cf. Pac. 34.

741. *τουτὶ*] Mnesilochus ita loquitur ut ipse quidem intelligat *τουτὶ* hoc quod manibus teneo, mulier vero possit *παιδίον* intelligere. V. 743. demum vestibus utrem nudat. ENG.

δέκα μῆνας] I. e. menses lunares. Herod. VI. 63. *οὐ πληρώσασα τοὺς δέκα μῆνας ἡ γυνὴ αὕτη τίκτει τοῦτον* etc. 69. *τὸν χρόνον γὰρ, τοὺς δέκα μῆνας, οὐδέκω ἐξήκειν.* ibid. *τίκτουσι γὰρ γυναῖκες καὶ ἐννεάμηνα καὶ ἑπτάμηνα, καὶ οὐ πᾶσαι δέκα μῆνας ἐκτελέσασαι.* Menand. Com. IV. 192. *γυνὴ κυεῖ δεκάμηνος* (*δέκα μῆνας* Vat.). Mosch. IV. *ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον | πρίν καί πέρ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῷ ὑπὸ ἤπατ' ἔχουσα.* Arist. N. A. VI. *ἔνιοι διισχυρίζονται δέκα μηνᾶς κύειν ἡμερόλεγδον.* Virg. Ecl. IV. 61. Matri longa decem tulerant fastidia menses. Terent. Ad. III. 4. 29. Virgo ex eo | compressu gravida facta est; mensis decimus est. Plaut. Cist. I. 3. 15. At illa, quam compresserat, | decimo post mense exacto hic peperit filiam. Pompon. ap. Non. s. v. verminari: Decimus mensis est quum factum est: ita fit, ita semper solet, | decimo mense demum turgens verminatur, parturit. Varr. Fr. p. 318. ed. Bip.

742. *ἤνεγκον*] Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 98, 11. *ἤνεγκον ἐπὶ πρώτου προσώπου. Σοφοκλῆς Τυροῖ, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.* Greg. Dial. Att. § 78. *τὸ ἤνεγκα διχῶς λέγουσι καὶ ἤνεγκον καὶ ἤνεγκα.* Eust. ad Od. *β'.* p. 1435, 63. *ἰστέον δὲ ὅτι, καθάπερ εἶπον καὶ εἶπα, οὕτω καὶ ἤνεγκα καὶ ἤνεγκον, καὶ μᾶλλον τοῦτο. Ἤνεγκον* legitur praeterea Lys. 944. Ran. 1299. Soph. Fr. 592. *ἔνεγκε* Ach. 1103. Eq. 98. 110. Pac. 1153. 1219. *ἐξενεγκεῖν* Nub. 1388. *εἰσενεγκὼν* Isae. V. 70. Scilicet et *ἤνεγκα* et *ἤνεγκον* dicebant, ut *εἶπα εἶπον*, *ἔχεσα* et *ἔχεσον* etc. Cf. e. g. Soph. El. 13. *ἤνεγκα* (*σε*) *κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην.* Dem. p. 1199. *οἱ ἐνέγκαντες* (al. -*όντες*) *τὸν χαλκόν.* ibid. *ἤνεγκαν.* "Aristophanes neque *ἤνεγκα* aut *εἶπα* dixisse potest neque *εἶπες* aut *ἤνεγκες. Εἰπεῖν* et *εἰπὼν* et *εἴποιμι* (et *εἶπον*) apud veteres sola in usu sunt." COBET. Sic *εἶπας* et *εἶπον* Eccl. 191.

νὴ τὴν Ἄρτεμιν] Non temere mulier de partu loquens per Dianam jurat.

Schol. ἀλλ' οὐ δέκα μῆνας κυοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἀλλ' ἐννέα. εἰώθασι δὲ οὕτω πλήρει ἀριθμῷ χρῆσθαι ἀντὶ τῶν ἐννέα μηνῶν.

743. *τρικότυλον*] Schol: *τρεῖς κοτύλας οἴνου χωροῦν*. Fr. 399. *λήκυθον τὴν ἑπτακότυλον*. Fr. 183. *ὑδρίαν — πεντέχουν*. Alexis com. III. 466. *τετρακότυλον — κώθωνα*. III. 411. *τρικότυλον ψυγέα*. Dionys, com. III. 554. *δικότυλοι, τρικότυλοι (θηρίκλειοι)*. Theophilus com. III. 627. *τετρακότυλον — κύλικα*. Menand. com. IV. 163. *θηρίκλειον — τρικότυλον*. Sotades com. III. 586. *δικότυλος λήκυθος*. Dionysius com. III. 554. *δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος*.

Schol. *τρεῖς κοτύλας οἴνου χωροῦν*.

744. *ὠναισχυντέ μου*] Eadem pronominis collocatio in Eq. 910. *ὦ Δῆμέ, μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ*.

745. Cf. Nub. 878. *εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν* (al. *ὢν*) *τυννουτονὶ* etc.

746. *τρεῖς χόας —;*] V. Schol. Vini aetatem Liberalium, hoc est Choum, numero indicare morem fuisse hinc colligit. Brunck. Cf. Theocr. XIV. 15. *ἀνῷξα δὲ Βύβλινον αὐτοῖς | εὐώδη τετόρων ἐτέων σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ*.

Schol. *τοῦτο πάλιν ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἔτη εἶπε χοᾶς*.

747. *ἐκ Διονυσίων*] Hoc quomodo intelligendum sit explicat scholiasta, *τοῦτο ἔθος ἦν Ἀττικοῖς, λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων*. DIND. Scholia partim mutilata esse liquet. "Antiquissimum videtur primum scholion esse eamque rem continuisse quae maxime erat commemoranda. Etenim, quum non omnes res festis diebus fiant, id quam maxime egebat commemoratione, a proximo festo eas res esse definitas. Atque hoc explicare primum scholion ex ejus verbis *μικρόν τι* colligere posse nobis videmur." ENGER. Cf. Lucian. dial. mer. XI. 2. *μῆνες σχεδὸν ἑπτὰ ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν*. Thuc. V. 20. *αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο — ἅμα ἦρι, ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν*. Theophr. Char. 3. *τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίων πλώϊμον εἶναι*. Alciphr. I. 39. *κληθεῖσα ὑπὸ Γλυκέρας εἰς τοσοῦτον χρόνον — ἀπὸ τῶν Διονυσίων γὰρ ἡμῖν ἐπήγγειλεν* etc.

Διονυσίων] Anthesteria designari Choum mentionem ostendere monent Brunck. alii. "Verum sine dubio vidit Brunck. Sane Dionysia simpliciter dicta sunt magna, sed hoc loco non sunt simpliciter dicta, sed additis Choibus satis significata. Itaque, quum Choas repetere mulier potuisset, festi nomen substituit, ipsum quoque ambiguitatem continens." ENGER. Ex his et aliis scholiastae verbis (quem vide) constat Atticos tempora saepe sic definire solitos ut ab diebus festis proficiscerentur, e. g. a Dionysiis aut Diasiis aut Sciris aut Apaturiis, prout eo tempore aut natus esset aliquis, aut res aliqua evenisset. Quaerenti igitur festivo seni tresne an quattuor Choas nata sit puella mulier respondet, Propemodum, et quantum est mensium a novissimis Dionysiis. Eo praecipue Dionysiis infantis suae aetatem definit quod revera de utre vini agitur. Verno autem tempore utrumque festum agitur, Anthesteria (cujus pars est *Χόες*) et Dionysia urbana. De aliis apud antiquos modis vini aetatem describendi vide interpretes ad Horat. Od. III. 21. 1.

748. *μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί*] Apollinis aram (sive *Ἀγυιᾶ*) intellige in proscenio sitam, ut Dionysi altera erat ante orchestram. Qua de re consulendi Meinekius ad Menand. p. 256. Lobeck. Aglaoph. p. 1335. Cf. Menand. com. IV. 281. *μαρτύρομαι* | (*ἐγὼ*) *τὸν Ἀπόλλω τουτονὶ καὶ τὰς θύρας*. Apollon. de Pron. p. 372. Bekk. *Ποσειδῶ* (*νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ*? Nub. 83) *γάρ φασι καὶ μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί*. Poll. IV. 123. *ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς καὶ Ἀγυιεὺς ἔκειτο βωμὸς πρὸ τῶν θυρῶν*. Vesp. 875. *ὦ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον Ἀγυιεῦ, τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε* (?). Nub. 83. *νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον*. Terent. Andr. 4, 3, 11. ex ara hinc sume verbenas tibi, i. e. ex ara Apollinis, ut recte monet Donatus. Plaut. Bacchid. 2, 1, 3. Saluto te, vicine (*Ἀγυιεῦ*) Apollo, qui aedibus | propinquus nostris accolis, veneroque te. Mostell. 5, 1, 4. ego | interim hanc aram occupabo.

750. *μάλ' αὐτίκα*] Alibi frequentius *αὐτίκα μάλα*, ut Lys. 739. 744. Pl. 432. etc.

Schol. *εἰώθασι λέγειν, ἐάν τις ἐν Διονυσίοις ἢ Διασίοις ἢ Σκίροις μικρόν τι προσεναγισμάτων φησὶν ευπ. ἅμα δὲ ὅτι καὶ περὶ οἴνου ἐστὶν ὁ λόγος. Ἄλλως. ουτο ... λέγοντος ἃ δὲ ἔχει ἐκ Διονυσίων ἢ Ἀπατουρίων, τὸν ὑπερπίπτοντα τῶν μηνῶν ἀριθμὸν οὕτω δηλοῖ τις.*

τοῦτο ἔθος ἦν Ἀττικοῖς, λέγειν τὰ ἔτη κατὰ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων.

751 sq. Cum his conferas Ach. 338—340.

752. *ὑπέρ γε τούτου*] Potius vult amittere vitam quam vinum. BE.

φιλότεκνος] Pro *φίλοινος*.

754. *σφαγεῖον*] Vas quo jugulatae victimae sanguis excipitur. V. schol. Suid. *Σφαγεῖον*: *τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς* (Hom. Od. III. 444) *ἄμνιον*. Phot. p. 559. 2. *Σφαγεῖον*: *τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται. περισπᾶται ἡ δευτέρα συλλαβή*. Hesych. *Σφάγιον* (sic): *πρόβατον, θῦμα· ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα τόπος* (*πόπος* Fr. malim *ὁ πόπος*). Poll. X. 65. *καὶ σφαγεῖον, εἰ θύεις, ὑφέξει τις τῷ τῶν ἱερείων αἵματι*. Eur. El. 795. *οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ᾖρον κανᾶ*. Iph. T. 335. *ὁ δ' — εἰς χέρνιβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι*. Aesch. Ag. 1092. *ἀνδρὸς σφαγεῖον*. Lycophr. Alex. 196. Homero est *ἄμνιον* Od. *γ'*. 444. Aliud est *σφάγιον* victima, Aesch. Sept. 212. 361. Eum. 960. Antiph. V. 12. Cf. ad Eur. Tro. 742.

Schol. *τοῦτο αἱματοδεκτικὸν* (*αἵματος δεκτικὸν* jure malit Dind.) *ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς* (Od. *γ'*. 444.) *ἄμνιον*.

755. *ἵν' οὖν τό γ' αἷμα* —] Engerus explicat: Ut quoniam vivam non possum recipere, certe quidem sanguinem ejus recipiam.

τό γ' αἷμα] Ita vocat vinum quia quasi de victima sermo est. Sic in Lysistrata, ubi mulieres conjurantes calicem vini loco hostiae immolant, infuso vino, una dicit v. 205. *εὔχρων γε θ' αἷμα κἀποπυτίζει καλῶς*. BE. Timotheus Athen. 465 C. *ἔμισγε δ' αἷμα Βακχίου* (vinum) *νεορρύτοις* | *δακρύοισι Νυμφᾶν* (cum aqua).

756. Mnesilochum humi vinum effudisse cum scholiasta Fritzschius, ebibisse Droysenius statuit. ENGER.

Schol. τοῦτο ἅμα εἰπὼν ἐκχέει τὸν οἶνον ὁ κηδεστὴς ἐν τῷ βωμῷ (ἐν τῇ γῇ Fr.).

757. ὡς — δυσμενής] Hoc ait, ut videtur, quia exspectationem ejus frustrans vinum ebibit senex. Fritzschio contra cum scholiasta vinum ille humi effudisse videtur. Quae minus lepida interpretatio est.

758. Creticam vestem, qua bibacula mulier utrem vini plenum involverat, ut speciem infantis praeberet, projicit ei Mnesilochus, tanquam victimae pellem. Alludit autem ad sacrorum morem, quo sacerdotibus cedebant reliqua e victimis, scilicet pelles et κωλαῖ. V. Petit. de Leg. Att. p. 75. BR. De quo more schol. Vesp. 695. νόμος δὲ ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἅ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κωλαῖ. Cf. schol. Pl. 1185. Herod. VI. 56. τῶν δὲ θυομένων ἁπάντων τὰ δέρματά τε καὶ τὰ νῶτα λαμβάνειν σφέας. ibid. καὶ σπονδαρχίας εἶναι τούτων καὶ τῶν τυθέντων προβάτων τὰ δέρματα. Xen. An. IV. 8. 26. ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, τὰ δέρματα παρέδοσαν τῷ Δρακοντίῳ. Theocr. V. 11. Utrem vacuum recte cum scholiasta intelligunt Bo. Fr. Enger. Creticam vestem, qua uter vini involutus erat, perperam intelligi putant Brunck. et alii: ea enim jamdudum detracta erat v. 730. Hic uter, inquit, sacerdoti cedit. At vinum ea poposcerat; quare irata respondet, τί τῆς ἱερείας γίγνεται;

τῆς ἱερείας γίγν.] Tamen proximo v. ipsi mulieri utrem projicit, quasi ea sit sacerdos. ENGER. Seipsum ridicule τὴν ἱέρειαν dicit Mnesilochus, qui vestimenta muliebria indutus, mulierisque instar adornata, sacrificat. Imitatur autem sacrificulorum sermonem, qui avide illas victimarum partes quae eis cedebant, nempe pellem et armos expetebant. Mulier autem, cujus crat iste uter, non vult eum cedere Mnesilocho. Cf. Av. 1644. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται | τὰ χρήμαθ', ὅσα etc.

Schol. ἀπὸ ἔθους. ἐκδερματώσαντες γὰρ τὰ ἱερεῖα διδόασι τὰ δέρματα ταῖς ἱερείαις (τοῖς ἱερεῦσι requirit Fr.). ἐκχέας οὖν τὸν οἶνον χαρίζεται αὐτῇ τὸν ἀσκόν.

759. τί — γίγνεται;] Haec regerit indignabunda mulier.

τουτὶ λαβέ] Anglice, take that. Sc. τὸ δέρμα, utrem vini vacuum, quem mulieri projicit. Cf. Pac. 1110. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον. (Ubi Trygaeus sacerdotem alloquitur.) 1122. et Ach. 434. ἰδού, ταυτὶ λαβέ (τὰ ῥάκη). Nub. 1146. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ. Th. 261. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

760. ταλαντάτη] Ita loqui solent mulieres. Pl. 684. 1046. 1060.

ἐξεκόρησε] ἐκκορέω idem significat quod διακορέω, de quo supra ad v. 480. Et sic forte intelligendus est Hesychius in glossa, ἐκκοροῦσι: φθείρουσιν. At hic valet τὴν κόρην ἀφαιροῦμαι. Ludit in ambiguo comicus: Quis te devirginavit? pro Quis tibi puellam tuam ademit? BR. A κόρη puella. Alias ἐκκορεῖν est verrere, scopis purgare. BE. Recte Brunck: devirginavit, quod hoc loco est, quis

tibi puellam tuam ademit? Et eam ipsam ob causam non *διακορεῖν* dixit poeta, sed *ἐκκορεῖν*. ENGER. Hic demum memoratur mulieris nomen cujus infans sive uter a sene ereptus erat.

Schol. ἐνταῦθα ἀπέδωκεν ὁ Ἀριστοφάνης τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς ἧς ἥρπασε τὸ παιδίον ἤτοι τὸν ἀσκὸν ὁ κηδεστής.

761. *τὴν ἀγαπητὴν παῖδα*] Cf. Lys. 702. *παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν.* Antiph. com. III. 152. *υἱῷ — ἀγαπητῷ.* Xen. Cyr. IV. 6. 5. *τὸν ἄριστον παῖδα τὸν ἀγαπητόν.* IV. 6. 9. *ἔστι δέ μοι, ἔφη, καὶ θυγάτηρ παρθένος ἀγαπη τή, γάμου ἤδη ὡραία.* Dem. c. Mid. 45. *ὁ τοῦ Νικίου ὁ ἀγαπητός.*

'ξηρήσατο] Cf. Pac. 316. *οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται.*

763. Miccam pudore suffusam dolo suo patefacto idoneam effugiendi causam quaesisse monet Fritzsch. Engerus praeterea ideo rem ita institutam esse statuit quod qui Miccae partes egit, idem mox Euripidis persona suscepta in scenam prodit.

765. Cf. Eur. Phoen. 890. *μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.* Xen. An. V. 2. 24. *μαχομένων δὲ αὐτῶν — θεῶν τις αὐτοῖς μηχανὴν σωτηρίας δίδωσιν.*

766. *Schol. ὁ Εὐριπίδης.*

767. *ἐσκυλίσας*] Cf. ad 651. Pherecrat. Stob. T. 116, 12. *εἰκῇ μ' ἐπῆρας ὄντα τηλικουτονὶ | πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν.* Contra Aesch. Prom. 87. *ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης.*

768. *οὐ φαίνεταί πω*] Promiserat enim Euripides opem se Mnesilocho laturum esse v. 272.

769. *ἐπ' αὐτόν*] Ad arcessendum eum. Cf. Ran. 478. *ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.*

οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πορόν] Cf. Lys. 65. *ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες.* 77. *ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.* et ad Vesp. 1324.

πόρον] Cf. Eur. Med. 262. *ἥν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ.*

770. *ἐκ τοῦ Παλαμήδους*] Tangit Aristophanes tragoediam Euripidis Palamedes inscriptam, in qua tragicus ille Palamedem fecerat palmulas remorum, quibus casus suos inscripserat, in mare projicientem, ut, si forte tempestate et fluctibus ad patrem Nauplium deferrentur, ipsi essent epistolae loco. Hanc inventionem Aristophanes hic ridet. KUST. Quinquennio ante docta fuit fabula Palamedes, Ol. 91, 1.

770. *ἐκεῖνος*] Oeacem intelligendum esse, non, ut vulgo putant, Palamedem, docent scholia, ut vere monuit Enger.

771. *Schol. ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῷ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἴακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς* (*πλάτας* Eng.) *τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὗται ἔλθωσιν εἰς τὸν Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγείλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἴαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προσπεσεῖν.*

773. *τἀγάλματ'*] V. schol. Rideri videatur aliquis Euripidis versus. "Ceterum impietatem hominis notat Comicus, dum eum facit statuis Deorum abuti. Sic Diagoras Melius, qui Atheus dicebatur, cum non invenisset ligna quibus lenticulam coqueret, statuam Herculis imposuit foco. Scholiastes ad Nubes v. 828. *Διαγόρας γεγονέ τις βλάσφημος εἰς τὸ θεῖον, Μήλιος· καί ποτε, φασὶν, ἐν πανδοκείῳ εὑρεθεὶς, καὶ μὴ εὑρὼν ξύλα, ἀλλ' ΑΓΑΛΜΑ Ἡρακλέους, Ἄγε, φησὶ, τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἆθλον, καὶ ἕψησον τὸν φακόν.* Ubi illud *εὑρεθεὶς* non nimsi placet." BE.

Schol. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. πινάκια δὲ ἦσαν ἀνακείμενα. πίνακες γὰρ ἦσαν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἀπὸ τούτων λαβὼν γράφει, καὶ ῥίπτει αὐτὰς λέγων "ἀπέλθετε, σημάνατε Εὐριπίδῃ."

775. *ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα*] Sub. *ἐστί.* Nisi quidem sincera lectio est *ξύλον γέ τοὐστὶ ταῦτα.* Euripidis versum aliquem rideri censet Enger.

776 sq. "Quosnam hoc loco versus ex Palamede depromserit Aristophanes non indicavit schol., fortasse vv, 776. 777. 780." (Bakh.)

777. Cf. Eur. Med. 377. *οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι.*

πορίμῳ] I. e. efficaci ad salutem.

Schol. ἄνυσιν ἔχοντι καὶ ἐπίνοιαν.

778. *πινάκων*] Hom. Od. *μ'*. 67. *ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν | κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι.*

779. *σμίλης ὁλκούς*] Plat. Alc. I. 129. *τέμνει που τομεῖ καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις ὀργάνοις.* Dioscorid. Ep. VII. 411. *ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας | γράμματα.* (De Aeschylo.) Soph. El. 863. *τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι.* Cf. Vesp. 850. *ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.*

Schol. σμίλης λέγει ἀντὶ τοῦ γραφείου.

ὁλκοὺς λέγει τὰ σημεῖα, ἐπειδὴ ἕλκομεν γράφοντες.

781. *τουτὶ τὸ ῥῶ —*] Tertia nimirum syllaba nominis Euripidis. Anglice, this rascally Rho. Haec dicit nomen Euripidis scribens.

Schol. ὡς Εὐριπίδην γράφων, ἐν ᾧ τὸ ρ. ἐν τῷ γράφειν τὸ τοῦ Εὐριπίδου ὄνομα τοῦτό φησιν.

782. *χώρει χώρει*] Recte Enger: "Stylum alloquitur, dum Euripidis nomen scribit, quod recte intellexit Vossius: Zieh fort, zieh fort! — das heiss ich gepflügt." Videtur senex *σμίλην* minus obtemperantem increpare.

αὔλακα] Sulcum. Anglice stroke. Cf. 779. *ὁλκούς.* Vesp. 850. *ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον* (*κηρίον*?). Similiter Latini exarare literas.

783. "Mnesilochus Oeacem imitatur, qui in Euripidis Palamede, teste scholiasta, remis verba insculpsit quae patrem de fratris morte certiorem facerent." (Bakh.)

βάσκετ', ἐπείγετε] Eubul. com. III. 212. *ἔπειγ' ἔπειγε.* Eur. Or. 797. *ἔπειγε.* Her. 732. Phoen. 1286. *ἔπειγ' ἔπειγε.* Frequentior est mediae vocis usus. Confer etiam Homericum *βάσκ' ἴθι* (Il. *β'*. 8). *Βάσκετε* Homericum est. Alloquitur remos inter disjiciendum tanquam ad fluctus.

ἐπείγετε] Cf. Pac. 943. ἐπείγετέ νυν etc.

784. Cf. Eur. Hec. 163. ποίαν, ἢ (ἢ?) ταύταν ἢ κείναν στείχω;

785. *Schol.* τῇ παραβάσει χρησάμεναι.

786. καίτοι] Anglice, And yet.

787. Cf. Lys. 261. γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν. Susarion Bekk. Anecd. p. 748. κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται, | οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. Menand. Monost. 190. ἀνάγκη γὰρ γυναῖκ' εἶναι κακόν. 231. θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίτον κακόν. 694. ὅπου γυναῖκές εἰσι, πάντ' ἐκεῖ κακά. Eur. Andr. 271. ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω, | οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω | κακῆς· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν. 353. οὐδ', εἰ γυναῖκές ἐσμεν ἀτηρὸν κακὸν etc.

πᾶν — κακὸν] Merum malum. Cf. ad Ach. 909. μικκὸς — ἀλλ' ἅπαν κακόν. Theocr. XV. 20. πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπος. 148. χὠνὴρ ὄξος ἅπαν. Similiter Av. 430. παιπάλημ' ὅλον.

788. στάσις ἀργαλέα] Cf. Ran. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Theogn. 1082. χαλεπῆς ἡγεμόνα στασίης. Solon ap. Dem. p. 423. παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον. Hom. Il. XI. 4. ἔριδα — ἀργαλέην. XVII. 385. ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει | ἀργαλέης. Apoll. Rh. III. 773. ἀργαλέας ἔριδας. IV. 500. ἀργαλέαι διχοστασίαι. Mimnerm. ap. Strab. XIV. p. 634. ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες. Cf. etiam Ran. 359. ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει. Pind. N. IX. 13. δεινὰν στάσιν.

789. εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς;] Quia toties vox κακὸν repetitur, puto alludi ad Euripidem in Hippolyto, ubi Hippolytus acerbe invehitur in sexum muliebrem, easque non semel κακόν vocat, ut v. 616. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις ΚΑΚΟΝ | γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατῴκισας; etc. v. 624. νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι ΚΑΚΟΝ | μέλλοντες ὄλβον δωμάτων ἐκπίνομεν. | τούτῳ δὲ δῆλον ὡς γυνὴ ΚΑΚΟΝ μέγα· | προσθεὶς γὰρ ὁ σπείρας τε κἀκθρέψας πατὴρ | φερνὰς ἀπῴκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ ΚΑΚΟΥ. | ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους ΚΑΚΟΝ | γέγηθε, κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι | καλὸν καλίστῳ etc. BE.

εἰ — εἴπερ] Pl. 583. εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν —; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.

790. κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν] Eur. Suppl. 469. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ — Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι. Herod. III. 128.

ἐκκύψασαν] Cf. Pac. 980. καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν.

Schol. μήτε καταληφθῆναι παρακύπτουσαν.

792. τὸ γύναιον] Aelian. N. A. IX. 26. τὰ γύναια τὰ Ἀττικά.

793. μανίας] Sic μανιῶν Nub. 832.

794. Theognis 423. πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον. DOBR.

795. ἐν ἀλλοτρίων] Cf. Eccl. 675. εἰς ἀλλήλων.

παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι] Chionides ap. Harp. p. 39, 17. κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.

796. *κακόν*] Sc. uxorem, quam metuit maritus ne proripuerit se non ad cubile dormiendi causa, sed ad adulterum aliquem.

797. *ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν*] Cf. 797. Pac. 979. *καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ | μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες. | καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι | τῆς αὐλείας ΠΑΡΑΚΥΠΤΟΥΣΙΝ· | κἤν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς, | ΑΝΑΧΩΡΟΥΣΙΝ· | κᾆτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν.* Eccl. 884. 924. Lucian. Bis accus. 31. *παρέκυπτεν ἀπὸ τοῦ τέγους.*

θυρίδος] Cf. Eccl. 961. Plut. Dion. 56. De curios. 13.

799. *οὕτως ἡμεῖς* —] Cf. Av. 702. *ὧδε μέν ἐσμεν | πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων ἡμεῖς. ὡς δ' ἐσμὲν Ἔρωτος πολλοῖς δῆλον* etc.

800. *βάσανος δὲ πάρεστιν ἰδέσθαι*] De structura Fritzschius confert Eupol. ap. Athen. 638 E. *ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστ' ἀκούειν.* Aesch. Pers. 419. *θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν | ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.* Plura Dobraeus ad Pl. 48. et Add.

801. Cf. Soph. Phil. 1028. *ἐμὲ — ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῄς, κεῖνοι δὲ σέ.* Aesch. Eum. 140. Eur. Alc. 690.

802 sq. Cf. Ran. 964. *γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.* Eubul. com. III. 260. *ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή. Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν.*

804. *Ναυσιμάχης*] Nomen fictum. Schol: *ἐπεὶ εὐδοκίμουν οἱ Ἀθηναῖοι τότε τῷ ναυτικῷ.* Nausimacham meretricem fuisse docet scholiasta. Philemon. ap. Steph. Byz. p. 15. *τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Ναυσιστράτας | καὶ Ναυσινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω.* Nomen *Ναυσίμαχος* legitur Dem. p. 991. Lys. XXI, 11. *Ναυσίνικος* Dem. p. 606. et 1367. *Ναυσίφιλος* Dem. p. 1367. *Ναυσιμένης* Isae. VIII. 10. Ita *Ναυσίστρατος*, *Ναυφάντη*, *Ναύσων*, etc. Atheniensibus valde placebant nomina ab *Ναυ-* et *Ναυσι* — incipientia. Cf. Eq. 1309. *Ναυφάντης — τῆς Ναύσωνος.* Dem. p. 1367. *Ναυσίφιλον τὸν Ναυσινίκου.* "In his verbis et iis quae sequuntur est quaedam griphi species, quae per hominum nomina res significat et negotia nuper transacta: de quo ludi genere Athenaeus Lib. III. cap. 20. et Lib. X. cap. 22. Sub specie igitur ludentis in his vocibus tangit res civitatis." PALMER.

Χαρμῖνος] Innuit Charminum victum fuisse naumachia ab Astyocho Lacone ad Symam insulam sex triremibus amissis, anno 20. belli Peloponnesiaci, hieme. Paucis igitur mensibus ante hujus dramatis didascaliam, quod firmat nostram de ejus tempore sententiam. V. Thuc. 8, 42. Unde sequitur inter eam pugnam navalem hieme anni vigesimi factam et mortem Charmini, quae sequente aestate evenit (v. Thuc. 8, 73), hoc drama prodiisse, vivente adhuc Charmino. PALMER. Pugna haec navalis locum habuit anno ineunte A. C. 411. De Charmino v. Thuc. VIII. 30. et de clade ejus VIII. 42.

Schol. *πέπλασται τὰ ὀνόματα, ἐπεὶ εὐδοκίμουν οἱ Ἀθηναῖοι τότε τῷ ναυτικῷ. Χαρμῖνος δὲ περὶ Σάμον συνεστρατήγησε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τοῖς περὶ Φρύνιχον. Ναυσιμάχη δὲ πόρνη καὶ Σαλαβακχώ. Ἄλλως.*

συνεμάχησε γὰρ Φρυνίχῳ ἐν Θρᾴκῃ ὁ Χαρμῖνος, καὶ ἴσως οὐδὲν ἀξιόλογον ἔπραξεν. διὸ λέγει "δῆλα τὰ ἔργα."

805. *καὶ μὲν δὴ καί*] Quinetiam. Cf. 819. *καὶ μὲν δή που καὶ τὰ πατρῷά γε* —. Plat. Phaedr. p. 233. *καὶ μὲν δὴ καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις δαπάναις* —. Rep. V. 464. *καὶ μὲν δὴ καὶ τοῖς πρόσθεν γε ὡμολογοῦμεν.* Gorg. 458. *καὶ μὲν δὴ καὶ αὐτὸς* etc. Gorg. 507 B. *καὶ μὲν δὴ καὶ ἀνδρεῖόν γε ἀνάγκη.* Charm. 159. *καὶ μὲν δὴ καὶ τὸ κιθαρίζειν ταχέως* etc. Prot. 315. *καὶ μὲν δὴ καὶ Τάνταλόν γε εἰσεῖδον.* Men. 88. *καὶ μὲν δὴ καὶ τἄλλα* —. Dem. p. 1405. *καὶ μὲν δὴ καὶ* —. p. 867. *καὶ μὲν δὴ — κἀκεῖνο* etc. Andoc. I. 140. *καὶ μὲν δὴ καὶ* —. Isocr. Paneg. p. 94. *πρώτη καὶ τοὺς νόμους ἔθετο καὶ πολιτείαν κατεστήσατο, καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν τεχνῶν* —. Id. Or. XV. § 204. *καὶ μὲν δὴ κἀκείνους ἴσμεν* etc. Id. p. 34 B. *καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ σωφροσύνης ἔτι μείζω τούτων ἔχω διελθεῖν.* p. 153. *καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε* —. p. 163. *καὶ μὲν δὴ καὶ* etc. p. 364 *καὶ μὲν δὴ καὶ τόδε ῥᾴδιον πᾶσι γνῶναι.* p. 48 D. 225 C. 228 C. 230 E. 403 D. Galen. V. 412 K. *καὶ μὲν δὴ καί, ὅταν μνημονεύῃ τοῦ Μενανδρείου ἔπους,* etc. Thuc. III. 113. *καὶ μὲν δὴ τούτοις γε* —. Plat. Symp. 197. *καὶ μὲν δὴ τήν γε* etc. Hipp. maj. 290. *καὶ μὲν δὴ ταύτην γε τὴν ἀπόκρισιν* etc. Soph. 217. *καὶ μὲν δὴ κατὰ τύχην γε* —. Theaet. p. 120 A. *καὶ μὲν δὴ — σκληρούς γε λέγεις* etc. Crat. 428. *καὶ μὲν δὴ ἔγωγε* —. 396. Theaet. 155 E. Polit. 287 D. Conv. 197 A. Rep. V. 464 B. VII. 526 D. Isae. X. 18. *καὶ μὲν δὴ — οὐδὲ Ἀριστομένει γε* etc. Andoc. I. 20. *καὶ μὲν δὴ τοῦτό γε* —. Plat. Crat. 396 D. *καὶ μὲν δὴ — ἀτεχνῶς μοι δοκεῖς* —. Polit. 287. Lys. 206. Phaedr. 231. 232. 233. Lys. IV. 13. VI. 15. VII. 36. X. 5. 29. XII. 31. 36. 50. 91. XIV. 12. 32. 34. 43. XV. 10. XVIII. 9. XXI. 26. XXII. 23. 25. XXV. 22. XXVI. 14. XXVIII. 20. Fr. XI. Antiph. V. 51. V. 63. Isocr. p. 29 E. *καὶ μὲν δὴ διορᾶν καὶ τὰς φύσεις* etc.

Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς] Sic et Cleo postponitur huic Salabacchae in Equitibus v. 764, ubi ipse Cleo dicit *εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι | βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν* (*Σαλαβακχώ*). Hoc autem ait non quia praeclara quaedam femina fuerit Salabaccha (erat enim meretrix), sed ut opprobrium magis exaggeretur: si enim deteriores sunt vili scorto, sane deterrimi sunt. Cleophontis autem mentio fit in Ranis v. 678. BE. De Cleophonte *τῷ λυροποιῷ* disputant Fritzsch. ad h. l. Bergk. Comm. p. 384. Meinek. H. C. Com. Gr. p. 172.

Σαλαβακχοῦς] Cf. Eq. 765.

Schol. Κλεοφῶντα λέγει τὸν λυροποιόν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς κίναιδον.

806. *Ἀριστομάχην*] Haec jam non est femina, sed ponitur pro *ἀρίστη μάχη* quasi nomen proprium feminae. Intelligitur autem clarissima illa pugna Marathonia, qua Athenienses numerosissimum exercitum Persarum a Dario missum profligarunt. BE. Nomen *Ἀριστόμαχος* legitur Dem. p. 624.

χρόνου πολλοῦ] Anglice, for a long time. Cf. ad Pl. 98. et Ach. 83. Verba *χρόνου πολλοῦ* arcte cohaerent cum *οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν*, ut bene monuit Fritzsch. Temere ea ad *Ἀριστομάχην* refert Enger.

τὴν Μαραθῶνι] Sc. *ἀρίστην μάχην*. Eupolis com. II. 457. *οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην | χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.* II. 516. *ὃς τὴν Μαραθῶνι κατέλιφ' ἡμῖν οὐσίαν.* Dem. p. 172. *Θεμιστοκλέα τὸν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν στρατηγοῦντα καὶ Μιλτιάδην τὸν ἡγούμενον Μαραθῶνι* (alii *ἐν Μαρ.*). ibid. *τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν — τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην.* Dinarch. I. 74. *τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν.* 76. *τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν.* Arist. Lys. 1299. *τὸν Ἀμύκλαις Ἀπόλλω.* De ellipsi cf. ad Eq. 785. *ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.* Pac. 241. *ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν.*

Schol. πόρνης ὄνομα.

807. *Στρατονίκην*] Hic etiam alluditur ad etymologiam vocis, quae est a *στρατὸς* exercitus et *νίκη* victoria, ut sub nomine proprio feminae intelligatur victoria ab exercitu hostili reportata, sive victoria quam exercitus Atheniensium obtinuit. BE.

808. *Εὐβούλης*] Fictum nomen feminae, ut supra *Ἀριστομάχη*. Intelligitur autem *εὐβουλία*, i. e. sana consilia.

τῶν πέρυσίν τις βουλευτής] Exagitat senatores anterioris anni, qui ignave sibi passi sunt eripi dignitatem a quadringentis viris et ob consilii et vigoris inopiam magistratu cesserunt, *παραδόντες ἑτέροις τὴν βουλείαν* (nam *βουλεύειν* est *ἡ τοῦ βουλεύειν ἀρχή*): quod factum est anno belli Peloponnesiaci vigesimo. Nam, licet eam narrationem Thucydides inseruerit inter alia acta anni vigesimi primi, tamen ait distincte ea prius evenisse. Sic enim ille in anni 21. initio 8, §3. *ὑπὸ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἔτι πρότερον ἡ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατελέλυτο.* Ergo secundum Thucydidem facta fuit ea mutatio anno vigesimo, et ex hoc loco firmatur rursus nostra de tempore hujus didascaliae sententia. PALMER. At factum hoc est (teste Thuc. 8, 69) Ol. 92, 1. exeunte, ut, quum hanc fabulam eodem esse anno actam aperta doceant testimonia, illud hoc loco spectari non posse appareat. Itaque recte fortasse O. Muellerus (Hist. lit. Gr. II. p. 246) eo haec referenda esse statuit quod senatores Ol. 91, 4 (teste Thuc. 8, 1) maximam suae dignitatis partem Probulis concedere coacti erant. ENGER. Haec ad 400 virorum imperium, quod post Dionysia demum hujus anni (A. C. 411) constitutum est, nequaquam spectare posse monuit Müller. Liter. of Anc. Greace XXVIII. § 9. Itaque, nisi ad annum A. C. 410 referri sinant rationes chronologicae, illud potius hic tangi arbitratur, quod anno proxime praecedenti (A. C. 412) *οἱ βουλευταὶ* auctoritatem suam nimis facile novum constitutis *προβούλοις* concesserint. Sed indigitari potius videatur certus quidam senator, qui propter *ἀβουλίαν* ex senatu proxime superiori anno ejectus esset; unde hic *ἑτέρῳ* (sc. *τῷ ἐπιλαχόντι*, vid. Harpocration. p. 81, 6) *τὴν βουλείαν παραδοὺς* dicitur. V. Platonis locum apud schol. et Meinek. Fr. Com. II. p. 670. Bergk. Comm. p. 312. Itaque sensus

verborum *τῶν πέρυσιν* — erit, ex proxime superioris anni senatoribus quidam, non aliquis, ut vulgo reddunt. Anglice, a certain senator of last year. Cf. Cratin. com. II. 64. *τὴν πέρυσι βουλὴν ἐφεστώς.*

*Schol. καὶ ἡ Εὐβούλη πέπλασται. τὸ δὲ ὅλον τί βούλεται οὐκ ἔστι σαφές. ἀλλ' οὐδὲ παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Ὑπερβόλῳ· λέγει γάρ τι περὶ τοῦ ἐπιλαγχάνειν τοῖς βουλευταῖς "εὐτυχεῖς, ὦ δέσποτα. τί δ' ἔστι; βουλεύειν ὀλίγου 'λαχες πάνυ. ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες, ἢν νοῦν ἔχῃς. πῶς ἢν ἔχω νοῦν; ὅτι πονηρῷ καὶ ξένῳ ἐπέλαχες ἀνδρί· * * * οὐδέπω γὰρ ἐλευθέρῳ (ἀνδρὶ κοὐδαμῶς γ' ἐλευθέρῳ* Bergk. Comm. p. 312. praestat *ἀνδρὶ κοὐδαμῶς ἐλ.).*" *καὶ ἐν ταὐτῷ "ἅπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα δὴ φράσω. Ὑπερβόλῳ (βουλῆς γὰρ) ἄνδρες ἐπέλαχον." τὸ βουλεῦσαι βουλείαν ἔλεγον.*

809. *τὴν βουλείαν*] Munus senatorium.

οὐδ' αὐτὸς — φήσει] Dem. p. 1331. *χρηστός γ' ἐστὶ καὶ πιστὸς καὶ κρείττων χρημάτων. οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν.* Lysias X. 23. *ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε.*

810. Ex Homero Il. *δ*, 405. *ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.* DOBR.

811. *ζεύγει*] Conjungendum cum verbis *ἐς πόλιν ἔλθοι.* Durior verborum collocatio, ut in Vesp. 717. *ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους, | καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν.* Ubi *κριθῶν* post *μεδίμνους* collocari debebat. DIND. Cf. Eccl. 1049. Pl. 204.

κατὰ πεντήκοντα τάλαντα] I. e. quinquagena talenta. Cf. Vesp. 669. *χᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα | ἀπὸ τῶν πόλεων.* 718. *καὶ ταῦτα — ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν.* Av. 1079. *τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ.*

*Schol. λέγει ἀπὸ συμμάχων ἢ στρατείας. τὸ δὲ ζεύγει ἀντὶ τοῦ ἁμάξαις (ἐφ' ἁμάξης?) ἐκφέρειν δεῖ. ** διὸ* (ineptum est *διό.* lacunam notavit Schneid. p. 8.) *καὶ οὐκ εἶπεν* (*οὕτως ἁπλῶς* Schneid.) *πεντήκοντα, ἀλλὰ κατὰ πεντήκοντα, τὸ συνεχὲς ἐκφαίνων.*

812. *ὑφέληται*] Cf. Pl. 1140.

813. *φορμὸν πυρῶν*] *Φορμός*, a verbo *φέρειν*, i. e. quantum quis humeris ferre queat, frumenti mensura erat, eadem fere quae *μέδιμνος*, ut videtur: nihil enim certi de magnitudine ejus traditur a grammaticis. Cf. Fr. 227. *φορμῷ σχοινίνῳ.* Vesp. 58. *κάρυ' ἐκ φορμίδος — διαρριπτοῦντε.* Pl. 542. Polyb. I. 19. 13. *φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι.*

τἀνδρὸς κλέψασ'] A viro suffurata, Anglice, having filched from her husband. Cf. ad Ach. 527.

ἀνταπέδωκεν] Anglice, she gives back in return. *Ἀποδιδόναι τι* significat non modo eandem ipsam rem reddere, sed nonnunquam aliam similem. Sic qui lapides ad aedificandum mutuatur plures se *ἀποδώσειν* pollicetur in Machonis loco Athen. p. 245.

814. *τούτων*] Spectatorum. Cf. 824. *τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις* etc.

819. *καὶ μὲν δήπου καὶ — γε*] Cf. ad 805.

822. *τἀντίον*] Videtur significare jugum textorium, cui mox opponitur *λόγχη*. Alii reddunt liciatorium, i. e. lignum rectum et teres, in quo volvitur licium seu stamen.

ὁ κανών] Anglice, shuttle. Hesychius exponit *τὸ ξύλον περὶ ὃ ὁ μίτος*, i. e. calamus in quo ducitur subtemen. Quo sensu vox legitur apud Hom. Il. ψ'. 760. *ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς | ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο | στήθεός ἐστι κανὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ, | πηνίον ἐξέλκουσα παρεκμίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει | στήθεος.*

823. *Schol. σκέπασμά τι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βαλλόμενον, ἢ μέρος τοῦ ἱστίου.*

825. *ὁ κανών*] Schol: *τὴν κάμακα τῆς λόγχης λέγει. — τὸ ξύλον τῆς λόγχης.* Hesychius: *αἱ τῆς ἀσπίδος ῥάβδοι, ἀφ' ὧν ὁ τελαμὼν ἐξῆπτο.* I. e. manubrium clypei, *ῥάβδος, ὄχανον*. Clypeus a parte. Hom. Il. 8, 193. *ἀσπίδα Νεστορέην — πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν.* 13, 407. *δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν* (*ἀσπίδα*). At mox seorsim nominatur clypeus v. 829.

Schol τὴν κάμακα τῆς λόγχης λέγει. οἱ μέν φασι κανόνα αὐτὸν λέγειν τὸ ξύλον τῆς λόγχης, οἱ δὲ τὸν κανόνα τῆς ἀσπίδος.

826. *Schol. τῷ σιδήρῳ.*

828. *ἐν ταῖς στρατιαῖς*] Cf. Eq. 587. *ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις.* Lys. 592. Ach. 251. *στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα.*

Schol. συνέχεεν καὶ οὗτος ὡς Εὔπολις πολλάκις· στρατιὰ μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στράτευσις.

829. *τὸ σκιάδειον*] Intelligit *τὴν ἀσπίδα*, ut dicat multos esse *ῥιψάσπιδας*. BE. Cleonymum potissimum in mente habet, ut recte monet schol. DIND.

Schol. τὴν ἀσπίδα λέγει· σκιάζει γὰρ τὸν ἄνδρα. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς Κλεώνυμον.

830. *ἐν δίκῃ — δικαίως*] Cf. Nub. 1379. *νὴ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γε. | Σ. καὶ πῶς δικαίως;* Jure meritoque reddit Fritzsch., qui comparat *διὰ κενῆς ἄλλως* Vesp. 929. *εἰκῇ ῥᾳδίως* Ran. 733. *εὐθὺς παραχρῆμα, ἐνθάδε αὐτοῦ*, etc.

831. *ἓν δ' ὑπερφυέστατον*] Lys. p. 178, 40. *τὸ δὲ πάντων ὑπερφυέστατον.* Ran. 611. *ὑπερφυᾶ.* Dem. 21, 88. (*ἔπαθέ*) *τι δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυές.* Herod. VIII. 116. *ἔργον ὑπερφυὲς ἐργάσατο.*

832. *ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει*] Cf. Pac. 909. *ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν ὅστις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.*

834. *Στηνίοισι*] Photius p. 538, 9. *Στήνια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις· οὕτως Εὔβουλος.* Hesychius, *Στήνια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι.* Suidas, *Στήνια καὶ Σκίρα: ἑορταὶ γυναικῶν.* Cf. Schol.

Σκίροις] Minerva *Σκιρὰς* appellata fuit, et mensis *Σκιροφοριών*. V. Herod. VIII. 94. Strab. IX. p. 393. Phot. p. 522. Elmsl. ad Her. 860. Cf. Eccl. 18. 59.

Schol. ἀμφότεραι ἑορταὶ γυναικῶν, τὰ μὲν Στήνια πρὸ δυεῖν τῶν Θεσμοφορίων Πυανεψιῶνος θ', τὰ δὲ Σκίρα λέγεσθαί φασί τινες τὰ γινόμενα ἱερὰ ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ Δήμητρι καὶ Κόρῃ. οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ Σκίρῳ θύεται τῇ Ἀθηνᾷ.

836. δειλόν] Timidum vertunt. Melius improbum reddas. Hesychius δειλόν: πονηρὸν, κακόν. Schol. Soph. Ant. 332. τὰ δειλὰ, ἀντὶ τοῦ τὰ κακά. Theogn. 57. οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ | νῦν δειλοί.

837. τριήραρχον πονηρόν] Hinc fortasse colligas trierarchum fuisse Hyperbolum, si conferas Eq. 1303—1305.

838. Construe ὑστέραν τῆς τεκούσης etc. V. Schol. Theophrast. (περὶ ἀρεσκείας) τοῦ δὲ θεάτρου κεθῆσθαι, ὅταν ᾖ θέα, πλησίον τῶν στρατηγῶν. "Mnasalces in Epigrammate apud Athenaeum p. 163 A. Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τᾶδε ΚΑΘΗΜΑΙ | Ἁδονᾶ, αἰσχίστως ΚΕΙΡΑΜΕΝΑ πλοκάμους." BE.

σκάφιον ἀποκεκαρμένην] Hic σκάφιον genus tonsurae notat. Hesych: σκάφιον — εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαί φασι τὰς ἑταιρευούσας· εἶναι δὲ περιτρόχαλον. Ad hunc comici locum respexit Eustathius ad Iliad. p. 907, 41. At in Av. v. 806. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ, σκάφιον non jam tonsuram notat, sed ipsum caput, ut e Salmasii observatione ad illum locum ostendetur. BR. (Fallitur Brunck. V. ad Av. l. l.). Photius p. 517, 15. σκάφιον ἀποκεκαρμένην: καὶ σκαφιόκουρον τὸν κείροντα. Schol: εἶδος κουρᾶς δουλικῆς. Hinc intelligitur cur oppositum sit κόμας καθεῖσαν v. 841. Cf. Lucian. Lex. 5. καὶ γὰρ οὐ κηπίον, ἀλλὰ σκάφιον ἐκεκάρμην. Eccl. 724. κατωνάκην — ἀποτετιλμένας. Nicostrat. Athen. p. 47 E. μειράκιον δὲ κατὰ τύχην | ὑποσκαφιόκαρτόν τι κεχλαμυδωμένον | κατάγεις ἀναγκόσιτον. Phot. p. 517, 17. σκάφιον: ἔστιν καὶ εἶδος κουρᾶς· ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης. p. 517, 19. σκάφιον: κουρὰ περιτρόχαλος. οὕτως Ἀριστ. Harpocr. Σκάφιον: — ὅτι δὲ τὸ σκάφιον εἶδος κουρᾶς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ (Fr. 195). Poll. II. 29.

Schol. εἶδος κουρᾶς δουλικῆς. τὸ ἑξῆς, ὑστέραν τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. ἀντὶ τοῦ μιᾶς γυναικὸς ὑστέραν. ἐὰν δὲ ὑστάτην, ἁπάντων ὑστάτην.

839. τῷ γὰρ εἰκὸς —;] Cf. Ach. 703. τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν ἥλικον Θουκυδίδην | ἐξολέσθαι —;

840. τὴν Ὑπερβόλου — μητέρ'] Hanc saepe traductam esse a comicis noster comicus testatur in Nub. 551. οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος, τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα. BE. Hyperboli et Lamachi matrum nomina ignota fuisse veteribus grammaticis ex scholiastae annotatione intelligitur. DIND. De matre Hyperboli v. Bergk. Comm. p. 310. Meinek. H. C. Com. Gr. p. 93. 189. Ceterum hinc colligit Palmerius vivente adhuc Hyperbolo prodiisse hoc drama. Periit autem ille Samo in seditione una cum Charmino, teste Thuc. VIII.

Schol. πολλάκις εἶπον ὅτι προβάλλει ὁ Ὁμηρικὸς ἐν τῷ πρὸς Πολύβιον προτατικῷ τίς ἡ Ὑπερβόλου μήτηρ. οὐκ ἔχομεν δὲ εἰπεῖν. εἰ δὲ χρὴ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν, ζητείτωσαν καὶ τὴν ἑξῆς, τὴν Λαμάχου· τὸν γὰρ πατέρα μόνον οἶδα Λαμάχου, Ξενόφαντον.

840. Cf. Theophrast. Chr. XXI. *τοῦ δὲ θεάτρου καθῆσθαι, ὅταν ᾖ θέα, πλησίον τῶν στρατηγῶν.* et ad Eq. 536.

ἠμφιεσμένην λευκά] Nota ellipsis Cf. ad Pl. 1199. Ach. 1024. Similiter nos, dressed in white.

κόμας καθεῖσαν] Promissa coma. Oppositum hoc istis *σκάφιον ἀποκεκαρμένης* v. 838. Cf. Eccl. 99. *τὸν πώγωνά τε | ὅταν καθῶμεν.* Eur. Bacch. 694. *καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας.* Apollod. I. 6. 1. *καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων.* Lucian. D. D. II. 2. *ἑκατέρωθε καθειμένον βοστρύχους.* V. 2. *ὁ πώγωνα τηλικοῦτον καθειμένος.* Pisc. 11. *πώγωνας βαθεῖς καθειμένος.* De m. c. 40. *πώγωνας — καθειμένοι.* Deor. conc. 4. *γένειον βαθὺ καθείμενος.* Mem. 6. *γένειον δὲ μαλὰ σεμνὸν καθειμένῳ.* Philops. 5. *βαθὺν πώγωνα καθειμένος.* Plut. Lys. 1. *πώγωνα καθειμένου γενναῖον.* Plut. Ant. 80. *πώγωνα πολιὸν καθείς.* Plut. Phoc. 10. *πώγωνα καθειμένος ὑπερφυῆ μεγέθει.* Alciphr. III. 55. *ἐπίμηκες τὸ γένειον καθεικώς.* Alciphr. Fr. 4. *ἠλίκους δὲ καθεῖτο τοὺς πλοκάμους ἡ νύμφη.* Dem. p. 442, 15. *θοἰμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν.* Hom. Od. VI. 230. *καδδὲ κάρητος | οὔλας ἧκε κόμας* etc. Theocr. XV. 85. *πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων.* Sueton. Caes. 69. ut barbam capillumque demiserit. Similiter Ach. 1069. *τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς.*

841. *Schol. ἐπαινεῖ τὸν Λάμαχον νῦν· ἤδη γὰρ ἐτεθνήκει ἐν Σικελίᾳ τετάρτῳ ἔτει πρότερον.*

843. *τόκον πράττοιτο*] Cf. Hom. Batr. 184. *καὶ πράσσει με τόκους.* Herod. III. 58. *καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλαντα ἔπρηξαν.* Pind. Ol. III. 12. P. IX. 180. Aesch. Cho. 309. Alibi *πράττειν τι παρά τινος*, Herod. I. 106. Thuc. VIII. 5. etc.

844. *εἰπόντας*] Sc. *τοὺς ἀνθρώπους*, ex superioribus intelligendum.

845. *ἀξία γοῦν —*] Ambiguitas inest his verbis, quae significare possunt vel Digna scilicet es foenore! ironice, vel Digna es tali prole (tali filio). Sed legendum suspicor *ἀξία γὰρ —*. "You to claim percentage due! | Sure a son so capital is capital enough for you," vertit Rogers Praef. Pac. p. XXX.

τόκου, τεκοῦσα — τόκον] Non sine veri specie suspicatur Bergk. Comm. p. 313. obscurius subindicari Hyperboli matris nomen, sive verum illud seu fictum fuerit, *Δοκώ.* Hesychius, *Δοκικῶ* (*δοκηκῶ* V.): *ἀντὶ τοῦ δοκῶ* (*Δοκὼ* Bergk.)· *ἔπαιξε δὲ Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν.*

τοιοῦτον τόκον] Hyperbolum.

846. *ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν*] Mnesilocho deflexis oculis indesinenter spectanti versus eam partem, qua se visurum sperabat accedentem Euripidem, contigit id quod natura fert, quodque nemo non expertus est, si diu oculorum aciem aliquo intenderit, ut dolerent ei oculi, eosque movere non posset, ita ut, vel invito eo, semper versus eandem partem conversi manerent, licet eo non amplius spectaret, quod eorum est, qui *ἰλλοὶ (strabi)* dicuntur. Quis unquam, ait Kusterus, vel legit vel audivit aliquem exspectando, an is quem exspectaret veniret, strabus factus est. Si quis aliquid exspectat, eo spectat, unde illud venire possit.

Eadem prorsus loquendi forma utitur Plautus Men. 5, 3, 6. Lumbi sedendo, oculi exspectando dolent. Sic enim in Plauti codd. et optimis editt. legitur, perperam in recentioribus spectando. Cf. Hemst. ad Hesychii glossam *ἰλλώπτειν*. BR. Lucian. Lex. 3. *ἐγὼ δὲ, ἦ δ' ὅς, σιλλὸς, ὦ δέσποτα, γεγένημαί σε περιορῶν.* (Ubi *ἰλλὸς* rescribi jubet Pierson. ad Moer. p. 205, refragante Fritzschio ad h. l., coll. Phot. p. 512, 1. *Σιλλοῦν: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν. οὕτως Ἀρχιππος.*) Hom. Od. *σ'*. 11. *οὐκ ἀΐεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες, | ἑλκέμεναι δὲ κέλονται.* Cf. etiam Ach. 15. *τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν, | ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.* Hom. Od. *μ'*. 233. *οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην, ἔκαμον δέ μοι ὄσσε | πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.* Cf. v. *ἰλλαίνειν* to squint (Hippocr.).

ὁ δ' οὐδέπω] Sc. *φαίνεται* aut *ἥκει*. Similis est ellipsis Vesp. 118. *εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ'· ὁ δ' οὐ μάλα.* Ach. 471. *ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι.* Thesm. 559. *ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν.* Dem. de Cor. 99. *ἀλλ' οὔπω περὶ τούτων.* Theocr. XXI. 24. *ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς.* Soph. Trach. 1278. *κοὐδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεύς.* Anglice diceremus, But no Euripides. Cf. Eccl. 311. *πρὸς ἕω νῦν γ' ἐστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.*

Schol. τυφλὸς, διεστραμμένος τὴν ὄψιν. Σώφρων "ἰλλοτέρα τᾶν κορωνᾶν."

848. *τὸν Παλαμήδην*] Respicit ad *πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους* supra v. 770. BE. Locis ex ea fabula usus erat ad arcessendum ejus scriptorem. Cf. Soph. Oed. R. 1079. *τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.*

Schol. ἄνω γὰρ ἐκέχρητο τῇ ἐκ Παλαμήδους ἐπινοίᾳ.

850. *τὴν καινὴν Ἑλένην*] Dicit se imitaturum Helenam, de qua nuper Euripides scripserat tragoediam; in qua Menelaus Helenam ex Aegypto repetit. Nam ibi eam fuisse detentam ait Euripides in illa fabula, ut et Herodotus. Itaque Mnesilochus utitur etiam verbis Euripideis, si forte Euripides tanquam Menelaus veniat et abducat Helenam, ut in sequentibus ostendetur. BE. Helenam nuper editam intelligunt schol. alii. Ad argumentum fabulae ab Euripide novatum haec refert Vossius, quem sequitur Fritzsch. Utrumque intelligi voluit poeta. ENGER. Recte interpretatur Scholiasta, *ὑπόγυον δεδιδαγμένην*. Cf. ad 1012. De Andromeda Schol. ad v. 1012: *συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ἑλένῃ.* Andromedam constat nondum fuisse editam, quum doceret noster Aves Ol. XCI. 2. archonte Chabria (teste Schol. Av. 347), sed octavo ante Ranas anno (teste Schol. Ran. 53). Iam, quum Ranas ediderit noster Ol. XCIII. 3. Callia archonte, Andromedam prodiisse liquet Ol. XCI. 4. quo anno archon fuit Cleocritus. Constat ergo etiam de Helena. Haec monuit Hermannus ad Eur. Hel. Praef. p. VII.

Schol. ὑπόγυον δεδιδαγμένην.

851. *πάντως δ' ὑπάρχει —*] Cf. 1012. *πάντως δέ μοι | τὰ δέσμ' ὑπάρχει.* 984. *νηστεύομεν δὲ πάντως.* Av. 935. *πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.* Vesp. 770. *πάντως δὲ* (*γε* al. male) *κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.* Lys. 495.

Eur. El. 227. ἕστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ. Iph. A. 1002. πάντως δὲ — ἥξετ' εἰς ἴσον. Plat. Apol. 33 D. πάντως δὲ πάρεισιν αὐτῶν πολλοὶ ἐνταυθοῖ.

ὑπάρχει —] Cf. 1012. πάντως δέ μοι | τὰ δέσμ' ὑπάρχει. Eccl. 114. ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά. Soph. El. 1340. ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα. Xen. Symp. VIII. 40. τὰ μέγιστα γάρ σοι ὑπάρχει· εὐπατρίδης εἶ etc.

852. τί αὖ σὺ —;] Cf. 892. τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον; Vesp. 942. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος —; Eur. Andr. 66. ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ —;

κοικύλλεις] Circumspicis. V. schol. Suidas, Κοικύλλεις: περιβλέπεις ἢ κακοτεχνεῖς. Hesychius, Κοικύλλειν: περιβλέπειν· κύλα γὰρ τὰ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν. etc. Cf. 429. ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως. Epinicus Athen. p. 432 B. συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου. Cognomen Κοικυλίων (quasi circumspector) componit Fritzsch. Origo verbi κοικύλλειν videtur esse κύλα, i. e. ὑπώπια, unde κύλλειν et per reduplicationem κοικύλλειν. Sic μύλη μύλλειν μοιμύλλειν. Verbum κυλοιδιᾶν (a κύλα) legitur Lysistr. 473. Ejusdem formae sunt verba μοιμύλλειν et σκονθύλλειν.

κοικύλλεις ἔχων] Schol: τὸ δὲ ἔχων παρέλκει Ἀττικῷ ἔθει. Cf. ad Nub. 131.

Schol. τὸ κοικύλλειν, φασὶν, ἐπὶ τοῦ περιβλέπεσθαι δύναται καὶ ἐνθάδε (φασὶν ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τίθεσθαι ἔνθα καὶ ἔνθα?). βέλτιον δὲ ἐπὶ τοῦ κακοτεχνεῖν. τὸ δὲ ἔχων παρέλκει Ἀττικῷ ἔθει.

853. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ'] Cf. Av. 1468. πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν. 1045. πικροὺς ἐγώ σοι τημερὸν δείξω νόμους. Fr. 491. πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα. Eur. Cycl. 589. οἴμοι, πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.

855. Helenae est initium. Tertium autem versum ridiculi causa immutavit comicus, qui apud tragicum sic legitur λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.

καλλιπάρθενοι ῥοαί] Eur. Iph. A. 1574. καλλιπαρθένου δέρης. Or. 963. ἃ — καλλίπαις θεά. Bacch. 520. εὐπάρθενε Δίρκα.

Schol. ἐξ Ἑλένης Εὐριπίδου πολλὰ τούτων.

856. δίας ψακάδος] I. e. coelestis pluviae. Ζεὺς enim coelum significat.

857. μελανοσυρμαῖον λεών] Citat et explicat Suidas v. μελανοσυρμαῖον. Συρμαία autem erat potio quaedam medicata, alvi purgandae vim habens. Colligi autem potest ex loco hoc Aristophanis Aegyptios frequenter syrmaea uti solitos fuisse: quod de iisdem etiam testatur Herodotus 2, 7. KUST. Eo respicit etiam in Pace v. 1253. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις· | ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν. BE. Schol: μέλανα καὶ συρμαϊζόμενον. ἡ δὲ συρμαία κριθινόν ἐστι πότημα. Quam explicationem probat Fritzsch. "Euripidis sententiam ita pervertit comicus, ut λευκῆς cum Αἰγύπτου conjungat, cui opponatur μελανοσυρμαῖον λεών." ENGER.

Schol. *μέλανα καὶ συρμαϊζόμενον. ἡ δὲ συρμαία κρίθινόν ἐστι πότημα.*

858. *νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον*] Hecaten *φωσφόρον* vocat et Euripides in Helena v. 575. *ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ.* V. Lys. 443. BE.

859 sq. Versus tantum non verbotenus ex Helena repetiti v. 16 sq.

859. *ἐμοὶ δὲ — Τυνδάρεως*] Eur. Hel. 16. *ἡμῖν δὲ — Τυνδάρεως.*

860. *ὤλεθρε*] Cf. Eccl. 934. Plat. Euthyd. 285 B. *φθόρον τινὰ καὶ ὄλεθρον.* Dem. 119, 8. *ὄλεθρος Μακεδών.* 582, 1. *τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον!* 688, 6 *οὐδ' ἐλευθέρους, ἀλλ' ὀλέθρους.*

861. *Φρυνώνδας*] Schol: *ἐπὶ πονηρίᾳ διαβάλλεται.* Fr. 92. *ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ.* Fr. 233. *εἰ δή* (*ἤδη* —;?) *τις ὑμῶν εἶδεν* (*οἶδεν* Dobr.) *Εὐρύβατον Δία.* Plat. Prot. p. 328 D. *ἀγαπήσαις ἄν, εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ καὶ Φρυνώνδᾳ, καὶ ἀνολοφύραι' ἂν ποθῶν τὴν τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων πονηρίαν.* Aeschines in Ctes. 137. *ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας οὔτε Εὐρύβατος οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο.* Isocr. p. 382. *ὥσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυνώνδας πανουργίαν ὀνειδίσειεν.* Lucian. Alex. 4. *αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἁβρότατος ἀπετελέσθη, ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας, ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον ἢ Φρυνώνδαν.* Apul. Apol. p. 325. Quis Eurybatus, quis Sisyphus, quis Phrynondas talem excogitasset fraudem? Schol. Vindob. ad Luc. Alex. 4. *ὡσαύτως καὶ ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾶται Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις, Δήμοις· Ἀριστοφάνῃ δὲ Προαγῶνι, Ἀμφιαράῳ, Θεσμοφοριαζούσαις.* Grammat. Bekk. p. 314, 26. Taylor. ad Aesch. c. Ctes. p. 632. Utriusque Phrynondae et Eurybati nomina ob insignem morum pravitatem in proverbium abierunt. Nomen autem Boeoticum videtur esse *Φρυνώνδας*, qualia sunt *Ἐπαμεινώνδας, Χαρώνδας, Παγώνδας, Κρεώνδας, Αἰσχρώνδας* etc. V. Ahrens Dial. Aeol. p. 214.

Schol. *ἐπὶ πονηρίᾳ διαβάλλεται. τινὲς δὲ καὶ πατέρα αὐτῷ φασὶν ἀληθῶς εἶναι τοῦτον.*

862. *Ἑλένη δ' ἐκλήθην*] Ex Helena Euripidis v. 22.

863. *γυναικίσεως*] Ab *γυναικίζειν*, (268.)

Schol. *τῆς γυναικείας μιμήσεως.*

864. Euripidis ex Helena v. 52.

866. Ex Helena v. 49.

867. Scripserat Euripides (v. 50), *στράτευμ' ἀθροίσας τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς | θηρᾷ.* Mutavit ea Comicus.

868. Ex Helena v. 56.

τί δῆτ' ἔτι ζῶ;] Cf. Lys. 181. Eur. Hel. 56. *τί δῆτ' ἔτι ζῶ;* 293. *τι δῆτ' ἔτι ζῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχην;* Herc. 1301. *τί δῆτά με ζῆν δεῖ;* 1146. *τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς —;* Hipp. 1060. Aesch. Prom. 747. *τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος;* Soph. Oed. R. 1159.

Schol. *ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, καὶ ὅτι μέχρι νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε.*

869. *ὥσπερ αἰκάλλει*] Cf. ad Nub. 1276. *τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.* Elmsl. ad Ach. 193.

αἰκάλλει] I. q. *σαίνει*. Cf. Eq. 211. *τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με*. Soph. Oed. C. 319. *φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων | σαίνει με προσστείχουσα*.

Schol. σαίνει τὸ ᾆσμα.

870. Sophoclis versum ex Peleo hic respici monet scholiasta. "In Helena nihil hujusmodi reperitur. Finxit haec verba Ar. ad normam dicti Pelei in dramate Sophocleo, *μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, μή μ' ἕλης ἄνευ δορός*, quae dictio a Graecorum loquendi usu aliena est et eam ipsam ob causam ab Ar. carpitur. Extat alterum talis imperativi exemplum, *μὴ νόμισον*, quod in Antiatt. Bekk., fr. Soph. 441 D. 454 N., etiam Sophoclis Peleo tribuitur. Recte, meo judicio, arbitratur Fritzsche grammaticum errasse et *μὴ νόμισον* comico Thugenidi esse reddendum, ut apparet e Suid. in v. *μὴ νόμισον*. et Phot. p. 267, 8." (Bakh.)

μὴ ψεῦσον — ἐλπίδος] Nub. 618. *ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου*. Herod. 9, 61. *μηδαμῶς σφέας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος*. Soph. Aj. 1382. *καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ*. Lys. 955. *τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς*. Notandum autem *μὴ ψεῦσον* pro *μὴ ψεύσῃς* positum. Antiatt. p. 107, 30. *Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. Σοφοκλῆς Πηλεῖ. καὶ "μὴ ψεῦσον." Μὴ νόμισον* dixerat Thugenides comicus testibus Suida h. v. et Photio p. 267, 8.

Schol. σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος "οἶσθ' ὃ ποίησον." Σοφοκλῆς Πηλεῖ "μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ· μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός. "οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον" Εὐριπίδης Πολυΐδῳ.

871. Verba sunt Teucri in Euripidis dramate v. 68. Versus qui sequuntur duos non memini apud Euripidem legisse. BR. Menelai personam nunc suscipit Euripides.

ἐρυμνῶν] Hoc epithetum nusquam alibi legitur apud poetas scenicos.

Schol. ὁ Εὐριπίδης ἀναλαμβάνει τὸ πρόσωπον τοῦ Μενελάου καὶ ὑποκρίνεται.

872—873. Apud Euripidem non leguntur, sed ex deperdita aliqua ejus fabula sumpti sunt. ENGER. Verba *ποντίῳ — ναυαγίαις* Euripidis esse suspicatur Nauck. "Probabilius est Ar. hos versus finxisse ut vs. 877. 885 sqq. Libere enim, ut ex comparatione cum Helena videre est, versibus tragicis utitur, plurima ipse fingens." (Bakh.)

872. *ὅστις — δέξαιτο*] Qui excipiat, Anglice to receive. Ran. 97. *ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι*.

ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας] Aeschyl. Sept. 210. *νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι*. Soph. Phil. 271. *ἐκ πολλοῦ σάλου | εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς —*.

874. Traducta etiam haec ex Euripidis Helena v. 467. *ΜΕΝ. τίς δ' ἥδε χώρα; τοῦ δὲ βασίλειοι δόμοι; | ΓΡΑΥΣ. Πρωτεὺς τάδ' οἰκεῖ δώματ'. Αἴγυπτος δὲ γῆ. | ΜΕΝ. Αἴγυπτος; ὢ δύστηνος, οἷ πέπλευκ' ἄρα*. BR.

875. *ὦ τρισκ.*] Haec ad Mnesilochum conversa mulier, proxima vero ad Euripidem dicit, ut vere monuit Enger. Quare non opus Bentleii emendatione *ὁ τρισκακοδαίμων —*.

876. *Πρωτέας*] Mutat nomen Protei Aegyptii in Proteam Atheniensem, qui fuit dux bellicus; mentio ejus apud Thucydidem Lib. I. et II. BE.

"Audito Protei nomine, veteris historiae mulier imperita credit de quodam Atheniense illos loqui, cui nomen fuerat Proteas. Proteae Epiclis filii, Atheniensium classis praefecti, meminit Thucydides." BR. Proteas Epiclis filius, dux Atheniensium, memoratur Thuc. I. 45. II. 23. Eum hic dici credibile est. Legitur praeterea nomen *Πρωτέας* Plut. Alex. 39. Athen. p. 434 A. Nomen *Πρωτέας* formatum a *πρῶτος*, ut *Ἀριστέας* ab *ἄριστος*. Similia nomina sunt *Χαιρέας*, *Φαινέας*. Mox *ἔτη δέκα* plures annos significare recte monet Fritzsch.

Schol. Πρωτέας οὕτω καλούμενος Ἀθηναῖος, ὃς ἐτεθνήκει πρόπαλαι.

877. *σκάφει*] Cf. Ach. 541. Tragici coloris et hic versus.

878. *ὦ δύστηνος, οἷ πεπλεύκαμεν*] Anglice, O wretched me, to have sailed thither! Cf. Eur. Hel. 461. Similiter Vesp. 187. *ὦ μιαρώτατος, | ἵν' ὑποδέδυκεν.* Nub. 1158. Plat. Phaed. 117 C. *τὴν ἐμαυτοῦ τύχην (ἀπέκλαιον), οἵου ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἴην.*

Schol. διαβάλλει τὴν Αἴγυπτον ὡς ἀλίμενον καὶ ὡς κίνδυνον ἐμποιοῦσαν ταῖς ναυσίν.

879. *πείθει τι τούτῳ —;*] Cf. 592. *πείθεσθε τούτῳ ταῦτα;* et ad Nub. 87.

880. *ληροῦντι λῆρον*] Cf. Pl. 517. *λῆρον ληρεῖς.*

τουτογί] Cf. Vesp. 781. Lys. 147. 779. 942. Eccl. 719.

881. Apud Euripidem (465.) aliis verbis idem quaerit Menelaus, *ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις, ὅντιν' ὀνομάζεις, ἄναξ;* Et mox, postquam audiit Proteum fato functum esse, filiumque regni heredem reliquisse, de hoc rursus quaerit, *ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς ἢ 'ν δόμοις;* BR. Eur. Med. 624. *χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος.* Alc. 549. *τῶνδε δωμάτων ἐξωπίους ξενῶνας.* Suppl. 1038. *ἢ δόμων ἐξώπιος | βέβηκε πηδήσασα.* Voce *ἐξώπιος* non utuntur aut Aeschylus aut Sophocles, ter tantum Euripides.

882. *Schol. ἐκ τῆς θαλάσσης.*

885. *ἐτυμβεύθη τάφῳ*] Cf. Hel. 1245. Soph. Aj. 1063. *σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ.*

886. Anus apud Euripidem ait v. 474. *τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ μνῆμα, παῖς δ' ἄρχει χθονός.* Aram vere dicit. Quod ad *σῆμα*, cf. Eccl. 1108.

887. *κἀξολεῖ γ' ἔτι*] Frequens hic adverbii *ἔτι* usus in imprecationibus. Nub. 1236. *ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.* Pac. 1187. *ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν.* Ach. 1157. *ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον,* etc. Soph. Trach. 257. *ἦ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα — δουλώσειν ἔτι.* El. 471. Eur. Alc. 731. *δίκας δὲ δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.* Med. 1011. *θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.* Cf. etiam Soph. Phil. 1035. *κακῶς ὄλοισθ'· ὀλεῖσθε δ' ἠδικηκότες | τὸν ἄνδρα τόνδε.* (Qui plane gemellus locus est.)

888. *τὸν βωμόν*] Cf. ad 748. Eur. Iph. A. 1445. *βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα τῆς Διὸς κόρης.*

889—891. "Tragoediam imitatur Aristophanes, revera enim Helena ad sepulcrum sedebat (Hel. 64), sed colloquium Mnesilochi et Euripidis usque ad vs. 903 de suo addidit. Sic vs. 890 Mnesilochum dicentem facit: *βιάζομαι — λέχος,* cum Helena vs. 62 dixisset; *παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος θηρᾷ*

γαμεῖν με. Aristophani igitur quam Euripidi tribuere malim 895. *βάϋζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ* (Fr. adesp. 45 N. cf. Fritzsch. ad h. l.) 896. *ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε. Κακορροθεῖν* etiam Ach. 577, in parodia. 900. *οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ | προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν. | 902. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.*" (Bakh.) Apud Euripidem haec non leguntur, tragoediam tamen sapiunt.

889. Cf. Soph. Oed. R. 2. *τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε;*

891. Helena apud Euripidem v. 62. *παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος | θηρᾷ γαμεῖν με.* Erat autem filius ille Protei Theoclymenus, ut ex illa constat, v. 9. BE. Hel. 324. *τάφον λιποῦσα τόνδε σύμμιξον κόρῃ.*

892. Cf. 852. *τί αὖ σὺ κυρκανᾷς; τί κοικύλλεις ἔχων;* et ad Vesp. 942.

894. *ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου*] Cf. Ach. 258. *πρόβαινε, κἂν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα | μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.* Ornamenta autem intellige aurea, quae gestabant virgines apud Graecos. Cf. Av. 670. *ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος.*

895. Hunc versum aut Euripidis esse aut ad ejus imitationem factum censet Porsonus, coll. Eur. El. 902. *μή μέ τις φθόνῳ* (*ψόγῳ*?) *βάλῃ.*

βάϋζε] Cf. 173. *παῦσαι βαΰζων.*

τοὐμὸν σῶμα] Id est *με.* Periphrasin Euripidi usitatam irridet. Alcest. 647. *οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ.* Heracl. 91. 529. BR.

βάλλουσα ψόγῳ] Anglice, a s s a i l i n g w i t h a b u s e. Fr. 116. *πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς | φλῶσιν.* Soph. Aj. 1244. *ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που —.* Tr. 940. *ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ.* 597. Ph. 67. Eur. El. 902. *μή μέ τις ψόγῳ βάλῃ.* Hom. Od. XIII. 142. *πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.* Liban. I. 811. *βάλλουσι σκώμμασι.* Pind. Ol. VIII. 55. *μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.*

896. *κακορροθεῖν* occurrit etiam Ach. 577. in parodia.

897. *αὕτη Θεονόη Πρωτέως*] Protei filiam Theonoen memorat et Euripides Hel. v. 13. BE.

Schol. *ἣν εἶπεν Ὅμηρος* (Od. *Θ*, 366) *Εἰδοθέαν.*

898. *εἰ μὴ — γ'*] I. q. *ἀλλά.* Cf. ad Eq. 186. Av. 1681. Lys. 942. Lysias III. 33. *ὥστε — ἄλλον ἄνθρωπον παρακαλέσαι μηδένα, εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον.* S. Matth. Ev. XII. 4.

Κρίτυλλα] Confer nomina *Ἄνθυλλα, Κτήσυλλα, Νίκυλλα, Ἀμαρυλλίς, Λύσιλλα, Κύδιλλα, Χρύσιλλα.*

Schol. *ἀπὸ δήμου τῆς Αἰγηίδος φυλῆς, ἔνθα τὸ Εὐρυσθέως ἀπόκειται σῶμα ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ. ἐπίρρημα δὲ τὸ Γαργηττόθεν.*

900. Cf. Eur. Phoen. 1667. *ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτε;* Notandum *γαμεῖν τινὰ* d u c e r e a l i q u a m de viro dici, *γαμεῖσθαί τινι* n u b e r e alicui de muliere.

901. Eur. Hel. 54. *καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν | πόσιν συνάψαι πόλεμον Ἕλλησιν μέγαν.*

902. *στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας*] Haec tragicum colorem habent.

Schol. *τὰς κόρας σου ἀντιπροσώπους μοι στρέψον.*

903. Bene quidem schol: *ἐπειδὴ ξυρηθεὶς ἦν*. At in eo videtur hujus loci acumen inesse quod ab eodem Euripide non solum Mnesilochus est rasus, sed etiam Helena male tractata, cujus cf. vv. 1089—1091. ENGER. Cf. Eur. Hec. 968. *αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον, | Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.*

Schol. ἐπειδὴ ξυρηθεὶς ἦν.

904. Apud Euripidem Herc. Fur. 515 Megara, praeter spem maritum Herculem videns Amphitryoni ait, *ὦ πρέσβυ, λεύσσω τἀμὰ φίλτατ', ἢ τί φῶ;* cui respondet senex: *οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ κἄμ' ἔχει.* In Helena autem Menelaus uxori suae, quam nondum agnovit, ait, v. 548. *ὡς δέμας δείξασα σὸν | ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς (προστίθης).* BE. Cf. Eur. Iph. A. 837. *ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.* Hom. Il. ρ'. 695. *δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε.* Od. δ'. 704. Bion. XI. 1. *ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἕλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.*

905. Hic versus ex Euripideo in Helena 557. paululum immutatus, *τίς εἶ; τίν' ὄψιν σήν, γύναι, προσδέρκομαι;* Quatuor sequentes ex Euripidis dramate nulla mutatione desumti. BR. Cf. etiam v. 72. *ὦ θεοί, τίν' εἶδον ὄψιν;*

906. Eur. Med. 252. *ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἄμ' ἥκει λόγος.*

907—909. Cf. Hel. 561—563.

907. Hunc versum felicissima sagacitate Euripidi Hel. 569. restituit Markland. ad Suppl. 189. PORSON.

909. Ridicule senem veste muliebri indutum similem putat foeminae omnium formosissimae. BE. Cf. Aesch. Cho. 176. *μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.* Ubi Electra de suo patre loquitur.

δὴ μάλιστ'] I. e. *μάλιστα δή.*

910. In Helena v. 572. legitur, *ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ.* Ultimam versus partem ridiculi causa mutavit comicus, servata quadam soni similitudine, *τι φῳ, ιφυων*, Euripidi natalium sordes et matrem *λαχανοπωλήτριαν* identidem objiciens. BR. Parodia ut in 855 sq. 1105 sq. "Verba Aristophanis non satis intellego. *Ἰφύων* scripsit quia sono non dissimile est *τῷ τί φῶ*, sed *ὅσα γ' κτέ.* non aliter interpretari possum quam *ὅσαγ' ἐκ τῶν ἰφύων* (vel *τοῖς ἰφύοις*) *ἐστὶ τεκμαίρεσθαι*, quod nihili est nisi, quod non probabile est, *ἴφυα* portaverit Euripides. Hoc certum videtur, rideri filium *τῆς λαχανοπώλιδος*." (Bakh.) Piersono (ad Moerin p. 7) verisimile videtur Aristophanem hac in scena Euripidem introduxisse corona ex oleribus agrestibus ornatum. Vide omnino schol. Ceterum cf. Dem. p. 1002. *νεώτερον ὄντα ἐμοῦ καὶ συχνῷ ὅσα ἐξ ὄψεως.* Antiph. Athen. 544 F. *τίς ποτ' ἐστιν οὑτοσὶ | ὁ γέρων; ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός.*

τῶν ἰφύων] Fr. 473. *ἴφυα — καὶ τὰς κρανααὰς ἀκαλήφας.* Epich. Fr. 113. *ὅδε τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν, | ἴφυον, λάπαθον* etc. Suidas, *Ἰφύη* (*ἴφυα* Piers., coll. Hesych. h. v.): *εἶδος ἀγρίου λαχάνου. Ἀριστοφάνης· "Ἐγὼ δὲ Μενέλεων ὅσον ἐκ τῶν ἰφύων."* De *ἰφύοις* dixit Schneider. ad Theophr. vol. III. p. 520.

Schol. δέον εἰπεῖν ἐκ τῶν ὄψεων (imo ἐκ τῆς ὄψεως) εἶπεν ἐκ τῶν ἰφύων· ἴφυον δέ ἐστιν εἶδος ἀγρίου λαχάνου· ὅτι Εὐριπίδης λαχανοπώλιδος Κλειτοῦς υἱὸς ἦν δηλονότι.

911. 912. Euripidis Helena versus 573. 574.

912. Cf. Hom. Od. ρ΄. 112. ἐλθόντα χρόνιον. Soph. Phil. 1446. χρόνιός τε φανείς. 600. Eur. Iph. A. 1099. χρόνιον ἀπόντα. Iph. T. 258. χρόνιοι γὰρ ἥκουσ'. El. 1156. πόσιν χρόνιον ἱκόμενον εἰς οἴκους. Phoen. 369. πολύδακρυς δ' ἀφικόμην χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν. Cycl. 249. χρόνιος δ' εἶμ' ἀπ' ἀνθρώπου βορᾶς. Alex. com. III. 518. ὦ δέσποθ' ὑγίαιν', ὡς χρόνιος ἐλήλυθας. Pac. 317. ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς.

913 sqq. Dochmii soluti, quos numeros valde adamat Euripides. Cf. Hel. 627. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμόν, φίλαι, | περί τ' ἐπέτασα χέρα etc. 634. περὶ δὲ γυῖα χέρας ἔβαλον, ἡδονὰν ὡς λάβω, ὦ πόσις. Eur. Fr. 756. "Sono similes sunt dochmii Hel. 627. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμόν, φίλαι, | περί τ' ἐπέτασα χέρα. Consulto autem videtur λαβέ με et mox ἄπαγε iteravisse, ut verborum repetitionem in Euripide notaret, de qua v. ad Ran. 1337. Numerorum Euripideorum rationem ludibrio habuit v. 915. φέρε σε κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με. Euripidem enim in posterioribus tragoediis "haud raro usque eo negligentiae progressum esse ut fabularum ejus versus sermonem fere vulgarem adaequare videantur" post Hermannum ostendit C. F. Mueller (De pedibus solutis in dialogorum senariis p. 42 sq.)" (Bakh.)

Schol. καὶ ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλένης, καὶ καθόλου τὰ πλεῖστα.

914. Euripidis carmen ridet, quod incipit a v. 627. ENGER.

915. φέρε σε κύσω] Subjunctivum esse κύσω vix opus est ut moneam.

ἄπαγέ μ' —] Soph. Ant. 1321. ἄγετέ μ' ὅ τι τάχιστ', ἄγετέ μ' ἐκποδών. Oed. R. 1340. ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστά με.

Schol. ταῦτα λέγει ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ βουλόμενος ἐκφυγεῖν.

917. τῇ λαμπάδι] Taedas enim hoc festo portabant mulieres. Cf. 280. 655. 726—729. 1153.

Schol. τὸ χ παράκειται τῷ στίχῳ. καί φησι Καλλίστρατος * * (lacunam indicat Dind., ut exciderit Aristophanis grammatici de vocabulorum λαμπὰς et δᾷς discrimine observatio) οὐ τῇ λαμπάδι εἶπεν, ἀλλὰ νὴ (νὴ del. Dind.) τῇ δᾳδί, ὡς δῆλον εἶναι ὅτι ἑκατέρως ἔλεγον. ἀνάξιος δὲ ἂν εἴη ὁ Καλλίστρατος πιστεύεσθαι ὡς ἂν περὶ διδασκάλου τοῦ Ἀριστοφάνους λέγων.

918. 919. 926. Paratragoedia hi versus videntur esse.

920. καὐτός] Et ipse, non minus quam ille.

921. *Schol.* οὐ κυρίως, ἀλλ' οἷον κοινόβουλος.

922. ᾐγυπτιάζετ'] Αἰγυπτιάζειν hic est vox anceps. Tam enim significare potest de Aegypto quaedam garrire vel loqui quam Aegyptiorum versutiam et fraudulentos mores imitari (v. ad Vesp. 652). Eo enim nomine gens illa olim male audiebat: unde proverbium (apud Aeschylum) δεινοὶ πλέκειν τὰς (τοι) μηχανὰς Αἰγύπτιοι, KUST. Bekk. Anecd. p. 354, 13. Αἰγυπτιάζειν: τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι. Eust. ad Od.

p. 1494, 9. *καὶ Αἰγυπτιάζειν τὸ πανουργεύεσθαι.* Male autem audiebant olim Aegyptii. Diogen. VI. 24. *Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι δ' Αἰγύπτιοι, | τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.* Theocrit. XV. 47. *οὐδεὶς κακοεργὸς | δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί.* Plat. Legg. p. 747. Cf. ad Nub. 1130. De Aegypto sc. garriebant v. 878. Voce *αἰγυπτιάζειν* usus est Cratinus II. 186.

Schol. ἐπανουργεῖτε, ὡς δὴ τῶν Αἰγυπτίων πανούργων ὄντων.

922. *ὅδε μέν*] Hic certe. Cf. 928.

923. Cf. Eq. 665. *κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἱ τοξόται.*

924. *ὑπαποκινητέον*] Sc. *ἐμαυτόν.* Anglice, I must be off. Cf. Av. 1011. *κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.* Eccl. 1165. *ὥρα — | ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν* (*ὑπαποκινεῖν*?). 284. *ὑπαποτρέχειν.* Eq. 20. *τὸν ἀπόκινον.*

926. *ἤνπερ ἐμπνέω*] Schol: *ἕως ζῶ.* Recte Fritzschius interpretatur, si modo quidquam in me erit vitae. Nos diceremus, as I live. Cf. Lys. 696. *ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτώ.* Plat. Apol. p. 29 D. *καί, ἕωσπερ ἂν ἐμπνέω καὶ οἷός τε ὦ, οὐ μὴ παύσομαι* (l. *παύσωμαι*) *φιλοσοφῶν.* Cic. de N. D. III. 40. Dum quidem spirare potero. Eodem sensu *ζῶν* alibi dicit, ut in Vesp. 1122. *οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι.* Nub. 1221. Pac. 109.

Schol. ἕως ζῶ.

928. *αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν*] Funis quidem iste piscium attraxit nihil. Proverbium translatum a piscatoribus, qui saepe hamum retrahunt inanem. Eo alluditur Vesp. 175. *ἀλλ' οὐκ ἔσπασε ταύτῃ γ' —.* BR. Sensus est, *αὕτη ἡ μηχανὴ οὐδὲν ἤνυσεν,* ut explicat Eust. ad Il. p. 760, 45. Cf. Synes. Ep. 129. *ὡς δὲ οὐ προὐχώρει ταύτῃ τὸ σπάσαι τι τῶν προσηκόντων — ἑτέραν ἐτράπετο.* Aelian. ap. Suid. in *Ὁμοῦ: οὐ μὴν ἔσπασέ τι ἡ μήρινθος αὐτῷ.* Plura paroemiographi. Similiter fere Eur. El. 581. *ἣν ἐκσπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον.* V. schol. et cf. Schol. ad Vesp. 175. Suid. in *αὕτη, μήρινθος,* et *ὁμοῦ.* In Vesparum loco (v. 175) reponendum forsan *ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν αὕτη γ'.*

ἡ μήρινθος] Funiculus. Hom. Il. *ψ'.* 854. *λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός.*

Schol. ἡ σπάρτος. ἀντὶ τοῦ ἡ μηχανή. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων τι ποιεῖν καὶ ἀποτυγχανόντων.

929. Cf. 635. *ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις.*

930. *οὗτος, τί κύπτεις;*] Eadem verba Eq. 1354, ubi prae pudore caput demittit Demus.

δῆσον — ἐν τῇ σανίδι] Cf. Herod. VII. 33. *ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν.* IX. 120. *ἀπαγαγόντες δὲ αὐτὸν — πρὸς σανίδα προσπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν.* De hoc poenae genere Hesychius: *τίθεται δὲ* (*σανὶς*) *καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ᾧ προσέδουν τοὺς κακούργους.* ut probabiliter extrema restituit Fritzschius. Phot. p. 499, 14. *Σανίδα: τὸ δεσμωτικὸν ξύλον.* et mox *Σανίς: καὶ ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδουν.* Mnesilochus

igitur stipiti ligneo suffixus et sublatus mox in eo erit ut corvos in cruce pascat. Cf. 942.

εἰσάγων] Intus eum ducens. Iubet eum Prytanis maleficum intus ductum vincire, deinde in scena (*ἐνθαδὶ*) constitutum custodire. Intus autem Scytha eum ducit v. 946. Cf. Nub. 1213. *ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι* etc.

934. *νῦν δή*] Modo. Pac. 5. *ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερες;*

935. *ὀλίγου*] Prope. Cf. ad Ach. 348. Vesp. 829. *ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.* Nub. 722.

μ' ἀφείλετ' αὐτόν] Cf. Isocr. p. 195. *Κῦρον τὸν Μήδους μὲν ἀφελόμενον τὴν ἀρχήν.*

ἱστιορράφος] Lepide dictum pro *μηχανορράφος*, quia scilicet Euripides navi se advectum finxerat v. 871—878. Itaque facete dicitur velorum sutor, i. e. dolorum sutor per velorum mentionem. Vox est praegnantis significationis, quales sunt *τρυγοδαίμονες*, i. e. *τρυγῳδοὶ κακοδαίμονες*, Nub. 296. *Χολοζύγης* concise positum pro *Βουζύγης μελαγχολῶν* Lys. 397. et *Κωλακώνυμος* pro *Κλεώνυμος κόλαξ* Vesp. 592. Eo etiam fortasse respicitur quod de Aegypto ille mentionem fecisset, Aegyptii autem *λινοποιοὶ* essent, ut monet schol. "Nempe Euripides, qui se dicebat navi advectum. Propterea etiam dicit eum *ἱστιοῤῥάφον* per contemtum, quasi ipse sibi fecerit vela quibus navigaverit. Alluditur autem ad v. *μηχανὴ* in *μηχανοῤῥάφος*, quia per fraudem volebat abducere." BE. Cf. Soph. Oed. R. 387. *ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον.* Eur. Andr. 448. *μηχανορράφοι κακῶν.* 1116. *εἷς ἦν ἁπάντων τῶνδε μηχανορράφος.* Aesch. Cho. 221. *μηχανορραφῶ.* Hom. Il. *ό.* 16. *κακορραφίης ἀλεγεινῆς.* Nota est locutio *ῥάπτειν θάνατόν τινι* et similia. V. Blomf. Gl. Agam. 1594. Alex. ap. Athen. 568 A *ῥάπτουσι δὲ* | *πᾶσιν ἐπιβουλάς.* Herod. IX. 17. *ἐόντες βάρβαροι ἐπ' Ἕλλησιν ἀνδράσι φόνον ἔρραψαν.* VI. 1. *τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν σύ, ὑπεδήσατο δὲ ἐκεῖνος.* Eur. Iph. T. 681. *δόξω δὲ — ῥάψαι μόρον σοι τῆς τυραννίδος χάριν.* Andr. 836. *φόνον ῥάψασα συγγόνῳ σέθεν.* Alc. 537. *ὡς δή τί δράσων τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον;* Aesch. Fr. 157. *Πενθεῖ καταρράψας μόρον.* Dion. H. Ant. III. 7. *δόλος ἄφυκτος ἔρραπται κατ' ἀμφοτέρων.* Pseudo-Phocyl. 4. *μήτε δόλους ῥάπτειν.* Aesch. Ag. 1604. *τοῦ φόνου ῥαφεύς.*

Schol. ἐπεὶ ἄνω αἰγυπτιάζειν αὐτοὺς ἔφη, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι λινοποιοί εἰσιν. ὁ πανοῦργος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα ῥαπτόντων.

936. Cf. Eq. 1082. *τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν* | *Κυλλήνην ὀρθῶς, ὁτιή φησ', "Ἔμβαλε κυλλῇ."* *Δωροδοκίαν* Prytanibus exprobrat et Pac. 906 sq. Ludit, ut videtur, in vocibus *πρύτανις* et *προτείνειν.*

937. *κοίλην προτείνειν*] Dem. p. 421. *οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρ' ἔχοντ', Αἰσχίνη, δεῖ, οὔ, ἀλλὰ πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας καὶ ὑποσχὼν —.* Tibull. II. 4. 14. Illa cava pretium flagitat usque manu.

ἀργύριον ἤν τις διδῷ] Eadem verba Nub. 98. Cf. Ach. 159. Vesp. 684.

938. *χάρισαι*] Cf. Pac. 392. Plat. Prot. 335 D. *χάρισαι ἡμῖν πᾶσιν.* Rep. I. 351 C. *καὶ τόδε μοι χάρισαι.*

βραχύ τι] Frequens apud Atticos locutio. Thuc. VI. 12. VIII. 76. Plat. Legg. I. 641 B. Rep. V. Plat. com. ap. Athen. 367 D.

940. *πρὸς τῇ σανίδι δεῖν*] Sic Aesch. Prom. 15. *δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.* Plutarch. Per. 28. *τοὺς τριηράρχους — σανίσι προσδήσας ἐφ' ἡμέρας δέκα.* Cum accusativo Soph. Aj. 108. *δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης.* Aesch. in Tim. p. 83. *δήσαντες πρὸς τὸν κίονα.* Herod. VII. 33. *Ἀρταΰκτην — ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν.* IX. 120. *πρὸς σανίδα προσπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν.* V. Elmsl. ad Eur. Her. 693.

Schol. *πρὸς σανίσιν ἐδεσμεύοντο πολλάκις, ὡς καὶ Κρατῖνος δηλοῖ. "ἐπίτρεψον οὖν τῷ τοξότῃ" φησὶ "γυμνόν με πρὸς τῇ σανίδι δῆσαι."*

941. *Schol.* *μετὰ κροκωτοῦ τοῖς κόραξιν ἑστίασιν παρέχων. ἀντὶ τοῦ σέτίασιν παρέχων. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις, ὅτι τὸ ἑστιᾶν καὶ δοτικῇ συντάσσουσιν, ὡς καὶ παρ' Εὐπόλιδί ἐστιν ἐν Αὐτολύκῳ θατέρῳ "ὥστ' οὔτ' ἐκεῖ οὔτ' ἐνθάδε δεῖ ξενίζεσθαι."*

942. *ἑστιῶν*] Sc. *αὐτούς*, dum eos pasco. Cf. 1027. 868. Hor. Epist. I. 16. 48. non pasces in cruce corvos. Dativum *τοῖς κόραξιν* a *παρέχω*, non ab *ἑστιῶν*, quae scholiastae est sententia, pendere vix est moneam. Monuerat jam Reisk.

944. *τοῖς παριοῦσι*] Vesp. 623. *πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων*, etc.

Schol. *ὅτι ἐνδυσάμενος καὶ ἐλθὼν εἰς τὰς γυναῖκας κατάδηλος ἐγενόμην.*

947. Chorus dum haec cantat, intus Mnesilochus cruci suffigitur. ENGER. Cf. ad 930.

παίσωμεν] I. e. *χορεύσωμεν.* Cf. 975. *τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει.*

Schol. *τὸ παίξωμεν οἱ Ἀττικοὶ παίσωμεν ἔλεγον, καὶ τὸ παίσωμεν πάλιν παίξωμεν* (*καὶ τὸ παίσω πάλιν παιξοῦμαι* Schneid. p. 61. prob. Dind.) *καὶ* (Hom. Od. *ψ'*. 134) "*πολυπαίγμονος* (*φιλ.* Dind. Fr. etc.) *ὀρχηθμοῖο.*"

948. *ὄργια σεμνὰ θεαῖν*] Eadem verba 1151.

ἀνέχωμεν] Celebremus. Schol: *αὔξωμεν, ἐπαίρωμεν.* Cf. Hom. Od. *τ'*. 111. *ὅς τε — εὐδικίας ἀνέχῃσι* (schol: *ἄνω ἔχει, αὔξει*). Soph. Aj. 211. *ἐπεί σε — ἀνέχει* (schol: *ἀντὶ τοῦ ἀνυψοῖ, τιμᾷ*). Oed. C. 674. Eur. Hec. 120. *τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων | λέκτρ' Ἀγαμέμνων.*

Schol. *ὅταν τὰ μυστήρια αὔξωμεν, φησὶν, τῶν θεῶν. λέγει δὲ Δημήτρας καὶ Περσεφόνης. Ἄλλως. ὅταν τὰς τελετὰς αὔξωμεν· τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαίρομεν αὐτάς. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἀνέχωμεν.*

949. *Παύσων σέβεται*] Non ex religione quadam jejunio celebrat Thesmophoria, sed quia non habet quod comedat. V. ad Plut. 602. Mulieres autem vi religionis jejunabant. Vide infra v. 993. et supra ad v. 86. Similiter in Avibus v. 1519. de diis fame laborantibus, *ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν | ἄνευ θυηλῶν.* BE. Cf. ad Ach. 854. Archiloch. Fr. 107. *Δήμητρος ἁγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.*

Schol. *Παύσων ὁ ζωγράφος εἰς πενίαν διαβάλλεται, καὶ διὰ τοῦτο εἶπε νηστεύει.*

950. *ἐκ τῶν ὡρῶν ἐς τὰς ὥρας*] Anglice, from one season to another. Cf. Nub. 562. *ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας*. Ran. 380. *ἐς τὰς ὥρας*.

951. *ξυνεπευχόμενος*] Nobiscum orans. Quae vis praepositionis latuit interpretes. Recte autem vertit Brunck: saepe illas rogans ut alio post aliud festo talia curae sint frequenter sibi. Facete haec precari fingitur Pauso, tanquam si ei jejunium agere cordi sit. Locum male intelligunt Fr. Eng.

953. *ὅρμα, χώρει κοῦφα ποσὶν* —] Cf. 659. *χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα*. 969. *πρόβαινε ποσὶ* etc. Lys. 1304. *ἔμβη — κοῦφα πάλλων* (*παδῶν*?). 1310. *ἀμπάλλοντι* (*ἀμπαδῶντι*?) *πυκνὰ ποδοῖν*. Pind. Ol. XIV. 17. *κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ κοῦφα βιβῶντα*. Autocrates ap. Aelian. V. H. XII. 9. *κόραι κοῦφα πηδῶσαι κόμαν* (*ποδοῖν*?)

954. *κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σύναπτε χεῖρα*] Describitur hic chorea, quae fiebat in orbem et consertis manibus. KUST. Aesch. Eum. 307. *ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν*. DIND. Construendum *χώρει ἐς κύκλον*, ut monuit jam Lenting. Cf. 968. *εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν*. Ran. 440. *χωρεῖτε νῦν ἱρὸν ἀνὰ κύκλον* etc. Av. 1379. *τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;* Callim. H. in Dian. 241. *κύκλῳ στησάμενοι χορὸν εὐρύν*.

955. *χειρὶ σύναπτε χεῖρα*] Aesch. Eum. 307. *ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν*. Eur. Herc. 689 sq. Hom. Il. *σ'*. 594. *ὠρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες*. Prop. III. 3. 41. me juvat in prima coluisse Helicona juventa | Musarumque choris implicuisse manus. Claudian. de laud. Stil. II. 100. omnes — junxere choros. Ovid. Fast. VI. 329. Cf. Lob. ad Aj. p. 312, ubi loci proferuntur, in quibus saltatio brachia nectentium concitatior in orbem fit.

956. *ὕπαγε*] Incede.

957. Cf. Lys. 1310. *ἀμπάλλοντι* (*ἀμπαδῶντι*?) *πυκνὰ ποδοῖν*. 1316. *χερὶ ποδοῖν τε πάδη*.

958. Cf. Eur. Iph. T. 76. *ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών*. 68. *ὁρῶ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχῇ στρέφων*. Phoen. 272. *ὄμμα πανταχῇ διοιστέον, | κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο*. 375. *δι' ἄστεος | κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον*. Hel. 1557. *ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ*. Noster Av. 1196. *ἄθρει δὲ πᾶς τις πανταχῇ κύκλῳ σκοπῶν*. Supra 660. *καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ* (*χρή*). 665. *πανταχῇ δὲ ῥῖψον ὄμμα, καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἐπισκόπει* (*ἀνασκόπει* vulg.) *καλῶς*.

χοροῦ κατάστασιν] Choreae orbem. Aesch. Ag. 23. *χορῶν κατάστασιν* (i. q. *χοραστασίαν*). Sic *χορὸν ἱστάναι* Nub. 272. Av. 219. etc.

961. *γέραιρε*] Herod. V. 67. *τὰ πάθεα αὐτοῦ τραγικοῖσι χοροῖσι ἐγέραιρον*.

χορομανεῖ τρόπῳ] Eurip. Herc. F. 879. *τὸν μανιάσιν λύσσαις χορευθέντ' ἀναύλοις*. Cf. v. *θυρσομανὴς* Eur. Phoen. 792. Egregie autem orgia celebranti mulierum turbae convenire saltationem furibundam monuit Fritzsch.

964. His in verbis non causam omissi convicii, sed loci ac temporis inesse descriptionem existimat Fritzsch. Supra enim templi religionem non obstitisse quin in parabasi viros male mulcarent, et modo v. 949

eodem in templo Pausonis risisse paupertatem. At *ἐν ἱερῷ* non est in templo, sed in sacris obeundis. ENGER.

967. *ὥσπερ ἔργον*] Ut opus est, ut res fert. Sic 974. *ὥσπερ εἰκός*. 983. *οἷάπερ νόμος*. Sed mendum aliquid latet. Verba *ἐργὸν — καινόν* explicat schol: *ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ᾠδήν*. Cf. 985. *ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί*. Pl. 316. *ἀλλ' εἶα νῦν — ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'*.

968. Schol: *ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ᾠδήν*. Quae ad *ἔργον καινὸν* referenda videntur. Nova saltatio ita indicatur, ut monet post Fritzschium Enger. Sic 985. *ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί*.

εὐφυῆ στῆσαι βάσιν] Id est rhythmice et in numerum terram pedibus pulsare, quod *οἱ χορεύοντες* facere solent. KUST. I. e. *εὔρυθμον* (955. *εὐρύθμῳ ποδί*) *στῆσαι βάσιν*. Cf. Eur. Tro. 332. *χόρευε, μᾶτερ, ἄναγε, πόδα σὸν | ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν | φέρουσα φιλτάταν βάσιν*.

εὐφυᾶ] Attice, ut *ὑπερφυᾶ*, *διφυᾶ*, *ὑγιᾶ*, *ἐνδεᾶ* etc.

Schol. *ὅτι ἐν θεάτρῳ ἦσαν.* *ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ᾠδήν*.

969. Hic demum incipit saltatio. Ex quo sequitur versus antecedentes inde a v. 953 *προῳδὸν* esse. Falluntur igitur, opinor, Hermannus et Engerus, quorum ille monostrophica seu tres pares strophas, hic stropham antistrophamque primam et mesodum versibus 959—968 contineri statuunt. Cf. 953. *ὅρμα, χώρει κοῦφα ποσίν*.

τὸν εὐλύραν] Nempe Apollinem. Eur. Alc. 587. *εὐλύρας Ἀπόλλων*. Supra v. 315. *χρυσολύρας* dicitur. Sed Ran. 229. *εὔλυροί τε Μοῦσαι*. Eur. Lic. Fr. IV. *Ἄπολλον εὔλυρε*. Sic *εὐτριαίνας* (Pind.).

Schol. *τὸν Ἀπόλλωνα*.

971. Cf. Eur. Iph. A. 1498. *Ἄρτεμιν θεῶν ἄνασσαν*.

Schol. *τὴν παρθένον*.

972. *ὦ Ἑκάεργε*] Apollinis epithetum Homericum. Nusquam legitur apud Tragicos.

973. *Ἥραν τε τὴν τελείαν*] Pollux 3, 38. *Ἥρα τελεία ἡ ζυγία*. Ubi vide commentatores. BE.

Schol. *Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη*.

975. *χοροῖσιν ἐμπαίζει*] Id est, choreis interest. Sic *παίσωμεν* dictum v. 947. KUST.

976. *κλῇδας γάμου φυλάττει*] Infra 1142. Pallas *κληδοῦχος* dicitur, et Amor Eur. Hipp. 541. Cf. Pind. Pyth. VIII. 4. *βουλᾶν τε καὶ πολέμων ἔχοισα κλαΐδας ὑπερτάτας*. Orph. Hymn. 57. *πάντων κληΐδας ἔχοντα* (de Amore). Similis usus est in N. T. Sic S. Matth. Ev. XVI. 19. *δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας*. S. Luc. Ev. XI. 52. *τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως*. Apoc. I. 18. *ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾅδου*. Ita *κληδοῦχοι τῶν θεῶν* dicuntur etiam sacerdotes. V. Spanh. in Call. H. Cer. 45.

977 sq. Cf. 314. *θεῶν γένος λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς φανέντας ἐπιχαρῆναι* (*χαρέντας ἐπιφανῆναι?*). Nub. 274.

977. *νόμιον*] Olymp. Vit. Plat. p. 1. *Πανὶ καὶ Ἀπόλλωνι νομίῳ καὶ Νύμφαις θῦσαι.*

Schol. *ἔφορος γὰρ τῶν θρεμμάτων ὁ θεός.*

978. *καὶ Πᾶνα*] Pan etiam *νόμιος*, utpote Mercurii filius, Homer. Hymn. XVIII. BE.

979. *ἐπιγελάσαι — χαρέντα*] Cf. 314. *φανέντας ἐπιχαρῆναι.*

981. *ταῖς ἡμετέραισι χαρέντα χορείαις*] Nub. 274. *ἐπακούσατε — τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.* Eur. Iph. A. 1525. *θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα.* 200. *ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένος.* Tro. 529. Cycl. 367.

ἔξαιρε — χάριν χορείας] Sic *ἀνάγειν χορὸν* dicitur Eur. Tro. 326.

982. *διπλῆν χάριν χορείας*] Periphrasis poetica pro *διπλῆν* (sc. *χορείαν*), quod saltationis genus memorant Pollux IV. 105. et Hesychius s. h. v., quorum hic, *ὀρχήσεως εἶδος ἢ κρούματος.* Aliter Kusterus, qui *χάριν χορείας* additum per appositionem ad *διπλῆν* arbitratur.

984. *νηστεύομεν δὲ πάντως*] Cf. 851. *πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.* 1012. *πάντως δέ μοι τὰ δέσμ' ὑπάρχει.* Av. 935. Lys. 495. Constat autem die *Νηστείας* a sacrificiis abstinere consuevisse mulieres. Cf. Av. 1519. *ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν | ἄνευ θυηλῶν.* Athen. VII. *τῶν Κυνικῶν τις ἑσπέριος ἐλθὼν ἔφη. Ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστείαν ἄγομεν, Θεσμοφορίων τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν;* Plutarch. V. Dem. 30. *κατέστρεψε δὲ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς, ἐν ᾗ τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες.* Mor. 378 E. *καὶ γὰρ Ἀθήνησι νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες ἐν Θεσμοφορίοις χαμαὶ καθήμεναι.* Similiter Isidi mulieres Cyrenaicae *νηστείας καὶ ὀρτὰς ἐπιτελέουσι,* teste Herod. IV. 186.

985. *ἀλλ' εἶ' —*] Cf. Pl. 316. *ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη | ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'.* Ran. 382. *ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν — κελαδεῖτε.* Lys. 1304. *ὦ εἶα κοῦφα πάλλων.* 1310. *ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν.* Cf. ad 968.

εὐρύθμῳ ποδί] Cf. Pl. 759. *εὐρύθμοις προβήμασιν.*

986. *τόρευε*] Schol: *τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.* Anacreon 51, 3. *λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας.* Sed reponendum suspicor *χόρευε.*

Schol. *τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.*

987. *ἡγοῦ —*] Praesultare in orgiis Bacchum solere exemplis confirmat Fritzschius, Eur. Bacch. 141. Soph. Ant. 153 sq. 1133 sq.

988. *Βάκχειε δέσποτ'*] Cf. Soph. Oed. R. 1105. *ὁ Βακχεῖος θεός.* Herod. IV. 79. *Διονύσῳ Βακχείῳ τελεσθῆναι.*

993. Simonid. Fr. 72, 1. *πολλάκι δὴ — Ὧραι* (*εὐοῖ?*) *ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις αἱ Διονυσιάδες.*

994. *ἀναχορεύων*] *Ἀναχορεύειν* saepius legitur apud Euripidem.

995. *κτυπεῖται*] Forma passiva. Anglice, is made to resound, is made. Cf. Pl. 758. *ἐκτυπεῖτο δὲ | ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.* Soph. Oed. C. 1500. *τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος;* "Philostr.

p. 201. κτυπεῖταί τις ἐνταῦθα ὑπ' αὐτοῦ ἄκμων. p. 358. κτυπεῖσθαι δοκοῦντος τὰ ὦτα ὑπὸ ἐννοίας ἱππέων." (Dobr.) Cf. ad Vesp. 1228. παραπολεῖ βοώμενος.

κτυπεῖται — ἠχώ] Virg. Aen. IV. 302. audito stimulant trieterica Baccho | Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithaeron. Hor. Od. I. 20. 8 redderet laudes tibi Vaticani | montis imago.

997. μελάμφυλλα] Soph. Oed. C. 482. γῆ μελάμφυλλος. Pind. Pyth. I. 52. ὄρη δάσκια] Cf. Eur. Bacch. 218. ἐν δὲ δασκίοις ὄρεσι θοάζειν.

998. βρέμονται] Forma media, ut in Ran. 680. δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρηκία χελιδών. Hom. Il. β'. 210. αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται. ξ'. 399. μέγα βρέμεται χαλεπαίνων. Forma activa est δ'. 425. ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει. Soph. Ant. 588. βρέμουσιν ἀντιπλῆγες ἀκταί.

1001. Lictor Scytha barbare loquitur, quod neminem fugit, neque id monere necesse erat. Sed aliud quid erat quod animadvertere debebant editores, Scythae sermonem, licet barbarum, numeris tamen conclusum esse, utpote qui pars sit comoediae metro ligatae. Barbarismi sunt personae, at versus poetae sunt, iique omnes ad metricas leges exacti esse debent. At nimium quantum in Scythae hujus partibus indulserunt sibi librarii et editores, cujus sermonem diligenter ad numeros revocabo. BR. Cf. Aesch. c. Ctes. 172. Σκύθης βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ.

ἐνταῦθα νῦν —] Haec lictor Scytha ad Mnesilochum, quem cruci affixit. Cf. Vesp. 149. ἐνταῦθα νῦν ζήτει τίν' ἄλλην μηχανήν. Pl. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος. 1129. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. Aesch. Prom. 82 ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε —. (Quae Roburis sunt verba ad Prometheum scopulo Scythico alligatum.) Hom. Od. υ'. 262. ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων. (Quae verba Ulyssis sunt ad Irum, postquam plagis eum probe contudisset.)

οἰμῶξι] Pro οἰμώξει, et ἀνεγεῖρι pro ἀνεγείρει 1176.

Schol. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν αἰθρίαν. βαρβαρίζει δὲ ὁ τοξότης.

1002. ἰκετεῦσι] Barbare pro ἱκετεύσῃς, non, ut censet Dind., pro ἱκέτευσον. Cf. οἰμῶξι v. 1108. λαλῆσι 1127. ἀνεγεῖρι 1176. etc.

1003. δρᾶσ'] I. e. δρᾶσι aut δρᾶσο, pro δράσω. Sic Nub. 437. δράσω ταῦθ'. "Ceterum Scytha contrarium ejus quod Mnesilochus dicebat intellexit." BE.

Schol. ἀντὶ τοῦ δρῶ (δράσω?). τοῦτο δὲ εἰπὼν πλέον αὐτὸν ἐπισφίγγει.

1005. βοῦλις] I. e. βούλεις, barbare dictum pro βούλει. Sic 1179. ὀρχῆσι (i. e. ὀρχήσει) pro ὀρχήσεται, μεμνῆσι (μεμνήσω) pro μεμνήσομαι 1201, ἀποκεκόψι pro ἀποκεκόψεται 1127.

1006. σῖγα] Sub. ἔχε. Cf. Ach. 238. σῖγα πᾶς.

1007. In ligno jam vinctus erat Mnesilochus, quod statim factum fuit postquam Prytanis v. 930. lictorem jussit eum vincire. Scythae nihil aliud e mandatis exsequendum supererat nisi ut vinctum eum observaret, impediretque ne quis ad eum accederet. Ne stando defatigetur, stoream petit in qua recumbat. BR.

πέρ' ἐγὼ —] Barbare pro φέρ' ἐγὼ ἐξενέγκω φορμόν, ἵνα φυλάξω σε.

πορμός] Stoream. Pl. 542. *καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν.* Phryn. Bekk. p. 70, 5. *φορμοκοιτεῖν. τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεύδειν — τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων. Πορμὸς* autem pro *φορμὸν* positum, ut *πυγίζεις* pro *πυγίζειν* 1120. *πέρι* (*πέρις*?) pro *φέρεις* 1102.

Schol. πορμός ἀντὶ τοῦ φορμός, ψίαθος.

ἀντὶ τοῦ ἵνα φυλάξω σε.

1008. Plut. Per. 6. *ταῦτα τῆς Ἀναξαγόρου συνουσίας ἀπέλαυσε Περικλῆς.*

1009. *Schol. ὁρᾷ Εὐριπίδην προσιόντα.*

1011. *Περσεὺς ἐκδραμών*] Quia parum processit dolus ille Euripidis quo se Menelaum fingens eripere ex mulierum manibus conabatur Mnesilochum tanquam Helenam, nunc tanquam Perseus adit, si forte Mnesilochum possit liberare patibulo affixum, ut Perseus Andromedam scopulo alligatam. Scripserat autem de Andromeda etiam, ut de Helena, tragoediam Euripides. Sed prius tanquam Echo apparebit. BE. Andromedam ejusdem cum Helena tetralogiae tragoediam fuisse annotavit scholiasta. DIND. Recte Schol: *ἀντὶ τοῦ ὡς Περσεύς.* Cf. ad Nub. 178.

Schol. ἀντὶ τοῦ ὡς Περσεύς.

1012. *πάντως δέ μοι | τά δέσμ' ὑπάρχει*] Cf. ad 851. *πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.* 984. *νηστεύομεν δὲ πάντως.* Av. 935. Vesp. 770. Lys. 495. Pervulgata fuit Persei *ῥῆσις* ex Andromeda (Lucian. Q. h. s. c. 1.).

Schol. Ἀνδρομέδαν: πιθανῶς· συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ἑλένῃ.

1014. *οὐ γὰρ ἂν* —] Nisi me servare vellet. Cf. Lys. 301. Soph. Oed. R. 82. *ἀλλ' εἰκάσαι μὲν ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν* —.

παρέπτατο] Nam et Perseus volabat, equo alato invectus Pegaso. BE.

1015 sq. Nihil hic est ex Euripide sumptum nisi *φίλαι παρθένοι φίλαι.* Reliqua, ut animadvertit schol., addidit Euripides Aristophaneus ut suo consilio apta. ENGER. "Horum praeter verba allata ab scholiasta nihil Euripidi tribuendum esse censeo. Haec enim est talium parodiarum facetia quod eandem ac tragoedia ingrediuntur viam sed subito alio deflectunt." (Bakh.). Cum his confer Philocleonis carmen Vesp. 317—330, ex tragoedia et ipsum proculdubio contextum.

Schol. παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου "φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι (ἐμαί?)." τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ (*αὐτοῦ* Fr. *αὐτῷ* Bakh.) *χρήσιμον.*

1018. *Schol. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας.*

πρὸς τὴν ἠχὼ Ἀνδρομέδα λέγει "προσαιδουσσαι τὰς (*πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν* Seidl.) *ἐν ἄντροις, ἀπόπαυσον* (sic Seidl. *ἀπόπασον* R.), *ἔασον, ἀχοῖ, με σὺν φίλαις γόου πόθον* (*κόρον*?) *λαβεῖν.*"

διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται.

1019. "In tragoedia non statim, sicut in comoedia h. l., versum 1019 post verba vs. 1015 sqq. consecutum esse vix opus est monere. Schol. *διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται.* Ante fr. 118 (vs. 1019) resonans Echus vox audita fuerit necesse est. — Vera tamen est Beerii conclusio, et ob alia quae attulit argumenta et quia parodiae

indoli congruum est, ab eo qui Andromedam agat, i e. a Mnesilocho, Andromedae verba recitari. Non igitur necesse est ἀπέλθοιμι in ὑπέλθοιμι (Bentley) aut ἐπέλθοιμι (Brunck.) mutare. Cf. vs. 1206. Vide qua arte omnia detorserit comicus. Verbis φίλαι παρθένοι Mnesilochus mulieres alloquitur, quae neque φίλαι neque παρθένοι erant, et nympha ἡ ἐν ἄντροις quam appellat est Scytha, nymphae non admodum similis, qui ἄντρα non habitabat, sed domum introierat ut stoream sibi peteret. — Femininum τὰν minime obstat. Eodem modo v. 1031 de se ipso Mnesilochus, ἕστηκ' ἔχουσα." (Bakh.)

τὰς ἐν ἄντροις] Nymphas intelligit Brunck. Sed, quum τὴν Ἠχὼ alloquatur Andromeda, ut docet scholiastae adnotatio, corrigendum videtur τὰν ἐν ἄντροις, quod viderunt Seidlerus et alii. Apte autem ἠχὼ in antris habitare dicitur. Eur. Hecub. 1110. πέτρας ὀρείας παῖς — ἠχώ. Ovid. Metam. III. 395. spreta latet silvis, pudibundaque frondibus ora | Protegit; et solis ex illo vivit in antris. Aesch. Pers. 390. ὄρθιον δ' ἅμα | ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας | ἠχώ. Cf. Eur. Hel. 1107. σὲ τὰν — θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω.

1020. κατάνευσον] Concede. Hom. Il. θ'. 246. νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι. Soph. Phil. 484. νεῦσον πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον, | πείσθητι, προσπίτνω σε. Oed. C. 248. ἀλλ' ἴτε νεύσατε —. "Euripidis locus est, πρὸς Αἰδοῦς —, | ἀπόπαυσον, ἔασον, | Ἀχοῖ, με — λαβεῖν. Apud Aristophanem Euripides Scytham alloquitur, et ἀπόπαυσον, quod h. l. aptum non erat, in κατάνευσον mutat." ENGER.

1021. Andromeda dixerat forte τὴν μητέρα. Mnesilochus τὴν γυναῖκα visere cupit, et mox v. 1206. Euripides eum dimittit ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἰκάδε TYRWH.

Schol. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1022. Scholiasta, παρὰ τὰ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδᾳ "ἄνοικτος ὃς τεκών σε τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ πατρὸς ὑπερθανεῖν. In hoc cantico Mnesilochus modo ex sua modo ex Andromedae persona loquitur, ex animi perturbatione, quod facetissimum est." BR.

Schol. παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδᾳ "ἄνοικτος ὃς τεκών σε τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ (Ἀΐδᾳ?) πατρὸς (πάτρας Duentzer. Nauck. Bakh. ματρὸς Fr.). ὑπερθανεῖν."

1023. πολυπονώτατον βροτῶν] Cf. Eur. Hec. 721. ὦ τλῆμον, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν | δαίμων ἔθηκεν. Or. 176. τῶν πολυπόνων βροτῶν. 977: ἰώ ἰὼ πανδάκρυτ' ἐφαμέρων | ἔθνη πολύπονα —. Alc. 971. πολυπόνοις — βροτοῖς. Aesch. Suppl. 383. πολυπόνων βροτῶν. Quae attulit Fritzsch.

1024. γραῖαν] Cf. 852—935.

γραῖαν — σαπράν] I. e. παλαιάν. Vulgo male putidam reddunt. Cf. Pac. 698. γέρων ὢν καὶ σαπρός. Eccl. 1098. γυναῖκα — σαπράν. Eccl. 884. ὦ σαπρά. 926. Lys. 378. Pl. 1086. τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά. Eupolis II. 517. ὡς μόλις ἀνήρρησ'· οὐδὲν ἴσμεν οἱ σαπροί. Plat. com. II. 634. σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῴκισεν σαπρὰν | ὀρφῷσι — βοράν. Phrynichus p. 377.

et Photius: *σαπρὸν οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν. Εὔπολις.*

Schol. *τὴν τηρήσασαν αὐτὸν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις.*

1025. *Schol.* *δέον εἰπεῖν ἐσώθην, ἀπωλόμην εἶπε χάριν γέλωτος.*

1026. "Quae sequuntur, *ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης κτέ.*, ipse Comicus finxit. Tacet enim Scholiasta, qui praecedentes versus et sequentes ex Andromeda petitos esse accurate indicavit." (Bakh.)

1028. *κόραξι δεῖπνον*] Cf. Aesch. Suppl. 800. *κυσίν θ' ἕλωρα καὶ ὄρνισι δεῖπνον.* Horat. Ep. 1. 16. 48. non pasces in cruce corvos.

1029—1041. Hoc canticum maximam partem ex Euripidis tragoedia expressum videtur." (Nauck.) Schol. 1030: *πάλιν ἐξ Ἀνδρ.* Ex hoc dramate manarunt vss. 1029—1031, in quibus genus femininum *ἔχουσα* servatum est. Verba quoque *κήτει βορὰ .... πρόκειμαι* Euripidis esse probabile fit ex adjecto *Γλαυκέτῃ*. Haec enim est talium locorum facetia ut unum tantum verbum in tragico versu mutetur, sicut v. c. Ran. 840, ubi *ἀρουραίας* pro *θαλασσίας*. Animadvertendum est praeterea iisdem verbis uti Apoll. II. 4. 3. 3. *ἐὰν .... προτεθῇ τῷ κήτει βορά*, II. 4. 3. 2. *Ἀνδρομέδαν παρακειμένην* (*προκειμένην* Hercher) *βορὰν θαλασσίῳ κήτει*, Eratosth. Catast. c. 15. *τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι* (*προθ.*?) *τῷ κήτει βορά.* c. 17. *ὡς καὶ προετέθη τῷ κήτει.* Videntur haec ex communi fonte derivata esse; et, cum Eratosthenes in utroque capite ad Euripidis tragoediam provocet (c. 15 praemittit *ἦν δὲ* (*Κηφεὺς*) *ὡς Εὐριπίδης φησὶν, Αἰθιόπων βασιλεὺς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ.* c. 17 subjungit *λέγει δὲ καὶ Εὐρ. σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι.*), firmatur suspicio verba *κήτει βορὰ προκ.* ex Euripidis Andromeda orta esse. Verba schol. Av. 348 allata, *ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβάν*, aliam in tragoedia sedem habuerunt." (Bakh.).

χοροῖσιν — ἕστηκ'] Cf. Eurip. Iph. T. 1142. *χοροῖς δὲ σταίην.*

1030. *ὑφ' ἡλίκων νεανίδων*] Cum aequalibus puellis. *Ὑπὸ* pro *μετὰ* notandum, si sincera scriptura librorum est. Nam vix conferri debent locutiones *ὑπ' αὐλῶν, ὑπὸ σαλπίγγων* etc.

Schol. *πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. τὸ δὲ ἐπιφερόμενον σκώπτοντός ἐστι τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους.*

1031. *ψήφων κημόν*] Calculorum fiscellam, qualis puellis in usu esse solet, seu *ψηφοθήκη*, ut loquitur schol., cujus usus Atheniensibus in judiciis erat. De *κημῷ δικαστικῷ* vide ad Equit. 1150. Cf. ad Lys. 1302. Schol: *οὐ δικάζω, φησὶν ὁ γέρων.* Notat Athenienses ut *φιλοδίκους*, si quidem sincera est scriptura.

Schol. *παρὰ τὴν ψηφοθήκην* (ita Dind. *ξιφοθήκην* codex). *οὐ δικάζω, φησὶν ὁ γέρων.*

1032. *ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη*] Theophil. com. III. 631. *τούτων τινά,* | *ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί.*

1033. *κήτει βορὰ πρόκειμαι*] Euripides in Andromeda dixerat *ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβάν* (v. schol. Av. 348.). Cf. Amips. Athen. 327 D. *ὀρφοῖς σελα-*

χίοις καὶ φάγροις ἴσῃ βορᾷ. Plato ibid. 315 B. ὀρφοῖσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν. Aesch. Prom. 582. ὦ Κρόνιε παῖ — πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Alciphr. III. 2. τοῖς ἐναλίοις βορὰν παραρρίψει σε θηρίοις. Lucian. Demon. 66. ὀρνέοις καὶ κυσὶ βορὰν προτεθεῖναι (προτεθῆναι?). Av. 348. ὡς δεῖ τώδ' — δοῦναι ῥάμφει φορβάν. Ad haec verba referenda annotatio scholiastae, καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας.

Γλαυκέτῃ] *Γλαυκέτης* famosus helluo, cujus meminit iterum comicus Pace 1008. Hujus nomine tanquam aptissimo epitheto ad exprimendam monstri marini voracitatem utitur. BR. Quasi κήτει γλαυκῷ, monstro marino. *Γλαυκὸς* coeruleus notissimum epithetum est maris. Ran. 665. γλαυκᾶς — ἁλός. Av. 1338. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας. Helluo autem praecipue piscium fuit Glaucetes, unde a comico Platone (II. 652) ψῆττα dictus fuit. V. Mein. Fr. Com. II. 652. Cf. ad Pac. 1008.

Schol. ἐπεὶ ὀψοφάγος καὶ γαστρίμαργος ὁ Γλαυκέτης, ὡς ἐν Εἰρήνῃ (1008) δηλοῦται.

1034. Schol: καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. Ut plurima haud dubie ex sequentibus. "E repetita ad vs. 1040 scholiastae annotatione καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρ. efficio verba φῶτα — φλέγουσαν in tragoedia non cum praecedentibus connexa fuisse sed novum esse monodiae fragmentum. Orationis nexus non anxie quaerendus est, nam, ut Schol. 1018 monuit, διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται. Quis enim nexum desideret simili loco Vesp. 756 sq.? Satis est, opinor, si aliquam sententiam etiamsi contortam ex hisce Andromedae pannis consuere possumus; et, cum λιτομέναν et φλέγουσαν cum γοᾶσθέ με jungi possint (melius etiam λιτομένα cum πέπονθα), non opus est cum Dindorfio suspicari ante φῶτα aliquid excidisse. Andromeda verbis φῶτα etc. patrem dixit vel eum a quod ad scopulum alligata erat; Mnesilochus Euripidem, memor malorum quae ab eo gemens lamentansque passus erat, v. 222 sq." (Bakh.) Scholiastae annotationem ad verba κήτει βορὰ (πρόκειμαι) spectare monuit Dind.

Schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας.

1035. *δεσμίῳ*] Qui vinctum decet, i. e. lugubri.

1037. Eur. Hipp. 363. πάθεα μέλεα.

1040. *φῶτα λιτομένα*] Non liquet utrum de Scytha an Euripide intelligendum sit φῶτα. Equidem de hoc intellexerim. Et sic profecto Enger: "Mnesilochus rogaverat Euripidem, adeo jurejurando obstrictum, ne eum proderet. Euripidem vero necessario intelligendum esse omnis oratio docet, quum neque φῶτα tam nude poni potuisset, neque proxima ὅς ἔμ' etc. quo referrentur haberent." Lictorem intelligit Fritzschius, coll. 1002—1003. ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε —. Arcte autem conjungendum est cum mox sequentibus ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε etc.

Schol. ἀπὸ κοινοῦ λάβωμεν πέπονθα ἄνομα πάθεα. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.

δεομένη τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ "γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες." γρ. καὶ φῶτα ἀντομένα· καὶ τοῦτο ἔχει νοῦν πρὸς τὰ ἑξῆς, φῶτ' ἀντομέναν (-να Dind. Eng.), ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον.

1041. πολυδάκρυτον — γόον] Flebilem Orci lessum. Schol: ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου. Eur. Herc. F. 426. τὸν πολυδάκρυτον ἐς Ἀΐδαν. Aesch. Cho. 449. πολύδακρυν γόον. Mnesilochus Ἀΐδα γόον hic dicit, quia moriturus brevi videtur. Lamentationem morientis intelligit Fritzschius.

Ἀΐδα γόον] Phrynich. Athen. 44 D. ὕμνος Ἅιδου. Aesch. Sept. 868. Ἅιδᾳ (Ἅιδα?) τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Eur. Herc. 1026. τὸν Ἅιδα χορὸν ἀχήσω; El. 143. ἰαχὰν μέλος Ἀΐδα. Suppl. 75. χορὸν, τὸν Ἅιδας σέβει. 778. Ἅιδου τε μολπὰς ἐκχεῶ δακρυρρόους. Or. 1399. ξίφεσιν σιδαρέοισιν Ἅιδα. Med. 980. τὸν Ἅιδα κόσμον. Cycl. 397. Ἅιδου μαγείρῳ. Andr. 1047. σκηπτὸς σταλάσσων τὸν Ἅιδα φόνον. Herc. 562. οὐ ῥίψεθ' Ἅιδου τάσδε περιβολὰς κόμης —; 1120. Ἅιδου βάκχος. Hec. 1059. βάκχαις Ἅιδου. Soph. Ant. 1205. νυμφεῖον Ἅιδου. Soph. Fr. 407. τοὺς Ἅιδου νόμους. Pind. Nem. X. 67. ἄγαλμ' Ἀΐδα (de cippo). Ran. 1333. ὄνειρον — Ἀΐδα πρόπολον. Stesichor. Fr. 47. κάδεα δὲ στοναχάς τ' Ἀΐδας ἔλαχεν. Similiter Aesch. Ag. 645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.

φλέγουσα] Accendens. Bacchyl. ap. Stob. T. LV. παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται. Soph. Oed. R. 186. παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος. Soph. Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων (schol: αὔξων). Eur. Phoen. 248. Ἄρης αἷμα δάϊον φλέγει (schol: διεγείρει). Aesch. Sept. 509. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. V. Musgr. ad Orest. 1402. I. q. ἀνεγείρουσα.

Schol. ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου.

1044. Cf. 253. τὸν κροκωτὸν — ἐνδύου λαβών.

Schol. ἀντὶ τοῦ κροκωτὸν ἀμφέδυσεν.

1045. ἀνέπεμψεν] Cf. ad 585.

1047 sq. Quamquam tacet scholiasta, haec sine dubio Euripidea habenda sunt. Ad v. 1048 Fritzschius observat verba ita ab Aristophane mutata esse ut plana contraria evaderet sententia. Andromedam exclamasse, τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται etc. Ex παρὰ προσδοκίαν addito τὸν βάρβαρον v. 1051 (Euripides fortasse τὰν δύσμορον aut τὰν πάμμορον) probabile fit εἴθε με — ἐξολέσειεν ipsa esse Euripidis verba. Obscura sunt quae in fine hujus monodiae leguntur λαιμοτόμητ' — πορείαν." (Bakh.)

1047. Cf. Eur. Hel. 211. ὦ δαίμονος πολυστόνου | μοίρας τε σᾶς, γύναι. Herc. 456. ὦ μοῖρα δυστάλαινα. Phoen. 1589. ὦ μοῖρα. Hel. 213. ὦ μοίρας σᾶς. Hipp. 871. ὦ δαῖμον. Ion. 752. ἰὼ δαῖμον.

ἄτεγκτε] Inexorabilis. Soph. Oed. R. 336. ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος (κἀπαραίτητος?) φανεῖ; Eur. Herc. 833. ἄτεγκτος. Lys. 550. μὴ τέγγεσθ'.

1048. Cf. Eur. Andr. 840. ὦ κατάρατος ἐγὼ κατάρατος ἀνθρώποισιν.

ἐπόψεται πάθος] Aesch. Prom. Sol. Fr. 1. δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.

1049. *ἀμέγαρτον*] Non invidendum, i. q. *ἄζηλον*. Aesch. Prom. 402. *ἀμέγαρτα*. Suppl. 657. *ποίμνα ἀμέγαρτος*. Eur. Hec. 191. *ἀμέγαρτα κακῶν*.

1050. *εἴθε με* —] Utinam me —. Optat mortem, quia non amplius jucundum ipsi sit vivere. BE.

πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ] I. e. fulgur, ut videtur. Sed recte corrigit, opinor, Herwerden *ἀστεροπητής*, coll. Soph. Phil. 1198. *οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς | βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων*. Similis fere ludicra imprecatio est Vesp. 323—326.

Schol. ἴσως τὸν ἥλιον ἀστέρα ἐκάλεσεν, ἢ μᾶλλον τὸν κεραυνόν.

1051. Schol: *διχῶς, τὸν ἄθλιον*. Cf. schol. ad 1176. Eq. 1285. Pac. 125. etc.

Schol. διχῶς, τὸν ἄθλιον.

1052. *ἀθανάταν*] Cf. ad Nub. 288.

1054. *λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνι'*] Dolores lethales ab diis immissos. Cf. Aesch. Pers. 581. *δαιμόνι' ἄχη, ὀὰ, δυρόμενοι*.

λαιμότμητ' ἄχη] Cf. Eur. Phoen. 455. *οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κάρα | Γοργόνος*. Hec. 207. *λαιμότομόν θ' Ἅιδᾳ | γᾶς ὑποπεμπομέναν* (sc. *εἰσόψει με*) *σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα | τάλαινα κείσομαι*. Mnesimach. com. III. 569. *τόμος ἠνύστρου | διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον*.

αἰόλαν — πορείαν] Obscurum ad mortuos iter exponit Kust. Cf. Catull. III. 11. Qui nunc it per iter tenebricosum etc. Shakespeare Macbeth. The way to dusky death. Soph. Tr. 94. *αἰόλα νὺξ* (*μέλαινα, ποικίλη* vel *ταχεῖα* explicat Schol.). Tragicus incert. ap. Diod. Sic. XVI. 92. 3. *ὁ δ' ἀμφιβάλλει ταχύπους κέλευθον ἔργῳ σκοτίαν — πολύμοχθος Ἅιδας*. Ita etiam *σκοτεινὴν* explicant Schol. et Suid. h. v. Contra *ταχεῖαν* celerem exponunt Br. Fr., coll. Hom. Il. XIX. 404. *πόδας αἰόλος ἵππος | Ξάνθος*. Adde Soph. Tr. 11. *αἰόλος δράκων*. 834. Eur. Ion. 498. *ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων*. In *αἰόλαν* latere suspicor *ἐς Ἀΐδα* aut aliquid simile. Ceterum cf. Eur. Hec. 1105. *ἢ τὸν ἐς Ἀΐδα | μελανοχρῶτα πορθμὸν ᾄξω τάλας;* Alc. 261. *νεκύων ἐς αὐλάν*. Phoen. 1496. *φέρομαι βάκχα νεκύων*. Hel. 178. *νέκυσιν ὀλομένοις*. Suppl. 45. *φθιμένων νεκύων*. Fritzschius componit locutionem notissimam *ἀπάγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ*.

Schol. λείπει ἔσχον, ἐκ τῶν δαιμόνων τὰ ἄχη ἔσχον. σκοτεινήν.

1055. "Locos quibus probetur *ἐπὶ νέκυσιν* ad inferos valere frustra quaesivi. Contra quid sit *ἐπὶ πορείαν*, sive *δαιμόνων* sive *δαιμόνι'* legatur, non assequor neque habeo quo loco corrupto medear. De forma *λαιμοτόμητος* Porsonus ad Hec. 206: Vereor ut Graecum sit." (Bakh.)

1056. *Schol. ὑποκρίνεται Εὐριπίδης τὸ πρόσωπον τῆς Ἠχοῦς. πατὴρ γὰρ τῆς Ἀνδρομέδας ὁ Κηφεύς.*

1058. "Euripideum esse versum virorum doctorum admodum probabilis est opinio. Nauck (fr. 125) coniunxit vv. 1110. 1058. et 1101. Pers. *ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν*. Andr. *σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;* Pers. *Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν*. "Ex Eur. Andromeda hos versus esse derivatos dudum intellexerunt, vs. 1 et 2 iam

Barnesius coniunxit, versu 3 quem his adiungere non dubitavi, exclusi verba *τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων* huic loco minime apta." Nauck. Versus 2 et 3 non exclusis verbis *τὸ — κομίζων* iam coniunxerunt Welcker et Fritzsche. Sed iniuria, ut mihi quidem videtur, diversa colligaverunt. — Ipsa parodia comici indicium est tragoediae verba in hunc ordinem disposita fuisse: Gemitus edit Andromeda; resonat vox; miratur Andromeda opinans hominis vocem se audire et rogat *σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;* iterum resonat Echo donec intellegit Andromeda falsa se teneri opinione neque hominem esse qui sibi respondeat, sed *'Ηχὼ λόγων ἀντῳδόν.*" (Bakh.)

1059. *ἐπικοκκάστρια*] Schol: *εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια.* Cf. ad Eq. 697. *περιεκόκκασα.* Suid. in *ἠχώ.* Eustath. p. 1761, 26. Anglice mocking. Lucian. D. D. M. I. 4. *ἡ μὲν γὰρ 'Ηχὼ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθελεν, οὕτω λάλος οὖσα, βρυχωμένῳ.* Soph. Phil. 188. *ἁ δ' ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς* etc. Eur. Hec. 1110. *πέτρας ὀρείας παῖς — ἠχώ.* Hor. Od. I. 12. 3. cujus recinet jocosa | nomen imago | aut in umbrosis Heliconis oris, aut —? I. 20. 6. simul et jocosa | reddent tibi Vaticani montis imago. Virg. G. IV. 49. Eximius locus est Ovidii Met. III. 381 sq. Dixerat, Ecquis adest? et, Adest responderat Echo. — | Voce Veni clamat magna: vocat illa vocantem. — | — Quid, inquit, | Me fugis? et totidem quot dixit verba recepit. | Huc coëamus, ait: nullique libentius unquam | Responsura sono Coëamus rettulit Echo. mox 493 sq. Quotiesque puer miserabilis Heu heu! | Dixerat, haec resonis iterabat vocibus Heu heu! — | Haec Frustra dilecte puer! totidemque remisit | Verba locus, dictoque Vale Vale inquit et Echo. "Caeterum hoc vocabulo usus est noster ad Euripidem irridendum, qui, ut adnotat schol., imaginem, quae est jocosa, *κακοστένακτον* introduxit." ENGER.

Schol. εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια. ἐπεὶ εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν 'Ηχὼ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ 'Ανδρομέδᾳ, εἰς τοῦτο παίζει. ἐζήλωσε δὲ αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐν ᾗ πεποίηκε τραγῳδίᾳ 'Αδώνιδι, περὶ ἧς ὁ ἐρώμενος αὐτῷ 'Αγαθοκλῆς γέγραφεν, ὁ ἀδελφὸς τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ πάλιν 'Αγαθοκλείας.

1060. *ἥπερ πέρυσιν*] Ex hoc loco clare colligi potest Euripidem proximo ante Thesmophoriazusas Aristophanis anno Andromedam docuisse. Introduxerat enim Euripides in fabula illa personam *'Ηχοῦς*, quam Aristophanes, illius ridendi gratia, hic imitatur. KUST. Cf. schol. ad Ran. 53. *ἡ γὰρ 'Ανδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει προῆκται.* Dobr. Adv. II. 236.

Schol. ἐπεὶ πέρυσιν ἐδιδάχθη ἡ 'Ανδρομέδα.

1061. *ξυνηγωνιζόμην*] Adjutrix eram.

1063. *ἐπικλάειν*] Scilicet ut echo.

1064. *ἐμοὶ — ταὐτά γ'*] Cf. 1207. Pac. 149. 1041. 1311. Pl. 229.

ἄρχου λόγων] Probabilis est Bentleii correctio *ἄρχου γόων.* Cf. Hom. Il. *σ'.* 316. *ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο. χ'.* 430. *ψ'.* 17. *ω'.* 747. Eur. Tro. 147. *ἐξάρξω 'γὼ μολπὰν* (*μολπᾶς* aut *μολπᾶν*?) —. Her. 889. *ἡνίκ' ἠρχόμην*

λόγου. Phoen. 450. *ἀρχέτω τις λόγου*. Herc. 538. *οἵοις φροιμίοις ἄρχει λόγου*. Iph. T. 1060.

Schol. *ἠρέμα ὁ κηδεστὴς τοῦτο πρὸς τὸν Εὐριπίδην*.

1065. Schol: *τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή*. Verba *ὦ νὺξ — διφρεύουσα* ex Andromeda affert scholiasta Theocr. II. 166. DIND. In schol. *εἰσβολὴ* valet exordium. Cf. schol. Ran. 1219.

Schol. *ὁ Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδα. τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή*.

1066. *ἵππευμα*] Iter. Schol: *πορείαν*.

διώκεις] Conficis. Anglice, pursuest. Lucian. V. H. I. 29. *τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες*. "Eundem locum Euripidis expressit Ennius apud Varronem Lib. IV. de Ling. Lat., ubi Andromeda Nocti dicit: quae cava coeli signitenentibus Conficis bigis. Sic enim locum emendavit Scaliger." BE.

Schol. *πορείαν*.

1067. *διφρεύουσ'*] Cf. Soph. Aj. 845. *σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν | Ἥλιε* etc. Eur. Andr. 1010. *ὦ — πόντιε κυανέαις ἵπποις διφρεύων ἅλιον πέλαγος*. Herod. IV. 42. *ἔπλεον τὴν νοτίην θάλασσαν*.

1068. *αἰθέρος ἱερᾶς*] Nonnunquam femininum est *αἰθήρ*. Eur. El. 986. *φλογερὰν αἰθέρ'*. Andr. 1229. *λευκὴν αἰθέρα*.

1069. *Schol.* *τοῦτο ἡ ἠχὼ λέγει*.

1070. Et haec ex prologo Andromedae sumpta sunt. V. schol.

περίαλλα] I. e. *περιάλλως, ἐξόχως, διαφερόντως*. Pind. P. XI. 5. *ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας*. Soph. Oed. R. 1218. *ὀδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων*. Theocr. XII. 28. *τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα | ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα*. V. Pors. ad Med. 284.

Schol. *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου*.

1071. Apud Euripidem sequebatur *μέλλουσα τυχεῖν* (sc. *θανάτου*). V. schol.

1072. *θανάτου τλήμων*] Schol: *λείπει μέλλουσα τυχεῖν*. "Hic quoque Aristophanes, ut v. 857, aliter verba conjungit atque Euripides fecerat. Addiderat enim Andromeda, ut tradit schol., *μέλλουσα τυχεῖν*." ENGER.

Schol. *λείπει μέλλουσα τυχεῖν*.

1073. *ὦ γραῦ*] Sic Echo appellat ut garrulam et loquacem, quales vetulae esse solent.

Schol *φλυαροῦσα*.

1075. *εἰσήρρηκας*] Irruisti. Ab *εἰσέρρω*. Cf. Eq. 4. *ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν*, etc.

1077. *Schol.* *τὸ πλῆρες ὠγαθή*.

1080. *τί κακόν;*] Cf. 610. *τί τὸ κακόν;* Pac. 322. Fr. 505. In quibus locis additur articulus.

1083. Alloquitur Mnesilochum Scytha, quem nunc demum cum storea redire putat Vossius (Cf. 1007). Rectius Bothius obdormivisse lictorem statuit. ENGER.

χωρὶς τοῦ ε γράφεται· ὁ γὰρ Σκύθης βαρβαρίζει.

1085. *σί κακόν*] Schol: *ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν.* Scribendum sic foret *σὶ κακόν.* Sed falli videtur. Corrigendum opinor *τί τὸ κακό;* Cf. ad 1080. Dicebant enim non *τί κακὸν*, sed *τί τὸ κακόν;* Sic supra 610. *τί τὸ κακόν;* Pac. 322. *τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦνδρες;* Fr. 505. *τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω;* Av. 1213. *τί τὸ κακόν;* 1207. *τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν;* Ach. 156. *τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;*

Schol. ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν.

1086. *πότε τὴ πωνή;*] I. e. *πόθεν ἡ φωνή;* ut recte explicat schol.

Schol. πόθεν ἡ φωνή; θαυμάζει τὴν ἠχώ.

1087. *σὺ λαλῖς;*] Anglice, Is it you who are speaking? "Lictor Mnesilochum alloquitur, quem loqui existimat." (Eng.)

κλαῦσ' ἄρα] Cf. 1187. *κλαύσετ', ἢν μὴ 'νδον μένῃ.* Lys. 505. *κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.*

1089. *καχχάσκις μοι*] Derides me, ludificaris me. Schol: *καταγελᾷς μοι* (*μου*?). Soph. Aj. 199. *πάντων καγχαζόντων γλώσσαις | βαρυάλγητ'.* Theocr. V. 142. *κἠγὼ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ | καττῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος.* Ubi Schol: *καταγελάσω.* Corrupta est Hesychii glossa, *Καικάσαι, καταγελάσαι.* Plura dabit Pierson. ad Moer. p. 213 sq.

Schol. καταγελᾷς μοι (*μου*?).

1090. *Schol. τοῦτο ὁ χορὸς* (*ἡ ἠχὼ* Eng.) *ἢ ὁ γέρων.*

1092. *καὶ δὴ φεύγει*] Cf. Pac. 327. *ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι.* et ad Vesp. 1324.

1094. I. e. *οὐ χαιρήσεις.* Cf. Eq. 828. *οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ* etc. 235. Pl. 64.

Schol. ἀντὶ τοῦ οὐ χαιρήσεις.

1095. *Schol. λαλεῖς.*

1096. *λαβέ*] Schol: *κάτεχε.* Dobraeus *πληγὴν* vel *μάστιγα* (ut in 1135) subintelligit.

Schol. κάτεχε.

1097. *γυναῖκο*] I. e. *γυναῖκα.* Cf. ad 1212. Schol: *τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα.* Sed forsan *γύναικο* vocativus est. Nominativi enim barbaro sunt *γέροντο* vv. 1212. 1220. *χαρίεντο* 1210. *ἔκοντο* 1220. Cf. Eccl. 949. *ἐξηπάτηκα τὸ κατάρατον γρᾴδιον.*

Schol. τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα.

1098—1102. Tres primos versus esse ex Andromeda sumtos, reliqua ex alia hujus fabulae parte addita, monet schol. ENGER.

1098. Redit in scenam denuo Euripides ornatus ut Perseus. "Ex iis quae subiungit scholiasta, *καὶ λοιπὸν ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς*, non apparet an verba *Περσεὺς — κομίζων* tragoediae tribuenda sint. Cf. ad vs 1058." (Bakh.)

Schol. εἰς Περσέα (*ἐστὶ Περσέως* Fr. qu. *ὡς Περσεύς*?). *ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα, καὶ λοιπὸν* (*ἄλλοθεν* Eng.) *ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς.*

1099. *Schol. ἐλέγετο γὰρ ὁ Περσεὺς εἰς τοὺς πόδας ἔχειν τὰ πτερά.*

1100. *τέμνων κέλευθον*] Eur. Rhes. 422. *εὐθεῖαν λόγων | τέμνων κέλευθον.* Phoen. 1. *ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν | Ἥλιε.* Eur. Epigr.

I. 1. ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος Ἥλιε τέμνων. Virg. Aen. VI. 894. ille viam secat ad naves. Lucret. V. 273. via secta.

πόδα τίθημ' ὑπόπτερον] Eur. Iph. T. 32. ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς. Hel. 1544. ἁβρὸν πόδα τιθεῖσα. Rhes. 571. ἐν σκότῳ τιθεὶς πόδα. Or. 140. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τίθετε. El. 859. θὲς εἰς χορὸν — ἴχνος.

1101. τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων] Apoll. Rh. IV. 1515. Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων. Eur. Or. 1521. τὸ Γοργοῦς — κάρα. Alc. 1118. Γοργόν' ὡς καρατομῶν. Herod. II. 91. τὴν Γοργοῦς κεφαλήν. Achill. Tat. III. 7. τῇ λαιᾷ τὴν τῆς Γοργοῦς (al. Γοργόνος) κεφαλὴν κρατεῖ. Heliod. IV. 7. ἡ δέ, ὥσπερ τὴν Γοργοῦς θεασαμένη κεφαλὴν — ὀξύ τι καὶ μέγα ἀνέκραγε. Eur. Ion. 1003. Γοργοῦς. 1265.

1102. τί λέγι; —] Barbara haec sunt pro τί λέγεις; τοῦ Γόργου φέρεις | τοῦ γραμματέως σὺ τὴν κεφαλήν; "Est autem difficile intelligere Scythae verba graecissantis semibarbare." (Be.)

Γοργόνος — τὸ γραμματέο] Scriba et barbarus fuit iste Gorgus, ut videtur. Nomen proprium Γόργος memoratur Herod. V. 104. Lucian. dial. mer. XV. Similiter autem ludit in nominibus Πρωτεὺς et Πρωτέας supra 876.

Schol. τί λέγει (λέγεις Put.) περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γόργου (Γοργοῦ Put.) τοῦ γραπτέως; ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος "Γοργόνος κάρα κομίζων." ὁ δὲ Γόργος γραμματεύς, ἀλλὰ καὶ βάρβαρος.

1104. Γόργο τοι] I. e. Γόργον τοι.

1105 sq. Piratragoedia, ut supra 855 sq. 910.

1105. Euripidis verba attulit scholiasta, ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον | ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα (εἰκὼ τίνα Thiersch.); Integer Euripdis locus fuit, ΠΕΡΣΕΥΣ. Ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον | ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα | ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων, | σοφῆς ἄγαλμα χειρός, ut monuit Matth. p. 47.

ἔα, τίν' ὄχθον —;] Cf. Hec. 727. ἔα, τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ; El. 339. ἔα, τίνας τούσδ' ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;

Schol. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας "ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα (εἰκὼ τίνα temere Thiersch.)."

1106. Haec num ex Andromeda an aliunde petita sint incertum est. ENGER.

θεαῖς ὁμοίαν] I. e. pulcherrimam, ut loquitur Homerus, γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν.

ναῦν ὅπως ὡρμ.] Cf. Eur. Herc. 1094. ἰδού, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος — ἧμαι &c. Aesch. Prom. 1001. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν. Soph. El 1151. θύελλ' ὅπως βέβηκας. Trach. 32. γήτης ὅπως. 442. πύκτης ὅπως. Soph. Fr. 382. κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσι. Eur Iph. T. 297. δρούσας — λέων ὅπως. Phoen. 1380. κάπροι δ' ὅπως — ξυνῆψαν. Hec. 160. ναῦς ὅπως. 1173. θὴρ ὥς. Anacr. 32, 4. βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις. Albi praecedit ὅπως, ut in Eur. Cycl. 406. ὅπως ὄρνιθες. "Attius apud Ciceronem II. Tusc. de Prometheo Vincto: — adspicite

religatum asperis Vinctumque saxis, navem ut horrisono freto Noctem paventes timidi adnectunt navitae." BE.

1107. 1110. "Utrum parodia an paratragoedia haec dicenda sint non liquet; illud verisimile est. Cf. ad vs. 1058." (Bakh.)

1108. *λαλῆσι*] I. e. *λαλήσει*, pro *λαλήσεις*. Voces miscet ut barbarus. Cf. 1102. *λέγι* et *πέρι*.

1109. Barbarum, ut videtur, pro *κατάρατε, τολμᾷς ἀποθανουμένη λαλῆσαι;* Recte vertit Berglerus: scelesta, audesne loqui moritura? Cf. Lys. 530. *σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ 'γώ;* Pac. 33. *ὁ κατάρατος*. Ran. 178.

Schol. ἀποθανουμένη τολμᾷς λαλῆσαι.

1111. *ἁμαρτωλὴ γέρων*] Ridicule genera miscet, ut barbarus. Cf. 1187. 1123. 1126.

1114. *σκέψαι τὸ σκῦτο μῆτι μικτὸν παίνεται*] Pro *σκέψαι τὸ σκῦτος μή τι μικρὸν φαίνεται*. Recte autem Bisetus *σκῦτος* exponit de pene coriaceo in comoediis usitato, quem Comicus in Nubibus v. 539. sic describit, *σκύτινον καθειμένον ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ*. ubi vide notam. Nam et hunc Mnesilochum talem habuisse apparet, supra v. 643. et 239. BE. Schol: *δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον*. Sincera scriptura videtur *τὸ κύστο* (i. e. *τὸν κύσθον*). Cf. Ach. 782. 789. Lys. 1158 Eupolin II. 510. *τὸν κύσθον* (*σκύθον* cod.) *ἐκκορίζειν*. *Κύστο* autem dictum ut *ἐξόπιστο* 1124. Scytham rogat ut manum ejus puellae (Mnesilocho) admoveat. Cf. 1120.

μή τι —;] Eupolis II. 429. *Διόνυσε, χαῖρε. μή τι πέντε κὰι δύο;* Aesch. Prom. 959. *μή τί σοι δοκῶ | ταρβεῖν;* 247. *μή πού τι προὔβης —;*

μικτόν] I. e. *ᾧ μίγνυσθαι* (*συνουσιάζειν*) *δυνατόν*. Si quidem vera est librorum scriptura.

Schol. δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον.

1115. *ἵν' ἅψωμαι κόρης*] *ἵν' ἅψωμαι, κόρη* (manum age mihi tende, ut eam prehendam, virgo) corrigit Lenting. Recte, opinor: alioqui enim dicendum fuisset *τῆς κόρης*, ut in v. 1117. Quanquam obstat nonnihil quod sequitur, *φέρε, Σκύθ'*. Latet, opinor, mendum aliquod.

1116. *νόσηματα — εἴληφεν*] Cf. Soph. Trach. 445. *τῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντι* (sc. *ἔρωτι*).

1117. *ἐμὲ — ταύτης ἔρως εἴληφεν*] Soph. Tr. 445. *ἥδε τῇ νόσῳ | ληφθέντι* (sc. *ἔρωτι*).

1118. I. e. *οὐ ζηλῶ σί* (i. e. *τί*) *σε*, nequaquam tibi invideo.

Schol. οὐ ζηλῶ σε, φησὶν, εἰ ἐρᾷς.

1119. *Schol. εἰ μὴ τὸν* (*τὸ* Put.) *νῶτον ἦν, φησὶ, πρὸς τῇ σανίδι, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἐτέτραπτο, οὐκ ἄν σοι ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν* (*ἀγαγόντι περάνειν* Put. *περαίνειν* certe legendum).

1120. *σ'*] I. e. *σοι*. Cf. 1198. 1126.

πυγίζεις] Barbare pro *πυγίζειν*. Cf. *λαλῖς* 1109. et *πορμός* pro *φορμὸν* 1007. Theocr. V. 41. *ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ*. Sophron Fr. 73. *οὐχ ὁδεῖν* (*ὁ δεῖνα?*) *τυ ἐπίκαζε* (qu. *ἐπύγιζε*);

ἄγων] Sc. σε. Cf. 1115.

1122. πεσεῖν — λέχος] Tragica locutio. Eur. Alc. 1059. ἐν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας. Ex Andromeda sumptus videtur hic versus. V. Pors. ad Hec. 1010.

1123. τὴ γέροντο] Barbare dictum. Sic 1111. ἁμαρτωλὴ γέρων.

πυγίσο] Pro πυγίσαι, ut monuit Bergler.

1126. τὸ κεπαλή σ' ἄρα —] I. e. τὴν κεφαλήν σου ἄρα —, vel potius ἡ κεφαλή σου ἄρα —. Est enim σ' pro σο (σου) positum. Berglerus hunc sensum loci esse arbitratur, τὴν κεφαλὴν ἄρα ἡ ξιφομάχαιρα ἀποκόψει αὕτη. Sententiam hanc esse putant Fritzschius et Enger, τὴν κεφαλήν σου ἄρα τῇ ξιφομαχαίρᾳ ταύτῃ ἀποκόψω. Et sic ipse olim interpretari haec solebam. Sed, quum non liqueat quomodo ἀποκεκόψι aut ἀποκεκόψο pro ἀποκόψω aut ἀποκόψει potuerit dicere Scytha, et praecesserit passivum μαστιγῶσ', parum dubito quin ἀποκεκόψι (-ψει) accipiendum sit pro ἀποκεκόψεται, quae futuri forma huic loco imprimis convenit. Cf. ad 1005. Hoc enim, suo more loquens, dicere vult lictor, ἡ κεφαλή σου ἄρα ἀποκεκόψεται τῇ ξιφομαχαίρᾳ ταύτῃ. Ἀποκεκόψονται legitur Nub. 1125. ἐκκεκόψεται Ran. 1223. Cf. Aesch. II. 80. ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ τις —. Xen. Cyr. VII. 3. 8. ἀπεκέκοπτο γὰρ κοπίδι (ἡ χείρ). Erunt fortasse qui hunc potius sensum esse judicent, τὴν κεφαλήν σου ἄρα ἀποκεκόψει τῇ ξιφομαχαίρᾳ ταυτηΐ. At, si ea constructio hujus loci esset, non additum fuisset pronomen σ'. Cf. Lucian. Tox. 62. ἀποτετμήσεται τὴν γλῶτταν. Id. Cal. 3. ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλήν. Id. 41. ἥδιον ἄν μοι δοκῶ ἀποτμηθῆναι τὴν δεξίαν. Plut. Lucull. 25. ἀπετέτμητο τὴν κεφαλήν.

1127. τὸ — τουτοΐ] Pro τῷ — τουτῳΐ. Similiter τὸ pro τοῦ v. 1103.

ξιπομάχαιραν] Cf. μάστιγαν v. 1135.

Schol. ἔλεγε τὸ ξιφομάχαιρα ὡς δρεπανομάχαιρα.

1128. "Verba Persei de duro animo Cephei patris, qui Andromedam sibi negaverat, conquerentis, ut Fritzschio videtur." (Bakh.) Cf. Soph. El. 1174. φεῦ φεῦ· τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν | ἔλθω;

1129. ἐνδέξαιτο] Anglice, receive, take in, comprehend. Eq. 632. ἐνδεχομένην τοὺς λόγους (τὴν βουλήν). Eur. Phoen. 469. λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους. Andr. 1238. ὧν δ' οὕνεκ' (εἵνεκ') ἦλθον σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου. Moschion. Stob. 46, 14. μόνον θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους.

1130. Suis verbis loquitur Euripides. Sic enim ille in Medea 299. σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ | δόξεις ἀχρεῖος κοὐ σοφὸς πεφυκέναι. Megara apud eundem in Herc. Fur. 298. φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεών, | σοφοῖσι δ' εἴκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς· | ῥᾷον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις. BR. Adde Bacch. 480. δόξει τις ἀμαθεῖ, σοφὰ λέγων, οὐκ εὖ φρονεῖν (al. λέγειν). Sophr. Fr. 702. διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ | οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς. In Medeae loco pro σοφὰ varia lectio est ἔπη, ex glossemate, ut videtur. "Similia Sophocli tribuuntur. Athen. X. p. 433. Fr. 692 N. 702 D.

et Photius: *σαπρὸν οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν. Εὔπολις.*

Schol. *τὴν τηρήσασαν αὐτὸν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις.*

1025. *Schol.* *δέον εἰπεῖν ἐσώθην, ἀπωλόμην εἶπε χάριν γέλωτος.*

1026. "Quae sequuntur, *ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης κτέ.*, ipse Comicus finxit. Tacet enim Scholiasta, qui praecedentes versus et sequentes ex Andromeda petitos esse accurate indicavit." (Bakh.)

1028. *κόραξι δεῖπνον*] Cf. Aesch. Suppl. 800. *κυσίν θ' ἕλωρα καὶ ὄρνισι δεῖπνον.* Horat. Ep. 1. 16. 48. non pasces in cruce corvos.

1029—1041. Hoc canticum maximam partem ex Euripidis tragoedia expressum videtur." (Nauck.) Schol. 1030: *πάλιν ἐξ Ἀνδρ.* Ex hoc dramate manarunt vss. 1029—1031, in quibus genus femininum *ἔχουσα* servatum est. Verba quoque *κήτει βορὰ .... πρόκειμαι* Euripidis esse probabile fit ex adjecto *Γλαυκέτῃ*. Haec enim est talium locorum facetia ut unum tantum verbum in tragico versu mutetur, sicut v. c. Ran. 840, ubi *ἀρουραίας* pro *θαλασσίας*. Animadvertendum est praeterea iisdem verbis uti Apoll. II. 4. 3. 3. *ἐὰν .... προτεθῇ τῷ κήτει βορά*, II. 4. 3. 2. *Ἀνδρομέδαν παρακειμένην* (*προκειμένην* Hercher) *βορὰν θαλασσίῳ κήτει*, Eratosth. Catast. c. 15. *τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι* (*προθ.*?) *τῷ κήτει βορά.* c. 17. *ὡς καὶ προετέθη τῷ κήτει.* Videntur haec ex communi fonte derivata esse; et, cum Eratosthenes in utroque capite ad Euripidis tragoediam provocet (c. 15 praemittit *ἦν δὲ* (*Κηφεὺς*) *ὡς Εὐριπίδης φησὶν, Αἰθιόπων βασιλεὺς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ.* c. 17 subjungit *λέγει δὲ καὶ Εὐρ. σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι.*), firmatur suspicio verba *κήτει βορὰ προκ.* ex Euripidis Andromeda orta esse. Verba schol. Av. 348 allata, *ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβάν*, aliam in tragoedia sedem habuerunt." (Bakh.).

χοροῖσιν — ἕστηκ'] Cf. Eurip. Iph. T. 1142. *χοροῖς δὲ σταίην.*

1030. *ὑφ' ἡλίκων νεανίδων*] Cum aequalibus puellis. *Ὑπὸ* pro *μετὰ* notandum, si sincera scriptura librorum est. Nam vix conferri debent locutiones *ὑπ' αὐλῶν, ὑπὸ σαλπίγγων* etc.

Schol. *πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. τὸ δὲ ἐπιφερόμενον σκώπτοντός ἐστι τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους.*

1031. *ψήφων κημόν*] Calculorum fiscellam, qualis puellis in usu esse solet, seu *ψηφοθήκη*, ut loquitur schol., cujus usus Atheniensibus in judiciis erat. De *κημῷ δικαστικῷ* vide ad Equit. 1150. Cf. ad Lys. 1302. Schol: *οὐ δικάζω, φησὶν ὁ γέρων.* Notat Athenienses ut *φιλοδίκους*, si quidem sincera est scriptura.

Schol. *παρὰ τὴν ψηφοθήκην* (ita Dind. *ξιφοθήκην* codex). *οὐ δικάζω, φησὶν ὁ γέρων.*

1032. *ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη*] Theophil. com. III. 631. *τούτων τινὰ, | ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί.*

1033. *κήτει βορὰ πρόκειμαι*] Euripides in Andromeda dixerat *ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβάν* (v. schol. Av. 348.). Cf. Amips. Athen. 327 D. *ὀρφοῖς σελα-*

χίοις καὶ φάγροις ἴση βορά. Plato ibid. 315 B. ὀρφοῖσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν. Aesch. Prom. 582. ὦ Κρόνιε παῖ — πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Alciphr. III. 2. τοῖς ἐναλίοις βορὰν παραρρίψει σε θηρίοις. Lucian. Demon. 66. ὀρνέοις καὶ κυσὶ βορὰν προτεθεῖναι (προτεθῆναι?). Av. 348. ὡς δεῖ τώδ' — δοῦναι ῥάμφει φορβάν. Ad haec verba referenda annotatio scholiastae, καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας.

Γλαυκέτῃ] Γλαυκέτης famosus helluo, cujus meminit iterum comicus Pace 1008. Hujus nomine tanquam aptissimo epitheto ad exprimendam monstri marini voracitatem utitur. BR. Quasi κήτει γλαυκῷ, monstro marino. Γλαυκὸς coeruleus notissimum epithetum est maris. Ran. 665. γλαυκᾶς — ἁλός. Av. 1338. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας. Helluo autem praecipue piscium fuit Glaucetes, unde a comico Platone (II. 652) ψῆττα dictus fuit. V. Mein. Fr. Com. II. 652. Cf. ad Pac. 1008.

Schol. ἐπεὶ ὀψοφάγος καὶ γαστρίμαργος ὁ Γλαυκέτης, ὡς ἐν Εἰρήνῃ (1008) δηλοῦται.

1034. Schol: καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. Ut plurima haud dubie ex sequentibus. "E repetita ad vs. 1040 scholiastae annotatione καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρ. efficio verba φῶτα — φλέγουσαν in tragoedia non cum praecedentibus connexa fuisse sed novum esse monodiae fragmentum. Orationis nexus non anxie quaerendus est, nam, ut Schol. 1018 monuit, διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται. Quis enim nexum desideret simili loco Vesp. 756 sq.? Satis est, opinor, si aliquam sententiam etiamsi contortam ex hisce Andromedae pannis consuere possumus; et, cum λιτομέναν et φλέγουσαν cum γοᾶσθέ με jungi possint (melius etiam λιτομένα cum πέπονθα), non opus est cum Dindorfio suspicari ante φῶτα aliquid excidisse. Andromeda verbis φῶτα etc. patrem dixit vel eum a quod ad scopulum alligata erat; Mnesilochus Euripidem, memor malorum quae ab eo gemens lamentansque passus erat, v. 222 sq." (Bakh.) Scholiastae annotationem ad verba κήτει βορὰ (πρόκειμαι) spectare monuit Dind.

Schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας.

1035. δεσμίῳ] Qui vinctum decet, i. e. lugubri.

1037. Eur. Hipp. 363. πάθεα μέλεα.

1040. φῶτα λιτομένα] Non liquet utrum de Scytha an Euripide intelligendum sit φῶτα. Equidem de hoc intellexerim. Et sic profecto Enger: "Mnesilochus rogaverat Euripidem, adeo jurejurando obstrictum, ne eum proderet. Euripidem vero necessario intelligendum esse omnis oratio docet, quum neque φῶτα tam nude poni potuisset, neque proxima ὅς ἔμ' etc. quo referrentur haberent." Lictorem intelligit Fritzschius, coll. 1002—1003. ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε —. Arcte autem conjungendum est cum mox sequentibus ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε etc.

Schol. ἀπὸ κοινοῦ λάβωμεν πέπονθα ἄνομα πάθεα. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.

δεομένη τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ "γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες." γρ. καὶ φῶτα ἀντομένα· καὶ τοῦτο ἔχει νοῦν πρὸς τὰ ἑξῆς, φῶτ' ἀντομέναν (-*να* Dind. Eng.), *ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον.*

1041. *πολυδάκρυτον — γόον*] Flebilem Orci lessum. Schol: *ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου.* Eur. Herc. F. 426. *τὸν πολυδάκρυτον ἐς Ἀΐδαν.* Aesch. Cho. 449. *πολύδακρυν γόον.* Mnesilochus *Ἀΐδα γόον* hic dicit, quia moriturus brevi videtur. Lamentationem morientis intelligit Fritzschius.

Ἀΐδα γόον] Phrynich. Athen. 44 D. *ὕμνος Ἅιδου.* Aesch. Sept. 868. *Ἅιδᾳ* (*Ἅιδα?*) *τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.* Eur. Herc. 1026. *τὸν Ἅιδα χορὸν ἀχήσω;* El. 143. *ἰαχὰν μέλος Ἀΐδα.* Suppl. 75. *χορὸν, τὸν Ἅιδας σέβει.* 773. *Ἅιδου τε μολπὰς ἐκχεῶ δακρυρρόους.* Or. 1399. *ξίφεσιν σιδαρέοισιν Ἅιδα.* Med. 980. *τὸν Ἅιδα κόσμον.* Cycl. 397. *Ἅιδου μαγείρῳ.* Andr. 1047. *σκηπτὸς σταλάσσων τὸν Ἅιδα φόνον.* Herc. 562. *οὐ ῥίψεθ' Ἅιδου τάσδε περιβολὰς κόμης —;* 1120. *Ἅιδου βάκχος.* Hec. 1059. *βάκχαις Ἅιδου.* Soph. Ant. 1205. *νυμφεῖον Ἅιδου.* Soph. Fr. 407. *τοὺς Ἅιδου νόμους.* Pind. Nem. X. 67. *ἄγαλμ' Ἀΐδα* (de cippo). Ran. 1333. *ὄνειρον — Ἀΐδα πρόπολον.* Stesichor. Fr. 47. *κάδεα δὲ στοναχάς τ' Ἀΐδας ἔλαχεν.* Similiter Aesch. Ag. 645. *παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.*

φλέγουσα] Accendens. Bacchyl. ap. Stob. T. LV. *παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται.* Soph. Oed. R. 186. *παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος.* Soph. Aj. 196. *ἄταν οὐρανίαν φλέγων* (schol: *αὔξων*). Eur. Phoen. 248. *Ἄρης αἷμα δάϊον φλέγει* (schol: *διεγείρει*). Aesch. Sept. 509. *διὰ χερὸς βέλος φλέγων.* V. Musgr. ad Orest. 1402. I. q. *ἀνεγείρουσα.*

Schol. ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου.

1044. Cf. 253. *τὸν κροκωτὸν — ἐνδύου λαβών.*

Schol. ἀντὶ τοῦ κροκωτὸν ἀμφέδυσεν.

1045. *ἀνέπεμψεν*] Cf. ad 585.

1047 sq. Quamquam tacet scholiasta, haec sine dubio Euripidea habenda sunt. Ad v. 1048 Fritzschius observat verba ita ab Aristophane mutata esse ut plana contraria evaderet sententia. Andromedam exclamasse, *τίς ἐμὸν οὐν ἐπόψεται* etc. Ex *παρὰ προσδοκίαν* addito *τὸν βάρβαρον* v. 1051 (Euripides fortasse *τὰν δύσμορον* aut *τὰν πάμμορον*) probabile fit *εἴθε με — ἐξολέσειεν* ipsa esse Euripidis verba. Obscura sunt quae in fine hujus monodiae leguntur *λαιμοτόμητ' — πορεῖαν.*" (Bakh.)

1047. Cf. Eur. Hel. 211. *ὦ δαίμονος πολυστόνου | μοίρας τε σᾶς, γύναι.* Herc. 456. *ὦ μοῖρα δυστάλαινᾳ.* Phoen. 1589. *ὦ μοῖρα.* Hel. 213. *ὦ μοίρας σᾶς.* Hipp. 871. *ὦ δαῖμον.* Ion. 752. *ἰὼ δαῖμον.*

ἄτεγκτε] Inexorabilis. Soph. Oed. R. 336. *ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος* (*κἀπαραίτητος?*) *φανεῖ;* Eur. Herc. 833. *ἄτεγκτος.* Lys. 550. *μὴ τέγγεσθ'.*

1048. Cf. Eur. Andr. 840. *ἁ κατάρατος ἐγὼ κατάρατος ἀνδράσιν.*

ἐπόψεται πάθος] Aesch. Prom. Sol. Fr. 1. *δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.*

1049. *ἀμέγαρτον*] Non invidendum, i. q. *ἄζηλον*. Aesch. Prom. 402. *ἀμέγαρτα*. Suppl. 657. *ποίμνα ἀμέγαρτος*. Eur. Hec. 191. *ἀμέγαρτα κακῶν*.

1050. *εἴθε με* —] Utinam me —. Optat mortem, quia non amplius jucundum ipsi sit vivere. BE.

πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ] I. e. fulgur, ut videtur. Sed recte corrigit, opinor, Herwerden *ἀστεροπητής*, coll. Soph. Phil. 1198. *οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς | βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων*. Similis fere ludicra imprecatio est Vesp. 323—326.

Schol. ἴσως τὸν ἥλιον ἀστέρα ἐκάλεσεν, ἢ μᾶλλον τὸν κεραυνόν.

1051. Schol: *διχῶς, τὸν ἄθλιον*. Cf. schol. ad 1176. Eq. 1285. Pac. 125. etc.

Schol. διχῶς, τὸν ἄθλιον.

1052. *ἀθανάταν*] Cf. ad Nub. 288.

1054. *λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνι'*] Dolores lethales ab diis immissos. Cf. Aesch. Pers. 581. *δαιμόνι' ἄχη, δά, δυρόμενοι*.

λαιμότμητ' ἄχη] Cf. Eur. Phoen. 455. *οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς καρα | Γοργόνος*. Hec. 207. *λαιμότομόν θ' Ἅιδᾳ | γᾶς ὑποπεμπομέναν* (sc. *εἰσόψει με*) *σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα | τάλαινα κείσομαι*. Mnesimach. com. III. 569. *τόμος ἠνύστρου | διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον*.

αἰόλαν — πορείαν] Obscurum ad mortuos iter exponit Kust. Cf. Catull. III. 11. Qui nunc it per iter tenebricosum etc. Shakespeare Macbeth. The way to dusky death. Soph. Tr. 94. *αἰόλα νὺξ* (*μέλαινα, ποικίλη* vel *ταχεῖα* explicat Schol.). Tragicus incert. ap. Diod. Sic. XVI. 92. 3. *ὁ δ' ἀμφιβάλλει ταχύπους κέλευθον ἔργῳ σκοτίαν — πολύμοχθος Ἅιδας*. Ita etiam *σκοτεινὴν* explicant Schol. et Suid. h. v. Contra *ταχεῖαν* celerem exponunt Br. Fr., coll. Hom. Il. XIX. 404. *πόδας αἰόλος ἵππος | Ξάνθος*. Adde Soph. Tr. 11. *αἰόλος δράκων*. 834. Eur. Ion. 498. *ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων*. In *αἰόλαν* latere suspicor *ἐς Ἀΐδα* aut aliquid simile. Ceterum cf. Eur. Hec. 1105. *ἢ τὸν ἐς Ἀΐδα | μελανοχρῶτα πορθμὸν ᾄξω τάλας;* Alc. 261. *νεκύων ἐς αὐλάν*. Phoen. 1496. *φέρομαι βάκχα νεκύων*. Hel. 178. *νέκυσιν ὀλομένοις*. Suppl. 45. *φθιμένων νεκύων*. Fritzschius componit locutionem notissimam *ἀπάγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ*.

Schol. λείπει ἔσχον, ἐκ τῶν δαιμόνων τὰ ἄχη ἔσχον. σκοτεινήν.

1055. "Locos quibus probetur *ἐπὶ νέκυσιν* ad inferos valere frustra quaesivi. Contra quid sit *ἐπὶ πορείαν*, sive *δαιμόνων* sive *δαιμόνι'* legatur, non assequor neque habeo quo loco corrupto medear. De forma *λαιμοτόμητος* Porsonus ad Hec. 206: Vereor ut Graecum sit." (Bakh.)

1056. *Schol. ὑποκρίνεται Εὐριπίδης τὸ πρόσωπον τῆς Ἠχοῦς. πατὴρ γὰρ τῆς Ἀνδρομέδας ὁ Κηφεύς.*

1058. "Euripideum esse versum virorum doctorum admodum probabilis est opinio. Nauck (fr. 125) coniunxit vv. 1110. 1058. et 1101. Pers. *ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν*. Andr. *σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;* Pers. *Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν*. "Ex Eur. Andromeda hos versus esse derivatos dudum intellexerunt, vs. 1 et 2 iam

Barnesius coniunxit, versu 3 quem his adiungere non dubitavi, exclusi verba τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων huic loco minime apta." Nauck. Versus 2 et 3 non exclusis verbis τὸ — κομίζων iam coniunxerunt Welcker et Fritzsche. Sed iniuria, ut mihi quidem videtur, diversa colligaverunt. — Ipsa parodia comici indicium est tragoediae verba in hunc ordinem disposita fuisse: Gemitus edit Andromeda; resonat vox; miratur Andromeda opinans hominis vocem se audire et rogat σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος; iterum resonat Echo donec intellegit Andromeda falsa se teneri opinione neque hominem esse qui sibi respondeat, sed Ἠχὼ λόγων ἀντῳδόν." (Bakh.)

1059. ἐπικοκκάστρια] Schol: εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια. Cf. ad Eq. 697. περιεκόκκασα. Suid. in ἠχώ. Eustath. p. 1761, 26. Anglice mocking. Lucian. D. D. M. I. 4. ἡ μὲν γὰρ Ἠχὼ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθελεν, οὕτω λάλος οὖσα, βρυχωμένῳ. Soph. Phil. 188. ἁ δ' ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς etc. Eur. Hec. 1110. πέτρας ὀρείας παῖς — ἠχώ. Hor. Od. I. 12. 3. cujus recinet jocosa | nomen imago | aut in umbrosis Heliconis oris, aut —? I. 20. 6. simul et jocosa | reddent tibi Vaticani montis imago. Virg. G. IV. 49. Eximius locus est Ovidii Met. III. 381 sq. Dixerat, Ecquis adest? et, Adest responderat Echo. — | Voce Veni clamat magna: vocat illa vocantem. — | — Quid, inquit, | Me fugis? et totidem quot dixit verba recepit. | Huc coëamus, ait: nullique libentius unquam | Responsura sono Coëamus rettulit Echo. mox 493 sq. Quotiesque puer miserabilis Heu heu! | Dixerat, haec resonis iterabat vocibus Heu heu! — | Haec Frustra dilecte puer! totidemque remisit | Verba locus, dictoque Vale Vale inquit et Echo. "Caeterum hoc vocabulo usus est noster ad Euripidem irridendum, qui, ut adnotat schol., imaginem, quae est jocosa, κακοστένακτον introduxit." ENGER.

Schol. εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια. ἐπεὶ εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἠχὼ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ, εἰς τοῦτο παίζει. ἐζήλωσε δὲ αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐν ᾗ πεποίηκε τραγῳδίᾳ Ἀδώνιδι, περὶ ἧς ὁ ἐρώμενος αὐτῷ Ἀγαθοκλῆς γέγραφεν, ὁ ἀδελφὸς τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ πάλιν Ἀγαθοκλείας.

1060. ἧπερ πέρυσιν] Ex hoc loco clare colligi potest Euripidem proximo ante Thesmophoriazusas Aristophanis anno Andromedam docuisse. Introduxerat enim Euripides in fabula illa personam Ἠχοῦς, quam Aristophanes, illius ridendi gratia, hic imitatur. KUST. Cf. schol. ad Ran. 53. ἡ γὰρ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει προῆκται. Dobr. Adv. II. 236.

Schol. ἐπεὶ πέρυσιν ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα.

1061. ξυνηγωνιζόμην] Adjutrix eram.

1063. ἐπικλάειν] Scilicet ut echo.

1064. ἐμοὶ — ταῦτά γ'] Cf. 1207. Pac. 149. 1041. 1311. Pl. 229.

ἄρχου λόγων] Probabilis est Bentleii correctio ἄρχου γόων. Cf. Hom. Il. σ'. 316. ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο. χ'. 430. ψ'. 17. ω'. 747. Eur. Tro. 147. ἐξάρξω 'γὼ μολπὰν (μολπᾶς aut μολπᾶν?) —. Her. 889. ἡνίκ' ἠρχόμην

λόγου. Phoen. 450. ἀρχέτω τις λόγου. Herc. 538. οἵοις φροιμίοις ἄρχει λόγου. Iph. T. 1060.

Schol. ἠρέμα ὁ κηδεστὴς τοῦτο πρὸς τὸν Εὐριπίδην.

1065. Schol: τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή. Verba ὦ νὺξ — διφρεύουσα ex Andromeda affert scholiasta Theocr. II. 166. DIND. In schol. εἰσβολὴ valet exordium. Cf. schol. Ran. 1219.

Schol. ὁ Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδα. τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή.

1066. ἵππευμα] Iter. Schol: πορείαν.

διώκεις] Conficis. Anglice, pursuest. Lucian. V. H. I. 29. τὸν κάτω πλοῦν διώκοντες. "Eundem locum Euripidis expressit Ennius apud Varronem Lib. IV. de Ling. Lat., ubi Andromeda Nocti dicit: quae cava coeli signitenentibus Conficis bigis. Sic enim locum emendavit Scaliger." BE.

Schol. πορείαν.

1067. διφρεύουσ'] Cf. Soph. Aj. 845. σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν | Ἥλιε etc. Eur. Andr. 1010. ὦ — πόντιε κυανέαις ἵπποις διφρεύων ἅλιον πέλαγος. Herod. IV. 42. ἔπλεον τὴν νοτίην θάλασσαν.

1068. αἰθέρος ἱερᾶς] Nonnunquam femininum est αἰθήρ. Eur. El. 986. φλογερὰν αἰθέρ'. Andr. 1229. λευκὴν αἰθέρα.

1069. *Schol.* τοῦτο ἡ ἠχὼ λέγει.

1070. Et haec ex prologo Andromedae sumpta sunt. V. schol.

περίαλλα] I. e. περιάλλως, ἐξόχως, διαφερόντως. Pind. P. XI. 5. ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας. Soph. Oed. R. 1218. ὀδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων. Theocr. XII. 28. τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα | ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα. V. Pors. ad Med. 284.

Schol. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου.

1071. Apud Euripidem sequebatur μέλλουσα τυχεῖν (sc. θανάτου). V. schol.

1072. θανάτου τλήμων] Schol: λείπει μέλλουσα τυχεῖν. "Hic quoque Aristophanes, ut v. 857, aliter verba conjungit atque Euripides fecerat. Addiderat enim Andromeda, ut tradit schol., μέλλουσα τυχεῖν." ENGER.

Schol. λείπει μέλλουσα τυχεῖν.

1073. ὦ γραῦ] Sic Echo appellat ut garrulam et loquacem, quales vetulae esse solent.

Schol φλυαροῦσα.

1075. εἰσήρρηκας] Irruisti. Ab εἰσέρρω. Cf. Eq. 4. ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν, etc.

1077. *Schol.* τὸ πλῆρες ὠγαθή.

1080. τί κακόν;] Cf. 610. τί τὸ κακόν; Pac. 322. Fr. 505. In quibus locis additur articulus.

1083. Alloquitur Mnesilochum Scytha, quem nunc demum cum storea redire putat Vossius (Cf. 1007). Rectius Bothius obdormivisse lictorem statuit. ENGER.

χωρὶς τοῦ ε γράφεται· ὁ γὰρ Σκύθης βαρβαρίζει.

1085. *σί κακόν*] Schol: *ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν.* Scribendum sic foret *σὶ κακόν.* Sed falli videtur. Corrigendum opinor *τί τὸ κακό;* Cf. ad 1080. Dicebant enim non *τί κακὸν*, sed *τί τὸ κακόν;* Sic supra 610. *τί τὸ κακόν;* Pac. 322. *τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦνδρες;* Fr. 505. *τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω;* Av. 1213. *τί τὸ κακόν;* 1207. *τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν;* Ach. 156. *τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;*

Schol. ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν.

1086. *πότε τὴ πωνή;*] I. e. *πόθεν ἡ φωνή;* ut recte explicat schol.

Schol. πόθεν ἡ φωνή; θαυμάζει τὴν ἠχώ.

1087. *σὺ λαλῖς;*] Anglice, Is it you who are speaking? "Lictor Mnesilochum alloquitur, quem loqui existimat." (Eng.)

κλαῦσ' ἄρα] Cf. 1187. *κλαύσετ', ἢν μὴ 'νδον μένῃ.* Lys. 505. *κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.*

1089. *κακκάσκις μοι*] Derides me, ludificaris me. Schol: *καταγελᾷς μοι* (*μου*?). Soph. Aj. 199. *πάντων καγχαζόντων γλώσσαις | βαρυάλγητ'.* Theocr. V. 142. *κἠγὼ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ | καττῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος.* Ubi Schol: *καταγελάσω.* Corrupta est Hesychii glossa, *Καικάσαι, καταγελάσαι.* Plura dabit Pierson. ad Moer. p. 213 sq.

Schol. καταγελᾷς μοι (*μου*?).

1090. *Schol. τοῦτο ὁ χορὸς* (*ἡ ἠχὼ* Eng.) *ἢ ὁ γέρων.*

1092. *καὶ δὴ φεύγει*] Cf. Pac. 327. *ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι.* et ad Vesp. 1324.

1094. I. e. *οὐ χαιρήσεις.* Cf. Eq. 828. *οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ* etc. 235. Pl. 64.

Schol. ἀντὶ τοῦ οὐ χαιρήσεις.

1095. *Schol. λαλεῖς.*

1096. *λαβέ*] Schol: *κάτεχε.* Dobraeus *πληγὴν* vel *μάστιγα* (ut in 1135) subintelligit.

Schol. κάτεχε.

1097. *γυναῖκο*] I. e. *γυναῖκα.* Cf. ad 1212. Schol: *τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα.* Sed forsan *γύναικο* vocativus est. Nominativi enim barbaro sunt *γέροντο* vv. 1212. 1220. *χαρίεντο* 1210. *ἔχοντο* 1220. Cf. Eccl. 949. *ἐξηπάτηκα τὸ κατάρατον γρᾴδιον.*

Schol. τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα.

1098—1102. Tres primos versus esse ex Andromeda sumtos, reliqua ex alia hujus fabulae parte addita, monet schol. ENGER.

1098. Redit in scenam denuo Euripides ornatus ut Perseus. "Ex iis quae subiungit scholiasta, *καὶ λοιπὸν ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς*, non apparet an verba *Περσεὺς — κομίζων* tragoediae tribuenda sint. Cf. ad vs 1058." (Bakh.)

Schol. εἰς Περσέα (*ἐστὶ Περσέως* Fr. qu. *ὡς Περσεύς*?). *ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα, καὶ λοιπὸν* (*ἄλλοθεν* Eng.) *ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς.*

1099. *Schol. ἐλέγετο γὰρ ὁ Περσεὺς εἰς τοὺς πόδας ἔχειν τὰ πτερά.*

1100. *τέμνων κέλευθον*] Eur. Rhes. 422. *εὐθεῖαν λόγων | τέμνων κέλευθον.* Phoen. 1. *ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν | Ἥλιε.* Eur. Epigr.

I. 1. ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος Ἥλιε τέμνων. Virg. Aen. VI. 894. ille viam secat ad naves. Lucret. V. 273. via secta.

πόδα τίθημ' ὑπόπτερον] Eur. Iph. T. 32. ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς. Hel. 1544. ἁβρὸν πόδα τιθεῖσα. Rhes. 571. ἐν σκότῳ τιθεὶς πόδα. Or. 140. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τίθετε. El. 859. θὲς εἰς χορὸν — ἴχνος.

1101. τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων] Apoll. Rh. IV. 1515. Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων. Eur. Or. 1521. τὸ Γοργοῦς — κάρα. Alc. 1118. Γοργόν' ὡς καρατομῶν. Herod. II. 91. τὴν Γοργοῦς κεφαλήν. Achill. Tat. III. 7. τῇ λαιᾷ τὴν τῆς Γοργοῦς (al. Γοργόνος) κεφαλὴν κρατεῖ. Heliod. IV. 7. ἡ δὲ, ὥσπερ τὴν Γοργοῦς θεασαμένη κεφαλὴν — ὀξύ τι καὶ μέγα ἀνέκραγε. Eur. Ion. 1003. Γοργοῦς. 1265.

1102. τί λέγι; —] Barbara haec sunt pro τί λέγεις; τοῦ Γόργου φέρεις | τοῦ γραμματέως σὺ τὴν κεφαλήν; "Est autem difficile intelligere Scythae verba graecissantis semibarbare." (Be.)

Γοργόνος — τὸ γραμματέο] Scriba et barbarus fuit iste Gorgus, ut videtur. Nomen proprium Γόργος memoratur Herod. V. 104. Lucian. dial. mer. XV. Similiter autem ludit in nominibus Πρωτεὺς et Πρωτέας supra 876.

Schol. τί λέγει (λέγεις Put.) περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γόργου (Γοργοῦ Put.) τοῦ γραπτέως; ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος "Γοργόνος κάρα κομίζων." ὁ δὲ Γόργος γραμματεὺς, ἀλλὰ καὶ βάρβαρος.

1104. Γόργο τοι] I. e. Γόργον τοι.

1105 sq. Paratragoedia, ut supra 855 sq. 910.

1105. Euripidis verba attulit scholiasta, ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον | ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα (εἰκὼ τίνα Thiersch.); Integer Euripdis locus fuit, ΠΕΡΣΕΥΣ. Ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον | ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα | ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων, | σοφῆς ἄγαλμα χειρός, ut monuit Matth. p. 47.

ἔα, τίν' ὄχθον —;] Cf. Hec. 727. ἔα, τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ; El. 339. ἔα, τίνας τούσδ' ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;

Schol. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας "ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα (εἰκὼ τίνα temere Thiersch.)."

1106. Haec num ex Andromeda an aliunde petita sint incertum est. ENGER.

θεαῖς ὁμοίαν] I. e. pulcherrimam, ut loquitur Homerus, γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν.

ναῦν ὅπως ὡρμ.] Cf. Eur. Herc. 1094. ἰδοὺ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος — ἧμαι &c. Aesch. Prom. 1001. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν. Soph. El 1151. θύελλ' ὅπως βέβηκας. Trach. 32. γήτης ὅπως. 442. πύκτης ὅπως. Soph. Fr. 382. κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσι. Eur Iph. T. 297. ὀρούσας — λέων ὅπως. Phoen. 1380. κάπροι δ' ὅπως — ξυνῆψαν. Hec. 160. ναῦς ὅπως. 1173. θὴρ ὥς. Anacr. 32, 4. βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις. Albi praecedit ὅπως, ut in Eur. Cycl. 406. ὅπως ὄρνιθες. "Attius apud Ciceronem II. Tusc. de Prometheo Vincto: — adspicite

religatum asperis Vinctumque saxis, navem ut horrisono freto Noctem paventes timidi adnectunt navitae." BE.

1107. 1110. "Utrum parodia an paratragoedia haec dicenda sint non liquet; illud verisimile est. Cf. ad vs. 1058." (Bakh.)

1108. *λαλῆσι*] I. e. *λαλήσει*, pro *λαλήσεις*. Voces miscet ut barbarus. Cf. 1102. *λέγι* et *πέρι*.

1109. Barbarum, ut videtur, pro *κατάρατε, τολμᾷς ἀποθανουμένη λαλῆσαι;* Recte vertit Berglerus: scelesta, audesne loqui moritura? Cf. Lys. 530. *σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ 'γώ;* Pac. 33. *ὁ κατάρατος*. Ran. 178.

Schol. ἀποθανουμένη τολμᾷς λαλῆσαι.

1111. *ἁμαρτωλὴ γέρων*] Ridicule genera miscet, ut barbarus. Cf. 1187. 1123. 1126.

1114. *σκέψαι τὸ σκῦτο μῆτι μικτὸν παίνεται*] Pro *σκέψαι τὸ σκῦτος μή τι μικρὸν φαίνεται*. Recte autem Bisetus *σκῦτος* exponit de pene coriaceo in comoediis usitato, quem Comicus in Nubibus v. 539. sic describit, *σκύτινον καθειμένον ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ.* ubi vide notam. Nam et hunc Mnesilochum talem habuisse apparet, supra v. 643. et 239. BE. Schol: *δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον.* Sincera scriptura videtur *τὸ κύστο* (i. e. *τὸν κύσθον*). Cf. Ach. 782. 789. Lys. 1158 Eupolin II. 510. *τὸν κύσθον* (*σκύθον* cod.) *ἐκκορίζειν. Κύστο* autem dictum ut *ἐξόπιστο* 1124. Scytham rogat ut manum ejus puellae (Mnesiocho) admoveat. Cf. 1120.

μή τι —;] Eupolis II. 429. *Διόνυσε, χαῖρε. μή τι πέντε κὰ δύο;* Aesch. Prom. 959. *μή τί σοι δοκῶ | ταρβεῖν;* 247. *μή πού τι προὔβης —;*

μικτόν] I. e. *ᾧ μίγνυσθαι* (*συνουσιάζειν*) *δυνατόν.* Si quidem vera est librorum scriptura.

Schol. δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον.

1115. *ἵν' ἅψωμαι κόρης*] *ἵν' ἅψωμαι, κόρη* (manum age mihi tende, ut eam prehendam, virgo) corrigit Lenting. Recte, opinor: alioqui enim dicendum fuisset *τῆς κόρης*, ut in v. 1117. Quanquam obstat nonnihil quod sequitur, *φέρε, Σκύθ'*. Latet, opinor, mendum aliquod.

1116. *νόσημα τα — εἴληφεν*] Cf. Soph. Trach. 445. *τῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντι* (sc. *ἔρωτι*).

1117. *ἐμὲ — ταύτης ἔρως εἴληφεν*] Soph. Tr. 445. *ῇδε τῇ νόσῳ | ληφθέντι* (sc. *ἔρωτι*).

1118. I. e. *οὐ ζηλῶ σί* (i. e. *τί*) *σε*, nequaquam tibi invideo.

Schol. οὐ ζηλῶ σε, φησὶν, εἰ ἐρᾷς.

1119. *Schol. εἰ μὴ τὸν* (*τὸ* Put.) *νῶτον ἦν, φησὶ, πρὸς τῇ σανίδι, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἐτέτραπτο, οὐκ ἄν σοι ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν* (*ἀγαγόντι περάνειν* Put. *περαίνειν* certe legendum).

1120. *σ'*] I. e. *σοι*. Cf. 1198. 1126.

πυγίζεις] Barbare pro *πυγίζειν*. Cf. *λαλῖς* 1109. et *πορμὸς* pro *φορμὸν* 1007. Theocr. V. 41. *ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ.* Sophron Fr. 73. *οὐχ ὀδεῖν* (*ὁ δεῖνα?*) *τυ ἐπίκαζε* (qu. *ἐπύγιζε*);

ἄγων] Sc. σε. Cf. 1115.

1122. πεσεῖν — λέχος] Tragica locutio. Eur. Alc. 1059. ἐν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας. Ex Andromeda sumptus videtur hic versus. V. Pors. ad Hec. 1010.

1123. τὴ γέροντο] Barbare dictum. Sic 1111. ἁμαρτωλὴ γέρων.

πυγίσο] Pro πυγίσαι, ut monuit Bergler.

1126. τὸ κεπαλή σ' ἄρα —] I. e. τὴν κεφαλήν σου ἄρα —, vel potius ἡ κεφαλή σου ἄρα —. Est enim σ' pro σο (σου) positum. Berglerus hunc sensum loci esse arbitratur, τὴν κεφαλὴν ἄρα ἡ ξιφομάχαιρα ἀποκόψει αὕτη. Sententiam hanc esse putant Fritzschius et Enger, τὴν κεφαλήν σου ἄρα τῇ ξιφομαχαίρᾳ ταύτῃ ἀποκόψω. Et sic ipse olim interpretari haec solebam. Sed, quum non liqueat quomodo ἀποκεκόψι aut ἀποκεκόψο pro ἀποκόψω aut ἀποκόψει potuerit dicere Scytha, et praecesserit passivum μαστιγῶσ', parum dubito quin ἀποκεκόψί (-ψει) accipiendum sit pro ἀποκεκόψεται, quae futuri forma huic loco imprimis convenit. Cf. ad 1005. Hoc enim, suo more loquens, dicere vult lictor, ἡ κεφαλή σου ἄρα ἀποκεκόψεται τῇ ξιφομαχαίρᾳ ταύτῃ. Ἀποκεκόψονται legitur Nub. 1125. ἐκκεκόψεται Ran. 1223. Cf. Aesch. II. 80. ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ τις —. Xen. Cyr. VII. 3. 8. ἀπεκέκοπτο γὰρ κοπίδι (ἡ χείρ). Erunt fortasse qui hunc potius sensum esse judicent, τὴν κεφαλήν σου ἄρα ἀποκεκόψει τῇ ξιφομαχαίρᾳ ταυτηί. At, si ea constructio hujus loci esset, non additum fuisset pronomen σ'. Cf. Lucian. Tox. 62. ἀποτετμήσεται τὴν γλῶτταν. Id. Cal. 3. ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλήν. Id. 41. ἥδιον ἂν μοι δοκῶ ἀποτμηθῆναι τὴν δεξίαν. Plut. Lucull. 25. ἀπετέτμητο τὴν κεφαλήν.

1127. τὸ — τουτοΐ] Pro τῷ — τουτωΐ. Similiter τὸ pro τοῦ v. 1103.

ξιπομάχαιραν] Cf. μάστιγαν v. 1135.

Schol. ἔλεγε τὸ ξιφομάχαιρα ὡς δρεπανομάχαιρα.

1128. "Verba Persei de duro animo Cephei patris, qui Andromedam sibi negaverat, conquerentis, ut Fritzschio videtur." (Bakh.) Cf. Soph. El. 1174. φεῦ φεῦ· τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν | ἔλθω;

1129. ἐνδέξαιτο] Anglice, receive, take in, comprehend. Eq. 632. ἐνδεχομένην τοὺς λόγους (τὴν βουλήν). Eur. Phoen. 469. λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους. Andr. 1238. ὧν δ' οὕνεκ' (εἵνεκ') ἦλθον σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου. Moschion. Stob. 46, 14. μόνον θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους.

1130. Suis verbis loquitur Euripides. Sic enim ille in Medea 299. σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ | δόξεις ἀχρεῖος κοὐ σοφὸς πεφυκέναι. Megara apud eundem in Herc. Fur. 298. φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεών, | σοφοῖσι δ' εἴκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς· | ῥᾷον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις. BR. Adde Bacch. 480. δόξει τις ἀμαθεῖ, σοφὰ λέγων, οὐκ εὖ φρονεῖν (al. λέγειν). Sophr. Fr. 702. διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ | οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς. In Medeae loco pro σοφὰ varia lectio est ἔπη, ex glossemate, ut videtur. "Similia Sophocli tribuuntur. Athen. X. p. 433. Fr. 692 N. 702 D.

διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ | οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς. Si, quod testatur Athenaeus, Sophocles hosce versus scripsit, certe in dramate satyrico scripsit. Verum num audiendus sit Athenaeus vehementer dubito. Tanta enim iis est cum loco Euripidis similitudo ut non possim non suspicari nomen Sophoclis errore natum esse ex alicujus comici poetae nomine qui parodia locum Medeae expresserit. Fortasse ille Soph. fuit Sophilus, quem saepius citavit Athenaeus. Simili errore schol. Ran. 100. *Μελανίππη σοφὴ* depravatum est in *Μελανίππη Σοφοκλέους*. Plura ejusmodi exempla collegit Meinekius III. 584." (Bakh.)

Schol. *παρὰ τὰ ἐκ Μηδείας* (298).

1131. Etiam verba *μάτην ἀναλίσκοις ἂν* Euripidis esse videntur Elmsleio ad Med. 293.

μηχανὴν προσοιστέον] Cf. Nub. 479. *ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον, | ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς | ἤδη 'πὶ τούτοις πρός σε καινὰς προσφέρω*. Eur. Iph. T. 112. *πάσας προσφέροντε μηχανάς*. Lucian. cal. etc. 19. *τούτῳ προσβάλλουσι καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς*.

1133. *οἷον*] Ut! Cf. 704.

ἐπιτήκιζε] Pro *ἐπιθήκιζε*. Cf. Vesp. 1290. *ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα*.

μοι] Barbare pro *με*, ut in 1176. Sic *σοι* pro *σε* 1007.

1135. *μάστιγαν*] Barbare pro *μάστιγα*. Cf. 1127. *τὸ ξιπομάχαιραν*. Sed latet, opinor, mendum.

1136—1159. Hoc carmen tractarunt Reisig. C. p. 302. Hermann. El. D. M. p. 541. et Epit. D. M. § 469. In eo describendo Reisigium secuti sunt Hermannus, Fritzschius, et dubitanter Engerus. Statuit autem Reisigius versibus 1136—1138 contineri *προῳδόν*, 1140—1142 *στροφὴν α'*, 1143. 1144 *μεσῳδόν*, 1145—1147 *ἀντιστροφὴν α'*, 1148—1154 *στροφὴν β'*, 1155—1159 *ἀντιστροφὴν β'*. Sed adeo dubia responsionis (1136—1139) indicia sunt ut nihil certum statui posse videatur.

1136 sq. Cf. Eq. 559. *δεῦρ' ἐλθ' ἐς χορόν, ὦ χρυσοτρίαιν'*.

1138. *καλεῖν — ἐς χορόν*] Cf. Nub. 564. *Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν — κικλήσκω*. Fr. 314.

1140. *πόλιν — ἔχει*] Unde cognomen *πολιοῦχος*. Eq. 581. *ὦ πολιοῦχε Παλλάς*.

1142. *κληδοῦχος*] Idem Dianae cognomen in Iph. Taur. 132.

1143. Bacchiacus tetrameter.

1143. 1144. Similiter versus bacchiaci cum glyconeis commiscentur Vesp. 317 sq. Eur. Ion. 190 sq. Suppl. 993 sqq.

1145. *δῆμος — γυναικῶν*] Cf. 307.

1148. *ἥκετ'*] Sc. *τὼ Θεσμοφόρω* (1156).

1149. Versus glyconeus, soluta ultima syllaba.

πότνιαι] Ita solemniter appellantur Ceres et Proserpina. V. Soph. Oed. C. 1050. Siebelis. ad Pausan. IX. 8. 1.

1150 sq. Cf. Nub. 302. *οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα | μυστοδόκος δόμος | ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται*. Lucian. Amor. 42. *τελεταὶ δὲ ἀπόρρητοι καὶ χωρὶς ἀνδρῶν ὕποπτα μυστήρια*.

1150. *οὗ δὴ ἀνδράσιν*] Ubi viris etc. *Οὗ δὴ* legitur Plat. Phaedr. p. 248. et alibi saepe. Similiter *ἵνα δὴ* Pac. 900. Eadem crasis est in *μἀλλὰ*, *τἀγορᾷ*, etc.

1151. *Schol.* *ὅπου.*

1152. *ὄργια σεμνὰ θεαῖν*] Eadem verba erant supra v. 948.

1153. *λαμπάσι*] Cf. 280. 655. 917.

1155. *μόλετον, ἔλθετον*] Tautologia qualis est in Aeschyleo isto *κλύειν ἀκοῦσαι* Ran. 1173.

1157. *εἴ καὶ πρότερόν ποτ'*] Cf. Nub. 356. *καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ, | οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν.* Eq. 591. *νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι, δεῖ γὰρ τοῖς αὐδράσι τοῖσδε πάσῃ τέχνῃ πορίσαι σε νίκην; εἴπερ ποτε, καὶ νὺν.* Soph. Oed. R. 162. *ἰὼ τρισσοὶ ἀλεξίμοροι, προφάνητέ μοι, εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας — ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ νῦν.* Dem. Olynth. 1. *φημὶ δεῖν — τῷ πολέμῳ προσέχειν, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν.* Hom. Il. *ά* 39. 394. *έ.* 115. *ώ.* 705. "Hippocrat. Epist. 11. *νῦν οὖν, εἰ καί ποτε ἄλλοτε, βοτανολόγησον.* Thuc. I. 70. *καὶ ἅμα, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, ἄξιοι νομίζομεν εἶναι τοῖς πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν.*" (Be.) Plat. Phaed. 63 C. *εἴπερ τι ἄλλο τῶν τοιούτων, διισχυρισαίμην ἂν καὶ τοῦτο.* Isae. VIII. 5. *εἴ τινι οὖν καὶ ἄλλῃ πώποτε δίκῃ προσέσχετε ἀκριβῶς τὸν νοῦν, δέομαι ὑμῶν καὶ ταύτῃ προσέχειν ὁμοίως.*

1160. Postquam Euripides non potuit liberare Mnesilochum per dolos, nunc venit ad concilium mulierum, pacem eis offerens, si Mnesilochum dimittant. Euripides autem antea, quasi bellum gereret cum sexu muliebri, ita eum assidue insectabatur in tragoediis. BE.

1161. *σπονδὰς ποιήσασθαι*] Thuc. I. *σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται.* BE. Fritzschius confert Thuc. II. 29, ubi Athenienses *τὸν Σιτάλκην ξύμμαχον ἐποιήσαντο*, at Nymphodorus *τὴν τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησεν.* et V. 38, ubi *οἱ Βοιωτάρχαι* narrantur voluisse *τὴν ξυμμαχίαν ποιεῖν*, at *οἱ Βοιωτοὶ* (c. 39) *ξυμμαχίαν ποιήσασθαι.*

1168. *ὑποικουρεῖτε*] Schol: *λάθρα ποιεῖτε* (*λάθρα οἴκοι ποιεῖτε?*). Clanculum rem domesticam administratis. Lucian. Somn. 24. *ὄψει πολλήν τινα τοιαύτην ἀμορφίαν ὑποικουροῦσαν.* Id. Abd. 6. *παλαιὸν καὶ ὑποικουροῦν ἐν τῇ ψυχῇ κακόν.* Plut. Lucull. 34. *ὑποικούρει τὴν Φιμβριανὴν στρατιάν.* Pomp. 42. *τοῦτο ὑποικούρει* (*τὸ δαιμόνιον*) *πάλαι παρασκευάζον αὐτῷ λυπηροτέραν τὴν ἐπάνοδον.* ibid. 58. *χρήμασι δὲ πολλοὺς ὑποικουρῶν καὶ διαφθείρων ἄρχοντας.* Cf. v. *ὑποψωνεῖν* Ach. 842.

Schol. *λάθρα ποιεῖτε.*

1169. *ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν*] Ab expeditione reducibus. "Eo anno et Agidis ex Decelia incursiones et obsidio Chiorum urbis et bellum in Hellesponti partibus non patiebantur Athenienses quiescere et domi manere, sed foris continuo militabant." PALMER.

1170. Cf. Lys. 243. *σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν* (*ὑμῖν?*) *εὖ τίθει.* 172. *ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ'. ἡμῖν πείσομεν.*

Schol. *Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πεπείσμεθα.*

1172. *ἐμὸν ἔργον ἐστίν*] Sc. *τοῦτο δρᾶν, πείθειν αὐτόν.*

Ἐλάφιον] Meretricula et saltatrix, quam adduxit secum Euripides ad decipiendum Scytham, ut ex ejus custodia abducere possit Mnesilochum. Introducitur autem hic Euripides tanquam vetula et lena, ut in sequentibus patet. BE.

Schol. *Εὐριπίδης ἐν σχήματι προαγωγοῦ γραός.*

ἑταίρας ὄνομα Ἐλάφιον ὡς Χρυσίον, . . ον (f. *Μύρτιον*. cf. schol. 289.) *καὶ τὰ ὅμοια.*

1174. *δίελθε*] In verbo praepositio inest delicatioris incessus index, ut et in *διαβῆναι* Vesp. 688. *διασαλακωνίσαι* ibid. 1169. Bene jam Scholiastes monuit: *σημαίνει δὲ τὸ ἁβρῶς βαδίζειν.* Non bene igitur Latine dederunt transire. LENTING. Redde, delicato motu corporis obambula. Vulgatam interpretationem transire tuetur Enger. Cf. ad Vesp. 1169. *ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον* (*διαλακώνισον*?). "Ceterum Euripides vult incendere libidinem Scythae propter illa quae eventura mox sunt." BE.

Schol. *σημειωτέον τοῦτο. σημαίνει δὲ τὸ ἁβρῶς βαδίζειν.* *ἡ αὐλητρίς.*

1174. *κἀνακόλπασον*] Et tunicam in sinum (*κόλπον*) collige. Anglice, gather (tuck up) your dress (sc. over your waist-band). Hoc jubet quo facilius saltare possit. Aesch. Pers. 1061. *πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν.* Lucian. V. Hist. I. 13. *κολπώσαντες αὐτοὺς* (*τοὺς χιτῶνας*) *τῷ ἀνέμῳ.* Arist. H. A. III. 1. 24. *κολποῦται ὁ ὑμήν.* *Χιτὼν ἀνακεκολπωμένος* est tunica in sinum replicata, ut explicat Ruhnk. ad Tim. Lex. v. *ζειραί.* Eodem sensu, ut videtur, Eccl. 268. *ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια.*

1175. *ὦ Τερηδών*] Huc refero scholion ad 1174. *ἡ αὐλητρίς.* Pro puella enim Teredona habet scholiasta, ut et 1186. 1216. Contra marem fuisse Teredona contendit post Vossium Fritzschius: masculina enim esse nomina propria in -*ηδὼν* desinentia, ut *Σαρπηδὼν*, *Τενθρηδὼν* (Hom. Il. II. 756.), quamvis feminini sint generis nomina substantiva similiter formata, ut *ἀλγηδὼν*, *ἀχθηδὼν*, *σηπεδὼν*, *τηκεδὼν* etc. Marem fuisse Teredona constat ex v. 1203, ubi *λαβὼν* legitur. Ceterum *τερηδὼν* proprie est *σκώληξ ξυλοτρώκτης*, *οἰκῶν ἐν ξύλῳ*, ut docet Suidas h. v. Cf. Eq. 1308. *ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι.* Femininum saltem est nomen substantivum *τερηδών.*

ἐπαναφύσα Περσικόν] Jubet tibicinem tibiis inflatis canere Persicam saltationem, i. e. modos ad quos ea saltatur.

Περσικόν] Sc. *αὔλημα*, vel *ᾆσμα*, vel *μέλος*, vel *ὄρχημα*, vel *νόμον*. Anglice, and play a Persian air (dance-tune). Notandum enim articulum hic abesse. V. schol. Xen. Anab. VI. 1. 10. *τέλος δὲ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο κροτῶν τὰς πέλτας, καὶ ὤκλαζε καὶ ἐξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ ἐποίει πρὸς τὸν αὐλόν.* Cyr. VIII. 4. 12. *ὀρχεῖσθαι δεῖ τὸ Περσικόν.* Ach. 14. *Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον* (sc. *νόμον*). 261. *ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.* 863. *φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.* Vesp. 1524. *τὸ Φρυνίχειον* (sc. *σχῆμα*) *ἐκλακτισάτω τις.* Phrynich. ap. Poll. IV. 55. *ἐγὼ δὲ νῷν δὴ τερετιῶ τὸ πτιστικόν* (sc. *αὔλημα*). Aelian. V. H. II. 44. *προσέταξεν αὐτῷ τὸ παρορμητικὸν ἐμπνεῦσαι μέλος.* Poll. IV. 103. *τὸ*

δὲ Ἰωνικὸν Ἀρτέμιδι ὠρχοῦντο —. *τὸ δὲ ἀγγελικὸν ἐμιμεῖτο σχήματα ἀγγέλων*. Athen. XII. 535 C. *Χρυσόγονος ηὔλει τὸ τριηρικὸν ἐνδεδυκὼς τὴν Πυθικὴν στολήν*. Lucian. de Salt. 34. *τὸ παροίνιον καὶ συμποτικὸν* (*εἶδος ὀρχήσεως*). Aesch. Pers. 1059. *καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβῶ τὸ Μύσιον*. Vesp. 1219. *αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν* (*ἀνεφ*.?). Diogenes trag. Athen. 636 A. *ἔνθα Περσικῷ | νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς*. Alii hanc saltationem *ὄκλασμα* vocabant, teste Poll. IV. 100, sc. quia inter saltandum flexis genibus procumbebant iterumque celeriter surgebant. Cf. Heliod. IV. 17.

Schol. *βαρβαρικὸν καὶ Περσικὸν ὄρχημα* (qu. *βαρβαρικόν τι Περσικὸν ὄρχημα*, δ) *ὄκλασμα καλεῖται*, *περὶ οὗ Ἰόβας μακρὸν πεποίηται λόγον ἐν τοῖς περὶ τῆς θεατρικῆς ἱστορίας*, *ὥστε λελύσθαι τὴν Σελεύκου πρότασιν*. *προτείνει γὰρ ἐν τῷ πρὸς Ζήνωνα προτατικῷ τὸ Περσικὸν ὄρχημα*.

1176. *τί τὸ βόμβο τοῦτο;* —] Pro *τίς ὁ βόμβος οὗτος; κῶμον τίς ἀνεγείρει μοι;* Per bombum autem intelligit sonum tibiae, unde *βομβαύλιοι* in Acharn. v. 866. *Κῶμος* autem est comissatio. BE. Plat. Prot. 316 A. *βόμβος τις ἐν τῷ οἰκήματι γιγνόμενος*. Verba *κῶμο τίς ἀνεγεῖρί μοι;* posita sunt, ni fallor, pro *κῶμος τίς ἀνεγείρει με;* i. e. Quae me comissatio excitat ex somno? Nam in storea recubabat lictor et fortasse obdormiscebat. Cf. 1007. Ceterum *μοι* pro *με* barbare dictum, ut v. 1133, et *σοι* pro *σε* v. 1007.

Schol. *διχῶς*, *κωμοδρίαν*.

1177. Cf. Pac. 1265. *τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται | οὐρησόμενα . . . δεῦρ', ἵνα | ἅττ' ᾄσεται προαναβάλητ', ἐμοὶ δοκεῖν*.

1179. *ὀρχῆσι*] I. e. *ὀρχήσει*, barbare dictum pro *ὀρχήσεται*, Cf. 1005. *βοῦλις*. 1094. *καιρήσεις*. Deinde *μελετῆσι* pro *μελετήσει*. Minus recte Berglerus haec pro *ὀρχησάσθω* et *μελετησάτω* accipit. Cf. ad 1127.

1180. *ἐλαπρός*] I. e. *ἐλαφρός*. Xen. An. V. 9. 12. *ἡ δὲ ὠρχήσατο πυρρίχην ἐλαφρῶς*.

Schol. *κατὰ δέρμα*.

1181. *ἄνωθεν*] Vitiosum hoc videtur. Postulari videtur *ἀπόδυθι* aut simile aliquid. V. annot. crit.

1183. *ὑπολύσω*] Calceos tibi solvam, sc. ad saltandum. Nub. 152. *ταυτὰς* (*τὰς Περσικὰς*) *ὑπολύσας*. Cf. Nub. 152. *ταύτας* (*τὰς Περσικὰς*) *ὑπολύσας*. Pherecr. II. 335. *οὐχ ὑπολύσεις σαυτόν;*

1184. *κάτησο κάτησο*] Similiter Ran. 1398. *μέθεσθε μέθεσθε*.

ναίκι] *Ναίχι* legitur Soph. Oed. R. 684. Callim. Epigr. 30. et apud Platonem. De accentu non constat. Cf. Oed. C. 1747. *ναὶ ναί*.

1185. Cf. Nub. 771. *οἴμ', ὡς ἥδομαι*. Cratin. II. 117. *οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός* Ach. 1199. *ἀτταταῖ ἀτταταῖ | τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια*.

στέριπο] Firmum, durum. Thuc. VI. 101. *διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ πηλῶδες ἦν καὶ στεριφώτατον*. VII. 36. *τὰς πρῴρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριφωτέρας ἐποίησαν*. ibid. *στερίφοις καὶ παχέσι — παίοντες τοῖς ἐμβόλοις*. Vox cognata est *στιφρός* (cf. nostrum stiff), ut in Fr. 190.

ἑταίρας — ἀλμάδας ὡς ἐλάας | στιφράς. Postulari autem hic videtur plurale *στέριπα τὰ τιττί'*. Cf. schol: *ὡς στέριφα τὰ τιτθία.* Sed schol. Put: *τὸ τιτθίον δὲ ὥσπερ γογγύλη.*

ὥσπερ γογγύλη] Rapum enim ab duritate laudatur. Nicand. Athen. 133 D. *γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἰδὲ ῥαφάνοιο γενέθλη, | μακρή τε στιφρή τε φαείνεται ἐν πρασιῇσι.* Docet autem Phrynichus (Ecl. p. 103 L.) rapum ab Atticis semper dici *γογγυλίδα*, nusquam *γογγύλην*. Quae observatio satis vera videtur. Plurima exempla vide apud Athen. 369 A—F. ibid. 4 D. 7 E. F. Ipse noster Fr. 476, 6. *ταῖς γογγυλίσιν.* Alio longe sensu *γογγύλη* legitur Pac. 28. Fritzschio probabilius videtur turundam hic quam rapum commemorari. Idem apponit glossam Hesychianam *Γογγύλον: στρογγύλον, σκληρόν.* Diminutivum autem proprie est *γογγυλὶς* nominis *γογγύλη*, ut *κλινὶς* fit a *κλίνη* etc. "*γογγύλη* pro *γογγυλίς* contra Atticorum consuetudinem Scytha dicit. V. Lobeck. ad Phryn. p. 103." DIND.

Schol. ὡς στέριφα τὰ τιτθία.

1186. *αὔλει σὺ θᾶττον*] Schol: *πρὸς τὴν αὐλητρίδα.* Xen. Symp. II. 22. *κελεύσας τὴν αὐλητρίδα θάττονα ῥυθμὸν ἐπάγειν.* Amipsias II. 710. *αὔλει σύ, καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.* Integrum versum ad Teredonem dictum putant Hermann. Enger. Saltatrix certe non pertimuisse videtur Scytham, imo in genibus ejus consederat.

Schol. πρὸς τὴν αὐλητρίδα.

1187. *κλαῦσ', ἐὰν μὴ 'νδον μένῃς*] Pro *κλαύσει, ἐὰν μὴ* etc., i. e. male tibi erit, nisi intus sub veste maneas. Scilicet mutonem ipse suum alloquitur, spectaculo lascivo irritatum, malum ei minitans, nisi sub veste requiescat. Et sic intellexit schol: *πρὸς τὸ πέος λέγει, ἐπιπλήττων ἐντεινομένῳ.* Apte conferas Hor. Sat. I. 2. 68. Huic si mutonis verbis mala tanta videnti (-tis Fritzsch.) | Diceret haec animus, Quid vis tibi? num quid ego a te | Magno prognatum deposco consule cunnum, | Velatumque stola, mea quum conferbuit ira?

ἔνδον] Sub veste, ut apud Demosthenem *ἔνδον τὴν χεῖρα ἔχειν* legitur.

Schol. πρὸς τὸ πέος λέγει ἐπιπλήττων ἐντεινομένῳ.

1188. Sensus loci obscuri videtur esse: Heu! pulchra enimvero est species arrectae hujus mentulae! Aliter intelligit Engerus, qui *πόσθιον* de muliere ab Scytha mirabundo dici existimat. Kusterus etiam vertit: eia, pulchra est species (corporis) circa nates. Sed vereor ut *πόσθιον* eo sensu usurpari queat. Fritzschius hunc esse sensum arbitratur, pulchra saltatio est circa mentulam meam!

εἶεν] Bene est. Hoc dicere videtur tranquillum videns quod modo distendebatur. Parenthetice ergo capienda sunt ista *κλαῦσι — εἶεν.* Euripidi *εἶεν*, ut mox *καλῶς ἔχει*, tribuit Lenting. Ipse incertus haereo.

πέρι] Pro *φέρει* fortasse dictum, ut in v. 1102.

1189. *καλῶς ἔχει*] Jam satis est. Gallice, c'est bien. Cf. Ach. 947. *ἤδη καλῶς ἔχει σοι.* Menand. Athen. 659 D. *σπονδή· καλῶς* (satis).

1189. *ὥρα' 'στὶ νῷν ἤδη βαδίζειν*] Cf. 1228. Ach. 393. Philyll. com. II. 857. *ἀφαιρεῖν | ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας.*

1190. *οὐ πιλῆσι*] I. e. *οὐ φιλήσεις*, nonne osculaberis? *Schol.* *οὐχὶ φιλήσειν* (*οὐ φιλήσεις* Put.).

1191. *παπαπαπαῖ*] Exclamatio laetantis. Lys. 909. *δός μοί νυν κύσαι.* | *MY ἰδού KI. παπαιάξ.* Eur. Cycl. 503. *παπαπαῖ, πλέως μὲν οἴνου*, etc. Conferri potest *παπαπαππὰξ* Nub. 390.

1192. *Ἀττικὸς μέλις*] Cf. Pac. 252. 254.

1194. *ναὶ ναί*] Cf. Nub. 1468. *ναὶ ναὶ, καταιδέσθητι πατρῷον Δία.* Supra 1183—1184. infra 1196.

1195. *χάρισο*] pro *χάρισαι*, ut *πυγίσο* pro *πυγίσαι* v. 1123. Nisi forte *χάρισο* pro *χάρισον* (barbare pro *χάρισαι*) positum est.

1196. *ναὶ ναῖκι*] Cf. 1183.

δῶσι] I. e. *δώσω*. Sic *δρᾶσι* 1216. *τρέξι* 1225. *λέγι* 1103. *μεμνῆσι* (*μεμνήσω*) 1201.

1197. *τὸ συβίνη*] Pharetram. Schol: *τὴν τοξοθήκην. — συβήνη αὐλοθήκη. λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην.* Phot. p. 546, 2. *συβήνη: ἡ δερματίνη αὐλοθήκη, ἢ ἡ φαρέτρα. Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· ἀλλὰ οὐκ ἔχω οὐδὲν, ἀλλὰ συβήνην λάβε.* Alexis ap. Poll. X. 144. *φέρε τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα* (*πλατύλογχ' ἀκόντια* Toup. *πλατύλογχα τέτταρα* Fritzsch.). Bato Athen. 662 C. *εὖ γ', ὦ Σιβύνη* (ῠ), *τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν.* Meleager Anth. Pal. I. 431. *πτανὲ, τί σοι σιβύνης, τί δὲ καὶ συὸς εὔαδε δέρμα; Σιβύνη* per *ὅπλον δόρατι παραπλήσιον* explicant Hesychius et Suidas, cogitantes fortasse de alia voce *σιγύνη*. Herod. V. 9. *σιγύννας* (al. *σιγύνας*) *δ' ὦν καλέουσι — Κύπριοι τὰ δόρατα.* Simile vocabulum est *σύρβη* (*ἡ αὐλοθήκη*). V. Hesych. v. *συρβηνεύς*.

Schol. *τὴν τοξοθήκην. συβήνη αὐλοθήκη* (*ἡ αὐλ.?*). *λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην.*

1199. Euripidem servare jubet Mnesilochum dum ipse redeat. Interea abit cum puella.

Schol. *παρακελεύεται αὐτῷ τηρεῖν τὸν γέροντα, αὐτὸς δὲ εἰσέρχεται μετὰ τῆς ὀρχηστρίδος.*

1200. Cf. Av. 1203. *ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον ἢ κυνῆ;*

1201. *μεμνῆσι τοίνυν —*] I. e. *μεμνήσω*, barbare pro *μεμνήσομαι*, ut *βοῦλις* pro *βούλει*, *ὀρχῆσι* pro *ὀρχήσεται* 1179. etc. Cf. autem 1196. *δῶσι* (pro *δώσω*). Ceterum cf. 275. *μέμνησο τοίνυν ταῦθ'.* Eq. 495. *μέμνησό νυν | δάκνειν* etc. Lys. 931. *μέμνησό νυν.* "Quam bene memor sit nominis Scytha ipse statim docet ridicule pronomen pronuntians." (Th.)

1202. *Ἑρμῆ δόλιε*] Cf. ad Pl. 1157. Schol: *ἐπειδὴ τῶν δόλων ἔφορος ὁ Ἑρμῆς.*

ἔτι] Adhuc. Cf. Lys. 550. *χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.*

Schol. *ἐπειδὴ τῶν δόλων ἔφορος ὁ Ἑρμῆς.*

1203. *σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, —*] Haec ad puerum tibicinem Teredona. Appellari autem Teredona liquet: quum enim intro abierint

lictor et Elaphium, soli in scena relicti sunt praeter Mnesilochum Euripides et tibicen Teredon. Ceterum ex hoc loco marem (λαβὼν), et quidem puerulum (παιδάριον), esse Teredona constat, ut monuit Fritzschius, qui apud Aristophanem et vere Atticos scriptores παιδάριον puerum, nusquam puellam significare contendit, quanquam aliter tradant Pollux II. 17. Phot. p. 368, 22. Moeris p. 321. Thom. M. p. 672 B. etc. Duo tantum loci adversantur, inquit, Menandri, parum Attici scriptoris, ap. Clem. Alex. Paed. I. p. 62, et Hyperidis ap. Suid. v. παιδάριον.

παιδάριον] Vocativus absque ὦ, ut in Pl. 823. ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. Pac. 1288.

ταυτί] Sc. instrumenta musica (τὰς πηκτίδας 1217). Aliter schol.

Schol. τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος.

1205. ὅταν λυθῇς τάχιστα] Quum extemplo solutus fueris, ut bene vertit Brunck., sive ut primum solutus fueris. Cf. Pl. 653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν. Eccl. 416. ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ. Hegesipp. com. IV. 479. ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς. Aesch. Prom. 207. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. Soph. Oed. C. 1610. ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν etc. Herod. I. 11. ὡς δ' ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε. I. 65. ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα. I. 111. ὡς δὲ τάχιστα ἐσῆλθον. I. 213. ὡς δὲ ἐλύθη τάχιστα. I. 19. I. 80. I. 141. III. 69. ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε. III. 135. ἐπεί τε γὰρ τάχιστα ἡμέρη ἐπέλαμψε. IV. 98. ἐπεάν με ἴδητε τάχιστα. IV. 134. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ. V. 23. ὡς ἦλθε τάχιστα. V. 56. ὡς ἡμέρη ἐγένετο τάχιστα. V. 92. ὡς δ' ἔτεκε ἡ γυνὴ τάχιστα. VI. 118. ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐπέλαμψε. VII. 119. ὡς ἐπύθοντο τάχιστα τῶν κηρύκων etc. VII. 129. ἐπεὰν δὲ συμμιχθέωσι τάχιστα. 18. ὡς ἡμέρη ἐγένετο τάχιστα. VII. 163. ἐπεί τε γὰρ τάχιστα ἐπύθετο etc. VII. 182. ὡς γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώκειλαν, etc. VIII. 71. ὡς ἐπύθοντο τάχιστα. VIII. 144. ἐπειδὰν τάχιστα πύθηται. Thuc. VIII. 90. ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν. Xen. Cyr. I. 3. 14. ἐπειδὰν τάχιστα ἱππεύειν μάθῃς. III. 3. 22. ἐπεὶ δὲ τάχιστα διέβη. V. 4. 21. ἐπειδὰν τάχιστα ἀριστήσητε. IV. 5. 33. ὅταν τάχιστα διαπραξώμεθα. Anab. III. 1. 9. ἐπειδὰν τάχιστα ἡ στρατεία λήξῃ. IV. 6. 9. ἐπὰν τάχιστα ἀριστήσωμεν. VI. 3. 21. ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησαν τάχιστα. VII. 2. 6. ἐπεὶ ἦλθε τάχιστα. VI. 1. Hell. VII. 5. 16. ὡς εἶδον τάχιστα τοὺς πολεμίους. Lac. II. 1. ἐπειδὰν τάχιστα — ξυνιῶσιν. Dem. p. 680. ἐπεὶ δ' εἶδε τάχιστα. p. 909. ἐπειδὰν τάχιστ' ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα. p. 910. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν. p. 1034. ἐπεὶ τάχιστ' ἤκουσαν. p. 1257. ἐπειδὴ τάχιστα ἀριστήσειαν. p. 1364. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα —. Plat. Eryx. 396. ἐπειδὰν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται. Aesch. c. Ctes. 80. ὡς γὰρ τάχιστα — παρῆλθε. 86. ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε. Andoc. I. 1. ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμην. Lysias 180, 4. ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο. Antiph. I. 11. ἐπειδὴ τάχιστα — ἐπηγγέλθη. Isae. VIII. 53. ἐπειδὴ τάχιστα ἐτελεύτησεν. IX. 4. Plut. Pomp. 51. ἐπὰν δ' αἱρεθῶσι τάχιστα. Lucian. D. Mort. I. 1. ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς. VII. 1. ἐπειδὰν τάχιστα — αἰτήσῃ. Philops. 19. ἐπειδὰν

τάχιστα νὺξ γένηται. Somn. 12. *ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος.* Icar. 13. *ἐπειδὰν τάχιστα κατάπτωμαι.*

τενεῖς] Tendes. Schol: *δραμῇ.* Cf. Ran. 1101. *ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως.* Eurip. Suppl. 730. *οἱ δ' ἔτεινον εἰς πύλας.* Iph. A. 420. *ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον* (sc. *ὁδόν*). Or. 1129. *ἦ τείνειν χρεών.* Xen. Anab. IV. 3. 21. *ἔτεινον ἄνω πρὸς τὸ ὄρος.* Lucian. Men. 6. *ὡς εἶχον τάχους ἔτεινον εὐθὺ Βαβυλῶνος.* Icar. 11. *ἔτεινον εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ.* 22. *πρὸς τὸ ἄναντες ἔτεινον.* Confer Latinum tendere. Hor. Carm. III. 5. 55. tendens Venafranos in agros. Virg. Aen. I. 205. Tendimus in Latium. V. Blomf. Gl. Prom. 207.

Schol. δραμῇ.

1208. *λέλυσο*] Solutus sis. *Λέλυσαι* corrigunt Bentleius aliique. Fortasse recte. Cf. S. Luc. Ev. XIII. 12. *εἶπεν αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.*

1209. *ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ*] Hoc sane facio. Cf. *ταῦτα δή.* etc.

1211—1225. Rideri videtur Euripidis locus Cycl. 675—687, ubi Ulyssen (*Οὖτιν*) persequitur Cyclops excaecatus, et praecipue ista, *ΚΥ. ποτέρας τῆς χερός; | ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΥ. ποῦ; ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ. — καί σε διαφεύγουσί γε. | ΚΥ. οὐ τῇδ', ἐπεὶ τῇδ' εἶπας. ΧΟ. οὐ ταύτῃ λέγω. | ΚΥ. πῇ γάρ; ΧΟ. περιάγουσίν σε πρὸς τἀριστερά. | ΚΥ. οἴμοι, γελῶμαι.*

1213. *οὐκ ἐπαινῶ γρᾴδιο*] Cf. ad Lys. 70. *οὐκ ἐπαινῶ Μυρρίνην | ἥκουσαν ἄρτι* etc. et ad Ach. 494. *ἄγαμαι καρδίας.*

1214. *διεβάλλο μ', ὦ γρᾶ'*] Decipiebas me, anicula. Schol: *ἐξηπάτησε παρὰ τοῖς Ἰωσίν.* Qui confert Av. 1648. Suidas, *διέβαλεν: ἐξηπάτησεν —. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· διέβαλέ μ' ἡ γραῦς, ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησεν.* Cf. Av. 1648. *διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος.* et Archippi locum ap. schol. ibid.

ἀπότρεχ' — σύ] Schol: *ἑαυτῷ παρακελεύεται.* Sed ita hujusmodi aliquid exspectares, *μετάτρεχ'* (*μετατρέχο* pro *-τρέχω*) *ὡς τάχιστ' ἐγώ.* Haec autem Scytham ad Elaphium saltatricem dicere recte, opinor, existimant Kust. Fr. Elaphium prae ira ex conspectu suo fugere jubet. Inepte pharetram, quam in scena jacentem relictam conspiciat, alloqui lictorem putat Engerus, Brunckium secutus, "Pharetra longe projecta; *ἀπότρεχε,* inquit, *ὡς τάχιστα σύ.*" Quasi nimirum projecta pharetra aufugere dici queat.

Schol. ἐξηπάτησε. παρὰ τοῖς Ἴωσιν. ὁ αὐτὸς ἐν Ὄρνισιν (1648) "*διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος.*" • *ἑαυτῷ παρακελεύεται.*

1215. Redde, jure autem *συβήνη* tu (es, diceris), nam subando amissa es. Non male vertitur in ed. Lugd., Recte autem Sybene (pharetra est): subando omissa est enim. "De sententia Brunck: Pharetram quam *συβίνην* appellat Scytha, *ἐπώνυμον* esse, recteque sic appellari dicit, vel quia hoc pignore dato meretriculam *ἐβίνησε*, vel potius quia ipse quodammodo *καταβεβίνηται.* Hoc extremum verum. Est nostrum niederbohren." ENGER.

lictor et Elaphium, soli in scena relicti sunt praeter Mnesilochum Euripides et tibicen Teredon. Ceterum ex hoc loco marem (*λαβὼν*), et quidem puerulum (*παιδάριον*), esse Teredona constat, ut monuit Fritzschius, qui apud Aristophanem et vere Atticos scriptores *παιδάριον* puerum, nusquam puellam significare contendit, quanquam aliter tradant Pollux II. 17. Phot. p. 368, 22. Moeris p. 321. Thom. M. p. 672 B. etc. Duo tantum loci adversantur, inquit, Menandri, parum Attici scriptoris, ap. Clem. Alex. Paed. I. p. 62, et Hyperidis ap. Suid. v. *παιδάριον*.

παιδάριον] Vocativus absque *ὦ*, ut in Pl. 823. *ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον*. Pac. 1288.

ταυτί] Sc. instrumenta musica (*τὰς πηκτίδας* 1217). Aliter schol.

Schol. *τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος*.

1205. *ὅταν λυθῇς τάχιστα*] Quum extemplo solutus fueris, ut bene vertit Brunck., sive ut primum solutus fueris. Cf. Pl. 653. *ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν*. Eccl. 416. *ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ*. Hegesipp. com. IV. 479. *ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς*. Aesch. Prom. 207. *ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου*. Soph. Oed. C. 1610. *ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν* etc. Herod. I. 11. *ὡς δ' ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε*. I. 65. *ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα*. I. 111. *ὡς δὲ τάχιστα ἐσῆλθον*. I. 213. *ὡς δὲ ἐλύθη τάχιστα*. I. 19. I. 80. I. 141. III. 69. *ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνεε*. III. 135. *ἐπεί τε γὰρ τάχιστα ἡμέρη ἐπέλαμψε*. IV. 98. *ἐπεάν με ἴδητε τάχιστα*. IV. 134. *ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ*. V. 23. *ὡς ἦλθε τάχιστα*. V. 56. *ὡς ἡμέρη ἐγένετο τάχιστα*. V. 92. *ὡς δ' ἔτεκε ἡ γυνὴ τάχιστα*. VI. 118. *ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐπέλαμψε*. VII. 119. *ὡς ἐπύθοντο τάχιστα τῶν κηρύκων* etc. VII. 129. *ἐπεὰν δὲ συμμιχθέωσι τάχιστα*. 18. *ὡς ἡμέρη ἐγένετο τάχιστα*. VII. 163. *ἐπεί τε γὰρ τάχιστα ἐπύθετο* etc. VII. 182. *ὡς γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώκειλαν*, etc. VIII. 71. *ὡς ἐπύθοντο τάχιστα*. VIII. 144. *ἐπειδὰν τάχιστα πύθηται*. Thuc. VIII. 90. *ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν*. Xen. Cyr. I. 3. 14. *ἐπειδὰν τάχιστα ἱππεύειν μάθῃς*. III. 3. 22. *ἐπεὶ δὲ τάχιστα διέβη*. V. 4. 21. *ἐπειδὰν τάχιστα ἀριστήσητε*. IV. 5. 33. *ὅταν τάχιστα διαπραξώμεθα*. Anab. III. 1. 9. *ἐπειδὰν τάχιστα ἡ στρατεία λήξῃ*. IV. 6. 9. *ἐπὰν τάχιστα ἀριστήσωμεν*. VI. 3. 21. *ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησαν τάχιστα*. VII. 2. 6. *ἐπεὶ ἦλθε τάχιστα*. VI. 1. Hell. VII. 5. 16. *ὡς εἶδον τάχιστα τοὺς πολεμίους*. Lac. II. 1. *ἐπειδὰν τάχιστα — ξυνιῶσιν*. Dem. p. 680. *ἐπεὶ δ' εἶδε τάχιστα*. p. 909. *ἐπειδὰν τάχιστ' ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα*. p. 910. *ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν*. p. 1034. *ἐπεὶ τάχιστ' ἤκουσαν*. p. 1257. *ἐπειδὴ τάχιστα ἀριστήσειαν*. p. 1364. *ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα —*. Plat. Eryx. 396. *ἐπειδὰν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται*. Aesch. c. Ctes. 80. *ὡς γὰρ τάχιστα — παρῆλθε*. 86. *ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε*. Andoc. I. 1. *ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμην*. Lysias 180, 4. *ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο*. Antiph. I. 11. *ἐπειδὴ τάχιστα — ἐπηγγέλθη*. Isae. VIII. 53. *ἐπειδὴ τάχιστα ἐτελεύτησεν*. IX. 4. Plut. Pomp. 51. *ἐπὰν δ' αἱρεθῶσι τάχιστα*. Lucian. D. Mort. I. 1. *ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς*. VII. 1. *ἐπειδὰν τάχιστα — αἰτήσῃ*. Philops. 19. *ἐπειδὰν*

τάχιστα νὺξ γένηται. Somn. 12. *ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος.* Icar. 13. *ἐπειδὰν τάχιστα κατάπτωμαι.*

τενεῖς] Tendes. Schol: *δραμῇ.* Cf. Ran. 1101. *ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως.* Eurip. Suppl. 730. *οἱ δ' ἔτεινον εἰς πύλας.* Iph. A. 420. *ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον* (sc. *ὁδόν*). Or. 1129. *ᾗ τείνειν χρεών.* Xen. Anab. IV. 3. 21. *ἔτεινον ἄνω πρὸς τὸ ὄρος.* Lucian. Men. 6. *ὡς εἶχον τάχους ἔτεινον εὐθὺ Βαβυλῶνος.* Icar. 11. *ἔτεινον εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ.* 22. *πρὸς τὸ ἄναντες ἔτεινον.* Confer Latinum tendere. Hor. Carm. III. 5. 55. tendens Venafranos in agros. Virg. Aen. I. 205. Tendimus in Latium. V. Blomf. Gl. Prom. 207.

Schol. δραμῇ.

1208. *λέλυσο*] Solutus sis. *Λέλυσαι* corrigunt Bentleius aliique. Fortasse recte. Cf. S. Luc. Ev. XIII. 12. *εἶπεν αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.*

1209. *ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ*] Hoc sane facio. Cf. *ταῦτα δή.* etc.

1211—1225. Rideri videtur Euripidis locus Cycl. 675—687, ubi Ulyssen (*Οὖτιν*) persequitur Cyclops excaecatus, et praecipue ista, *ΚΥ. ποτέρας τῆς χερός; | ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΥ. ποῦ; ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ. — καί σε διαφεύγουσί γε. | ΚΥ. οὐ τῇδ', ἐπεὶ τῇδ' εἶπας. ΧΟ. οὐ ταύτῃ λέγω. | ΚΥ. πῇ γάρ; ΧΟ. περιάγουσίν σε πρὸς τἀριστερά. | ΚΥ. οἴμοι, γελῶμαι.*

1213. *οὐκ ἐπαινῶ γρᾴδιο*] Cf. ad Lys. 70. *οὐκ ἐπαινῶ Μυρρίνην | ἥκουσαν ἄρτι* etc. et ad Ach. 494. *ἄγαμαι καρδίας.*

1214. *διεβάλλο μ', ὦ γρᾶ'*] Decipiebas me, anicula. Schol: *ἐξηπάτησε παρὰ τοῖς Ἰωσίν.* Qui confert Av. 1648. Suidas, *διέβαλεν: ἐξηπάτησεν —. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· διέβαλέ μ' ἡ γραῦς, ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησεν.* Cf. Av. 1648. *διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος.* et Archippi locum ap. schol. ibid.

ἀπότρεχ' — σύ] Schol: *ἑαυτῷ παρακελεύεται.* Sed ita hujusmodi aliquid exspectares, *μετάτρεχ'* (*μετατρέχο* pro *-τρέχω*) *ὡς τάκιστ' ἐγώ.* Haec autem Scytham ad Elaphium saltatricem dicere recte, opinor, existimant Kust. Fr. Elaphium prae ira ex conspectu suo fugere jubet. Inepte pharetram, quam in scena jacentem relictam conspiciat, alloqui lictorem putat Engerus, Brunckium secutus, "Pharetra longe projecta; *ἀπότρεχε,* inquit, *ὡς τάκιστα σύ.*" Quasi nimirum projecta pharetra aufugere dici queat.

Schol. ἐξηπάτησε. παρὰ τοῖς Ἴωσιν. ὁ αὐτὸς ἐν Ὄρνισιν (1648) "*διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος.*" • *ἑαυτῷ παρακελεύεται.*

1215. Redde, jure autem *συβήνη* tu (es, diceris), nam subando amissa es. Non male vertitur in ed. Lugd., Recte autem Sybene (pharetra est): subando omissa est enim. "De sententia Brunck: Pharetram quam *συβίνην* appellat Scytha, *ἐπώνυμον* esse, recteque sic appellari dicit, vel quia hoc pignore dato meretriculam *ἐβίνησε,* vel potius quia ipse quodammodo *καταβεβίνηται.* Hoc extremum verum. Est nostrum niederbohren." ENGER.

Similiter ludit in nomine *Σεβῖνος* Eccl. 980. *Παρατραγῳδεῖ* et hic Comicus, ut videtur. Hujusmodi etymologias tangit noster etiam Eq. 1257. Fr. 324.

ὀρτῶς] Jure. Cf. Eur. Tro. 990. *τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς, | καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.* Aesch. Sept. 405. *γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον.* 829. *οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν* etc. Ag. 700. Soph. Fr. 408. *ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς* (*κακῶν*?). Eur. Tro. 990. *καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.* Gen. 27, 36. *καὶ εἶπε, Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ. ἐπτέρνικε γάρ με ἰδοὺ δεύτερον τοῦτο.* Apud Ovidium vero nomine dipsas anus.

καταβεβίνησι] I. e. *τῷ βινεῖν* amissa es. Cf. ad Nub. 857. *καταπεφρόντικα* (*ταῦτα*). Eq. 1352. *καταμισθοφορῆσαι τοῦθ'.*

1216. *δρᾶσι*] Pro *δράσω*. Cf. ad 1104. 1222.

1217. *τὰς πηκτίδας*] Schol: *πηκτὶς ὄργανον κιθαρῳδικόν.* Instrumentum musicum fuit Lydium duarum octavarum. Sappho Fr. 122. *πολὺ πακτίδος ἀδυμελεστέρα.* Herod. I. 17. *ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων.* Soph. Fr. 227. *ᾤχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη.* Fr. 361. *Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία.* Pind. Fr. 91. *ὑψηλᾶς — πηκτίδος.* Telestes Athen. 626 A. *ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς.* Anaxilas Athen. 183 B. *ἐγὼ δὲ βαρβίτους τριχόρδους, πηκτίδας, | κιθάρας, λύρας, σκινδαψὸν ἐξηρτυόμην.* Diogenes Athen. 636 A. *κλύω δὲ Λυδὰς — Ἄρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις.* Anacreont. 44, 10. *κατὰ πηκτίδων ἀθύρει.* Athen. 183 A. *τριγώνων καὶ πηκτίδων καὶ πάντων ὀργάνων ὅσα πολύχορδα* etc.

1218. *ναί, ναῖκι*] Cf. 1183.

ταύτῃ γ' οἴχεται. et 1220. *φήμ' ἐγώ*] Sunt duarum feminarum contrarias vias indicantium. V. 1222. DOBR. Rectius eandem mulierem choragum statuemus contrarias vias indicare, ut utra currat Scytha ambigat. V. Schol. ad 1217. ENGER.

Schol. *ὁ χορὸς ἐμπαίζει τῷ Σκύθῃ, ἵνα μὴ διώκων καταλάβῃ αὐτούς. συνέθετο γὰρ Εὐριπίδης ἐλθὼν φιλίαν πρὸς αὐτάς.*

πηκτὶς ὄργανον κιθαρῳδικόν. ἔφερεν δὲ τοῦτο· ἦν γὰρ μετ' αὐτῆς ἡ αὐλητρίς.

1220. Dicit Scytha *κροκωτὸν ἔχοντα τὸν γέροντα.* Dixerat enim *εἶδες αὐτό;* ENGER. Cf. 1199. et ad 1212.

1221. *ταυτηί*] Aliam quam antea viam ostendit Chorus.

1222. Supra 512. *ἡ μιαρὰ γραῦς.* Eccl. 949. *ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γρᾴδιον.*

πότερο —] Cf. Xen. Mem. II. 1. 21. *ἀποροῦντα ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται.* Theognis 912. *φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην.* Eur. Hec. 1060. *ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν, ἢ τάνδ' ἐξαλλάξω —;* Lyricus incert. Bergk. 110. *ποίαν δῆθ' ὁρμάσω; ταύταν ἢ κείναν;* (*κείναν ἢ ταύταν;*) V. Pors. ad Hec. 165.

τρέξι] Pro *θρέξω* (aor. subj.?)

Schol. ποίαν ὁδὸν, φησὶ, περιπατήσω;

1223. ὀρθήν] Sc. ὁδόν. Cf. Av. 1. ὀρθὴν κελεύεις —; Lys. 834. Eur. Alc. 835. ποῖ νιν εὑρήσω μολών; | ΘΕ. ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἣ 'πὶ Λάρισσαν φέρει.

1224. κακόδαιμον] Barbare pro κακοδαίμων.

Schol. ὡς αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐκείνην θέλοντος ἀπελθεῖν, οἵαν ἀπῆλθον οἱ περὶ τὸν Εὐριπίδην.

1225. ἄλλᾳ] Alia via.

τρέξι] Pro θρέξω. Cf. 1222. Sic currens et clamans de scena discedit Scytha.

1226. τρέχε — κατὰ τοὺς κόρακας] I. e. abi in malam rem. Cf. Eq. 1314. ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται. Ran. 188. ποῖ σχήσειν δόκεις; | ἐς κόρακας ὄντως;

ἐπουρίσας] Schol: ἐπιδραμών. Hesych: Ἐπουρίσας· ἐφορμήσας. Melius vertas, secundo vento. Epicrat. com. III. 372. τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας πλήρωσον. Strabo p. 157. ἄκοντα ἐπουρίσαι πρὸς γῆν. Plerumque transitivum est ἐπουρίζειν. Aesch. Eum. 137. σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ —. Eur. Andr. 610. ἀλλ' οὔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπούρισας. Lucian. H. C. 45. ἄνεμος ἐπουρίζων τὰ ἀκάτια. Plat. Alc. II. 147 A. Sic κατουρίζειν intransitivum est Soph. 828. καὶ τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει. Ubi v. Schol. Similia sunt Eq. 432. ἀφήσω κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον. Soph. Aj. 1083. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτ' ἂν | ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν (i. q. ἐπουρίσασαν) ἐς βυθὸν πεσεῖν. Trach. 815. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν | αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλός. Timocreon Rhod. ap. Plut. Them. 21. λαβὼν δὲ τρί' ἀργυρίου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον Clem. Alex. Paed. I. 7. μόνῳ δὲ ἄρα τῷ ἀληθείας πνεύματι ἔπουρος ἀρθείς.

Schol. ἐπιδραμών.

1227. πέπαισται μετρίως ἡμῖν] Cf. Nub. 1570. ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν. Plat. Phaedr. p. 278 B. οὐκοῦν ἤδη πεπαίσθω μετρίως ἡμῖν τὰ περὶ λόγων. 279. ἐμοὶ μὲν γὰρ μετρίως ηὖκται. Ran. 388. καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον | παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι.

Schol. πέπαικται.

1228. Cf. 1189. ὥρα 'στὶ νῷν | ἤδη βαδίζειν. Ach. 393. ὥρα 'στὶν ἤδη. — Philyll. Mein. II. 857. ἀφαιρειν | ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας. Eccl. 1163. ὥρα δὴ — ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν.

1230. Cf. Eccl. 1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν | μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν. Pac. 760. ὧν εἵνεκα νυνὶ | ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.

Schol. ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Περσεφόνη.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

18. *ἀκμῇ δε χώνης* audacter Fritzsch. *ἀκοῇ δὲ χοάνην* prob. Bakh. Praestat, opinor, in senariis forma contracta *χώνη*. Pherecr. II. 300. *ἤντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν.*

34. Tentabam etiam *μὰ τὸν Δί' οὐδέπω γ', ὅσα γε κἄμ' εἰδέναι.* Valde displicet locutio inusitata *ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.* Vitium ortum videtur propter *οὐδέπω* aut *οὐκ ἔγωγ'* in *οὔτοι γ'* depravatum.

38. Cf. Ach. 240. *θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.* Pac. 1265. *τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται | οὐρησόμενα —, μοι δοκεῖ.* Alioqui dicendum fuisset *προθύσεσθαι ἔοικε*, ut infra v. 382. *μακρὰν ἔοικε λέξειν.* Vesp. 1360. *ὁδὶ δὲ χαὐτός· ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.* Plut. Mor. p. 1087 B. *εἰς τὴν γαστέρα τοῖς ἀνδράσιν ἔοικας ἐναλεῖσθαι.*

63. *νεός γ' ὤν*] Fort. *νεάζων.*

74. Recte habet vulgata. Cf. 1165. *ὅδ' ἐστὶν — κηδεστὴς ἐμός.* Ach. 333. *δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.*

79. *δικάζειν*] Qu. *καθίζειν.* Cf. Vesp. 305. *ἢν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων | καθίσῃ νῦν.*

86. Adde Xen. Cyr. II. 2. 14. *ναὶ μὰ Δί', ἔφη, καὶ δικαίως γε.*

105. Cf. Plat. Phaedr. 253. *ὁ μὲν εὐπειθὴς τῷ ἡνιόχῳ τῶν ἵππων.* Isocr. p. 44 C. *δυσπείστως (δυσπίστως* al.) *ἔχουσι.* Plat. Eryx. 405. *σφόδρα δύσπιστος εἶχε.*

121. Cf. 985. *ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί.* Scholiastae annotatio est, *τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονίᾳ ἡρμοσμένα.*

126. Malim *ᾇ* pro *τᾷ*, et mox *ἁμετέρας* pro *ἡμετέρας.*

142. *ποῦ τὸ πέος* etiam schol. Vesp. 1153.

145. *ἐπειδή γ'*] Cf. Eq. 671.

146. *τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόφον* conj. Bergk. *τοῦ ψόγου μὲν τὸν ψόφον* optime Reisk. Quod recipiendum videtur. Cf. 895. *βαΰζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.* Ran. 492 *σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων | καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.* Soph. Aj. 1116. *τοῦ δὲ σοῦ ψόφου | οὐκ ἂν στραφείην.* Rhes. 565. *κενὸς ψόφος | στάζει δι' ὤτων.*

147. *παρῃσθόμην* Bergk. prob. Bakhuysen. Cf. Theocr. V. 120. *ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· οὐχὶ παρῄσθευ;* Xen. Cyr. IV. 2. 20. *ὡς δὲ παρῄσθοντο τῶν φευγόντων.* Valet *παραισθάνεσθαι* falso percipere Plat. Theaet. 157 E. Simili mendo laborat Soph. Ant. 467. Qu. *οὐκ ἐπῃσθόμην.*

Vel οὐχὶ προσεθέμην. Cf. Eur. Hec. 730. ἀλλ', εἴ με — γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγος ἂν προσθείμεθ' ἄν. Nil tamen temere mutandum. Cf. Mant. Prov. II. 53. Παρὼν ἀποδημεῖ: ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. Scilicet παρεσχόμην valet παρέσχον ἐμαυτῷ.

148. ἅμα τῇ γνώμῃ malit Mein.

158. Eadem crasis in μοὐ (μοι ὁ) Eq. 1237. Vesp. 902.

162. Vix praetermissa hic fuisset Simonidis celeberrimi poetae mentio, qui aptissime una cum Ibyco et Anacreonte memoratur. Facillima vero corruptio fuisset κάλκαῖος aut κἀχαιὸς pro χὼ Κεῖος. Cf. Aelian. V. H. IV. 15. συνῆν Σιμωνίδῃ τῷ Κείῳ etc.

163. διεκίνουν Suid. in ἐμιτρώσατο et Ἰωνικός (ex Harpocr.). διεκίνων fortasse cod. Ox. in priori loco.

169. Cf. ad Eq. 884. Ran. 76.

171. Cf. e. g. Eq. 885.

173. Arridet Meinekii conjectura βασανίζων. Cf. Ach. 647. τὴν πρεσβείαν βασανίζων | ἠρώτησεν.

178. καλῶς — λόγους] λόγους — καλῶς ap. Stob. 35, 3.

182. Adde Andoc. 17, 19. Ἡφαιστείοις. Isocr. 268 C. Διονυσίοις (ἐν Διονυσίοις al.).

204. Simili ludo σκοτοβινιῶ pro σκοτοδινιῶ. Ach. 1221. ἑστυκὼς pro ἑστηκὼς supra 158. Βαλλήναδε pro Παλλήναδε Ach. 234.

206. νὴ Δί etiam Thiersch.

209. Elmsleii conjectura commendatur similibus locis apud nostrum, Ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε. Ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε. Ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖε. Ὦ Δημίδιον, ὦ φίλτατον.

216. Pro "πρᾶτ'" corr. "πρᾶτθ'." Qu. πρᾶτθ' ὅ (vel ὅ τι) σοι δοκεῖ. Cf. e. g. Anaxandr. com. III. 199. ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' ὁτιοῦν (?), ἂν σοι δοκῇ. Pl. 467. ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. Qu. ἀλλ' ἄφευ', εἴ σοι δοκεῖ. Recte Elmsleius vix Graecam videri vulgatam monet.

220. Male apud Pollucem X. 140. ξυροδόκης. V. Eust. ad Hom. p. 130. extr. BR.

232. Qu. ψιλὸς οὖν στρατεύσομαι;

239. Cf. 652. τουτονὶ φυλάττετε | καλῶς. Sed retinendum videtur φυλάττου hoc sensu, cave ne tangas. Cf. Pac. 1043. ὄπτα σὺ σιγῇ κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

240. Qu. πλήν γε κάομαι. Cf. Eq. 27.

242. Cf. Lys. 596. κἢν τούτου μὴ 'πιλάβηται (ἡ γυνὴ τοῦ καιροῦ), etc. Alex. com. III. 501. τῆς θύρας χασμωμένης | ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν. Menand. com. IV. 232. ναυαγίου δ' | ἂν ἐπιλάβοιτ'. Qu. πρὶν ἐπιλαβέσθαι τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα. Similis interpolatio videtur esse in Pac. 273.

245. φεῦ etiam Bekk. Anecd. p. 451, 4.

248. Pro εἰς qu. ὅστις. Cf. 916. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ | ὅστις σ' ἀπάξει.

251. οὐκ ἔστ'] Fort. οὐ σοὔστ'.

258. *κεφαλὴ περίθετος*] "Perabsurde dictum hoc, quasi *κεφαλὴ* de capitis involucro vel de persona capiti circumdata dici possit," ait Mein., qui *ἤδη μὲν οὖν, κεφαλῇ περίθετον ἦν* — conjicit. Lenior medela foret *ἤδη μὲν οὖν* | *κεφαλῇ περίθετος* (covering for the head), *ἦν* —. Cf. Ach. 439. *τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.*

274. *τῶν Ἱπποκράτους* (sine articulo dicto *ξυνοικίαν*, ut *αἰθέρα*) conj. Enger.

278. Cf. *Πανεῖον, Βακχεῖον* (Lys. 1), Dem. p. 898, 6. *Ἡφαιστεῖον* et *Ἡρακλεῖον*. et vv. *ἑρμογλυφεῖον* (Plat. Conv. 215 A.), *πανδοκεῖον, κουρεῖον*, etc. Dele (*Ἡφαιστίειον*?).

279. Recte habet *ὦ Θρᾷττα*, ut *ὦ Μανία* (Th. 728. 739. etc.), *ὦ Ξανθία*, etc. Sed *ἡ Μανία* est Amips. com. II. 701. Casu nominativo dicebant *ἡ Θρᾷττα, ἡ Μανία, ἡ Σύρα, ὁ Ξανθίας, ὁ Σκύθης*, etc.

281. Nunc mihi unice verum videtur *ἀνέρχεται τῆς λιγνύος*. Cf. Lys. 319. *λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,* | *ὥσπερ πυρὸς καομένου.*

283. *ἀγαθῇ τύχῃ*] Alibi (Av. 436. Eccl. 131.) *τὐγαθῇ* dixit, quod in Av. 675 pro vulgato *ἀγαθῇ τύχῃ* reposuit Dind. ex R. Utrumque ab Atticis usurpari, *ἀγαθὴ τύχη* et *τύχη ἀγαθή*, annotat Helladius apud Phot. Bibl. 529, 34. ut monuit Dind.

Pro "Menk." corr. "Monk."

285. De *ἵνα* et *ὅπως* confusis cf. ad Vesp. 1525.

287. Cf. Epicrat. com. III. 369. *ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν,* | *τὰν Φερρέφατταν* (*Φερέφατταν* aut *Φαρέφατταν* libri). Apoll. Rh. II. 916. *Φερσεφόνη.*

289. Cf. 565. *τὸ σὸν δὲ θυγάτριον* | *παρῆκας αὐτῇ.* Scripserat forsan *καὶ τὴν θυγατέρα Χοιρίδιον ἀνδρὸς τυχεῖν. Χοιρίδιον*, ut solet (v. ad Ach. 777. Vesp. 573.) in *Χοιρίον* mutato, metri sustinendi causa *μοι* invectum fuit. Ex glossemate illatum videtur *τὴν θυγατέρα.*

ἀνδρός μοι τυχεῖν] Vix placet *μοι* ita locatum. Fort. *ἀνδρὸς ἐπιτυχεῖν.* Cf. Pl. 245. *μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.*

In schol. adde (*μύρτον* R. *μύρτιον* Dind. *μύρριον* Thiersch.).

291. Confer *ἀμητίσκος* (Telecl. II. 362.), *ἀνθρωπίσκος, δεσποτίσκος, ναστίσκος, καπρίσκος, χρωμακίσκος.* Mnesilochus scilicet tanquam mulier vota Proserpinae et Cereri (ea enim est *Καλλιγένεια* v. 296.) facit pro utriusque sexus prole, id quod exspectari poterat. Alioqui pro filiola tantum precari videretur, quod parum conveniret. Speciosa quidem lectio est *πρὸς φάλητα* (cf. Lys. 771. Ach. 263. 276); sed, quanquam nonnunquam dicitur *νοῦν ἔχειν πρός τι* aut *τινα* (Cratin. ap. Schol. Eq. 399. *πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων* | *τὸν νοῦν.* Plat. Symp. 192. *πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσέχουσι τὸν νοῦν φύσει.* Xen. Hell. VII. 2. 5.), nunquam reperitur locutio *νοῦν καὶ φρένας ἔχειν πρός τινα* aut *τι.* Usitata constructio est *προσέχειν τὸν νοῦν τινι*, ut in Plat. Symp. 191. *οὐ πάνυ αὗται τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσέχουσι.*

291. Pro "Epilegei" corr. "Epilyci."

295. *ΓΥ.* (i. e. *γυνὴ ὡς ἱέρεια*) praef. Beer. p. 76. Dind., coll. Av. 865—887.

299. *καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ τῇ κουροτρόφῳ καὶ τῇ Γῇ* Wellauer.

305. *τὴν δρῶσαν*] *τὴν ὁρῶσαν* Helwig. prob. Mein.

308. Adde Thuc. V. 28. *ἄνευ τοῦ δήμου τοῦ* (*τῶν* al.) *Ἀργείων*.

311. Cf. Cratin. II. 110. *αὐτόματα δ' αὐτοῖς θεὸς ἀνίει τἀγαθά.* Ach. 976. *αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.* Theopomp. com. II. 807.

317. Cf. Aesch. Suppl. 816. *γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.*

337. Verum nunc videtur *Μήδοις τ'*. Cf. Lys. 283. *τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς* etc.

341. *θρυλίζειν* legitur Hom. H. Merc. 488. et ap. Hippocr. *τρυλίζειν* ap. Poll. V. 89. Cf. vv. *θρυλεῖν*, *θρῦλος*, *θροεῖν*, *θρεῖν*, etc. Similiter *θρυγονῶσα* pro *τρυγονῶσα* repositum est ex R. in Eccl. 34.

342. Malim *τὰς ἀγγελίας*.

347. *κεἴ τις* est Th. 448. 451. *κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος* —. 454. *κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι,* | *ἢ δοῦλος* —.

381. Qu. *σίγα, κάθιζε.* Cf. Vesp. 905. *σίγα, κάθιζε.* Ach. 123. *κάθιζε, σίγα.* Eccl. 130. *κάθιζε παριών* (?). *τίς ἀγορεύειν βούλεται;*

389. Sic *ἐναπομόργνυσθαί τί τινι* Ach. 843.

391. Adde Ach. 886. *ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς.*

392. Adde Vesp. 140. *καταδεδυκώς* (*καταδεδοικὼς* R.). 678. *σοὶ δ'* (*σὺ δ'* R. V. etc.) —. Lys. 1017. *σοι* (*σὺ* C. R. etc.). Eq. 356. *ὑείαν* (sup. *οι*) R. 841. *σοι* (*σὺ* R.). Ach. 861. *τύ* (*τοί* R. V.). 869. *τἄνθεια* (*τἄνθια* R.).

398. Cf. ad Eq. 274.

400. *ἐὰν νέα πλέκῃ* conj. Bergk. Qu. *ἐὰν πλέκῃ τινί.*

419. Qu. *αὐταῖς ταμιεύειν καὶ* etc. Vel *ταμιευομέναις.*

420. *ἄλφιτον*] Schol: *ὅτι ἑνικῶς τὸ ἄλφιτον.* Ita distinguunt inter *ἄλφιτον* et *ἄλφιτα* ut hoc victus, illud farina hordeacea significet. Sed *ἄλφιτα* plerumque de farina usurpatur. Quare vide an transponendum sit *ἔλαιον, ἄλφιτ'*. Sed parum bene disjungerentur *ἔλαιον* et *οἶνον*. Itaque qu. *ἔλαιον, οἶνον, ἄλφιτ'*. Singulare *ἄλφιτον* non nisi ab Homero (in locutione *ἀλφίτου ἀκτὴ*) et medicis usurpatur. *Ἀλφίτων* et *οἴνου* mentio una fit Pl. 806—807. *ἀλφίτων* et *ἐλαίου* Menand. com. IV. 156. *ἄρτων, ἀλφίτων,* | *ὄξους, ἐλαίου.* In Epinici comici loco ap. Athen. X. 432 B. *ἐπ' ἀλφίτου* (ita A. *ἐπαλφίιου* P.V.L.) *πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ* etc., verum forsan est *ἐπαλφίτου* (sc. *οἴνου*).

429. *ἀμωσγέπως*] I. e. *ἑνί γέ τῳ τρόπῳ*, quoquo modo. Vide an scribendum sit *ἁμωσγέπως*, i. e. *ἁμῶς* (uno modo) *γέ πως*. Cf. *ἅμα, ἅπλους*, quasi *ἅμπλους*, unde Latina simul, simplex.

447. *μόλις*] *μόγις* Attice scribendum censet Brunck. V. ad Lys. 328.

456. "Quum *ἄγρια λάχανα* aliis generibus opposita sint, profecto scribere debebat, *ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις*, sive *ἐν τούτοις τοῖς λαχάνοις*

ἃ ἄγρια ἔστιν. — Aliter vero ἄγρια κακὰ explicanda esse, aliter ἄγρια λάχανα, vix est quod moneam." FRITZSCH.

457. ἀνδράσιν vulg. Lege ἀνδράσι.

458. συνθηματιαίους vulg Scribe ξυνθηματιαίους.

εἴκοσιν vulg. Lege εἴκοσι.

463. Sic in cantico populari ap. Diogenian. VI. 61. μὴ κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην, producitur media in φίλυπνον.

467. Qu. Εὐριπίδῃ ἡμᾶς τοιάδ' ἀκουούσας κακά. Cf. 518. Sed facile excusari potest pronominis omissio. Cf. e. g. 572. 1208. Eq. 937.

469. Cf. Vesp. 1531. καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων etc.

473. Revocandum ἔχουσαι κεῖνον (aut 'κεῖνον). Inaudita enim prorsus est elisio ἔχουσ' pro ἔχουσαι. Qu. ἔχουσαι τοῦτον. Sed v. 470 legitur τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον. ut tragici alicujus verba esse statuamus τί ταῦτ' — κεῖνον αἰτιώμεθα.

477. Qu. ἐκεῖνο δ' οὐ | δεινότατον —; Tentabam praeterea ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ μὲν δείν', ἓν δέ γε | δεινότατον. Nunc magis mihi arridet ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ πόλλ', ἐκεῖνο δ' ἓν | δεινότατον. Cf. Ach. 425. οὔκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. Infra 831. πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν | τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἓν δ' ὑπερφυέστατον.

478. ὅτε νύμφη μὲν ἦ vulg. Miror interpretes non vidisse reponendum esse ὅτε νύμφη 'γεγόνη. Neque μὲν (cf. ad 446) neque ἦ hic convenit. Ipse semper in hoc loco haeseram.

482. Qu. κἀγὼ αὐτίκ'. Cf. ad Ran. 238. Nub. 901. Vel κἀγὼ εὐθύς, sed aliud hujus crasis exemplum non novi. Simile tamen est ἐγὼ εἴσομαι Vesp. 1224.

493. Reponendum forsan βινώμεθα.

495. Cf. Av. 497. ἔξω τείχους.

498. Nunc probo ἡμῖν τί τοῦτ'; ἐπεὶ οὐδ' —.. Cf. 552. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε | εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἴπω; 556. ἐπεὶ τάδ' οὐκ εἴρηχ' etc. Vesp. 356. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ etc. Nunc malim ἡμῖν τί τοῦτ'; ἐπεὶ οὐδ' etc. Verbo substantivo nihil opus est. Simile fere vitium est Eq. 1250.

499. ἡ γυνή] Cf. ad 563.

500. Qu. δεικνῦσ' ὑπ' αὐγὰς οἷον (gl. ἐστὶν) ἐγκεκαλυμμένον, et in v. 499. aliud quid (ut κυοῦσα, γελῶσα) pro δεικνῦσα. Turbas forsan fecit invectum istud ἐστίν. 'Υπ' ὄρθρον valeret sub diluculum, diluculi adventu, Anglice at dawn, at daybreak. Hom. Batr. 103. καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον | κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο.

ἐγκεκαλυμμένον] ἐγκεκρυμμένον vel ἀποκεκρυμμένον conj. Mein.

504. Servandum περιήρχετ'. Cf. Lys. 558. κἀν ταῖσι χύτραις κἀν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως | περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγοράν.

514. Adde Lucianea αὐτοβορέας αὐτοάνθρωπος.

532. Qu. *πλὴν ἄρ' εἰ γυναῖκες.* Nec displiceret *πλὴν ἄρ' αἱ γυναῖκες.* V. Comm.

533—935. Quae in hac parte fabulae mulieres singulae loquuntur inter quinque mulieres, literis *γ'. δ'. ε'. ζ'. η'.* notatas, distribuit Brunckius. Libri simpliciter vel *γυνὴ* vel *γυνή τις* vel *γυνὴ μία* vel *ἄλλη γυνή.* Ego Beerium sum secutus (p. 62—77), qui quae singulae mulieres loquuntur v. 380—935 inter tres distribuenda esse ostendit. DIND.

533. Cf. Herod. VIII. 53. *τὸ ἱρὸν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς Ἀγλαύρου* (*Ἀγραύλου* duo libri).

541. Cf. Nub. 841. *ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.* Av. 719. Vesp. 806.

549. Pro "Graeca" corr. "Graece."

552. Qu. *μὰ τὸν Δί' οὐδέπω γε* etc.

556. Corruptelae ansam dedit *ἔπειτα* in v. prox.

στλεγγίδας suspectum habet Reiskius, vocem culmum straminis significantem desiderans.

558. Qu. *οὐδ' ὡς.* Cf. 491. 498. 560. 564. Lys. 61.

567. Qu. *πλοκάδας.* Pollux II. 28. *Φερεκράτης δὲ τοὺς γυναικείους πλοκάμους πλοκάδας* (*πλοκάμας* cod. Falck.) *καλεῖ.*

575. Adde Pac. 264. *ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας.* Hunc versum temere ejiciunt Cobet. Mein.

578. Cf. Theopomp. com. II. 805. *τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον — σόφισμ'.* Anaxipp. IV. 459. *τὰ παλαιὰ καὶ θρυλούμενα | ἀρτύματ'.* Antiph. III. 140. *τῶν πολλάκις θρυλουμένων.* Isocr. p. 419 C. Dem. p. 19, 27.

593. Adde Dem. p. 990. *οὐδεὶς ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν ἔδωκε τρία τάλαντα.*

635. *ὃν λέγεις*] Fort. *ὃν ἔλεγες.* Cf. 929. *ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;*

662. Qu. *ἀλλὰ πάντα περιτρέχειν ὅπως τάχιστ' —.* Vel *ἀλλὰ ταῦτα περιτρέχειν πάνθ' ὡς τάχιστ' —.* Cf. Ran. 905. *ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν.* 941. *ἰσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτήν.*

663. Qu. *εἶά νυν ἴχνευε ταχέως καὶ μάτευε πανταχῇ —.* Vel — *εἴ τις ἐν | τοῖσδε τοῖς τόποις ἑδραῖος* etc. Vel *εἶά νυν ἴχνευε καὶ μά- | τευε πάντα, τοῖς τόποις | εἴ τις ἐν τούτοις ἑδραῖος* etc. Cf. Soph. Phil. 40. *ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς.* 1027. *ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;* Oed. C. 64. *ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;* 1020. *εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις | τὰς παῖδας ἡμῶν.* 1641. *χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε.* 1761. *πελάζειν ἐς τούσδε τόπους.* Eur. Hipp. 1393. *ἔστ' ἐν τόποισι τοισίδ' Ἄρτεμις θεά.*

667. Dipodiae secundae arsis solutio, ut in v. 700.

672. Constructio planior evadet, si legas *φήσει τε θεοὺς εἶναι φανερῶς, | δείξει τ' ἤδη* etc.

685. Suspectum nonnihil *πως.*

707. Dipodiae secundae arsis solutio, ut in v. 667.

715. Displicet *ἐκ θεῶν.* Vide an reponendum sit *τίς ἀνδρῶν τίς ἂν ξύμμαχος ἢ θεῶν | ἀθανάτων ἔλθοι σοῖς ἀδίκοις ἔργοις;*

721. *ἀθέοις ἔργοις* Mnesilochi *ἄδικα ἔργα* (716) ulturas se esse profitentur.

722. *ἀντὶ τῶνδε* si recte legatur, in versu strophico 683 *βροτοῖς* in *βροτοῖσιν* mutandum esse existimat Dind.

723. Qu. *τάχα σε μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κάχ'* (vel *ἐς κακὸν*) *ἑτερότροπος ἔτ' ἄξει τύχη*. Corrigendum plane *ἑτερότροπος*.

724. *ἐφ' ἑτερόρροπόν τί σ' ἐπέχει τύχη* (dochm.) conj. Mein. Pro *ἐπέχει* qu. *ἐπιπνεῖ*.

735. Cf. Ran. 465. *ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ | καὶ μιαρὲ* etc.

740. Cf. Pac. 826. *ἴθι νυν κάτειπέ μοι — ΤΡ. τὸ τί;* Pl. 902. *καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι τοδί* (*τὸ τί* R. V. etc.). | *γεωργὸς εἶ;*

742. Rarior forma *ἤνεγκα* metri causa legitur Soph. El. 13. Eur. Ion. 38. Similiter *εἶπον* dicebant, sed *εἶπας*.

758. "Genuinus non esse mihi videtur hic versus. Non enim video quare rogasset mulier, *τί τῆς ἱερείας γίγνεται;* si jam *τὸ δέρμα* dedisset aut dare pollicitus esset Mnesilochus. Ortus est ex annotatione ad *τουτί*. Adscripsit aliquis *τὸ δέρμα* (sicut ad Lys. 603 *καὶ ταυτασί· τὰς ταινίας*), quod cum *τί τῆς ἱερείας γίγνεται* novum genuit versum. Excidit fortasse versus Mnesilochi." (Bakh.)

760. Nomen *Μίκκος* legitur Plat. Lys. 204. *Μικίων* piscarii nomen est Athen. 227 B. *Μικκίων* nomen est Lucian. Zeux. 7.

761. *τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σοὐξηρήσατο;*] Hunc versum, suspectum etiam propter aoristi formam *ἐξαιρήσασθαι*, ex interpretatione praecedentium verborum ortum esse recte suspicatur Lobeck. ad Phryn. p. 718. DIND. "Additus est hic versus, ut *ἐκκορεῖν* vocabulo inusitata significatione dicto esset interpretamento. — Itaque aoristus ille non videtur prorsus esse damnandus, etsi sane fatendum non satis eum fuisse usitatum." ENGER. Lentingio etiam spurius videtur, qui nec verbum *ἐκκορῶ* explicatione indigere, neque aoristum *ἐξηρήσατο* Atticorum sermoni convenire monet.

768. Adde Ach. 580. *οὐκ οἶδά πω*. Aesch. Fr. 280. *νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος*.

771. Valde arridet correctio *ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσί μοι πλάται*.

775. In vulgata ad utramque clausulam pertineret *ἦν*, quod ineptum foret. In priori requiritur *ἐστὶ*, ut in posteriori *ἦν*. Nisi subaudiendum *ἐστὶ* statuas, quod vix probabile videtur.

782. *χωρεῖ χωρεῖ* (sc. *τοὔργον*, ut in Pac. 473. 510.) praefert Bakhuysen.

797. *παρακύπτωμεν*] Qu. *παρακύψῃ τις*. Aoristus ut in 792. *ἐξέλθῃ*. 795. *καταδάρθωμεν*. 798. *ἀναχωρήσῃ*. Ita subjectum erit verbi *ἀναχωρήσῃ*. Vel *παρακύψῃ, πᾶς ζητεῖ* etc.

802. Virgulam post *ἕκαστον* vulgo positam sustuli. Constructio enim haec est, *κἀντιτιθῶμεν τοὔνομ' ἕκαστον τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς πρὸς ἕκαστον παραβάλλουσαι*. Nisi potius construendum *παραβάλλουσαι*

πρὸς ἕκαστον. Redde, and let us set in opposition each against each, placing them side by side, the name of the woman and that of the man.

803. Verum est *ἑκάστου.* Cf. Ran. 964. *γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου* (ita R. V. etc. *ἑκατέρους* alii) *μαθητάς.*

813. Virgulam post *κλέψασ'* posui cum Fritzschio. Respicit autem *αὔτ'* ad *τὰ μέγισθ'.* Quod si quis *αὔτ'* pro *αὐτὸ* accipiendum esse existimat, conferre licebit Pac. 1248.

830. Cf. Pac. 321. *οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.* et ad Ach. 709.

843. *ἀνθρώπων τόκον*] Fort. *ἀνθρώπων ἔτι.* Bis *τόκον* sic in eodem versu posuisse Comicum vix credibile videatur; sed, quum manifesto inter se opponantur *τόκος* et *τὰ χρήματα*, et emphasis in priori ponenda sit, nil temere mutandum facile concedetur.

846. Joseph. Bell. Jud. I. 19. 33. *αὖος ἦν τῷ δέει.* Incert. ap. Suid. vv. *αὖος* et *ἀνέφερε*: *αὖος ὑπὸ τοῦ φόβου ἦν.* Lucan. VII. 339. stat corde gelato | attonitus.

ὁ δ' οὐδέπω] Qu. *ὁ δ' οὐ πάρα.* Cf. Eccl. 312. *ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.*

852. Similis corruptela est Eq. 1324.

857. Nullum idoneum sensum praebet locus ut vulgo legitur, neque grammatica constructio facile defendi potest. Vide igitur an restitui oporteat lectionem Euripideam *λευκῆς ταχείσης χιόνος ὑγραίνει γύας*, quae facile in lectionem hic vulgatam depravari potuisset. Cf. ad 910. Similis tamen parodia Euripidis fit infra v. 1105.

878. Cf. Hel. 461. Insolita forma Ionica *πεπλώκαμεν* fortasse usus est ut Euripidem rideret, qui ita scripsit v. 532.

884. In fine versus interrogandum esse latuit interpretes.

910. Dedi *ἐγὼ δὲ Μενέλεῴ γε σ'* potius quam — *σέ γ'.* Cf. e. g. Eur. Cycl. 216. *ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.*

911. *περίβαλε δέ* vulg. Malim *περίβαλέ τε.*

939. Cf. Ran. 310. *τίν' αἰτιάσομαι* (*αἰτιάσωμαι* Dind. etc.) *θεῶν μ' ἀπολλύναι;* Pl. 1027. *τί γὰρ ποιήσει* (*ποιήσῃ*?);

953 sq. *ὅρμα χώρει· | κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον,* — Mein.

967. Qu. *ὡς ἐπ' εἶδος αὖ τι καινόν.* Cf. 985.

985. Qu. *ἀλλ' εἶδος ἄλλ' αὖ νῦν στρέφ'.* Vel *ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' αὖ νῦν* (vel *ἄλλο νῦν*, vel *ἄλλ' εἶδος*) *στρέφ'.*

987. Qu. *ἡγοῦ δέ μοι αὐτὸς | σύ,* etc. In vulgata displicet particula *γε*, quae hic inepta est.

988. *Βάκχειε δέσποτ'* vulg. Scribendum *Βακχεῖε δέσποτ'.* Cf. Ran. 1259. *τὸν Βακχεῖον ἄνακτα.* Soph. Oed. R. 1105. *ὁ Βακχεῖος θεός.* Ant. 154. Eur. Cycl. 73. *ὦ φίλε Βακχεῖε.* Bacch. 1151. *ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον.*

990. Corruptum videtur *Διόνυσε* ex *Διός*, nisi glossema potius est.

1005. *βοῦλις*] Cf. 1179. *ὀρχῇσι* (*ὀρχήσει*, pro *ὀρχήσεται*).

721. ἀθέοις ἔργοις Mnesilochi ἄδικα ἔργα (716) ulturas se esse profitentur.

722. ἀντὶ τῶνδε si recte legatur, in versu strophico 683 βροτοῖς in βροτοῖσιν mutandum esse existimat Dind.

723. Qu. τάχα σε μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κάχ' (vel ἐς κακὸν) ἑτερότροπος ἔτ' ἄξει τύχη. Corrigendum plane ἑτερότροπος.

724. ἐφ' ἑτερόρροπόν τί σ' ἐπέχει τύχη (dochm.) conj. Mein. Pro ἐπέχει qu. ἐπιπνεῖ.

735. Cf. Ran. 465. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ | καὶ μιαρὲ etc.

740. Cf. Pac. 826. ἴθι νυν κάτειπέ μοι — ΤΡ. τὸ τί; Pl. 902. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι τοδί (τὸ τί R. V. etc.). | γεωργὸς εἶ;

742. Rarior forma ἤνεγκα metri causa legitur Soph. El. 13. Eur. Ion. 38. Similiter εἶπον dicebant, sed εἶπας

758. "Genuinus non esse mihi videtur hic versus. Non enim video quare rogasset mulier, τί τῆς ἱερείας γίγνεται; si jam τὸ δέρμα dedisset aut dare pollicitus esset Mnesilochus. Ortus est ex annotatione ad τουτί. Adscripsit aliquis τὸ δέρμα (sicut ad Lys. 603 καὶ ταυτασί· τὰς ταινίας), quod cum τί τῆς ἱερείας γίγνεται novum genuit versum. Excidit fortasse versus Mnesilochi." (Bakh.)

760. Nomen Μίκκος legitur Plat. Lys. 204. Μικίων piscarii nomen est Athen. 227 B. Μικκίων nomen est Lucian. Zeux. 7.

761. τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σοὐξηρήσατο;] Hunc versum, suspectum etiam propter aoristi formam ἐξαιρήσασθαι, ex interpretatione praecedentium verborum ortum esse recte suspicatur Lobeck. ad Phryn. p. 718. DIND. "Additus est hic versus, ut ἐκκορεῖν vocabulo inusitata significatione dicto esset interpretamento. — Itaque aoristus ille non videtur prorsus esse damnandus, etsi sane fatendum non satis eum fuisse usitatum." ENGER. Lentingio etiam spurius videtur, qui nec verbum ἐκκορῶ explicatione indigere, neque aoristum ἐξηρήσατο Atticorum sermoni convenire monet.

768. Adde Ach. 580. οὐκ οἶδά πω. Aesch. Fr. 280. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

771. Valde arridet correctio ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσί μοι πλάται.

775. In vulgata ad utramque clausulam pertineret ἦν, quod ineptum foret. In priori requiritur ἐστὶ, ut in posteriori ἦν. Nisi subaudiendum ἐστὶ statuas, quod vix probabile videtur.

782. χωρεῖ χωρεῖ (sc. τοὔργον, ut in Pac. 473. 510.) praefert Bakhuysen.

797. παρακύπτωμεν] Qu. παρακύψῃ τις. Aoristus ut in 792. ἐξέλθῃ. 795. καταδάρθωμεν. 798. ἀναχωρήσῃ. Ita subjectum erit verbi ἀναχωρήσῃ. Vel παρακύψῃ, πᾶς ζητεῖ etc.

802. Virgulam post ἕκαστον vulgo positam sustuli. Constructio enim haec est, κἀντιτιθῶμεν τοὔνομ' ἕκαστον τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς πρὸς ἕκαστον παραβάλλουσαι. Nisi potius construendum παραβάλλουσαι

πρὸς ἕκαστον. Redde, and let us set in opposition each against each, placing them side by side, the name of the woman and that of the man.

803. Verum est *ἑκάστου.* Cf. Ran. 964. *γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου* (ita R. V. etc. *ἑκατέρους* alii) *μαθητάς.*

813. Virgulam post *κλέψασ'* posui cum Fritzschio. Respicit autem *αὔτ'* ad *τὰ μέγισθ'.* Quod si quis *αὔτ'* pro *αὐτὸ* accipiendum esse existimat, conferre licebit Pac. 1248.

830. Cf. Pac. 321. *οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.* et ad Ach. 709.

843. *ἀνθρώπων τόκον*] Fort. *ἀνθρώπων ἔτι.* Bis *τόκον* sic in eodem versu posuisse Comicum vix credibile videatur; sed, quum manifesto inter se opponantur *τόκος* et *τὰ χρήματα,* et emphasis in priori ponenda sit, nil temere mutandum facile concedetur.

846. Joseph. Bell. Jud. I. 19. 33. *αὖος ἦν τῷ δέει.* Incert. ap. Suid. vv. *αὖος* et *ἀνέφερε: αὖος ὑπὸ τοῦ φόβου ἦν.* Lucan. VII. 339. stat corde gelato | attonitus.

ὁ δ' οὐδέπω] Qu. *ὁ δ' οὐ πάρα.* Cf. Eccl. 312. *ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἐστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.*

852. Similis corruptela est Eq. 1324.

857. Nullum idoneum sensum praebet locus ut vulgo legitur, neque grammatica constructio facile defendi potest. Vide igitur an restitui oporteat lectionem Euripideam *λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας,* quae facile in lectionem hic vulgatam depravari potuisset. Cf. ad 910. Similis tamen parodia Euripidis fit infra v. 1105.

878. Cf. Hel. 461. Insolita forma Ionica *πεπλώκαμεν* fortasse usus est ut Euripidem rideret, qui ita scripsit v. 532.

884. In fine versus interrogandum esse latuit interpretes.

910. Dedi *ἐγὼ δὲ Μενέλεῴ γε σ'* potius quam — *σέ γ'.* Cf. e. g. Eur. Cycl. 216. *ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.*

911. *περίβαλε δέ* vulg. Malim *περίβαλέ τε.*

939. Cf. Ran. 310. *τίν' αἰτιάσομαι* (*αἰτιάσωμαι* Dind. etc.) *θεῶν μ' ἀπολλύναι;* Pl. 1027. *τί γὰρ ποιήσει* (*ποιήσῃ*?);

953 sq. *ὅρμα χώρει· | κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον,* — Mein.

967. Qu. *ὡς ἐπ' εἶδος αὖ τι καινόν.* Cf. 985.

985. Qu. *ἀλλ' εἶδος ἄλλ' αὖ νῦν στρέφ'.* Vel *ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' αὖ νῦν* (vel *ἄλλο νῦν,* vel *ἄλλ' εἶδος*) *στρέφ'.*

987. Qu. *ἡγοῦ δέ μοι αὐτὸς | σύ,* etc. In vulgata displicet particula *γε,* quae hic inepta est.

988. *Βάκχειε δέσποτ'* vulg. Scribendum *Βακχεῖε δέσποτ'.* Cf. Ran. 1259. *τὸν Βακχεῖον ἄνακτα.* Soph. Oed. R. 1105. *ὁ Βακχεῖος θεός.* Ant. 154. Eur. Cycl. 73. *ὦ φίλε Βακχεῖε.* Bacch. 1151. *ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον.*

990. Corruptum videtur *Διόνυσε* ex *Διός,* nisi glossema potius est.

1005. *βοῦλις*] Cf. 1179. *ὀρχῆσι* (*ὀρχήσει,* pro *ὀρχήσεται*).

1013. Qu. *δῆλον τουτό γ' ἔσθ' ὅτι* etc. Cf. Pac. 1038. *δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι | ἐναντιώσεται* etc. Vel *τὰ δέσμ' ὑπάρχει ταῦτα. δῆλον οὖν ὅτι* etc. Neque *τοῦτ'* additum placet neque *ἔσθ'*.

1015—1021. Haec Mnesilocho tribuit etiam Bakhuysen.

1018. Adde Eur. Ion. 219. *σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ.*

1019. *προσαυδῶ σὲ τὸν* Herm. prob. Richt. ad Ach. p. 290. "Conjecturae *πρὸς Αἰδοῦς σέ*, quae ingeniosa certe est et proxime ad codicis literas accedit, anteferendum est Hermanni *προσαυδῶ σέ*. Non enim video quare Andromeda, etiamsi teneamus eam nudam ad saxum alligatam esse, nympham Echo per Pudorem obtestata esset ut taceret. Cf. Ribb. Ach. Anh. p. 290." (Bakh.) Cf. Eur. Hel. 1107. *σὲ τὰν — θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω.* Ex quo dramate plura *παρῳδεῖ* Comicus in hac fabula.

1023. Cf. Eur. Hec. 722. *πολυπονωτάτην βροτῶν.* Or. 176. *τῶν πολυπόνων βροτῶν.* 975. *ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα.* Hel. 212. *ὢ δαίμονος πολυστόνου.*

1026. "De metro horum versuum dissentiunt viri docti. Vera mihi videtur Hermanni conjectura, quam correxit Enger, Aristophanem dochmios scripsisse: *ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι μοι φύλαξ | ἐφεστὼς ὀλοόν, ἄφιλον ἐκρέμασεν | κόραξιν δεῖπνον.*" (Bakh.) Dindorfio *ἐφέστηκ'* ex *ἐφεστηκὼς* ad *ἐφεστὼς* adscripto ortum videtur. Qu. *ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ πάλαι ἐφέστηκ' ὀλοόν τ' ἄφιλον ἐκρέμασεν με τοῖς κόραξιν δεῖπνον.* Vel — *ἐκρέμασεν κόραξιν δεῖπνόν μ', ὁρᾷς;*

1029. *ὁρᾷς;* vulg. *ὁρᾷς ἔμ';* Dind. Qu. *ὁρᾷς; οὐ χοροῖς οὐδὲ μεθ' ἡλίκων | νεανίδων ψήφων κημὸν ἔχουσ' ἕστηκ'.*

1031. *κημὸν* ◡ — *ἕστηκ' ἔχουσ'* hodie Dind.

1039. *τάλαν'* cum Hermanno hodie Dind.

1040. *φῶτά τε λιτομέναν*, et supra *ἀπό τε* (pro *ἀπὸ δὲ*) Hermannus. Nominativum legebat scholiasta, qui *δεομένη τοῦ βαρβάρου* explicat. Idem diversam scripturam memorat *φῶτα ἀντομένα*. Cf. Eur. Med. 709. *ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος.* Iph. A. 1247. *πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα.* Alc. 1101. Andr. 922. Suppl. 278. Her. 227. Verbo *λίτεσθαι* neque Aeschylus utitur neque Euripides. Qu. *φῶτα δ' ἄντομαι.* Nisi latet hujusmodi aliquid, *φῶς τόδε λείπω νῦν.* Cf. Ach. 1185.

1041. Qui supra *ἀντομένα* legerunt, hic quoque nominativum legerint necesse est. DIND.

1047. Qu. *ἰώ μοί μοι, ὡς ἄτεγκτος δαίμων.*

1051. Scripserat, ut videtur, Euripides *τὰν δύσμορον ἐξολέσειεν.*

1054. Qu. *λαιμότμητ' ἄχη δειμαίνων ὀλοα*, etc. (*αἰ* in *αἰόλαν* fortasse venit ex *αι* supra *δαιμόνων* scripto). Cf. Eur. Hipp. 883. *ὀλοὸν κακόν.* Pro *δαιμονῶν* qu. *πάσχων*, vel *φέρων*, vel *θεόθεν* (gl. *ἐκ δαιμόνων*, v. Eur. Med. 1270). In *αἰόλαν* latet fortasse vox *αὐλάν*. V. Eur. Alc. 261. De re cf. 1126—1127. Locus valde obscurus, quanquam sensus satis clarus est.

1055. "Num Graecum sit *πορεία ἐπὶ νέκυσιν* dubito. — Locos quibus probatur *ἐπὶ νέκυσιν* ad inferos valere frustra quaesivi. Contra quid sit *ἐπὶ πορείαν*, sive *δαιμόνων* sive *δαιμόνι'* legatur, non assequor, neque habeo quo loco corrupto medear. De forma *λαιμοτόμητος* Porson ad Hec. 206: Vereor ut sit Graecum." (Bakh.) In *αἰόλαν* latet fortasse *ἐς Ἀΐδα* aut aliquid simile.

1066. *ὡς μακρόν*] Qu. *ἦ μακρόν.*

1083. *σι* pro *τι* dicit lictor infra 1118.

1085. Cf. Pac. 322. *τί τὸ κακόν;*

1092 sq. Qu. *πεύγι* (*πεῦγι*), *πεύγις, καιρήσις, γρύζις,* ut *λαλῖς* 1084. 1087.

1102. 1103. Hi duo versus omissi sunt in N. R. (m. rec.) haud dubie propter homoeoteleuton in voce *Γοργόνος.*

1102. *σί* dedi pro *τί.* Cf. ad 1083. 1085. 1118. Ita etiam Thiersch. Cf. 1114. *μή τι μικρὸ παίνεται;* Verum videtur *σί λέγις; ἦ Γόργος* (aut *Γόργου*) *πέρις* | *τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή;* Tentabam etiam *τί λέγι; Γοργίου πέρις —;* (et mox *Γοργίου κἀγὼ λέγι*).

1104. Nomen proprium *Γόργος* memoratur Herod. V. 104.

1114. Cf. Eupol. II. 510. *τὸν κύσθον* (*σκύθον* cod.) *ἐκκορίζειν.*

1115. *ἵν' ἅψωμαι κόρης*] *ἵν' ἅψωμαι, κόρη* (manum age mihi tende, ut eam prehendam, virgo) corrigit Lenting. Recte, opinor: alioqui enim dicendum fuisset *τῆς κόρης,* ut in v. 1117. Quamquam obstat nonnihil quod sequitur, *φέρε, Σκύθ'.* Latet, opinor, mendum aliquid.

1118. Cf. Schol: *οὐ ζηλῶ σε, φησὶν, εἰ ἐρᾷς.* "Recte" post "R." transponendum.

1126. Cf. 1135. *τὴ μάστιγαν.*

1135. Qu. *τὴ μάστιγ' ἐπιτυμεῖς αὖ λαβεῖν;*

1146. *μόλοις*] Cf. 1155. *Μολεῖν* legitur praeterea Cratin. II. 85. *μόλ', ὦ Ζεῦ.* Arist. II. 1201. *ἐμόλετον.* Conferri enim non debent Philem. IV. 26. Lys. 1263. 1298.

1150. Cf. Ran. 678. *οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται* etc.

1172. Malim fere *ἔσται.* Cf. ad Ran. 597.

1175. *ἐπαναφύσα*] Qu. *ᾆσμα φύσα Περσικόν.* Cf. Vesp. 1219. *αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν* (*ἀν.?*).

1176. Pro *κῶμον τίς ἀνεγείρει μοι* dictum accipit Enger. Qu. *κῶμό τις ἀνεγεῖρί μοι.*

1187. Verum nunc mihi videtur *κλαῦσις* (*κλαύσεις,* barbarum pro *κλαύσει*), ut *βοῦλις* supra. Pro "sus rursus" corr. "prorsum rursum."

1188. Euripidi *εἶεν,* ut mox *καλῶς ἔχει,* tribuit Lenting. Ipse haereo.

1193. Cf. Ran. 272. *χαῖρ', ὦ δέσποτα.*

1198. Cf. Vesp. 833. *ἐγὼ δραμὼν* | *αὐτὸς κομιοῦμαι.*

Cf. 1181. *ὦ τέκνον.*

1201. Cf. Lys. 932. *μέμνησό νυν·* | *μή μ' ἐξαπατήσῃς* etc.

1203. Adde Vesp. 408. *ὡς τάχιστα, παιδία,* | *θεῖτε.*

1209. *καταλαβεῖν*] Qu. *καταλαβεῖν σ'.* Sed cf. 1221. et ad Eq. 937.

1218. *ταύτῃ γ' οἴχεται.* et 1220. *φήμ' ἐγώ*] Sunt duarum feminarum contrarias vias indicantium. V. 1222. DOBR. Rectius eandem mulierem choragum statuemus contrarias vias indicare, ut utra currat Scytha ambigat. V. schol. ad 1217. ENGER.

1219. *σκ. αὐτή τ' ἐκείνη; χο. καὶ* — Iunt..

1228. Qu. *ὥσθ' ὥρα δὴ κἀστὶ βαδίζειν.*

COMMENTARIUS.

17. 18. 21. Versus tragici coloris.

18. Est *χοάνη* seu *χώνη* non infundibulum (a funnel), sed forma in quam infunduntur metalla (a mould), ut vere monuit Bergler.

22 sq. Cf. Pac. 370.

36. *πτήξωμεν*] Ran. 315. *ἀλλ' ἠρεμὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.*

38. Activa forma est Eur. Ion. 815. *παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια.*

50. Cratinus II. 15. *καὶ πάντ' ἀρίστῳ τῶν πανελλήνων πρόμῳ | Κίμωνι.*

52. Adde Polyb. I. 38. 5. *αὖθις ἔγνωσαν ἐκ τῶν δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη.*

146. 147. Versus tragici coloris.

146. Cf. 895. *βαῦζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.*

155 sq. *ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα* —] Paratragoedia.

168. *σχ.* (qu. *βδελύττεται*).

198. 199. 205. Versus tragici coloris.

215. In schol. adde (*ἐκ τῶν Δηλιάδων* aut *Εὐνειδῶν* conj. Dobr.).

246. *αἰθός*] Ardens. Pind. P. VIII. 64.

292. Cf. Aelian. V. H. II. 13. *ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου ἐκάθητο.*

312. *δεχόμεσθα*] Omen accipimus. Ad ultimam vocem praeconis referendum. Cf. Av. 646. *ἀλλὰ χαίρετον | ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεθα.*

381. *χρέμπτεται*] Pac. 815. *ὢν καταχρεμψαμένη* etc.

455. *ἄγρια — κακά*] Tragica locutio.

494. Cf. etiam Alexin sive Antiphanem ap. Athen. 572 C.

509. Medium *τέξεσθαι* est Aelian. V. H. XIV. 22.

514. *αὐτολήκυθος* Antiphanes dixit.

517. Apte hic conferas Fr. 116. *οὐκ ἐτὸς, ὦ γυναῖκες, | πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς | φλῶσιν ἑκάστοτ' ἄνδρες* (*-θ' ἄνδρες*?)· *| δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι | λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.*

526. Adde Thuc. II. 83. *οὐκ ἂν οἰόμενοι — τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους — ναυμαχίαν ποιήσασθαι.* Xen. Mem. III. 13. 6. *πῶς ἂν οἴει διατεθῆναι;*

531. Cf. Lys. 369. *οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες.*

540. Cf. Lys. 36. *μὴ δῆτα πάντας γ'.*

564. Eur. Ion. 317. *οὐκ ἔτεκες οὐδὲν πώποτ' —;*

582. Versus et hic tragici coloris.

620. Cf. Dem. p. 756. *οἱ δεῖνες* (*δεῖνα*?).

665. Cf. 985. Eur. Iph. T. 76. *ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.*

682. Ex Eur. Hel. 22.

702. Adde Joseph. B. J. Prooem. 4. μεστὰ δὲ ἦν πάντα θορύβων μετὰ Νέρωνα. Schol. Plut. 806. τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο.

709. Adde Eur. Ion. 373. καὶ μή γ' ἐπ' οἶκτόν μ' ἔξαγ'.

728. Amips. com. II. 701. ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφον etc.

776—780 et 783. Tragoediam et haec redolent.

804. Nomen Ναυσίμαχος legitur Dem. p. 991.

838. Nicostr. com. III. 289. μειράκιον — ὑποσκαφιόκαρτόν τι κεχλαμυδωμένον.

841. Adde Lucian. D. D. II. 2. καθειμένον βοστρύχους. In schol. adde (Xenophanem eum appellat Thuc. VI. 8 et schol. Ach. 269.).

855. Nigro solo Aegyptus erat, unde μελάμβωλος dicta fuit secundum Steph. Byz., Suidam et alios. Ridicule omnino Comicus epithetum λευκῆς, otiosum illud, si cum χιόνος jungatur (nivem enim quis unquam vidit non candidam?), ad Αἰγύπτου retulit, tanquam si ea mens Euripidis fuisset. Ridet igitur eum ut epitheta inepta solitum accumulare.

870. Pro "ocutio" corr. "locutio."

871—873. Paratragoedia, ut videtur.

874. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα] Ex tragoedia.

881. Versus tragici coloris.

889 sq. Et hi versus tragici coloris.

895—896. Ex tragoedia.

927. αἱ μυρίαι — μηχαναί] Cf. Soph. Oed. C. 1534. αἱ μυρίαι πόλεις.

988. Pro "Βάκχειε" corr. "Βακχεῖε."

990. Cf. Eur. Cycl. 1. ὦ Βρόμιε. 617. τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον. Bacch. 411. Βρόμιε Βρόμιε. 1030. ὦναξ Βρόμιε.

1022 sq. Paratragoedia, ut videtur.

1040. Repetendum hic πέπονθαι, ut mox γοᾶσθέ με ad participia λιτομέναν et φλέγουσαν. Ridicule senex questus suos immiscet verbis Andromedae: quo fit ut multa confusio oriatur. Φῶτα, quoad loquitur Andromeda, accipi potest de patre ejus Cepheo, vel potius de servatore Perseo; quoad loquitur Mnesilochus, de Euripide.

1116. ἀνθρώποισι —] Tragoediam et haec spirant.

1128—1129. Tragici coloris versus.

1130. Confer etiam Glycerae verba ap. Athen. p. 584 A.

1150. οὐ δή) Sic ἵνα δὴ Pac. 900.

1157. Adde Aelian. V. H. II. 13. τὸ τοῦ Κρατίνου τοῦτο συνέβη, εἴ ποτε ἄλλοτε, καὶ τότε, τῷ θεάτρῳ νοσῆσαι τὰς φρένας.

HALIS TYPIS ORPHANOTROPHEI.